

منتدى إقرا الثقافى

www.igra.ahlamontada.com

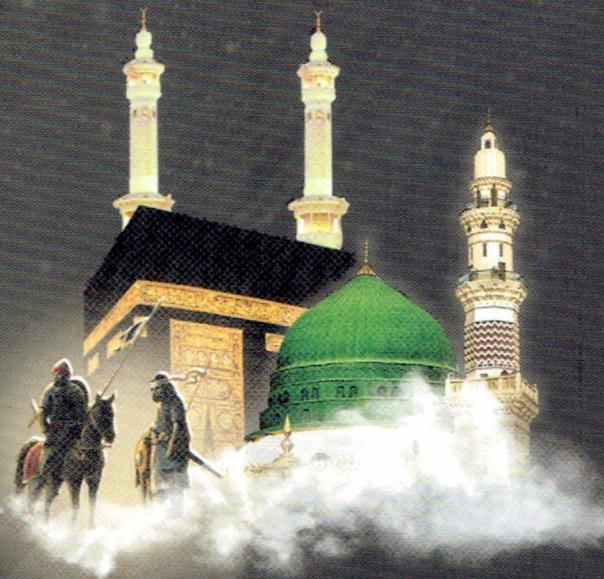

مه مله که تی

لہ سپز

خویندنه و یه کس نوچ بُ زیانی ها و هلان

بهرگان دووپم

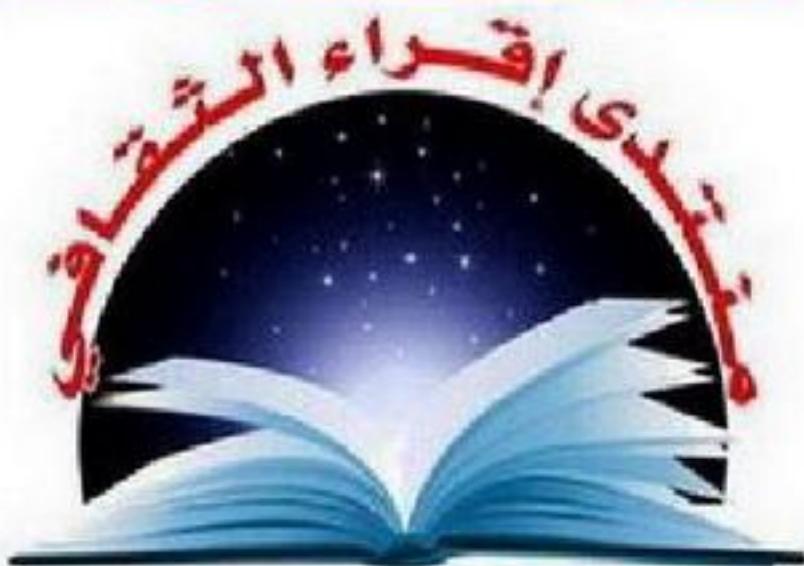
ماکوان که ریم

بۆدابەزەندى جۆرەها كتىب: سەرداش: (مەتقىدى إقرا الثقافى)

لەھىل انواع السكتب راجع: (مەتقىدى إقرا الثقافى)

پەرای دانلود كتابەھاى مختلىف مراجعە: (مەتقىدى إقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

لەكتىب (کوردى . عربى . فارسى)

مه مله که تی ئەستییرە

بەرگى دووهەم

نووسىنى: ماکوان كەرىم

نووسىنەوە: رمضان طە وسەان + شاد كاوه قادر

پىداچۇونەوە زمانەوانى: باران تارىيە + زىوهەر نەنەوەر

دەرگاىي حاجى

بەپىوه بەرى گشتى: محمد خضر احمد ٠٧٨٢٤٦٧١٣٩٤ - ٠٧٥٠٤٦٧١٣٩٤

بەپىوه بەرى ھونەرى: مصطفى محمد كوردى ٠٧٥٠٩٩٩٨١٨٢

فېيسبووک: كىتىخانەي حاجى قادرى كۆرى/ M.Ktebxana

تىپىتىكرام: كىتىخانەي حاجى قادرى كۆرى/ M.Ktebxana

للى يە كەم: چوارىياني شىخ محمود - بەرائىدەر مزگوتى مەحمود عەلاف

للى دووهە: بەرائىدەر دەرگاىي قەلا - بازاپىي پۇشنبىرى

ئىمیل: mdmakahta@gmail.com

نەخشەسازى ناوەوە: مصطفى محمد كوردى

چاپى دووهەم: ١٤٤٥ ك - ٢٠٢٥ ز

پىوانە: ٢١° ١٤

تىراز: ١٠٠٠

لاپەھە: ٤٦٠

نرخى: هەردۇو بەرگ (١٥٠٠)

لە بەپىوه بەرائىتى گشتى كىتىخانە گشتىيەكان / ھەرنىمى كوردستان

زماوهى سپاردنى (٣٧٣) سالى (٢٠٢٤) ئى پىندراؤه.

مهمله که تی ئەستىرە

بەرگى دووهەم

نووسىنى:

ماکوان كەريم

چاپى دووهەم:

۱۴۴۵ - ۲۰۲۵ ز

هاوه لانی پىغەمبەر ﷺ وەك ئەستىرە وان، شۇنىڭ كار و كىرىدەۋەسى
ھەركاميان بىكەوين بەرەو خۆشىوودى و پىنگاى پاستمان دەبەن...

تابلوی نویه‌م:

شوینکه وتنی پیغه مبه ر صلی الله علیہ وسلم

خورازاندنهوهی هاوه‌لان له بهرامبه ر ئاوینه‌ی ژیانی

پیغه مبه ر صلی الله علیہ وسلم دا

بهرده‌وام له کیشانی وتنه و په‌نگکردنی تابلو ناوازه‌کانی هاوه‌لانین،
ئیمه‌ش به‌دوای نه‌خشنه پینگای هاوه‌لانین که چون گهیشتوونه‌ته ئه و ئاسته
به‌رزه له ئیان و خواناسی و به‌ندايه‌تیاندا، له تابلوی پايردوودا باسی ناوینه‌ی
ژیانی هاوه‌لانمان کرد که چون وهرگری جوانی و په‌وشت بعون له
پیغه‌مبه‌رهوه صلی الله علیہ وسلم به‌لام به ناساندنی په‌وشت و ئاکاری خودی
پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیہ وسلم.

لهم تابلویدا پیچه‌وانه‌ی ده که‌ینه‌وه کهوا هاوه‌لان چون مامه‌له‌یان له‌گه‌ل
کردار و په‌فتاری پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیہ وسلم -دا کردووه که بؤته سوننت بؤ
نه‌وان و بؤ هه‌موو ثوممهت.

هاوه‌لان بؤ هه‌موو پرسه‌کانی ژیان به‌گشتی تیروانینی تاییه‌تیان هه‌بووه،
دووربووه له لاساییکردنوه‌ی بیرمه‌ند و زانا و فهیله‌سوفه‌کانی جیهان،
هه‌میشه له پینگای وه‌حیه‌وه بیریان کردۆتدهوه.

٤٥٧

چون هاوه‌لان شوینکه و توروی پیغمه‌بری خوا ﷺ بیوون، یاخود چون مامه‌له‌یان له‌گه‌ل سوننهت کردوه؟

هاوه‌لان به شیوه‌یه کی زور تاییهت و ناوازه سوننه‌تیان پیاده کردوه، به
نه‌ندازه‌یه ک رایانگرتووه و گدوره تماشایان کردوه که پیناسه ناکریت و
خه‌یالیش و تیای ناکات، تا نه‌وکاته‌ی مروف لیکولینه‌وه له ژیانی هاوه‌لان
ده‌کات و به قولی له ناو ژیانیان پروده‌چیت و خال به خالی ژیانیان
ده‌کولیته‌وه، نه‌وجا له‌وانه‌یه ته‌نها و ته‌نها تیگه‌ین که چون نه‌وه‌نده جه‌ختیان
له‌سهر پیاده که‌ردنی سوننه‌تی پیغمه‌بر ﷺ کردوه.

به شیوه‌یه ک ده‌توانین تیگه‌ین له پیاده‌ی سوننهت لای هاوه‌لان، پاشان
دوای هاوه‌لان، چونکه هاوه‌لان يه ک دید و تیپرامانیان بق سوننهت هه‌بوروه،
به‌لام ره‌وه‌نده کانی تر چه‌ند دید و تیپروانینی جیاواز له نیوانیاندا رهوی داوه،
هدیانبووه زور به گه‌وره تماشای کردوه و رایگرتووه، جیلی تر ته‌نها
وه‌ریگرتووه به ناره‌زووی خوی و نه‌وه‌شی نه‌ویستووه وازی لیهیتاوه،
هه‌ندیکی تر له ره‌وه‌نده کانی تر خه‌لکانیک وه کو تمواوکاریه‌ک و
جوانکاریه‌ک وه‌ریان گرتووه، به‌لام به پیویست تماشایان نه‌کردوه،
هه‌ندیک و توانه سوننه‌ته که ته‌نها و ته‌نها تاییهت بوروه به پیغمه‌بری خوا
ﷺ، هه‌ندیک له‌وانه ته‌نها لهم سه‌رده‌مده‌دا که باسی کارنیک له
کاره کانی پیغمه‌بری خوا ﷺ بکه‌ین بوقه‌سینک پتی بلیت پیغمه‌بری
خوا ﷺ بهم شیوه‌یه نه‌نجامی داوه زورنیک له‌وانه ده‌لین ئاخر خوئیمه

پیغه‌مبهر نین! کار گهیشتونه ئوههی که هەندىك هەر بەتەواوی یەتى سوننەت دەکەنهوه.

جا بەم ھۆکارە لىرەدا ئەم تابلویه تايىهت دەکەين بە وىنا كردن و لىكۈلەنەوە دەکەين لە ژيانى ھاوهلاان بىزاني دىدىيان چۈن بۇوه بۇ سوننەت؟ چونكە بە دلىيابىه و ديد و تېپروانىنى ئowan بۇ ئىسلام و قورئان و سوننەت راسترىينه.

ئowan شارەزاتر بۇون لە ھەموو مرۆڤى سەرزەوى تا رۆزى قيامەت، بۇ ئاستى رەفتار و كردار و گوفتارى پیغەمبەر ﷺ، كە بىنى دەوتىرتىت سوننەت شارەزاتر و ناشناتر بۇون پىنى، پەيوەندى ھاوهلاان بە سوننەتەوه، ئەوانى گەياندۇھ بە ئاستى پازىبۇونى خوا لىيان، خۆشەويسىتى خوابى پەروەردگار بۇيان، كەواتە كورت و پوخت، خۆشەويسىتى خوا بۇ بەندەكانى و لىخۆشىبۇون و كردنەوهى دەرگائى توبە، پەيوەستە بە شوينكەوتى سوننەتى پیغەمبەرى خوا ﷺ.

سوننەت واتاي چىيە؟!

سوننەت واتاي زۆر زۆرە لاي زانايانى زانستە ئىسلامبىه كان، ھەرجۆرنىك لە زانستى ئىسلامى پىناسەتى تايىهتى خۆى بۇي ھەيە

- لاي زانايانى مىززوو بە واتاي سىرەت و ژيانى پیغەمبەر ﷺ دىت بە گشتى.
- لاي زانايانى فەرمۇودەناسى بە واتاي وته و كردار و رەفتار و دان پىدانانى پیغەمبەرى خوا ﷺ دىت.

- لای زانایانی عدقیده به واتای سه رچاوه‌ی بنه‌پرته نیسلام دیت له گه‌ل که‌لامی خوای پهروه‌ردگار، جیاوازی نیبه.
- لای زانایانی شه‌ريعه‌تناسی به واتای زیاده و نه‌وافل دیت دوره له فهرزه کان.
- لای زانایانی نوصولی ته‌فسیری قورئان به‌واتا شیکاری و ته‌فسیر دیت.
- لای زانایانی جه‌رج و ته‌عدیل به‌واتای پیگا و شوینکه‌وتني پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دیت.
که‌واته ماناکان زورن هم‌ریه‌ک له زانا و خاوه‌ن داهیتانا‌نه له زانستی نیسلامیدا پیناسه‌ی زیاتر و بهش و لقی زیاتریان لیکردوته‌وه، به‌لام هاوه‌لان به‌یه‌ک چاو ته‌ماشای سوننه‌تیان کردووه، تمنها به شوینکه‌وتني پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا ﷺ له ورد و درشتی دا.

خوای پهروه‌ردگار ئامازه‌ی پیداوه له قورئاندا و ده‌فرمومویت:

﴿قُلْ إِنَّ كُنْتُمْ تُحْبِبُونَ اللَّهَ فَأَتَيْعُونِي بِحُبِّكُمْ أَلَّا اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ آل عمران

واته: (شوینکه‌وتني پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نیشانه‌ی خوش‌ویستنی خوا‌یه) ئه‌ی محمد ﷺ پیبان بفه‌رموو: ئه‌گه‌ر تیوه پاست ئه که‌ن خوای گه‌وره‌تان خوش ئه‌وئ ئه‌وه شوین من بکهون، ئه‌وه ئه‌وه کاته‌ش خوای گه‌وره تیوه‌ی خوش ئه‌وئ و له تاوانه کانتان خوش ئه‌بیت، که‌سانیک بازگه‌شەی خوش‌ویستی خوابیان کرد، خوای گه‌وره بهم ئایه‌ته تاقیکردن‌وه، که‌واته

هدرکهستیک شوین پیغه‌مبه ری خوا ﷺ نه که ویت و بیدعه بکات نه و
له خوشه‌ویستی بخ خوای گهوره‌راستگو نییه، شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه ری خوا
ﷺ به لگه‌یه لهسر خوشه‌ویستی خوای گهوره و هزکاره بخ
دهستختنی خوشه‌ویستی خوای گهوره و لیخوشبوونی تاوانه‌کان، خوای
گهوره زور لیخوشبوو و بهره‌حم و بهزه‌یه.

به واتای نهوهی هاوه‌لان له دیدی قورئانه‌وه شوین سوننه‌ت که وتوون.

ژیانی پیغه‌مبه ر ﷺ ته‌فسیری واقعی و به کرداری قورئان بwoo،
پیاده‌کردنی گهوره و بچووکی قورئان بwoo له ژیانیدا، ژیانی پیغه‌مبه
ﷺ خوا تاراسته‌ی ده‌کرد به‌وه‌حی به مه‌بسته‌وه، واتا پیغه‌مبه ر
ﷺ هدرکاریکی نه‌نجام بدایه هه‌روا هدره‌مه‌کی و ساده و سانا نه‌بwoo
وه‌کو ژیانی خه‌لکی تر، پیغه‌مبه ر ﷺ هه‌رجی بکردایه به و‌حی
جه‌ختی لهسر ده‌کرایه‌وه یان بخی پاست ده‌کرایه‌وه و چاکسازی تیدا ده‌کرا
به جوئیکی تر.

نه‌ممش نه و خاله گرنگه بwoo که هاوه‌لان شوینی ده‌کموتن له ژیانی
پیغه‌مبه ر ﷺ دا، چونکه دهیانزانی بیهوده و بی سه‌به‌ب نییه، له
هه‌موو و‌حییه‌کدا دل و چاو و هه‌ست و نهستیان تیکه‌لی ده‌بwoo به کردار
ده‌یان سه‌ملاند.

هیج که‌س لهسر نه‌م زه‌مینه‌دا جائز نییه لاسایی بکه‌یته‌وه، لاسایی په‌ها
و موطله‌ق، تنه‌ها پیغه‌مبه ری خوا ﷺ نه‌بیت، چونکه هه‌موو مرؤوفیک

بنجگه له پیغه مبهر ﷺ راست ده کات و هلهش ده کات، همه مهو
مرؤفینک قسه و کرداری و هر ده گیریت و په تیش ده کریته و، به لام پیغه مبهری
خوا ﷺ مه عسومه و بدههایی همه مهو شتیکی راست و درووسته،
چونکه چاودنیری خوای په روهردگاری له سهر بوروه تا له زیان دابووه.

هاوه‌لان زور به باشی درکیان بهوه کردبwoo بؤيه له کردارياندا رهنگى داوه‌تهوه.

سوننهت لای هاوہلان

هه رچون ئامازه مان پىدا و شەى سوننەت واتا و مەدلولى زۇرى ھە يە لە
پابىدوودا لە پووى زمانەوانى و شىكارىيان نە كرد بۇ سوننەت، بۇ ئەوهى
بەسەرماندا تىنەپەرىت شىكارى بۇ دەكەين لە پووى زمانەوانىيە وە پاشان
قوول دەپىنه وە بە تىنگە پىشتن و چەمكى سوننەت لاي ھاۋەلەن.

مه بهست له خودی سوننهت و اتای ریگا و میتودی ژیانی که سیکه جا نه و
ریگا و میتوده چاک و سوپاس کراو بیت یان خراب و زهم کراو، له پرووی
ریزمانهوه سوننهت: به و اتای ریبازی ژیانی که سیکه به چاک و خراب، نه گهر
سوننهتی خراب ببو له شهرع دا بئی ده و تریت (السنة السیئة) نه گهر چاک
ببو نه ووه (السنة الحسنة) به.

خوای گهوره له قورئاندا ده فه رموونت:

﴿قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغَفِّرُ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُئَّلَ الْأَوَّلِينَ﴾) الأنفال

واته: ئەی محمد ﷺ بە کافران بلى، ئەگەر دەست ھەلبگىن لە كوفر و دژايدەتى كردىنى پىغەمبەرى خوا ﷺ موسىمان بن و بە تاك و تەنها عبادەتى خواي گەورە بىكەن نموا پىشتر ج تاوانيان كردۇوه لە كوفر و دژايدەتى، ئەو خواي گەورە لە هەر ھەموو خوش ئەبىت بەلام ئەگەر بىگەرنە و بۇ دژايدەتى و كوفر و كوشتارى موسىمانان ئەو سوننەتى خواي گەورە لە نەتهوە كانى پىشترات تېپەرىيە، تەماشا بىكەن بىزانن چۈن خواي گەورە لەناوى بىدوون ئىۋەش بەو شىوازە لەناو ئەبات.

جا سوننەتى يەكەم كە لەم نايەتمدا ھاتووه بە ماناى رىيازى ئەو كەس و ھۆز و گەلانە كە پىغەمبەرە كانى خۇيان بە درۇ دەخستەوە، خواي گەورە بە بەلا و موصىيەت و نازار و نەشكەنجەي بۇ ناردەن.

پىغەمبەرى خوا ﷺ -ش دەفرمۇويت: ھەركەس رىيازىتك لە ئىسلام بىگەتنە بەر و رىياز و سوننەتى چاڭ بىت، ھەركەسىيەكىش لاسايى بىكانەوە بە كردارى ئەو كەسە بىكەت كە ئەو رىياز و سوننەتە زىندىوو دەكتەوە، ئەوا بە دەلىيە وە كە نموونە ئەو رىيازە پاداشتى بۇ دەنووسىرىت كە كەسىنەكى تر ئەنجامى داوه بىن ئەوەي لە پاداشتى كەسى دووەم كەم بىكەت (واتا زىاتر بۇ خاوه نەكەي دەنووسىرىت)، ياخود بە پىچەوانەوە ئەگەر كەسىنەكى سوننەتىك و رىيازىتكى خراپ ئەنجام بىدات لە ئىسلامدا بۇونى نەبىت، ئەوەي لاسايى دەكتەوە پاداشتى خراپە كە كە وەرىگەرتوھ دەرواتە

سهر پاداشتی سزای نه و کدسهی که یه که مجار نهنجامی داوه، بین نهوهی له سزای که سی دووه که م بیتهوه^۱.

که وانه به کورتی و پوخنی سوننهت واتا رینگا و پتیاز، کاتیک ده لین سوننهتی پیغه مبهر ﷺ مه بستهان له مه نهچ، ناکار و په وشت، په فتار و گوفتار و کردهوهی له گه ل زیانی به گشتی، مه بست پتی نهوه نییه که زانایان باسیان کردووه کهوا پیشتر ثاما زه مان پیدا، که زانایان کردوویانه به پینج بهش، واجب و حرام و سوننهت و مه کروهو موباح یان رینگا پندرا و. لیرهدا مه بستهان نه حکامی ته کلیفی نه وافل نییه، وه کو زانایان دابهشیان کردووه بو نه و پینج خانه يه، یان که باسی سوننهت ده کهین به واتای دوو پرکعهت نویزی سوننهت نا دواي نویزی نیوه برق یان پیش نویزی عهسر، بد لکو مه بستهان نهوه يه که زانایانی نوصول له هاوه لانه وه و هریانگر توه و خودی پیغه مبهر ﷺ نهنجامی داوه، نه ویش سی بهشه: گوفتار و په فتار و پریاردان (قول، فعل، تقریر).

جا هه رچی له پیغه مبهر ﷺ - وه بو نیمه هاتبیت، فهرز بیت ياخود نه وافل که کورد پتی. ده لین زیاده له دواي فهرزه کان، به هه مموی ده و تریت

۱- قال رسول الله ﷺ من سن في الإسلام سنة حسنة فله أجراها وأجر من عمل بها من بعده من غير أن ينقص من أجورهم شيء، ومن سن في الإسلام سنة سيئة فعليه وزرها ووزر من عمل بها من بعده من غير أن ينقص من أوزارهم شيء / مسلم.

سوننهت، واتا به ههموو فرز و سوننهت دهوتریت سوننهتی پیغهمبهر
صلی اللہ علیہ وسلم که مانای مهولودی پیغهمبهر صلی اللہ علیہ وسلم ده گهیه نیت.

(قول) گوفtar: واتا هر وشه یه ک پیغهمبهر صلی اللہ علیہ وسلم درکاندیت، نهوده سوننهتی پیغهمبهره صلی اللہ علیہ وسلم، نموونهی (إنما الأفعال بالنيات) واتا ههموو کرداریک له نیهتدایه و تنهها خاوون نیبته که ده زانیت بو ئه مجامی داوه.

یاخود پیغهمبهر صلی اللہ علیہ وسلم ده فرمومونت: (من غشنا فليس منا) نهوده خه ریکی ساخته کاری بیت له نیمه می موسیمان نیبه، که واته هر وته یه ک و پسته یه ک له دهمی موباره کی پیغهمبهر صلی اللہ علیہ وسلم -وه هاتبیت بو نیمه سوننه ته.

(فعل) کردار: به واتای نهوده هه رشتیک هاوه لان بو نیمه يان گواستیتیه وله کرداری پیغهمبهر صلی اللہ علیہ وسلم نهود سوننه ته، نموونهی نهنجامدانی نویز، وه کو نویزی نیوه رف که چوار رکعاته، له هر رکعه تیکدا سوره تی فاتیحه می خویندووه له دوای هر رکعه تیک چوتھه رکوع و فرمومویه تی (سمع الله لمن حمده)، جا که واته هر کرداریک و گوفtarیک له پیغهمبهر صلی اللہ علیہ وسلم -وه جا فرز بیت یاخود سوننهت، هر پئی دهوتریت سوننهتی پیغهمبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم.

مه بست به (تقریر) بپیار له سهر دان پیدانان، هاوه لیک له بردم پیغهمبهر صلی اللہ علیہ وسلم کارنیکی نهنجام داوه، پیغهمبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بین ده نگ بووه هیچی له سهر نه توووه، نهوده ش هردې بیت به سوننهتی پیغهمبهر

صلی اللہ علیہ وسلم ، چونکه پیغمه بر صلی اللہ علیہ وسلم له ئاستی هله و کاری خراب دا
هه رگیز بینده نگ نایت.

ياخود هاوه لئیک کارنیک ياخود هه ر شتیکی ئنجام دایت و پیغمه بری
خوا صلی اللہ علیہ وسلم به چاکی داناپیت، ئوهش دهیتنه کرداری پیغمه بر
صلی اللہ علیہ وسلم سوننه ته، له بر ئوهی پیغمه بری خوا صلی اللہ علیہ وسلم مه دھی کردووه
و به چاکی داناوه، خو ئه گهر خوشہ ويست ئنجامي نه دایت.

که واته پیناسه سوننهت بربیته له:- گوفتاری پیغمه بر صلی اللہ علیہ وسلم و
کردار و بپیاردان له سهري، نموونه زوره له ژیان و سیره تی پیغمه بری خوا
صلی اللہ علیہ وسلم که له ژماردن نایت.

هه روشه يه ک له ده می موباره کی هاتبیته ده رهه و هه ر کرداریکی ئنجام
دایت له جوله يه کی بچووکیش بیت سوننه ته زه ردنه خنه و تویه بیونی، هه ر
گیرانه ووه يه کی له ويستگه يه ک له ويسته گه کانی ژیانی ناوی سوننه ته.

که واته له توی خوئندر داوا کم ئوهه يه که شاره زابیت له ژیانی پیغمه بردا
له مندالیه وه تا وه فاتی، چونکه هه مهووی سوننه ته.

لیره وه دووباره‌ی ده که ممهو مه بهستان نویزی سونهت و پژزویی سونهت نییه، به لکو مه بهستان زیان و پیاز و منه جی پیغه‌مبهربه خواهی صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ به گشتی.

سه رنجتان پاده کیشین بُو شتیکی زور گرنگ، له زیانی هه ممو که سیکدا نهینی هه یه به لام له زیانی پیغه‌مبهرب صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ -دا بهره‌هایی ده لیتم هیچ نهینیه کی نییه، هه ممو زیانی ناشکرا و شه فاوه بُو ئوهی لاسایی بکهینه وه و شونی بکه وین، له وانه یه حیکمه‌تی فرهنگیش هر لمبهر ئوه بیو بیت که زیانی بُو ئیمه پوون و ناشکرا بیت، تو ژنی له یه ک کاتدا هه بیوه، بُو ئوهی ورد و درشتی زیانی بُو ئیمه پوون بکریته وه، ده رگای والابو بُو خه لکی و هاوه لانی، تیکه لاؤی هاوه لانی بیو به شیوه یه کی زور چر و پر له ماله که بیدا هه ممو هه لسوکه و ته کانی و ته نانهت جوری جل و بهرگ و خوشوردن و چوونه ناو ته والیت و ... هند.

هه مموی ناشکرایه بُو ئوممه‌تکه‌ی و هیچی شاراوی نییه، هر هه لؤیست و ویستگه یه ک له زیانی شتیکی نوی فیری ئوممه‌تکه‌ی ده کات.

بهم پا و پیوه‌نده له زیانیدا هیچ هه وال و پووداونک نه ماوه بیمان باس نه کراپیت و نه بیزانین، هه ممو شتیک له زیانیدا زانراوه، که واته ده توانین فه رموده‌ی خوای گهوره پیاده بکهین که ده فه رمودیت:

﴿أَقْدَّ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُشْوَّهَ حَسَنَةً لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَبِيرًا﴾ الأحزاب

واتە: (پىغەمبەرى خوا ﷺ پىشەوا و مامۆستاي چاکى تىوهىم) بەدلنىيابى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ دا بۇ تىوه پىشەوا يەتىبىھى كى زۇر جوان هەيە و پىشەوا و مامۆستاي چاکى تىوهىم چاول لە پىغەمبەرى خوا ﷺ بىكەن و شوتى بىكەون، بەلام بۇ كەسىتكە بە ئومىدى خوا و بۇزى دوايى و پاداشتى خواى گەورە ھېبىت، زىكىرى خواى گەورە زۇر كەرىبىت.

كەواتە ژيانى بۇ تىمە سوننەتە و ناوىشى ھەر سوننەتە، پىيازى لە بىر و باوهەر دەگرىنە بەر لە عىيادەت و مامەلەدا ھەموو بۇ تىمە سوننەتە.

ئەگەر لە پىيازى دەرچۈوين بە دلىيابىھى و سەر لىشىباو و گومرا دەبىن، پىويستە چاوى لىپىكەين لە دروشىم و كارەكانىدا بە گشتى، ھەر لە نویز و بۇزۇ و زەكات و حەج و شەونویز و خوتىندى قورئان و وەرگەتنى زانست و باڭەواز، ھەروەھا لە خواردن و خواردنەوە و سەرپىرىن و مەبەستىم تەنها لەوە نىيە كە بەدەستى راست بىخۇين، نا بەلکو چى حەرامە و كامە حەلالە، سوننەت ھەروا شىتىكى سادە نىيە، بەلکو حەرام و حەلالى تىدايە، فەرمان و پىنگىرى تىدايە، خەلک تەنها واپزانىت سوننەت واتاي ھەلبىزادەنە و دەتوانىت وازى لىپەتىنېت.

پىغەمبەرى خوا ﷺ پىياز و سوننەتى لە كېرىن و فرۇشتن دا چۈن بۇوه، ياخود چۈنېتى بازرگانى پىغەمبەر ﷺ يان شەرىكى خەلک و ياسا و پىسا كانى لە شەرع دا چى بۇ دانراوە پىويستە ھەموو بازرگانىتىك

بزانیت، یان پیغه‌مبهرب خوا ﷺ سوننه‌تی چون بورو له دادگهرب و دادگا دا چون کیشە و مملانیکانی چون چاره‌سەر کردووه، هەروهە سوننه‌تی پیغه‌مبهرب ﷺ له جیهاد و جەنگ دا، چونیه‌تی مامدله کردن له گەل دوزمندا، له گەل خیزان و مندالله‌کانی و له گەل ھاوەلانتی و دراوستیکانی و میوانه کانی و...هەند.

(سوننه‌ت) واته: ھەموو شتیک که له ژياندا ھەيە، دەتوانين چاو له پیغه‌مبهرب خوا ﷺ بکەين، واته: له ژيانى پیغه‌مبهرب ﷺ -دا شتیک نېيە به ناوى ژيانى تايیه‌تی پیغه‌مبهرب ﷺ، ھەمووی بۇ ئىمە ورد و درشتی سوننه‌تە، لىرەدا باسى مىزۈوۈ ژيانى مرؤقىنک ناكەين، بەلکو باسى دىنىي ئىسلام دەكەين کە ھەموو ژيانى بۇ ئىمە دينە، شەرۇھە و ياسا و پىرسا يە تەواو پىتك و پىك و (كامىل)ا، تەواوه، وەحىيە له لاي خواي گەورەوە.

لە (عىربىاز) اى كورى (سارىيە) وە دەلى: پیغه‌مبهرب خوا ﷺ نامۆزگارى دەكردىن، چاومان پې بورو له گريان و دلمان پەيوهست بورو بورو، وتمان: ئەى پیغه‌مبهرب خوا ﷺ ئەم فەرمۇودانەت وە كو ئەوه وايە: مالئناوايىانلى بکەي؟! ئايا وەسيەتت چى يە؟ پیغه‌مبهرب ﷺ فەرمۇوى: لە ناو ئىوهدا بە جىم ھىشىتووه، ئەم دينە سېي و پاکە، بىن له كە و بىن پەلەيە، شەوى وە كو پۇز پېشىنگدارە، كەس لە سەرى ھەلنا دىرىت لە دواي مردنم،

مه گهر ئوهی خوي بيه وي بدهو له ناو چوون هه لاکهت بروات و خوي گيل
بکات .

واتا دينه که ديار و ناشکرا يه هيج شاراوه و نهيني و (باطن) اي تيدا نيه،
پاکه و بىن گه رده تاريک نيه وه کو شه، تارينگا هله بکهيت، به لکو شه و
پوزى وه کو يه که، پووناکه، سېي و بىن په له و له که يه، پاشان له دواي نه
وته ي پىغەمبەرى خوا ﷺ ئاگادارىيە كى زور گرنگ پىشکەشى
ئوممەتكەمى كرد و فەرمۇسى: هەر كەسىك لە ئىتوھ بەتىنى را جياواز و
ئىختىلافىكى زور دەبىتىت.

إِنَّمَا يَعْشُ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسِيرَى اخْتِلَافًا كثِيرًا
وَهُوَ الَّذِي سَرَّهُ دَهْرَيْنِ، هَمَّوْهُ زَيَانَمَانَ لَهُ سَهْرٌ
رَأَى جِيَاوَازَ بُونِيَادَ نَاوَهَ كَهْسَ گُوئِ بُو كَهْسَ نَاگَرِيَتَ، هَمَرَ يَهُ كَهْوَ بَهُ نَاوَى
(منهج) ي پىغەمبەر ﷺ -وھ بىبازىتكى داناوه ناوى لىناوه سەلمەفى،
ئەشعەرى، ماتورىدى...هەند.

٢- ((عن العرباض بن سارية، قال: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا بَعْدَ صَلَاةِ الْفَدَاءِ
مُنْعِظَةً بِلِيْقَةً، ذَرَقَتْ مِنْهَا الْعَيْنُونَ، وَرَجَلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّهُ مَنْعِظَةٌ مُوَدَّعٌ،
فَمَاذَا تَعْهِدُ إِلَيْنَا -يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَوْصِيْكُمْ بِتَقْوَىِ اللَّهِ، وَالسَّمْعَ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ عَذَّ
حَبَشَيِّ، فَإِنَّمَا مَنْ يَعْشُ مِنْكُمْ يَرَى اخْتِلَافًا كثِيرًا، وَإِنَّكُمْ وَمُحَمَّدَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّهَا ضَلَالٌ،
فَمَنْ أَذْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ، فَعَلَيْهِ بِسْتَيْ، وَسُتُّهُ الْخُلُقَاءُ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّيَّينَ، عَصُّوا عَلَيْهَا
بِالثَّوَاجِدِ)), (رواه أحمد وابن ماجة).

زانایان بهو پهپدی پیزه وه نهده بی ئیختیلافیان پاراستووه، بهلام لای
بانگخوازه کان جنتو به زانا کانی يه کتر نهدهن.

لهوهش زور گهوره تر قورئان و سوننهت وه لانراوه، شهرق و غهرب بوته
سهرچاوه، يه کنیک ده لیت: پوژه لهات و ده لیت: به رانبه ری ده لیت: پوژنوا
ده لیت: نهوهی پوژنوا باشتره! خودی ئیسلامه که ش له بیر کراوه، نهوهش له
بیر و بوقوون و پا جیاوازانه ده خاته روو، هر خودی موسلمانه و (۱۰۰۱)
پای جیاواز پیشکه ش ده کهن، له تهله فیزیون و که ناله کانی تری پاگه باندن و
تپره کومه لا یه تیبه کان باسی هونه ری حرام و باسه کانی حه لآل و حرام بین
نهوهی بگه ریته وه بو سه رچاوهی شه ریعه ت. دزی و خراپه کاری ناوی تری
بو داده تاشن ونی ده کهن له زهني خه لکیدا و فروشتني خاک و نیشتنان و
خه لکه کدی و حه لآل کردنی حرامه کان، له گه ل خه لکیدا قسه و باس
ده که یه وه هه موو ده لین: جا کاکه تیمه حه قهان چی يه؟ تازه دونیا به تیمه چاک
نابیت، وه کو نهوه وايه که هه موو ژیانی له ده عوه و بانگه وا زدا خه رج
(به هه ده ر) کرد بیت.

پیغه مبه ری خوا ﷺ سه رچاوه يه کی پاک و بینگه ردی داوینه تی و
ده فه رمو ویت: که ته نتان دریز بوو نه و پا جیاوازانه تان بینی، بگه رینه وه بو
سوننه تم ياخود: سوننه تی خوله فای راشیدین، که پینج خه لفه
پینگه يشتووه کان (نه بوبه کر و عومنه ر و عوسمان و عهلى و حمه نی کوری
عهلى).

(فعلیکم بستئی و سنتَ الْخُلُفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيَّينَ)

نافەرمۇويت: بىگەپىنەوە بۇ لاي پا و بۇچۇونى ديمۇكراٽى و سەرمایهدارى لىپرالى و...هەت، بەلكو سەرچاواھە كە ژيانى خۆى و ھاوهلانىيەتى، چونكە ھاوهلانىيش لە خۇيانەوە زىاد و كەم ناكەن لە ئايىندا.

ناچىته ئەقل و زىرەكى، تىكىيەشتنى سادەش ئەوه قبول ناكات كە سوننەت، واتاي دوو رەكعات نوئىزى سوننەت بىت ياخود: مەبەست فەرزە كانى يە! هەر شتىك پىوەر بىكە بە ژيانى پېغەمبەرى خوا ﷺ و ھاوهلانى، بۇ نموونە: ئەگەر پېغەمبەرى خوا ﷺ بىما بايە، ئايا دەچۈوه ئاھەنگى بۇوك و زاوا و خىزانە كانى بىبات بۇ ئاھەنگە كە؟! ياخود: ھاوهلانى دەچۈونە جىنگاى تىرگەلە كىشان؟! يان: لە حۆكمەتدا نەوتى خەلکىيان ھەرزان فرقۇش دەكەد و قوتى خەلکى و موجەدى خەلکىيان دەپى و كارى حىزبى و ھەلبىزادنى ديمۇكراسيان دەكەد؟!

خۇت وەلامى ئەم پرسىارانە و سەدان پرسىارى ترى ناو كۆمەلگە، لەمەرپ پرس و دىاردە ناشريينە كانى، ئايا پېغەمبەر ﷺ پىنى پازى دەبۇو؟
ئەم پرسىارە جى دەھىلىن بۇ خەلکى.

ئەم وتانە ھەممۇمى كارى خراب و ترسناكن، بۇيە پېغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمۇويت: بە چىنگىنان بىگەن و باوهش بىكەن بە سوننەتدا (عَضُوا عَلَيْهَا بِالثَّرَاجِذِ).

به توندی ههولی بو بدنه و باوهشی پیدا بکهن، به عهزیمهت و هیزه وه
پاریزگاری سوننهت بکهن، چاو له خه لیفه کانی پاشدین بکهن به هه مهو و زه
و تو انانه وه.

لیرهدا موعجیزه يه کی زور گهوره له ژیانی پیغه مبه ر حکیم الله علیه وسَطَ و هاوه لانی
خه لیفه دا ده بینریت که ژیانی هه مهوبیان له ده سه لات و حکمرانیدا (۵۳)
سال بووه، (۲۳) سالی ژیانی پیغه مبه ری خوا حکیم الله علیه وسَطَ له پیغه مبه رایه تی،
دوو سال و چهند مانگیک خیلافه تی ئه بوبه کر، ده سال خیلافه تی عومه ری
کوپری خه تتاب، دوازده سال خیلافه تی عوسانی کوپری عه ففان، چوار سال
خیلافه تی عه لی کوپری ئه بی تالیب و شهش مانگ خیلافه تی حه سه نی کوپری
عه لی - په زامه ندی خوا له سه رهه مهوبیان بیت، هه مهوبی پهنجا و سئ سال
ده کات، پیغه مبه ری خوا حکیم الله علیه وسَطَ که ناماژه ری به پیهای خوی و
خه لیفه کانی پاشدین داوه له بهر ئه وهی چاره سه ری هه رچی کیشهی ژیانه
له و پهنجا و سئ سالهدا دهست ده که ویت. هه رووهها پر قوه هی گهوره
دامه زراندنی دهولهت، حکومهت، په یوه ندی سیاسی، ثابووری، جه نگ و
شمپری ناو خو... هتد له ناو ئه و چهند ساله دا هه يه و له ژیانی هه مهوب که سینک
دا دووباره ده بیته وه.

مرؤف ئه گه ر به وردی لیکولینه وه و وردی بیتی بو بکات هه مهوب چاره سه ری
کیشه پر قوه هی ژیانی تیدا هه لدہ گوزیت، گهنجینه که ری پر نالتوون و زیپ و
زیوه، نه گه ر وه کوتاک بیری لی بکه بیته وه له بیست و سئ سالی ژیانی پیغه مبه ر
حکیم الله علیه وسَطَ - دا چونیه تی هه لسوکهت له گه ل مال و مندال و خیزان و بازرگانی

و كپين و فروشتن و عييادهت و بانگهواز و بوارى كومەللاتى و ... هتد تىدا
بەدى دەكرىت.

لە پووى كومەلگەوە ھەموو بنەماي كومەلگەى سەركەوتتوو لە ناو
كومەلگەى پېغەمبەرى خودا ﷺ دەبىندرىت، لە شارى مەدەنە و لە
دەورو بەرى لە بونىادنانى كومەلگەدا نمۇونەي ھاوا كارى و بەدەمەوە چۈون
و پاستگۇبى و برايەتى و بەرپرسىيارىتى و ... هتد.

لە پووى دەسەلات، بونىادى دەولەت و حکومەت و پېۋەزە
خزمەتگوزاري و كىشەكانى ئابورى و چارەسەركىرىنى فتوحات و تەنانەت
چارەسەرى شەپى ناوخۇ... هتد.

ھەر لە بەر ئەم ھۆكارانىيە سەرنجتان بۇ ئەو كاتە پادەكتىشىن و تاكو
باوهشى پىدا بىكەين و بەتەواوهتى لىلى تىيىگەين و لىيېكۆلىنەوە.

پېغەمبەرى خوا ﷺ لە فەرمۇودەيەكى تردا بە جوانى پوونى
دەكتەمە بۇمان كە سوننەت ھاوشىيە قورئانە و دەفەرمۇوتىت: دوو شتم بۇ
بە جىھىشتۇون ئەگەر دەستى پىتە بىگىن ھەرگىز سەر لىشىيواو نابن، ئەويش
قورئانى پېرۇز و سوننەتى پېغەمبەر ﷺ.^۳

۳- تركٌ فيكم أُمّرٌ لَنْ تَضليلُوا مَا تَمَسَّكُمْ بهما: كتاب اللّٰه وسُنّة نبیه ﷺ /
رواه مالک و يهقى و حاڪم.

که واته: سوننهت له فه رمووده کاندا به واتا نویزی سوننهت و به رزی سوننهت ناید، به لکو به واتای زیانی پیغامبر ﷺ و ریبازه کهی دیت.

له فه رمووده یه کدا زیاتر بومان ړوون ده بیتهوه چه مک و تیگه یشن له سوننهت، پیغامبری خوا ﷺ ده فه رموویت: هه موو ئوممه ته کم ده چیته به هه شت ههندیکیان نه بیت، هاوه لان و تیان: ئهی رسول الله ﷺ نه و که سانه کین که ناچنه به هه شت؟! پیغامبر ﷺ فه رمووی: هه ر که س ګوپراهه لم بیت ئه چیته به هه شت و هه ر که س سه ر پیچی بکات ده رواته دوزه خ.^۴

که واته: کیشه که لهو په پری ترسناکی دایه، هه ر که س سه ر پیچی فه رمانی پیغامبر ﷺ بکات، به دلنيایه و ده رواته دوزه خ و به هه شتی خواي گهورهی له ده ست ئه دات، که پانتایی به قه ده ر زهوي و ئاسانه کانه.

که واته له ده رچهی ئه و فه رموودانه و بومان ده رئه که ویت که سوننهت سه ر چاوهی دووه می ته شرعی نیسلامیه، واتا سه ر چاوهی یاسا و پیسای خودی ده ستوره، سه ر چاوهی یه کم: قورئان، سه ر چاوهی دووه م: سوننهت، نه ک به واتای ئه وهی له قورئان و هر ده گرین، سوننهت گرنگ نی یه، به لکو به واتای ته او که ری یه کتری.

^۴- عن أبي هريرة رضي الله عنه: كل أمتي يدخلون الجنة إلا من أبى. قيل: ومن يأبى يا رسول الله؟ قال: من أطاعني دخل الجنة، ومن عصاني فقد أبى / رواه البخاري.

ھېچ ياسا و پىسایەك دەرناجىت لە ئىسلامدا كە سەرچاوه كەي قورئان و سوننەت نەبىت، ھېچيان بە بىن ھېچيان ناكىرى، تىڭەيشتنى قورئان بە سوننەتە، چونكە قورئان بۇ ژيانى پېغەمبەر ﷺ هاتووه، تاكە كەسىك بتوانىت جوان لە قورئان تىبىگات و تەفسىرى بکات پېغەمبەرى خوايە ﷺ.

بە داخەوە لم سەردهمەش دا كەسانىتك دروست بۇون بە ناوى (قورئانىي) لە گەل ھىنانەوهى بەلگە لە قورئان و سوننەت دا دەلىن: تەنها لە قورئان سەرچاوه ورددەرىن، سوننەت ھېچ بايەخى نىيە، تانەو تەشهر لە شەفاعةت ئەدەن، تانە لە ژيانى ناو قەبر ئەدەن (مەبەست بەرزەخ)، تانە لە حەلّل و حەرامى ناو سوننەت ئەدەن، تانە لە سنۇورەكانى خواى پەروەردگار ئەدەن، لە كەنالەكانىشەوە پانتايەكى فراوانىان بۇ دابىن كراوه، وەلامدانەوهەيان زور ئاسانە، بەلام بوارى ئەو كەسانە نادەن كە تواناي وەلام دانەوهەيان ھەيە، ئەستەمە ئىپاندارىكى راستەقىنە بىت و بتوانىت دەستبەردارى سوننەت بېيت.

ھەممۇ ئەو پېشەكىيەمان باس كرد بۇ ئەوهى بىزانىن ھاوهلەن چۈن مامەلەيان لە گەل سوننەتى پېغەمبەردا كردووه ﷺ، زانيان چۈن لە سوننەت گەيشتوون.

مامەلەي ھاوهلەن لە گەل سوننەت دا

با بىزانىن ھاوهلەن چۈن مامەلەيان لە گەل سوننەت دا كردووه ئەوان زور جەختيان لەوه ئەكردەوە كە خالى ژيانى پېغەمبەرى خوا ﷺ

بزانین، زور جار بوق زانینی پهفتار و گوفتاری پیغمه بهر ﷺ تیشکیان ده گرت و به سهره (نوبه) ده چوونه خزمته تی بوق نهوهی ورد و درشتی ژیانی بزانن و لاسایی بکنهوه، ئهوان بوق و هرگتنی سوننت خزیان ماندوو ده کرد، نه گهر سوننه تیکیان له دهست بدايه ده گهپان به شوتینیدا، ناپه حمت ده بون به له دهست دانی.

(بخاري و مسلم) بومان ده گیرنوه، که عومه ری کوری خهتاب - ره زامه ندی خواي له سهره بیت- مالی دووریبو له ناو شاري مهدينه و له مزگه و تی پیغمه بهره وه ﷺ، له گهره کی (بهنی ثومه يه) کوری (زید) ده ژیا، در اوسيييه کی هه بون، به ناوي (عهتابي کوری ماليك) له گهـل عومه ری کوری خهتاب دا پـوزـيـك نـا پـوزـيـك دـهـچـوـونـهـ خـزـمـهـ تـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ ﷺ بـوقـ نـهـوهـیـ وـرـدوـ درـشـتـیـ ژـیـانـیـانـ لهـ دـهـسـتـ دـهـرـنـهـ چـیـتـ،ـ نـهـوـ پـوـزـهـیـ کـهـ عـومـهـ دـهـ پـوـزـیـتـ هـهـ رـچـیـ فـیـرـ بـوـوـایـ وـ بـیـبـیـنـیـاـیـ دـهـهـاتـهـوـ بـوقـ لـایـ عـهـتـابـیـ کـورـیـ مـالـیـکـ وـ بـوقـ دـهـ گـیـرـایـهـوـهـ،ـ نـهـوـیـشـ بـهـ هـهـمـانـ شـیـوـهـ لـهـ سـهـرـهـیـ پـوـزـیـ خـوـیدـاـ نـهـنـجـامـیـ نـهـداـ،ـ چـونـکـهـ وـهـ حـیـیـانـ لـاـ گـرـنـگـ بـوـوـ لـهـ دـهـمـیـ پـیـغـمـبـرـهـوـ ﷺ بـهـ هـهـمـانـ شـیـوـهـ سـونـنـهـ چـوـنـ شـیـکـارـیـ بـوقـ دـهـ کـاتـ.

نهوان سهرقالي سوننهت بون، بهلام له گهـل نـهـوهـشـداـ ژـیـانـیـ خـزـیـانـ واـزـ لـنـ نـهـدـهـهـتـنـاـ،ـ کـارـیـانـ دـهـ کـرـدـ وـ باـزـرـگـانـیـانـ دـهـ کـرـدـ،ـ کـشـتوـکـاـلـ وـ نـاـزـهـلـدـارـیـ وـ ژـنـ وـ ژـنـخـواـزـیـانـ دـهـ کـرـدـ...ـهـتـدـ،ـ خـوـ هـهـمـیـشـهـ لـهـ خـزـمـهـتـ پـیـغـمـبـرـدـاـ نـهـ بـونـ ﷺ،ـ بـهـ لـکـوـ سـهـرقـاـلـ بـوـنـ بـهـ ژـیـانـیـ خـزـیـانـ.ـ بـهـلامـ نـهـیـانـدـهـهـیـشـتـ قـوـرـنـانـ وـ سـونـنـهـتـ لـهـ دـهـسـتـیـانـ دـهـ رـیـچـیـتـ بـوقـ زـانـینـ وـ پـیـادـهـ کـرـدنـ،ـ کـاتـیـکـ کـهـ ژـیـانـیـ

عومه ر ده خوینته وه و پووداوه کانی ژیانی هه لسه نگاندنی بۆ ده کهین، ياخود ئه بو بکری سدیق دا ده زانین، ئەم ھاوەلە بەریزانە بىست و چوار کاتزمنبر لە خزمەتى پىغەمبەرى خودا بۇون ﷺ لە راستىدا وانەبۇوه، بەلکو ژیانى خۆيان ھەبۇوه سەرقاڭ بۇون پىئيه وە، لە ھەمان کاتدا زور ھۆگر و موشتقا بۇون بۆ وەرگرتى خالى بە خالى ژیانى پىغەمبەرى خوا ﷺ.

خۇ ئەگەر بە دواى عوزردا دەگەريتت و کاتت نېيە بۆ خویندنەوهى سوننەت، ئەوا لەگەل ھاوريكت يان دراوسىتكەت، وە كو پىشەوا عومەرى كورى خەتاب و عەطائى كورى مالىك بىكەن و بۆ يەكترى بخوينته وە، ئەو كات دەتوانىن پاۋ بۇچۇونى زۇرىش ئالۇ گۈپ بىكەن، ئەمەش ئەو ئايەتە دەگرىتتە وە كە خواي پەروەدگار دەفەرمۇرىت:

(... وَتَعَاوُنًا عَلَى الْإِيمَانِ وَالْتَّقْوَىٰ ...) المادە
واتە: ... ئىتىوھ ھاوكارى يەكترى بىكەن لەسەر چاكە و تەقوای خواي
گەورە...

لىرەوە بە خوينەر دەلىم: ئەگەر دەتەۋى لە ژیانى پىغەمبەرى خوا ﷺ بە وردى تى بگەيت، تکات لى ئەكم (بۇمانى مەملەكتى نورا بخوينتى وە.

جارىكى تر ئامازە دەكەمە و بە ژیانى عەبدوللەي كورى عەبیاس لە گۇشە نىگايدى كى ترەوە، كاتىك ئەم ھاوەلە بەریزە دەرگا بە دەرگاى مالى ھاولان دەگەرا بۆ كۆكىدنه وە فەرمۇودەي پىغەمبەر ﷺ واتە: سوننەت،

عه باکهی شانی پاده خست و له بهردهم ده رگا کهدا لتی داده نیشت و تاکو
هاوه له کهی ده بینی و فرموده کهی لی و هر ده گرت و ده نیووسی، ئاما ده بوو
هموو گه رما و سه رما و خوئی به رکه و نت و نازاری ئه کیشا تاکو سوننه تی
کوکرده وه، ته نانه ت هاوه لان ده یانووت: ئهی کورپی مامی پیغمه بره
صلی الله علیہ وسلم، خوئی گه ر بتاردا يه به شوئیمان دا ده هاتینه خزمه تت که ده یانبینی
به و شیوه يه ماندوو بووه، ئه میش ده بیووت: من ده بیت بیمه خزمه تنان، چونکه
کوکردن وهی سوننه ت و زانسته، روزان رویشت و عه بدوللای کورپی عه بیاس
به رده وام بوو له کارکردن و ئه بووه زانا و هموو هاوه لان پرسیاریان له و
ده کرد، هاوه لینکی ئه نصاری ده لیت: عه بدوللای له من ئاقلتی بوو، شهو و روزی
خسته سه ریه ک، تا تواني بگاته ئاستیکی به رزو نازناوی (چاکترین زانای
ئه نوممه تهی و هر گرت) (حیر الامة)، له دواي پیغمه بری خواصلی الله علیہ وسلم
باشترا فه کاری قورئانه و هیج کهس توانا و ئاستی ئه وی نییه، (قتادة) یه کیکه
له قوتابیه کانی ده لیت: وشه به وشهی قورئانم لی پرسیوه، وه لامی هه مومی
داوه ته وه، هه مومو هزکاری دابه زینی تایت و سووده کانی زانیوه، هیج
نایه تیک لای (متشابه) نه بووه، به لکو هه مومو قورئان لای عه بدوللای کورپی
عه بیاس مه حکم بووه.

هاوکاری پیگه یشنن به و هه مومو زانست و توانا گهوره يهی شاره زا بوونی
عه بدوللای کورپی عه بیاس بووه له سوننه تی پیغمه بری خواصلی الله علیہ وسلم
چونکه سوننه روشنکه ره وهی قورئانه و زوره يی دین له فرموده و سوننه ته وه
و هر ده گیریت.

هر بؤیه هاوه لان به پیویستیان ده زانی که فرموده پیغمه بهر
صلی اللہ علیہ وسلم له دوو توئی کتیدا کو بکنه وه ياخود له بدری بکنه و به
نه وه کانی دوای خویان بگه يه نن.

خه لکی زور سه رسام بون به توانای (نه بوهوره بیره) که له ماوه یه کی
کورتدا توانیویه تی ندو هممو فرموده به کو بکاته وه، که زیاتر له حه وت
هه زار فرموده گپراوه ته وه، له کاتیدا له سالی شهش بو حه وتی کوچی
موسیمان بوبه و تنهها چوار سال له خزمه ت پیغمه بهر دا صلی اللہ علیہ وسلم بوبه، له
هممو هاوه لان زیاتر فرموده گپراوه ته وه، به تایبیت له وانه ش که
نزیکه بیست سال له گدل پیغمه بهر صلی اللہ علیہ وسلم - دا بون.

نه بوهوره بیره ده لیت: خه لکی دهیانووت: که گوایه فرموده م زور
گپراوه ته وه، خو نه گهر له بدر ترسی نه و دوو نایه ته نه بایه که خوای گهوره له
سوره تی (البقرة) دا باسی کردووه، يه ک فرموده پیغمه بهر صلی اللہ علیہ وسلم - م
نه ده گپراوه وه، که خوای گهوره ده فرمومیت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْثُرُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَنَا لِلنَّاسِ
فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ الْكَلِّعُونُ ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَأْبُوا وَأَصْلَحُوا
وَبَيَّنُوا فَأُولَئِكَ أَنُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا الشَّوَّابُ الْرَّجِيمُ﴾ البقرة

واته: {سزای شاردنوهی دین} نه و کمسانهی که نه و شته بون و ناشکرا
و هیدایه تهی که نیمه ناردوومنه دهی شارنه و دوای نه وهی که له کتابه کاندا
نیمه ناشکرامان کردووه (واته: مه بهست پنی جووله که و گاوره) و له
کتابه کانی نه واندا باسی هانتی پیغمه بهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کراوه به ناشکرا

نه وانیش نه یشارنه و به خه لکی نالین، نه وانه خوای گهوره نه فره تیان لى
نه کات و هه موو نه فره تکاران له فریشته و جنی و مه لائیکهت و ماسی و
نه هه نگه کان و میرووله کان هه موو نه فره تکاری نه فره تیان لى نه کات ⑯
نه نهایانه بیان نه بیان که ته و بیان کرد و وه و چاکسازی بیان کرد و وه نه و
شته که شار دیانه وه ئی علان و ناشکرای نه که نه و پیونی نه که نموده بۆ خه لکی
نه وانه خوای گهوره نه فه رموویت: ته و بیان لى قه بول نه کەم من زۆر ته و بیان
قه بول نه کەم و زۆر بەرە حم و سۆزو بەزه بیم ⑰

ئەم دوو ئایەتە ئاگادار کردنە و یە کی زۆر ترسنا کە بۆ نه وانەی ئایەتى خوا
و فه رموودەی پىغەمبەر ﷺ دەشارنه و ھە و بەیانی ناکەن بۆ خه لکی، و اتا
ھەر زانستیک لە پىنگاپىغەمبەر ﷺ - ھە و ھاتبیت و بەیان نه کریت
بەر لە عنەتى خوای گهوره دە کە ویت.

ئە بۇ ھورە بىرە لەو ئاگادار کردنە و یە دە ترسا بۆ یە ھە رچى پىنگە يشتبوو لە
سوئنەت ھە مووی بە خه لکی رادە گەياند.

خه لکانیکى داخ لە دل بە رانبەر بە سوئنەت کە تانە نە دەن لەم ھاوەلە
بە پىزە و لە سوئنەتى پىغەمبەری خوا ﷺ کە گوایە دە لین: چۈن
کە سینىک نەم ھە موو فە رموودەيە کۆ كردىتە و و باسى کاتە کانى پىش خۆى
دە کات لە شارى مە كە و مە دينە؟ چۈن لە پىغەمبەر ﷺ - ى
و ورگرتووە؟!

له پاستی دا ئه بوهوره بره خاوه‌نى زورترین فەرمۇودە نىبىه كە لە پىغەمبەر ﷺ - وە نەبىستراپىت، ھەمۇو فەرمۇودە كانى لە خودى پىغەمبەر ﷺ وەرنە گرتۇوه، بەلكو ھەروه كۆ عەبدوللائى كۆرى عەبىاس، عەبدوللائى كۆرى عەمرى كۆرى عاصل، ئەبى شاتى يەمنى و نىسرايىلى كۆرى يۇنس لە هاوه‌لانى پىغەمبەر ﷺ فەرمۇودە كانىان وەردەگرت، كە پىشتر لە پىغەمبەر ﷺ - يان بىستو، ئەبوهوره بىرە تەنها (٤٢) فەرمۇودەي لە پىغەمبەر ﷺ گىپراوه‌تەوە، كە تايىيەتە بەخۆى.

ئەم (٤٢) فەرمۇودەيە، ئەگەر دابەشى بىكەن بەسەر ئەو چوار سالەي ژيانىدا نزىكەي ھەر پىنج مانگ فەرمۇودەيە كى گىپراوتەوە لە پىغەمبەر ﷺ - وە، فەرمۇودە كانى تر ھەمۇوى لە هاوه‌لانى ترەوە گىپراوه‌تەوە، ياخود فەرمۇودە كان هاوه‌لانى تىريش گىپراويانەتەوە.

بە كورتى و پوختى فەرمۇودە كان جىگە لەو (٤٢) فەرمۇودەيە هاوه‌لان ھاوبەش بۇون لە گىپرانەوەيدا، چونكە زورترین فەرمۇودە كە گىپدرَاوه‌تەوە لە پىغەمبەر ﷺ - وە ئەبو به كر و عومەر و عەدى بۇوە.

ئەبوهوره بىرە لە ئارگۇمېتىكىدا تەفسىرى گىپرانەوەي زۇرى فەرمۇودە كان دەكات و دەلىت: برا موھاجىرە كانمان زۇرىبەيان سەرقاڭ بۇون بە كېپىن و فرۇشتىن لە ناو بازاپدا، خەرىكى كارى بازىرگانى بۇون، ھەروهە برا ئەنصارىبەكانيش سەرقاڭلى ساغىكردنەوەي بەروبۇوم و مولك و سامانيان بۇون، منىش لەو تىوهندە لە خزمەت پىغەمبەر ﷺ - دا بۇوم، لەنى جىا نەدەبۇومەوە بە سك بىرسى، تەنها ئەوهندەي بەس بۇو كە ناتىك بخوات

سکی تیربیت و له خزمت پیغمه‌مبه‌ری خودا ﷺ بیت، ته‌نها بو
کوکردن‌وهی سوننه‌ت، ئه‌بوهوره‌بیره له نه‌هلى (صوفه) بwoo، له‌وانه‌ی که بی
دهره‌تان بعون له خزمت‌تی پیغمه‌مبه‌ر ﷺ - دا نیشته جتی بعون، له هاوه‌له
هدزاره‌کان بwoo، به‌لام سه‌نگه‌رنکی زور گه‌وره‌ی گرت بو نووسینه‌وهی
سوننه‌ت، هر چه‌نده له دواى چه‌ند سالینک فیری نووسین بwoo له پیگای
قوتابییه تابیعییه کانی فیری نووسینیان کرد.

لیره‌دا داوا‌له توی خوینه‌ر ئوه نییه که ژیانی خوت تدرخان بکه‌یت وه‌کو
ئه‌بوهوره‌بیره واز له قوتاوخانه و کار و بازگانیت بهنیت، به‌لام ده‌توانیت
سه‌نگه‌رنک بگریت و خزمت بکه‌یت، به گویره‌ی توانای خوت هه‌موو
هاوه‌لان وه کو ئه‌بوهوره‌بیره نه‌بعون، به‌لام هاوه‌لان لایان گرنگ نه‌بwoo،
چه‌ندین کیلومه‌تر بپن و بپون تا ده‌گدن به فرموده‌یده کی پیغمه‌مبه‌ر
ﷺ تا پیاده‌ی بکدن، لایان گرنگ بwoo که بزانن پیغمه‌مبه‌ری خوا
ﷺ له باره‌وه چی فرموده؟ لیره‌دا ئوهی دهمه‌وى خوینه‌ر لیی
تیگات و کاری بین‌بکات ئوه‌یده که کار به سوننه‌تی پیغمه‌مبه‌ر ﷺ
بکات.

بوخاری له عوقيبه‌وه ده‌گتيرته‌وه که عوقيبه‌هاوسه‌رگيري کرد له‌گه‌ل کچی
(ئيهاب-ي كورى عزيز)، پاش چه‌ند پوزنک ئافره‌تىك عوقيبه‌ي ئاگادار
كرده‌وه که له‌گه‌ل ئه‌وه ئافره‌تهدا شيرى خواردووه واته: خوشكى شيرى‌تى،
عوقيبه به‌و ئافره‌تەي وات: نه‌ده کرا پىش هاوسه‌رگيري که ئاگادارم بکه‌يته‌وه؟!

هر له دواي نهوهی هه واله کهی پنگه يشت و زانی له شاري مه کكه وه
که وته پری بق شاري مه دينه، عوقبه له شاري مه کكه ده زيا، پووداوه که ش له
دواي فه تحی مه کكه روویدا، خيرا که وته پری ۵۰۰ کيلومتری پری بق نهوهی
پرسiar له پنگه مبه ری خوا ﷺ بکات، که گه يشته مه دينه و خزمه تی
پنگه مبه ری ﷺ پووداوه کهی بق گنپایه وه و عه رزی پنگه مبه ری ﷺ به زه رده خه نهوه فه رمووی:
-ی کرد که نه يزانیوه. پنگه مبه ری خوا ﷺ به زه رده خه نهوه فه رمووی:
وا زانیت لئی جیا بهره وه و خیزانیتکی تر دروست بکره وه.

نه و هه موو پنگایهی پری تنهها بق نهوهی بزانیت رای شهرع و سوننهت
چی يه؟ بق پرسiar نیک و باسینک چه ندین پنگایی پری و شه و پوژی خسته
سهر یه ک تاکو بزانیت چی راست و دروسته.

له راستی دا نهمه گهوره ترین کیشه يه و زور ترسناکه، به لام زور به ساده يی
وه ری ده گریت، ئیتر بیر له وه ناکاته وه نه گمراه ته لاقی که وتبیت، نهوا هه موو
جاریک ده پرواته لای نه و ئافره تهی که کیشهی خیزانی بووه نینجا به خیزانی
خوی ده زانیت، به زینا هه زمار ده کریت، هر نهوه و مندالیک بخنه نهوه
مندالی ناشه رعی يه!

که واته: پیویستان به لیکولینه وه و پرسiar کردن هه يه له بارهی نایینه وه له
وردو درشتی له خومانه وه قسهی له سه رنه کهین، چونکه ده چیته چوار
چیوهی حه لال و حه رام، حه لال و حه رامیش کمس ناتواتیت ده ستکاری
بکات، بیچگه قورئان و سوننهت، نهوهش نه و ها و کاره يه و امان لئی ده کات
لیکولینه وه بکهین بق تیگه يشتیکی نوع بق هاوه لان و ژیانیان.

نیامی (نه حمده، طه برانی، نه بو یه علی) - ره حمته خوا له هه ر سینکیان
بیت- بومان ده گپنهوه که جابری کوری عه بدوللا فرموده يه کی پیغه مبه ر
صلی الله علیہ وسَلَّمَ - ی پیغه يشتوه له هاوه لیکی ترهوه به ناوی عه بدوللای کوری
نه نه س له ولاتی شام ده زیا، جابری کوری عه بدوللا له که سینکی تری بیستوه،
نهو که سه له عه بدوللای کوری نه نه س- ی بیستوه له زانستی فرموده دا پی
ده و تریت (علم سند).

واته راسته و خو له ده می عه بدوللای کوری نه نه س- ی بیستوه، سه نه دی
فرموده که بهرز کراوه ته وه بو نهو هاوه له به ریزه، جابریش به دوای دلنيا
بوونی فرموده که ده گپریت، له شاری مه دینه دا نیشته جنیه ده بیویست به
ته واوی دلنيا بیت له فرموده که، و شتریک ده گریت و ده که ویه ری بو ولاتی
(شام) له بهر خاتری فرموده که ی پیغه مبه ر صلی الله علیہ وسَلَّمَ.

جابر ده گپریته و ده لیت: تو شووم ئاما ده کرد بو سه فرنکی شام و
وشتریکم کپری تا گه يشتمه ولاتی شام له بهر ده رگای مالی عه بدوللای کوری
نه نه س و هستام و له ده رگام دا که سینک و تی کیت؟

له ولامدا و تم: جابرم!

و تی: جابری کوری عه بدوللا؟

و تم: به لی؛ نه و نه به پله هات له عه با که ی هله لکه و که و ته سه ر
زه وی هاته لام و باوه شمان کرد به یه کدا و دوای چونی و چاکی راسته خو
پرسیم، فرموده يه کم پیغه يشتوه له لایه ن که سینکه و گوایه له توی بیستوه

فه رموده که پیغه مبه رصلی اللہ علیہ وسالم له باسی قیاصاً دایه، ترسام پیش مردنی
یه کیکمان بهو فرموده بیه نه گهم، دهمه ویت له خوتنه وه گوینم لبیت^۰:

نینجا عبدوللای کوری نهنهس و تی: پیغه مبهر ﷺ فه رمومویه تی:
خه لکی روزی قیامهت لیپرسینه وه و حه شریان له گه ل ده کریت به رووت و
قوتی و خه تنه نه کراوی!

عه بدوللا دهليت: ئى چىيان پىوه يە؟ (واتا دانە پوشراون؟)

پیغمه بر ﷺ فرموم: هیچیان پیوه نیه و هیچیان پینیه، پاشان
دهنگیک بانگیان ده کات هه موو گونیان لی ده بیت، له دواییدا ده نگه که نزیک
ده بیته و ده فرمومیت: من پادشام، من ورگره وهی حق و مافم، بو هیچ
که س نیه برواته ناو ناگر نه گمر مافیکی که سینکی لا بیت له خه لکی به هه شت

٥- عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما، قال: بلغني حديثٌ عن رجل سمعه من رسول الله صلى الله عليه وسلم فاشترى ثوباً ثم شدّث عليه راحلٌ، فبَرِثَ إِلَيْهِ شهراً، حتى قُوِمتْ عليه الشَّام فإذا عبد الله بن أُبيه، فقلت لِلنبي: قل له: جابر على الباب، فقال: ابن عبد الله؟ قلت: نعم، فخرج يطأ ثوبه فاغتنقني، واغتنقته، فقلت: حَيْنَا بِلَقْنِي عَنْكَ أَنْكَ سمعته من رسول الله صلى الله عليه وسلم في القصاص، فخشيتُ أن تموت، أو أموت قبل أن أسمعه، قال: رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "يُخْتَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ" - أو قال: العباد - غَرَّاً لِبَعْهَا قال: قلنا: وما بَعْهَا؟ قال: "لَيْسَ مَعَهُمْ شَيْءٌ" ، ثم يناديهم بصوت يسمعه من بعد كلامه من قربه: أنا الملك، أنا ربكم، ولا ينفي لأحد من أهل النار، أن يدخل النار، وله عند أحد من أهل الجنة حق، حتى أقصه منه، ولا ينفي لأحد من أهل الجنة أن يدخل الجنة، ولأحد من أهل النار عنده حق، حتى أقصه منه، حتى اللحظة، قال: قلنا: كيف، وإنما يأتي الله عزوجل غرلاً بعهداً؟ قال: بالحسينات والسيئات، رواه أحمد.

و مافی خەلکى دۆزەخى لا بىت و مافە كەى لىودەرە گىرىتىھە، نەگەر پىدا كىشانىكىش بىت.

خاڭ بەسەر ئەو كەسەي مافى خەلکى دەخوات و خەلکى زىندانى دەكات و ئازار و ئەشكەنچە مەرۆفە كان ئەدات، مال و تۈرانىيان دەكات و مافيان دەخوات.

عەبدوللائى كورپى ئەنس و تى: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ نەىچ مافىك ئەدەينەو بە خواى پەرەردگار كە پووت و پەجال و خەتەنە نەكراوين، وە كو مندالى و هيچجان پىنىيە؟

پىغەمبەر ﷺ فەرمۇسى: بە چاکە و خراپە كانمان.

واتە: يان چاکە دەبەخشى لەوهى مافمان خواردۇ يان خراپە كانى لە كۆل دەگرین، جابرى كورپى عەبدوللائە دواى وەرگرتى فەرمۇودە كە راستەوخۇ گەرايەوە بۇ شارى مەدىنە.

داخۇ كەسىكى وە كو ئىمەومانان چەند كىتىيەكى فەرمۇودە لە كىتىيەخانە كەماندا هەيە و نايخۇتىنەو، گوايە ھەنچەتى ئەوهمان ھەيە كاتمان نىيە، ئەى چۈن جابرى كورپى عەبدوللائە نە ھەموو پىتگايەي بېرى و چۈو بۇ ولاتى شام كە ماوهە كەى مانگىك دەبىت و مانگىك ٻۋىشت و بە مانگىكىش گەرايەوە، لە پىناوى يەك فەرمۇودەد؟

جیاوازییه که له نیوانی نیمه و هاوه‌لان نهوده به نهوان گرنگیان داوه بهوهی
که له پیش تره، به‌لام نیمه حفته و مانگ تهرخان ده کهین بوق چوونه سهیرانگه
و بوق سهفره و سیاحه‌ت، چونکه ده زانین قیمه‌تی خوشی و سهیرانگا چی‌یه،
یان به دیار یاری توبی بین، یه ک دوو کاتزمیر داده‌نیشین، یان به دیار زور
شتی ترهوه که به‌ها و نرخی زور بوق داده‌نیین، نهونده‌ی گرنگی نهدهین بهو
کارانه نیوه‌ی نهوهش گرنگی بدهین به بواره دینییه کان، کاتیک گرنگیان پیندا
نهوکات وه کو جابری کورپی عه‌بدوللا و هاوه‌لانی تر کات بوق قورنان و
سوننه‌ت تهرخان ده کهین.

نیامی (نه حمده و به‌یه‌قی ده‌گیرنه‌وه له عه‌تای کورپی په‌باوه‌وه، کهوا
یه کیکه له پیشه‌وایانی تابعین ده‌لیت: نه بو نه‌یوبی نه‌نصاری له مه‌دینه‌وه که‌وته
ری بوق لای عوقبه‌ی کورپی عامر له میصر ده‌زیا، له بوق فرموده‌یه کی پیغه‌مبدر
صلی الله علیہ وسأله چووه مالی (مه‌سله‌مه‌ی کورپی موخلد) نهوکات نه‌میری ولاتی
میصر بwoo.

له دوای به یه کگه‌یشنیان مه‌سله‌مه باوه‌شی کرد به نه بو نه‌یوب دا و
خوشحالی خوی بوق ده‌بری، وتنی: بوق‌چی هاتوویت بوق ولاتی میصر؟

نه بو نه‌یوب وتنی: گونم له فرموده‌یه ک بwooه باسی دا پوشه‌ری عه‌یب و
عاری نیاندار ده‌کات، نه‌توانی عوقبه‌ی کورپی عامر بوق بدوزیته‌وه، لهم
ولاته‌یه وفه‌رموده که لای نه‌وه؟

مهسله مه و تى: بدلى؛ به يه كوه پويشتن بو لاي عوقيه و داواي
فه رمووده كهيان لى كرد كه ئايا پيغه مبهر صلالله علیه و سلّم چى فرموده؟

عوقيه و تى: گوتىم له پيغه مبهري خوا صلالله علیه و سلّم بووه فه رموويه تى: هه
كمس عهيب و نهينى ئياندارىك له دونيادا بشارىتهوه، موسىبىت و
نارەحەتى يه كەي ئاشكرا نەكەت، ئەوه خواي پەروەدگار له پۇزى قيامەتدا
داپۇشهرى عەيىب و عارەكانى دەبىت^٦.

له دواي ئەوهى فه رمووده كەي وەرگرت بو چركە ساتىكىش نەمايەوه،
گەرايەوه بو شارى مەدىنه، هەر چەندە مافى خۆى بوو بىمابايه تەوه و سەفەر
و سياحەتى بىكردایە، بەلام نامانجىتكى گەورەتى هەبوو ئەوپۇش گەپان بوو بە
دواي سوننتدا.

بەديقهت (ورد) بن له وەرگرنى وشه و پستە كان كە پيغه مبهري خوا
صلالله علیه و سلّم چى فرموده، كاتى ترى نى يه بەكارى بەھىت لە بوارى تردا
ھەمۈو كاتى بو دىنى خوا تەرخان كردووه، ئەمانە هاوهلى پيغه مبهر صلالله علیه و سلّم
بوو بە و شىوه يە گەيشتنە پلەي هاوهلى و ئەستىره بۇون.

٦- حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَكْرٍ، قَالَ: قَالَ أَبْنُ جُرْجِيْجَ: وَرَكَبَ أَبُو أَيُوبَ إِلَى عَقْبَةَ نِبْرَى عَامِرٍ إِلَى
مَصْرَ، فَقَالَ: إِلَيْيَ سَائِلُكَ عَنْ أَمْرٍ لَمْ يَبْيَقْ مِنْ حَضَرَةِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صلالله علیه و سلّم إِلَّا أَنَا وَأَنْتَ
كَيْفَ سَيْغُثُ رَسُولُ اللَّهِ صلالله علیه و سلّم يَقُولُ فِي سُرُرِ الْمُؤْمِنِينَ؟ فَقَالَ: سَيْغُثُ رَسُولُ اللَّهِ
صلالله علیه و سلّم يَقُولُ: مَنْ سَرَّ مُؤْمِنًا فِي الدُّنْيَا عَلَى عَزَّةِ سَرَّةِ اللَّهِ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَرَجَعَ إِلَى
الْمَدِينَةِ فَمَا حَلَّ زَاجِلَتْ يَجْدُثُ بِهَذَا الْحَدِيثِ / مسند إمام أحمد.

هاۋەللان زۆر زۆر ورد و دەقىق تر بۇون لە گىپانەوەي فەرمۇودەي
پىغەمبەر ﷺ، ھەروەها زانايان بە گشتى بۇ يە فەرمۇودەيان كەردووە بە^{بەندى}
پەلە بەندى، يەك كىشەي بچۈوك لە رىستەيە كەدا بىت يان لە راوايە كەدا بىت كە
فەرمۇودەي گىپاوهەوە خانەي تايىەتىان بۇ داناوه، بۇ نموونە:

فەرمۇودە كراوه بە دوو بەشەوە، راستو لاواز، ئەۋى خانەي راست:
چەند پەلە يە كى بۇ دانراوه (مقبول، صحيح لغيره، صحيح لذاته، حسن لغيره و
حسن لذاته)، لاواز: (معلق، مرسى، منقطع، شاذ، غريب و عزيزو... هتد)، ھەر
چەندە لە ناو ئەوانەشدا خانە و پەلە بەندى تر ھە يە، بەلام لىرەدا كە ئامازەمان
بەو نموونانە دا بۇ ئەۋەي بە خوتىنەر بلىتىن: زانايانى فەرمۇودەناس زۆر ورد
بۇون لە كۆكىرىنى دەنەوەي فەرمۇودەي پىغەمبەرى خوا ﷺ، كە چى
خەلکاتىك بىن ئەۋەي لە فەرمۇودەي راستو لاواز بىزايىت تانەو تەشهر
ئەدات لە سوننەت، بىن ناگايە زانايان و ھاۋەللان چەندە ماندوو بۇون بەو
زانستەوە، ئەو جۆرە كەسانە بە چاوتىكى زۆر بىن بەها و كەم نرخەوە تەماشى
سوننەت دە كەن.

لېرەدا من مەبەستىمان نىيە كەوا تو ولاتان بېرىت بۇ فىربۇونى سوننەتى
پىغەمبەر ﷺ، خۇ ئەگەر ئەنجامى بىدەيت كارىتكى خراب ناكەيت، بېرۇ
لە ئەزەھەر بىخوتىنە يان لە زانكۆي مەدىنە، ياخود لە زانكۆي مەككە بە ناوى
(أم القرى) يان لە قوتابخانە شەنقىطي... هتد، كارىتكى جوان و پېر خىر و
بەرە كەتە، ئەگەر چى داواكە زۆر بە جىننە بۇ سەفەر كەردن بۇ ولاتان بۇ
وەرگەتنى زانست، بەلام لېرەدا مەبەستى من فراوان كەردى زانىارىيە لە سەر

ئەو كىتىب و زانستانەي لە چوار دەورتن و لە كىتىخانە و ناو دەزگاي
ئىنتەرنىتى دا ھەيد، خۇت سەرقاڭ بىكە بە وەرگەرنى زانستى شەرعى.

پېز لاي مامۆستايەك دەرس وانەي دينى بخۇننە، گۈئ لە موحاجەرە و
دەرسە كان بىگە لە يوتىوب، ھاۋپىنى خەلکى خواناس بە و كارى دىندارى
بىكە، كورت و پۇخت خۇت سەرقاڭ بىكە بە زانستى ئىسلاممىيەوە.

گەورە و بچۇوكى ژيانىت لە ناو دينى ئىسلامدايد، ئىتىر بۇ خۇت بۇ ئىسلام
تەرخان ناكەيت؟!

مەبەست لە نۇوسىنى ئەم كىتىبە ئەوهەيد كە چاۋ لە جىلى ھاۋەلان بىكەين
كە چۈن ژيانى خۇيان تەرخان كردووە بۇ دينى پېرۋىز ئىسلام.

تەنانەت ھاۋەلان قىسىم لە گەل ئەو كەسانە نەدەكرد كە وازيان لە
سوننەت دەھىينا، واتا بە مەبەست و عەمدەن وازيان لە سوننەت دەھىينا، ئەوهەى
كە پابەند (ملتزم) نەبوو بە سوننەتەوە ھەجريان دەكرد، چۈنكە سەرىپىچىيان
دەكرد لە فەرمانى پىغەمبەرى خواصىأَللَّٰهُ عَلِيهِ سَلَّمَ و مەنھە جە كەى، مەبەست ئەوە
نېيە كە كەسىك وازى لە نويزى سوننەت ھىينا- نا- بەلّكۆ ئەوهەى لە سوننەت
دا فەرمانى بىن كراوه نەھى لىنى كراوه ھاۋەلان نەگەر بىانزانىبايە كەسىك
سەرىپىچى دەكات، قىسىم لە گەلدا نەدەكرد بەردەۋام بۇو لە
سەرىپىچىيە كەى، بە واتاي ئەوە نا كە سىنى پۇزى بەردەۋام بۇو دواي سىنى پۇزە كە
قىسىم لە گەلدا دەكردەوە نا، بەلّكۆ ئامۇرگارىيان دەكرد و دواي ئەوە
ئامۇرگارىيان دەكرد و دواي ئەوە قىسىم لىنى دادەپرى.

٤٥٣

بوخاری و مسلم له عهد بدوللای کوری مه غفل - ووه ده گپنهوه که سینکی
بینی به ردی هه لئهدا به قوچ قانی که بینی و پنی وت و ئاموزگاری کرد که
پیغه مبه ری خوا ﷺ نه هی و پیگری کردووه له هه لدانی بهرد،
فه رموده کهی پیغه مبه ر ﷺ - ی بو خوتندوه که بهرد هه لدان بو راو
کردنیش نابیت و بو دژی دوژمنیش به کاری مه هتین (لا يُصَادُ بِهِ صَيْدٌ وَ لَا يُنْكِ
به عَدُوٌّ)، واتا ئاگاداری کردنیوه که به هیچ شیوه یه ک ئه و بهرد هه لدانه
سوودی نییه، بو راو کردن و تهانهت بو خودی جهاد و جهنگ، له بهر ئه وهی
دادان ده شکنیت و چاو کوئر ده کات، که واته هیچ به رژه وهندیه ک نییه له
هه لدانی بهرد، خو ئه گهر بو بالنده ش به کاری بهنیت بو راو ئه گهر بالنده که
مرداره وه بوو ئه وه به که لکی خواردن نایهت، له شه رعدا ناونراوه (مه وقوذه)،
خواردنی (صیدیش) حرامه، خوای گموره له سوره تی (المائدة) دا نایه تی ۳
باسی کردووه ده رموده: (... وَالْمَوْقُوذَةُ ...)

له دوای ئاموزگاریه کهی عهد بدوللای کوری مه غفل، که سه که بهرد و ام
بوو له هاویشتني بهرد، پنی وت: هه رگیز قسەت له گەل ناکەم، (لا أكلمك أبدا).

٤٥٤

٧ - آئه رأى رجلاً يخذف، فقال له: لا تخذف؛ فإنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ
الْخَذْفِ - أَوْ كَانَ يَكْرَهُ الْخَذْفَ - . وَقَالَ: إِنَّه لَا يُصَادُ بِهِ صَيْدٌ وَ لَا يُنْكِ
بَكِيرُ السَّنَّ، وَتَقَوَّلُ الْعَيْنَ. ثُمَّ رَأَهُ بَعْدَ ذَلِكَ يَخْذِفُ، فَقَالَ لَهُ: أَخْذَنَكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَى عَنِ الْخَذْفِ - أَوْ كَرِهَ الْخَذْفَ - . وَأَنَّهُ يَخْذِفُ لَا أَكْلَمُكَ كَذَا وَكَذَا / رواه
بخاري.

شويئنکه وتنی سوننهت بین پرسیار کردن له حیکمهت
هاوه لان شويئنی سوننهت ده که وتن و پرسیاریان له حیکمهت و هۆکاری
نه ده کرد، ئەوه نده خاوهن ئیيان بون، که زانیان و دلنيا بون پىغەمبەر
صلی اللہ علیہ وسلم فەرمۇویەتی ئېنجا فەرمان بىن يان رېنگرى، دەستبەجى بە جىيان
دە کرد.

بوخارى و موسىليم له عومەرى كورى خەتاب-هە دە گىپنەوە، کە هاتە
لاى بەرددە پەشە كەى (كەعې) و ماچى كرد، پاشان وتنى: من دەزانم ئەم بەرددە
نه سوودى ھە يە نە زيان، بەلام لە بەر ئەوهى پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ماچى كرد،
منىش ماچى دە كەم.^۸.

ئەم پىستە يە به تەواوهتى هاوه لانمان بىن دەناسىتىت کە ژيانيان چۈن بۇوە
لە ئاست سوننهتدا، ئىتىر مادام پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمۇویەتى ئەنچامى
دابىن بىن ئەوهى بىزانتىت حىکمەتى چىيە و بۇ، چۈنكە سوننهت مەنھەجى
ژيانيان بۇوە لاى هاوه لان، ژيان بە قورسى نە بۇوە زۆر بە سادەبىي تەماشاي
ژيان و دونيابىان دە كرد، ھەموو كات نامانجييان بۇ پىادە كردنى كردار و
رەفتارى پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بۇوە.

- رأيُتُ الأَصْلَعَ يَغْفِي عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ يُعَبِّلُ الْحَجَرَ وَيَقُولُ: وَاللَّهِ، إِنِّي لِأَقْبَلُكَ، وَإِنِّي أَغْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ، وَأَنَّكَ لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ، وَلَوْلَا أَنِّي رأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَكَ مَا قَبْلَكَ. وفي رواية العقدىي رأى كاميل رأيُتُ الأَصْلَعَ / رواه مسلم.

بوخاری له ئیمامی عومه‌ر-وه ده گیپتیه و ده لیت: ئیمامی عومه‌ر فه رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه رمانی پئ کردین که له کاتی ته‌واف دا زور به خیرایی برقین و سه‌ر شانمان و بازوله‌مان ده‌ر بخهین تا موشريکه‌كان که خوای گدوره له ناوی بردن لینان بترسن، پاشان پرسیان ئەمە خۆ ئىستا موشريک نه ماوه؟ ئو کات عومره‌ی قەزا بwoo، ئىستا ھەموو نیوه‌دورگەی عەرەبی موسىمان بووه به ھەمان شیوه با بازوله‌مان ده‌ر خهین و به ۋۇيىشتى خىرا برقین.

ئیمامی عومه‌ر فه رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه رمانی به شتىك كردبىت ھەرگىز وازى لى ناهىنن.

با له گەل ئەقل و بېرو ھزدا يەك نه گریتیه و، مادام پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه رمانی كردووه به ھەميشەبى لە سەرى بەردەوام دەبىن.

ھەروه‌ها موسىيم و بوخاری له عەبدوللای كورى عومه‌ر-وه ده گىپنه و ده كە پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نەنگوستىلە يەكى ئالتونى له كەسىك وەرگرتو كردىدە پەنجەي موبارەكى، پىش نەوهى حەرام بىكىت زۇربەي ھاوه‌لان بۆ لاسابى پیغه‌مبه‌ر ﷺ نەنگوستىلە ئالتوپىان له پەنجە كرد، پاشان كە حەرام كرا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه رمووی: سەرەتا نەنگوستىلەم له

پنهجه کرد که له ماددهی ئالتوون بwoo، بهلام وازم لىھيئتا و هەرگىز نايکەمه ووه
پنهجهم.^۱

كە له سەريان حەرام كرا هەموو ھاوەلان له پنهجه يان داکەند، زۆر بە سادەبىي و بەو پەرى دلّتارامىيەوە لاسابى پىغەمبەر ﷺ يان دەكردەوە، ئىتەر نەكەوتىنە پرسىار كردن بۆچى يە كەم جار له پنهجهت كرد و دواى حەرام بwoo، حىكمەتى چىيە؟ ھېچ لەم پرسىارانە ئەنجام نەدرا، وە كۆ ئىستا خەلکى بە دواى ئەوهدا نەگەران كە گوايە كارىگەرى لەسەر خىرقە سورى خۇنىن ھە يە لە پىباوان دا.

ھاوەلىك نەيزانى بwoo كە حەرامە ھەر لە پنهجه يدا بwoo، تا دواى ماوهىدەك پىغەمبەرى خوا ﷺ لە پنهجهى داکەندو فېرىدا، ھەر چەندە ھاوەلانى تر و تيان: بىرۇ ھەلىگەرەوە بىفروشە، ياخود: سوودى لېيىبىنە بۆ خىزانە كانت.

بهلام ئەو ھاوەلە بەپىزە فەرمۇسى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فېرى داوه ھەرگىز ھەليناگىرمەوە، ئابەو شىيەيە ھاوەلان شوينكەوتهى سوننەت بۇون.

ئەبو داود و نىمامى ئەحمد لە دارمى-يەوه دەگىرنەوە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ زۆربەي كات بە نەعلە كانىيەوە نويىزى دەكىرد، لە كاتى نويىزدا نەعلە كانى داکەند ھەموو ھاوەلان بە دوايدا نەعلە كانىان داکەند، پىغەمبەرى

۱- إِلَى الْحَجَّةِ خَاتِمًا مِنْ ذَهَبٍ، فَنَبَذَهُ، ثُمَّ وَقَالَ: إِلَّيْ لَمْ أُلْبَسْهُ أَبْدًا.

خوا ﷺ له نویز ته واو بwoo فرموموی: چی وای لئکردن که
نه عله کاتنان دابکه من؟!

هاوه‌لان فرمومویان: جه نابتانمان بینی نه عله که داکه ند، نیمه چاومان
له جه نابتان کرد.

پیغه‌مبهر ﷺ فرموموی: جبریل هاته لام و ناگاداری کردمه وه
نه عله کانم پیسی پیوه‌یه، بهو هوکاره پیغه‌مبهر ﷺ نه عله کانی
داکه ند.^{۱۰}

هاوه‌لان تدنها به بینینی پیغه‌مبهری خوا ﷺ که کاره کهی نه نجامدا
به گشتی شوینی که وتن، نه گهر چی به هوکارینکی دیاریکراو و کاتی بwoo،
به لام بو هاوه‌لان گرنگ بwoo هر دیمه‌تیکی ژیانی پیغه‌مبهری خوا ﷺ
که ده بیینن لاسایی بکه نه وه، نوه‌ستان تا نویزه که ته واو ده بیت و هنکاره کهی
بپرسن، به لکو به نه نجامدانی هاوه‌لان دهست به جنی نه نجامیان دایه وه.

۱۰- عن أبي سعيد الخذري رضي الله عنه قال: بينما رأى رسول الله ﷺ يصلّي بأصحابه
إذ خلع ثغليه فوضعهما عن يساره، فلما رأى ذلك القوم ألقوا يعالهم، فلما قضى رسول الله
ﷺ صلاته، قال: «ما حملتكم على إلقاء يعالكم»، قالوا: رأيناك ألقينت ثغلينك
فألقينا يعايننا، فقال رسول الله ﷺ: إن جبريل ﷺ أتاني فأخبرني أن فيهما
قدراً، أو قال: أذى، وقال: إذا جاء أحدكم إلى المسجد فلينظر: فإن رأى في ثغليه قدراً أو
أذى صحيح - رواه أبو دارد وأحمد والداري.

هاوه‌لان زور سه‌رسام بعون به که سایه‌تی پیغه‌مبهر ﷺ کاریگه‌ری
له سه‌ریان دروست کرد بwoo، سه‌رسام بعون به هه‌لسوکه‌وتی، ده‌یانزانی هه‌ممو
کاریکی بیزانن یان نه‌یزانن پریه‌تی له خیر و پاداشت و حیکمت و چاکه،
چونکه هه‌نگاوه‌کانی به گویزه‌ی وهبیه که خوای په‌روه‌گار ثاراسته
ده‌کات، نه‌مه‌ش هوکاری خوشبخت بعونه له دونیا و قیامه‌تدا.

له دونیای نه‌مرودا خه‌لکی نه‌ونده‌ی سه‌رقاله به گورانی و تیپ و
یاریزانی و هرزشی له هه‌ممو بواره‌کاندا، راگه‌ین‌دنکار و پیشکه‌شکارو...هتد.

وه کو نهوان خویان ده‌نوین له جیاتی سوننه‌تی پیغه‌مبهر ﷺ
سوننه‌تی نه‌و جوزه که سانه دووباره ده‌کنه‌وه، کاریگه‌ری نمایشکارو
سه‌ماکاریان له‌سه‌ره و سه‌رسامن به‌وان، چونکه ناخویننه‌وه له سه‌ر زیانی
پیغه‌مبهر ﷺ و کار و په‌فتار و گوفتاره موباره‌که کانی، ده‌بیت باش له‌وه
تیبگه‌ین مرؤف به گشتی کتني خوشیست له گه‌ل نهودا حه‌شر ده‌کرنت، جا
پیویسته ناخی خومان بزانین پیغه‌مبهرمان ﷺ خوش ده‌ویت، یان
شانوکارو فه‌یله‌سوف و هونه‌رمه‌نده‌کانی پوژنوا؟ هاوه‌لانمان خوش ده‌ویت
له نه‌نسار و موهاجيره‌کان، یان سه‌ماکار و یاریزان...هتد؟

هاوه‌لان پیغه‌مبهری خوا ﷺ -یان خوش ده‌ویست بویه سه‌رسام
عونه له هه‌لسوکه‌وتی و هه‌ممو جوله و بزاوتیکی، نه‌ویش وای لئی‌کردن که
گیانی شوینکه‌وتن له هه‌نگاوه‌کانی پیغه‌مبهر ﷺ -دا خال به خالی
پیاده بکه‌ن.

ئیامی (مالیک له کتیبی (الموطأ) دا له عهتای کوپی یه ساره وه - په حمه تی خوای لې بیت - که یه کتیکه له گهوره (تابعین) ای شاری مه دینه، ده گیپریته وه له مانگی رهمه زان دا هاوه لیک خیزانه کهی خوی ماج کرد کاتیک به رُزُوو بُوو، ناره حهت بُوو واي زانی کارنکی ناشر عی ئه نجام داوه، زور خه فهت بار بُوو، خیزانه کهی نارد که پرسیاري ئه و باسه بکا له خیزانه کانی پیغه مبهري خوا صلی اللہ علیہ وسلم، چووه لای دایکی ئیمانداران ئوم سه له مه باسه کهی بُو گیرایه وه و ئه ویش ئاگاداری کرده وه که پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم خیزانه کانی ماج کردووه کاتیک جه نابیان به رُزُوو بُوون.

ئافره ته که گه رایه وه بُو لای هاو سره کهی، باسی کرد که پیغه مبهري خوا صلی اللہ علیہ وسلم هه مان کاری نه نجام داوه و ناساییه، نه وه هاو له زیاتر خه فه تبار بُوو و تی: ئاخر ئیمه وه کو پیغه مبهر نین صلی اللہ علیہ وسلم، له وانه يه بُو پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم حه لالل بیت بُو ئیمه حه لالل نه بیت!

بُوچونی بهم شیوه يه بُوو، بُویه جارنکی تر هاو سره کهی نارده وه بُو لای دایکی سه له مه لو کاته دا پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم له ماله وه بُوو، پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم فه رمووی: ئه و ئافره ته چي ده ویت؟ دایکی سه له مه باسه کهی بُو گیرایه وه.

پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم فه رمووی: ئه و ئاگادارت نه کرده وه منیش ئه و کاره م نه نجام داوه و ناساییه؟

دایکی سلهمه و تی: ئاگادارام کردوتنه له دوای نهوهی كه به
هاوسهره کهی و توه زیاتر ناچەخت بوجو، و تويهتی: لهوانه يه بۆ پنگەمبەر
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَلَّ لَالْ بَوْ بَيْتَ، بَلَامْ بَوْ تَيْمَهْ نَا، پِنْغَهْ مِبَرِّي خَوَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَوْر
توره بوجو فەرمۇسى: سوئند بەخوا من له هەمووان زیاتر له خواترس و
خۇپارىزم له سنوره كانى حەلآل و حەرام.^{۱۱}.

۱۱ - حَدَّيْتُ بِنْ يَحْيَى عَنْ مَالِكٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ عَطَاءَ بْنِ يَسَارٍ أَنَّ رَجُلًا قَبْلَ امْرَأَتِهِ وَهُوَ
صَائِمٌ فِي رَمَضَانَ فَوَجَدَ مِنْ ذَلِكَ وَجْدًا شَدِيدًا فَأَرْسَلَ امْرَأَتَهُ تَسْأَلُهُ عَنْ ذَلِكَ فَنَدَخَلَتْ عَلَى
أُمُّ سَلَمَةَ زَوْجِ الْمَقْبِرَةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لَهَا فَأَخْبَرَتْهَا أُمُّ سَلَمَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقْبَلُ وَهُوَ صَائِمٌ فَرَجَعَتْ فَأَخْبَرَتْ زَوْجَهَا بِذَلِكَ فَزَادَهُ ذَلِكَ شَرًّا وَقَالَ لَسْنَاهُ مِثْلُ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُ يُحِلُّ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ ثُمَّ رَجَعَتْ امْرَأَتُهُ إِلَى أُمِّ
سَلَمَةَ فَوَجَدَتْ عِنْدَهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَهُنِّيَ الْمَرْأَةُ
فَأَخْبَرَتْهُ أُمُّ سَلَمَةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا أَخْبَرُنِيَّا أَنِّي أَنْعَلَ ذَلِكَ فَقَالَتْ فَذَهَبَتْ إِلَى زَوْجَهَا فَأَخْبَرَتْهُ فَزَادَهُ ذَلِكَ شَرًّا وَقَالَ لَسْنَاهُ مِثْلُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُ يُحِلُّ
لِرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ فَعَصَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ وَاللَّهِ إِلَيْ لَأَنْقَاصُنُمْ اللَّهُ
وَأَغْلَمُكُمْ بِخُدُودِهِ / رواه مالك.

که سه که زیاد له پیویست چاودیری نه فسی خوی ده کرد بُوهه پیغه مبهري
خوا ﷺ توره بُوهه، زور قورسی کرد بُوهه له سه ر خوی.

پیغه مبهري خوا ﷺ تنهها له کاتيکدا توره ده بُوهه که سنوری خوا
بېزندريت، حه لال حرام بکريت هه رووهها به پيچه وانهوه حه رام حه لال
بکريت، هر کاتيکيش که پیغه مبهري خوا ﷺ ته نجامى بدت
بەندايەتىيە و گۈپايەلى دەبىن نەك سەرپىچى، له سەر ئىمانداران فەرزە نە
زىادى بکەن نە كەم.

ئەم نموونە يەش باشترين بەلگىيە بُوه شونىكەوتى پیغه مبهري خوا
صلالله علیه و سلَّمَ.

دواى جەنگى موئىته پیغه مبهري خوا ﷺ جارىتكى تر سوپاي ئاماذه
كردهوه بُوه نىڭى يۇقىم بە سەركىدا يەتى ئوسامەي كورى زەيد، پاش چەند
رۇزىكى كەم پیغه مبهري خوا ﷺ كۆچى دوايى كرد.

ھەموو نيوه دوورگەي عەربى ھەلگەرانەوه له ئايىنى پېرۋىزى ئىسلام تنهها
سى شار و يەك دى نەبىت، موسىلەنانان به گىشتى دەترسان له ھىرىشى دوزمن
بُوه سەر شارى مەدینە، ئەگەرى زور ھەبُوه كەن شارى داگىر بکەن، بېجىگە لە داگىر كەن شارە كەش ھەر ترسى زور ھەبُوه
لە سەر خودى ئايىنى پېرۋىزى ئىسلام، رەوشە كە زور ناجىنگىر و ترسناك بُوه،
لە ھەر چىركە ساتيکدا ئەگەرى ھىرىش ھەبُوه بُوه ناو شارى مەدینە، ئەبوبەكـ

پش کرابووه خه لیفه، لهو پهوشدهدا سوپاکه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ ی
ئاماده‌کردهوه بوقجه‌نگی روم.

به سدرکردایتی نوسامه‌ی کوری زهید، خه‌لکی به گشتی پیشان وا بوو که
ئه‌بوویه کر سوپا ئاماده ده کات دری هله‌گه‌راوه کان، به‌لام نه‌بویه کر له چاوی
پیغه‌مبهری خوا ﷺ -وه پووداوه کانی ده‌بینی، ته‌نانهت سوپاکه‌شی
نه‌هیشته‌وه بوقاریزگاری له شاری مه‌دینه، به‌لکو به‌رنی خست بوقجه‌نگی روم، به‌لام نه‌بویه کر
پیغه‌مبهر ﷺ سپاردبووی به سوپاکه، جئیه‌جی‌کردنی فه‌رمانی
پیغه‌مبهری خوا ﷺ، خه‌لکیش پول پول ده‌هاتنه لای نه‌بویه کر بوقجه‌نگی روم، به‌لام نه‌بویه کر
ئه‌وه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ل بکهن و له تیستادا نه‌پون بوقجه‌نگی روم، به‌لام نه‌بویه کر
هه‌مووی په‌د کردهوه و به‌رده‌وام بوو له‌سهر جی به‌جی‌کردنی فه‌رمانه که‌ی
پیغه‌مبهر ﷺ، به هه‌مووانی راگه‌یاند: ئه‌گه‌ر بال‌نده بیان‌فرینتیت و نازه‌لی
درینده چوارده‌وری شاری مه‌دینه برات و سه‌گی در قاچی خیزانه کانی
پیغه‌مبهر ﷺ بگریت، ئه‌و سوپایه ده‌بیت بروات بوقجه‌نگی روم ئه‌و
سدرکردایتی و سوپایه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ ئاماده‌ی کردووه
هه‌لناوه‌شیتته‌وه.^{۱۲}.

به واتای ئه‌وه‌ی چون پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رمانی کردیتیت به
کاریک من جی به‌جئی ناکم، پاشان چون سه‌رپچی فه‌رمانی ده‌کم؟ به‌و
شیوه‌یه له شوینکه‌وتني پیغه‌مبهری خوا ﷺ تیگه‌یشت بوو، خال به

۱۲ - لو أن الطير تخطفنا ولو أن السبع حول المدينة. ولو جرت الألب بأرجل أمهات المؤمنين ما ردت جيشاً وجهمه رسول الله ﷺ ولا صللت لواء عقدة.

خالى سوننەت و فەرمانى پىغەمبەر ﷺ -ى پىادە دەكىد زۆر بە وردى
وە كۆ خۆي.

پاشان عومەرى كورى خەتاب هات وتى: ئەگەر ئوسامەمى كورى زەيد لە
ئەميرايەتى بەھىنەتە خوارەوە و كەسەنلىكى تر بىخەيتە جىڭگاى كە تەمەنلى لەو
گەورە تر بىت، بەلام ئەبوبەكى زۆر بە تۇندى وەلامى عومەرى دايەوە و وتى:
دا يېكت پۇلە پۇت بۇ نەكەت، چۈن ئەميرىتكى لا دەبەم پىغەمبەرى خوا
صلى اللہ علیہ وسَطَ داینابىت.^{۱۲}.

بۇيە ھەموو ھەنگاواھ کانى ئەبوبەكى راست و دروست بۇو، چونكە بە
جىڭگاى پىغەمبەر ﷺ -دا دەپۇيىشت و ھەنگاواى ھەلدەھىنايەوە.

هاوه لان زۆر بە تەركىز و ورده كارىيەوە شوين پىغەمبەرى خوا صلى اللہ علیہ وسَطَ
دەكەوتىن، تەنانەت زۆر كار ھەبوو كە پىيوىستى نەدەكىد لاسايى بىكىتىھەوە،
هاوه لان زۆر بە وردى ئەنجامىان ئەدا، زۆر جار ھەموو مەرۆفىك تۇتۇماتىكى
لە ژيانىدا ئەنجامى ئەدات جارىك يان دووجار، بەھەماشىتىو پىغەمبەر
صلى اللہ علیہ وسَطَ لە ژيانىدا جارىك يان دوو جار ئەنجامى داوه، پىندەچىتىت
بىمەبەست كارەكەي ئەنجام دابىت، بۇ نموونە: عەبدوللاھى كورى عومەر
ھەموو جارىك كارowan و قافلەكەي لە جىڭگايه كدا دەۋەستاند، ھەموو

۱۲- ئىكلەتك امك يا اين الخطاب يۇمرە رسول الله صلى اللہ علیہ وسَطَ وأنزۇعه أنا.

ئەوانەی لەگەلیدا بۇون ھەمووی دايىدەبەزاندىن لەسەر وشترەكانيان لەو
جىنگايدا كە كاروانه كەي پىدا تىپەر دەبوو دوو ركعات نويزىيان دەكرد.

خەلکە كە لايان سەير بۇو تا پرسىياريان كرد لە عەبدوللەي كورى عومەر
ئەم كارە بۇ كىنى تر دەبىت؟

لە وەلامدا وتى: لەم جىنگايدا پىغەمبەر ﷺ دوو ركعات نويزى
كىدوووه بۇيە جەنابى عەبدوللەي كورى عومەر-يش نەنجامى نەدا.

ئەو جىنگايانە شونتىكى پىرۇز يان تايىهت نەبۇوه بۇ ئەو دوو ركعات نويزە،
بەلكو پىدەچىت پىغەمبەر ﷺ دوو ركعات نويزى پىوستى (حاجة)ە
يان (استغفار)ە تىدا نەنjam دايىت، بەلام عەبدوللە ئەنjamى نەدا وە كو
نەرك و فەرمانىك وە كو پىادە سوننتەت، خال بە خالى زيانى پىغەمبەر
ﷺ - يان دووبارە دەكردهو.

لە ھەمووی سەرسام تر جارىنەك قافلە كە پشۇوی دەركىد بۇو، ھەلسان
كەمىنک رۇيىشن ھەموو قافلە كەي وەستاند و چووه جىنگايدا كە بۇ (دەست بە^{ئە}
ئاو گەياند) لەبەر ئەوهى لەو جىنگايدا بىنېبۈرى كە پىغەمبەرى خوا
ﷺ دەستى بە ئاو گەياندووه.

گىپرانەوهى ئەم باسم بۇ ئەوهى كە تىپگەين و درك بەوه بىكەين ھاۋەلان
چۈن لاسايى پىغەمبەر ﷺ - يان كردىتەوه، يان چووه جىنگايدا كە دوو
جار وشترە كە سۈرپدا بە دەورى جىنگاكەدا لىيان پرسى بۇ دوو جار
وشترە كەت ليزەدا خول دەخوات، وتى: وشترە كەي پىغەمبەر ﷺ ئەو

کارهی ئەنجام داوه، منيش دەمەوتىت وە کو پىغەمبەر ﷺ ئەو کاره
ئەنجام بدهم و لاسابى بکەمەوه.

تا پادىيەك زىادەرەۋىيە، بەلام بە دلىنايىھە و پاداشتى لەسەر وەردەگرىت
بە پشتىوانى خواى پەروردىگار، چونكە جەختى لەسەر شۇنىكەوتىنى
پىغەمبەرى خوا ﷺ دەكردەوه لە ورد و درشتدا.

پۆزىنگ پىغەمبەرى خوا ﷺ چۈوه سەر مىنبەر و ھاوهلان بە پىۋە
وەستا بۇون، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى بە ھاوهلان: دانىشىن
(اجلسوا) عەبدوللەلای كورى مەسعود لە دەرگاى مىزگەوتە دەھاتە ژۇورەوە
خىرا لەبەردىم دەرگاكەدا دانىشىت، جىنگاڭ زۇر بۇ لە ناو مىزگەوتە كەدا بۇ
دانىشتن، بەلام كە گۈنى لە پىغەمبەر ﷺ بۇ فەرمۇسى: دانىشىن، بۇ
جىئىھ جىنگىرىنى فەرمانە كە خىرا لە جىنگاى خۆيىدا دانىشىت.

كاتىنگ پىغەمبەرم ﷺ بىنى لە بەردىم دەرگادا دانىشتوو بانگى كرد
و فەرمۇسى: وەرە ئەي عەبدوللەلای كورى مەسعود^{١٤}.

تەنها بە گۈئ لېيۇنى لە وشەيەك لە دەمى موبارەكى پىغەمبەرى خوا
ﷺ، خىرا جىئىھ جىئى كرد، نەيدەويىست بە ھىچ شىۋىيەك سەرپىچى
فەرمانى پىغەمبەرى خوا ﷺ بىكەت.

^{١٤} - (فرآه رسول فقال له: تعال يا عبدالله بن مسعود).

سلوکی هاوه‌لان و ناکاری به رزیان وابوو که به هه رچی شیوه‌یه ک بیت
شوینکه و توروی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بن، کیان و پنکه‌اته‌یان وا
هه لکه‌تبوو بارهاتبوون و پهروه‌رده برو بروون ۱۰۰٪ پیاده‌ی فهرمانی پیغه‌مبه‌ر
صلی اللہ علیہ وسّلَهُ بکه‌ن.

له هه ممووی سه‌رسام تر ئم نمودنه‌یه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جاریک
میوانداری جابری کوری عبدوللاهی کرد و دهستی گرت و بردیه‌وه بؤ ماله‌وه،
چهند نانیکی گه‌رم و تازه هه برو بؤ خواردن له ماله‌که‌یدا، له دوای هینانی
نانه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بانگی خیزانه‌که‌ی کرد، ئایا شتیک هه‌یه
نانه‌که‌ی بی‌بخوین، واته هه‌ر شتیک که نانه‌که‌ی پندا بژه‌من و پنی ته‌پی
بکه‌ن.

له ولامدا خیزانه‌کانی و تیان: ئه‌وه‌ی شک ده‌به‌ین هه‌ندیک سرکه‌یه
(خه‌له).

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ - ش فه‌رموموی: به پاستی باشترين خواردن
(خه‌له) بؤ تیهه‌لکوشینی نان^{۱۰}.

رودواه که بهم شیوه‌یه برو پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لی به‌پیزی جابری
کوری عبدوللاه بی‌که‌وه نان و خه‌لیان خواردووه، به‌لام جابر ده‌لی: له‌و
بؤزه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌و شیوه‌یه وه‌سفی خه‌لی کرد، من

۱۰- عن جابر رضی اللہ عنہ: أَنَّ الَّذِيْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلَ أَهْلَهُ الْأَدْمَ، فَقَالُوا: مَا عِنْدَنَا إِلَّا خَلْ، فَدَعَاهُمْ، فَجَعَلَ يَأْكُلُ، وَيَتَوَلُّ: يَفْعَمُ الْأَدْمَ الْخَلَ، يَفْعَمُ الْأَدْمَ الْخَلَ / رواه مسلم.

حزم له خواردنی خله، لهوه سهه سوپهینه رتر ته لجهی کوری نافع له
شوینکه و تووانی هاوه لانه و يه کيکه لهو که سانهی که فه رموودهی له جابر-
دهه گيپ دراوه تهه ده ليت: منيش لهو کاتهوه حزم له خله، که جابر
فه رمووده کهی بو گيپ اوه تهه.

هه رچه نده کاريکی سرو شتبيه که مرؤوف له گهه مرؤفيکی تردا حزمه کانيان
وه کو يه ک نبيه، به لام هاوه لان و پياو چاکان که وتيان: له هه ره رمووده و
وه سفينکي پيغه مبهه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بيت بو خواردن حمزى لى نه کهن، ئيترا له دواي
نهوهی که زانيان پيغه مبهه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پيبحوشه، ئهوانيش پيان خوشه.

پوختهی وشه و کوتايی مانشيتی ئهم تابلويه

هاوه لان به گشتی شوين سوننهت و لاسايي کردنوهه پيغه مبهه ری خوا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يان نه نجام دهدا، چونکه ده يازانی خبری دونيا و قيامه تی تيدا يه،
وازه بستان له سوننهت مانای وايه مرؤوف بهره و هه لدیر و سه رکه شی ده بات،
پيچه وانهی بهره و بهه شت، مرؤوف لاسايي هه ره سينک بکاتهوه پئي ناچيته
بهه شت ته نهها پيغه مبهه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه بيت.

له سهه هه مو و نهوانده هاوه لان لاسايي پيغه مبهه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يان کردووه،
بو یه بونه نه و نهستيره يهی که پرشنگداربن، چونکه پيغه مبهه ری خوا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يان نه و نده خوش ده ويست که نهسته مه که س بتوانيت پيانسهی
خوش و يستی هاوه لان بکات بو جه نايي پيغه مبهه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، هيج
که س ناتوانيت به خه ياليس ويناي بکات، ج جاي قدهم و کاغه زی بو

به کاربیت، خوشویستی پیغمه مبه ر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰسَلَّمَ له ناو خویساندا تیکه ل بwoo بwoo، خوشویستی رسول الله صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰسَلَّمَ که مادام ئوهوند خوشیان دهويست به دلیانهوه لاسایی و شوتی دهکهوت له ههموو جوله و کردار و فهرمان و گوفتارو ... هتد.

نهم خوشویستیه ههمووی له ئەنجامی گهورهتر له خوشویستی پیغمه ر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰسَلَّمَ دروست بwoo بwoo، چونکه هاوهلان خوای پهروهردگاریان خوش دهويست، دهیانزانی خوای پهروهردگار دروستی کردوون، پزق و پوزیبان ئەدات، ئەیانزیتیت، ئەیانمریتیت و له پژئی دواییدا زیندویان ده کاتهوه و لیپرسینهوهیان له گەل دا ده کات، دهیانزانی ئوههی لیپرسینهوه ده کات و چاودیزه خوای مهزنه، بههشت و دۆزخ به دهستی خوای پهروهردگاره، جا هر کەس خوشویستی خوای پهروهردگار له دلیدا بwoo کاری بۇ کرد پىنگا و مەسلەکى هاوهلان و پیاواچاکان و عارفانى گرتە بەر، به پاستگویی له خوای گهوره و میھرەبان داوای کرد و نویزى بۇ کردو ههموو کارىنکى بۇ خاترى پازىبۇونى خوای پهروهردگار بwoo، زور به ناسانى خوشویستی پیغمه ر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰسَلَّمَ له دل و دەرروونیدا جىنگاى تايیهت داگیر ده کات، هاوشیوهی هاوهلان هەنگاوشەلدەھېتىنهوه، خوشویستی خوای موتەعال سەرەتاي ههموو كىشەكان چارەسەر ده کات، خوای پهروهردگار دەفه رمۇويت:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَأَتَيْمُوْنِي بِحُبِّكُمْ أَلَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ آل عمران

واته: {شونکه وتنی پیغه مبهربی خوا ﷺ نیسانه خوشویستنی خوا} ایه میخواهد که شوین من بکهون نهود که رئیه راسته که هن خواه گهوره تان خوش نهود شوین من بکهون نهود که هن کاته ش خواه گهوره نیوهی خوش نهود و له تاوانه کانتان خوش نهی، که ساییک بانگشه خوشویستی خوایان کرد خواه گهوره بهم ظایه ته تاقیکردنده و، که واته هر که سیک شوین پیغه مبهربی خوا ﷺ نه که ویت و بیدعه بکات نهود راستگو نییه له خوشویستی بخواه گهوره، شونکه وتنی پیغه مبهربی خوا ﷺ به لگه به لسهر خوشویستی خواه گهوره و هۆکاره بخ دهستخستنی خوشویستی خواه گهوره و لیخوشبوونی تاوانه کان، خواه گهوره زور لیخوشبوو و بهره حم و بهزه بیه.

تابلوی دهیم:

هاوهلان و دنيا

دنيا هۆکاره نه ک ئامانج

پىش ئەوهى باسى پەنگى تابلو و شىوه و شكلى بىكەين، حەز دە كەم
وشەى (دونيا) تان بىنناسىتىم تا بزانىن واتاكەى چىيە؟

(دونيا) يان (دونيا) بە واتاي زمانهوانى زۇر زۇر نزم دېت، لە¹
زمانى (عربى) يدا پىچەوانەى (العليا) (دونيا) واتە: بەرزى ياخود زۇر بەرز.

بەردەوام دەگەرىم تا مەشخەلى پىتكاى هاوەلان بە دەستبەتىنин و بزانىن
چۈن گەيشتونەتە ئاستى بەرزى ئىھان، ھەرتابلو يەك لە راپردوودا دىمەنە كانى
هاوهلانمان تىدا پۇون كردىتەوه، وە كۇ نموونەى دىمەنە كانى دلسۇزى و
ئىخلالس و كىردار و زانست و...ھەتد، لەم تابلو يەدا باسى (دونيا) دەكەين لاي
هاوهلان، بزانىن ئەوان چۈن لە چەمكى (دونيا) تىگەيشتوون؟!

ھەر چەندە زۇرنىك لە زانا و بىرمەند و فەيلەسۇفە كانى جىهان تووشى
سەرسامى بۇون بە (دونيا) و بە خۇشىيە كانى، بەلام تىگەيشتن و كاركىردن لەم
(دونيا) يەدا لاي هاوەلان جىاوازتر بۇوه لە ھەرجى بىرمەند و زانا و خەلکى تر
ھە يە.

ورد و تیپوانینیان بق (دنيا) زور به ساده و پارسه‌نگانه بوروه، له لایه‌کوهه هیچ بهها و نرخنیکیان بق دانه‌ناوه، زور به ساده و ناسانی وازیان لئه‌هیناوه و تهنازولیان لئه کردوروه، له گهله ئوهشدا له دیوه‌کهی تریدا خه‌ریکی کار و که‌سابهت و بازرگانی و کشتوكال و پاره په‌یداکردن و ئاوه‌دان کردنه‌وه و ههولی ده‌وله‌مه‌ند بروون و...هتد بروون و کاریان بق کردوروه، ههول و ئیجتهادی زوریان داوه بق به ده‌سته‌هینانی (دونیا)، زور به جدی کاریان کردوروه.

هاوه‌لان ههیان بوروه، ئوه‌نده ده‌وله‌مه‌ند بوروه له سه‌روهت و سامان له ژماردن نه‌هاتووه، ئه‌بویه کر يه‌کیک بوروه له ده‌وله‌مه‌نده‌کانی قوره‌بیش، عه‌بدوره‌جهانی کورپی عدوف ئوه‌نده ئالتونی هه‌بوروه به تهور کردیانه دوو که‌رته‌وه.

خاوه‌نی مولک و مال و زهوی و زاری زور بروون، به‌لام هیچی لای هاوه‌لان بههای يه‌ک بالی می‌شوله‌ی نه‌بوروه، زور به ئاسانی له پیناوه خوای په‌روه‌ردگاردا وازیان لئه‌هیناوه.

پارسه‌نگی له نیوان دنيا و قيامهت دا

دنيا لای هاوه‌لان مه‌بهست و نامانچ نه‌بوروه، به‌لکو هۆکار بوروه بق پازی کردنی خوای په‌روه‌ردگار، له پاستی‌دا دنیاش هه‌ر هۆکاری به ده‌سته‌هینانی تویش‌ووه بق ئاخیره‌ت، پیوه‌ریشه هه‌ر بق قيامهت بق خودی مرۆف، هه‌روه‌ها دنیا پیاده‌کردنی فدرمانی خوای‌به، بق ئاوه‌دان‌کردن‌وه و به‌ندايه‌تی و پاش نه‌و فه‌رمان و ئاوه‌دان‌کردن‌وه، دروست کردنی خیزان و ژنه‌هینان و هاووسه‌رگیری و

دروست کردنی مندال و باوکایه‌تی و دایکایه‌تی و خرمایه‌تی به شیوه‌یه کی
گشتی، که واته دنیا) ههولدان و کارکردنه بۆ زیان و پهروه‌رده کردنیان و به
دهستهینانی مال و سهروهت و سامان، بۆ ئه‌وهی به جوانی بزین و پهروه‌رده
بین.

خوای گهوره داوای لئی کردین که جیهاد بکهین، به سهروهت و سامان،
که واته: پتویسته خاونی پاره بین، تاکو بیبه‌خشین له پیناو خوادا، خوای
پهروه‌رده‌گار فه‌رمانی پنکردن که له رووی دوژمنی کافردا بوهستینه‌وه، که واته:
دهبیت هنیز کو بکهینه‌وه و خاوه‌نی تواناو ته کنه‌لوجیای مهدنه‌نی و
سه‌ریازی...هتد، بین، بۆ وهستانه‌وه له به‌رانبه‌ر دوژمن‌دا.

که واته من له دنیا دا کار ده کەم بۆ پازی کردنی خوای پهروه‌رده‌گار،
بازرگانی و کار و که‌سابهت ده کەم بۆ پازی بونی خوا، هاوشه‌رگیری و
دروستکردنی مندال و دامه‌زراندنی خیزان و سیله‌ی رەحم، هه‌مووی بۆ
په‌زامه‌ندی خوای گهوره‌یه، بدو گیان و پوچه کار کردنه له پیناوی خوادا
ده‌بمه ده‌وله‌مه‌ندی هه‌موو ده‌وله‌مه‌نده کان لەم ژیانه‌دا.

له هه‌مانکاتدا هیچ پینگریک ناییت بۆ واژه‌ینان له دنیا و خوشیه‌کانی،
هیچ کیشە‌یه کم بۆ دروست ناییت، ئه‌گدر هه‌زاری هه‌زاران بم، بۆ ئه‌وهی
خوای پهروه‌رده‌گار پازی بکم، په‌یوه‌ندییه کی ئاوتیه بون له نیوانی مرۆڤی
خواناس و دنیادا زۆر به شیوه‌یه کی جوان و نایاب.

هاوه لان بهم شیوه يه ناوته هی دنيا بwoo بعون، به وردیه وه له دنيا ورد
ده بعونه وه و کاريان تیدا ده کرد، هه رچه نده هاوکيشه که زور سه خته، به لام
لایان زور ناسان بwoo که پیاده کاري منه جي خواي پهروه ردگار بعون،
پارسه نگی ته او يان کرد له نیوانی دنيا و قيامت دا، که هیچ بيرمه ند و
فه يله سوف و زانايه ک تواني دا پشتني ثه هاوکيشه يهی نبيه، ته نهایا ئسلام
نه بیت.

ئسلام منه جينکی دادپه روهره، واته (الوسطية) له نیوانی ههموو چهمک
و پرس و باسینکدا مافی خوی ئه دات، خواي پهروه ردگار ده فه رموویت:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا ...﴾ البقرة

اته: ... بهم شیوازه نیوه مان گپراوه به نوممه تیکی ماما ناوه ند، (وَسَطًا) واته:
باشترين يان دادپه روهر ترين نوممه تن ...

خواي گهوره ئه نوممه تهی به دادپه روهر ناو زهد کردووه، چونکه
 منه جه که يان پر داد و جوانی پارسه نگیه، هه رچه نده زور نیک به وشهی
(ميانه په) و هريانگ گپراوه، به لام له راستیدا ئه نوممه ته (ميانه په) نبيه، چونکه
 زور بجار (ميانه په) ای مافی خه لکی ترى تیدا پیشيل ده کريت، به لکو ههموو
 ته فسیره کان لعم ئا يه ته دا به واتاي دادپه روهر هيتنا وييانه.

خو ئه گه ر به واتاي پارسه نگی لتيک بدریتته وه، پیم وايه باشتره له وشهی
(ميانه په) ای، چونکه ناکريت بلتین: نوممه تی محمد ﷺ نوممه تیکی
(ميانه په) اه، هه رگيز ئه نوممه ته له کاتي به زاندنی سنورى خودا ناکريت

(میانبره) بیت ناشکریت و شهی (توندربه) ای بو به کاربیت، ئەگەر (میانبره) نه بیت و اته (توندربه) اه، له راستییدا ده بیت بلتین: ئوممه تیکی دادپه روهره.

شهید (سید قطب) دەلیت: ئوممه تى ئیسلام پرس و چەمکە کانى بو بەرز دەکریتەوە دەيانپیویت بە تەرازووی ئیسلام، واتە: (وهشەتیت) بە واتای پیوانە کارى بە مەنهجى ئیسلامى.

هاوەلان پیوانەيان بو دنيا مەنهجى خواي پەروەردگار بۇو، بۆيە زۇر بە جوانى توانيان پارسەنگى بىكەن، له تىوانى دنيا و قيامەتدا.

راستى و دروستى پیوانەي دنيا

لاي خواي پەروەردگار هېچ ئەرزشىكى نىيە، كەواتە دەبیت لاي ئىياندارانىش كە بپواي بە خواي پەروەردگارە، نابیت هېچ ئەرزشىكى ھەبىت، نابیت لە پىناويدا مىملانى بىرىت، بىتە ھۆكاري ناپەحەتى و نەھامەتى لە گەل براكانتان كە لە يەك بازنهى ئەم ئايىنە دان، ناكريت بکەونە كوشتن و بپىن لە پىناوى دنيادا.

بە پىچەوانەشەوە ناكريت وازى لى بەھىنەن و خۆمانى لى داپېرىن و بە جىبىھىلەن بۇ دوزمنە كانمان، ناكريت بىكەينە غەنیمەت و بىدەينە دەستى كافران وە كۆ كردىمان لە پاپدوودا، ئومممەت سەرقال بۇو بە ئىختىلافى لاؤ كى و دوزمن سەركەوت بە سەرماندا، دەيان ولاتيان لىسەندىيەنەو كە ولاتى مۇسلىمانان بۇون، سەدان و ھەزار سال مۇسلىمانان حوكىمانىيان دەكرد، وەك هندستان، يۇنان، بولغاريا، ئىسپانيا، فەلەسطين، مالتا، سىسىليا و ...هەندى.

که واته: ده بیت بپرسین چون هاوه‌لان توانيان له حه قیقه‌تی دنيا تیبگهن؟!

چون توانيان له هاوکیشه سه خته تیبگهن که به چاوی‌تکی پارسه‌نگ
ته ماشای بکهن، کاتیک ئهسته‌مه له چاوی خه‌لکی ترهوه ئه و پیوانه و
پارسه‌نگییه.

زوریک له خه‌لکی وا بیر ده کنه‌وه ده‌لین: يان دنيا ياخود ئاخیره‌ت،
ده‌لین: ناکریت له دنیادا کار بکهین و کاریش بو قیامه‌ت بکهین، چون
دوا اکاری ئاخیره‌ت ده که‌یت، پنده‌که‌نه‌ی، له خوشی و ئاهه‌نگ دا به‌شداری
ده که‌یت و کار و کاسبی ئه‌نجام ئه‌ده‌یت؟

هاوه‌لان چون لهم هاوکیشه‌یه تیگه‌یشتونون؟!

هاوه‌لان زور به قوولی تیگه‌یشتبوون، زور ده قیق بون له پیاده‌کردنی، له
رینگای مامه‌له‌ی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ مامؤستای هه‌موو مرؤفایه‌تی
به گشتی پیبان گه‌یشتبوو له رینگای فرموده و هه‌لسوکه‌وتیبه‌وه، له رینگای
نایه‌ته قورئانیه کانه‌وه، هاوه‌لان پیاده‌کارنکی ده قیق بون له رینگای
سوننه‌ته‌وه له چاوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ -وه، ته ماشای دنیابیان ده کرد، به
پیوانه‌ی دنیا ته ماشای دنیابیان ده کرد، ده یانزانی قه‌باره و پیوانه‌ی دنیا چه‌نده،
بهم شتوه مامه‌له‌یان له گه‌لدا ده کرد.

ئیامی (موسیم) له هاوه‌لی به‌ریزه‌وه (مستهوردی کوری شه‌داد) بومان
ده گیپریته‌وه: که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سویندی خوارد له سه‌ر قیمه‌تی
دنیا، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که سویندی خوارد له سه‌ر باسیکی مانای

گرنگی نه و پرسه ده رئه خات، چونکه پیغه مبه ر ﷺ راستگوی همود راستگوکانه پتویستی به سویند خواردن نییه، به لکو بومان گرنگی باسه که ناشکرا ئه کات، ده فه رموویت: سویند به خوا دنیا له چاو ئاخیرهت دا وه کو ئه وه وايه که که سیکتان په نجه بکات به ناو ده ریایه کدا.

نهو که سهی که فرموده که گیڑاوه ته و ناوی یه حیای کوری سه عیده و یه کیکه له گیڑره وه کانی نهم فرموده يه، ناماژهی بوقه نجه شایه تو مان کرد که بیکاته ناو ده ریایه ک، چه نده ناو له گهـل خوی ده هینیته ده ره وه له ناو ئه و ده ریایه، چه ند دلـوپـنـکـی کـهـمـ بـهـ پـهـ نـجـهـ وـهـ دـهـ تـكـيـتـ، دـنـيـاـ لـهـ چـاوـ ئـاخـيرـهـ دـاـ ئـهـ وـهـ نـدـهـ ئـهـ دـلـوـپـهـ نـاوـهـ يـهـ لـهـ چـاوـ دـهـ رـيـاـ کـهـ دـاـ.^{۱۶}

۱۶ - عن المستوريد بن شداد رضي الله عنه قال: قال رسول الله « ﷺ ما الدنيا في الآخرة إلا مثل ما يجعل أحدكم أصبعه هذا - وأشار يحيى بن سعيد أحد رواة الحديث وأشار إلى السبابة - في اليوم، فلينظر بهم ترجمة / رواه مسلم.

زور گرنگه به و چاوه ته ماشای دنیا و قیامه تمان بکهین، نه گهر مرؤف
په نجهی بکاته ناو جامیک ناو چه ند دلّوپیک به په نجهوهی دیته ده ره وه، به لام
نه و چه نده دلّوپیهی هه یه ئه و پیوانهی بو کراوه له لا یهن پیغمه مبهري خواوه
صلی اللہ علیہ وسلم، و اته هه مهو دنیا به جوانی، دارستان، مولک، سه روهت، کانزا،
خه لک، جوانی گول و گولزاری، هیز و تو انای ولاتان و... هتد پیوانه کهی
چه ند دلّوپیک ناوه!

ئیامی ئه حمهد له عه بدللای کوری مه سعده وه ده گنپیته وه: پیغمه مبهري
خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه رمووی: په یوهندیم نییه به سه دنیا و دنیاش په یوهندی نییه
به منه وه، نموونهی من و دنیا وه کو نموونهی سواریکه که له ژنر سیبیه ری
داریکدا بخه ویت، دوای پشوودان جیگاکه به جنی بهیلیت؟!^{۱۷}

پیوه ری هه مهو زیانت بکه نه گهر (۱۲۰) سالیش بژیت، که به رزترین
پلهی تهمه نه به پیوه ری ناو گور و قیامه ت، خه لکانیک هه یه هه زاران ساله له
ناو زیانی به رزه خدا ده زین و ناشزانین چه نده تهمه نی زه وی و نه گرد وونه
ماوه، هه ری چه ندیک بزین له دنیادا ده بیت هه مردن بچیزین، جا زیانی ئه م
دنیا یه له چاو قیامه تدا ته نهایا پشویه کی زور که مه، که واته: ده بیت له و ماوه
پشوهدادا خوت ئاماده بکه یت بو زیانی قیامه ت، له روزی قیامه ت مردن نییه،

١٧ - روی الإمام أحمد، عن عبدالله مسعود رضي الله عنه قال: صلی اللہ علیہ وسلم فقال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم: "ما لي ول الدنيا؟ ما أنا والدنيا؟ إنما مثلي ومثل الدنيا كراكب ظل تحت شجرة، ثم راح وتركها.

مردی لەم دنیايدا ئىتر: بە خلودى دەمئىتەوە، واتە هەتا ھەتايىھە و نە ملىقۇتكى سالە و نە ملىارنىك سالە، نە ترلىقۇتكى سالە بەلکو ھەتا ھەتايىھە.

زانىيانى ماتماتىك دەلىن: پىوه رەكىدى ھەر شىتىك بە بىن پايان يەكسانە بە سفر.

واتە: كە سەفەر بىكەين لە پىنگادا پشۇويەك بىدەين، زۆر زۆر كەمترە لە چاۋ نەوهى تەنها پىوه رى بىكەيت بە بىن پايان، بە هيچ شىوھىيەك پىوه رەكىرىت لە ropyى ئەقلېيەوە ناشىت مەرۆف بپروات بۇ جىنگا يەك بە كاتى، بۇ نموونە بپروات بۇ تۈركىيا و خۆى لە شارى سلىمانى نىشىتە جىن بىت، سەفەرە كەشى بۇ توركىيا تەنها دوو پۇز يان حەفتە يەك بخایەتتىت، بۇ ماوهى حەفتە يەك خانوو ناكپرىت و ھەموو كەرسەتە يەكى تىبىخات، خۇ ئەگەر واى كرد ئەوھە جۇرىنىكە لە شىتى و بپواش ناكەم هيچ كەس كارى وا بكتا، پىوه رى دنیا بە ئاخىرەت وە كۆ ئەو نموونە يە وايە كە ئامازەمان پىدا.

سەيرە (٠) يەكسان بىت بە (٠) لە چاۋ ژيانى ھەتا ھەتايىھە كەچى ئەندە چاۋ قايم بىن، ژيانى بىن پايان لە بىر بىكەيت بۇ ژيانى (٠) بە راستى سەيرە!

ئىيام موسىلىم لە جابرى كورى عەبدوللاوه لە پىغەمبەرلى خوا ﷺ -مەوە بۇمان دەگىرىتەوە دەلىت: لە كەل پىغەمبەرلى خوا ﷺ لە يە كىك لە بازاپەكانى شارى مەدينە بۇو بە ناوى (العالىة)، خەلکى لەم لاو لاي پىغەمبەر ﷺ -دە كۆ بۇونەوە.

نه و خه لکانه‌ی لم لاو لایدا بوون هه موو هاوه لان بوون، باشترين جيلی
سهر زهوي بوون، نه و رهونده بوون که بهدهستي پيغه‌مبهر ﷺ
په روهه‌رده بوو بوون، ئيمه‌ش لم پرۇژه‌يدا دهمانه‌وي لاساييان بکەينه‌وه.

پيغه‌مبهرى خوا ﷺ ده يویست وانه‌يە کى پراکتىكى بدانه
هاوه لانى و تاكو پهوند له دواى رهوند فېرى بىن.

پيغه‌مبهرى خوا ﷺ به لاي بزنيكى سەقەتى مرداره و ببودا
تىدەپه‌رى، گۈنچەكە بىزنه مرداربووه کەي گرت فەرمۇسى: کى نەم بىزنه
لىتە كېرت بە درەھە مىنک؟!

بىزنه کە بىتجىگە لهوهى مردار بۆته‌وه، ئەگەر زىندووش بوايە عەيدار و
سەقەت بوو، ھىچ کەس نەيدە ويست، چ جاي نهوهى کە مردار بۆته‌وه!

هاوه لان و تيان: ئەي پيغه‌مبهرى خوا ﷺ ناماھەۋىت و چى
لى بکەين لم بىزنه؟!

پيغه‌مبهرى خوا ﷺ فەرمۇسى: ئەي بە خۇرایى ناتانه وىت؟

هاوه لان و تيان: ئەگەر زىندوو بوايە کەس نەيدە ويست چونكە عەيدار
بوو، ئىتىر چى لى بکەين بە مردارە بىي؟

پتىيان وابوو کە: پيغه‌مبهرى خوا ﷺ نەيدە زانى کە عەيداره، بەلام
جەنابىان دەيويست وانه‌يە کەي واقعى و دىيدروونپىيان بدانى، کە گۈنچەكە کەي

گرتووه دهیزانی عهیداره و مردار بؤتهوه، ئاشكرا بوو لای پىغەمبەرى خوا
صلأ الله علیه وسَلَّمَ نەویش بەھاى دنیاى نىشان بىدات.

فەرمۇوى: سوتىند بە خوا دنیا زۆر كەمتر له و بىزنه مرداره و بۇوه عهیداره

.١٨

سبحان الله ئەم دنیا يە زۆر كەمتر لە گوچىكەى بىزىتكى عهيدارى
مرداره و بۇو، زۆر جار گوئيان لە پياواتىكى خاوهەن تەمەن بۇوه، كە دەيانتوت:
ئەم دنیا يە گوچىكەى بىزىتك ناهىتىت، بۆم دەركەوت كە لە فەرمۇودەي
پىغەمبەر صلأ الله علیه وسَلَّمَ -ووه وەريان گرتووه.

بۇچى ژيانى خۇمان دەخەينە ناپەھەتى و بۇ مىملاتىكىكانى زۆر جار بۇ
تاوان و كوفريش، مرۆف ھەموو تەمەنی ھەولئەدات بۇ دنیا و زولم دەكەت،
غەش و ساختەكارى دەكەت، تاوان و كوفر دەكەت، بۇ ئەوهى پلەو پايەيەك
يان سەرۋىكايەتىيەك بە دەست بەھىتىت، يان بېتىھ ئەندام پەرلەمان ياخود
وەزىرىك يان سەرۋىكى ولاتىك، لە كاتىكدا ھەموو دنیا گوچىكەى بىزىتك
ناھىتىت!

١٨ - عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلأ الله علیه وسَلَّمَ مر بالسوق والناس كثييئه، فمر بجذب
أسك ميت، فتناوله فأخذ بأذنه، ثم قال: «أيكم يحب أن يكون هذا له بدرهم؟» فقالوا: ما
نحب أنه لنا بشيء وما نصنع به؟ ثم قال: «أتحبون أنه لكم؟» قالوا: والله لو كان حياد كان
عييأ، إنه أسك فكيف وهو ميت؟ فقال: «فو الله الدنيا أهون على الله من هذا عليكم رواه
مسلم.

زور که متر له درهه مینک، به لکو به خورایش نه گهر بههای بازاریت
نایانه ویت دنیا.

پیغه مبه ری خوا ﷺ که نه نمونه‌ی هیناوه بُّئهوهی که هه مهون
بهها و نرخی دنیا بازین، دنیا هه روا ساده نییه له بُّئه نمونه‌یه کی وا له ناو
بازاردا له گهر مترين کاتی سه رقالی دنیادا نه نمونه‌یه بُّئه هاوه‌لانی و
ئوممه ته کهی باس ده کات، تنهها بُّئه راستی حدقیقہ‌تی ئهه دنیا یه بوو که
بزاندریت بایی چه نده، نیتر بُّئچی خه لکی مملاتی له پیناودا ده کات؟ چونکه
خه لکی به گشتی له راستی و دروستی دنیا تینه گه دیشتوون، نایا روزنک له
رۇزان پیوه‌ری قیامه‌ت به دنیات کرد ووه، ياخود به پیچه‌وانهوه؟!

نایا شتیک که به ندازه‌ی بزتیکی مردار بوو نه هینیت، جه‌هلى و شیتی نییه
مرۆف خۆی بُّئ تاوانبار بکات؟!

ئیمامی (ترمذی) له هاوه‌لی پیغه مبه ر ﷺ - ووه سه‌هلى کورى
سه عدی کورى ساعیدی ده گیپتنهوه: پیغه مبه ر فرمۇویه‌تی: نه گهر دنیا
نه ندازه‌ی بالی میشوله‌یه ک بههای هه بوايده، خواي گه وره پیگای نه نددا که
کافر قومه ناویکی تیدا بخواته‌وه.^{۱۹}.

لېرەدا پیغه مبه ری خوا ﷺ باسى میشوله‌یه کی تمواو ناکات،
به لکو به شینکی بچووکی نه ندامى لاشه‌ی که بالیه‌تی، بـو نه ندازه‌یه لـای

-۱۹- روی ترمذی عن سهل بن الساعدي رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ لو
كانت الدنيا تعدل عند الله جناح بعوضة، ما سقى منها كافرا شربة ماء / رواه الترمذی.

خوای پهروه دگار بههای ههبووایه، کافر بُوی نهبوو قومیک ئاوى تىدا
بخواتەوە.

ئەگەر تەماشاي حاڭى كافران بىكەين ئە و ھەممۇ بىدىنى و كوفره دەكەن
لەسەر زەۋى خواي پەروھە دگار دەزىن، مۇسلىمان دەكۈزۈن، ئىمەش زۆر جار
بىرى خراپ دىت بە مىشىكماندا دەلىتىن: خواي گەورە بُو ئاواامان لىدەكت؟!

لە بىرمان چۆتەوه ئىمە ئە و دنيا يەمان بە راستى گىرتۇووه وە كەن كافر،
نە قيامەتىش وە كو ھاوەلان، چونكە خەلکى كار بُو قيامەتىيان ناكەن و لە
ھەمان كاتدا لە و دنيا يەشدا خۆيان بە كارى پې و پۇچەوه سەرقال كردووه،
ئاخىر ئەگەر دنيا ھېننەدى بالله مىشولەيەك بەهای نەبىت، ئىتىر چۈن ھەممۇ
ژيانى خۆمان لە دوونىيا يەكدا خەرج دەكەين بە ناوى كەسابەت و بازىرگانى
و بانگەوازىك ناكەين، پارەيەك نابەخشىن، سەرقالىن بە گەران، تەلەفېزىيون،
موبايل، شەراب، چەندىن كاتزەمىر لە قىسە و باسى پېپووج دەبەينە سەر
كەچى شەنۋۇتىز ناكەين، ناچىنە مزگەوت، قورئان ناخوئىن و ھەممۇ ژيان لە
جل و بەرگ و خواردن و خۆشىيە كاندا سەرف دەكەين، وە كو ئاژەلىك دەزىن
و دەخۇين و دەخەوين و كۆتايىھان مەردنە.

ئىتىر بىرمان لە زولىمى جولە كە بەرانبەر خەلکى فەلسەتن و عملانى و خوا
نەناسە كان ناكەينە و كە ولات و نىشتەمانيان داگىر كردىن، سەرۋەت و سامانى
كوردىستان بە ھەدەر دەبەن بە ئارەزووی خۆيان زولىم دەكەن، ھەممۇ لەبەر
ھۆكاري ئەوهىيە كە لە دنيا و بەهای دنيا تىنە گەيشتۇوين و كار بُو قيامەت و

مدنهجی خوای موتھعال ناکهین، پیویسته پیوانهی دنیا قهبارهی خوی
بدهینی چونکه ناوی دنیایه نه ک عولیا و له نزمه کان نزمتره.

خوای پهروه ردگار زیاتر بومان رون ده کاته و ده فه رمومیت:

فَإِنَّا مَكْلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَظَ بِهِ تَبَاثُ الْأَرْضِ
مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَمُ حَتَّىٰ إِذَا أَخْدَى الْأَرْضُ رُخْرَقَهَا وَأَزَّبَنَتْ وَطَنَ أَهْلُهَا
أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَثْنَهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنَّ لَمْ تَغُنَّ
بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُقْصِلُ الْأَنْيَتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ^(۱)) یونس

واته: نموونهی ژیانی دونیا له خیرایی له ناوچوونی وه کو ناویک وايه که
له ناسانه وه دامانبه زاندبي، به رووهک و دانه ونله کاني زهوي ههندنيکي تيكمل
ئه بین بسهر ههندنيکیدا لهوهی که خەلکي و نازەل ئېخوات، تا زهويه که
خۆی ئەرازىنېتىه و بە گۈزۈگىا و گولە جوانانه و خۆی جوان ده کات، خاوهنى
ئه و بە روپووم و كشتوكاله و ائەزانى توانايان هەيە بېرون سوودى لى بىيىن و
بەرهەمە کەی بېنەوه، فەرمانى ئىيمە واتە: سزاى ئىيمە ئەدا بەسهر ئە
كشتوكال و دانه ونله و بە روپوومەدا بە شەو يان بەرۋۇز واي لى ئەكەين کە
وەك ئەوهى دووراپىته و بەرھەمى پىزرابىت و هيچى پىوه ناھىلىن، وەك
ئەوهى کە دوينى ئەو نەبووبىت کە ئاوا جوان و سەوز و پازاوه و تەر بوبىت،
بەم شىوازە ئايەتە کانى خۆمان درىزە بىن ئەدەين و پۈونى ئەكەين وە
كەسانىك کە بىر بىكەنەوه، واتە ژیانى دونياش ئاوايە لەناكاو لەناوتان ئەبەين
و كۆتاياتان پى دېتىن.

کاتیک خوای گهوره باسی سهوزانی و باران و ئاو ده کات هه ممووی
مه بهست له ئاوه دانییه له سه رزویدا، به واتایه کی تر جوانی دنیا و
پیشکەوتى گەيشتۇته لوتكەئى ئەپەپى جوانى لاي خەلکى دنیا.. خواي
پەروھەردگار دەفەرمۇونىت: (وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا) نېتىر خەلکە كەی
وا دەزانىت هەممۇ شتىكىيان بە دەستە، هەممۇو بە (ريمۇت كۆنترۇلە) بە
دوگمە هەممۇ خراوەتە زىزىر دەستييان و بە مانگى دەستىكىد چاودىرى زەۋى
دەكەن و دنیا بۆخۇيان كۆنترۇل كەردىووه، بەلام لە پېر فەرمانتىكى خوايى
دەرەدەچىت، كام توانا، هېز و ئەتوم، مانگى دەستىكىد و...هەندى، دەتوانىت
رۇوبەپۇووی فەرمانى قەبارەئى خواي گەورە بېتەوە؟!

﴿أَتَاهَا أُمْرًا لِيَلَا أُوْنَهَارًا﴾ جا فه رمانه که شه و بیت يان پوژر بیت، يه که چركه ساته که خوا فرمودي: بيه، ده بیت بیت، ئه وکات دنيا و زيان و خوشى هه موروی کوتايی دیت، تنهها بهو چركه ساته، هه روه کو واپوو ئه دنيا بونى نه بونېت ده بیت به سفر ﴿كَأَنَّ لَمْ تَعْنَ إِلَّا مُؤْسِس﴾، هم نايەتانيه پيوستان به ليورد بونهوه و تهده بور هه يه، نموونه و وتنایه که خوا بومان باس ده کات، حتمهن ړوو ئه دات بيرکردنوه قوولی دهويت، دواي بيرکردنوه کاري دهويت، ئه گهر کارکردن نه بیت لهم هه مورو نايەت و فرموده يه مان باس کرد بروئه کاري بې بکهين.

له کوتایی ئايده كه دا خواي گهوره ده فهروموي: «كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ» قورئان موعجيزه يه که پوژ به پوژ له گه لمان دايه، که چي ئيمه ئوهوندنه چاو قاييمين، پهنا بوق شتني تر ده بهين، تا ته فسييري ژيان و گردتون

و دنیامان بۆ بکات، قورنان وەکو (کورد) دەلیت: (هیلکەی پاک کراوه خستویەتییە بەردەستمان، هەموو پرسە کانی بۆ پوون کردووینەتموە).

دنیا له چاوی پێغەمبەر ﷺ وە

پێغەمبەری خوا ﷺ ھەمیشە ئاگاداری کردینەوە له دنیا و فیتنە کانی، له باسە کانی پابردوودا پێغەمبەر ﷺ پتوانەی دونیای نیشان داین و قەبارەی دنیای خستە بەردەستمان، لەمەولا بزانین نەرزشی (نرخی) دلۆپە ئاو و بالی میشولە و بزتیکی مردارەوە بووی نییە.

ناکریت پووبار و ئاوی شیرینی بەھەشت بۆ دلۆپیک ئاو بگۆرینەوە، خوشی و شادی ئاو بەھەشت بگۆرینەوە به پشوویەکی کەممی سیتیەری بن داریکی ئاو بیابان بۆ کاتیکی دیاری کراو، واز لهو ھەموو باخ و باخاتە بھینین، ئایا خەلکی ئاقل و خاوهنى ژیرى کارى وا دەکات؟!

بى گومان دەلیین: نەختىر، بەلام ھەموومان سەرپیچى دەکەين.

ھەر بۆیە پێغەمبەری خوا ﷺ بە ھەمیشەبى تا ئەو پۆزەی وەفاتى کردووھ ھەر ئاگاداری دەکردینەوە له دنیا، سەدان جار بىرى دەخستینەوە، له ھىچ کارەساتىك نەدەترسا كە تۈوشى ئومەمەتە كەى بىتەوە، تەنها له دنیا دەترسا!

بوخارى و موسلىم لە عەمرى كورى عەرف بۆمان دەگىزىنەوە كە پێغەمبەری خوا ﷺ، ئەبۇ عوبەيدەي جەراح-ى نارد بۆ بەحرەين بۆ وەرگرتى جزىيە، بەحرەين ناوجەي رۆزەللاتى نیوھدۇرگەي عەربىيە،

مه بهست ولاتی به حره بینی نیستا نیه، نه و کاته نه و ناوجه يه مه جو سه زهرده شتیه کانی تیدا ده زیان، (جزیه) یان به پنجه مبه ری خوا صلی الله علیہ وسّلّم نه دا، نه بوعوبه يده ته شریفی برد، بُو و هرگز تنى (جزیه) کان و کوکردنوه، به سه رو هتیکی زور و گه و ره و بُو لای پنجه مبه ر صلی الله علیہ وسّلّم هه مو (جزیه) کهی ته سلیم به پنجه مبه ری خوا صلی الله علیہ وسّلّم کرد.

نه نسار هه والی هاتنه وهی نه بوعوبه يده یان بیشتر، پنجه مبه ر صلی الله علیہ وسّلّم هه میشه که ریم و به خشنده بووه بُو هاوه لانی، که نه نسار زانیان پاره هاتووه نه و به یانیه مزگه وتی پنجه مبه ر صلی الله علیہ وسّلّم پر بوو له هاوه لان، پیشتر هاوه لان له مزگه وتی گه په که کانی خویان نویزی به یانیان ده کرد، گه په که کانی شاری مه دینه بېرپلاو بوو، هه رو ها مزگه وتی زوریشیان تیدا کردو و بووه، به لام بُو نویزی هه بینی و کوبونه وهی موسلمانان به گشتی کاتی جیهاد و پرس و راویز و (شورا) هه مو له مزگه وتی پنجه مبه ر صلی الله علیہ وسّلّم کو ده بوونه وه، به لام بُو نویزه کانی تر نده هاتنه نه و مزگه وته، نه و به یانیه که پاره که هاتبوو بُو مزگه وته زور قدره بالغ بوو جمهی ده هات له هاوه لان دا.

که پنجه مبه ری خوا صلی الله علیہ وسّلّم ته شریفی هینا بُو ناو مزگه وته زانی نه مه هه مو نه نساره بُو نویزی به یانی نه هاتون، چونکه پژوانی ناسایی له گه په که کانی خویان نویز ده کهن، مزگه وتی پنجه مبه ریش له ناوه په استی شاری مه دینه دایه، هه مو نویزیان کرد له گه ل پنجه مبه ر صلی الله علیہ وسّلّم دا، به دلّیلیه وه پنجه مبه ر صلی الله علیہ وسّلّم ده بیزانی بُچی هاتون، زانی که پاره يه کی زور هاتووه له به حره بینه وه، بُو و هرگز تنى پاره هاتون.

—————

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زهرده‌خنه گرتی و تمماشای هاوه‌لانی ده کرد،
فه‌رمووی: وا پتده‌چیت گوییست بون که نهبو عوبه‌یده‌ی جهراح له‌گه‌ل
خویدا شتیکی هیناوه.^{۲۰}!

هاوه‌لان هه‌موو و تیان: به‌لئی ئه‌ی په‌سولی خوا ﷺ ، (قالوا: أجل يا
رسول الله)، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌زحم و میهه‌بانی و چاوی به‌زیبیه‌و
فه‌رمووی: دهی مزده بیت وايه و خوای گهوره هیوا ئومنیده کانتان زیاتر بیت،
(فأبْشِرُوا، أَمْوَالًا تِيسِّرَكُمْ).

له هه‌مان کاندا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یویست و انه‌یه کی تر فنیری
هاوه‌لان بکات له و انه‌کانی ژیان بهرانبه‌ر به دنيا، و انه‌یه کی په‌روه‌رده‌بیان
بداتئ که زور گرنگه ئه‌و هله به کار بهینیت، سره‌تا پیغه‌مبه‌ر ﷺ
زهده‌خنه بؤ کردن، پاشان مزده‌ی دانی که به‌لئی پاره هاتووه و وه‌ریده گرن،
ئینجا کاتی ئه‌وه‌یه که وانه‌یه که‌یان فیتر بکات و به په‌یامه که‌ی بگدیه‌تیت،
سویندی خوارد پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که سویند بخوات واته: کاره که زور
گرنگه و ئاگادار کردن‌وه‌یه، زوربه‌ی ئاگاداریه کانیش له سهر دنیا‌یه،
ده‌شیزانی ئه‌وانه‌ی که هاتوون هه‌موو بؤ دنيا هاتوون، سویند ده‌خوات که
دونیا هیچ به‌هایه کی نییه، ده‌فه‌رموویت: سویند به خوا له هه‌زار بونتان

—————

۲۰- فبسم رسول الله ﷺ لما رأهـ، وقال: أظنكـ قد سمعتـ أن أبا عـيـدـ قد
جاءـ بشـيءـ، قالـوا: أـجلـ ياـ رسـولـ اللهـ، فـأـبـشـرـواـ، أـمـوـالـاـ تـيسـرـكـ /ـ روـاهـ مـسـلمـ.

ناترسم، به لام ده ترسم دنيا زال بيت به سه رتاندا، (يقول: فوالله لا الفقرا خشى عليكم، ولكن أخشى أن تبسط عليكم الدنيا).

بيجگه له دنيا بوقنان که فيتنه يه، پيغه مبهري خوا صلی اللہ علیہ وسَلَّمَ ناترسمت ته نها دنيا نه بيت، ناترسمت هزار بن، به لام ده ترسمت دهوله مهند بن دنيا به سه رتاندا زال بيت، چونکه هزاران زور به ساده يي ده زين و له هيج ناترسن، به لام دهوله مهند همه يشه له ناپر حه تيدا يه، له دله راوكنيدا يه، ثاخو ئه مرق دollar به چه نده؟

دهوله مهند ده ترسمت له پاره و سه رووهت و سامانه که ي که له دهستي ده رنه چيت، ده ترسمت کهم نه کات و هر برهه زياد بوون بروات، بيري همه يشه لاي پيشبرکي دهوله مهندی و مونافه سهی ناشه ريفانه يه. زور جار بيري لاي مولک و زهوي و زاره، خو مرزف ئه گدر خاوه نی هه مهو دنياش بيت دلى هر به لاي زياتره وده يه، همه يشه حهيرانه، خهوي نبيه، خواردنی نبيه، له بدر سه رقالى، له زهت له خواردن و خدو نابينيت، به پينگادا ده روات ده ترسمت بوق پاره کاني شتيكى لئى نه کهن، نه ژن سوودى لئى و هر ده گرت نه مندار، چونکه ژيانى بونياد ناوه له سه ر دهوله مهندى!

به لام هزار زور به ئاسووده يي ده خهويت له هدر جينگا يه کدا بيت، له و په پري ئه مان و ئاسايش دا يه، به لام دهوله مهند پاسه وان و سه ربارزى هه يه، که ده خهويت هيشتا هر ترسى هه يه، همه يشه تم ماشاي راست و چه بى خوئ ده کات، ده ترسمت پلانتكى بوق دا بېرىن و پاره کاني له دهست ده ربچيت، خوشى ئه دهوله مهندى يه له كويتا يه؟!

له پاستیدا خوشی ژیان له لاشه‌ی ساغ و نهمن و ناسایش دایه، له مالی خوتی له جینگا و شار و ولات و مهلهنه‌ی خوتدا، خاوه‌نی ژیانیکی ساده و ساکار بیت زور باشتره له جهنجالی دهله‌مندی و کیشه‌کانی.

مروف خاوه‌نی قوتی خوی و دهسته‌نخواری خه‌لکی تر نه‌بیت و لاشه‌ی ساغ و ته‌ندرrost باش بیت، ندهوه خاوه‌نی ههموو دنیایه، پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه‌رموونت: له هاوه‌لی به‌پریزه‌وه سه‌له‌مه‌ی کوری عه‌بدوللای کوری (موحصه‌نی نه‌نصراری له باوکیه‌وه گیپراویه‌ته‌وه: هر که‌س روزه‌ی کرده‌وه به نه‌مان و ناسایش له مالی خویدا، ته‌ندرrost باش و خاوه‌نی خواردنی ندو روزه‌ی بwoo، ندهوه خاوه‌نی ههموو دنیایه!

(من أصبح آمنا في سربة، معافي في جسدك عنده طعام يومه، فكانما حيزت له الدنيا).

مانای ژیانی پر بهره‌کدت و پاستی ندهوه مروف خاوه‌نی قوتی خوی و لاشه‌ی ته‌ندرrost بیت.

هر بؤیه پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: له هه‌زاریتان ناترسم، به‌لام ده‌تررسم دنیا زال بیت به سه‌رتاندا و مونافه‌سه و پیشبرکی له‌سر بکهن، پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه‌رموونت: خه‌لکانیکی تر دنیا زال بwoo به‌سه‌ریاندا و به‌هق‌کاری پیشبرکی کردن بؤی، دنیا له ناوی بردوون بهره‌و هه‌لاکدت رؤیشتون.

(کما بسطت على من كان قبلكم فتنافسوها كما تنافسوا، فتهلككم كما أهلكتهم)

پیشبرکن بۇ دنیا مروف سەرگەردان دەکات، سووکى دەکات تا لە ناوى دەبات، ئىمامى غەزالى دەلتىت: ھەولدان بۇ خوشى ژيان مروف سووک دەکات، واتا ھېچ بەھايەكى لە ناو كومەلگەدا نايتىت، چونكە خوشى ژيان تەنازولت بىن دەکات لە بەها رەوشتىيەكانى مروف، ئاكارى مروف لاواز دەکات، تۈوشى خۇويستى دەکات، ھەولدان بۇ دنیا بە واتاي ئوهى كە تەنها دنيات لەبەر چاۋ بىت، وات لىدەکات عىزەت و سەر بەرزىت لە دەست بىدەيت، بۇ كورسى و پارە ئاماڭە دەبىت. زۇر بەھاي رەوشتى لە دەست بىدەيت زۇر جار دەگاتە ئاستى شەرەف و شىكاندى شىكى و كەرامەتى مروف.

ھەر لەبەر ئوهى يېغەمبەرى خوا ﷺ جەخت لەو دەکاتە وە لەسەر ئوهى دنیا لە دلىاندا نەبىت، لە مىشكىاندا بىت و پلاتمان بۇي ھەبىت، بەلام قىامەت بىرواتە ناو دلىان و مەبەدەنى ئاخىرەت لەبەر چاوبىگرىن ھەر لەبەر ئەم ھۆكىارانە يە يېغەمبەرى خوا ﷺ چەندىن جار ئاگادارى كەردىنە وە لە دنیا.

بوخارى و موسلىم لە ھاواھلى بەرىز (ئەبو سەعىدى خودرى) بۇمان دەگىرنە وە، كە يېغەمبەرى خوا ﷺ لەسەر مىنبەرە كەي دانىشت و ھاواھلانيش لە دەورى دانىشتن، يېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى: لە دواى خۆم ئوهى كە لىنى دەترىم كېشە و فيتنەتان بۇ دروست بىكەت كەردىنە وە خوشى و شادىيەكانى دنیا و تۈوشى فيتنەتى جوانى دنیا بىن، (إن ما أخاف عليكم من بعدى ما يفتح عليكم من زهرة الدنيا وزينتها).

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له فارس و پرم و موشیریکه کان نهده‌ترسا، به لکو ترسی له یه‌هودیش نه‌بورو، دهیزانی موسلمانان ئه گهر دنیا نه‌چیته دل و ده‌روونیان به‌سهر هه‌موویاندا سه‌ردنه‌که‌ون، ته‌نها ترسی له موسلمانان هه‌بورو که دنیا زال بیت به سه‌ریاندا، که دنیا زال بورو هه‌مموه‌وانی تر به سه‌ریاندا زال ده‌بن، نمونه‌ی زور له‌بر دهست دایه که خله‌لکی هه‌زار چه‌نده وابسته بعون به‌خوای په‌روه‌ردگار، به‌لام کاتیک خوای په‌روه‌ردگار دنیا به په‌وودا کردوه‌ته‌وه، گورانکاری ته‌واو به سه‌ریاندا هاتووه، له چاکه‌وه به‌رهو خراپه! خله‌لکیکی زور داوای ده‌وله‌مه‌ندیان له خوا کردوه‌ه هیوا و ناواییان به ده‌وله‌مه‌ندی خواستووه، له دوای ده‌وله‌مه‌ندی زور نه و چاکه‌یهی که هه‌بیوو له هه‌زاریدا وازی لئه‌هیناوه‌و دنیا به سه‌ریدا زال بورو، ئیتر دنیایان کردوه‌وه به شه‌ریکی خوای په‌روه‌ردگار.

موسیم له نه‌بو سه‌عیدی خودری-یه‌وه ده‌گیپ‌تنه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموموی: به راستی دنیا شیرین و سه‌وزه، واته پر جوانی و خوشیه. خوای په‌روه‌ردگار کردوه‌ونی به جینیشین تیدا تا بزانین نیوه‌ی مرؤوف چون مامه‌لهمی له گه‌لدا ده‌کهن و کاری تیدا ده‌کهن، جا خوتان پیاریزون له دنیا و هه‌روه‌ها خوتان پیاریزون له شه‌هوه‌تی نافره‌ت، چونکه يه کم فیتنه‌ی نه‌وه کانی نیسرانیل له نافره‌ته‌وه دهستی بین کرد.^{۱۱}

^{۱۱}- عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: إن الدنيا حلقةٌ حضراء، وإن الله مُسْتَحْلِلُكُمْ فيها فينظر كيف تعلمون، فاقروا الدنيا واقروا النساء؛ فإن أول فتنة بني إسرائيل..../رواه مسلم.

لهم فه رمووده يهدا به جوانی و قولی و اتای دنیا پرون ده کاته وه، پیغه مبهه ری
خوا ﷺ پروداو و چیرۆکی دنیا لهم دوو دیپهدا به تهواوه تی پرون
ده کاته وه.

پیغه مبهه ری خوا ﷺ (جوامع الكلم) بوروه واته: به وشهی کم له
فه رمووده کاندا واتای زوری داوه به دهسته وه.

مه بهست له و فه رمووده يه تهوهیه که خوای موتھ عال کردووینی به خه لیفه،
لهم دنیادا بؤ تهوهی تاقیان بکاته وه بؤ قیامه ت، هممووی ناره حه تی و
ئیتیلایه، تهناهنت خوشیه کانیشی نه هامه تیه، نه گهر مرۆف وریا نه بیت،
لیرهدا تهوه پرون ده بیته وه که هه میشه مرۆف لهم دنیایهدا له تاقی کردنوه وه
خوایی دایه و له ژیز چاودیزی په روه ردگار دایه، هه موو کاریک خوای گهوره
ئاگاداره به سه رته وه خوای په روه ردگار دوو رینگای بؤ داناین، خوت ئازادی
کامیان هه لدہ بژیریت، رینگای خیز و چاکه و رینگای خراپه و شه پ،

(وَهَدْيَتُهُ أَتَّجَدِينِ ﴿١﴾ الْبَلْدَ

واته: هیدایه تمان داوه و ریناییان کردووه بؤ هه ردوو رینگاکه: رینگای خبرو
شهر و باش و خراپیان بئن ناساندووه و بومان پرون کردۆته وه

رینگای چاک و حمه نات هه لدہ بژیریت چاکه و حمه ناتی بؤ
ده نووسرتیت، پیچه وانه کهی خراپه و (سینات) تی بؤ ده نووسرتیت، بؤیه له
کوتایی فه رمووده کهدا پیغه مبهه ر ﷺ، ئاگاداریان نه داتی که خو
بیاریزین له دنیا و هه روهها شه هوه تی نافره ت، چونکه (بئنی ئیسرائیل) يه کم

جار توشی فیتنه‌ی ئافرهت بون، به لام نوممه‌تی پیغەمبەر ﷺ دەشى تووشى فیتنه‌ی پاره و پله و پایه و هیز و نهوانه‌ی کە فیتنه بە دواى خۇياندا دەھىن لە گەلیشا فیتنه‌ی ئافرهت کە ھەمۇو سەرجاوه‌کەدی دنیا يە.

فەرمۇودە کە لە گەل کەمى و شەكانىدا مانا و تىيگەيشتنى زور قوولە و بۆمان پوون دەكانەوە کە شىۋە و شىكلى دنيا زور جوان و پەنگىنە، خەلکى زور زۇو پېنى سەرسام دەبن، به لام زووپىش كۆتايىي دىت. خواى گەورە زور بە شىۋە يەكى جوان دروستى كردووھ تاكو خەلکى بە گشتى لە ناوىدا تاقى بىكىتىه وە، ئاگادارىيە كەش لەوە يە کە بە جوانىيە كەي سەرسام نەبىن و هەلەخەلەتىين، كاتە كەي كەمە لە دەست دەرچوو ناگەرەتىه وە، وە كو نموونە قوتابىيەك وايە چۈوبىتە ناو ھۇلى تاقى كردنەوە كان، وەرەقەي تاقى كردنەوە كان وەرگرىت و سەرسام بىت بە جوانى شىكل و شىۋەي كاغەزە كە و بە جۇرى چاپىكىن و ئەو مادەيەي كە كاغەزە كەي بېن دروست كراوه، بە پەنگى كاغەزە كەو جۇرى نۇوسىن و پازاندەوەي نۇوسىنە كە كانى ناو كاغەزى تاقى كردنەوە، كاتى تاقى كردنەوە دوو كاتىزمىر ياخود سىن كاتىزمىر بىت، كات تەواو بىت و كاتى زىادەش نەدەن، قوتابىيە كە بەردەوام سەرسامە بە كاغەزە كەو كات تەواو بۇو!

برسياز ئەوە يە داخۇ بار و گۈزەرانى ئەو قوتابىيە چىيە و چۆن دەبىت؟!

بە دلىيائىيە وە دەرناچىت، فەشهلى ھىينا، لاتان سەير نەبىت خەلکانىتكى زور هەن لەم زيانەدا ھاوشىۋە ئەم قوتابىيە كار دە كەن.

زوریک له تیمه و مانان زور سه رسامین به شیوه و شکلی دنیا و تاقی کردن و کهی خوایان له بیر کرد ووه، قوناغی داهاتو ویان لا گرنگ نییه، له پر مردن دیت کوتایی به هه مو و شتیک ده هیتیت، کاتی گه رانه وه و زیاده شی نییه، که مردن و نه جمل هات نه سته مه مروف پر زگاری نایتیت له دهستی، جا کوتایی خودی تو بیت، یان له ناوچوونی زهوبی بیت و کوتایی دنیا بیت، خوای گهوره به هه مو وان ده فه رمو ونیت:

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ الزمر

واته: {پیغه مبه ری خواش ﷺ و هفات ده کات} نهی محمد ﷺ تو ش ده مریت و نهوانیش ده مرن، نه مه هه والی و هفاتی پیغه مبه ری خوا ﷺ بو و (نهبو به کری صدیق له کاتی کوچی دوای پیغه مبه ری خوا ﷺ ئدم نایه تهی خوئنده وه و کردیه به لگه لم سه ر و هفاتی پیغه مبه ری خوا ﷺ).

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ الأنبياء

واته: هه مو نه فستیک ئه بین مردن بچیزیت و هیچ که سیک نه میتیت، ئیوه تاقی ده که بینه وه به دلته نگی و دلخوشی، به نه خوشی و له شساغی، به هه زاری و ده ولمه ندی، به هه مو شتیک تاقیتیان نه که بینه وه تا ده بکه ویت کن سوپاس گوزاری خوای گهوره ده کات، هه ر بق لای خوای گهوره بیش نه گه پتنه وه.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نم راستیانه‌ی دهیان جار دووباره کرد و ته و
بوق ته وهی هاوه‌لان و ئوممه‌ته که‌ی له سه‌ر په روهرده بکات و ناگاداریان
بکات‌هود، له نه‌هامه‌تی و فیتنه‌ی دنیا و خوشی و له ززه‌ته کانی که مزوف
ئالوده‌ی بوبه، واژه‌تیان لئی زور ته‌سته‌م ده بیت.

بوخاری و موسیلم له نه بوزه‌پی غیفاری-یه و ده گتیریتنه و ده لیت: له گه‌ل
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیگام ده کرد له گه‌ل جه‌ناییان له گه‌ره که کانی
شاری مه‌دینه تا گه‌یشتن به شاخی ثوحود، فه‌رمووی: ته بوزه‌ر.

منیش و تم: له خزمت دام ته پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ، پاشان
فه‌رمووی: ته و شاخه کام شاخه؟! پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یزانی ته و
شاخه کامه‌یه و ناوی چیبه، به‌لام و ته‌ی تر به دوای خویدا ده‌هینیت و له
شیوه‌ی پرسیاری مجازیدا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پرسیاره که‌ی کرد ووه،
پرسیاره که مه‌بست له خودی شاخی ثوحوده، بوقیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ
فه‌رمووی: هینده‌ی شاخی ثوحود ئالتونت هه‌بیت جینگای دل خوشی نیبه،
نه گهر سی روز له لای بمتینیت‌وه، یاخود له ماوه‌ی سی روزدا هه‌ممووی
ده‌به‌خشم، له پیتناو دینی خوا یان ته‌ی به‌خشم به بنده کانی خوا به و شیوه‌یه،
به و شیوه‌یه، به و شیوه‌یه، واته: به لای راستی و له لای چه‌بی و بوق دواوه.^{۲۲}

^{۲۲}- روی البخاری و مسلم، عن أبي ذر رضي الله عنه كنت أمشي مع النبي ﷺ في
مره المدينة فاستعملنا آخراء، فقال يا أبا ذر قلت: ليبيك يا رسول الله ﷺ قال: يا أبا
ذر أى جبل هذا؟ قلت: أحد.. يقول ﷺ ما يسرني أن عندى مثل أحد هذا ذهباء

بوون به خاوه‌نی شاخیک نالتوون، هۆکار نییه بۆ خۆشیبیه کانی ژیان، ناییته هۆکاری دلخوشی و دلثارامی، تەنها له دوو کاتدا پتویستیبیه تی، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمۇوی: يە كەم: لە پىتىناوى دينى خودادا، دوومەم: يان بىدەم بە خەلکى بە راست و چەپ و دوامەوه.

پیغەمبەری خوا ﷺ نەگەر شاخیک نالتوونی ھەبىت ھەمووی دابەش دەکات بەسەر بەندە کانی خودادا، ھەموو لاکانی باسکرد كە نالتوون دەبەخشىت، بەلام باسى پېشەوەی نەكىد، پیغەمبەری خوا ﷺ ھەرگىز دنیا لە پېشى خۆى دانەناوه. بۆيە دنیا لە پېش چاوى موبارەكىدا جىنگاي ناییتهوە، پیغەمبەری خوا ﷺ رقى لە پارە و سەروھەت سامان دەبۇوه و ھەرگىز حەزى بە نالتوون و پارە و مولىك نەكردووه، تەنها له دوو حالەتدا، لە پىتىناوى خوا و خەلکى.

ئەبۈزەپى غىفارى ھەر بەردىۋام له خزمەت پیغەمبەر ﷺ -دا زىاتر و زىاتر لىيەن فىئر دەبىت و بۆمان دەگىپىتەوە دەلىت: بەردىۋام بۇون لە پۇيىشتىن لە گەل جەنابى پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمۇوی: ئەوانەي كە

تمضى علی ثلاثة أيام و عندي نبه دينار إلا أرصده الدين إلا أن أقول فيه عياد الله هكذا وهكذا عن بيته وعن ش والله ومن خلفه.

دھوله مهندن لھ پؤزی قیامه تدا زور که من، مه گھر نهوانھی که به پاست و
چھبی خویان و لھ دوايانه وہ پاره کانیان دھبے خشن، نه و جو رهش زور که من.^{۲۳}.

نهوانھی که خاون سهروهت و سامان و دھسلاں و سولطان پؤزی
قیامه زور که من، واتا زور که میان لئ دھردھچن، لھ ریز تاقیکردن وہی دنيا
و سه رکھ و تو و بن لھ قیامه تدا.

تاکه پاره و جو ری پارهی قیامه ته نھا حمسه نات و چاکھیه سه رف
دھ کرین بتو کرینی به هه شت، نهوانھش لھ دنیادا دنیاویست بون، به واتای
نه وہی دھوله مهند و خاون دھسلاں و هیز بون زور زور که من، به واتای
نه وہش نییه، هه مو و دھوله مهندیک بھر و لھ نا و چوونه لھ قیامه ت، نا؛ بھلکو
جیاوازی هه یه نهوانھی که دھبے خشن لھ پیتاوی خودا نهوانھ سه رکھ و تو وون
لھ قیامه تدا که پیغامبھر ﷺ فه رمووی: زور که من نهوانھی که
تیگھی شتوون لھ دنیا و خوشییه کانی دنیا.

که واتا: نه وہی خاون سهروهت و سامانه، با خوی لئ پرگار بکات، بھو
واتایهی که خوای پروره دگار و پیغامبھر کھی ﷺ دھیانھوئی، بھ
مانای نه وہش نا، خوت نیفلاس بی بکھیت، بھلکو تیگھی بین لھ دنیا که کیلگھی
قیامه و چاندنی توی چاکھیه بتو دورینه وہی و هرزی به هه شت.

-۲۳- ثم مشى فقال: إن الأكثرين الأقلون يوم القيمة إلا من قال هكذا وهكذا وهكذا
(عن يبيه وعن شماليه خلفه وقليل ماهم).

شیوه‌ی بهخشین زوره له پیناوی خودا، له بواره‌کانی پاگه‌یاندن که لدم
پرژه‌دا موسلمانان زور پنیوستییان پتیه‌تی، بو چایی کتیب و گوفار و
وتیب سایت و تله‌فیزیون و رادیو...هتد، له بینراو و خویندراو و بیستراو.

یان بو بواره‌کانی کومه‌لایه‌تی فهقیر و ههزار مندال و ژنانی بن
سهرپه‌رشت...هتد، هه ر بویه ئه‌بوزه‌پری غifarی له ژیانیدا له دوای نه و
وانه‌یه‌وه زور زاهید و عابیدانه ژیا، هیچ گوئی نده‌ده‌دا به دنیا، تم فه‌رموده‌یه
بومان یوون ده کاته‌وه که بوقچی ئه‌بوزه‌پری غifarی هه‌موو ژیانی به شیوه‌ی
زاهید و عابید به‌سهر برد.

ئه‌وانه‌ش هه‌مووی زیاتر له رینگای پیشه‌نگه که‌یه‌وه فیتر بwoo، وانه‌یه‌ک بwoo
به کردار، چونکه پنجه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌رجی فه‌رموو بیت له خویدا
پیاده‌ی کردووه، جا به‌هه‌ردوو دیودا یان فه‌رمانی پتکردووه جه‌نایان
کردوویانه یاخود به چاکیان زانیوه، یاخود پینگری لیتکردووه و خوی هه‌رگیز
ئه‌نجامی نه‌داوه.

تم ماشای ژیانی پنجه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکه‌یت که موسليم و بوخاری
و ترمذی و نیبن ماجه و نه‌محمد و زانایانی تریش له هاوه‌لی به‌پیز نوعانی
کوری به‌شیر بومان ده گپنه‌وه و ده‌لین: گویم له عومه‌ری کوری خه‌تاب بwoo

وٽى: پىغەمبەرى خوا ﷺ م بىنیووه پۇزىك يان چەند پۇزى بە
برسىتى بەسەر بىردووه و تەنانەت خورماش نەبووه سكى بىن تىر بکات^{٤٦}.

ئىتىر دنيا چۈن لەبەرچاۋى عومەرى كورى خەتاب و هاوەلانى تردا گەورە
دەبۇو، لە كاتىكدا دەيانبىنى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە دنيادا بەو شىۋىيە يە
دەزىيا، بە دلىيابىيە و ھىچ گرنگى و ئەرزىشىان بۇ دنيا دانەئەنا، ئەگەر سەدان
كتىپ و ھەزاران راپۇرت و مەقالە و وتار بىدەيت وە كۆ زوھدى كەسىتكى نىيە
لە پىادە كەردىندا، ترمىزى لە عەبدوللەسى كورى مەساعودە و بۇمان دەگىپىتە وە
و دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ خەوى لىتكەوتىپو لەسەر حەسىرىتىك،
كارىگەرى حەسىرە كە لەسەر ۋوومەتى موبارەكى دەقى گرتىپو، هاوەلان وە كۆ
بەزەبى بە پىغەمبەريان وەت؛ با جىنگايە كى نەرمىت بۇ بەھىنەن لەسەرى بخەويت،
پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى: من و دنيا و خۇشىيە كانى پەيوەندىيەن
بەيە كەوە نىيە، دنيا وە كۆ نموونە سوارىتكى وايە لەئىر سىبەرى دارىتكدا
پشۇويە كى كورت ئەدات و پاشان بەجتى دەھىلىت^{٤٧}.

^{٤٦} - وَقَالَ أَبُو ذَاوِدَ الظَّبَابِيُّ: حَدَّثَنَا شَعْبَةُ، عَنْ سَمَالِكِ بْنِ حَرْبٍ، سَمِيعُ التَّعْمَانَ بْنَ
بَشِيرٍ يَقُولُ: سَمِيعُ عُمَرَ بْنِ الْحَطَابِ يَنْقُطُبُ، فَذَكَرَ مَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ، فَقَالَ: (قَدْ رَأَيْتُ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَلْتَوِي مِنَ الْجُرْعَ، مَا يَجِدُ مِنَ الدَّقْلِ مَا يَمْلَأُ بَطْنَهُ) / رواه مسلم،
الترمذى، احمد وابن ماجة.

^{٤٧} - پىشىر شىكارىيەن بۇ نەم فەرمۇودە بە كەردووه.

پیغه‌مبهربی خواصی اللہ علیہ و سلّم پیشتر دهربدهر بتو نازاریان نهادا و پراویان دهنا له دوای نهودی بتوه خاوه‌نی دهسه‌لات و دهولت و نفوزی هممو نیوه ددورگه‌ی عهربی، دنیا هیچ گورانکاری به‌سر جه‌نایاندا نه هینا.

نهقه‌لا و بالله خانه‌ی دروست کرد، نه جلوبه‌رگی شاهانه‌ی پوشی، نه خیزان و کچ و کچه‌زاکانی دهوری مندالی پادشايان بینی، چونکه پیغه‌مبهرب صلی الله علیه و سلّم بتو، هممو زیانی وه کو که‌ستیکی زور ساده زیا و له دوای وه فاتیشی هیچ میراتیکی له شوین به‌جئ نه ما جگه له له زانستی شه‌رعی نه بیت، هه‌مو و که‌س ده توانیت له میراته‌که‌ی بیات و بیته خاوه‌نی، له کاتیکدا دهولتی ئیسلامی پیغه‌مبهربی خواصی اللہ علیہ و سلّم زور دهوله‌مند بتو، پاره و زه‌کات و جزیه له‌هه‌مو و لایه‌که‌وه کوده بتویه‌وه دهه‌اته خه‌زینه‌که‌ی هه‌مو وی له به‌ردستی پیغه‌مبهرب صلی الله علیه و سلّم دا بتو.

ته‌ماشای مالی پیغه‌مبهرب صلی الله علیه و سلّم بکه‌ین خاتوو عائشه ده‌لیت: که پیغه‌مبهرب صلی الله علیه و سلّم وه فاتی کرد له تاقی ماله‌که‌ماندا ته‌نها چه‌ند چنگیک نارد هه بتو، بیچگه نهوده هیچ له ماله‌اندا نه بتو بتو خواردن.^{۲۶}

نهوده مالی زه‌عیم و سه‌رخکی دهولتی ئیسلامیه!

به‌لامانه‌وه سه‌یر نه بیت، چونکه پیغه‌مبهربی خواصی اللہ علیه و سلّم به‌ها و نرخی دنیای ده‌زانی، نهودی که جنگکای سه‌رنج و تیپامانه مرؤف بزانیت قیامت

^{۲۶}- عن ام المؤمنین عائشة رضي الله عنها قالت: ثُوْفِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَا فِي بَيْتِي مِنْ شَفْنَوْ يَأْكُلُهُ ثُوْ كَبِيرٌ إِلَّا شَفَلَ شَفِيرٌ فِي زَمَانِي . ۲۴

هه‌یه و کاری بُونه کات، ۲۴ کاتزمیر بُونه کار بکهیت کوتاییه که‌ی ته‌واو
بوون و لهناو چوونه. يه‌ک کاتزمیر بُونه خوا کاربکهیت ئه‌میتیته‌وه و هه‌تا
هه‌تاییه.

ئه‌وه جیگای سه‌رسوپمانه به‌راستی کار بُونه قیامه‌ت نه‌که‌یت، کار بُونه دنیا
بکه‌یت که ناگاته چه‌ند دلپیک ئاو یان گیانداریکی مرداره‌وه بوو، هیچ سوود
و قازانجیکی نییه. سه‌یره مروف کار بُونه زیانیکی نه‌پراوه نه‌کات!

ئه‌وهی باسیان کرد دیوی يه‌که‌می دنیا بوو لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
، به‌لام دیوی دووه‌می ماوه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چون مامه‌له‌ی
له‌گه‌ل دنیا کردووه و پارسه‌نگی له‌خودی دنیادا پاگرتیوه، هه‌روه‌ها پارسه‌نگی
له‌تیوانی دنیاو قیامه‌ت دا پاگرتیوه!

له‌گه‌ل نه‌وه هه‌موو پیناسه و و‌صفه‌ی که کردمان له‌زیانی پیغه‌مبه‌ر
ـ دا له سه‌ر دنیا له وته و په‌فتاره‌کانی جه‌نابییان، به‌لام له‌گه‌ل
نه‌وه‌شد ازیانیکی زور پارسه‌نگی هه‌بووه، به‌لکو چه‌ند جار‌ژنی هیناوه و کارو
که‌سابه‌ت و سه‌رکردايه‌تی و گوپانکاری کردووه.

نه‌زمونی له‌بازرگانیدا، له شوانیدا هه‌بووه، پاره‌ی په‌یدا کردووه و له
ده‌سه‌لاته‌که‌یدا خومسی بردووه، هه‌روه‌ها (فهئ) بردووه که ده‌ستکه‌وتی
سوپایه بئ‌جه‌نگ، غه‌نیمه‌تی بردووه، مندالی هه‌بووه نه‌وهی خستوت‌وه،
نه‌گه‌ر خواردن دابنایه له باشترينى ده‌خوارد، حه‌زى له‌ناوشانى مه‌پ بوو،
دياري و‌رگرتیوه له جلوبه‌رگ پوشيویه‌تی، هیچ کات له خملکی دانه‌پراوه

کۆمەلایەتی بووه، لە ژیان دانەبپراوه، لەگەل ئەودەی زۆر ئاگادارى لەسەر دنيا داناوه، بەلام وازىشى لىنى نەھيناوه. هاوهلائى دەكىدە كاربەدەست و ئەمير، پارە و موجە و سامانى بىن دەبەخشىن، فەرمانى بىن دەكىدەن بەكاركىدن، پىنغەمبەرى خوا ﷺ پىنگرى لىدەكىدەن لە تەممەلى و تەۋەزەلى و دانىشتى زۆر، داواى لىنى دەكىدەن كاربىكەن، بازركانى بىكەن، شوانى و كشتوکال بىكەن، گرنگ بووه بەلايانەوه كاركىدەن، ئەگەرچى سادەش بويىت.

لە فەرمۇوەدەيە كەدا جەنابى ئەبوھورەيرە بۆمان دەگىپىتەوە كە پىنغەمبەر ﷺ فەرمۇوەدەتى: "ھەركەس لە ئىتەپ حەبل و پەتى ھەلبىگەرت و بپوات بۇ شاخ دار و چىلکە و چەموئىلى كۆكىدەوە، پاشان بىفروشىت بە پارە كەى خواردن بخوات و خىروچاكەى لىنى بکات زورباشتە لە خەلکىك كە دەست پان بکانەوە و ئايا پارەى بىن بېخشن يان دەست دەتىن بە پۇوەدەه".^{٧٧}

پىنغەمبەرى خوا ﷺ فىرمان دەكەت لە دنیادا ھەول بىدەين و خىروخىراتى لىنى بىكەين، بۇ ئەودەي خاوهنى فەزىل بىت و تا فەزلى خەلکى بەسەرتەوە بىت، ھەرگىز نەكەيت دابىنىشىت بە بەتالى لەمماھەوە، ھەرگىز نەلنىت بەتالىم، چونكە پىنغەمبەرى خوا يېقى لە بەتالى بۇتەوە، ھانى خەلکى داوه بۇ كاركىدەن لەگەل ئەودەي چەندە ئاگادارى داوه لەبارەي دنياوه ئاگادارىيەكانى

^{٧٧} - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال النبي ﷺ: أَن يأخذ أحدكم حبله ثم يأْتِي هذا الجبل فيحطب حزمه من حطب فياكل به خير له من أن يسأل الناس أُعطيه أو منعوه/رواه أحمد.

هه موو سه خت و ترسناک بووه، به لام ناگاداری داوه له بن کاري و به تالی
ياخود دهست پانکردنوه له خه لکي.

پيغه مبهري خواهاني خه لکي داوه که ئه و که سهی کارده کات و کريکاري
ده کات هاوکاري بکريي و پيش وشك بوونه وھي عاره قى کارکردنی پاره و
مافي بدرىتى، كىشەي بھتالى له شارى مەدینەدا چاره سەر كرابوو.

ئه مەش ئه و پارسەنگييە يە له نيوانى هەردۇو دېۋە كى دنيا و پاشان نيوان
دنيا و قيامەت دا داوه، مامۆستاي ئەم ئوممەتە پيغەمبەرى نازادر ﷺ
فيتىرى كردوين کە به ناگاوه له دنيادا بىزىن، به لام ما في خوشى بدهىن، وە كو
خواي پەروەردگار له قورئاندا بۇ پيغەمبەر ﷺ -ى ناردوه و
دەفه رمۇويت:

﴿وَأَنْتَعْ فِيمَا إِنَّكَ اللَّهُ الَّذَّارُ الْآخِرَةُ وَلَا تَنْسَ تَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَخْسِنَ
كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ
﴾) القصص

واته: تو بەم مال و سەروهەت و سامانەي خواي گەورە پىي به خشيوىت
ھەول بده بۇ قيامەتت و به ھزىيە و خواي گەورە لە خوت پازى بکە بهشى
خوتىش لە دونيا لم بىر مەكە لە خواردن و خواردنوه و پوشاك به لام لە حەللا دا
(خواي گەورە ما في بەسەرتەوە ھەيە، خوت و منداڭ و خىزان و ميونانت
ما فيان بەسەرتەوە ھەيە، ما في هەمووان بده، به لام ھەولى سەرەكت با بۇ
قيامەت بىت، چونكە دونيا كەم و كورتە و دەپرىتەوە، به لام قيامەت ھەمىشە بىي
و نەپراوه يە)، تو چاکە كار بە بۇ بەندە كانى خوا، چۈن خواي گەورە چاکەي

له گهـل تـوـدا كـرـدوـوهـ، تـوـ ئـاـشـوـوبـ لـهـ زـهـويـداـ مـهـنـيـرهـوهـ وـ خـراـپـهـ كـارـىـ مـهـ كـهـ، بـهـ
دـلـنـيـابـيـ خـواـيـ گـهـورـهـ ئـهـ وـ كـهـسـانـهـىـ خـوـشـ نـاوـىـ كـهـ ئـاـشـوـوبـ گـيـپـنـ.

بـهـمـ شـيـوهـ پـارـسـهـنـگـ هـاـوـهـلـانـ بـهـسـهـرـ زـهـويـداـ بـلـاوـ بـوـونـهـوهـ وـ كـارـ وـ
باـزـرـگـانـيـانـ ئـهـنـجـامـ ئـهـداـ، پـارـهـوـ سـامـانـيـانـ بـهـ دـهـسـتـ دـهـخـستـ، لـهـ خـوـيـانـ وـ
كـهـسـوـكـارـ وـ مـالـ وـ مـنـدـالـيـانـ خـهـرجـيـانـ دـهـكـرـدـ، باـزـرـگـانـ بـوـونـ، جـوـتـيـارـ بـوـونـ،
كـشـتوـكـالـيـانـ دـهـكـرـدـ، لـهـ پـيـناـوـيـ خـوـادـاـ دـهـچـوـونـهـ جـيـهـادـ وـ جـهـنـگـ وـ دـهـسـتـكـهـوـتـانـ
دهـسـتـ دـهـكـهـوتـ وـ پـلـهـوـ پـايـهـيـ دـهـوـلـهـتـ وـ حـكـومـهـتـيـ نـيـسـلاـمـيـانـ وـهـرـدـهـگـرتـ،
سـهـرـكـرـدـهـوـ قـيـادـهـيـ گـهـورـهـ وـ بـهـهـيـزـ بـوـونـ لـهـ گـهـلـ خـهـلـكـيـداـ تـيـكـهـلـ دـهـبـوـونـ،
ولـاتـانـ دـهـ گـهـرـانـ بـوـ بـلـاوـكـرـدـنـهـوهـ دـيـنـ وـ بـانـگـهـواـزـيـ خـواـيـانـ دـهـ گـهـيـانـدـ وـ لـهـ گـهـلـ
ئـمـ هـهـمـوـ كـارـانـهـداـ، دـنـياـ لـهـ بـهـرـ چـاوـيـانـداـ هـيـچـ نـهـرـزـشـيـكـيـ نـهـبـوـ، هـهـرـگـيزـ بـوـ
دـنـياـ وـ مـالـيـ دـنـياـ هـهـولـيـانـ نـهـهـداـ وـاـتـهـ مـلـمـلـاتـيـ پـيـشـبـرـكـتـيـ لـهـسـهـرـ بـكـدـنـ زـورـ
سـادـهـ وـ بـهـنـاسـانـيـ واـزـيـانـ لـيـ دـهـهـيـنـاـ بـوـ بـرـايـهـ كـانـيـانـ، لـهـ پـارـهـيـ زـورـ پـهـسـتـ بـوـونـ،
پـارـهـيـ زـورـيـشـيـانـ دـهـسـتـ دـهـكـهـوتـ دـهـيـانـزـانـيـ چـوـنـ تـهـواـزـنـ وـ پـارـسـهـنـگـيـ
دـهـكـمـنـ، تـهـنـانـهـتـ دـهـيـابـهـخـشـيـ بـهـوهـشـ كـهـ نـايـانـنـاـسـنـ وـهـ كـوـ (ـكـورـدـ)ـ دـهـلـيـتـ:
"ـدـنـيـاـيـ بـهـ كـوـلـ هـلـنـهـ گـرـتـوـوهـ!"ـ رـيـكـ پـيـچـهـوـانـهـ كـهـيـ بـوـ، دـنـياـ ئـهـوـانـيـ بـهـ كـوـلـ
هـلـگـرـتـبـوـوـ!

باـشـ لـهـوـ گـهـيـشـتـبـوـونـ كـهـ دـنـياـ جـيـگـايـ كـافـرـانـهـ، بـهـ وـاتـايـ ئـهـوهـيـ:ـ هـهـولـيـ
ئـهـوانـ تـهـنـهاـ بـوـ دـنـياـ وـ مـادـدـهـيـ دـنـيـاهـ وـ لـوـتـ بـهـرـزـ وـ خـاوـهـنـ (ـتـكـبـرـ)ـ بـوـونـ، بـهـ
دوـايـ خـوـشـيـهـ كـانـيـهـوـ بـوـونـ، رـيـكـ پـيـچـهـوـانـهـ كـافـرـهـ كـانـ بـوـونـ، خـواـيـ گـهـورـهـ
لـهـ قـورـثـانـ دـاـ دـهـفـهـرـمـوـوـيـتـ:

﴿وَيَوْمَ يُعَرِّضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى الْقَارِ أَذْهَبْتُمْ طَبِيعَتُكُمْ فِي حَيَاةِكُمُ الَّذِيَا
وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ اللَّهِ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَإِنَّمَا كُنْتُمْ تَقْسُطُونَ ﴾⑤)﴾ الأحقاف

واته: له روزی قیامه تدا په رده هله گیری له بر چاوی کافران و ئاگری دوزخ به چاوی خویان ئه بینن و لئی نزیک ئه بنه وه، پیان ئه وتری ئیوه هه رچی شه هوهت و ئاره زوو تاوان هه ببو له دونیادا هه موویتان جئیه جنی کرد، واته: حه قى خوتان له وئی و هرگرت، له وئی پاتابنوارد، ئه مېۋ ئیوه سزا ئه درین به لام سزا يەك کە پیسوا و زەلیل و سەرشۇپ ئه کرین تیایدا بەھۆی ئه ووهی کە له سەر زەویدا بەناھق خوتان بە گەورە ئەزانى و عىيادەتى خواى گەورە تان نه ئە کرد، بەھۆی ئەو له پىنده رچوون و تاوانانەی کە ئە تانکرد.

دەيانزانى دونيا گالىته و گەپە و زۇر بىن بەھايە، بە دواى پاداشتى دونيا و سەرەت و سامانى دونيا وە نبۇون، چونكە خواى پەروەردگار ئاگادارى كردى بوبەنەوە کە دنيا جىنگاى پىنگرا نە دىنى خواى پەروەردگار، ئە گەر وە كو ئەوان بۇ دنيا ھەول بىدەن، خواى گەورە لە ناویان دەبات و كۆمەلتىكى تر دەھىنتىت کە دنيا يان خوش نەويت و وە كو ئەوان نەبن، هەر چەندە خاوهن مولىك و سامان بن، هەر ھەزار و خواى گەورە دەولەمەندە،

* يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ هَامَنُوا أَطْبَعُوا اللَّهَ وَأَطْبَعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ④ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ⑤ قَلَّا تَهْنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَمِ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَمُ وَاللَّهُ مَعْلُومٌ وَلَن يَتَرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ⑥ إِنَّا لِحَيَّةَ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَقَوَّا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ ⑦ إِنْ يَسْلُكُمُوهَا قِيَحْفُكُمْ تَبْخَلُوا وَرِيحَنْ أَضْعَنَكُمْ ⑧ هَتَأْتُمْ هَتَؤْلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنَقِّفُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَتَخَلَّ ⑨ وَمَنْ يَتَخَلَّ فَإِنَّمَا يَتَخَلَّ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْنَ يَسْتَبَدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُو أَمْلَاكَمْ ⑩) محمد

واته: نهی باوه‌رداران گویرایه‌لی خوا و گویرایه‌لی پیغمه‌بری خوا
صلی الله علیہ وسلم بکهن، کرده‌وه کاتنان به‌تال مه کنه‌وه به‌سه‌ره‌پیچی کردن، یاخود به
ریا، یاخود به‌هه‌لگه‌رانه‌وه له‌دین ⑪ (خوای گهوره له کافران خوش نایت) نه و کسانه‌ی که کافر بعونه و پنگریان کردوه‌وه له دینی خوای گهوره که
خه‌لکی مسلمان بین پاشان مردوونه بهو حالمده و کافر بعونه نهوانه خوای
گهوره هه‌رگیز لیبان خوش نایت ⑫ نیوه لاواز و بین هیز مه‌بن له کاتنی
جه‌نگدا، ده‌ستپیشخه‌ری مه کهن بو صولح و ناشته‌وایی له‌گه‌ل کافراندا که
نیوه زال و بالاده‌ست و به‌هیزن تا و نه‌زانن که نیوه بین هیز و لاوازن، به‌لام
نه‌گه‌ر نهوان ده‌ستپیشخه‌ریان کرد نیوه وه‌ری بگرن یان نه‌گه‌ر پیویستان بوو
بیکهن، هه‌ر نیوه به‌رزو بلند و زالن به شمشیر و به‌هله‌گه له دونیا و قیامه‌تدا،
و خوای گهوره له‌گه‌لتاندایه به سه‌رخستن و یارمه‌تیدان و پشتیوانی کردن‌نان،
خوای گهوره نه‌جرو پاداشتی کرده‌وه کاتنان به‌تال ناکاته‌وه و هیچی لئی کدم
ناکات و به ته‌واوی پاداشتان ده‌دانه‌وه ⑬ ژیانی دونیا ته‌نها بریتیبه له یاری

و کات به سه ربردن، به لام ئه گدر ئیبان بینن و ته قوای خوای گهوره بکمن خوای گهوره ئه جر و پاداشتی ته واوتان ئه داشه وه، فهرمان تان بین ناکات به وهی که هه مهو پاره که تان به زه کات بدنه و له پیناو خوای گهوره بیبه خشن به نکو بپیکی کهمی که له چلدا يه که ④ ئه گمک خوای گهوره داوا بکات هه مهو پاره تان له پیناو خوای گهوره بیبه خشن نه و کاته به لاتانه وه قورس ئه بی، واته: فه قیر ئه میننه وه و په زیلیش ئه کهن و نایبه خشن، نه و کاته رق و کینه ش له دلتاندا ده رئه که وی، واته: ده ولمه ند که هه مهو پاره که بدادت به فه قیر نه و کاته رق و کینه ده رئه که ویت ⑤ نا ئیوه که سانیکن که بانگ ئه کرین له پیناو خوای گهوره دا بیبه خشن، جا هه تانه په زیلی و چروکی ئه کات هر که سیک په زیلی بکات ئوه زده ر و زیانی په زیلی که ته نهها بو خوی نه گه پیته وه خوای گهوره ده ولمه ند و بی پیویسته و ئیوه که فه قیر و موحتاجی خوای گهوره نه گه ر ئیوه پشت هه لکمن له گوپرا یه لی خوای گهوره ئوه خوای گهوره ئیوه له ناو ئه بات، ئیوه ئه گوپریته وه به قهومیکی تر و که سانیکی تر ئه هینیت، پاشان ئه و قهومه وه کو ئیوه نابن به لکو ئیان دینن و گوپرا یه ل ده بن و له پیناو خوای گهوره دا ده بخشن، (ئه بوهوره یره) ده فه رموویت: پیغمه مبه ری خوا مَلَكُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه م ئایه تهی خوینده وه، هاوه لان فه رموویان ئهی پیغمه مبه ری خوا مَلَكُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کین ئه و که سانهی که ئه گه ر ئیمه پشتھه لبکهین خوای گهوره ده بانگوپریته وه پیمان و پاشان ئه وان وه کو ئیمه نابن؟ پیغمه مبه ری خوا مَلَكُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به دهستی دای به شانی (سلمانی فارسی) داو پاشان فه رمووی: (ئه مه و قهومه کهی، ئه گه ر دین له سه ر نهستیره کان بیت ئه وا پیاوایتیک له فارس دهستی ده خهن)

والله أعلم ⑥

دنيا له چاوي هاوه لانه ووه

هاوه لان وانه يه کيان به جن هيستووه له پينقه مبهه ر صلی الله علیه وساله ۵۰ وه بومان که هر لايکي بخونينه وه وانه و لينکو لينه وه وردي لئي فيتريده بین، لينانه وه فيتريده بین که چون مامه له يان له گه ل کيشه ه دنيادا کردووه.

طله‌لحه‌ی کورپی عوبه‌یدولللا خاوه‌نی زه‌وییه‌ک بوو له ولاتی یه‌مهن، به
۷۰۰) هه‌زار دره‌هم فروشتنی، کاتیک پاره‌که‌یان بۆ هینتا نویزی مه‌غیریبی
کردوو، له گه‌ل وه‌رگرنی پاره‌که خه‌م و خه‌فهت دایگرت، چووه لای خیزانی
ناوی ئوم که‌لسووم بوو کچی ئه‌بووه‌کری صدیق، ئه‌وهوندہ که‌ئابه و خه‌موکی
گرتبووی به خیزانی ووت: چی له و هه‌موو پاره زوره بکه‌م؟

له وانه يه خوينه ر بيرى به لاي نهودا بروات، خيزاني پئى و تېت، سوپاس بۇ خوا ئە مسال دەرۈن بۇ سەفەر و سياحەت و مالى جوان و قىلای گەورەي پى دە كېرىن و بەشىكىش بۇ مندالە كانمان، جلو بەرگ و ناو مالى جوانى پى دە كېرىن.

له پاستی دا کچې ئەبوبه کری صدیق ئەو جۆره قسانه‌ی لى ناوەشیتەوه،
بەلکو وتى: نەم پاره زوره‌ی هەدیه چى ئەكەيت له مالى ھەزارانى مەدینە؟ بېز
تا ھەمووی نەبەخشىت نەگەرتىيەوه مالەوه!

طه لحه بۇ نویزى عىيشا كەوتە پى و (٧٠٠). هەزار درەھەمى بىردى، لە دوايى نویزى ھەمووى بەخشى و دابەشى كرد بە سەر مالى ھەزارانى مەدینە دا، كە گەرمانەو بە خېزانى وەت: تىستا پىشىۋ ئەددەم و ئارامىم گىرت و ئىسراھەتم!

پاره کهی طله لجه حرام نهبوو، به لکو پاره کهی حله لای خوی بوو، به لام
دنیا له چاویاندا زور بین نرخ و بهها بوو، نه یهیشت له ماله کهیدا بهو همه مهو
پاره روز بکاته وه دابه شی کرد، خیزانی په روه رده کراوی دهستی صدیق بوو،
بؤیه وا په فتاری کرد، له دوای به خشینی پاره که ئارام بوو ماندویه تی
ده رچوو، که ئه و همه مهو پاره زوره دی بینی خم و خفه دایگرت، دهیزانی
پاره که زور فیتنه به مال به مال ئه گهیرا تا خوی پزگار کرد له مال و
سه روه ته کهی، طله لجه کوپی عوبه یدوللاه هزار نهبوو به هه ژاریش شهید
نهبوو، به لکو له دوای به خشینی ئه و پاره يه خوای گهوره زیاتر بهره که تی
خشته ناو سه روه و سامانی، بؤ زانیاری خوتندر (۷۰۰) هزار درهم
پاره يه کی يه کجارت زور بوو، يه ک سه رمه به يه ک درهم بوو، واتا پاره کهی
(۷۰۰) هه زار سه رمه ده کرد، سه روه تیکی گهوره بوو به لکو سامانی
ئازه لی دهوله تیک بوو به ته و اوی.

به خیل نهبوو، همه مهوی به خشی له پیناواي خوادا، دنیا له لايدا زور له
بالی میشوله و دلقوپه ئاو که متر بوو، ئه و پله هی عه شرهی موبه شرهی به
دهست هینا بوو، نیتر ج باکی به دنیا و خوشی دنیا هه يه به دوای به هه شته وه
بوو.

هاوه لان به دوای موجه و خانه نیشنینه وه نه بون، هاوه لان خویان به
خاوه نی نیسلام ده زانی، همه مهو ده یانزانی تابلقی نیسلام له سه ره يه ک به
یه که بیان نووسراوه به ته نهای خاوه نیتی، بهو شیوه کاریان ده کرد بؤ دینی خوا و
دنیا له پشتی سه ریانه وه نهبوو.

خالیدی کوری و هلید به کتیک بwoo له قیاده کانی نیسلامی له هیچ شهرو
جهنگیکدا شکستی نه خواردووه، له کاتی فتوحاتی ولاتی شام دا له لوتكهی
سهرکه وتنه کانی خالید که خوی قیادهی همه مهو سوپاکهی ده کرد، عومه ری
کوری خه تاب له نه میری لای برد، لهو په پری توانا و هیزدا بwoo همه مهو
ئیمبراتوری پرمی شکست بین هینتا بwoo له جه نگی یه رموک دا لهو جه نگهدا
پرم (۲۰۰) هزار سهرباز بعون، سهربازانی نیسلام (۳۹) هزار کهس بعون،
به سه رکردا یه تی خالید پرم شکستی خوارد، به دوايدا عومه ری کوری
خه تاب خالیدی له سه رکار لابرد.

عومه روتی: خالیدم لانه بردووه له بهر ئوههی هلهی سهربازی کردووه
یان خیانه تی نه نجام داوه، نا؛ به لکو له بهر ئوههی خه لکی زور تuoushi
سه رسامی و فیتنه بعون، ترسام له جیاتی ئوههی توهه کول به خوا بکهن
تهوه کول به خالید بکهن، بهو سه رکرده یه موبته لا بین.^{۲۸}

عومه ری کوری خه تاب خاوه نی تیگه یشتینیکی زور قول بwoo، دهیزانی
فتواتی شام همه مهوی هوکاره بوقوونه به هه شت، نه گهر ئه و هوکاره خه لکی
دور بخاته وله به هه شت، نهوا واژی لئ ده هینن، نه گهر چی ده ستکه وتنی
زور و سه روهری زوری دنیاشی له دواوه بیت، عومه ده بیویست خه لک
به ریت بوقه هه شت، نه ک خه لکی به ریت بوق شام!

- ۲۸ - قال: عمر بن الخطاب: إني لم أعزل خالد عن سخطه، ولا عن خيانة، ولكن الناس
فتوا به، فخشيت أن يوكلا إليه، ويبتلا به.

لېرەدا خەلکى مەفتۇن بۇو بۇون بە خالىد، كىشەئى ئاخىرەت جەنگىك
يان دەستكەوتىك نىيە، بەلکو كاركىرن لە سەركەدايەتى مۇسلماندا
بەندايەتىيە دوورە لە كارى دىنايىيە، خەلکى وايان دەزانى سەركەوتىن لاي
خالىدە و لاي خواي پەروەدگار نىيە، ئەگەر خالىد لە ھەر جەنگىكدا بۇو ئەوا
سەرەدە كەون، ئەگەر رۇيىشت ئەوا شىكتىخواردوو دەبن، مۇسلمانان تۈوشى
موصىيەت دەبن.

عومەر بە تىڭەيشتنى خۆي دەيويىست ئەو چەمكە راست بىكانەوه،
سەركەوتىن پەيوەندى بە خالىدەوه نىيە، بەلکو خواي پەروەدگار سەركەوتىن
دەنيرىت، ئەو تىڭەيشتن و چەمكە زۆر ترسناك و زيانبەخشە لە ناو
مۇسلماناندا بلاو بىيىتهوه، موصىيەتە بۇ بىرپۈراي مۇسلمان، لەبر ئەوهى عومەر
جەختى لەسەر لاپىدىنى كردهوه، خالىدى لاپىد لە سەركەدايەتى، لە كاتىكدا
سوپا زۆر پىويىستى بە خالىد بۇو، سوپاى مۇسلمانان لە تىوانى دوو ولاتى
زلهىزى دىنادا بۇو، فارس و پۇم، سەركەوتى خالىدى كورى وەلید
سەركەوتى عومەرى كورى خەتاب-ە، چونكە عومەر خەلەپە بۇو بە پىوهرى
دىنايىي ھەموو سەربەرزىيەكە دەگەرتەوه بۇ(عومەر). ھەموو ئەو خاكانەي
فەتحى كردىبوو ھاتە سەر دەولەتى ئىسلامى، ئىتىر بۇ لاپىد لە سەركەدايەتى لە
كۆتاپىشدا مولكى عومەرە كە ئەميرى ئىياندارانە، بەلام كىشەكە لە زۆرى
خاكىدا نەبۇو، ياخود لە سەركەوتىن يەك لە دواي يەك كە كاندا نەبۇو، كىشەكە
لە تىوان دىنيا و ئاخىرەتدا بۇو، ئەوه عومەرى سەرقاڭ كردىبوو!

خالید لەسەر كىشەي شەخسى و خانەوادەي لانەبرد يان جىاوازى بىرو را و خەت و خەتبازى، ھەروهەنديك لە مىزۇونوسانى پۇزئاوا بۇ دروستىرىنى فىتنە و ئاشۇوب، ئەو ژەھەر دەپتىزىن چونكە ناتوانى شىكارى ئىيانى بىكەن، شىكارىيە كانيان ھەموو ماددىيە و بۇ دنيايد، عومەر لەو جۇرە كەسانە نىيە، بۇ خىلافى تىوانى خۆى و كەسىنەكى تىرسىنەكى تىرسى زۆرە، ھەموو كەس دەزانىت عومەر پۇزىكى لە پۇزان چاوى لەسەر دنيا و خۇشى دنيا و دەسەلات نەبۇو، دنيا ھەرگىز گۈرانكارى بە سەرعومەردا نەدەھىنە، بەلكو عومەر دنياى گۈرى و زەللىك كرد بە دادپەرورى، عومەر لە ژيانىدا ھەرگىز بايەخى نەداوه بە دنياۋ ژيانىش، بايەخى جەنابى (عومەر كۈرى خەتاب) تەنها قىامەت و ئاخىرەت بۇوه، لە ژيانى خىلافەت و ئەمېرىدا، نەپارەي وەرگەرت نەغەنیمەت و نە كەنیزەك و سەبايە بە ھەزارى ژيا و بە ھەزارى شەھيد بۇو، بەلام عىزەتى ھېچ قەلەم و زمانىك ناتوانىت باسى لىيە بکات.

عومەر ھەموو فتوحاتى فارسى راگرت لە سالى (١٧) ئى گۆچىدا تەنها بە ھۆكاريتكى زۆر سەير، كە ھاوشىۋە ئاتەم ساتە وەختە دووبارە نەبۇتهوه، پېم وانىيە دووبارەش بىتەوه، تەنها لەبەرئەوهى دەستكەوت و سەرەت و سامانى زۆر كەوتە دەستى مۇسلمانان، خەلکى پې پۇون لە دنيا، ويىتى بەتالىان بکاتەوه لەو فىتنەيە، ھەموو سەركەوتتە كانى وەستاند، بۇ پاراستى مۇسلمانان لە دنيا بۇ ئەوهى بەھەشتىيان لە دەست دەرنەچىت.

هه رگیز عومه ر نه و فه رمووده دی پیغمه بر ﷺ -ی له بیر نده کرد،
که فه رمومی: خوتان له دنیا پباریزن، (فانقوا الدنيا) ^{۲۹} ته اوی زیانی عومه به
ئاگایی ته اووه له دنیای پاراستووه، بؤیه لابردنی خالیدی کوری وهلید ته نهها
مه فتونی خه لکی پیوه نوسا بوو بؤیه ئه نجامیدا، له بر خاتری قیامه تی خه لک
و دروست نه بونی فیته باشترين سه رکرده دی لابرد، سه رکرده دی کی
سه رکه و توو له ئه نجامدانی ستراتیژی سهربازی و سه رکه و توو له ههموو
جه نگیکدا، به راستی شیاوترین بوو بؤ قیاده دی موسلمانان.

ئه بوعوبه يده جه راح-ی خسته جینگای، به لام له ههموو سه برتر
هه لوئیستی ئه بوعوبه يده، ولاتی شام دهوله مه نترين ويلایه تی دهوله تی نیسلامی
بوو، ئه بوعوبه يده به په یامی راسته و خوی خه لیفه به نووسراویک بووه ئه میری
شام، ههموو که س تهمه نای ته و ده کات که بیته ئه میری نه و جینگایه، به لام
ئه بوعوبه يده شارديبه وه و باسی نه کرد.

خه لکی لهم پوزهدا حمز ده کات بیته به پیوه به ری کومپانیاه ک و سنگی
بؤ ده کوتی و خوی بؤ بچووک ده کاته وه، یان خه لکانیک بؤ ئه وهی بینه ئه ندام
په رله مان هه رچی پییان بکریت له شیاو و نه شیاو ئه نجامی نه دهن، به لام
ئه بوعوبه يده نامه کهی عومه ر-ی شارده وه هه ر باسی نه کرد، نایه و نیت بیته
سه رکرده و ئه میر، کاری به دنیا نییه.

-۲۹- له به شه کانی پتشوودا ناماژه کراوه بهم حده دیسه.

حالیدیش به هیچ شیوه‌یه ک نهیزانی لبراوه، هر برددهوام بتو له
سهرکردايه‌تی پاشان نووسراوی دووه‌م هات له عومه‌رهوه بتو لابردنی خالیدو
له جنگای نهبووعبه‌یده دانا، چونکه عومه‌ردهیانی به هیچ شیوه‌یه ک نهبووه
عوبیتده نه‌میرایه‌تی ناویت و دهیشارتیه‌وه، هه‌میشه دهسه‌لات و نه‌میرایه‌تی
پهت کردؤته‌وه، دیسانه‌وه هه‌والله‌که‌ی شارده‌وه هیچی به خالید رانه‌گه‌یاند،
هه‌رووه‌ها شه‌رمی ده‌کرد له جئیه‌جی‌کردنی فه‌رمانی خه‌لیفه عومه‌ر، نووسراوی
ستیهم هات بتو خالید، به‌لام له پینگای ترهوه که لبراوه له‌سر کاره‌که،
نه‌بووعبه‌یده خراوه‌ته جنگاکه‌ی، خیرا چووه لای نه‌بووعبه‌یده و پتیوت:
بوقچی ئاگادارت نه‌کردمه‌وه گله‌می کرد که پتی رانه‌گه‌یاندووه، لزمه‌ی کرد
نه‌ک له‌بهر نه‌وهی خراوه‌ته جنگاکه‌ی، به‌لکو له‌بهر نه‌وهی لئی شاردوته‌وه،
به‌لام برددهوام نه‌بووعبه‌یده له شه‌رمنی و خه‌مۆکی دایه، حه‌زی به نه‌میری
نیبه و پسته‌یه کی به خالید ووت: پتیسته به ئاوى ئالتون بنوسرتیت، بگره له
ئالتون گرانبه‌ها تره. وته‌که‌ی فه‌رمووی به خالید: نه ده‌سه‌لاتی دنیام ده‌ویت
و نه بتو دونیاش کار ده‌کم، (وما سلطان الدنيا أريد، وما للدنيا أعمل).

به‌های دنیای دهزانی، نه ده‌سه‌لاتی ده‌ویت نه کاری بتو ده‌کات ملى بتو
بکوتیت ده‌یزانی هه‌مووی ئاوا ده‌بیت و کوتایی دیت، ته‌واو ده‌بیت. نه‌وهی
که ده‌مینیتیه و به‌ندایه‌تی و کاری چاکه و حمه‌سنه‌ناته بتو قیامه‌ت، ئیتر لای
گرنگ نیبه نه‌میره یان سه‌ربازه یاخوود سه‌رکرده و فه‌رمانیه‌رو کریکاره.

برایه‌تی له پیناوی خودا و پاگرتني سنوره کانی پهروه‌ردگار و پیاده‌کردنی
دروشمە کان نمه کاره بۆ دین نه کارکردن بۆ دنيا، تنهها مه‌بەستيان
په زامندى خواي پهروه‌ردگار بوب.

جیاوازى چييه مرۆف ئەمير بىت يان سەرباز؟

ئەگەر مرۆف له پیناوی خواي پهروه‌ردگار کار بکات ئەمير و سەرباز
وە کو يە كە، بىگە نمه‌هی کە پله‌ي دنیابى زياتر له فيتنەوە نزىكتە، نمه‌هی
ھەولى قيامەت بىت لاي گرنگ نېيە له کويىدا کار دەكەت، دەزانىت
پاداشتە كە لاي پهروه‌ردگاره، نمه‌شى بۆ دنيا کار بکات دياره ھەرگىز
چاوى تىر نابىت و به دواى زياتره‌وە يە، بەلام زۆر كەمى دەست دەكەۋىت،
مەگەر نهوانەي کە خواي پهروه‌ردگار پەھمييان پې بکات و بىان پارىزىت.

خاليد لاي زۆر ئاسابىي بوبو خىرا دەستبەردارى مەنصەبە كەي بوبو كۆتايى
ھەينا بە گفتۇڭكە و ئەميرايەتى دايە دەستى ئەبۈعوبەيدە جەپراح هەمان بىرۇ
تىپوانىنى پىغەمبەر ﷺ -ى هەبوبو بۆ دنيا، فيتنەي دنيا نەچووه دلى،
خەمبار نەبوبو بۆ ئىبارەتە كەي. خاليدى كورى وەلید سەرباز بىت يان سەركىدە
لە پله‌ي كەم نابىتەو بۆ ئازايەتى و نەبەردى و جومىرى. خاليد نەوندەي
بەسە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ نازناوى (شمشىرى خوا) ئى پىچ به خشىوە.

نەوهى له پرسى دنيا و چەمكە کانى تىنەگات، تاقى كردنەوە كەي زۆر
لە سەر خۆى سەخت دەكەت، ئەبۈعوبەيدە تىگە يشتىتكى زۆر قولى هەبوبو،
ھەلۇىستى جوانى تەواو نەبوبو بەردەواامە له نواندىنی ھەلۇىستى برايەتى و

قیامه‌تی، هه لسا له ناو سوپاکهدا و تاریدا بؤیان، له شان و شه و که‌تی خالیدی به رز کرده‌وه و و‌تی: وانه زانن خالید له بدر لاوازی قیاده‌که‌ی لئ و هرگیراوه، ياخود هه له‌ی کردووه، بـلـکـو بـیـسـتـوـمـهـ لـهـ پـیـغـهـ مـبـهـرـیـ خـواـ مـصـلـحـهـ عـلـیـهـ وـسـلـمـ مـهـدـیـ وـسـلـمـ فـهـ رـمـوـوـیـهـ تـیـ: خـالـیدـ شـمـشـیـرـیـکـهـ لـهـ شـمـشـیـرـهـ کـانـیـ خـوـایـ مـوـتـهـ عـالـ وـ نـازـاـ وـ بـهـ جـهـ رـگـیـ عـهـ شـیرـهـ تـهـ، مـهـ بـهـ سـتـیـ نـازـاـ وـ بـهـ توـانـایـ نـاوـ هـهـ موـانـهـ.^{۳۰}

خالید لانه براوه له بدر لاوازی دینه‌که‌ی، ياخود نو قسانی ئالاکه‌ی که هه لیگرتوه بـلـکـو بـیـغـهـ مـبـهـرـیـ مـهـدـیـ کـرـدـوـوـهـ بـهـ شـمـشـیـرـیـ خـواـ نـازـاـیـ نـاوـ عـهـ شـیرـهـ تـهـ کـهـ بـهـ تـیـ گـهـ وـهـ بـیـیـ ثـبـوـعـبـهـ بـدـهـ لـهـ شـکـوـیـ خـالـیدـ بـهـ رـزـ کـرـدـهـ وـهـ، بـاسـیـ کـهـ مـوـکـورـتـیـ خـالـیدـ نـهـ کـرـدـ، ئـینـجـاـ خـوـشـیـ خـوـشـیـ دـهـ رـنـهـ بـرـیـ بـوـ وـهـ رـگـرـتـنـیـ ئـهـ مـارـهـتـ وـ ئـهـ مـیرـاـیـهـ تـیـ، لـهـ بـهـرـ ئـهـ وـهـوـیـ قـیـمـهـ تـیـ دـنـیـاـیـ دـهـ زـانـیـ، دـهـ یـزـانـیـ خـوـشـیـ وـ خـوـشـبـهـ خـتـیـ لـهـ ئـهـ مـیرـاـیـهـ تـیـ وـ وـلـاتـیـ شـامـ دـاـ نـیـهـ.

هـهـ لـوـیـسـتـیـ خـالـیدـ زـوـرـ جـوـانـترـ وـ سـوـرـهـتـیـهـ رـانـهـ بـوـوـ، لـاـیـ منـ گـهـ وـهـ رـهـ تـرـ بـوـوـ لـهـ هـهـ لـوـیـسـتـهـ کـهـیـ ئـهـ بـوـعـبـهـ بـدـهـ، بـهـ ئـاستـیـتـیـکـیـ زـوـرـ بـهـ رـزـ، پـیـشـ ئـهـ وـهـوـیـ خـالـیدـ کـوـرـیـ وـهـلـیدـ بـرـوـاتـ سـوـپـاـیـ مـوـسـلـیـمـانـانـ لـهـ شـامـ لـهـ تـهـنـگـهـ ژـهـ وـ قـهـیرـانـتـیـکـیـ زـوـرـ سـهـ خـتـدـاـ بـوـونـ، بـلـکـوـ لـهـ ئـاستـیـ شـکـسـتـدـاـ بـوـونـ، ئـیـتـرـ سـوـپـاـکـهـ زـوـرـ پـیـشـهـوـیـ نـهـ کـرـدـ بـوـوـ سـهـرـکـهـ وـتـنـیـکـیـ سـادـهـ وـ لـاـواـزـیـ بـهـ دـهـسـتـ هـتـنـابـوـوـ، چـهـنـدـ مـانـگـیـکـ سـوـپـاـیـ مـوـسـلـیـمـانـانـ لـهـ شـامـ بـهـ وـ شـیـوـهـ بـوـوـ، تـاـ خـهـلـیـفـهـ ئـهـ بـوـبـهـ کـرـ، خـالـیدـ لـهـ

٣٠ - قال أبو عبيدة وخطب في جيش المسلمين يعظم من أمر خالد: ولا تظنوا أن خالداً عزل لضعف، أو خطأ، بل سمعت رسول الله ﷺ يقول: خالد سيف من سيف الله، نعم فقي العشيره).

سوپای عىراق گواستەوە بۇ سوپای شام، لە ولاتى عىراق و ناوجەھى فارس
بەگشتى، سەركەوتن لە دواى سەركەوتن بە دەستى هېتىا بۇو، ھەر پىنگاي
تىوانى عىراق و شام پىنج سەركەوتنى گەورەھى بە دەستت هېتىا، پىش ئەوهى
بىگاتە ولاتى شام سوپای مۇسلمانان بىبىنت خۆى و هېزىتكى كەم ئەدۇ
سەركەوتن و سەرەریانەى بە دەستت هېتىا، لە دواى ئەوهى گەيشتن بە سوپا
لە شام راستەو خۇ چۈونە ناو جەنگى (يەرمۇك)، ھەموو ھاواھالان پىنى سەرسام
بوون.

تەنانەت خەلیفە ئەبوبەكر لە وەسفى خالىد-دا دەيفەرمۇو: ئاقفرەتان ناتوان
پۇلەى وەك خالىد بخەنەوە! (عجزت النساء أُن يلدُن مثل خالد).

خالىد لەوپەرى سەركەوتن و تۇماركىدىنى سەرەرەيدا يە لە پېر ھەوالى
لابىدىنى دىت، بەلام كاردانەوهى زۇر سەير بۇو لە ھەموو سەركەوتن و
سەرەرەيدا نەيووت (من) بۇ يەك جارىش، ھەموو سەركەوتنەكانى دايىه
پەناى خواى پەرەردەگار، لە جەنگى (يەرمۇك)دا يەكىك لە مۇسلمانان وتى:
سوپای پۇم چەندە زۇرە، مۇسلمانان زۇر كەمن!! چۈنكە ژمارەھى پۇم (۲۰۰)
ھەزار سەرباز بۇو مۇسلمانان (۳۹) ھەزار كەس بۇون.

خالىد گۆئى لەو سەربازە بۇو واى وت، ئەويش زۇر بە خۇراغىرى متانە
بوون بە خۆى و لە خۆى زۇر دىلنيا بۇو، خاوهنى ورەيەكى يەكجار بەرز بۇوه،
متانەى تەواوى ھەيە بە سەركەوتنى خواى پەرەردەگار، بۇيە پىتىوت: بىنەنگ
بە، بەلکو پۇم زۇر كەمن و مۇسلمانان زۇرن.

له چاوی خالید-هوه موسیلان زور بعون نه گه رچی ژماره یان (۳۹) هه زاره،
ژماره‌ی رقم (۲۰۰) هه زاره، لای خالید هیچ نرخی (نه رزشی) نییه، به لکو
له بدر چاوی خالید هیز و توانای خوی و نه سپه کهی توانای پوو به رووی
(۴۰۰) هه زاری هه یه، و اته دووجار نهودنده‌ی که ههن، نه سپه کهی ناوی
(ئه شقه‌ر) بwoo که لمو جه نگهدا نه سپه کمی نه خوش بwoo.

کاتیک که باسی خالید ده کهین له جه نگدا کمسیکی ساده و سهربازی‌تکی
ناسایی نه بwoo، له جه نگیکدا (۷۰) شمشیری له دهست شکا، وه کو پلنگ و
ره شه‌با هه لمه‌تی ده برد، بوق شه‌هیدی ده زیا، که خوی له بدرده‌میدا نده‌گرت،
هیزو بازو توانای نوازه بwoo، له سهرووی هه موویه وه نازناوی (شمشیری
خوا) ای وه رگربتوو که س نهیده توانی شمشیری خوا بشکینیت!

له هه موو جه نگه کاندا سه رکه و توو بwoo، له گه ل نه و هه موو توانا و زرنگی
و جوامیری و نازایه‌تیه‌یدا که هه والی لا بدنی هات پاسته‌خو و به خیرایی
نالاکه‌ی دایه دهست نه بوعوبه‌یده و زور له لای ناسایی و ساده بwoo، نه گه ر
سهربازی‌تک بیت یاخوود سه رکرده، بوق نه و ته‌نها جیهاد کردن له پتنایی خوای
په روه‌ردگاردا و پازی کردنی په روه‌ردگاره، خیرا چووه بیزی سهربازه کان و
وه کو سهربازی‌تک خوی نیشان دا، به لام دوای و تاره کهی نه بوعوبه‌یده هه لسا
نه ویش و تاریکی کورتی داو فرموموی: عومه‌ری کورپی خه تاب نه مینی نه م
نمومه‌ته‌ی بوق ناردوون، گوئم له پیغه‌مبهر ﷺ بwoo فرمومویه‌تی:
نه بوعوبه‌یده نه مینی نه م نه مه‌ته‌یه.

کاتیک ئەم وتهی وت: مەبەستى بۇ ئەوه بگەيەتىت كەوا سەركىدەي
داھاتوو لە باشتەرە، بەلکو نەھات وەك دنیا وىستى بىر بکاتەوه و بلېت: من
لەو باشتىم پىش ئەوهى لە عىراق-ەوه يېئم بۇ شام ئەبۈعوبەيدە چى كردووه؟!

نەھات ھاوار و داد بکات و بلېت: زولمەن لى كردم، كىشەم چىيە لام
دەبەن؟ پاشان نەيوت: لەبەر ئەوهى سەركەوتۇو بۇوم لام دەبەن؟ ھانى خەلکى
نەدا بۇ فيتنە و ناشۇوب، ھىزەكەي نەكىد دوو بەشەوه، يان سوپاكە پەرتەوازە
بکات. لە كاتىكدا ھەموو سەربازە كان و خەلکى به گىشتى خۇشىان دەويىست،
يەكتىك لەو قسانەي بىكرايە ھەموو ئەھاتە دى، زور ناسائى بۇو فيتنە
دروست بېيت.

خالىد بۇ دنیا كار ناكات، چۆن دەھىلىت فيتنە دروست بېيت، ئەو قىمەت
و بەھاي ئەم دنیا يە دەزانىتىت، دەزانىتىت ھېج ئەرزىنى نىيە، نىتر فيتنە بۇ؟

بە داخەوە لە ولاتى ئىمەدا ئەم ھەموو مامۆستا و بانگخوازە، كاتىك كە
قسە دەكەن ھەموو نۇوريان لى دەبارى، كە تۈوشى كىشەيەك دەبەنەوه و
ياخود لەگەل راوا و بىرۇ بۇچۇونىتك لەگەل يەكدا نايەنەوه، نىتر ج فيتنەيەك
پۇو ئەدات، جىتىودان بە يەكترى دەست پىتەكەن، تەنانەت دەگاتە ئاستى
ناموس و شەرهەفي يەكترى، زور جار سەردەكىشىت بۇ جىتىودان بە زانايانى
بەپىزى ئەم ئۆممەتە.

خۇ ئەگەر كەسىك پەخنەيەك لە مەنھەجى (محمد كورى وھاب)
بىگرىت، سەلەفى دەيکاتە پۇزى خۇى، بەلام ئەگەر قسە بە (محمد كورى

عبدالله) پیغمه بری کوتا زهمان ﷺ بوتری، ده بیت حیکمہ تمان هه بیت و نه هنلین فیتنه درووست بیت، یان (سُوفی) هه میشه له ناستی کافر و بیت دینه کاندا زور نه رم و ناسکه، خوئه گهر که سینک هه روی: حه زرهتی (شیخ) راستی نه فرمومو یان کاره کانی له گه ل دیندا به کناگرتنه وه، ئی هاوار چی پوو ئه دات، هه ممووی بتو دنیایه ک که قیمه تی هیچی نیبه له پوژی ئاخیرهت، ئه گهر کومه لیک جوامیز په خنه یه ک له بوقه نی ده سه لات و فه ساد و دزی و جه ردی ده سه لات بگرن، سه له فی خیرا هاوار ده کات په حمه تنان لیبیت فیتنه خه تووه هه لی مه سین، به لام ئه گهر له مزگ و ته که يدا و تاریک بدادات یان مینبه ره کهی سه عاتیک داگیر بکات، ئی هاوار چی پوو ئه دات، نه ک فیتنه له سه رو فیتنه درووست ده کهن، به لام له ئاستی کافر و خوانه ناس و مولحید هه مموو زه لیل و ناسک و شان داچه کاو، بتو موسلمانیش نازا و چاپوک و دهم هه راش، خوزگه کاره که پیچه وانه وه بوایه تدوه!

هه مموو ئه وهی که پوو ده دات نیشانه دنیاویستی و کارنه کردنه بتو دینی خوای په روهدگار.

حالدی کوپری وه لید هیچ گرنگی نه دا به دنیا، بؤیه خیرا چووه ناو سه ریازه کان و له پیزی ئه واندا و هستا وه کو سه ریازنکی زور ساده، ئه و کار بتو قیامت ده کات، پله و پایه چ نه رزشی هه یه؟

حالد زیاتر له (۱۰۰) جه نگی بردبووه وه، له هیچ کام له جه نگه کاندا شکستی نه خواردبوو جوره ها غه نیمه تی ده ستکه وتبوو، زورترین مال و سامانی ده ستکه وتبوو، له دوای مردنی ته نه شمشیره که و ئه سپه کهی له دوا

به جئیا له گهـل خزمـه تکارـنـک، نـهـوـهـ هـمـوـ دـنـیـاـیـ خـالـیـدـ بـوـ، نـهـ مـنـدـالـیـ هـبـوـ
نه خـیـزـانـ نـهـ پـارـهـ وـ مـوـلـکـ وـ سـامـانـ، بـهـ لـکـوـ لـهـ وـهـسـیـتـیـ سـهـرـهـمـهـ رـگـیدـاـ وـتـیـ:
هـمـوـوـیـ بـتـیرـتـ بـوـ عـوـمـهـرـیـ کـوـرـیـ خـهـتـابـ خـلـیـفـهـیـ مـوـسـلـیـمـانـ تـاـکـوـ بـیـخـانـهـ
خـهـزـتـنـهـیـ خـیـلـافـهـتـ، بـهـ لـامـ کـنـ دـهـتـوـانـیـتـ دـوـایـ مـرـدـنـیـ خـالـیـدـ شـمـشـیـرـهـ کـهـیـ
بـهـ کـارـ بـهـیـتـیـتـ، يـاـنـ کـنـ دـهـتـوـانـیـتـ نـهـسـپـهـ کـهـیـ بـهـ کـارـبـهـیـتـیـتـ، جـینـگـاـیـ
سـهـرـسـورـمـانـ نـیـبـ، بـهـ لـکـوـ قـوـتـابـیـهـ کـیـ نـهـجـیـبـ وـ گـوـپـرـایـهـلـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ
صـلـلـلـهـعـلـیـهـوـسـلـمـ بـوـوـ، نـهـوـ هـمـوـ پـارـهـ وـ سـهـرـوـهـ وـ سـامـانـهـیـ بـهـ دـهـسـتـیـ هـتـیـنـاـبـوـوـ
پـیـشـ مـرـدـنـیـ هـمـوـوـیـ بـهـخـشـیـ لـهـ پـیـنـاـوـیـ خـودـاـ، کـهـسـیـکـیـ بـهـخـشـنـدـهـ بـوـوـ لـهـ
فـهـقـیرـیـ نـهـدـهـتـرـسـاـ، تـاـکـهـ شـتـیـکـ کـهـ نـاـوـاتـ وـ نـوـمـیـدـیـ بـوـوـ خـوـشـیـ پـیـوـهـ دـهـبـیـنـیـ
لـهـزـیـانـدـاـ، بـرـیـتـیـ بـوـوـ لـهـ شـهـوـنـکـیـ سـارـدـ وـ بـهـفـرـاوـیدـاـ لـهـ گـهـلـ مـهـفـرـهـزـهـیـهـ کـیـ
موـهـاجـیـرـهـ کـانـدـاـ پـوـوـ بـهـرـوـوـیـ دـوـرـمـنـ بـیـتـهـوـ، تـهـنـانـهـتـ لـهـ شـهـوـیـ بـوـوـکـ
گـوـاسـتـهـوـشـ زـیـاتـرـ پـیـ خـوـشـ بـوـوـهـ، يـاـنـ مـزـدـهـیـ پـیـدانـیـ مـنـدـالـیـکـیـ کـوـرـ،
چـونـکـهـ خـالـیـدـ لـهـ دـوـایـ خـوـیـ هـیـچـ نـهـوـهـیـهـ کـیـ بـهـ جـیـ نـهـهـیـشـتـ.^{۳۱}

خوشی و شادی خالید له جیهاد کردندا بwoo له شهونکی ساردا و له گهـل
برا موهاجیره کانی که ړوو به رووی دوژمن بینهوه، حمـزی به ده سهـلات و
ئهـمیری و مـآل و سـهروـهـت و سـامـان و نـافـرـهـت و منـدـآل نـهـبـوـو، تـهـنـهـا نـارـهـ زـوـوـی
جـیـهـادـ بـوـوـ لهـ پـیـناـوـیـ خـواـدـاـ.

٣١- قال خالد بن والليد: من من ليلة يهدى إلى فيها عروس أنها لها مصب أو أبشر فيها بغلام أحب إلى من ليلة شديدة البرد، كثيرة الجليد، في سرية من المهاجرين أصبح فيها العدو.

له پاستیدا جیهاد کردن سخته، به تایبەت له شهودا، له شهۆی ساردىشدا،
بەلکو سوپاش ژمارەیان كەمە، بەلام ئەوه نومىد و خوشى خالىدى كورى
وەلید بۇو.

له ناو جىنگادا له سەرەمەرگدا بۇو، له دواى ژيانىتكى دوور و درىز لە
جيھادا دەلىت: لەھەر كون و كەلەبەرىڭدا مىدىنى لى بوايە به دوايدا دەگەرم
و بۇي دەرۋىشتم، بەلام والەسەر جىنگا دەمرم و شەھىدى به قىسمەتم نەبۇو
لە جيھاد، هىچ كارىتكىم نىيە دلّم بېي خۇش بىت، تەنها يەكتابەرسى نەبىت،
داواكارم لە خواى گەورە شەونىك لە شەوانم بۇ بکاتە چاكە و حەسەنات،
ئامادە بۇوم بۇ جيھاد و لە كەمىندا بۇوم بۇ دۇزمۇن، قەلغانە كەم به دەستەوە
ئامادە بۇو چاوم لە ئاسمان بۇو ېۋەز بىتەوە بىدەم بەسەرياندا، بەلام قەددەرم
شەھىدى نەبۇو، بە گەريانە وە ئەم داوايە دەكەرد ئومىدى بە شەونىك لە
شەوانى جيھادى يەكتابەرسى بۇو بۇ چۈونە بەھەشت.

پاشان بەدەم گەريانە و دەلىت: چەندىن جار چۈومە جەنگ و بىرىندار
بۇوم، بۇ مىدىن خۆم ئامادە كردوو، جىنگا يەكى لاشەم نەماوە جىنگاى شەمشىزى
و تىر و يەم نەبىت، بەلام نەمەرم و لىرەدا، بە ناچارى و سەرشۇرى ھاوشىۋەى
و شتر چاوم وە كو ترسنۇكە كان لىك دەنەيم.^{٣٢}

٣٢ - وكان من كلامه رَجَلَهُ عَنْهُ فِي سَاعَةِ الْاحْتِضَارِ: لَقَدْ طَلَبَتِ الْقَتْلَ فِي مَظَاهِرِهِ فَلَمْ يُعَذَّرْ
لِي إِلَّا أَنْ أَمُوتَ عَلَى فَرَاشِي، وَمَا مَنْ عَمِلَ شَيْءًا أَرْجَى عَنِّي بَعْدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ لَيْلَةِ
يَئُثُّ وَأَنَا مُتَرَّسٌ، وَالسَّمَاءُ تَهُلُّنِي تَعْطَرُ إِلَى الصَّبْحِ حَتَّى تُغَيِّرَ عَلَى الْكُفَّارِ لَقَدْ لَقِيتَ كَذَا وَكَذَا

ژیانیکی پر سه رو هری پر جو امیری، و ان زانن که ئه و شمشیر و تیرو پرمانه
ئازاری به خالید نه گه یاندووه، ئه ویش مروف بوو، به لام بو قیامه ت کاری
کرد ووه لای گرنگ نه بوروه ئازار و مهرگ. ده یزانی چهند روزیکی کهم به سه
ده بات و ده مریت، هممو ئازارو شه و نوخونیبیه کی لای خوای گهوره پاداشت
و هرده گریت، خو ئه گدر جه نگ و جیهادیش نه کرايه هه ده مرد باله سه
جیگادا بوایه، به لام جیهاد و جه نگی به جنی نه هیشت له پیناوی خودا و
له سه جیگا ش و هفاتی کرد، هۆ کاره که ده گه ریته وه بو موعجیزه يه ک.

هیچ کهس ناتوانیت شمشیری خوا بشکینیت، ئه گدر خالید له جه نگدا
شه هید بوایه و بکوژ رایه، کافران ده یانوت: شمشیری خوايان شکاند، به لام
کنی تو نای هه يه شمشیری خوا بشکینیت.

هممو ژیانی خالید چوارده سال بوو له ئىسلامدا، به لام له راستیدا زور
پر بەره کەت بوو وە کو هەزاران سال ژیابیت، خەلکانیک ژیانیان زوره له ناو
موسەلەناندا حفتا بو هەشتا سال، به لام هیشتا له دنيا و فیتنە دنيا
تینە گەیشتووه، خالید وەفاتی کرد و گریان و واوهیلای نافرەتان دەستى پى کرد
و دەنگی گریان بەرز بۇويه وه له شارى مەدینەی پىغەمبەرى خوا ﷺ
کە هەوال ھاتەوە مەدینە، عومدە داواى کرد کە دەنگی گریان بەرز نەکەنە وە،
چونکە ئەوانەی بو (ئەبو سولە یان) دەگرین، پتویستە بو خۆیان بگرین خالید

زحفاء، وما في جسمي شر إلا وفيه ضربة بسيف أو رمية بسهم، وها أنا أموت حتف أنفي
كما يموت العير، فلا نامت أعين الجبناء.

گریانی ناویت^{۳۳}، بهشیک بwoo له لاشهی ئیسلام ئهو لاشهیهش که لئے
جیابوویوهه، ئیسلامی بریندار کرد چاک بونهوهی نیبیه، پاشان عومهروتی:
سوئند به خوایه کیک بwoo له وانهی که ریگر بwoo له هیرشی دوزمنان، پیروز و
پاک بwoo هەلبزارده بwoo^{۳۴}.

پاشان دایکی خالید له دوای مردنی کوره کهی دەيلاواندەوه و دەیوت: تو
له يه ک ملیون کەس باشتربووی.

عومه رگوتی له وته کهی دایکی خالید بwoo وتی: ئهو کەسە کى ئهو شیعره
دەلین: هەلبەت به شیعر دەيلاواندەوه و تیان: دایکی خالید-ه.

عومه روتی: سوئند به خوا پاست دەکات خالید به يه ک ملیون پیاو بwoo،
ئیامی عومه سوئندي له سەر دەخوات کە به يه ک ملیون پیاو بwoo خالید،
بهشیک له شیعره کهی بريتی بwoo:

أَنْتَ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ أَلْفٍ مِّنَ النَّاسِ إِذَا مَا كَبَتْ وُجُوهُ الرِّجَالِ
أَشْجَاعٌ فَأَنْتَ أَشْجَاعٌ مِّنْ لَيْلٍ غَضِنْفَرٍ يَذُودُ عَنْ أَشْبَالِ

-۳۳- نبو سولیمان مەبەستى خالیدى كورى وەلید-ه نازناوى (نبو سولیمان) بwoo.

-۳۴- فقیل لعمر بن الخطاب أرسـل إـلـيـهـنـ فـانـهـنـ، أـيـ: اـمـيـعـ النـسـاءـ مـنـ هـذـاـ الـبـكـاءـ، فـقـالـ
عـمـرـ وـمـاـ عـلـيـهـنـ أـنـ يـزـفـنـ مـنـ دـمـوعـهـنـ عـلـىـ أـبـيـ سـلـیـمـانـ أـيـ خـالـدـ بنـ الـوـلـیدـ: رـحـمـةـ اللـهـ وـأـرـضاـهـ،
ثـمـ قـالـ عـمـرـ: عـلـىـ مـثـلـ أـبـيـ سـلـیـمـانـ تـبـکـيـ الـبـوـاـیـ، قـدـ ثـلـمـ فـيـ إـلـاسـلـامـ ثـلـمـةـ لـاـ تـرـقـ، أـيـ: أـنـ
إـلـاسـلـامـ قـدـ جـرـحـ جـرـحاـ لـاـ يـلـتـمـ، ثـمـ قـالـ عـمـرـ بنـ الخطـابـ: كـانـ وـالـلـهـ سـداـداـ لـنـحـورـ العـدـوـ،
مـيـمـونـ التـقـيـةـ.

أجود فأنت أجود من سيل غامر يسيل بين الجبال

وهذا جزء من قصيدة طويلة، وعندما سمعها عمر بن الخطاب رضي الله عنه وأرضاه قال: من هذه؟ قالوا: أم خالد، قال عمر: صدقت، والله إن كان كذلك، أي: أنه كان خير من ألف من الناس.

نهوه دنيا له ديد و تبروانيني خاليد و عومهر و ئهبو عويه يدهي جه راح -
ره زامه ندي خوا له هه موويان بيت -، دنيا له چاوي هاوه لان به گشتى هيچ
به هايى كى نه بwoo به دواى نه بونون كه دنيا پاويان بكات، به لکو هاوه لان
دنيايان به هه موو جوانبيه كانيه وه پاو كرد بwoo، گوتيان به هيچ نه دادا نه به
پله و پايه و ده سه لات و نه حمسوديشيان به قياده و سه ركرايده تى ده برد، هيچ
ره غبه تيكيان بوی نه بwoo، ئه گهر دنيا به رووياندا بكرايده تمهوه بين دلخوش
نه بونون، ده يانزانى پرق و پوزييان ههر ديت، نهوهى كه خواي گهوره بوی
نووسيون، خو ئه گهر دنيا له ده ست ده ربچوايه بوی ناپه حهت نه بونون
به خه يالياندا نه ده هات، نهوهى كه نه بونه نسيبيان ده يانزانى خواي گهوره
ئيرادهى لهر سه نه بونه، بو كه سانى تره، لهوه به جوانى تيگه يشت بونون كه دنيا
پينگاي ناخيره ته و هيچ ماندو كردنى ناويت، ماندو بونى پاستى بو قيامه ته،
ژيانى زهوي دنيا يه كى كاتيه و دنيا يه نه براوه ناخيره ته.

نهوه ندهى توانيان دوورينهوهى خويان كرد له چاوي پيغمه برى خواوه
صلآن الله عليه وسلم له ديدگاي جه نابيانهوه، دنيا لايان به هاي بالله ميشوله يه كى نه بwoo،
به لکو ئه رزشى بزنتكى مرداره بwoo نه بwoo، تيگه يشت بونون لهوهى دنيا و هه
سيبه رى دارتك وايه و كه مينك پشووى تيدا ئدهيت و بو مه نزلگهى هه تا
هه تا ييت ده رؤيت.

له ههزاری و که موکورتی نه ده ترسان، به لام له خوشبیه کانی زیان و دنیا
زور ده ترسان، ده بانزانی دنیا جینگای تاقی کردنده وید، بو همه میشه له یادی
خوای موتمال بون، فیربو و بیوون که دوه و مهنده کان له پوزی قیامه تدا
که من، واتا ئدوانه که ده چنه به هشت مه گهر ئدوانه که بهم لاو لای
پشتی خویاندا خیر و چاکه ده به خشن، خالیان دانابو که دنیا ویستی و
ململانی بوی بره و هه لاکت و له ناوچوونت ده بات.

نمودنی زالمان و دنیا ویستان زور بون له میز وودا، که س نازانیت چیان
لی هاتووه، کوا فیرعهون و نه مرود که داوای خواهه تیان ده کرد؟، کوا کسرا
که پیان وابو خوتینی خوا تیکه لیانه؟ کوا قاروونه کان و هاما نه کان؟ کوا ئه بو
جه هل و ته تار و مه غزل؟ هیچیان نه مانه وه، به لکو نیسلام به رده و امه.

دنیا تا سه ر بو هیج که س نییه، تا که سه رو هت و سامانیک که بوت
ده میتیته و چاکه و حمه ناته.

هاوه لان ئدم مانا و اتایانه له ئه قل و دل و ده رون و خوین و لاشه ياندا
جينگای گرتبوو، به لکو بوبووه فيطرهت و سروشیان، کاتیک حه قیقه تی
دنیايان زانی وا زیان لی هینا تا مردن، به لام به پارسه نگی له دنیا دانه بیان
نه بونه زاهید و عابید و سوْفی خانه قاکان، وا زیان له خه لکی نه هینا تا
بانگدوا زیان کردن وا زیان له کافره کان نه هینا به بی جیهاد. ماله کانیان وا ز
لی نه هینا، به لکو پاره و سه رو هت و سامانیان بو به جنی ده هشیتن، زن و
ژنخوازی و هاو سه ر گیرنیان ده کرد، خاکیکیان جن نه هیشت بی
ناوه دانکردن وه و چاکسازی و بونیادنان، زانیان خه لیفه خواي

پەروەردگارن لە سەر زەھۆر، ھەلسان بە جوانترین شىۋە ئەركى سەر شانى خۇيان ئەنجام دا ئەوهە پېویسەت بۇو ئەنجامىيان دا، تۇوشى تەممەلى و ترسنۇكى نەبۇون لە زىيانىاندا.

بە دىدە پارسەنگە ھاواھەلان لە دىنیادا پىنگايىان دەکردى و لىنى تىنگە يشتىرىپۇن، دىنیا ھېچ كارىگەرى نەبۇو لە بىرۇ باوهەپىان، ھېچ كارىگەرى نەکردى لە پەھوشتىيان، ھەر بۆيە گەيىشتن بە ئەھەپلە و پايدە و گەيىشتن بەھەشتى خواتى گەورە كە پېرە لە نىعەمەتى نەبپراوه.

خواتى گەورە دەفە رەمۇوتىت:

(وَالسَّٰقِيُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ أَتَّبَعُوهُمْ يٰإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعْدَ اللَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١﴾) التوبە

واتە: (خوا لە موھاجىرو ئەنصار و شوتىنكە و توانىيان پازىيە) پىشەنگە سەرەتا كان لە كۆچكەرە كان و پشتىوانان ئەوانەى كە لە حودەبىيە بەشدارى بەيعەى پىزوانىيان كردووه، يان ئەوانەى لە گەل پېغەمبەرى خوا ﷺ نويزىيان كردووه بۇوە و ھەر دوو قىيلە كە، ئەوانىيش كە لە دواى ئەوان هاتۇونەو شوتىنيان كە و تۈون بە چاكە، خواتى گەورە لىيان پازى بۇوە (ئىتر چۈن دەبىت توانج و جوئىن و قىسى ناشىرىن بەھەشە حابە بو تۈرىت كە خواتى گەورە لىيان رازى بۇوە، وە بەھەشتى بۆيان ئاماھە كردووه؟!) ئەوانىش بەو نىعەمەت و فەزلە خواتى گەورە پىنى بەخشىوون پازىن، خواتى گەورە باخ و باخاتى لە بەھەشتىدا بۇ ئاماھە كردوون كە جۆگەلە ئاو بەزىز دارە كان و

ماله کانیاندا ئېروات و بنه مرى و بەھەمیشەبى تىایدا ئەمیننەوە (ئەم نايەتە بەلگە يە لەسەر ئەدەپ كەنەنە دەستكراوه و ئامادە كراوه) ئا ئەمە بىردىنەوەي ھەرە گەورە يە.

پاشان ھاوەلان زۆر بە وردى و تەدەبورەوە لە قورئانیان دەپوانى، چونكە قورئان نموونەگەلىكى زۆر باس دەكات لە ژيان و دنيا خواي پەروەردگار دەفرەمۇنىت:

﴿أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْتَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَرْضِ كَمَنَّى عَيْنِي أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَيْانُهُرُ ثُمَّ يَهْبِطُ فَتَرَهُ مُصْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُظْلَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ إِلَّا مَتَّلِعُ الْغُرُورِ﴾ الحىدید

واتە: {نمواونە ژيانى دونيا} بىزانن كە ژيانى دونيا تەنها بىرىتىيە لە يارى كىردن و گالىتە كىردن و كات بەسەر بىردىن، وە شىتكە كە ئېروات و كۆتايى بىن دىيت، جوانى و رازاوهبى و فەخرۇ شانازى كىردىن بەسەر يەكتريدا بەو شتە دونيا ييانە كە هەتانە، فەخرۇ شانازى كىردىن بەسەر يەكتريدا بە زۆرى مال و منداڭ نمواونە ژيانى دونيا لە بىترىخى و فەوتان و لەناوچۈونى وە كۆ نمواونە باراتىكى بەسۈود وايە كە دەداتە سەر زەویەكەدا و جوتىارە كە سەرسام ئەبىت بە بەرھەمە كەى كە چەند بە جوانى ھاتووھ پاشان سەوز دەبىت و دواتر دەبىيىنى زەرد و وشك ئەبىن، پاشان تىتكەشكى و نامىننەت و لەناو ئەچىت، دونياش ھەر بە شىۋاازە بە سەرەتا خوش و جوانە و دواتر تىا ئەچى، مەرقۇقىش وايە سەرەتا گەنج و لاوە تا پىن ئەگات دواتر پىر ئەبىت و ئەمرىت،

(بؤیه به ژیانی دونیا هه لەم خەلەتین و با فریوتان نەدات و وە کو خۇی لىنى تىبىگەن و بىزانن مەبەست لە ژیانی دونیا خواپەرسى و كردهوهى چاكە) بەلام لە پۇزى قيامەت كافر و بىباوهە سزاي سەختى بۇ ھەيد، باودىدارو گۈزپايەل لېخۇشبوون و پەزامەندى خواى گەورەيان بۇ ھەيد، ژیانی دونياش ھېچ شىتىك نېيە تەنها شتومەكتىكە و مرۆف پىنى لە خاشته نەبرى و لە پىنگاى راست پىنى دەرئەچى و لە خواى گەورە پىنى دوور ئە كە وىتەوه ئە گەر وريما نەبىت.

خواى پەروەردگار نموونەي دنيا زور بە لاوازى نىشان ئەدا وە کو گىا و يوشويە لاش دەفرمۇويت:

﴿وَأَضْرِبْ لَهُم مَّقْلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاء أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاء فَأَخْتَاطْ بِهِ
نَبَاثُ الْأَرْضِ فَأَضْبَحَ هَشِيمًا تَذَرُّوَهُ الْرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنِدِرًا ⑯
الْمَالُ وَالْبَيْوَنَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَقِيقَيْتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا
وَخَيْرٌ أَمْلَا ⑯﴾ الکەف

واتە: {نمواونەي ژیانی دونیا} ئەى محمد ﷺ نمواونەي ژیانی دونیا بۇ خەلکى بەھىنەوه كە چۈن لەناو دەچىت، وە کو ئاوىتك وايد كە لە ئاساھەوه دای ئەبەزتىنинە خوارەوه ئەو ئاوه تىكەل بە پووهك و گۈزگىاي زۇوي ئەبىن دواى ئەوهى كە پىنەگات دواتىرىش وشك ئەبىن و تىكىنەشكىن، كاتىك كە بايد كە لىنى نەدات لەسەر زەویدا بلاوى ئە كاتەوه و نايھىلىن وە کو پىنېشىر كە هيچ نەبۇو، ژیانی دونيايش ناوا لەناوەدەچىت و تا سەر بۇ كەس نامىتىت، خواى گەورە توانا و دەسەلاتى بەسەر ھەمۇو شىتىكدا ھەيد ⑯ مال و مندال جوانى و پازاوهەي ژیانی دونيان بەلام ئەوانەي كە ئەمەننەوه لە چاكە كان و

له زیکر کردن (سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر) یا خود نویزه
جهه ماعه ته کان یان ههر کرده وه یه کی چاک ئه وانه باشتره که مرؤوف بیکات و
لای خوای گهوره پاداشتی باشتره، باشترین شته که مرؤوف ئومیدی پئی

هه بیت ⑪

هاوه لان کاریان ته نهبا بُو بههشت بُوو، خوشه ويستی بههشت و ترس و
بیمیان له ناگری دوزهخ پارسه نگی بُو دروست کرد بُوون، چون زانیان دنیا
بینرخ (نه رزش) بُووه، پیویسته بُزانین چون کاریان بُو بههشت یا خود بُو
ثاخیره تیان کردووه، پیویسته تابلویه کی تر بنه خشیتین.

تابلوی یانزه‌یه‌م:

هاوه‌لان و قیامه‌ت،

هاوه‌لان و به‌هه‌شت و دوزه‌خ

تابلوی پا بردوو باسی دنیا و خویندنه‌وهمان بق دنیا بwoo له چاوی پیغمه‌مبهر
صلالله علیه و سلّم - ووه، به تایبه‌تی و هاوه‌لان به گشتی، لم تابلویه‌دا به‌شیکی نوی
ده‌نه خشینین، ئویش کارکردنی هاوه‌لانه بق به‌هه‌شت و ترساندیانه له دوزه‌خ.

ئم تابلویه زور میحوریبه له ژیانی ههموو مولمانیک و کۆمه‌لگه‌ی
ئیسلام، ئوممه‌تی ئیسلام به گشتی، ده‌بیت لم تابلویه‌دا هه‌ولبدهین بزانین
هاوه‌لان چون تیگه‌یشتوون له چەمک واتای به‌هه‌شت و دوزه‌خ هه‌روه‌ها
چونیه‌تی مامه‌لەیان له‌گەل ئم پرسه‌دا.

کاتیک که له ژیانی هاوه‌لان ده کۆلینه‌وه ده‌بینین ئاویته بونیان و
مامه‌لەیان زور جیاوازتره له‌گەل خەلکی دوای خویاندا که چون ئاویته‌ی ئم
پرسه بون، جیاوازییه کی زور گه‌وره له تیوانیاندا هه‌یه، هر ئو جیاوازیه شه
وای کردووه هاوه‌لان بگه‌یه‌تیته ئو ناسته به‌رز و پله ناوازه‌ی که
پیگه‌یشتوون، چونکه به‌هه‌شت خالیکی میحوری بwoo له ژیانی ههموو
هاوه‌لاندا، بقیه خاوه‌نی ره‌وشتیکی به‌رز و کردار زور بون له پیناوی خوابی
گوره‌دا، به‌هه‌شت لای ئوان ئامانجی سه‌ره کی بووه، به کردار کاری جدیان
کردووه.

زوریک له زانا گهوره کان و عالمه کانی ئەم ئىسلامە. ياخود بانگهوازچىانى ئىسلامى بەپىز كاتىك كە باسى بەھەشت دەكەن و پرسە كانى بەھەشت رۇون دەكەنەوە، وە كۆ باسېكى تىۋرى پۇونى دەكەنەوە لە وته و نۇوسىنە كانياندا ھەست بەو نەست و سۆزە ناكەيت كە هاوهەلەن لە گەلەيدا ژياون و ھەستى چۈونە بەھەشت و تەنانەت ھەستى گۇبىيستان لە بەھەشت زور جياواز تر بۇوه، لە گەل خەلکانى تردا.

هاوهەلەن ئەگەر چى زور سادە بۇون لە كاركىدن و زانىيارىيان زور كەم و سنوردار بۇوه، بەلام ئەگەر زانىيارىيەكى كەميان وەرگرتبايە لەسە پرسە كانى بەھەشت ئاوىتىھى دەبۇون و لە گەلەيدا دەزىيان، تا ئەو كاتھى دەگەرانەوە بۆ لاي خواي پەروردگاريان، جا نەگەر هاوهەلە كە ئەعرابىيەكى نەخوتىندهوارى زور سادە بۇو بىت، ياخود لە هاوهەلە ئاست بەرزە كان بويىت و خوتىندهوار بۇوبىت و شارەزا بۇوبىت لە پىزمانى عەرەبىدا.

كارىگەرى بەھەشت بە تەواوهتى لەسەر ھەموو چىن و توپىزە كانى هاوهەلەن ھەبۇو، واى دەبىنم هاوهەلەن خوتىنەوە و ئىمانيان بۆ پرسە كانى قىامەت و بۆ بەھەشت زور جياواز ترە لەوهى كە ئىستا ئىمە دەخوتىنەوە و لە گەلەيدا ئاوىتىھ دەبىن.

ئەوان لە پرسى ژيانياندا بۆ تىڭەيشتى عەمەلى لە بىرۇ باوهەر و بەندايەتى ئەوان واھىنانيان لە حەرامكراوه كان سى سينارىيۇيان بەكار ھىناوه، سينارىيۇ بە واتاي پىادە كەردى پرسە كان لە ژيانياندا مەبەستى ئەوיש بىتىيە:

يە كەم: لە خۆشە و يىستى خواى پەروەردگار و پىغەمبەرە كەمى ﷺ

دووەم: هەولدان بۇ چۈونە بەھەشت و كاركىرىنى جدى بۇون.

سەنیيەم: ترسان لە ئاڭرى دۆزەخ و خۇپاراستن لە ئاڭر.

ئەم سىن چەمكەيان سيناپىزى ژيانە واى كردووە لە ھاوهلان زۇر زۇر
جياوازتر لە گەل پىرسە كەدا مامەلە بىكەن.

خۆشە و يىستى خوا و پىغەمبەرى خوا ﷺ لاي ھاوهلان
پىش ھاتنى ئىسلام عەربى جاھىلى بە گشتى بپوايان بە پۇزى دواىي
نەبۇو، تەنها بپوايان بە خوايدىك ھەبۇو لە ئاسمان، چەندىن خوايان لە سەر
زەۋى ھاوبەشى خوا كرد بۇو، تەنادىت كىشەيان لە گەل پىغەمبەر ﷺ
دا نەبۇو سەرەتا عەربە بە گشتى دەيانوت: ئەگەر بىرىن و ئىسقانە كەمان
چۈن زىندۇو دەبىنە وە؟!

ئەوان كىشەى بپوا بۇون بە خوايان نەبۇو بە گشتى عەربە پىش ھاتنى
ئىسلام خوا پەرسىيان دەكەد، نەك بۇ نەوهى پاداشت لە قىامەت و پۇزى
زىندى بۇونە وەر بىگرن، لە راستى دا چاوهېرى ئەو ھەلسانەوە نەبۇون دواى
مەردىيان، پىيان وابۇو ئەگەر خوات لە ئاسمان خوش بۇونت و لە پىنگاى
خوا كانى سەر زەۋى قوربانى بکەين ئەوا خوا بەختىكى باشت بىن دەبەخشى،
ھەر ئەوهش واى كرد بۇو چەندىن خوايان لە دار و بەرد و خواردن داتاشى
بۇو، تەنها و تەنها بۇ خۆشە ختى ژيانيان.

ئیسلام هات ھەموو چەمکە کانى بۇ پاست كردنەوە لەگەل نەوهى سروشىيان وا ھەلکەوتبوو خوايان خوش بۇيىت ئیسلام زىاتر نەم خۆشەویستىيە بۇ زىاد كردىن بۇ خواى تاڭ و تەنها.

لە دواى ناسىنى خواى پەرەردگار بە راستى شارەزابۇونى لە (أسباء و صفات) اى خۆشەویستى گەورە لە دلىاندا چەسپى، دەيانزانى ھەر خوايە دەيانمرىيەت و پزق و پۈزىيان نەدات و زىندۇويان دەكتەوه، ھەموو شىتىك لەم بۇونەوەرەدا بە دەستى زاتى پاڭ و بەرزىيەتى.

ئەم بېرىباوهە دروستە زىاتر و زىاتر خۆشەویستى خواى خستە دلى نىيانداران و پاشان پېشىنان و ھەولسوکەوتىان لەگەل پىغەمبەر ﷺ دا زىاتر خۆشەویستىيە كەى توخ كردهوه، ئەوان پىش نەوهى كار بۇ قيامەتىان بىكەن، خۆشەویستى خوايان لە دلدا جىڭىر بۇو، پىغەمبەرى خوا ﷺ نەو ھۆكارە بۇو كە خواى پىناسىندن و پاشان كە سيفاتى خۆيانناسى و خۆشەویستىيان بۇ دروست بۇو لەوهى كە خواى پەرەردگار لە دايىك بەسۋىزىر و مىھەرەبانلىرى و بە پەھەم ترە، خۆشەویستى خوا واي لىتكەر كارى بۇ بىكەن، كە زانيان خاونەن بەھەشتە ئىتىر كاريان بۇ بەھەشتە كەى كرد، خۆيان پاراست لە سزا و تۈرەمى خوا بە ھۆكارى كارى خراپە و بىپەوشىتى، ئەگەر مروف ئەنجامى بىدات دەچىتىن ناو ئاڭرى دۆزەخ، ئەم مىحىوەرە بىركردنەوه و تىپوانىي ھاوهلەنى ھەموو گۇرى لە پىنگاي خۆشۈستانى خواوه كار بۇ بەھەشت بىكەن.

کارکردن بۆ بهه شت له چاوی هاوه‌لانه وه

ئه‌گه‌ر به چاوی هاوه‌لانه وه ياخود به تىگه يشتنى نهوانه وه تمماشاي بهه شت بکه‌ين به دلنيا ييه وه هه موو مەن‌نه‌جي ژيانمان ده گورىت، بيركىردنەوەمان ده گورىت و جياوازتر له بيركىردنەوەي پابردوويان، ئەوكات شتى زور له ژيانماندا دەخەينه پىشترۇ نەوه‌لىاتى ژيانمان جياوازتره له راپابردوومان. له هەمان كاتدا هەست بە خوشى و شادىيە كى زور ناياب دەكەين، دلخوش نابين به و شتانه كە پىشتر دلت پىيان خوش بۇوه، به پىچەوانه وه دل ناپەحەت و خەفەت بارنابىت به و شتانه يى پىشتر بىن ناپەحەت بۇويت.

هاوه‌لان بۆ كەرهسته و شتى دونيا هەرگىز ناپەحەت نەبۇون، بۆ نموونە چەند كەس لە ئىمە دل ناپەحەت و خەفەت بار دەبىت كە نوئىزىكى جەماعەتى لە دەست بچىت؟ لە ژيانى هاوه‌لاندا پوويداوه، بەلام يەكجار خەفەت بارو ناپەحەت بۇون لە كاتىكدا هاوه‌لانى نەوندە ناپەحەت كردووه لە جىنگادا خستۇنى!

ئايا چەند كەس لە ئىمە خەفەتبار دەبىت كە شەونوئىزى لە دەست بپروات!

ئايا چەند كەس لە ئىمە موسىمان ناپەحەت دەبىت كە نوئىزى فەرزى بەيانى لە دەست دەپروات و خەبەرى نايىته وه لە كاتى خۆيدا؟ بە خاترى نەو نوئىزە هەموو رۆزە كە خەفەتبار دەبىت؟

چەند كەس لە ئىمە موسىمان ناپەحەت و خەفەتبار دەبىت كە هاوبى و برايەكى يان خوشكىكى دوورە لە خواناسى و هيدايەتى وەرنە گرتۇوه، توش

خوشت دهويت ده زانی پيگاکه‌ي پيگاکه‌ي گومبراي و سه‌رلشيواويه، ئايا
خەفهتى بۇ دەخويت، يان توش وەكۆ خەلکى تر دەلىيت: "جا من بۇ خۆم
ماندوو كەم پەيوهندى بەمنهوه نى يە؟!"

چەند كەس لە ئىمە خەفتەبار دەبىت كە جىهادىنلىكى لە دەست دەردەچىت
و بەشدار نايىت لە جەنگىكدا دىزى كافران و ملھوران لە پىناوى خواى
پەروەردگاردا چەندىنلە ئىمە بىر لەوە دەكتەوه كە شەرىعەتى خواى گەورە
پىادە بىكات و واز لە شەرىعەتى مەرفۇ بەھىتىت؟

چەند كەس لە ئىمە خەفتە بۇ فەلەستين دەخوات كە مندالان و ژن و
لاو و پىر و جوان بە دەستى يەھودى سەھيۇنى خۇيىزىز بە سەدان ھەزار
كەسيانلى كوشتوون لە سال (۱۹۴۶) تا ئەم ساتە وەختە؟!

بىچىگە فەلەستين كى خەم بۇ چىچان، كشمير، تۈركىستان، ميانمار،
كوردىستان و دەيان ولاتى تر كە بە دەستى عەلمانى و خوانەناسى داگىركەر وە
دەنالىتىن؟!

ئەگەر خۇشەویستى خوا و ماناي بەھەشتەن زانى ئەوكات بە تەواوهتى
زىيانمان دەگۈرىت ھەمان كار دەكەين كە ھاوەلآن ئەنجاميان داوه،
گۇرانكارى بىندرەتى و ھەمملايدەن لە زىيانماندا رۇو ئەدات، سىستەمىتىكى تر لە
جياتى دىتە پېشەوە كە سىستەمى مەنھەجى ھاوەلانە.

پىويستە بزانىن ھاوەلآن چۆن بىريان لە بەھەشت و ئاخىرەتىان كردىتەوە
لە راستىدا ئەوان لە بەھەشتىدا دەزيان، ئەگەرچى هيشتا لە سەر زەۋيدا

ده پریشتن نمونه‌ی: (رهبیعه‌ی کوری که عبی نه سلمه‌می) زورتک له موسیانان ناویان هر نه بیستوه، به لام کاتیک ژیانی و وته و باسی ده خوئینه وه له گهـل پیغـمـبـر ﷺ دا چـون گـفـتوـگـزـیـانـ کـرـدوـوـهـ نـاـخـتـ دـهـهـزـیـتـ وـ لـهـ گـهـلـ نـهـوـهـیـ تـهـ مـهـنـیـکـیـ مـنـدـالـیـ هـبـوـهـ،ـ بـهـ لـامـ بـیرـکـرـدـنـهـوـهـیـ زـورـ گـهـوـرـهـ وـ قـوـلـ بـوـهـ.

ژیانی ئه گهـرـ تـهـنـهـ ئـهـ وـتـسـتـگـهـ يـهـ بـیـتـ،ـ بـهـ سـهـ بـوـ هـهـمـوـ مـرـقـایـهـتـیـ چـاوـیـ لـیـکـاتـ،ـ کـهـ لـیـرـهـداـ باـسـیـ يـهـ کـهـ لـوـیـسـتـیـ دـهـ کـهـ بـیـنـ بـهـ دـلـنـیـاـیـهـ وـهـ ژـیـانـیـ بـرـ پـهـ لـهـ هـلـوـیـسـتـیـ جـوـانـ،ـ رـهـبـیـعـهـ لـاـوـنـکـیـ هـهـزـارـ بـوـ تـهـمـنـیـ لـهـ هـهـزـدـهـ سـالـ تـیـپـهـرـیـ نـهـ کـرـدـبـوـ،ـ لـهـ هـاـوـهـلـانـیـ نـهـهـلـیـ (صفـهـ) ۳۰ـ بـوـونـ.

ئـهـمـ گـهـنـجـهـ لـهـ هـاـوـهـلـانـهـ بـوـوـ،ـ نـوـیـ بـوـوـ لـهـ شـارـیـ مـهـدـیـهـ دـاـ لـهـ هـۆـزـیـ ئـهـسـلـیـمـ بـوـوـ،ـ زـۆـرـ حـەـزـیـ بـهـخـزمـهـتـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ ﷺ بـوـوـ،ـ خـۆـیـ کـرـدـهـ خـزمـهـتـکـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ ﷺ،ـ نـهـزـمـوـنـیـ لـهـ ژـیـانـدـاـ زـورـ کـمـ بـوـوـ وـهـ کـوـ ئـهـبـوـبـهـ کـرـ،ـ عـومـهـرـ،ـ عـوـسـهـانـ وـعـهـلـیـ وـهـاـوـهـلـانـیـ تـرـ نـهـبـوـ گـهـنـجـیـکـیـ تـازـهـ بـیـنـ گـهـیـشـتـوـوـ بـوـوـ -ـرـهـزـامـنـدـیـ خـواـ لـهـ هـهـمـوـیـانـ بـیـتـ.-

لـهـ گـهـلـ ئـهـوـشـدـاـ لـهـ مـزـگـهـوـتـیـ پـیـغـمـبـرـیـ ﷺ -ـ دـاـ دـهـزـیـانـ،ـ هـیـچـ خـیـزانـ وـ مـالـ وـ کـارـتـکـیـ نـهـبـوـوـ،ـ لـهـ خـەـلـکـانـهـ بـوـوـ کـهـ هـاـوـهـلـانـیـ تـرـ هـاـوـکـارـیـ دـهـ کـرـدـنـ

۳۰ـ الصـفـةـ:ـ کـوـمـلـیـکـ بـوـونـ لـهـ هـاـوـهـلـانـیـ کـوـچـبـهـرـ کـهـ لـهـدـوـایـ کـوـچـکـرـدـنـیـانـ بـوـ مـهـدـیـهـ بـهـهـزـکـارـیـ لـهـدـهـسـتـ دـانـیـ مـالـ وـ حـالـیـانـ لـهـ مـهـدـیـهـ بـهـ فـقـیرـیـ دـهـزـیـانـ وـ خـەـرـیـکـیـ فـتـرـبـوـونـیـ زـانـتـ وـ زـانـیـارـیـ وـ جـیـهـادـ بـوـونـ،ـ پـیـغـمـبـرـ ﷺ لـهـ مـزـگـهـوـتـیـ پـیـغـمـبـرـ لـهـ بـهـشـیـ باـکـوـورـیـ مـزـگـوـنـهـ کـهـ لـهـ جـینـگـایـکـیـ گـهـوـرـهـ بـوـوـ بـهـنـاوـیـ صـفـهـ يـانـ سـهـ کـوـ جـینـگـایـ بـوـ دـابـینـ کـرـدـبـوـونـ وـ لـهـوـتـداـ دـهـزـیـانـ وـ دـهـمانـوـهـ،ـ بـوـیـهـ بـهـ هـاـوـهـلـانـیـ صـفـهـ بـهـنـاوـیـانـگـنـ.

به چهند رُوژ نانیان نهبوو بیخون، یاخود خواردنیان لای خەلکى ترهوه بو
دهات.

ئەم گەنجه هېچ شتىكى نهبوو، نەگەر تو بىت له و تەمەندان اووات و ئومىد
و ئامانجىت چى دەبىت؟

ئەم خەون و ئومىدەش زۆر ئاسايىه و پىويستە مەرۆف ھەبىت، بەلام با
تە ماشايىكى ژيانى ئەم گەنجه بىر قۇولە بکەين.

ئىمامى ئەحمد و موسلىم -رەحمةتى خوا له ھەردووكىيان بىت-، له پەيىع
خۆيەوە بۆمان دەگىپنەوە و دەلتىت: من خزمەتى پىغەمبەر ﷺ م دەكرد،
له پۆزدا ھەر پىداوىستىكى ھەبوا يە بۆم ئەنجام دەدا، تا نويزى عيشاى
دەكرد و دەگەپايەوە مالى خۆى و منىش له بەر دەرگاي مالەكەيدا
دادەنىشتىم.^{٣٦}

پەيىعە رُوژانە له خزمەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ دا بۇو له بەيانىيەوە تا
نويزى عيشا، بەو شىوەيە شە و رُوژ له شارى مەدىنەدا تەواو دەكرد وە كو
تىستا باوه دەلتىن (٢٤) كاتزمىر، نەوكاتە له نويزى بەيانىيەوە دەستى پى دەكرد
و بە عيشا كوتايى دەهات، خەلکى بە گىشتى دواى نويز دەخەتونن و پاشان بۇ
شە نويز ھەلدىسانەوە و رُوژنىكى نوى بۇ ئەوان دەستى پىدە كردهوە، بەلام

^{٣٦} قال ربيعة عن ربيعة بن كعب الأسلمي قال: كنت أخدم رسول الله ﷺ
وأقوم له في حوانجه نهاري، أجمع حتى يصلى رسول الله ﷺ العشاء الأخيرة فأجلس
بابه، إذا دخل بيته.

رده بیعه له دوای نویزی عیشا له ده رگای پیغه مبهر ﷺ - دا داده نیشت،

بزانین بوقچی داده نیشت؟

رده بیعه دلیت: له وانه یه پیداویستیه کی هه بیت و تا بُو پیغه مبهری خوا
 ﷺ - ا جنیبه جنی بکم، پاشان دلیت: به ردہ وام گونیم له پیغه مبهر
 ﷺ بو ده یفه رموو: (سبحان الله)، یان(سبحان الله وبحمه) تا چاوم
 ده چووه خه و پال ده که وتم و جه نابی پیغه مبهر ﷺ به ردہ وام بوو له
 زیکر و یادی خوا.^{۳۷}

رده بیعه خوی بُو خزمه تی پیغه مبهر ﷺ ته رخان کرد ووه، بُو هه ر
 پیداویستیه ک که پیغه مبهر ﷺ هه بیت، به لام ئه و گونی له پیغه مبهری
 خوا یه ﷺ که به ردہ وام خه ریکی یادی خوا یه له شهودا به به ردہ وامی،
 چاوی ده چووه خه و پال ده که وتم و هله لدہ ساوه، نموده کو پیغه مبهر ﷺ
 پیداویستیه کی هه بیت، ئه مهش سه رسامیی ئه و گهنجه ده ردہ خات بُو
 پیغه مبهری خوا ﷺ چون حمز ده کات خزمت به پیغه مبهری خوا
 ﷺ بکات، به پینجه وانه وه پیغه مبهری خوا ﷺ زور پنی سه رسام
 بوو، بهو دلسوزی خزمت کردنی بُویه پیغه مبهری خوا ﷺ
 پئی فه رموو: رده بیعه داوا بکه تا پیت ببه خشم!

۳۷- علها ان تحدث لرسول الله ﷺ حاجة فما أزال أسمعه يقول: سبحان الله...
 سبحان الله... سبحان الله وبحمه، حتی امل، فارجع، او تغلبني عیني فارقد.

خوی ده گیریته وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ روزیک بانگی کردووه
وای پی فه رمووه: که داوای هه رچی بکه یت پیت ده به خشم؟ (سلنی یا ربیعه
اعطک) وا دابنی توبت پیغه مبه ری خوا ﷺ پیت بفه رموونت: داوا بکه
پیت ده به خشم، له کاتیکدا پیغه مبه ری خوا ﷺ سه روکی دهوله ته له
سه رو ته وشهه وه پیغه مبه ری خوا یه!

نایا داوای چی ده که یت؟!

رہ بیعه خاوه نی هیچ نیه، هه زاره و هیچ سدر مایه و مال و سامان تیکی نیه
ته نانه ت پیویستی به هاو سه رگریه، هیچ شک نابات بیخوات و بخواهه وه،
ته نانه ت خاوه نی جلو به رگیش نیه.

پیغه مبه ری خوا ﷺ که سینکی ئاسایی نیه، داوای هه رچی بکات
بؤی جئیه جئی ده کات، داخو کار دانه وهی رہ بیعه چی ده بیت و داوای چی
ده کات له پیغه مبه ری خوا ﷺ.

رہ بیعه ده لیت: وتم به پیغه مبه ری خوا ته ماشایه کی ژیانم بکه م، بیرکه مده وه
چیم پیویسته پاشان ئاگادارت ته که مده وه، واتا پیویستی به کاته.^{۳۸}

با بز این چون بیرده کاته وه له و ره وشه ناهه مواره هی تینیدا ده زی که بازی
کومه لا یه تی و ماددی زور و ترانه، پیدا ویستی زوری به پاره و سامان هه یه تا
ژیانی پیکبات، داخو داوا که هی چی بیت؟

.۳۸ - فقلت: أنظر في أمرِي يا رسول الله ألم أعلمك ذلك، يعني: أعطني فرصة لأفکر.

با بزانین چون بیر ده کاته وه، ده لیت: بیرم کرده وه له ژیانم و له خوم، پاشان زانیم که ژیانی دنيا کوتایي دیت و تاسه ر نیيه، خواي پهروه ردگار پر زق و پر زیم هر نه دات، نه وهی پیشم ده به خشیت به شم ده کات و پر زقی خوم هر بو دیت، جا بیرم کرده وه داواي شتیک له پیغه مبهر صلی الله علیہ وسّلّم بکم که په یوه ندی به ناخیره ته وه بیت، بدکو له لای خواي پهروه ردگار بمگه يه نتیه پله و ناستی به رز له به هه شتدا، ياخود قیامه ت، نه و پله یهی که پیغه مبهر صلی الله علیہ وسّلّم پیبیگه يشتووه!

ره بیعه له گه ل که می ته مه نی و تیگه شتنی له دنيا ده بزانی نه و پر زق و پر زیهی که خواي پهروه ردگار بوی داناوه هر بوی دیت، جا خواردنه ياخود خواردنوه و پاره و جنیگا و خیزان... هتد، دلنيا بوله وانه که نه گه ر به شی تیدا هه بیت هر بوی دیت، جا بو داواي شتیک نه کم که زور سه خته بو نیانداران پیبیگهن، نه ویش ژیانی ناخیره ته.^{۲۹}

داخو ره بیعه داواکهی چی بیت؟ پیغه مبهر صلی الله علیہ وسّلّم بانگی کرده وه فه رمووی: ره بیعه داواي چی ده که بیت؟ ره بیعه و تی: نه و پیغه مبهری خوا

۲۹ - فقال: ففكرت في نفسي فعرفت أن الدنيا منقطعة زائلة، وأن لي فيها رزقاً سيكفيني وبأنيبي، قال: فقلت: أسأل رسول الله صلی الله علیہ وسّلّم لآخر، فإنه من الله عزوجل بالمنزل الذي هو به.

صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَوَاتٌ لِّيْ دَهْ كَهْ شَهْ فَاعِهْ تَمْ بَوْ بَكَهْ لَايْ خَوَاهِ پَهْ رُوهْ رَدْگَارْ كَهْ
لَهْ نَاهْ كَرْ پَارْتَزَرَاوْ بَمْ وَ لَهْ گَهْ لَتَانْ بَمْ لَهْ بَهْ هَشْتَ دَاهْ!

پَهْ بَيْعَهْ دَهْ زَانَى قَورْسَى سَهْ رَشَانَى چَهْ نَدَهْ سَهْ خَتَهْ بَوْ يَهْ هَهْ سَتَى بَهْ مَانَدَوَوْ
بَوْ نَوْنَى دَنِيَا كَرْدَ وَ دَاوَاهِ بَهْ هَشْتَى كَرْدَ، بَهْ لَكُونْ نَهْ كَ بَهْ هَشْتَ بَهْ تَهْ نَهَا، يَانْ
فَيْرَدَهْ وَسَى نَهْ عَلا، بَهْ لَكُونْ دَاوَاهِ كَرْدَ لَهْ گَهْ لَ خَوَدِي پَيْغَهْ مَبَهْرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - دَاهْ
بَيْتَ وَ پَلَهْ وَ نَاسَتِي نَهْ وَنَدَهْ بَهْ رَزْ بَيْتَ.

پَيْغَهْ مَبَهْرَيْ خَوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَوْرَ پَنْيَ سَهْ رَسَامَ بَوْوَ، بَهْ دَاوَاهِ نَاهِيَابَ وَ
نَاهِازَهِيَه، نَهْ وَ چَاكَهِ خَوازِيَ وَ خَوازِيَرِيَ وَ پَرْ تَهْ قَوَاهِيَه، پَيْغَهْ مَبَهْرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَهْ رَمَوْوَيْ: كَنْ فَيْرَى نَهْ وَتَهْ يَهْ كَرْدَيَ پَهْ بَيْعَهْ؟! (مَنْ أَمْرَكَ بَهْ دَاهْ يَا رَبِيعَةَ؟)

پَهْ بَيْعَهْ وَ لَامِي پَيْغَهْ مَبَهْرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -يْ دَاهِيَهْ وَ تَيْ: سَوَيْنَدَ بَهْ خَوايَهِي
تَوْيَ بَهْ حَهْقَ نَارَدَوَوْهِ هَيْجَ كَهْ سَفَيْرَى نَهْ كَرْدَوَومَ، بَهْ لَامَ كَهْ جَهْ نَابَتَ فَهْ رَمَوْتَ
داَوا بَكَهْ تَا پَيْتَ بَيْهِ خَشَمَ، بَيرَمَ كَرْدَهَوَهْ كَهْ رَزَقَ وَ رَقَزِيمَ هَهْ لَايْ خَواَيَ
پَهْ رُوهْ رَدْگَارْ بَوْ دَيْتَ، مَنِيشَ دَاوَاهِمَ نَهْوَهْ بَوْ پَاشَ بَيرَكَرَدَنَهَوَهْ كَهْ خَواَيَ
پَهْ رُوهْ رَدْگَارْ بَمَگَهِيَهْ نَيْتَهْ جَينَگَاهْ وَ مَهْ نَزَلَگَاهِيَهْ جَهْ نَابَتَ لَهْ بَهْ هَشْتَدَاهْ، چَاوَمَ لَهْ

٤٠ - قال: فجئت، فقال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ما فعلت يا ربعة؟ أي: هل فكرت في
الطلب الذي تريده؟ قلت: نعم يا رسول الله أسألك أن تشفع لي إلى ربك فيعيتنني من
النار - وفي رواية مسلم - أسألك مرافقتك في الجنة.

مالی دنیاش نیبه، چونکه دیت و ده پریته وه، بؤیه وتم: له پیغه مبه ری خوا
 ﷺ داوای تاخیره ت ده که م.^{٤١}

پیغه مبه ری خوا ﷺ نه ونه دهی تر پئی سه رسام بوب، بین دهنگی
 دایگرت، به لام بین دهنگیه کی دوور و دریز، چونکه سه رسامه به لاونک نهم
 وته ناوازه و پر مانا و قول و گهورانه ده کات، که ته مه نی هیشتا نه گه یشتبووه
 بیست سال، پاشان پیغه مبه ری خوا ﷺ ره بیعه فرمومی: به من
 کاره که ت بؤ نه نجام نه ددهم.^{٤٢}

خوش به حالت ره بیعه گه یشتیه چ ناستیک، دوعای پیغه مبه ری خوا
 ﷺ به دل نیابی گیرایه، ها و پریه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده که یت
 له به هه شتدا، به لام پیغه مبه ری خوا ﷺ هر ده ست به رداری نابیت بؤ
 نه وهی کار بکات و بگاته نه و نائسته پیویسته له لایدن ره بیعه چه ند
 ئار استه یه کی پیغه مبه ری خوا ﷺ جن به جن بکات، بؤیه پیغه مبه ری

^{٤١}- فعجب النبي عليه أصلحة وأنت لهم من ذلك وقال له: يا ربعة! من أمرك بهذا، من علمك
 هذا الكلام؟ فقلت: لا والله الذي بعثك بالحق، ما أمرني به أحد، ولكنك لما قلت سلني
 أعطيك! ركت من الله بالنزل الذي أنت به؛ نظرت في أمري، وعرفت أن الدنيا منقطعة زائلة،
 وأن لي فيها رزقاً سيأتي في، فقلت: أسأل رسول الله ﷺ لآخر!.

^{٤٢}- قال ربعة: فصمت رسول الله ﷺ طويلاً، ثم قال لي: إني فاعل!.

خوا ﷺ فهرمانی پین کرد، له مهولا سوچدهی زور بهره بوق خوای
پهروه ردگار^{۴۳}.

دیاره سوچده بردنی زور بوق خوای پهروه ردگار ناستی نیاندار بهرز
ده کاتهوه، پلهی بهرزی پین ده به خشیت له بهه شتدا.

ئه گهه ره چاویتکی شبکاری واقعیانه بیر لام رووداوه بکهینهوه، چی ده بوبو
ئه گهه ره بیعه داوای پاره و سامان و خانوو و ژنی بکردايه له پیغه مبهه ری خوا
ﷺ، زور ناسان بوو پنی ده به خشی، خوئه مانه هیچی حرام نییه بدکو
حه لاله، مافی هه موو کهستکه که خاوهونی بیت.

به لام داوای بهه شتی کرد و له ناگری دوزه خ پاریزراو بنت و له بهه شتدا
له گهه پیغه مبهه ری خوا ﷺ کو بیتهوه، کامیان باشرته؟!

له واقعیشدا کیشه نییه داوا کردنی مالی دنيا و هیچ هه لاهیه کی تیدانیه،
به لام ره بیعه دلی پر له ژیانی بهه شته و کار بوق قیامه ده کات.

بوق نموونه ئه گهه ره کهستک بپرسیت چهند داوا ده کهیت له پاره؟!

ده لیت: یه ک ملیار دوکار.

کهستکی تر ده لیت: منیش (۲۵۰) دیناری عیراقیم دهونت، (۲۵۰)
دیناری عیراقی بهرام بهر به یه ک ملیار دوکار چی ده کات؟

۴۳- فامر رسول الله ﷺ اینی فاعل، فاعنی علی نفسك بکثرة السجود.

به دلنجیزه و هیچ.

بیرکردنوهی په بیعه کوری که عبی نه سلمی بهو شیوه، هیچ شتیک سه رقالی ناکات نهوندهی به هشت، مال و سهروهت و سامان و زن و پیداویستیه کانی تر وه کو (۲۵۰) دیناری عترافیه کهی نیستا و میلار دو لاره که يه.

حال و گوزه رانی هاوهلان به لوزیکی په بیعه بیریان ده کرده و، هیچ شتیک سه رقالی نهده کردن تنهها به هشت و نیعمه ته کانی نه بیت، هدر بؤیه په بیعه و هاوهلان هه میشه له په رستنی خوای په روهردگارو خزمه تی دین و پیغه مبار
صلی الله علیہ وسلم -دا بوون، زور کم له نیمه ناوی نه هاوهله بیستووه و له ژیانی شاره زا بووین له کاتیک پیشنه نگه بؤ نیمه و هدر نه بیرکردنوه و نیمانه واي لیکرد بیتنه نهستیره.

ویستگه يه کی تر له ژیانی هاوهلان، نهنه سی کوری مالیک بؤمان ده گتپرته و له صحیحی نیامی نه محمد و (موسیلم دا هاتووه، ده لیت: له جه نگی (بهدر) دا نزیک بووینده و له موشیکه کان، پیغه مباری خوا
صلی الله علیہ وسلم فرمودی: هه ستن بؤ نه به هشتی که پانتاییه کهی هینده نه م گدر دووندیه، (قوموا إلی جنة عرضها السموات والأرض).

هه رووه ها چهندین جار له قورئاندا گوتیان لی بووه و خویندو و مانه ته و خوای په روهردگار دده فرمودیت:

﴿ * وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَزْضُهَا أَسْعَنَوْتُ وَالْأَرْضُ أُعَدَّتْ لِلْمُنْتَقَبِينَ ﴾ آل عمران

واته: پیشبرکن و پله بکهن بو لیخوشبوونیک له پهروندگارتانهوه بو به هه شتیک که پانتاییه کهی فراوانه به فراوانی ناسانه کان و زهوي که گهوره ترین دروستکراون که خوای گهوره نه و به هه شتهی ئاماده کرد ووه بو نه و کهسانهی که ته قوای خوای گهوره نه کهن (ئەم ئایه ته بەلگدیه له سەر نه وھی که به هه شت ئىستا دروستکراوهو ئاماده کراوه).

يە كىك لە هاوه لان بە ناوی عومەيرى كورى حومامى ئەنسارى كە گوتى لە وته كەي پىغەمبەر ﷺ بوو، زوو لېنى تىگە يشتو تەدەبورى كرد، به هه شتیک پانتاییه کهی زهوي و ناسانه کان بىت، مەبەست ھەموو گەردوونە، بەلا يەوه زور گهوره بوو، بۆيە خىرا وتى: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ پانتاییه کەي هيتنىدەي ھەموو زهوي و ناسانه کانە؟! يە كەم جار گوتى لىيېتىت، پانتایی زهوي و ناسانه کان، ئىمە تەنها لە گۆشە نىگايەكى بچۈوكەوه كە چاومانە تە ماشاي ناسانى يە كەم دە كەين كە چەندە فراوانە، بە گهوره ترین تلسکۆپ ئەگەر تە ماشا بکەين دە بىت چى بىت، ھەموو زانسى دۇنيا نەيتوانىوھ تىپەر بکات لە ناسانى يە كەم.

بۆيە بە سەرسويمانهوه عومەيرى كورى حومام پرسى داخوا نه وندە فراوانە؟

پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: به لئی، عومه بیش و تی: به خین
به خین^{۴۴}.

قال رسول الله ﷺ: نعم، قال عمر: بخ بخ
پیغه مبه ری خوا ﷺ واپهی برد که عومه بروایی به و ته کهی نییه
بؤیه فه رمووی: چی وای لئی کردي بلنیت: به خین به خین؟!

عومه بیش و تی: سوئند به خوا ته نهها حذز ده کهم له ئه هلی ئه و به هه شته به
هیچی تر، پیغه مبه ری خوا ﷺ که زانی پاستگویه، عومه بیش به
پاستگویی داوای ده کات، فه رمووی: تو له ئه هلی ئه و به هه شته^{۴۵}.

بهو شیوه يه عومه بیش ده زیا نومیده وار بیو که له ئه هلی ئه و به هه شته
بیت، که زانی ئه هلی به هه شته بهو هه والهی پیغه مبه ری ﷺ - پنیدا، ثیتر
زانی هیچ شتیک پتگری لعن ناکات ته نهها جیهیشتنی ئهم دنیا يه نه بیت و
بمریت، چه ند خورما يه کهی به دهسته و بیو تا بیخوات، پاشان گوتی: ئه گدر
بمه ویت بزیم تا ئه و خورما يانه ده خزم ئه وه زیانیکی دوور و دریزه، ئه گدر
زیام يه ک خوله ک يان چه ند خوله کیک ئه و زیانه دوور و دریزه، ئه و
ده یویست پاسته و خو بروات بیو به هه شت کاتی نه بیو بیو خواردن، ئه قسه يه

۱۳۶

^{۴۴}- وشیده که بیو شتی زور گهوره له ناو عدره بدا هاتووه.

^{۴۵}- فقال رسول الله ﷺ: ما حملك على قول بخ بخ؟ قال: لا والله يا رسول الله
أنا مصدق، لكن رجاء أن أكون من أهلها، فقال رسول الله ﷺ: لما رأى الصدق في
عمر بن الحمام رضي الله عنه وأرضاهما فإنه من أهلها.

کردی ته‌نها دروشم نه‌بوو، به‌لکو پاستگو بwoo له گه‌ل خویدا و به کردار سه‌لاندی، چونکه ده‌یزانی به مردنی گوره‌که‌ی بు ده‌بیته باخینک له باخه‌کانی به‌هه‌شت، پاشان نیعمه‌تی زور گه‌وره به ده‌ست ده‌هینیت، زیانی هه‌میشه‌بیی له به‌هه‌شتدا به ده‌ست ده‌هینیت، بويه خیرا هه‌موو خورماکانی فری دا و ده‌ستی کرد به جه‌نگ هه‌تا شه‌هید بwoo.^{۴۶}

نه‌نووات و نومیده‌ی که هه‌بیوو به ده‌ستی هینا، خه‌لکاتیک داوای ته‌من دریزی ده‌کهن، به‌لام عومه‌یر به پاستگویی به دوای مه‌رگوه بwoo، پاستی کرد له گه‌ل خودا خوای گه‌وره پاستگویی خوی پیبه‌خشی، به‌هه‌شتی کرده نسیبی عومه‌یری کورپی حومام.

سه‌ره‌تای به‌یعه‌ته کان به به‌هه‌شت

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که به دوای مه‌ئادا ده‌گه‌را و پرووی ده‌کرده هدر هوز و عه‌شیره‌تیک که دوای دال‌ده‌دانی لئی ده‌کردن، نرخی دال‌ده‌دانه‌که‌ی ته‌نها به هه‌شت بwoo، نه‌وهی پیی رازی بwoo عه‌زیز بwoo به‌هه‌ایه.

له موسنده‌دی نیام نه‌حمد دا هاتووه، له هاوه‌لی به‌پیز (عبداده‌ی کورپی صامت) ده‌لتیت: من يه‌کیک بووم له‌وانه‌ی که له په‌یانی عه‌قه‌به‌ی يه‌کم دا به‌شدار بووم، به‌شدار بووان (۱۲) پیاو بوون، به‌یعه‌تمان دا به پیغه‌مبه‌ری خوا

^{۴۶} - فأخرج تمرات من قرنه، فجعل يأكل منها، ثم قال: لئن أنا حبيت حق آكل تمراتي هذه إنها حياة طويلة، فرمى بما كان معه من التمر، ثم قاتلهم حق قتل.

صلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ بِهِ يَعْهُدْ تَهْ كَهْ نَاوِنْرَا بَهْ بِهِ يَعْهُدْ تَيْ نَافِرَهْ تَانْ^{۴۷}، دَاوِامَانْ لَيْنْ كَرَا كَهْ شِيرِك
بُو خَوَاعِي پَهْرَوَهْ رَدَگَارْ بَرِيَارْ نَهَدَهِينْ، زِينَا نَهْ كَهْ يِينْ، دَزِي نَهْ كَهْ يِينْ، مَنْدَالَهْ كَانْمَانْ
نَهْ كَوْزِينْ لَهْ تَرَسِي ڦِزْقِي وَ ڦِوْزِي، بُو خَتَانْ بُوْ كَهْسِ نَهْ نَجَامْ نَهَدَهِينْ لَهْ ڦِوْوَي
دَزِي وَ نَامَوُوسِ وَ شَهَرَهْ فَهَوَهِ، سَهَرِيَچَنِي نَهْ كَهْ يِينْ لَهْ كَرْدَارِي ڇَاكَهْ دَا.

ئَهْ شَهَشِ خَالَهْ كَهْ جَهَوَهْهَرِي بِهِ يَعْهُدْ تَهْ كَهْ بُوْ بَرِيَتِينْ لَهْ:

۱- هَاوِيَهْ شِ بَرِيَارْ نَهَدَهِينْ.

۲- دَزِي نَهْ كَهْ يِينْ.

۳- زِينَا نَهْ كَهْ يِينْ.

۴- مَنْدَالَهْ كَانْمَانْ نَهْ كَوْزِينْ.

۵- بُو خَتَانْ نَهْ نَجَامْ نَهَدَهِينْ.

۶- سَهَرِيَچَنِي نَهْ كَهْ يِينْ لَهْ فَرَمَانْ كَرْدَنْ بَهْ ڇَاكَهْ.

نَهْ نَجَامِي پَيَادَهْ كَرْدَنِي ئَهْ شَهَشِ خَالَهْ بَهْهَشَتَهْ، پَيَغَهْمَبَرِي خَوا
صلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ فَهَرَمُووِي: نَهْ گَهْرِ رَاستِ وَ بَهْوَهْ فَا بَوَونْ دَهْ چَنَهْ بَهْهَشَتِ، خَوْ نَهْ گَهْر

۴۷- (هَزَّكَارِي نَاوَنَانِي بِهِ يَعْهُدْ تَهْ كَهْ نَاوِي بِهِ يَعْهُدْ تَيْ نَافِرَهْ تَانْ دَهْ گَهْرِيَتَهْ وَ بُوْ نَهْوَهِي دَاوِامَانْ لَيْنْ
نَهْ كَرَابَوَوْ كَهْ جَهَنَگِ بَكَنْ وَ جَيَهَادْ فَرَزْ نَهْ كَرَابَوَوْ).

غهشتان کرد و پاستگو نهبوون، نهوه فرمان له دهستی خوای پهروهه دگاردايه
يان لیتان خوش ده بیت ياخود نازارتان نهدات و تولهتان لئی ده کاتهوه.^{۴۸}.

هیچ هاوه لیک سه ریچی نه کرد لمو خالانه، بؤیه خوای پهروهه دگار
خستنیه به هه شته وه.

نرخی کارکردن له به یعه تی دووه م

گومانی تیدا نییه له دوای سالیک هاوه لان گدرانه وه بُو لای پیغه مبه ری
خوا ﷺ و به یعه ته که له سه ریان زور سه خست و قورس بُو له چاو
به یعه تی يه که مدا، لیره دا خویندنه وه يه کی زیاتر ده که بین بُو په یمانی عه قه بهی
دووه م، هه رو ها له مه سنه دی ثیامی نه حمدا هاتووه، له هاوه لی به ریز
جابری کوری عه بدوللا ده لیت: و تمان: به پیغه مبه ری خوا ﷺ له سه ر
چی به یعه تت بین بدهن، ياخود له سه ر چی به یعه تمان لئی و هر ده گریت نه م
به یعه ته ش له چه ند خالیکدا خوی ده بینییه وه، پیغه مبه ر ﷺ فه رمو وی:

^{۴۸}- في مسند الإمام أحمد بن حنبل رَحْمَةُ اللَّهِ ، يقول عبادة بن الصامت رَوْفُ اللَّهِ عَنْهُ: كنت فيمن حضر العقبة الأولى، وكنا اثنا عشر رجلاً، فباعينا رسول الله ﷺ على بيعة النساء وذلك قبل أن يفرض الجهاد، فباعيناه على أن لا نشرك بالله شيئاً، ولا نسرق، ولا نزني، ولا نقتل أولادنا، ولا نأتي بيتهان نفتريه بين أيدينا وأرجلنا، ولا نعصيه في معروف فإن وفيتكم فلهم الجنة، وإن غشيتم من ذلك شيئاً فامركم إلى الله؛ إن شاء عذبكم، وإن شاء غفر لكم.

یه کهم: به یعه تم بدهنی له سه‌ر گویرایه‌لی و سه‌ر پیچی نه کدن له چالاکیتان
و له تمبه لیتان^۱.

لهوانه‌ی به یعه ت ندهن له عدقه‌بهی دووه‌مدا بونیادی نه نوممه‌ته‌یان
له سه‌ر ده کریت، نهو کومه‌لمن هله‌لگری کولی قورس و نالای تیسلامن و
هله‌لگری بانگه‌وازه کمن به گشتنی، بؤیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ زور به ناشکرا و
پوونی پنیان پاده‌گه‌نتیت نه نه به یعه‌ته زور گه‌وره‌یه بؤیه ده‌بیت گویرایه‌لی
(٪۱۰۰) بن و سه‌ر پیچی کردن هه‌موو کارنک نه نجام بدهن، تنه‌ها به
گویرایه‌لی و سه‌ر پیچی کردن واژیان لئی ناهینیت، به‌لکو له هنیز و توانا و
چالاکیاندا و له تمبه‌لی و خه‌والویاندا!

لهوانه‌یه مرۆف بؤ کارنک زور چالاک و حه‌مامسی هه‌بیت و بانگه‌واز
بکات که توانا و چالاکی وزه‌ی هه‌بوو، نه نه چالاکی و هنیز و توانا‌یه پالی پیوه
ده‌نیت بؤ کارکردن، به‌لام ئه‌گهر مرۆف له حالتی تمبه‌لی و بیزاری و
بیتفاقه‌تیدا ده‌بیت به هه‌مان شیوه بیت، واتا ناتوانی بلی هیلاکم، بیزارم، عاشقم،
بی پاره‌م، بی که‌سم، بی هنیزو...هتد. که فه‌رمانت بی کرا بؤ نویز، پوززو،
زه‌کات، حه‌ج، جیهاد، فه‌رمان به‌چاکه و پیگری له خراپه، ده‌بیت گویرایه‌ل
بیت و واژه‌تیان نییه، به‌لکو له هه‌موو حالته کاندا ده‌بیت به‌رده‌وام و گویرایه‌ل
بیت.

^۱- تباعوني عل: السمع والطاعة في النشاط والكسل.

لهوانه يه له کاتیکدا چالاک بیت بو جیهاد، بهلام له کاریکی تردا سنه رقالی بازرگانی و ژنهینان و توانای لاشهیت لاواز بووه، هیچ همنجھتیکت نییه بو گوپرايەلی نه کردن، مادام تو هملگری نهم نالایهیت و بونیادی نوممه ته کدت له سه ر شانه ده بیت بهردە وام بیت، بهو شیوه يه هاوەلان په روەردە ده بۇن له سه دهستى مامؤستاي مرۆفایه تى پېغەمبەرى خوا ﷺ.

دۇوم: به خشينى سەرەودت و سامان له کاتى بۇون و نەبۇوندا، ياخود له کاتى قورسى و سەختى و ئاسانكارى ھەبۇوندا، (على النفقه في العسر واليسر)، به خشىن له کاتى بۇوندا ناسابىيە، بهلام له کاتى موحتاجى خوت و كەس و كارت زۆر سەختە، بهلام پېغەمبەرى خوا ﷺ نەوەرەجەی بو داناوين بۇ نەوهى پەروەردە بىن له سەر خۇنەويىستى له پىناوى خەلکىدا، نەوهش وەسفى نوممه تى ئىسلامىيە كە ناسراوه بە باشتىن خەلکى بۇ خەلکى (خىر أمة).

سېيم: به يعەتدان له سەر فەرمانكىردن بە چاكە و پىنگرى كىردن له خاپە، (وعلى الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر).

لە پىستىدا نەمەش كاریکى زۆر قورسە له سەر نەفسى مرۆف و زۆر جار له سەر خۆى دەكەۋىت و بە سەر خۆيدا دەشكىتىھە، بۇ خۆى كارە كە زۆر سەختە.

چوارم: به يعەت بىدەن كە ھەلسن بۇ كاركىردن و له لۆمە و تانە و تەشەر و لۆمە كاران نەترىسن،

(وعلی أَنْ تَقُولُوا وَفِي رَوَايَةٍ: وَعَلَى أَنْ تَقُومُوا فِي اللَّهِ لَا تَأْخُذُكُمْ فِيهِ لَوْمَةٌ لَّا تُنْهَا)

نهم مه رجهش زور سه خته، هه رچه نده سه رسه خته و دوز منکاری پوو
به رووی بانگه واژ و بانگه واژ چیان بیته وه ناییت هیچ هه نجحت و بیانوویه ک
بدات به دهسته وه و له کاره که بوه ستیت و نیتر واژ له بانگه واژ کهی بهیتیت.

پینجهم: به یعه تم بدنه نه سه رخستن نه گهر هاتمه ناو شاری (یه ثریب)
واتا مه دینه، ده پارتنزن هه روه کو مالو مندالی خوتان ده پارتنزن و خوتان چون
ده پارتنزن، (وعلی أَنْ تَنْصُرُونِي إِذَا قَدِمْتُ إِلَيْكُمْ، فَتَمْنَعُونِي مَا تَمْنَعُونِي مِنْ أَنْفُسِكُمْ
وَأَزْوَاجِكُمْ وَأَبْنَاءِكُمْ).

مه رجی پینجهم له هه مووی سه ختتره، چونکه یاری مندالان نیبه و پرسه که
دینه و له لای خواوه هاتووه، پیویستی به پاستگویی، بهر خودان، بهرگری
کردن، هه ولدان، گیانبه خشین هه یه، نهم کاره ش پیویست تره له خوت و مال
و مندال و زن و هه موو که سوکارت، سه ختی نهم کاره به مالی دنیا پیوانه
ناکریت، به لکو پیویستی به کاری قیامه تی هه یه تنهها پاداشته کهی له پروری
ثاخیرهت دا ده دریته وه.

له دوای نهم شهش مه رجهی تری له په بیانی عهقه بهی دووه دا، هه دووه
به یعه ته که (۱۲) مه رج تبیدا پروویدا، داخو پاداشتی نه و مه رجانه چی بیت؟
هه موو نهم مه رجانه له به رانبه ر چی دا!

سدرودت و سامان، پله و پایه، پوستی دهولهت و حوكومهت و هرده گرین،
ئهی چی و هرده گرین ئه گه ر ته مانه مان له پیناوی خوادا به کار هینا، نرخه کهی
چیه؟!

پیغه مبهربی خوا صلی اللہ علیہ وسالۃ الرحمۃ وسالۃ النبی فرمودی: به هه شت و هرده گرن (ولکم الجنة)
له (۱۲) مدرج و (۴۰) وشهی کار کردن تنهها نرخه کهی یه ک وشهیه
به هه شت.

نه گهر له واتا و مه فهومی نهم وشهیه تیگه یشتی و کارت بُ کرد، هه رگیز
شکست ناخویت هه میشه سه رکه و تتو ده بیت له هه ممو دنیادا، لهم دنیا یه دا
ئه گهر به دوای به هه شته و بوبویت که رامه ت پاریزراوه، عیزه ت پاریزراوه،
که سایه تیت به هنیزه... هتد، بُ قیامه تیش گومانی تیدا نیه که براوهی یه که می!

هه رو ها جابری کوری عهد وللا ده لیت: هه لسا ینه وه تا ده ست بخه ینه ناو
ده ستی پیغه مبهرب صلی اللہ علیہ وسالۃ الرحمۃ وسالۃ النبی و به یعه ته که ئه نجام بدهین، کوری کی گه نج که له
(۷۰) که سه ناما ده بوبه کهی ئه و به یعه ته بوبه، له هه ممو بیان بچووکتر بوبه،
ناوی (نه سعده دی کوری زوراره) بوبه، ده ستی پیغه مبهرب صلی اللہ علیہ وسالۃ الرحمۃ وسالۃ النبی-ی گرت و
وتی: له سه رخوبین ئهی گه لی (یه تریب) تیمه پیشو ازی له که سینکی ئاسایی و
ریبور ناکهین وا بزانن مرؤفیتی کی ساده و سانایه، ئیوه باش ده زانن نهم که سه
پیغه مبهربی خوا یه صلی اللہ علیہ وسالۃ الرحمۃ وسالۃ النبی، ئه و پوژه ی که ده رب ده ده کریت و له
هو زه کهی جیا ده بیت وه، به واتای نموده یه که هه ممو عه ره ب له گه لیدا
ده جه نگن به گشتی، ده بیت جه نگ هه لبزیرین، شمشیر ده چه قینن به
گیانیاندا، ئه و ده مه ده بیت پیاوی ئه و مهیدانه بن، نارام بگرن له چه قاندنی

شمშیر به گیانتاندا، ئه گدر ده توانن ئه و کاره ئهنجام بدهن و ئازار و چاونه ترس و ئارامگر بن، جه نگ ده کهن دژی هەموو عەرب دەوهسته وە، وەرن بەيەت بدهن و پىغەمبەر ﷺ بۆ خۆتان بەرن و پاداشت و ئەجرتان لەسەر خواى پەروەردگاره.

خۇ ئەگەر دەترسن و پىاوى ئەو مەيدانه نىن، لە ژيان و نەفسى خۆتان دەترسن، وازى لى بەھىنن و خواى گەورە دەپارىزىت و لەسەر تىوهش ناكەوتىت، هەموو وتيان: واز بەھىنە لە كىسى خۆمانى نادەين و ناھىئىن لە دەستەن دەرىچىت، هەررووا بە ئاسانى وازى لى ناھىئىن، هەموو پىاوانە هەلسان لەسەر مەرجە كانى عەبیاس ئامادە بۇون لە بەيەتە كەدا، بەيەتىان دا بە پىغەمبەر ﷺ لەسەر بەھەشت.

لە گەل ئەوهى ئەو كۆمەلە ھاوەلە نوي بۇون ھەيان بۇو چەند رۆزىك بۇو مۇسلمان بۇ بۇو، ھەيان بۇو يەك رۆز بۇو مۇسلمان بۇ بۇو، ياخود مانگىك يان دوو مانگ دوورتىرين كەسيان كەوا مۇسلمان بۇ بۇون دوو سال بۇو ئىيانيان

٥٠ - يقول جابر بن عبد الله رضي الله عنهما : فقمنا نبايعه، وأخذ بيده أسعد بن زرارة - وهو أصغر السبعين - إلا أنه قال: رويداً يا أهل يثرب، إنالم نضرب إليه أكباد المطى إلا ونحن نعلم أنه رسول الله، وأن إخراجه اليوم مفارقة العرب كافة، وقتل خياركم وأن يعضكم السيف . فإن أنتم قوم تصبرون عليها إذا مستكم ، وعلى قتل خياركم ، ومفارقة العرب كافة، فخذوه وأجركم على الله ، وإن أنتم تختلفون من أنفسكم خيفة فذروه فهو عذر عند الله - عز وجل - افقالوا: يا سعد، أمط عنا يدك، فوالله لا نذر هذه البيعة، ولا نستقيلها، قال: فقمنا إليه رجالاً رجالاً، فأخذ علينا، ليعطينا بذلك الجبة.

هینابوو. شهش کسی خهزره‌جی بون، له گه‌ل نمهوه‌شدا که چه‌نده سره‌تا
بون له ناو ئەم دینه‌دا، به‌لام تىگه‌يىشتىنى زور قوليان هەبۇو ھەر يەكە و
تىگه‌يىشن و دید و تىپوانىنى پوونيان گەياند بەو ناسته بەرزه ئىيانىيەى کە
هاوه‌لان پىيگەيىشتىبۇون.

هاوه‌لان ژيان سەرقالى نەكىد بون، بەلکو قيامەت پلهى يەكەم بۇو
سەرقاڭ بون بە بەھەشتەوە، خەرىكى كۆكىدەنەوە تۈشۈۋ بون بۇ
بەھەشت، چونكە دەيانزانى ژيان نرخى (نەرزىشى) نىيە، بەلکو ماندوو بون
و خۇ سەرقاڭ كىدىن بە بەھەشت ئامانجى سەرەكىيە.

خۇ پاراستن لە ئاگرى دۆزەخ لە چاۋى ھاوه‌لانەوە
هاوكىشە كە زور سادە دەبىتەوە كە ئىاندار ھەولى بۇ بەھەشت بۇو
راستەو خۇ دوور كەوتەوە يە لە ئاگرى دۆزەخ، ھاوه‌لان بە جۇرتىك خوا و
پېغەمبەر ﷺ - يان خوش دەويىست كە ترسى دۆزەخيان نەبۇو، مەرۇف
بە سرووشتى وا ھەلکە توھ ھەر كەسىكى ترى خۇشويىست گۈزىايەلى دەبىت،
عەرەب دەلى: (ان المحب لمحب مطبع) خۇشەوەيىست بۇ خۇشەوەيىستە كەى
ھۇگرو گۈزىايەل.

لەبەر ئەوهى زوربەى ھاوه‌لان لە بەھەشت گەپاون و ئۆتوماتىكى لە
دۆزەخ دوور كەوتۇونەتەوە.

بەلام بۇ ئەوهى تابلوكە لەبەر چاوماندا پارسەنگ بىت، بەھەمان شىوه‌ش
ئاوتىتە بۇ بون لە گەل كىشە دۆزەخ دا تەنها پەيوەست نەبۇون بە

به هه شته و، ههندیک له هاوه لان تنهها له باسه کانی فیته و نیشانه کانی
قیامهت پرسیاریان ده کرد، بو نهودی خویان پیاریزون، له و فیته و ئاشوبانه و
دوور بن له ئاگری دوزه خ، وه کو هاوه لی به ریز حوزه یفهی يه مانی.

نمونه هی عه بدوللای کوری پهواحهی ئه نصاری کاتیک سوپای موته
خواحافیزی لئ کرا و ئه میره کانی به پی که وتن، يه کیک له ئه میره کانی
عه بدوللای کوری پهواحه بwoo، له سه ره تای پینگادا دهستی کرد به گربان،
خه لکه که هه موو وايانزانی له جه نگه که ئه ترسیت، لیيان پرسی چی
ئه تگرتیت؟ له پرسیاره کهيان تیگه يشت کهوا دهزانن له ترساندا ده گری!!

وتی: سویند به خوا نهودی خوش ویستی بیت بو دنیا نیمه و گرنگی
ته نانهت يه ک پهنجهی نیبه لای من (أَمَا وَاللَّهُ مَا بِيْ حَبُّ الدُّنْيَا - لَا تَظْنُوا أَنِّي
أَبْكِي لِأَجْلِ الدُّنْيَا - لَا صَبَابَةَ بِكُمْ).

پئی راگه ياندن که دنیا هیچ به هایه کی (ئه رژیکی) نیبه تا بترسم و بوی
بگریم، ئاوات و ئامانجم نهودیه له پیناوى خوای گهوره دا شهدید بم.

به لام نهی چی عه بدوللای کوری پهواحه ده گریه نیت لهم کانهدا!

عه بدوللای و تی: گویم له پیغمه بر ﷺ بووه، ئایه تیکی خوینده وله
قورئاندا که هه موو به جه هه نه مدآ په ده بن ئایه ته کهی خوینده وله:

﴿وَلَمْ يَنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتَّى مَقْضِيَّاً﴾ مريم

واته: هیچ که سینک له نیوه نیه ئیلا ئەبى بەسەر پردی (سیراط) دا تىپەرى
و بچىتە سەر ناگىرى دۆزەخ ئەمە كارىكە و بپاوهەتەوە و كوتايىي ھاتووه و
خواى گەورە بېيارى لەسەر داوه من تىباڭم چۈن دەچىنە ناوى چۈن
دەرده چىن؟! نەو گريانە نەو ئايەتى بىرکەوتەوە لە كاتى چۈن بۇ جىهاددا
ئەو لە شەھيد بۇون نەدەترسا، بەلكو ھەولى بۇ دا و ھەر لەو جەنگەدا شەھيد
بۇو.

عەبدوللەھاوهلىكى سەركىدە و (قيادى) خاوهەن فەزلى بۇو، پىنگە و پله و
پايەى بەرزى ھەيمە لە گەورە ھاوهلان ھەزمار دەكىيت، لەگەل مانا و
واتاكانى قورئان دا دەزىيا و ئاوتىتە بۇو لەگەل بەھەشت و دۆزەخ دا، لە ناگر
دەترسا، وا خۇى دەبىنى لە تاوانبارانە، ياخود لە مونافيقە كانە، يان ئەھلى
شىرك لەگەل ئەوهى كە لە ھاوهلە ئىيان بەرزە كان بۇو، پەزامەندى خوا لە
عەبدوللە و لەھەممو ھاوهلانى پىغەمبەر ﷺ بىت.

بەھەشت و دۆزەخ لە چاوى ئىمەوه

پىویستە ئەو پرسىارە لە خۇمان بىكەين و ھەلۋەستە يەك وەربگىرىن بلىغىن
بۇچى ئىمە وە كۆ ھاوهلان و پياوچاكان ئاوتىتە نابىن بە باسە كانى بەھەشت و
دۆزەخ و كارىگەرى ئەوتۇ لەسەرمان دروست ناكات؟

بە دلىيابىه وە ھەممۇ ئىياندارىك حەزى بە بەھەشتە و ترسى لە دۆزەخ ھەيم،
بەلام ئايا وە كۆ ئەوهى ھاوهلان تىنۇ بۇون بۇ بەھەشت و خۇيان دەپاراست

له دوزهخ، ئىمەش وايىن؟ ئايا به و شىوه يه له گەلیدا دەزىن و ئاۋىتەمى دەبىن و
كارىگەرى لەسەرمان جىنەدەھىلىت؟

ھەموو ئەم پرسىارانە و چەندىن پرسىارى تى سەرقالىان دەكات و دەبىت
بەدوای وەلامى تەندروستدا بىگەپتىن بىزانىن ئەوهى ھاوهلان پىيىگەيشتۇون
ئىمەش پېتى دەگەين؟ ئەوهى ژيانى ئەوانى پې كىردىبو لەو پرسە ئايا ژيانى
ئىمەش پې دەكات تا بىگەينه پلە و ئاستى ئىيانى بەھىزى؟

گومانى تىدا نىيە هوکارى سەرەكى دەگەپتەوە بۆ ئەوهى كە زانىارى
تەواومان نىيە لەسەر ئەم پرسە، زانىارىيە كانمان زۆر كەم و كورتن تەنانەت
زانما و باڭخوازە كانمان زۆر فەنتازيايانە باسى دەكەن و لە شىوهى خەبالدا
دەيخوتىنەوە له گەل ناخى مرۆقى ئىياندار يە كانگىر و ئاۋىتە نابىت.

ھەرچەندە پىوهرى خۆشى بەھەشت و نىعمەتە كانى پىوهرناكىت لە گەل
نىعمەت و خۆشىيە كانى دنيادا، ياخود دوزهخ ئازار و ئەشكەنجه و گۈپتىنى
پىوهر ناكىت بە ئازار و ئەشكەنجه و دنيا و ئاگرى ئەم دنيايد، بەلام لە گەل
ئەوهشدا ئەوهندەى لە قورئان و فەرمۇودەدا ھاتۇوه بەسەانە كە بتوانىن
لە گەلیدا مامەلە بىكەين و بىزىن و ئاۋىتە بىبىن و كارىگەرى زۆر گەورە
لەسەرمان دابىتىت، ئەگەر ئىياندار زانىارى ورد و قول و پې مانا و تەفسىلاتى
بەدەست هەينا لەسەر بەھەشت بە دلىيائىيە وە موشتاقى دەبىت.

ئەگەر زانىارى بە ھەمان شىوه لەسە دوزهخ و ئازارو ئەشكەنجه و
ترسناكى بە دەست بەھىنەت مەرۆف بە دلىيائىيە وە خۇى لى دەپارىزىت، ئەگەر

هر بلتین ئاگر شتیکی ترسناکه و بههشت جوانه، زور کاریگه‌ری دروست ناکات لهسر دل و دهروون بەلکو پیویستی به پوونکردنوهی زوره.

کەمترین خەلاتى خەلکى بههشت

لېرەدا دەمانەونىت زیاتر پوونکردنوهىيەكى بچووك بدهىن لهسەر كەمترین خەلات و نىعەمت كە دەدرىت بە ئەھلى بههشت، لە راستىدا مۇۋەسەرسام دەبىت و حەيران دەبىت لە باسە كانى بههشت كە لە فەرمۇودە و قورئان دا ھاتووه، بە سەدان ئايىت و فەرمۇودە باس لە نىعەمەتە كانى بههشت دەكەن، لېرەدا تەنها يەك فەرمۇودەمان ھەلبازاردو، كە كەمترین خەلاتە دەدرىت بە خەلکى بههشت و كەمترین نىعەمەتە پىنى دەدرىت، ھەمۇو ئەھلى بههشت لەم كەسە زیاتر وەردەگرىت لە مولىك و سامان و نىعەمت.

ئىمامى موسىلىم لە عەبدوللائى كۈپى مەسعودەدە بۆمان دەگىرېتىهە لە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمۇونىت: كۆتا كەس كە دەبىاتە بههشت، كەسىكە زۆر بە ھىواشى دەپرات و زۆر جار دەكەوت و ھەلئەستىتە، ھەندىنگى جارىتكە دەكەوتىنە ناو ئاگر و لە ناو ئاگردا دەسوتىت، پاشان لە ناو ئاگر پىزگارى دەبىت و دىتە دەرەوە، دواى ئەمۇو نازارو ئەشكەنجه و ناپەحەتىيە كە دۆزەخ تىپەر دەكات پاشان ئاپەر ئەداتەوە دەلەيت: پاڭ و بىنگەردى بۇ ئەمۇو زاتەي پىزگارى كىرمە لە دۆزەخ، بە راستى ھەمۇو شتىكى بىن بەخشىيەم كە بە هېچ كەسى نەداوە، تەنها بە ھاتتنە دەرەوەي لە ئاگردى دۆزەخ گەورەتىين بەھەشتە و گەورەتىرن نىعەمەتە بۇ ئەمۇو كەسە، پاشان دەلەيت: ئەوهى بە من بەخىراوە نە بەيە كەم كەس و نە بەكۆتا كەس

به خشراوه، نه و نده پازییه!! وا ده زایتیت نه و نیعمه تهی پتی به خشراوه لای
هیچ نیاندارایکی تر نییه، چونکه له ناگردا نه و نده نازارو ناپه حه تی
چه شتووه، نازاتیت کومه لیک له نیانداران چهندین سال پیش نه و چوونه ته
به هه شت و له نیعمه تی خوشی و شادی ناو به هه شت دان.

دارنک به رز ده بیتیت له دووره وه له لایه کانی ناویکی سازگار و پر
به رو بوبو مه، سبیه ری خوشه، ده لیت: خوای په رو هر دگارم بمگهینه نه و دار و
ناؤه تا پشوویه ک بدھم و تیز ناو بخومه وه تینویتم بشکیت.

خوای په رو هر دگار و لامی نه داته وه و ده فرموموت: نهی نه و نهی نادهم
نه گهر نه و نهی داوای ده کهیت پتیت ببه خشم، ئیتر داوای هیچی تر ناکهیت؟
که سه که ده لی: نه خیتر داوای هیچ ناکهم.

پهیان و وفاو عهد نه دات به خوای په رو هر دگار که چیتر داوای هیچ
نه کات، خوای په رو هر دگار عوزری لی و هر ده گریت له دوای نه و هممو
ناپه حه تی و توله لی لی سه ندراوه ته و، نه و نهی که ده بیتیت نارامی له سه ر
ناگریت گه وره ترین و خوشترین نیعمه ته بو نه و، خوای په رو هر دگار
ناؤانه کهی ده هینتیت دی، ده گهیه نیته نه و جنگایهی که داوای کردووه، له ئیز
سبیه ره کیدا پشوو نه دات و ماندو بوبونی ده رده چیت و تیرو پیر ناویش
ده نوشیت.

پاش ماوهیه کی تر دارو ناویکی تر ده بینیت لهوهی خوی له لا یابه تی
جوانتر و خوشتره، دیسانه وه داوا ده کاته وه له خوای موته عال بیگه یه نیته لای
کانی و ناوی دوووم پرواته لای نه و داره و له به رو بیومی بخوات.

خوای په روه ردگار ده فه رمویت: نهی ندهوی نادهم، تو په یهان و عه هدت
نهدا که چیتر داوای هیچ شتیکی تر نه کهیت؟!

که سه که ده لیت: نه مجا ره با بگه مه نه و جینگا بین ناچیت داوای هیچی تر
بکه م نهی په روه ردگارم؟!

جاریکی تر په یهان نه داته وه که داوای هیچ نه کات و داوا کاری نه میتیت،
خوای گهوره ده بیه خشیت و عوزری و هردگریت، چونکه نهوهی ده بینیت
توانای نارامگرتی له سدری نامنیت.

بنجاري سینیم دار و ناویکی تر ده بینیت له به رهگای به ههشت
دووبارهی ده کاته وه داوای ده کات خوای په روه ردگار پی ده بخشت و نیتر
چیتر داوا ناکات، که نزیک ده بینیه وه له و جینگایه خله لکی به ههشت ده بینیت
له ج شاد و خوشی و نیعمه تیکدان، گونی له ده نگیانه. داوا ده کات له خوای
په روه ردگار که بیخانه به ههشت.

خوای په روه ردگار ده فه رمویت: نهی ندهوی نادهم کهی وا ز ده هینن له
داوا کردن، ئم هه مو داوا یهت له چیه؟ رازی ده بیت به هیندهی دنیا مولکت
پی ببه خشم؟

خوای په روهردگار هیندهی ئەم زهوييە که چەند فراوان و گهوره يه، حهوت
کيشورى تيدايه بهو پانتاييە زوره و زرياكان و...هتد، ده به خشيت بو کوتا
کەسى به هەشت کە کەمترین پلهى نەھلى به هەشتە!

پاشان کەسە کە توشى شۆك دەبىت کە به دار و ناونىك پىشتر رازى بۇو،
تا خواي په روهردگار هيندهى ئەم ژيانەي بىن ده به خشيت، بەلكو خواي
په روهردگار دەفرەرمۇويت: هيندهى دنيا جاريڭى تر ده به خشم، واتا دووجار
گهورە تر لەم زهوي و ژيانە به ھەموو نىعەمەتە كانىيەوە!

کەسە کە دەلىت: په روهردگار گاللەم لە گل دە كەيت؟ لە كاتىكدا زاتى
بەرزت خواي ھەر دوو جىهانى دنيا و قيامەت.

کەسە کە تواناي وەرگرتى ئەو ھەموو مولىكەي نىيە، لە دارىكەوە بۇ
دارىكى تر داواكارى ھەبوو ئىستا خواي گهورە دوو ئەوهندەي زهوي
پىتە به خشيت!

بۇيە وا دەزانىت بۇتە گاللە جاپ، خواي په روهردگار گاللەي بىن دە كات!

عەبدوللائى كۈرى مەسعود دەستى كرد بە پىتكەنин، پاشان وتى: ناپرسن
بۇچى بىن دە كەنم؟! پرسىان بۇ پىتە كەنى؟!

لە وەلامدا وتى: لە بەر ئەوهى خواي گهورە پىتكەنلى بە وتى ئەو بەندىدە
كە وتى: خوايە گاللەم بىن دە كەيت؟ پاشان خواي په روهردگار فەرمۇوى: من
گاللە بە تو ناكەم، بەلام ئەوهى بەمەۋىت دە بېھ خشم.

ئەوەش مولىكى كۆتا كەسە كە دەچىتە بەھەشت دوو جار ھىندهى پانتايى

زەويىيە!^{٥١}

^{٥١} - روى الإمام مسلم رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يصف حال آخر أهل الجنة دخولاً الجنة: «آخر من يدخل الجنة رجل، فهو يمشي مرة ويكتبوا مرت وتسفعه النار مرة، فإذا ما جاوزها التفت إليها، فقال: تبارك الذي نجاني منك لقد أعطاني الله شيئاً ما أعطاه أحداً من الأولين والآخرين فترفع له شجرة- يرى من بعيد شجرة- فيقول: أي رب، أدنني من هذه الشجرة، لأستظل بظلها وأشرب من مائها، فيقول الله عز وجل: يا ابن آدم! لعلك سألكيها سألتي غيرها، فيقول: لا يا رب، وبعاهده ألا يسألها غيرها، وربه يعذرها؛ لأنه يرى ما لا صبر له عليه، فيدنه منها، فيستظل بظلها ويشرب من مائها، ثم ترفع له شجرة هي أحسن من الأولى؛ فيقول: أي رب، أدنني من هذه لأشرب من مائها وأستظل بظلها، لا أسألك غيرها، فيقول الله عز وجل: يا ابن آدم! ألم تعاهدي ألا تسألي غيرها؟ لعلك مني أدنني منها تسألي غيرها! ثم ترفع له شجرة عند باب الجنة هي أحسن من الأولين؛ فيقول: أي رب، أدنني من هذه؛ لأستظل بظلها، وأشرب من مائها لا أسألك غيرها، فيقول: يا ابن آدم! ألم تعاهدي ألا تسألي غيرها؟ قال: بلى يا رب! هذه لا أسألك غيرها. وربه يعذرها؛ لأنه يرى ما لا صبر له عليه، فيدنه منها، الآن أصبح قريباً من الشجرة الثالثة التي على باب الجنة، فإذا أدناه منها فيسمع أصوات أهل الجنة. أنه قد قرب من الجنة جداً، فسمع النعيم والسرور فيها، فيشتق له هذا النعيم والسرور، فيطلب من ربها أن يدخله الجنة، يقول: أي رب، أدخلنيها، فيقول الله عز وجل: يا ابن آدم! ما يصربيني منك؟ أيرضيك ألا أعطيك الدنيا ومثلها معها؟

فيقول: أنسىزئ مىنى وأنت رب العالمين!

فضحك ابن مسعود رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وأرضاه راوي الحديث ثم قال: للناس الجالسين حولها ألا تسألوني مم أضحك؟ فقالوا: مم تضحك؟

هر له صهیحی موسیم-دا هاتووه له هاوه‌لیکی ترهوه بهناوی
موغه‌یه‌رہی کوری شوعبه له پنجه‌مبه‌ری خوا ﷺ - وہ دفه‌رموویت:
موسأ عَلَيْهِ السَّلَامُ پرسی له خوای پهروه‌ردگار که متین خه‌لاتی ته‌هی به‌هشت
چه‌نده؟

خوای پهروه‌ردگار دفه‌رموویت: که‌سیکه که هممو خه‌لکی به‌هشت
چوونه جیگا و مه‌نرلگای خویان له به‌هشتدا، خوای پهروه‌ردگار
دفه‌رموویت: توش بپو به‌هشت.

کسکه که ده‌لیت: خوای پهروه‌ردگار چون بپومه به‌هشت که هممو
خه‌لکی به‌هشت له جینگا‌کاندا جینگیر بون، وا ده‌زانی نیتر جینگا نه‌ماوه
له به‌هشت دا.

له‌بدر ته‌وهی چه‌ندین ساله له دوزخ سووتاوه، هاتنه ده‌رهوهی له ناو
دوزخ به‌هشتیکی نه‌پراوهیه بؤی!

خوای پهروه‌ردگار دفه‌رموویت: پازی ده‌بیت، همندهی مولکی
پادشاهیه کی دنیا مولکت بدھ‌منی؟!

قال: هکذا ضحك رسول الله ﷺ، فقالوا: هکذا ضحك رسول الله
ﷺ، فقالوا: مم تضحك يا رسول الله؟ قال: من ضحك رب العالمين حين قال:
أَسْتَهْزِئُ مَنِ اَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، فيقول الله عز وجل: إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ مِنْكَ، وَلَكِنِّي عَلَىٰ مَا
أَشَاءُ قَادِرٌ.

کهسه که ده لیت: پازیبوم خوای پهروه ردگارم.

خوای گهوره ده فه رموویت: وا بوم کردی به پینچ نهوهنده پازی بوویت؟!

کهسه که ده لیت: پازیبوم نهی پهروه ردگارم.

له کوتاییدا خوای پهروه ردگار ده فه رموویت: نهوا بوم کردی به ده نهوهنده،
نهم کهسه خراپترین نیاندار بwoo، (باسی نهبو به کر، عومنه، عوسیان و عملی
ناکنم)، کوتا کهس له دوزه خ دیته ده رهوه، که مترین خهلات و سامانی
و هرگرتوه له به ههشت دا.

به ههشت جنگای پازی کردنی به نده کانی خوای پهروه ردگاره
ده فه رموویت: خوای پهروه ردگار له دوای نهوهی ده نهوهنده پادشاوه کی
سهر زهوي پنده به خشیت و ده فه رموویت: تو حهشت له چیبه نهوهی ناره زرووته
داوای بکه و چاوت به چی شاد ده بیت بیبینه.

کهسه که ده لیت: خوا گیان پازیم.

حد زره تی موسا عَلَيْهِ السَّلَام سه رسام بwoo بهوهی که که مترین که سینک نهوه
مولکی بیت، داخو نهوانه پله بیان به رزه چی و هر ده گرن؟!

بؤیه موسا عَلَيْهِ السَّلَام فه رمووی: به پهروه ردگاری: نهی نهوه کهسه که پله کی
به رزه و تو لئی پازیت؟ خوای پهروه ردگار ده فه رموویت: نهوانه خوم
چاودی بیان ده کنم، که رامه تیان لای خومه وه پاریزراوه و بپیام داوه

نهوهندیان بین بیدخشم که چاو نه بینیوه، هه رووهها نهوهی نهی بیستوه به
خه یال و دلی مرقدا هه رگیز نه هاتووه.^{۵۲}

پاشان پیغه مبه ری خوا ﷺ نه ایه تهی خوینده وه ده فرموموت:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ قُرْبَةٍ أَغْيَنِ جَزَاءً إِيمَانًا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

السجدة

واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فرموموت: (خوای گهوره نهوهنده
نازو نیعمه تی بؤ بهه شتیان ناما ده کردووه که هیچ چاویک نه بینیوه و هیچ
گوئیه ک نه بیستووه و به دلی هیچ که سیکیشدا نه هاتووه) پاشان نه ایه تهی
خوینده وه: هیچ که سیک نازانی خوای گهوره چی بؤ ناما ده کردوون و بؤی
شاردونه ته وه له پاداشت و نازو نیعمه تی بهه شت که چاویان پئی پوشنا
نه بیت و پئی نه گه شیته وه به هزی نه و کرده وه چاکانهی که له دونیادا

^{۵۲}- في صحيح مسلم عن المغيرة بن شعبة رضي الله عنه وأرضاه أنه قال: قال رسول الله ﷺ: سأّل موسى عليه السلام ربّه، ما أذني أهلي الجنة منزلة؟ قال: هو رجل يجيء بعد ما أدخل أهلي الجنة، فيقال له: ادخل الجنة. فيقول: أين ربّ كيف وقد نزل الناس منازلهم، وأخذوا أخذائهم؟ فيقال له: أترضي أن يكون لك مثل ملك ملوك الدنيا؟ فيقول: رضي ربّ، فيقول: لك ذلك ومثله ومثله ومثله، فيقول في الخامسة: رضي ربّ، فيقول: هذا لك وعشرة أمثاله، ولكن ما اشتهرت نفسك، ولدث عينك. فيقول: رضي ربّ، قال: ربّ فاغلأهم منزلة؟ قال: أوليك الذين أردت، غرست كرامتهم بيدي وختنت عليها، فلم تر عين، ولم تسمع أذن، ولم ينظر على قلب بشر) (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ قُرْبَةٍ أَغْيَنِ جَزَاءً إِيمَانًا كَانُوا يَعْمَلُونَ)^(۵۳)) السجدة.

نهنجامیان نهادا لهوانه شهونویز که به نهینی نهنجامیان دهادا خوای گهورهش پاداشتی بُیان شاردهوه.

نه گهر مرؤفیک کوتا کس بیت برواته به هشت، لهوانه یه پیاو چاکیکی ناسایی مولکه که هیندهی کومهلهی خور بیت، لاتان سهیر نه بیت، لهوانه یه زور زیارتیش بیت، جیگای سهر سورمان نه بیت لاتان، گله نهستیرهی (دربول تهبانه) (درب التبانة) تهناها نه و مهجهه (۴۰۰) هزار ملیون کومهلهی خوری تیدایه، هاو وتنای نهم کومهلهی خورهی نیمه یه که بریته له (۹) نهستیره که ناوه کانیان (زوهره، عهتارد، موشهههی، زهی، مهربخ، بلوقو، ئورانوس، نیبتون و زوحمل) له ناو نهم گهردونهدا نهوهی که زانراوه (۲۰۰) ههزار ملیون گله نهستیرهی تیدایه، واتا مهجهه، هه روه کو وتمان تا نیستا نهوهنه زانراوه به هوکاری تلیسکوبی پیشکه وتوو زیره ک، که واته ده بیت بلیین: چهند لیکدانهوهمان بو کرد کومهلهی خوره کان که پهنه مهجهه کان ده کهین، نه گهر زور به ساده یی لیکولینهوهمان بو کرد کومهلهی خوره کان که پهنه (جاران)ی مهجهه کان ده کهین، بهم شیوه یه

$$۴۰۰ \text{ هزار} \times ۲۰۰ \text{ هزار} = ۸۲۲$$

ژماره یه کی یه کجارت خه یالیه، به دلنيباوه له سه رو ژيانی هه مو و مرؤفایه تی و مرؤفیکدوه یه که تا ملیار سالی تریش مرؤف بژی! نه گهر هه مو و خه لکی سهر زهی برواته به هشت، هیشتا نهوهنه دی نه و ژماره یه نیه. گهردون

^{۰۳} - واته: ژماره (۸) و پاشان (۲۲) سفر له ته نیشتنی.

نهوهنده فراوانه، هممو نه کۆمەلەیه خوای گهوره به زینهت و جوانی
ئاسانی باسی کردووه!

نهوهی که باسکرا له گەله ئەستیره، ياخود مەجهە، هممو له ئاسانی نەم
دنیايه دايە که تىيدا دەزىن، تا ئىستا نەگەيشتوونەتە كۆتايىيەك لە ئاسانى
يەكەم، نەی چى بلېن بۇ ئاسانى دووهەم و سېيەم تا حەوتەم، خەونى هممو
زانىيانى جىهان نەوهىي بگەنە ئاستىك لەم ئاسانى دنياوه، بەلام پانتايى لاي
نهوان كۆتايىيە.

لە كاتىكدا خواى پەروەردگار كاتىك باسی فراوانى بەھەشت دەكات لە
ھممو گەردوون و حەوت ئاسانە كان گەورەترە.

نهوهى که باسان کرد لە بارەي بەھەشتەوە تەنها بەشىكى زۇر بچۈوكە لە
بەھەشت، لامان سەير نەبىت كە مولىكى تەنها يەك كەس لە بەھەشت
ھىننەدەي كۆمەلەي خۇر بىت.

لەوانەيە بەم زانىيارە كەمە تا پادەيەك گەورەيى و فراوانى بەھەشتىان بۇ
دەركەوتىبىت، لەوانەيە تا پادەيەكى كەم وتنىاھى كى نەو پستەيەت بۇ ئاشكرا بۇو
بىت كە پىنگەمبەر ﷺ دەفە رەمۇويت: (عرضها السوات والأرض) پىنده چىت
زانىارىيان دەست كەوتىبىت، كە بۇچى هاوهلى بەرتىز عومەيرى كورى حومام
ئارامى نەگرت تا خورماكانى بخوات، همموسى فېرى دا و بەرەو بەھەشت
كەوتە پى، بە دلىياوه تواناي خۆگرى نىيە لە ئاستى نەو هممو مولىكەدا.

نهوهی باسان کرد تنهها فراوانی بود، بهلام باسی دریزی و بهرزیان
نه کردووه، چونکه هیچ کهس ناتوانیت وینای بکات که بهرزی بههشت
چه نده، تنهها فرموده یه ک باس ده کهین که پوونکردنوه وید کی بچووکان
پینده به خشیت، بوخاری له هاوه‌لی بهریز نبوهوره بیره وه بومان ده گیپریته وه له
پیغه‌مبهربی خوا ﷺ - وه ده فرمودت: بههشت پیک هاتووه له
(۱۰۰) پله، بۆ موجاهیدان له پیناوى خودا له نیوانی هەر پله یه کدا هیندەی
نیوانی ئاسمان و زهوبیه^{٥٤}.

نیوان زهوبی و کوتا مجهره که تا نیستا نه زانراوه، تنهها بهشی موجاهیدانه
که زانست هیچی له باره وه نازانیت، داخلو چهند سالی تیشكی بیت؟ یاخود
چهند ملیون سالی تیشكی بیت؟ هیچ له بارهی پانی و دریزی و بهرزی
نازانین، نهوده بههشته که خوای پهروه رددگار بیرونکه یه کی داوه به ئیمه!

بوخاری له نه بو موسای نه شعهريیه وه بومان ده گیپریته وه که پیغه‌مبهربی
خوا ﷺ ده فرمودت: له بههشت خیمه (چادر یان دهوار به کوردى
ناوچه‌ی سوران) ای تیدایه، ئەم جۆرى دهواره به چنینی گەوهەره یاخود:
(مرواری) پانتاییه کەی (۶۰) میله واتە: نزیکەی (۱۰۰) کم، به مانای له

٥٤- عن أبي هريرة رَوَى اللَّهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مَائَةً دَرْجَةً أَعْدَهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ / رواه البخاري.

سلیمانیوه بُو که رکوك، ئەوهى ئەگەر يەك خانوو يان شوقەيەك مولکت بىت
داخۇچى بىت^{٥٥}!

ھەروھا بوخارى لە ئەبو سەعىدى خودرييەوه بۆمان دەگىرىتەوه كە
پىغەمبەرى خوا ﷺ فرمۇويەتى: لە بەھەشت دا دارىنى تىدايە لە
سېيەرى ئەو دارە نزىكە بە ئەسپى خىرا كە ناوى (جەواوە) نەگەر غار بدات
ماوهى سېيەرە كەى (١٠٠) سالە.^{٥٦}

ئەم جۇرە درەختە تەنها لە بەھەشت داھەيە و تايىەتە بە خەلکى بەھەشت،
ئەو ئەسپانە كە ئامادە دەكىزىن بُو غاردان و زۇر خىران لە غارداندا ئەگەر
(١٠٠) سال غار بدات ئىنجا كوتاي سېيەرە كە دىت!

لىرەدا باسى جىڭا و شوپتىك دەكەين كە فراوانى و پانتايى يەكجار
گەورەيە، باسى بەھەشتە كە ژيان و مىتىزدى زيانى زۇر جىاوازترە لەم دنيا يەرى
تىيدا دەزىن خاوهنى سىستەمى تايىەتى خۆيەتى، خواى پەروەردگار
بە خشىوېتى بە ئىانداران، ئىتر چۈن خۇيان سەرقاڭ دەكەن بە دنياوه، ياخود
لە پىناوى دنيا يەكى كەم و كورتدا جەنگى لەسەر دەكەن.

.....

^{٥٥} عن أبي موسى رضي الله عنه مرفوعاً: إِنَّ الْمُؤْمِنَ فِي الْجَنَّةِ لَخَيْثَةً مِنْ لُؤْلُؤَةٍ وَاحِدَةٍ مُجَوَّفَةٍ
ظُوْلُهَا فِي السَّمَاءِ سُتُونَ مِيلًا، لِلْمُؤْمِنِ فِيهَا أَهْلُونَ يَطْوِفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُ فَلَا يَرِي بَعْضَهُمْ
بَعْضًا /رواہ البخاري.

^{٥٦} عن سهل بن سعید، عن رسول الله ﷺ قال: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً، يَسِيرُ
الرَّاكِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةً عَامٍ لَا يَقْطُعُهَا /رواہ البخاري.

له کاتیکدا فراوانی نه و به هشته که کوتا کهس ده چیته ناوی مولکی له مولکی ده پادشاهی سهر زهوي گهوره تره، ياخود دوو هيئندهی زهويیه که له سه ری ده ژین، نیعمه تیکی زور گهوره یه خواي پهروه دردگار ده بیه خشیت، ره حمه تیکی زور گهوره یه خواي پهروه دردگار ندو مولکه گهوره یه نه دات به به نه کانی له کاتیکدا نه و کارانهی که مرؤف دهیکات نه گه ره حمه تی خوا نه بیت نه و نه ناهیت.

کرده وه کانمان زور ساده یه که داوامان لئی کراوه له چاو نه و هممو خلاات و به خشنده یه پهروه دردگار مان، له پاستیدا ناکدته نه وهی که بینه خاوه نی باله خانه یه کیش، نه گه ر پاستگو بین له پهروه دردگار ماندا له کار کردن و نیخلالساندا هه رچی کردار و بهندایه تی هه یه له زیاندا نه نجامی بدین ناگاته نیعمه تی نه وهی که له به هشتدا پیت ده بخشت، تنهها له یه ک خه لا تیدا یان نیعمه تیکی دا، جاچ خیر و شه و نویز پیت پوزو و حج بیت، جیهاد و به خشینی سه روہت و سامان بیت، ئایا به رانبه ره له گه ل نه و هممو نیعمه ت و خه لاتهی که خواي موته عال ده بیه خشیت به مرؤفه کان؟!

ره حمه تیکی گهوره یه خواي گهوره ده بیه خشیت که چی نیمه خومانی لئی دوور ده خه ینه وه پیجگه له نه و هممو نیعمه ته، ئیامی بوخاری نیعمه تیکی ترمان بوق ده گیپریته وه له هاوه لی به پیز نه سی کوری مالیک ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: نه گه ر یه کیک له نافره تانی نه هلی به هه شت خوی ده رخات بوق خه لکی سه رهوي نه دوا پووناکی پرشنگ و جوانی نیوانی زهوي و ناسیان پر ده کات، بون خوشی تنهها سه ره پوشکه کی

یان مل پیچه که‌ی زه‌وی و ناسان پر ده‌کات له بونی خوش، باشتره له هه رچی
نیعمه‌تی دنیا و چاکه‌ی تبیدایه، تنهایا هه سه‌ر شانه‌ی یاخود سه‌ر پوشه‌ی به
کاری دینیت بُو جوانکاری.^{۵۷}

لهوانه يه خواي په روهه ردگار دوو خانمي به هه شت پي به خشيت، يان سئ و چوار ياخود زياتر، يان ئه گهر له پي تاوى خودا شه هيد بېت (٧٢) حورىت بې؛ ده به خشن، لمو خانمه نازدار و جوانانه ي به هه شت.

لیزهدا تیده گهین که هاوه‌لان چه نده موشتقا بون بُو بههشت، چه نده
موشتقا بون بُو شه‌هیدی، شه‌هیدی کلیلی کردنوهی زوربهی دهرگاکانی
نیعمه‌ته له خودی بههشت، له نه‌مری، له تاج له سه‌رکردن له حوری
و هرگرتن...هتد، به رژانی قه‌تره‌یه ک خوئنی، خوای پهروه‌ردگار لیخوش
ده‌بیت، دنیا به جیده‌هیلتیت به هه‌مoo کیشه و گرفته‌کانیه‌وه و نایه‌حه‌تی نا
هه‌موارییه کانیه‌وه راسته‌و خو بُو ناو خوشی و نیعمه‌ته کانی بههشت،
خه‌لاته کانیان بیجگه نه و نیعمه‌تاهه‌ی تر که خوای پهروه‌ردگار ده‌بیه‌خشیت
ملیون‌هه نیعمه‌تی تر هه‌یه که خوای گه‌وره پیمان ده‌بیه‌خشیت، له هه‌مoo
گه‌وره‌تر بینینی پیغمه‌مبهران و خودی پیغمه‌مبهران خوا مَلِكَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و هاوه‌لانی
له ئه بوبه‌کر، عومه‌ر، عوسیان و عهلى...هتد) له هه‌مoo نه و نیعمه‌تاهه

٥٧ - روى البخاري عن انس بن مالك رَوَى أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ لَهُ أَنَّ امرأةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَطْلَعَتْ إِلَيْهِ أَهْلَ الْأَرْضِ لِأَضَاعَتْ مَا بَيْنَهُمَا - أَيْ: مَا بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالْأَرْضِ، أَوْ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ - وَلِلَّاتِ مَا بَيْنَهُمَا رِحْمًا - أَيْ: رِحْمًا طَيِّبَةً - وَلِتَصْيِيفَهَا - يَعْنِي: الْطَّرْحَةَ الَّتِي عَلَى رَأْسِهَا - خَيْرُ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا.

گهوره تر بینینی خوای پهروه دگار له ناو به ههشتدا، که هاوشیوه‌ی نه و
نیعمه‌تہ نییه و گهوره ترین نیعمه‌تہ.

که مترین سزای نه هلی دوزه خ

له بهرانیه ر نه چوونه به ههشت به دل‌ناییه‌وه، چوونه ناو دوزه خ ههیه، له
سهره تای هاتنی پیغامبهری خوا ﷺ ناگاداری کردینه‌وه هیج
نه لئه رناتیقیکی (بدیل) ترمان نییه یاخود چوونه به ههشت یان دوزه خ.

یه کم پوزی بانگهوازه کدی به ته او و تی نه وهی پوونکرده و فرمومی:
سویند به خوا ده من ههروه کو چون ده خهون، زیندوو ده کریته‌وه، ههروه کو
چون له خه و هه لدھسن، له سه رکرده وه کانتان لیپرسینه وه تان له گه لدا
ده کریت، له کوتاییدا یان ده چنے به ههشت به هه میشه بی یاخود ناگری دوزه خ
به هه میشه بی^{۵۸}.

داخو دوزه خ چی بیت؟ یان نه و ناگری چییه که خوش کراوه، یاخود
که مترین سزای نه هلی دوزه خ چه نده؟!

له به ههشتدا زانیان که مترین مولکی نه هلی به ههشت چه نده با بزانین
که مترین سزای نه هلی دوزه خ چه نده؟

^{۵۸} - والذی نفسي بیده لتوتن کاتنامون، ولبعن کاتستيقظون، الا وانها الجنة أبدا
أو النار أبدا.

بوخاری و موسیم له هاوہلی به پیز نوعانی کوری به شیر بومان
ده گیپریته و ده لیت: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو فه رمووی:
که مترين سزای ئه هلی دوزخ له پۆزی قيامدت دا که سیکه که پشکوی
سووره وو بوو ده خریته ژیر پیکانی هه موو میشکی پیوهی ده کولیت.^{٥٩}

زورنیکیتر له فه رمووده کاندا هاتووه که که مترين سزا بو ئه هلی دوزخ
مامی پیغه مبه ری ﷺ نه بو تالیب، ئه ویش که مترين سزا و هر ده گریت
که ئه و بهر ده پشکویانه ده خریته ژیر قاچی و میشکی ده کولیت که مترين
سزا يه.

داخو عه زاب و سزای نهوانی تر چی بیت، ئه گهر نه وه که مترين
نه شکه نجه بیت؟ پهنا به خواي گهوره، نه وه بو کافرانه به هه میشه بی تیدا
ده مینیتنه وه لای خواي په روهدگار پۆزمیری وه کو پۆزمیری دنیای نیه،
بەلکو پۆزمیری خواي په روهدگار جیاوازه يه ک پۆز لای خواي په روهدگار
له پۆزی قيامدت دا ٥٠ ههزار سالی دنیا يه!

ئه گهر که سیک بلیت: که مترين سزا ده دریت با چهند پۆزیک يان
ھفتھ يه ک برواتھ ناو ئاگر ياخود مانگیک، داخو چهند ههزار سال يان چهند
ملیون سال بکات؟

^{٥٩} عن النعمان بن بشير رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إن أهونَ
أهل النار عذاباً يوم القيمة لرجل يوضع في أحلكِنْ قد미ه جمرتان يغلي منها دماغه ما يرى
أن أحداً أشد منه عذاباً وإنَّ أهونَهُم عذاباً / رواه البخاري ومسلم.

ئەگەر كەسيك چەند سەعاتىكى بۇ بىرايىتەوە لە دۆزەخ داخۇ چەند ھەزار
سال بىكات!

لە كاتىكدا لم ژيانەماندا نەو ناگىرى كە بەكارى دەھىنин ٧٠ جار
لاوازىرە لە ئاگىرى دۆزەخ!

بۇخارى بۇمان دەگىپىتەوە لە ئەبوھورەيرەوە دەلىت: پىغەمبەرى خوا
صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ فەرمۇسى: ئەم ئاگىرى يەك بەشە لە (٧٠) حەفتا بەشى ئاگىرى
دۆزەخ، ھاوەلان پرسىان لە چۈنىيەتى نەو ئاگىرى پىغەمبەر صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ وەلامى
دانمۇ و فەرمۇسى: فەزلى ئاگىرى دۆزەخ بەسەر ئاگىرى دنياۋە شەست و نۇ
جارە لە ھىزىو گەرمى و سوتىنەرىيدا^{١٠}!

تىيگەيشتنى فەرمۇودەيى حەفتا جار ئاگىرى كەى دۆزەخ بە ھىزى ترە لە ئاگىرى
دنسا لە فەرمۇودەيە كى تر شى دەكەينەوە بۇ نەوهى خوتىنەر باشتىر تىيگات.

ئىمامى موسلىم لە ئەنەسى كورى مالىك-ەوە بۇمان دەگىپىتەوە دەلىت:
پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ فەرمۇسى: كەسيك لە ئەھلى دنسا كە ھەموو ژيانى
لە خوشىدا بۇو، نىعمەتى زۇرى پىتىراوە، بەلام لە ئەھلى دۆزەخ لە پۇزى
قىامەت دا دەيىخەنە ناو ئاگىر، واتا تەنها وە كۆ سەرەتا يەك و خىرا دەيەتىنەوە
دەرەوە، لەوانەيە دەسەلاتدارىكى زالىمى خوا نەناس بىت، يان پادشاھىكى

١٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَأْكُمْ جُزُءٌ مِّنْ سَبْعِينَ
جُزْءًا مِّنْ تَأْرِيْخَ جَهَنَّمَ، قَبْلًا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ كَائِنَ لِكَافِيَّةَ. قَالَ: «فُضْلَتْ عَلَيْهِنَّ بِتِسْعَةَ وَسِتِّينَ
جُزْءًا كَلْمَنًّا مِثْلُ حَرَّتَمَا / رواه البخاري.

گومپا، ياخود حاكمبکی لوتبه رز و سته مکار، پاشان خوای پهروه ردگار لئى
ده پرسیت، ئەی نەوهی ئادەم لە ژیانتدا خوشیت دیوه؟! ئەویش دەلیت:
سویند به خوت ئەی پهروه ردگارم خوشیم نەدیوه لە ژیانمدا، لە گەل ئەو ھەموو
پاره و ئالتون و سامان و مولکە، تەنها بە ھەلکیشانی لە دۆزەخ دەلیت: لە
ژیانمدا خوشیبیم نەدیوه، ھەموو خوشیبیه کانی لە بىر دەچىتەوە لە لەزەتى
خواردن و نوشىردن و خوشى ژیان لە دىمەنى جوانى ئافرهت و...هەندى،
يەكىك لە پياوچا كان دەلیت: دنيا وە كو دەرگايەك وايە لىوهى دىيىتە ژورەوە
لە دەرگايەكى تر لىلى دەردەچىت، ياخود لېي پەد دەبىت.

پاشان ھەر لە پۇزى قىامەت دا كەسيك دەھىنن كە ھەموو ژيانى لە
ناپەحەتى و نازار و ئەشكەنجه و زىندان و نەخوشى و ناخوشىدا بۇوه، لە
مال و منداڭ و سەرۋەت و سامانى ھەمىشە بىرىندار بۇوه، لە ئەھلى بەھەشتە،
يەكجار دەيىخەنە ناو بەھەشت و سورىك دەخوا لە بەھەشتدا، پاشان خواى
گەورە لىلى دەپرسىت ئەی نەوهى ئادەم لە ژیانتدا هېيج نا پەحەتى و نازار و
ئەشكەنجهت بىنیوھ؟! ئەویش دەلیت: سویند به خواى پهروه ردگار لە ژیانمدا
ناخوشى و ناپەحەتىم نەدیوه.^{٦١}

٦١ - عن أنس بن مالك- رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ- مرفوعاً: «يُوقِنُ بِأَنَّمَا أَهْلُ الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَوْمَ القيامةِ، فَيُضَعَّفُ فِي النَّارِ صَبْغَةُهُ»، ثم يقال: يا ابن آدم، هل رأيت خيرًا قط؟ هل مَرَّ بِكَ تَعْيِمٌ قط؟ فيقول: لا والله يا رب، وَيُؤْتَى بِأَشَدِ النَّاسِ بُؤْسًا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَيُضَعَّفُ صَبْغَةُ فِي الْجَنَّةِ، فيقال له: يا ابن آدم، هل رأيت بُؤْسًا قط؟ هل مَرَّ بِكَ شِدَّةً قط؟ فيقول: لا والله، ما مَرَّ بِي بُؤْسٌ قَطٌّ، وَلَا رأَيْتُ شِدَّةً قَطٌّ/رواہ مسلم.

ئىتىر بۇچى كار بۇ بهەشت نەكەين و لە ئاگرى دۆزەخ نەترسىن؟!

ئىتىر بۇ خۇمان سەرقاڭ نەكەين بە بهەشتهوه، ياخود: بۇ ناترسىن لە
نَاگىرى دۆزەخ؟!

كاتىك كە زانىمان بەھەشت و دۆزەخ چىيە و مافى خۇيمان دايە و پتوانەو
پىوهرىيان زانى ئەوكات ترسى و خۆشەويسىتى دروست دەبىت و كاركردن بۇ
بەھەشت رۇو ئەدات.

ئەتوانىن بە وتهى هاواهلى بەرپىزى پېغەمبەر ﷺ مىلھانى كورى
حەرام ئەو پتوانەمان بۇ دەركەۋىت كە مرۆف ژيانى و بە تايىھەت پوودانى
شەھيد بۇونى دەخوتىنەتە سەرسامى داتىدەگىرىت، لە پاسىنى دا پووداۋىتى
زۆر ناوازە و سەيرە!

بوخارى و موسلىم لە ئەنهسى كورى مالىك-ەوە دەگىرەتەتە: كاتىك لە
(بىر ماعونە) مىلھانى كورى حەرام لە دواوه شەھيد كرا لە لاين
موشىكە كانەوە پەتىك كرا بە پشتىدا و لە سىنگىھەتە دەرەوە كە مىرن بە
تەواوهتى بۇوه مىوانى گىانى، كەچى لەو كاتەدا وتى: (الله أكابر) سوئىند بە
خواى (كەعبە) بىردىمەوه (فزت ورب الکعبە) لە عورفى دنیادا ئەوە مىرنە و
بىردىنەو نىيە.

ئەو گىانى لە دەست دا ئىتىر بىردىنەوە چى؟! بەلام ئەو بەھەشتى بىردىمەوه،
باسى ئەو بەھەشتە كە كەردىمان ئەو خۇى بۇ ئەوە دانابۇو بۆيە بىردىمەوه كە
لە ئاگىرى دۆزەخ پىزگارى بۇو، ئەو يەقىنى ھەبۇو كە براوهيد، چونكە پەمە كە لە

سەنگىھاتە دەرەوە، تەواو مەحالە بىزى لە دنيا. بۇيە دەپرات بەرەو جىئىگايەكى تر كە قيامەتى خۇيەتى، بە شەھيدى گەيشتوووه، چونكە وەعدى پېغەمبەرى خوايە ﷺ راستەوخۇ لە خاكى جىهاددا هەر كەس بکۈزۈرتى راستەوخۇ بۇ بەھەشت دەپرات، ھەروەھا خواي پەروەردگار لە ھەموو تاوانە كانى خوش دەبىت، ئەۋەش ئەۋەش بۇو كە مىلھانى كۆپى حەرام بە شوينىدا دەگەرا كە لە گەل دەرچۈونى دلىيى خوتىنى خوا لىيخوش بىت، ھەروەھا خواي پەروەردگار دەفەرمۇوتى:

﴿كُلُّ نَقْصٍ ذَلِيقَةُ الْمَوْتٍ وَإِنَّمَا تُؤْفَقُنَ أَجْوَرُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ رُحْزِخَ عَنِ النَّارِ وَأُذْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتْنَعٌ لِّالْغُرُورِ﴾، آل عمران وانە: ھەموو نەفسىتك ئەبىي مردن بىچىزى ئەگەر چاکەكار بىن يان خراپەكار، مەرۆف بىت يان جن، مەلاتىكەت بىت يان شەيتان، ئىۋەش ئەجر و پاداشتى خوتان لە پۇزى قيامەتدا بەتەواوى وەرئەگىن جا ھەر كەسىنخ خۇى دووربخاتەوە لە ئاگىرى دۆزەخ بە ئىيان ھىنان و كىرددەوە چاڭ، ئەخربىتە بەھەشتەوە بە دلىيابى ئەۋە براوهى حەقىقى و پىزگار بۇوي تەواوه، ژيانى دونيا ھېچ شتىك نىيە تەنها پابواردن و ھىوا و ئومىد و ئاواتىكى كەمى لەناوچۈوه كە مەرۆفلى بىن لە خشته ئەبرىت.

لە راستىدا ئەۋەش بىردىنەوەي راستەقىنەيە، لە دنيا و قيامەتدا، يەك يارى تۆبى بىن لە نىوان دوو يانە، ياخود ھەر پىشىپكىيەكى تر، بۇيە سوينىدى خوارد بىردىيەوە.

باشترين شتيك بُو کارکردن بُو به هه شت و ترسان له دوزخ نهوده يه که
مرؤف زانياري له بارهوه بزانيت.

لهوانه يه خه لکاتيک بلّين: نه و زانيارييانه که باست کرد، هه م Woo
ده زانم و شاره زاييم له بارهوه هه يه، به لام له گه ل نهوده شدا کاريگه ری نه توی
له سه رم دروست ناکات، سه رقالم ناکات به کار کردن بُو به هه شت، ترسان له
ناگری دوزخ، چاره سه ر چي يه؟!

له وه لاما ده لّين: نه گهر مرؤف پنداگر (جد) ای نه بيت له و هرگرنى
زانست و کاري بىن نه کات سوود به خاوه نه که کي ناگه يه نيت و ه کو جمهل
وايه، بگره ترساناکتريشه، بُو رزگار بعون لهم حالت، پيوسته مرؤف
سه رچاوه ي زياتر بخونتنه و زياتر گوي له خه لکي جياواز و شيوازى
جياجيا بگريت، تا بتوانيت ئيپانى نوى بکاته و، ياخود دهمه زه ردى
زانيارى يه کانى بکاته و.

بُو نهوده زانسته که نه بيت به بـلـگـهـوـ حـوـجـهـتـ بهـسـهـرـ خـاـوهـنـهـ کـهـيـهـ وـ،ـ
نه گهر له ژيانى موشري يه کانى مه که رابمينين، ده بىنین يه قينيان هه بعوه که
پيغه مبهري خوا ﷺ راستگر و دهست پاك و نه مينه، يه قينيان هه بعوه
که قورئان لاي خواي په روهر دگاره و هاتووه و حقه و راستى و موعجزه يه،
به لام گوينان بُو ئامؤژگاري پيغه مبهر ﷺ نه گرت.

کارييان به زاست و زانياري يه کانيان نه ده کرد، پيوسته و ه کو نه و موشري يكانه
نه بىن، زاسنه ته که يان هېچ سوودى بىن نه گه ياندن. وه ليدى کورى موغire

گهوره پیاوی قوپه بش یه کتک بوو له سه رانی کوفر و مو شریکه کان دژایه تی
پیغه مبه ری خوا ﷺ- ی ده کرد ده لیت: زور ورد بو ومه و له کاری نه
پیاوه (مه به سنتی پیغه مبه ری خوا یه).^{۶۲}

نهم پیاوه هیچ په یوندی به شیعر و هوزنرا وه نبیه، سوتند به خوا و ته کانی
خوشی و شیرینی تیدایه، له و ته کانیدا جوانی و چامهی نایابه، چونکه
و ته کانی پره له به رو بوم و بهره هم، بنده رهتی قول و پر واتایه، نه و تانه بدرز
ده بیته وه هرگیز که س به سه ریدا سه ر ناکه ویت، نه وهی دژایه تی بکات
ده شکت و نوشوستی بین ده هنیت، له و تهی مرؤف ناچیت.^{۶۳}

و ته کهی زور جوان و نایابه، نه گهر که سیک و هلیدی کورپی مو غیره
نه ناسیت وا ده زاتیت بانگه و از چی و خوا ناس بووه، به لام نایا نه م زانسته
هیچ سو ودی پنگه یاند؟ نایا تو ای دزگاری بیت له جه نگی بهدر؟ هر روه ها
ناگری دوزه خ، به دل نیا و هیچی سو ودی نه بیو و بقی چونکه به زانسته کهی
کاری نه کرد، به لکو چووه ده ره وه بجه نگ کردن له گه ل موس لماناندا و له و
جه نگه دا کوزرا و دنیا و قیامه تی له ده ست چوو.

کاتیک پرسیار کرا له نه بیو جه ههل له عنہ تی خوای لئی بیت، ده رباهه
قور نان پرسیان نهی ئه با حه کهم پات چیه له سه ر نه وهی محمد ﷺ
ده یلیت:

۶۲ - لقد نظرت فيما قال الرجل- أَيْ مُحَمَّدٌ ﷺ- فإذا هو ليس بـشـعـرـ، وإنـ لهـ
لـحـلـلـوـهـ، وإنـ عـلـيـهـ لـطـلـاـوـةـ، وإنـ لـيـحـطـمـ مـاـ تـحـتـهـ، وإنـ لـيـعـلـوـلـاـ يـعـلـىـ عـلـيـهـ، وـمـاـ يـقـولـ هـذـاـ بـشـرـ.

وْتَىٰ جَأَنَّهُ وَهِيَ بِيَسِّرٍ رَّاَسِتِيَّهُ، بِلَامِ تَيْمَهُ وَ نَهْوَهُ كَانَىٰ عَهْبُولَ مَهْنَافَ
هَمِيشَهُ پِيَشْبِرْكِيَّهَانَ بَوَوْ كَىٰ لَهْكَىٰ باشْتَرَهُ، خَوارْدَنِيَّانَ بَهْخَشِىٰ، تَيْمَهُشَ
خَوارْدَنَمَانَ بَهْخَشِىٰ، چَوْوَنَهُ جَهْنَگَ، چَوْوَنَهُ جَهْنَگَ، بَهْخَشَنَدَهُ بَوَوَونَ، تَيْمَهُشَ
بَهْخَشَنَدَهُ بَوَوَونَ. تَا وَامَانَ لَيْهَاتَ كَهْ وَهُ كَوْ پِيَشْبِرْكِيَّ وَ سَوَارَ چَاكَىٰ لَهْ تَهْنِيَّشَتَ
يَهْ كَهْ وَهُ دَهْرَقِيَّشَتِينَ. پَاشَانَ وَتِيَّانَ: لَهْ نَأَوْ تَيْمَهَدَاهُ ثَاسَهَانَهُ وَهَحِىٰ دِيَّتَ، نَهِىٰ
چَوْنَ تَيْمَهُ نَهْوَهُ قَبُولَ دَهْكَيْنَ، دَهِيَ سَوَيَّنَدَهُ خَواَنَهُ گُونَتِىٰ بَوْ دَهْگَرِينَ وَ نَهِىٰ
بَهْرَاستَىٰ دَادَهَتِيَّنَ ۲۷.

ئَيْتَرَ نَهْبُو جَهْهَلَ نَهِىٰ يَهْقِينِيٰ تَهْوَاوِيٰ هَدِيهَ مُحَمَّدَ پِيَغْهَمَبَرِىٰ خَواَيِهَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، گُومَانِى لَىٰ نَيِّيَهُ، بِلَامِ لَهْبَرَ نَهْوَهِ نَاتَوَانِيتَ وَهُ كَوْ نَهِىٰ بَنَ، بِرَوَائِى
بَىٰ نَهْهِيَّنَا زَانِسَتَ وَ زَانِيَّارِى نَهْبُو جَهْهَلَ بَهْهَايِهَ كَىٰ نَهْبُو.

هَرَوَهَهَا عَوْتَبَهِيٰ كُورِى رَهْبِيعَهِ لَهْ بَارَهِيٰ قَوْرَنَانَهُ وَهُ دَلِيَّتِ: گُوتِمَ لَهْ
هَهُنَدِيَّكَ وَتَهْ بَوَوْ (مَهْبَسَتِيٰ قَوْرَنَانَهُ)، سَوَيَّنَدَهُ خَواَتَأَيْسَتَاهَاوَشِيَّوَهِيمَ گُوَى
لَىٰ نَهْبُو، سَوَيَّنَدَهُ خَواَهَرَگِيزَ نَهُو وَتَنَانَهُ هَوْنَرَاؤَهُ نَيِّيَهُ، وَتَهِيَ جَادَوَوَگَهَرَانَ
وَ سِيَحْرَبَازِيٰ نَيِّيَهُ، قَسَهِيٰ كَاهِينَ وَ پِياوَانِيٰ نَأَوْ مَهْعَبَهَدَهُ كَانَ نَيِّيَهُ، نَهِىٰ گَرْقَىٰ
قَوَرَهِيشَ، گُويِمَ بَوْ بَكْرَنَ وَ گُويِرَايِهَلِيمَ بَكَدَنَ لَمَ كَارَهَدا، وَازَ لَهُو پِياوَهُ بَهْتِينَ،
(مَهْبَسَتِيٰ پِيَغْهَمَبَرِه) نَهْوَهِ دَهِيَّكَاتَ ېِتِكَرِى لَىٰ مَهْكَدَنَ وَازِى لَىٰ بَهْتِينَ،

۲۸ - وَهَذَا أَبُو جَهْل - لَعْنَهُ اللَّهُ - كَانَ يَقُولُ عِنْدَمَا سُئِلَ: مَا رَأَيْكَ فِيمَا سَمِعْتَ مِنْ مُحَمَّدَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَاسْعَوْا قَوْلَ أَبِي جَهْل - قَالَ: نَازَعْنَا خَنَ وَبَنُو عَبْدِ الْشَّرْفِ، أَطْعَمْنَا
فَأَطْعَمْنَا، وَحَلَّوْا فَحْلَنَا، وَأَعْطَوْا فَأَعْطَيْنَا، حَقٌّ إِذَا تَحَاذِنَا عَلَى الرَّكْبِ، وَكَنَا كُفَرْسِيَ رَهَانَ؛
قَالُوا: مَنَانِي يَأْتِيَ الْوَجِيَّ مِنَ السَّمَاءِ، فَمَقْتَنَدِرَكَ هَذَا، وَاللَّهُ لَا نُؤْمِنُ بِهِ وَلَا نُصَدِّقُهُ.

سویند به خوا نهودی و ته کانی نه و گوی بیستبوم پووداو هه والی گرنگی به دواوه دادیت.^{٦٤}

به لام و ته کانی هیچ کاریگه ری له سه ر خوی نه بتو هاته ده ره وه بو جهنگی به در له و جهنگه دا کوژرا و دنیا و قیامه تی له ده ست چو، زانست و زانیاری بیه که لک نه هات.

جا تیمه نامانه ویت وه کو نه م خه لکه مان لیتیت، زیانمان پر بکهین له زانیاری له به هه شت و دوزه خ به لام کاری بین نه کهین، ده بیت درک به وه بکهین که هه موو لهم زیانه دا ده رؤین، ده بیت نرخ و به های به هه شت بزانین، ترسناکی ناگری دوزه خیش هه است پیکهین تا له زیانداین خومانی لئ بپاریزین، ظینجا به چاوی ئه قلاتی بیه و ته ما شای نه م دنیا بکهین، بزانین ده سه لاتدار و په عیت، حاکم و مه حکوم، هه ژار و ده وله مند، زالم و زولمنیکراو تاوانبار و پیاوچاک، هه موو نه م دنیا بجهی ده هیلین، هه موو وه ک يه ک ده ژین کوتاییه کهی مردنه که سی تر زیاتر نییه له وی تر، ده شیت چه ند سالنیک جیاوازی ته منه هه بیت بو زیانی دنیا، به لام له چاو قیامه ت و ئاخیره ت دا زور که مه و له ژماردن نایه ت، ئه توانین بلین ژیان هه ر بجهی ده هیلین، پوژنیک له و ته منه بیت در اوه زیاد کم ناکات، هه ر نه و رزق و

^{٦٤} - وعتبة بن ربيعة قال في وصف القرآن: سمعت قولًا والله ما سمعت مثله قط، والله ما هو بالشعر، ولا بالسحر، ولا بالكمانة، يا معاشر قريش! أطيعوني واجعلوها بي، وخلوا بين هذا الرجل وبين ما هو فيه فاعتزلوه؛ فوالله ليكون لقوله الذي سمعت منه نبأ عظيم.

پرورزیه‌ی بُو دابین کراوه ههر نهوه‌ندهت هه‌یه و زیاد ناگات، که‌سی تریش
ناتوانیت لیت و هربگرنیت.

جا خوینه‌ری به‌ریز، ناگات له قیامه‌ت بیت خواهی پهروه‌ردگار
ده‌فرموده‌یت:

(الْحَجَّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثٌ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا
جِدَالٌ فِي الْحَجَّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَرَوَدُوا إِنَّ خَيْرَ الْأَرَادِ الْقَنْعَوَىٰ
وَأَنَّقُونَ يَتَأْوِلُ الْأَلْبَابِ) البقرة.

واته: کاتی حج چهند مانگیکی دیاری کراوه که (شهوال و ذو القعدة و
ذو الحجه) یه، یاخود و تراوه: (شهوال و ذو القعدة و دهی ذو الحجه) یه، جا
هر که‌سیک نیحرامی بهست نهوه پتویسته له سه‌ری حج بکات، نهوكاته که
نیحرامی بهست نابی جیباع بکات و بچیته لای خیزانی، یان قسه‌ی خراب
له‌گه‌ل نافره‌تدا بکات، نابی له سنووری شرع ده‌رجی بهوهی که سه‌ری
بتاشنی یان هر شتیکی تر بکات، یان زولم بکات یان قسه‌ی ناشرین بکات،
نابی ده‌مه‌قالی و مشتومر له‌گه‌ل خه‌لکدا بکات له کاتی حه‌جدا، نیوه هر
ختر و چاکه‌یدک بکهن نهوه خواهی گهوره ناگای لیبه و پاداشتان ده‌دانه‌وه
خه‌لکی یه‌من حه‌جیان ده‌کرد و خواردنیان له‌گه‌ل خویان نه‌ده‌هینا و
نه‌یانووت، نیمه تهوه کول نه‌که‌ینه سه‌ر خوا، که ده‌گه‌یشننی مه‌که داوایان له
خه‌لکی ده‌کرد، خواهی گهوره نه‌تم نایه‌ته‌ی دابه‌زاند و فه‌رمووی زادیش له‌گه‌ل
خوتاندا بهرن، به‌لام باشترين زادیش ته‌قوای خواهی گهوره‌یه بُو قیامت،
زادی دونیاش خواردنه که‌یه که یارمه‌تیده‌رته له سه‌ر ته‌قوا نه‌یه نه‌و که‌سانه‌ی

که خاوند عه قلن ته قوای من بکمن و خوتان له تاوان بیارتزن و به تنهها له
من بترسین.

پاکنهوه بؤ لای خوای پهروه ردگار کاری کم و چاکه باشتره له تاوانی
زور و زهبهند، توبه بکهین و به گهردنه کهچی بگهربیننهوه بؤ لای و کوتاییت
هر لای ئهو زاتیه، بگری بهلکو په حمت پین بکات له تاوانه کانت خوش
بیت نزا بکه، خوشت بوبت تاکو بهر په حمهت و نیعمهتی بکهوبیت.

هر کهس دنیا خهم و کاری بیت خوای پهروه ردگار جیای ده کاتهوه له
دنیا ههزاری و نهداری ده خاته بدرچاو دلی. لموی زیاتر ههیتهی بؤی نایهت
له دنیادا، هر نهوندهی که خوای پهروه ردگار بؤی نووسیوه، به پیچهوانهوه
هر کهس قیامهت ببو به خهمی و بؤ قیامهت زیا خوای پهروه ردگار دنیا و
قیامهتی بؤ کو ده کاتهوه، دهولمه ندی ده خاته دلی و زهنگینی بین ده بخشی،
دنیاشی بین ده بخشی زور لمه زیاتر چاوه ربئی ده کرد.

خو نه گهر به ههشت ده دیت ههروا ئاسان نییه بهها و نرخی زور گرانه،
که رهستهی خواییه کاری ده دیت و ههولی ده دیت، که رهستهی خوای
به ههشت، خوای موتەعال به ههشتی خوی هه رزان فرۇش ناکات، نایفروشیت
به چەند دینار و پاره یه کی کم، زور گران بەھایه، بهلکو پیت ده فرۇشیت به
ژیانت، به هه موو سامانت، به هه موو هه لسوکه و ت.

خوای پهروه ردگار ده فه رمووت:

* إِنَّ اللَّهَ أَشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ يَا أَلَّهُمَّ أَجْنَبْهُمْ يُقْتَلُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّورَةِ وَالإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ
وَمَنْ أَنْوَقَ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَأَسْتَبِّنْهُ وَأَبْيَعِكُمُ الَّذِي بَايَغْثُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١﴾ التوبه

واته: (عهبدوللای کوری پهواحه) له شهوي (بهيعهی عهقه به) دا به
پیغمه بری خوای ﷺ فه رموو: مهرجی خوای گهوره و خوت چیبه؟
فه رمووی: (مهرجی خوای گهوره ئوهه به که بیپه رستن و شهريکی بو دانه تین،
وه مهرجی خومیش ئوهه به که بمپاریزن چون خوتان و مال و مندانان
ده پاریزن) وتيان: نه گهر ئهمه مان جتبه جن کرد چیبان بو هه به؟ فه رمووی:
(بهه شت) وتيان: بازركانیبه کي قازانجکردوو و براوهه، خوای گهوره ئه
ئاهه تهی دابه زاند، خوای گهوره نه فس و مالی له باوه پداران کريوه له بهرام به
نه ودا بهه شتی بین به خشیون، نه مانه کوشتار ئه کهن له پینا خوای گهوره دا
يان کافران ئه کوزن و سدرکه وتتو ده بن يان ئه کوزرین له هه ردooو حاله ته که
ده چنه بهه شته و نه مه به لینتیکه و خوای گهوره داویه تی و حه قه و ئه بیاته
سهو رو له تهورات و نینجیل و قورئانیشدانه شته باس کردوو کن هه به له
خوای گهوره زیاتر و هعد و به لینتی خوی بیاته سه، واته: که س نیبه، موزده
بیت له و کرپین و فروشتنه که کرد تان له گه دل خوای گهوره دا و دلتان بهم
کرپین و فروشتنه خوش بکهن له بهر ئوهه براوهن تیايدا، تا نه مه گهوره ترین
بردنده و سه رکه و تنه.

هاوه‌لان شه و پرور چرکه ساته کانیان خست بووه سه ریه ک بوق کار کدن
 بوق بهه‌شت و خوپاراستن له دوزه‌خ، هرگیز کاتیان به فیرو نهئدا و له
 بهندایه‌تی هه‌میشه‌یدا بوون، له بازرگانیدا هه رخه‌ریکی بهندایه‌تی بوون، له
 باوکایه‌تی و دایکایه‌تی دا، بوق دنیایان وه کو پادشا و نه‌میر کاریان ده کرد،
 ده‌یانزانی کاریان نه‌وه‌یه که بینه خلیفه له سه ره‌ویدا، بوق قیامه‌تیان هه‌ممو
 خواناس و عابید بوون، له جیهاد دا شیر و پلنگ و پهشہ با بوون، له مامه‌له
 کردن به‌به‌زهی و به‌خشنده و میهره‌بان بوون، دنیایان پرکرد له نوور، خویان
 بوونه نهستیره و به ناسیانی نهم تی‌سلامه و هه‌میشه جریوه‌یان دیت، هوکاری
 گه‌یشنن بهو پله‌یه، شوین ورد و درشتی سوننه‌تی پیغمه‌بهره که‌یان حکیم‌الله علی‌عیو و سلسله
 که‌وتن و به نیخلاص و دلسوزی و کردار و نیهت پاکی و هه‌ولیان بوق زانست
 و نازا و چاو نه‌ترس بوون، هه‌رگیز ته‌مه‌لیان نه‌ده کرد له کاریاندا و نامانج و
 ستراتیژی زیانیان دیاربوو قیامت نامانج بوو دنیاش لایان هوکار بوو، بهو
 شیوه‌یه بوونه هاوه‌ل و پله‌ی هاوه‌لیان پی به‌خسرا له هه‌ممو کردار و گوفtar
 و هه‌لسوکه‌وتیاندا پاستگو بوون، رقیان له درو بوو، خه‌لکی دروzen له ناویاندا
 به ترسنگ هه‌زمار ده کراو تا خوای په‌روه‌ردگاریش له هه‌ممو‌یان رازی بوو
 هه‌ممو‌یانی خسته به‌هه‌شت.

هاوه‌لان مرؤوف بوون له سروشته مرؤوف بوونی خویان ده‌رنه‌چوو بوون،
 به دل‌نیاییه‌وه هه‌له‌یان ده کرد، به‌لام زوو ده‌گه‌رانه‌وه بوق لای خوای په‌روه‌ردگار،
 شه‌رمیان له توبه و په‌شیان بوونه‌وه نه‌ده کرد، هه ره‌زوو به زوویی ده‌گه‌رانه‌وه
 و توبه‌یان ده کرد، بوق کومه‌لکه‌یه کی په‌سنه و دروستیان لئ ده‌رچوو.

تابلوی دوانزه‌یه‌م:

هاوهلان و توبه کردن

گرانه‌وه بولای خوای موتھ عال

رهنگه کانی ئدم تابلویه به گهرده نکه چی و لیبورده بی نه خشینراوه و پؤلی سهره کی هاوه‌لانه، هاوه‌لان له گهله ئهوهی باشترين پهونهند بعون و باشترين خله‌لکی بعون، دوای پیغه‌مبه ران به دهقی فه رمووده‌ی پیغه‌مبه ری خوا، که له (بخاری) و (مسلم) دا هاتووه (عبدالله) ای کوری (مسعود) ده گتیرته‌وه که پیغه‌مبه ری خوا ﷺ فه رمووده‌تی: باشترين خله‌لک ئهوانه بعون که له گهله‌اندا ژیاون، (مه‌بست هاوه‌لانه) پاشان ئهوانه دوای هاوه‌لان هاتوون، پاشان پهونهندی دوای (تابعین) واتا ئهوانه که شوینکه و تووانی هاوه‌لان بعون.^{٦٥}

فه رمووده يه كجاري زوره له باره‌ي باشترين جيلى هاوه‌لان که بومان ئاشكرا ده‌کهن باشترين خله‌لک و پهونهند بعون له سهه زويدا، له گهله ئهوهشدا له مرۆف بعونی خوييان تىپه‌ريان نه كرد ووه.

^{٦٥} - وفي الصحيح عن عمران بن حصين رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ خير أمتي قرنى، ثم الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم.

هیچکام له هاوه‌لان معمصوم نهبوون و هه‌لهان کردووه، له لاهره کانی
را بردوو ناماژه‌ی ته او مان بهو باسه داوه، زور جار تاوانی زور گهوره شیان
نهنجام داوه، ته ناهت مرؤف که سه رنچ له ژیانیان نه دات زوری لا سه بره که
هاوه‌لان که تو نه ته هه‌لهو تاوانی گهوره، به‌لام زور به زووی خیرا
گه‌راونه ته و بتو لای پهروه ردگار و (توبه و نیتابه‌یان) نهنجام داوه.

له راستیدا هه‌ندیک به مه‌بهست ژیانی هاوه‌لایان شاردوت‌ته و به ژیانی
نهولیا و پیاو چاکان که گوایه کاری وايان نهنجام داوه، که هه‌رگیز هاوه‌لان
له توانایاندا نهبووه نه و کارانه نهنجام بدنه، زور جار به مه‌بهست ئه‌م جوره
کارانه خزیندراوه‌ته ناو ئه‌م دینه و هه‌مووی درو و قسه‌ی هه‌لبه‌ستراوه و هیچ
بنه‌مایه کی زانستی و شه‌رعی نیبه، ته‌نها بتو چه‌واشە کاری و هه‌لخله‌نتاند
و به‌لای بردنی خه‌لکه له بیرو باوه‌پری راست و دروستی نیسلام، ياخود
دوژمنانی نیسلام بتو کافر کردنی نوخبەی ناو کومه‌لگەی نیسلامی به کاریان
ھیناوه تا چینی پوشبیری کومه‌لگە به ته‌واوه‌تى کافر و بى دين بن و هیچ
بپروايان به نایین نه‌میتیت، تا راده‌یه کی زور بى دینه کان و نیستعما‌تowanیان لم
بواردا سه‌رکه‌وتتو بن له رینگای خه‌لکه کانیانه‌وه، به تاییه‌تى له ناوچە کانی
کوردستان به گشتی و جیهانی نیسلامی به تاییه‌تى.

له ناوچە کانی نیمه‌دا له پینگای میچەر سۆن و قەشە په‌ری سنه و
مارشە معونی ناوچە‌ی موسىل و هه‌ندیک مه‌لای به کرى گیراو له ناوچە کانی
کويه و رانيدا!

زوری تریش که لیزه‌دا مه‌بهست نیبه ناوی هه‌موویان ناشکرا بکه‌ین.

له جیهانی نیسلامیدا زورن چی وه کو کهساپهتی نمونه‌ی (لورانسی عهره‌ب و شهريف پاشا و مصطفی کمال نهاتورک و جواهر لال نهرخ و...هند) نمونه‌ی گروپ و دسته‌کان وه کو تئیحادی تمده‌قی، کومپانیای شهرقی له هیندستان و ماسونیه‌ت... هند.

هموو نهمانه له پیگای نووسراو پتداراو کاریگه‌ری زوریان له سهر کومه‌لگه‌ی نیسلامی دانا بؤیه خورافت کردنی دین زورجار به شیوه‌یه کی زور پیزدارانه بؤ پیاو چاک و نهولیای خوا، به‌لام نهم به خورافی کردنه کاریگه‌ری زوری به‌جنی هنیشت له ناو کومه‌لگه‌دا.

دروی گدوره و بئ مانا به‌دهم پیاوچا کانه‌وه:

له بیرمه باپیرم که باسی دینی بؤ ده کردین نمونه‌ی کهستیکی ده هیناوه به ناوی (دهرویش مهمول) کیبه و چیبه و ناوی باوک و که‌س و کاری چیبه له ناوچه‌ی پینجوتین، له گه‌ل نهوه‌ی نهم دهرویش مهموله ناسراو بwoo که‌س نه‌یده‌زانی کیبه و خله‌لکی کوییه، هله‌لت زانرابوو که ناوی دهرویش مهموله و له ناوچه‌کانی مهربیان و دهورویه‌ری به‌گزاده‌ی به‌رده‌پهشی لای مهربیان بwoo، به هر حال وا باو بwoo که گوایه سه‌یاره‌یه کی قوت داوه!

جوزی نهم سه‌یاره‌یه (فورد) بwoo خاوه‌نه‌کهشی جه‌ناب سه‌رهه‌نگی ناوچه‌ی کوردستانی پوزه‌هه‌لات بwoo، جارینک ده‌وترا: گوایه لئی بwoo به ده‌نکه خورمايه‌ک یان ده‌لئین لئی بwoo به کلزیه‌ک شه‌کر، به هر حال نهم قسه زور بلاؤ بwoo له ساله‌کانی ۱۹۶۰-۱۹۸۰دا، له راستیدا هیچ راستی و بنه‌مايه‌کی

تیدا نیبه ئه گه‌ر حالتی وا پوو برات هاوه‌لان کاری وايان ئه‌نجام تهدا وشتریک ياخود ئه‌سپینکیان قووت تهدا، به‌لام دهرویشیک سه‌یاره‌یه کی (فورد) قووت برات بی بنهمایه، له هه‌مووی بی مانا‌تر، ته‌وه بوبو باپیرم بروای کرد بوبو، له‌وه‌ش کیشہ تر زاوایه‌کمان به ناوی کاک جه‌مالی خه‌لیفه مه‌حموود سه‌ری بق‌با ئه‌دا و بروای ته‌واوی پئی هه‌بوبو، بینجگه ئه‌ویش هه‌زارانی تریش بروایان بهم درو شاخدار و بی مانا‌یانه ده‌کرد، سه‌دانی وه‌کو منیش که گوییان لم باسانه ذه‌بوبو دینهان لى ده‌بوبو خورافتات، به‌لام نه‌مانده‌وئرا قسه بکه‌ین، هیچ سوودی نه‌بوبو به‌لکو گه‌وره‌ترین زهره‌ر و زیانی ده‌گه‌یاند.

هه‌لله‌ی هه‌ندیک خه‌لکی له زیاده‌پری زیانی ده‌یان هاوه‌لان زیانی زوری ده‌گه‌یاند، چیزکی زیانیانی تیک ئه‌دا به سه‌ریه‌کدا له بھر چاوی خه‌لکی تردا به‌گشتی هه‌موو پووداوه‌کان که باس ده‌کرا له پووداوى زیانیان لاواز و بگره درو و چه‌واشه‌کاری بوبو که له شیوه‌ی فریشته و داما‌لینی ناسنامه‌ی مروف بوبون، هاوه‌لان پتویستیابن بهو جۆره پووداوا و درو دله‌سانه نیبه، ئه‌وه‌نده به‌سه که هاوه‌لان وه‌کو خویان بناسین، وئنه‌و راستگوی زیانیان ده‌قیق وه‌کو خویان بناسین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هاوه‌لان ره‌وه‌ندیکی ناوازه و نایاب بوبون، به‌لام زیاده‌پری له ده‌قه کانیاندا زور زهره‌رمه‌ندمان ده‌کات، به‌لکو زیانی زور گه‌وره ته‌رات له زیانی ئه‌وانه‌ی دواى هاوه‌لان دین، ئه‌وانی تریش نا تومیدی و نه‌توانین له لاسایی کردن‌وه‌یان ده‌کات که ناتوانن هاوشیوه‌ی هاوه‌لان ره‌فتار بکه‌ن.

نهوهی پیشتر له ژیانی دهرویش مهمول دا ئامازهه مان پیدا ته نهان قسه و
 باسی ناو خه لکی بwoo، بهلام زوریک له زیاده رؤییه کان له ناو کتیبه کاندا
 یاداشت کراوه و بووه به راستی، خه لکی له مه جلیس و دانیشته کانیاندا
 باسیان ده کهن، نموونهی حیکایه تی ده شته کیه کی مه ککه له کتیبی
 نه ولایه کاندا هاتووه، گوایه که سینکی ده شته کی له شاری مه ککه دا
 ده رکه و تووه، قسه و باس له سهر سیفاتیک ده کات له ژیانی مرقدا نییه، نه و
 که سهی له باسی ده کهین هاوه لی نییه، بهلام زور کیشه دروست ده کات بو
 ژیانی هاوه لان، ده لیت: که سینک ده گیریتمو له و کتیبه دا که چووه ته ناوچهی
 بیابانی مه ککه و گهنجیکی دیوه بین پهتی، هیچ خواردنیکی بین نه بwoo و
 جلویه رگی درا و بین گوچان و یارمه تی ده رووه، که سه که ده لیت: که گهیشم
 به و گهنجه نه گدر بررسی بwoo خواردنی پیده به خشم و نه گدر تینوو بwoo ناوی
 بین نه دهم، ده لیت: له نیوانی من نه و گهنجه دا چهند هنگاویک مابوو له پر
 نه ما و لیم ون بwoo، به لکو له به رچاوم دیار نه مان له ناو نه و بیابانه دا، به رده و ام
 ده لیت: له دلی خومدا و تم شهیتانه، بؤیه گهرامه و له دووره و به دیم کرد
 یه کیک ده یووت: به لئی؛ شهیتانه، دوایی هاواری کرد و و تی: سه رخوشه،
 پاشان جارکی تر بینیمه وه و لئی نزیک بو و مده، به لکو قسهی له گه ل بکم،
 دیسان دوورکه و ته وه مهودایه کی زور لیم دوورکه و ته وه منیش ها و ارم لیکرد
 بوهسته، سوئند بھو که سهی که (محمد) ای ناردووه به حق دمه ویت قسنه
 له گه ل بکم!

ده لیت: به هوکاری سوئند کهی و هستا، پاشان گهنجه که و تی: تو شوین
 من نه که و تویت، به لکو شوین نه فسی خوت که و تویت.

که سه که ده لیت: که خوم به دی کرد هم ر خوت بوویت و ویستم
خزمه تیکت بکم.

گه نجه که ده لیت: چون من تنهها بووم له کاتیکدا من خوام له گه ل دایه؟
که سه که ده لیت: ئا خر هیچ زاد و که رهسته و خواردن و خواردنده وهت بیت
نه بوو.

گه نجه که ده لیت: هر کات برسیم بوو خواردن منی بیر ده که ویتهوه، هر
کاتیکیش تینووم بوو، برسیتی مورادی تونیه تیم ده شکنیتیت، واتا نه م که سه
هیچ خواردن و خواردنده ناخوات.

که سه که ده لیت: باشه من برسیمه تیر نام بکه.

گه نجه که ده لیت: نهی تو بپرات به که رامه تی نه ولیا نییه؟!

که سه که ده لیت: بپروای تهواوه تیم پئی هه یه، به لام نه و ده مهی تو دل نارام
و یه قینت هه بیت که تو نه ولیای خوای؟!

گه نجه که به قاچی کیشای به خزرلی بیابانه که دا و دهستی برد چنگی له
خوله کهی هه لگرت و دایه دهستم و تی: بگره هه لخه له تیندراو نه وه ناردی نه رم
و سپیه.

که بینیم وا بوو و تم: لم نارده خوشتر نییه بق نان.

گنهنجه که وتی: لهم دهشت و دهرو بیابانه نهولیاکانی خوازوریان ههیه لهم
جوره ناردانه، بهو ماناپیهی که نهوان له دهشت و بیاباندا (نیعتیکاف) دهکدن،
نان و خواردنی زورمان لایه نهگدر مرؤف نهقلی به کار بهتیت.

که سه که ده لیت: دهی تینوومه ناو مه درخوارد بد؟

گنهنجه که به قاچی کیشای به زهودا، له خاکه که ثاو و هنگوین هاته
دهرهوه له دوو سه رچاوهی جیواز.

که سه که ده لیت: دانیشم و تیر ثاو هنگوینم خواردهوه، پاشان سه رم
هنلپری که سه که م لئون بوبو، لهو کاتهوه هاوکاری فدقیر و هژاران ده کم
بو نهوهی جاریکی تر تووشی نه و گنهنجه ببمه وه؟

هه موو که سیکی خاوهن ژیری و وریای ده زاتیت نه وه قسسه يه کی بین مانا
و درؤیه، زور کاریگه ری خراب و نه رتني جیده هیلیت له سه ر په روه رده کردن
و منهجه جی په روه رده بوون، خله لکی زور ناسته مه بگاهه ناستی شتی ثاوا، به
هاوکاری نهدم چیرۆکانه خله لکی تووشی نانومیدی ده بیت. نیمه باسی مرؤف
ده کهین و مامه له له گه ل مرؤف ده کهین، به لام زوری نه و چیرۆک و
خورافیاتانه مرؤف له سروشته مرؤف بوون نه که نه ده روه و زور ناسته
ده بیت بو لاسایی کردنوه، به لام کاتیک باسی هاوه لیک ده کهین تیده گهین
که جوری مامه لهی زور ناسایی و مرؤفانه بووه، هله یه کی کرد ووه به لام له
هدمانکاتدا به زوویی گهراوه ته وه بو لای خوای په روه ردگاری، زور ناسان

دەبىت لاسايى كىرىنەوهى چونكە مۇرقە، ئىيمەش كە مۇرقىن لە تواناماندا
دەبىت ئەوهى ئەو كىردوو يەتى ئەنجامى بىدەين.

لە راستىدا ئەگەر كەرامەتى واپسو بىدات لە پېشترە بۆ ھاوهلان، بەلام ئايى
ھېچ ھاوهلىك لە گەل ئەو ھەموو ئازار و ناپەحەتى و ئەشكەنجه و ئازارەدا
شتى وايان بەسەردا ھاتووه، لە كاتىكىدا بىرسىان بۇوه، داواي خواردىنەوهىان
كىردووه لە خودى پېغەمبەرى خوا ﷺ، نمۇونەتى كاتى ھەلکەندى
(خەندەق) ياخود شتىكى لەو جۆرە پۇويداوه لە گەل ئەبویە كىرى صەدقىدا
ھاوشىوهى ئەوهى لە خۆل نارد دروست بىكەت، يان عومەرى كورى خەتاب
قاچى كىشا بە زەویدا ناو ھەنگۈن ھەلقۇلىتىت؟!

ياخود عوسانى كورى عەفغان ئەگەر بىيوىستبايە بىروات بۆ جىئىگايەك ھەوا
و با ھەلەيدە كرد و دەيگواستەوه؟

شىوهى ئەم گەنجهى كە لە كىتىي ئەولىاكاندا باس دەكىيت كەس نازانىت
و تەنانەت ھۆلىود و بۆلىودى ناگاتى!

مەنەھەجىتكى سەير و سەممەرە لە پەرۋەرە كىردن، ئۆسلىوبىتكى زۆر نەشىاۋ
و خاراب بۆ پەرۋەرە كىردن، ھۆكاري تەعجىزى و نائومىدى بۆ خەلکى بە
گىشتى كە لە پېشىيە و ھېچ حەقىقەتىك نىيە.

هاوهلان بەو شىوهى نەبۇون. بەلکو وە كە ھەموو مۇرقە كانى تر ژىاون و
ھېچ جىاوازىيەك لەلاشە و پېتكەتە ئەندا نەبۇوه ۱۰۰٪ مۇروف

بوون، ئەگەر برسیان بوایه بە دواى خواردندا دەگەران ئەگەر تینویان بوایه بیریان ھەلّدەکەند و ئاپیان دەردەھیتى.

بۇ خواردن ئاگریان دەكردەوە و ھەولیان ئەدا بۇ دروست كردى.

ئەگەر بپۇيىشتايە بۇ سەفەر زاد و كەرهىستە و ئاوى پېيىستيان لەگەل خۆياندا دەبرد، رېنگاي ئاسان و كورت خايەنیان ھەلّدەبزارد ھەموو ھۆكار و ھىز و توانايە كىيان بۇ كارە كانىيان دەگرتە بەر، ئەوه ماناي ئەوه نىيە كەرامات بۇيان پووى نەداوه، بەلكو چەندىن جار پوويداوه لە وىستىگە كانى خۆياندا، بەلام بىن وىستى خۆيان، بىن ئەوهى داواى بىكەن بە دلىيابىيەو يەقىنەن ھەيە بە كەراماتى نەولىاكان، بەلام خواى گدورە دەبىيەخشىت و لە تواناۋ وىست و ئىرادەي مەرقىدا نىيە، كات و جىنگاي بۇ دىيارى ناڭرىت، كەى خواى گدورە وىستى دەبىيەخشىت.

كەواتە ھاوەلان مەرقۇ بۇون، ھەموو مەرقۇنىكىش ھەلە دەكات، بەلام ھېچ كىشىدەك نايىت لە دواى ھەلە كە مەرقۇ تەوبە بىكات و لە زۇوتىن كاتدا بىگەپىتەوە بۇ لاي پەروەردگارى، سروشى مەرقۇنىش و اھەلکەوتە كە دەبىت ھەلە و تاوان بىكات، دەنا مەرقۇ نىيە ئەگەر وا نەكات، ھېچ مەرقۇنىك نىيە لەسەر زەویدا كە ھەلە نەكات. موسلىم لە ئەبوھورەيرەوە بۆمان دەگىپىتەوە، كە پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهُوَ مُوْلَىٰ يَوْمَ الْحِجَّةِ: سوئىند بەو كەسەي گىانى منى بە دەستە، ئەگەر ھاتۇو تاوان نەكەن، ئەوه خواى پەروەردگار لە ناوتان دەبات

و خه لکانیکی تر ده هنیت که تاوان بکهن و پاشان بگهربتهوه لای خوای خویان داوای لیخوش بعون بکهن و خوای موته عال لیيان خوش بینت^{۶۶}.

به دلنيابیوه ئوهه بانگشه نیه بو تاوان کردن، به لکو جه و هه ری فه رمووده که مه بهست توبه کردن، به لکو بو نیشاندانی ناسنامه مرفقه، پوونکردنوهی واقعه که يه، بانگهوازه بو گهربنهوه بو لای خواو توبه کردن.

خوای موته عال سروشتی مرفقی وا دروست کردووه که هله و تاوان بکات تنهها خوای پهروه ردگار هله ناکات، تهناههت پیغه مبه رانیش هله ده کهن راسته و خو خوای پهروه ردگار بیان راست ده کاتهوه، تا ناسنامه مروف بعونی خویان له دهست ندهن، تهناههت پیغه مبه ری خوا حی الله علیه و سلّم تاماژه داوه به و ده فه رموویت:

هه مهو مرؤفیک له نوهه کانی نادهم هله ده کات، به لام باشترين له وانهی که تاوان ده کهن نهوانهی که خنرا تهوبه ده کهن و داوای لئ خوش بعون ده کهن^{۶۷}.

که واته هاوه لان هله يان ده کرد، هه رووهها داوای لئ خوشبوون و په شیان بعون نوهه يان ده کرد له تاوانه کانیان و به زووترين کات تهوبه يان ده کرد، به لام

۶۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَجَلَيْكَعْنَهُ مَرْثُوعًا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْلَمْ تُذَبِّنُوَا لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ وَجَاءَ بِقَمْ بِذَبِّنُوْنَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ تَعَالَى فَيُغْفِرُ لَهُمْ رَوَاهُ مُسْلِمٍ.

۶۷ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَجَلَيْكَعْنَهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّ بْنِ آدَمَ حَظَاءً وَخَيْرُ الْحَظَائِينَ الْقَائِمَ رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَهُ وَالْمَارِيُّ وَأَحْمَدُ.

ته‌وبه‌ی هاوه‌لان تایبه‌تمه‌ندی خوی هه‌بوو شیوه‌ی جوان و به‌زووی و
په‌شیانی پتوه دیار بwoo خاوه‌نی تایبه‌تمه‌ندی و سیفاتی تایبه‌تی خویه‌تی
ته‌وبه‌کانیان ئه‌وهی زانزاوه له سه‌ر مرۆف که ته‌وبه سئی به‌شه، ئه‌گه‌ر مرۆف
هه‌له‌ی کرد له به‌رانبه‌ری حه‌قی خوای په‌روه‌ردگار ده‌بیت و پیوسته سئی کار
نه‌نجام بدادات تا بگه‌ریته‌وه بق‌لای په‌روه‌ردگار

یه‌کهم: ده‌بیت خوی دابمالیت له هه‌موو تاوانتیک، دووهم: ده‌بیت په‌شیان
و خه‌فت بار بیت له‌وهی که نه‌نجامی داوه به‌سه‌ر تاوانه‌که‌یدا بگری. سئیهم:
ده‌بیت هه‌ولی جدی بدادات ئیراده‌ی به هتیز بیت که ناچیته‌وه سه‌ر تاوانه‌که‌ی،
به‌لام بدراستگویانه و به پاستی بیت، خوای په‌روه‌ردگار ناگاداری دل و
ده‌روونه ده‌زانیتیت چی تیدا پروو نهدات!

نه‌گه‌ر تاوانه‌که له حه‌قی مرۆفه کاندا بwoo، ئه‌وه مه‌رجی چواره‌می بق‌زیاد
ده‌کریت، ده‌بیت هه‌موو ماقه کان بگه‌ریتتیمه‌وه بق‌خاوه‌نے کانی، واتا نه‌گه‌ر دزی
و خواردنی پاره بین به ناحه‌ق، پاره‌که بگه‌ریتتیمه‌وه بق‌خاوه‌نے که‌ی، ياخود
شایه‌تی دانی درق و، يان خواردنی ماقه خه‌لکی به ناحه‌ق وه کو جنتیدان و
شهر کردن، لیدان و زولم کردن و...هتد، يان گه‌رانه‌وهی ماقه کان يان خوت
داوای لیخوش بعون و عه‌فو له خاوه‌نے که‌ی بکه‌یت.

چونیه تی توبه و ئینابه لای هاوه لان

تهوبه له ژیانی هاوه لاندا خه سلته تی تاییه تی هه بورو، بیجگه له و سیفاتانهی پیشتر ناماژه مان پی داون، هاوه لان خه سلته تی تاییه تیان هه بورو بو تهوبه کردن، که شیکاریان بو ده کهین.

یه کهم: توبه کردن به خیرایی: له سه ره تادا نهوهی زور روون و ناشکرایه هاوه لان برد وام نه ده بوروون له سه ر تاوان، تاوانیان ده کرد، به لام خیرا و ده ستبه جنی ده گه رانه وه و تهوبه یان ده کرد.

جا به هۆکاری لاوازی هاوه له که تاوانیکی نه نجام بدايه خیرا بورو له گه راندنه وهی پوشدی و گه رانه وه بو لای په روهر دگاری، نه وکات خوای په روهر دگاریش لئیان خوش ده بورو، (تین عباس) ده لیت: تاوانی بچوک نییه که مرۆف برد وام بورو له سه ری، تاوانی گه وره نییه که مرۆف توبهی له سه ر نه کرد (لا صغیرة مع الإصرار، ولا كبيرة مع الاستغفار).

به دیویتکی تر له واتایه که بدا مانای وايه با تاوان بجوك بورو که مرۆف له سه ری برد وام بورو ده بیته تاوانی گه وره، به هه مان شیوه تاوانی گه وره نه گه ر توبهی له گه ل نه بورو سه ر ده کیشیت بو کوفر کردن.

هه رووه کو نه بو حامیدی غەزالى ده لیت: دلۆیهی ناو بو سه ر برد هه ستي پی ناكهين، به لام که کوت کرده وه له ناو سه تلیکدا، نه وکات که کردن به برد که دا کاری گه ری خوى ده بیت.

هر لەبەر ئەوهىه خواى پەروەردگار ھەميشە دەرگای تەوبەي كراوهىه و داوا لە مەرۆفە كان دەكات كە بەبەردا وامى تەوبە بکەن و دواى نەخەن، نەلىت لە رەمەزانى داھاتو تەوبە دەكەم ياخود تەوبە كەى ھەلبىرىت بۇ مەوسىمى حەج ياخود كاتى عومرە، ياخود تەوبە كەى ھەلبىرىت بۇ كاتى پېرپۈون، دەرگای تەوبە ھەميشە والايە و كراوهىه بۇ ھەمووان، لەھەمۇو كات و ساتىكدا كاتى بۇ دىيارى نەكراوه.

ئىمامى موسىلیم لە بۇ موسای ئەشىعەرىيەوە بۇمان دەگىپىتەوە: لە پېغەمبەرى خواوه ﷺ دەفەرمۇوتىت: خواى موتەعال دەست دەرىز دەكات لە شەودا بۇ ئەو كەسانەى لە پۇزدا تاوانىيان كردووه، واتا ھەمۇو شەو ھەولى ئەوهىه كە مەرۆف داواى ليخۇش بۇون لە تاوانە كانيان بکەن، بە پېچەوانەو بۇ ئەوانەى لە شەودا تاوانىيان كردووه خواى پەروەردگار بە رۇز دەستىيان بۇ درىز دەكات كە بە رۇز توبە بکەن و داواى ليخۇش بۇون بکەن.

ھەرۋەها رۇز ھەلى تەوبە كردىنە بۇ ئەوانەى كە بەشەو تاوانىيان كردووه.

بەھەمان شىتوھ نەم پېرۋەسە بەدەوامە، تا ئەو رۇزەي رۇز لە رۇزنى اووه ھەللىت، كە يەكىكە لە نىشانە گەورە كانى قىامەت.^{٦٨}

٦٨ - عَنْ أَبِي مُوسَىٰ عَبْدُ اللَّهِ بْنَ قَيْمِ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيلِ لِيَتُوبَ مُبِيءُ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُبِيءُ اللَّيلِ، حَتَّىٰ تَظُلُّ الشَّفَسُ مِنْ مَغْرِبِهَا / رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

هاوه‌لان ده بازانی که تهوبه لای خوای گهوره قبول دهیت، بؤیه خیرا
ده گهرانهوه بؤ لای پهروه ردگاریان له کاتی هله کردنیاندا، خوای پهروه ردگار
ده فه رموقیت:

﴿إِنَّمَا الْتَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَلٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهَا حَكِيمًا وَلَيَسَّرَ اللَّهُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتَ قَالَ إِنِّي تَبَثَّ أَلَآنَ وَلَا أَلَذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ النساء

واته: {تهوبه کردن بؤ کیبه؟} خوای گهوره قبول کردنی تهوبهی له سهر
خوى پیویست کردووه که ههر که سئ تهوبه بکات خوا تهوبهی لى قبول
ده کات بؤ ئهو که سانهی که خراپه نه کهن به نه زانی، (این عباس)
نه فه رموقیت: ههر که سینک خراپه کرد ئهو جاهیل و نه زانه، پاشان به
نزیکی نه گه رینه وه واته: پیش ئوهی که پوح بگاته غەرغەرەیان، نا نه مانه
خوای گهوره تهوبهیان لى قبول ده کات و لیيان خوش ئهین خوای گهوره
زور زاناو کار بە جنیه ^{۲۶} تهوبه بؤ ئهو که سانه نیه که هدموو جۆره خراپه یەک
نه کهن تا یە کیکیان نه گاته سەرەمەرگ که دلنىا یە ئە مرى و پوح نه گاته
غەرغەرەی، ئەلنى: ئەو من یېستا تهوبەم کرد، تهوبه بؤ ئەوانه نیه و بؤ ئەو
که سانه نیه که بە کافرى نەمن نا نه مانه سزا یە کى زور بە تیش و نازارمان بؤ
ئاماده کردوون ^{۲۷}

ئەبو قەتاوە پەر حمەتى خواي لېبىت - دەلىت: ھاۋەلەنى پىغەمبەر
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەيانووت: ھەموو تاواتىك بە ھۆكارى جەھالەتە (يعلمون السوء
بجهالت)، مەبەستىان ھەموو تاواتىك بۇو دەرەق بە خوا و بە بەندە كانى.

بە گشتى ھاۋەلەن ھەلەيان دەكىد و دەكەوتىن ناو ھەلەوه، زۇر جار
ھەلەكان زۇر گەورە و ترسناك بۇون، بەلام خاسىتى ئەوان زۇو پەشىپان
بۇونەوه بۇو لە تاوانەكەيان، نەنگى نىبىي مەرۆف بىكەوتىتە تاوانەوه، بەلام زۇر
نەنگى و شورەبىيە بىكەوتىتە تاوان و بەردەواام بىت، بىزانتىت ھەلەيە ھەر نەفسى
خۆى سەر بخات.

با تەماشايەكى ژيانى ھاۋەلەن بىكەين لە تاوان كردن و لە گەپانەوهى خىترا
و تەوبە كەردىيان.

نۇعونەي ھاۋەلېك دەھىتىنەو ناسراوە بە ئەبو لوبابە، زۇر بەمان دەزانىن
كە لە جەنگى خەندەق-دا بەنو قورەيزە خيانەتىان كرد لە پەيان و عەھدىتىك
كە لە گەل پىغەمبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -دا ھەيان بۇو، لە دواي جەنگە كە پىغەمبەرى
خواصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خۆى ناماھە دەكىد كە بىرواتە سەر ئەو ھۆزە و سزايان بدات
لە سەر كارە خراپە كانىيان كە تەنجاميان داوه، كۆمەلېتك لە ھاۋەلەنيان شەھىد
كىد، خۇ ئەگەر خواي پەروردگار بە ھۆكارى كەسىتك نەبوايە، ئەوا ھەموو
موسىلەنان لە شارى مەدينەدا لە ناو دەچۈون، بەھەر حال پىغەمبەرى خوا
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بىست و پىنچ رۆز گەمارۆى خستە سەر بەنو قورەيزە تا لە قەلا و
بالاخانە كانىيان بىتنە دەرەوه و جەنگ بىكەن، لە كۆتايىدا بەنو قورەيزە پازى
بۇون بە فەرمانى خواي گەورە و پىغەمبەرە كەىي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، داوايان كرد كە

پیغه مبه ری خوا ﷺ که سینک بتیریت بُو گفتگو و دانوستان (موفاوه زات)، بُو نهم مه به سته پیغه مبه ری خوا ﷺ نه بو لوبابه هی هه لبزارد که يه کیک بوو له هاوه لانی نه نسار و له عه شیره تی نهوس بوو، هز کاری هه لبزارد نه که بُو نهودی که نه هاوه لی هاویه بیانی به نو قوره بیزه بوو، به هز کاری نهودی هاویه بیانیانه و دهشیت دلی نه رم بکهن بُو هه ندیک له داوا کاریه کان.

پیغه مبه ری خواش ﷺ بپیاری يه کجایدا بوو جه نگ له گه ل به نو قوره بیزه دا بکات، به هز کاری خیانه تی گهوره بیان کرد بوو له په بیانیان نامه که بیان، له هه مان کاتدا له وه بوون پیگا بُو قوره بیش بکنه وه بپونه ناو شاری مه دینه بُو بنپرکردنی موسیمان و کوشتنی هه موویان، وه کو عه رب ده لیت: (الجزاء من جنس العمل) (پاداشت و سزا له سهر چونیه تی کار کردن و وردہ گیریت).

پیغه مبه ری خوا ﷺ نه بو لوبابه هی ناگادر کرده وه که به هیچ شیوه يه ک ناگادر بیان نه کاته وه له وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ جه نگی ده ویت و سزای مهرگیان نهدات له سه رکاره که بیان که نه نجامیان داوه، له کاتی گفتگو دا نه در کنیت، چونکه نه گه ر بزاند ده رگای قه لا کانیان والا ناکهن، ده بیت موسیمانان بُو ماوه يه کی زور له و گه مارودانه بیاندا بمینه وه، به دل نیاییه وه قه لا و قوله هی به نو قوره بیزه زور به هیز بوو، پر بوو له خواردن و خواردن وه که بهرگه هی چه ند مانگیکی تریشان ده گرت.

نه بو لوبابه چوو بو گفتگو و دانوستان له گه لیاندا، له گه لیاندا که وتنه
گفتگو که بینی مندال و زن و پیاو له بمرده میدا ده گرین دلی پیشان سوتا و
زانی کوتاییه که یان مه رگه، پیشتر په یوه ندی توند و توئی هه بوو له گه لیاندا
پرسیان له ئه بو لوبابه: به باشی ده بینی دابه زین بو فهرمانی محمد ﷺ؟

له وه لامدا وتنی: به لی، به زمانی قه راریدا بو ئه وهی دابه زینه ژیر فهرمانی
پیغەمبەری خوا ﷺ، به لام به دهستی ئاماژەی کرد بو ملى که گوایه
پیغەمبەری خوا ﷺ هەموو تان سەر دەبریت، فهرمانی کوشتنی داوه.

ئه بو لوبابه خيانه تى گەورەی ئەنجامدا، نهینى پیغەمبەری خوا ﷺ
- ئاشكرا کرد، نەمەش بە هەموو پیوه رېتکى ئەخلاقى و سیاسى گەورە ترین
تاوانە و جاسوسىيە، له کاتىكدا ئەم ھاولە له ئەنصارە، له ھاولە پاوهستا و
خاوهن ئىهانى بە هيئىز و گەورە يە، خاوهنی مىزۇو و سەروھرىيە، دهستى خىرو
چاکەي ديارە.

بەلام لهو چركەساتندا تۈوشى ھەلە بوو لاوازى پۇوي تىكىرد، ئەم
ھەلە يەش هەموو مۇسلمانىك ناكەوتىنە ناوى، نهینى دەولەتە، هەرودەها
پیغەمبەری خوا ﷺ ناشكرا بکات، تاوانە كە يە كچار گەورە يە تەنانەت
لە حالەتى ئەو ھاولەدا نەبىت، حەددى دە كەوتىنە سەر، لەوانە يە بگاتە ئاستى
کوشتن و لە سىدارەدان.

ئه بو لوبابه دەلىت: سوئىند بە خوا، ھېشتا قاچم له جىنگاى خۆى ھەنگاوى
ھەلەنەھىتابوو، زانيم خيانەتم له خوا و پیغەمبەری خوا ﷺ كردوو.

زانی تاوانی نهنجام داوه، خوی پاسته و خو هستی بین کردکه تاوانی زور
گهورهی نهجام داوه، له چرکه ساتی لاوازیدا بwoo که وته هله، بهلام
له برا نبهر هلهدا تهوبه هه یه، به خیرایی پویشت و مه جلیسی دانوستان و
گفتونگوی جنیهیشت، نه ک بو لای پیغه مبه ر حکیم الله علیه و سلّم، به لکو پاسته و خو بو
مزگه وته پیغه مبه ری خوا حکیم الله علیه و سلّم، خوی بهسته و به یه کیک له
کوله که کانی مزگه وته و وته: سویند به خوا نیرهدا ناجولیم تا خوای گهوره
لیم خوش نه بیت، له سه رنه و کارهی نهنجام داوه.

(لا ابرح مکانی هذا حتى يتوب الله على مما صنعت).

خو بهسته و کهی له ناو مزگه و تدا مه رجی نه وهی له سه ر خوی داده نیت
ته نها پیغه مبه ری خوا حکیم الله علیه و سلّم بیکانه و به دهستی موباره کی، تا خوای
په روه ردگار نایه تی له سه ر دابه زتني و تهوبهی قبول بکات.

خو دهیتوانی ثم باسه باس نه کات و بیشارته و، هیچ کس له موسیمانان
ناگایان له پووداوه که نه ببو، بهلام هستی کرد تاوانه کهی زور گهوره یه،
پیویسته تهوبهی له سه ر بکات، چونکه هه لی باشی هه یه له دنیادا تا نه چوه بو
قیامه تی، خو نه گهر مرد نه و فرسه تهی له دهست ده رده چیت، خوای
په روه ردگار نایه تی له سه ر خیانه ته کهی دابه زاند، بهلام خوای گهوره به
نیاندار ناوی هینا، فه مووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا لَا تَخْوِنُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخْوِنُوا أَمْنَانِكُمْ وَإِنَّمَا تَعْلَمُونَ ﴾ الأفال

وشه: {ناپاکی نه کردن له راسپارده}، نهی باوه پداران تیوه خیانهت و
ناپاکی له خوای گهوره مه کهن به تاوان کردن، خیانهت له پیغه مبهري خوا
صلی اللہ علیہ وسلم مه کهن به واژه بیان له سوننه ته کهی و سه رپیچی کردنی، خیانهت
مه کهن لهو نه مانه تانهی که له لاتان دائهنری یان له جنیه جنی کردنی فهرزه کان
له کاتیکدا که تیوه نه زانن نه مه خیانهت و نایاکیه و حه رامه.

هه وال گه يشته پيغمه بری خوا صلی الله علیہ وسّلہ، نیتر زانی نه بو لو بابه يه، خوی
بهسته وه به کوله که يه کی مزگه و ته وه و سوتندیشی خواردووه هیچ که س
نه يکاتده وه تا خوای گهوره ته ویه که ای قبول ده کات، ته وه ش سزا يه کی زور
سه خته مروف نازانی وه لام دانه وهی چهند ده خایه نیت، به لام به راستی
ده یه ویت ته ویه بکات و بگه ریته وه بو لای خوای پهروه ردگار، نیتر لای گرنگ
نیه خه لکی چی ده لین و چی نالین، ياخود چهند ده خایه نیت، بو نه و ته ویه
که گرنگه خوای پهروه ردگار لئی خوش بیت، پيغمه بری خوا صلی الله علیہ وسّلہ
فه رمووی: نه گهر نه بو لو بابه بهاتایه ته لام خوی نه بهستایه ته و نه و مه رجه
له سه ر خوی دانه نایه، لئی خوش ده بروم.

(قال الرسول ﷺ لما وصله خبره أن أبا لبابة أَنْ يُرِيَطْ نَفْسَه فِي الْعَمُودِ، قال: أَمَا لَهُ حَاءٌ فِي لَسْنِكَ لَا تَغْفِرُ لَهُ).

پیغامبری خواسته‌اند رئیشانده رو ره‌حمه‌ته بوق مسلمانانی و خو
خه‌لکم، به گشتی، ته و خوی مه‌رجی له‌سر خوی داناوه، به هوكاری

مه رجه کهی پنجه مبهربی خوا ﷺ ناتوانیت هیچی بو بکات، ده بیت
چاوه‌پری بیت تا خوای پهروه دگار نایه‌تی له سه ردا دابه زینی و لئی خوش
ده بیت، هر بزیه پنجه مبهربی خوا ﷺ فرمومی: نه گهر واي نه کردایه،
نه و سوئنده نه خواردایه، نهوا له کوله که کم ده کرده وه ئازادم ده کرد، به لام
ناتوانم هیچی بو بکم تاکو خوای پهروه دگار تهوبه کهی قبول ده کات،
(یقول رسول الله ﷺ: فاما إذ قد فعل ما فعل فما أنا بالذى أطلقه من مكانه
حتى يتوب الله عليه).

چهند رقرنک نه بولوبابه خوی زیندانی و بهستبووه و به کوله کهی
مزگه وته که وه خیزانه کهی له کاتی نویزه کاندا ددهات، ده یکرده وه نویزی
نه نجام نه داو پاشان ده بیهسته وه به کوله که وه.

له کاتی چوونم بو حج له پاسه وانیکی مزگه وته پنجه مبهربی خوا
ﷺ-م پرسی نه توانیت نه و کوله که یهم نیشان بدیت که نه بولوبابه
خوی پیوه بهستبووه؟!

پاسه وانه که وته: نیشانت نادهم چونکه نه چیت لئی ده پاریته وه!

به پاسه وانه کم وته: بو من بت په رست و مو شریکم تا له کوله که یه کی
رهق بپاریتمه وه.

پاسه وانه که: نهی بوقیته؟

له وه لامیدا وتم: من که سیکم له سهر هاوه‌لان و زیانی پیغه‌مبهر
صلی اللہ علیہ وسّلہ، ده نووسم بو من گرنگه که پاشاوه و جنگاکان وه کو خوی بناسم.
ئینتر بپروای بین کردم و هات له گه‌لدا کوله که که‌ی نیشاندام، یه کتک له
پایه کانی مزگه‌وتی پیغه‌مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسّلہ بو له سهر کولکه که نوسرا بو
(کوله که‌ی تهوبه).

تا نهم ساته وخته ئه و جنگایه وه کو خوی ماوه کوله که‌ش ناونراوه به
کوله که‌ی ئه بو لو باهه ياخود تهوبه، به دهوریدا سورامهوه له بهر چاومدا بوو
که ئه و هاوه‌له بپریزه له ج ناپه‌حه‌تی لاسه و نهفه و نازاریک دا بووه تا
خوای گهوره تهوبه که‌ی لئ و هربگریت، به‌لام تهوبه که‌ی راستگویانه بوو.
له دوای شهش پوژ له ناپه‌حه‌تی خوای گهوره په‌حه‌ی بین کرد و نایه‌تی
دابه‌زاند که خوای په‌روه‌ردگار توبه که‌ی قبول کردووه، لهو کاته‌دا له مالی
خوی لای خیزانی بپریزی ئوم سه‌له‌مه بوو، دایکی نیمانداران ئوم سه‌له‌مه
بومان ده گپریته و ده لیت: کاتی سه‌حدر بوو گوینم له پیغه‌مبهر صلی اللہ علیہ وسّلہ بوو
پیده که‌نی و زور دل خوش بوو، چونکه تهوبه که دابه‌زی بوو بو ئه بو لو باهه‌ی
کوری مونزري ئه نساری، خوش‌ویستیه کی بین وینه هه بوو له نیوانی پیغه‌مبهر
صلی اللہ علیہ وسّلہ و هاوه‌لاندا به گشتی، له کاتی بین که‌نینه که‌یدا ئوم سه‌له‌مه پرسی
به چی پیده که‌نیت؟

پیغه‌مبهر صلی اللہ علیہ وسّلہ فه‌رمووی: خوای گهوره تهوبه‌ی ئه بو لو باهه‌ی گیرا
کرد و لیخوش بوو.

ئوم سه‌له‌مه ده لیت: پیغه‌مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسّلہ ئه‌ی مژده‌ی ناده‌یتی؟

پنجه مبهر ﷺ فه رمووی: به لی بینگومان هدوالی نده بنی، نه گهر
نه ته ویت تو مژده کهی بدھری؟!

نوم سله مه له به ردھم دھرگاکھی خویاندا وھستا و مالی پنجه مبهر
ﷺ له ناو مزگه و ته که دا بوو بانگی کرد له نه بو لو بابه و و تی: مژده ت
لیبیت خوای گهوره لیت خوش بوو.

خیرا خلکی ناو مزگه و ته که چوون بو لای که بیکه نه و له کوله که که و
پزگاری بکهن، به لام نه بو لو بابه سوئندی خوارد کھس نه یکاته و تا
پنجه مبهری خوا ﷺ به دهستی موباره کی له و زیندانه پزگاری ده کات
و ده یکاته و ته، کاتیک پنجه مبهری خوا ﷺ هات بو نویزی به یانی نه بو
لو بابه و ته نازاد کرد و نایه ته کهی بو خوئنده و ته^{۱۹}:

۱۹ - وَنَزَّلْتَ نُورَةً أَيِّ الْبَأْبَةِ نَزَّلْتَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ فِي بَيْتِ أُمٍّ سَلَّمَةَ،
فَقَالَتْ: سَيِّفْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مِنَ السَّحْرِ وَمُوَضِّحَكَ، وَالرَّسُولُ فَرَّجَ جَدًا، وَعِنْدَمَا
سُئِلَ: مَاذَا يُضْحِكُكَ

قَالَ: لَقَدْ تَبَّتْ عَلَى أَيِّ الْبَأْبَةِ
قَالَتْ: أَفَلَا أَبْشِرْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ

قَالَ: بَلْ إِنْ شِفْتَ الْكَلَامَ

فَقَالَتْ: يَا أَيَا الْبَأْبَةَ، أَبْشِرْ، فَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَيْكَ

قَالَ: فَتَارَ النَّاسُ إِلَيْهِ لِيُظْلَمُوْ، فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ حَتَّى يَكُونَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
هو الذي يطلقني بيده، فلما رأى عليه رسول الله ﷺ في صلاة الفجر أطلقه.

﴿إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَزَّ ذِيَّلَهُ عَمَّا يَتَوَبُونَ مِنْ فَرِيْبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمًا﴾ (النساء) واته: [اتهوبه کردن بۆ کیتیه؟] خوای گهوره قبولاًکردنی تهوبهی له سه مر خوی پیویست کردووه که هەر کەسینی تهوبه بکات خوا تهوبهی لى قبولاً ده کات بۆ نەو کەسانەی کە خراپە ئەکەن به نەزانى، (ابن عباس) ئەفەرمۇویت: هەر کەسینى خراپەی کرد نەوە جاھيل و نەزانە، پاشان بەنزىيکى ئەگەر پىنهو، واته: پىش نەوەي کە پوح بگاتە غەرغەرهەيان، تا نەمانە خواي گهوره تهوبەيان لى قبولاً ده کات و لىيان خوش ئەبىن خواي گهوره زۆر زانا و کاریه جىئىه.

نمۇونەي نەبو لوبابە له باس و خواستەکەي نەوەيە، ئەم ھاوهە بېرىزە ھەلەيە کى زۆر گهورەي کرد، نەيتىنى پىغەمبەر ﷺ ناشكرا کرد نەيتىنىھەش ھەروا سادە و سانا نەبوو، بەلكو نەيتىنى سەربازى بۇو، نەيتىنى دەولەت بۇو لەپرسە ھەرە گۈرنگە كان، پىغەمبەر ﷺ ناگاداري کردهوە لەوەي نەيتىنى ناشكرا نەکات، بەلام لەگەل ئەۋەشدا کەوتە ھەلەوە.

نەمانە ھەمووی كىشە نىيە، بەلكو كىشە لەوەدایە مروف بەرددەوام بىت له سەر ھەلەكەي، بەلام نەبو لوبابە بەرددەوام نەبوو، ھەر بۆيە به پەلە پۇيىشت و خوی بەستەوە به كولەكەي مزگە و تەوە تا خواي پەروەردگار لى خوش بىت، خىرا تەوبەي کرد و خواي پەروەردگار لى خوش بۇو.

نمونه‌ی ته و بهی عه‌ماری کورپی یاسر

زور به مان رووداوی نه شکه نجهی عه‌ماری کورپی یاسرمان خویندوه ته و
یان بومان باس کراوه، که موشريکه کانی مه ککه هه موو جووه نه شکه نجه و
نازاريان دژی خوی و خیزانه کهی به کار هتینا، دایکی و باوکی له بدر چاویدا
به شیوه‌یه کی زور درندانه نازار نه دران و به ردی گهوره ده خرايه سه رشان و
سک و مليان ته ناهت دایک و باوکی له بدر چاویاندا شه هید کران.

کافره کان داوایان له عه‌مار کرد که جنتیو به پیغه‌مبهربی خوا صلی الله علیه وسَلَّمَ
بدات، له برانبهر و هستاندی نازار و نه شکه نجه و پهشیان کردنه وهی و
نه کوشتنی، نه ویش ناچار جنتیو دا به پیغه‌مبهربی خوا صلی الله علیه وسَلَّمَ به زمان،
به لام دلی هیچ مخلوقیک توانای نه بwoo به سه ریدا، هه رچه نده له چووی
شه رعده و هه لوئیستی ناسایی بwoo چونکه به زور جنتیو کهی پیدرا، به لام دلی
پرله نهیان و خواناسی، به لام نه و نه یده زانی هه لوئیستیکی ئاوا به ره و کوتی
دهبات و ههستی به تاوان کرد، له گهـل نه و هه موو ناسور و خم و بیزاریه
خیرا به پله چووه خزمه‌تی پیغه‌مبهربی صلی الله علیه وسَلَّمَ، بـق داوای لـنی بووردن و توبه
کردن، هـر نـه و نـدهی کـافـرـهـ کـانـیـ جـنـهـیـشتـ چـوـوهـ خـزمـهـ تـیـ پـیـغـهـ مـبـهـرـبـیـ خـواـ
صلی الله علیه وسَلَّمَ، له دـواـیـ نـهـ وـهـیـ قـسـهـ کـهـیـ کـرـدـ بـوـوـ، خـیرـاـ دـهـستـیـ کـرـدـ بهـ گـرـیـانـ وـ
سـکـالـایـ خـوـیـ بـرـدهـوـ بـوـ لـایـ پـیـغـهـ مـبـهـرـبـیـ صلی الله علیه وسَلَّمَ، زـورـ دـاـواـیـ لـنـیـ بوـورـدنـیـ
کـرـدـ وـ بـوـیـ باـسـ کـرـدـ کـهـ چـیـبـیـانـ بـهـ سـهـرـ هـیـنـاـوـهـ، پـیـغـهـ مـبـهـرـبـیـ خـواـ صلی الله علیه وسَلَّمَ لـتـیـ
پـرسـیـ نـهـیـ دـلـ وـ نـیـهـتـ چـیـ دـهـوـتـ، ئـایـاـ لـهـ گـهـلـ زـمـانـتـاـ یـهـ کـانـگـیرـ بـوـ؟ـ

عه‌مار و تی: نهی پیغه‌مبهربی خوا صلی الله علیه وسَلَّمَ دلیم پرله نهیان.

پیغه مبهربی خوا صلی الله علیہ وسّلّم داوای لیکرد له گه لیاندا بیت، دلنهاوایی کرد و پاشان خوای په رودگار نایه‌تی له سه‌ردا دابه‌زاند و فرموموی:

﴿مَنْ كَفَرَ بِاللهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُشْرِكَ وَقَلْبُهُ مُطْئِنٌ بِالْإِيمَانِ
وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ النحل (۱۵)

واته: {هه رکه سیک به زور کوفری بین بکریت کافر نایبت ئه گهر دلی پر له باوه‌ر بیت} هه رکه سیک کوفر بکات به خوای گهوره له پاش نیمان هینانی، مه گهر که سیک زوری لئی بکری و به زور کوفری بین بکری پنی بلین: نه گهر کوفر نه که‌ی نه تکوژین، نه ویش تنه‌ها به ده کوفر بکات و دلی پر له باوه‌ر بین ئه‌وا پینگای پیدراوه و عوزری هه‌یه وه کو (عده‌ماری کوری یاسر) کاتیک که دایک و باوکیان کوشت نه گهر کوفری نه کردایه خویشیان نه کوشت، کوفری کرد و دواتر پرسیاری له پیغه مبهربی خوا صلی الله علیہ وسّلّم کرد خوای گهوره ئه‌نم نایه‌ته‌ی دابه‌زاند، به‌لام زانایان کوده‌نگن له سه‌ر نه‌وهی که نه گهر نه و که‌سه خوی بگریت و کوفر نه کات تا ده‌یکوژن ئه‌وا باشتره و به‌هه‌شت بو خوی مسوگه‌ر ده کات، به‌لام که سیک کوفر بکات و پازی بین پنی و دلی بین نارام بین بهو کوفره‌ی که کرد و ویه‌تی نه‌وانه غه‌زه‌بی خوای گهوره‌یان له سه‌ره و خوای گهوره لیمان توووه نه بین سزا‌یاه کی زور گهوره‌یان بو هه‌یه.

نه گه رچی دلی پر بwoo له نیمان و به‌لام به زمان هه‌له‌ی کرد و چووه خزمه‌تی پیغه مبهربی خوا صلی الله علیہ وسّلّم داوای لئی بووردنی کرد، لیره‌دا نه‌وه پیویسته فیر

بین که هله مان کرد، به رده وام نه بین له سه رهله کانمان و تاکو بیته شاخنک
له تاوان و کولوبارمان قورس بکات له قیامه تدا.

چونکه کردنی ههندنیک له تاوان خاونه کهی له کاتی کردنیدا کافر
ده کات، ئه ویش زور ترسناکه، به دهقی فه رموودهی پیغمه بری خوا
صلی اللہ علیہ وسّلَهُ ده فه رموویت: ئه و که سهی که زینا ده کات له کاتی ئه نجامدانی
تاوانه که ئه و کم سه به ئیهاندار هه زمار ناکریت، یاخود ئه و که سهی که مهی
و خواردنوهی سه ر خوشکه ر ده خواته وه ئه ویش به ئیهاندار ته ماشا ناکریت
له کاتی ئه نجامی ئه و کارهدا، هه رووهها که سینک که دزی ده کات له کاتی
ئه نجامدانی تاوانی دزیبه کهی به ئیهاندار ناو نابریت، لیرهدا مانای به کافر
دانانی که سه که نییه، به لکو زانیايان بؤیان شی کردوینه ته وه، که به واتای
ئه و نده له ئیهانه کهی کم ده بیته وه و ده چیته ئاستی کوفر کردن ناویان ناوه
به (کفر دون کفر) ^٧.

هه رووهها له فه رموودهیه کی تردا پیغمه بری خوا صلی اللہ علیہ وسّلَهُ، باسی مهی
خواردنوه ده کات و ده فه رموویت: خوتان بیاریزن له مهی خواردنوه چونکه
پیسترین جوری تاوانه کانه (اجتنبوا الخمر فإنها ألم الخباث).

٧- عن أبي هريرة قال: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَرْبُزُ الرَّازِيَ حِينَ يَرْبُزُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا
يَشْرُبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرُبُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَتَرْفُعُ السَّارِقُ حِينَ يَتَرْفُعُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَتَنَاهِي
نَهَيْةً، يَرْقَعُ التَّاسُ إِلَيْهِ فِيهَا أَبْصَارَهُمْ، وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَعَنِ ابْنِ شَهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ،
وَأَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَثْلِيَّةَ، إِلَّا الشَّهَيْةَ رواه بخاري.

هه روه‌ها له کوتایی فه رمووده کهدا که نیامی به بیهقی له عوسنائی کوپی
عه ففانهوه ریوايەتی کرد ووه، ده فه رمووتت: پیغەمبەر ﷺ له کاتى مەی
خواردنەوەدا نیهان کۆنایىتەوە، بەلکو نیهان له خاوهنه کەی له وکاتەدا جىا
ده بیتەوە^{٧١}.

٧١ - وفي الحديث أيضاً الذي رواه البيهقي وابن حبان وصححه، عن عثمان بن عفان
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَرْضَاهُ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِنَّهَا لَا تَجْتَمِعُ هِيَ وَالْإِيمَانُ إِلَّا وَأُوشِكُ أَحَدُهُمَا
أَنْ يُخْرِجَ صَاحِبَهُ.

مرفه که به رده وام بتو لمهه تاوان کردن جار و دوو جار و چهندین
جار، وا ده کات که ئیمان له ناو مرغه که دا نامینیت، چونکه به رده وامی له
تاوان مرغه به رهه کافر بتوون ده بات، زور ترسناکه خودی تاوان مرغه که پنی
کافر نابیت، به لام به رده وام بتوون لمهه رسی مرغه که ده کات به کافر، چهند
جار بیستو مانه که مرغه نه و نده مهی خوارد و تهه به هۆکاری مهی
خواردنوهه مردووه، یاخود مرغه هه ر خه رسکی به کارهیتیانی سوو و پیبا بتو
تا له پر ته مهنه کوتایی هات و مرد، یان له کاتی زینا کردا، له کاتی دزیدا
کوژراوه، یان بتو کوشتن چووه و کوژراوه... هتد، نه گهر چی نه مانه له تاوانه
گه وره کانه، پهنا به خوا مرغه توبهی لمهه ته کات خاوه نه که هی به رهه
چاره نوسیئکی زور ترسناک ده بات.

پیغامبری خواص دهه رموزیت: خوای گهوره مرزقه کان زیندوو
ده کاتهوه له سهر ئه و هېئت و کردارو شیوهیه لە سەری مەردووه^{۷۲}!

سەرگەردانییە مروف لە کاتى تاوانکىردندا گیانى دەربچىت خواي گەورە
پەنامان بىدات، كەواتە سىباي يەكەمى ھاۋەللان لە تۆبە كىردىن گەرانەوەي خىترا
و بەردهوام نەبۇون بۇوه لەسەرتاوان كىردىن.

هاوه‌لان به دواى بیانو هینانه‌وه نهبوون بُو تاوان کردن و موناقه‌شهیان له‌سهر نه کردوده بکهونه گفتگوی دوور و دریش، هم‌زاینیتیان تاوانه به

٧٧ - روى الإمام مسلم عن جابر بن عبد الله، قال: رسول الله ﷺ: يُبَعْثَرُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَىٰ مَا مَاتَ عَلَيْهِ.

خیرالی تهوبهیان ده کرد هه رگیز به دوای بیانووهوه نهبوون، به لکو به دوای خو پاکردنوه بوون، نه که و توونه دهمه دهمی بلین: خه تای من نهبوو خه تای تو بوو، زورنیک له خه لکی نایه وی هه رگیز دان بنتیت بهو هه لهی که کردوویدتی، هه میشه تاوان له سهر خوی لاده بات و ده بخاته سهر شانی خه لکی ترو بو ئه وهی له بدر چاوی خه لکی (نه شکیت)، به لام نازانیت گه وره ترین تاوان نهوهیه مرؤف به دوای عوزردا بگه پنیت بو ئه و تاوانهی که نه نجامی ئه دات.

نازانیت نامؤژگاری چهنده گرنگه بو چاکسازی له ناو کومه لگه دا، ته نانهت ده سه لاتیش، چونکه موسلمان ناوینهی بر اکه یه تی، زور گرنگه مرؤف که تاوان ده کات بیر له تاوانه کهی بکاتمه به ره و کوئی ده بات، نه ک هه ولی سه رکدش و ده می ده می و هینانه وهی بیانوو بیت بو تاوانه کهی، یاخود بنتیت له سه ر خه لکی تردا.

هاوه لان هه رگیز به دوای بیانوو نهبوون، حه زمان به موجادله و موناقه شه نهبوو، وه کو خه لکی نهبوون پارهی میللهت و دهولهت بهرن و بیانووی بو بدؤزنه وه، هه رگیز به دوای غه بیهت و قسه و قسه لؤک و هه لبستن و درزو و بوختان بو خه لکی و دوايش بیانوو هه نجه تی بو بدؤزنه وه، به لکو هه ر بیانزابیايه حق له کوئ دایه شوینی ده که وتن، هاوه لان پیشوازیان له و که سه ده کرد که نامؤژگاری بیان ده کات، یان پیگای پیتوینی و هیدایه تیان نیشان ئه دات، ئه و که سانه بیان به گه وره و به رز ته ماشا ده کرد، عدیب و هه له کانیان بو پوون ده کردنوه، دووعای خیریان بو ده کرد بو نهوهی که هه له کانیان لم

دنیادا بتو پاست ده کاته وه، چونکه هملی تهوبه کردنیان هدیه هیشتا نه چوون
بتو قیامه تیان.

هاوه‌ئیک هدرگیز بهرده وام نه بتو له سر همله‌یه ک ههنجه‌تی نه وهی
هه بیت وه کو خه لکی بلتیت: من مرؤفم و هه موو تمدمنی له و تاوانه‌دا به سر
به ریت، جا تاوانه‌که ماده هوشبهره کانه ياخود مهی خواردنه وه يان زینا و
ریبا یاه... هتد.

نمونه‌ی هاوه‌لی به ریز ئه بی مه سعودی ئه نساري

ئیامی موسیم له نه بتو مه سعودی نه نساريیه و بومان ده گتیریته وه ده لیت:
به نده‌یه کم هه بتو پوزنیک له به نده کم تهدا، له پر له دواوه گونیم له که سینک
بوو فه رمووی: بزانه ئه بتو مه سعود خوای په روهردگار ده سه‌لاتی ته واوی هه‌یه
به سه‌رتا، ئه بتو مه سعود ده لیت: که ئا ویم دایه و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناگاداری
بوو، ئیتر زانی همله‌یه، چونکه له به نده و که نیزه ک دان تاوانیکی زور گهوره‌یه
له ئسلامدا، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناگاداری کرده وه و بر چاو رونوی
دایه، ئیتر ئه بتو مه سعود نه گهرا به دواى هیننانه‌وهی ههنجه‌ت و بیانوو
پاسته و خو و تی: نه وه نه و بندم نازاد کرد له پیتناوی خوای په روهردگار،
چونکه که فاره‌تی تاوانه‌که‌ی نازاد کردنی به نده‌یه که، به دواى نه وه دا نه گهرا
بلیت لمبه‌رچی وا بکم، به لکو پاسته خو دانی به همله‌که‌ی دا نا و هیچ
بیانووی نه هینایه وه بوقچی وا ده کات، خوده‌شیت ههنجه‌ت و بیانوکه‌ی
پاست دروست بیت، به لام نه گاته نه وهی که نه و همله بکات، له بنده‌که‌ی
بدات، بقیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بؤی ناشکرا کرد که کاره‌که‌ی زور

نادرسته، نه ویش به ک چرکه سات بیری نه کرد و ب دهمه دهمی و بیانوو
هینانه وه، راسته و خو و تی: وا نازادم کرد له پیناوی خودا^{۷۳}.

مرقف دهشیت توپه بیت و به هؤکاری توپه بیونی بکدوته هله وه، به لام
که بوقی بیون بیویه و دهست به جنی ده بیت بگه ربیته و بوقلای پهروه ردگاری.

هه لویستیکی نه بوبه کری صدیق له مه پ صوهه یب، بیلال و سه مانی فارسی
که له و په پی جوانی و چاکی ههست به بر پرسیاریتی له بر انبه رهوبه و
گه رانه وه بوقلای پهروه ردگاردایه.

ئیامی موسیم و ئیامی نه محمد له هاوه لی بپیز عائیزی کوری عه مری
ده گیپنه وه، کاتیک نه بو سوفیان هات بوق شاری مه دینه، به چهند پوژنیک پیش
فه تحی مه ککه، چونکه قویه یش پهیانی شکاند بیون له دوای پهیانمame
حوده بیبیه، نه بو سوفیان به لای سی هاوه لدا تیپه پی که بریتی بیون له (بیلال،
سه مان و صوهه یب، هه مه و لامان ناشکرا یه که نه و سی که سه پیشتر کپین و
فرؤشتیان پیوه ده کرا و له عهد و کویله کان بیون، له کاتی تیپه پ بیون نه بو
سوفیان و تیان: نه دوزمنی خوا شمشیره کانمان تاماده یه بوقه براندی ملت،
یان بهواتایه کی تر ناواهه خوازین بهوهی که شمشیریک ملت بپهربینت.

۷۳- عن أبي مسعود البذری رَوَى اللَّهُ عَنْ أَبِيهِ مَسْعُودٍ قَالَ: كَنْتُ أَضْرِبُ عَلَامًا لِي بِالسَّوْطِ، فَسَمِعَتْ صَوْتاً
مِنْ خَلْفِي؛ أَعْلَمُ أَبَا مَسْعُودٍ أَنَّ اللَّهَ أَقْدَرَ عَلَيْكَ مِنْكَ عَلَى أَبِيهِ مَسْعُودٍ، فَالْتَّفَتْ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ
قَلَّتْ: هُوَ حُرُّ لِوْجَهِ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنِ الْأَنْتَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ النَّبِيُّ: لَوْلَمْ تَفْعَلْ، لَلَّهُ حَتَّنَكَ التَّارِ / رواه
مسلم.

ئه بو سوفیانیش گهوره‌ی قوره‌یشه و میوانه لای موسلمانان و کاتی ناگر بهست (هودنه) يه له نیوان موسلماناندا، عائیز گتاره‌وهی فه رمووده که ده لیت: ئه بوبه کری صدیق ناگای له وته کهيان بwoo ئه‌ویش وتی به سی هاوه‌له که: به رانبه ره گهوره و سه‌رۆکی قوره‌یش ئه و قسه‌یه ده کمن.

که وته سه‌رۆزه نشت کردنی ئه و سی هاوه‌له که لاواز بعون و پیشتر له کویله کان بعون، ئه بوبه کر هه‌لویسته که‌ی لا ناخوش بwoo، بؤیه هاته خزمه‌تی پیغمه‌مبهر ﷺ و سکالاًی هاوه‌له کانی تومار کرد، پووداوه که‌ی بۆ پیغمه‌مبهر خوا ﷺ تا بزانیت کی هه‌له‌یه؟!

پیغمه‌مبهر خوا ﷺ فه رمووی: ئهی ئه بوبه کر پینده‌چیت هاوه‌له کانت تووه کر دبیت مه‌بستی (بیلال، صوھه‌یب و سه‌ملان) بwoo، پاشان فه رمووی: خۆ ئه‌گه‌ر وات کر دبیت به راستی ئه‌وه خوات له خوت تووه کردووه!

(فقال: يا ابا بکر لعلک أغضبیهم، لعن کنت أغضبیهم، لقد أغضبی ربک)

لیره‌دا پیز و که‌رامه‌ت و پیزیان پاریزراوه.

پیغمه‌مبهر خوا ﷺ ته‌قدیر و ناگای له ناسور و سوئی ئه و سی هاوه‌له هه‌یه که پیشتر چیان به‌سهر هاتووه به دهست زالماهه‌وه له خاکی مه‌ککه‌دا، دووانیان ده‌رکراون بۆ شاری مه‌دینه به هه‌موو جۆرنیکی نه‌شکنجه و ئازار دراون ئه‌هله‌ی کوفر زوری پین کردوون، ئه و ته‌یه‌شیان له ئه‌نجامی ئه و هه‌موو ناسورو ئازاره بووه، بؤیه پیغمه‌مبهر ﷺ ده‌زانیت له ج

موغاناتیکدا ژیاون له ئازار و ئەشكەنجه و شکاندنی كەرامەتیان و دەركەدنیان و ھەموو جۆرە جەنگىك دزیان، خىرا ئەبوبەكە بە دواى ھەنجهت و بیانو نەگەدرا، خۇ دەي توانى بلېت: ئىستا سەرددەمى ئاگەر بەست و دانوستانە و ئەو لاي ئىمە میوانە، پۇيىست ناکات ئاگرى جەنگ خوش بکەين له نیوان ھەر دوو لادا.

ھەروەھا دەيتوانى بلېت: ئەو ئەبو سوفیان-ھ ئومىدەوارى ئەوهین موسىلەن بېت، خۇ ئەگەر موسىلەن بۇو ھەموو قورەيش موسىلەن دەبېت، بەلام كە گۇنىي له و شانە بۇوە لە لاپەن ئەو سىن كەسەوە دەكىرت زىاتر دور بکەوتىھە، يان ئەگەر قسەيان پى بوتىت ئەوانىش بە ناھق قسە بە خوا و پىغەمبەرە كەي ﷺ دەلېت: جا باشتىر وايە باڭگەوازى خەلکى بکەين بە جوانلىرىن شىۋە.

ھەموو ئەم قسانە زۇر بەئاسانى ئەبوبەكە دەيتوانى وەكوحە و ئارگۇمېنت بەكارى بەھىتىت لە بەرانبەر پىغەمبەر ﷺ -دا، بەلام وازى لەم ھەموو ھەنجهت و بەلگانە هىتىنا، تەنها بىرى لەوە كە تاوانبار نەبېت، ئاماژە كەي پىغەمبەر ﷺ -ى لە بىر بۇو، بۇيە خىرا چووه لاي ئەو سىن برايە و پىنى وتن: براكانم توپەم كردى؟ (قال لهم: يا إخواته أأغضبتكم؟) ئەوانىش وتبان: نا خواي گورە لېتىان خوش بېت و هېچ توپە نەبۇوين برا.

بۇ ئەبوبەكە زۇر ئاسان بۇو لەو ھەلۋىستەدا دەربچىت و براكانى كە لاواز و كۆيلە بۇون پشت گۈيىان بخات، بەلام ئەو تەنها بىرى لە ھەلە و تاوان بۇو، بۇيە خىرا دەست بەجى تۆبەي كرد و داواى لى خوش بۇونى لە براakanى كرد.

عومه‌ری کوری خه‌تاب له گه‌ل هاوپیکانیدا سه‌رقال بون به گه‌وره‌کدنی
مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ له گفتگویه کی زور قوولدا بون له گه‌ل
شوراکه‌ی، نه‌وکات خه‌لیفه‌ی موسلمانان بوو، له پریکیک هات و قسه‌کانی
بین بپین وتی: عومدر سکالام هه‌یه، هه‌لبهت نه‌ده وه‌ستا تا نهوان قسه‌که‌یان
ته‌واو بکمن و خوی کرد به‌ناو مه‌جلیسه‌که‌یاندا، نه‌ویش فرموموی: نه‌ی
ناکریت چاوه‌ری بکه‌یت تا وته‌کان ته‌واو ده‌که‌ین و پالی پیوه‌نا، پاشان
که‌سه‌که زانی عومه‌ر توره‌یه سکالاکه‌ی نه‌گه‌یاند و به‌جنی هیشتن، خیرا
عومه‌ر ده‌ست به‌جنی په‌شیان بوبویه‌وه و وازی له شورا و مزگدوت هینا و
ناردي به شوئنی داو داواي لئی نه‌کرد که جاري سکالاکه‌ی چیبه، به‌لکو
داواي لئی کرد حه‌قی نه‌و پاله‌ی پیوه‌ی ناوه توله‌ی خوی بکاته‌وه، عومه‌ر
وه‌ستا و ناما‌ده‌بی ده‌رپری بوق گه‌رانده‌وه‌ی حه‌قی که‌سه‌که، به‌لام نه‌و پازی
نه‌بوو له عومه‌ر خوش بوو، سکالاکه‌ی گه‌یاند.

ویستگه‌یه کی تری هاوه‌لان که زور به روونی ده‌ری ده‌خات، له کاتی
زانینی هه‌ل‌دا خیرا گه‌راونه‌ته‌وه بوق لای په‌روه‌ردگاریان.

توسامه‌ی کوری زه‌ید که بوخاری و موسیم له جه‌نابی نوسامه‌ی کوری
زه‌ید‌وه بومان ده‌گیپنه‌وه، ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ به مه‌فره‌زه
ناردينی بوق جنگایه ک تووشی که‌مینیک بون له ناو که‌مینه‌که‌دا که‌ستکی
به‌هیزی تیدابوو زوری له هاوه‌لان شه‌هید کرد له کاتی پوو به رووبوونه‌وه‌دا،
نه‌و که‌سه زور به هیز بون له هونه‌ری جه‌نگدا، نوسامه‌ی کوری زه‌ید ده‌لیت:

هر چون بوو خوم گه یاندی له گه ل که سینکی نه نساردا، تا خسته انه سه رزوه
وتی: (لا إله إلا الله).

واتا له و کاتهدا که شمشیر خرایه سه رهندی شه هادهی هینا، به لام
نوسامه له سه رهتای جهنگه که و به شوئنیه و بوو تا کوشتی و دای له
گه رهندی تا ساته و هختی که و تی نه مو شریکه هر موسلمانی شه هید ده کرد،
که زماره يه کی زور بون له موسلمانان که به دهستی نه مو شریکه شه هید
کران.

نوسامه کورپی زهید ده لیت: که سه نه نساريي که زانی و تی: (لا إله إلا
الله) واazi لئي هینا، به لام من کوشتم، نهم کارهش زور گه وره بوو له سه دلما
بؤیه که گه رامه و بؤ لای پیغه مبهر ﷺ با سه کم هه مهو و بؤ گیرا يه وه،
پیغه مبهري خوا ﷺ فه رمو وي: و تی (لا إله إلا الله) و کوشت؟

(فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَقَاتَلَهُ؟)

نوسامه و تی: له ترسی نه وه و تی که شمشیره کم له سه رهندی بوو،
(قال: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ, إِنَّمَا قَالَهَا حَوْفًا مِنَ السَّلَاجِ) له پیوایه تیکی تردا ده لیت:
نه پیغه مبهري خوا ﷺ زور له نیهاندارانی شه هید کرد ناوی چهند
که سینکی بؤ پیغه مبهر ﷺ هه لدا که نه وانهی شه هید کردووه، که بینی
شمشیره کم بؤ داهینایه وه له ترسان و تی: (لا إله إلا الله)، (يا رسول الله أوجع
في المسلمين، وقتل فلاناً وفلاناً، وسمى له نفراً، وإنني حملت عليه فلما رأى
السيف قال: لا إله إلا الله).

پاشان پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموموی: نایا ناو دلیت لهت کرد تا
بزانیت به راستی دلهی: یان: درو ده کات (أَفَلَا شَقَّتْ عَنْ قَلْبِهِ حَتَّىٰ تَعْلَمَ أَفَلَا
أُمْ لَاءِ).^{۴۲}

نوسامه هیج ولامینکی نهداوه بهرپه چدانه وهی نهبوو راسته و خو و تی:
نهی پیغه مبه ری خوا ﷺ داوای لئی خوش بوونم بؤ بکه، (یا رسول الله
ﷺ استغفرلی)، بین دهمه دهمی و بیانوو هینانه وه و هستی به هلهی
خوی کرد، زانی که و توته هلهوه، پاشان و تی: خوزگه نه مرق موسلمان بوومایه
(حَتَّىٰ تَسْتَيْثُ أُلُّيُّ اسْلَمْتُ يَوْمَئِنْ).

به واتای نهوهی ناواته خواز بوو که له نامهی کرداریدا هیج پهله و
هلهیه کی تیدا نهبوایه، نه مرق موسلمان بوایه له دوای نهوهی زانی که هلهی
کردووه، نه و تاوانه گهوره یهی نه نجام داوه و پهشیانه لهوهی نه نجامی داوه.

هه رووهها له ویستگه یه کی تردا که به سه نوسامهی کوری زهید-دا هاتووه
همان هه لویستی دووباره کرد ذوق توه، له دوای فهتحی مه ککه به چهند رؤزیک
نافره تیکی مه خزومی دزی کرد، پیغه مبه ری خوا ﷺ برپاری حه ددی
له سه ر دانا و ده بیت سزا بدریت، هۆز و عه شیره تی مه خزومیش هۆزیکی زور
به هیز و عه زیز بوون له ناو خه لکی قوره یشدا، نوسامهی کوری زهید له لایهن
هۆز وه هاندرا که بروات داوا له پیغه مبه ری خوا ﷺ بکات و سزای
نه دات و دهستی نه په پریت، نوسامه هه لسا به کاره که چووه خزمه ت پیغه مبه ر
ﷺ و داوای لیخو شبوونی بؤ نافره ته که کرد.

پیغه مبه ری خوا ﷺ زور توره بوو له نوسامه فهرموموی: ئەتەوت
له گەلەدا ئاخافتىن بىكەيت لەسەر سۇر و ياساى خواى پەروەردگار (قال:
أَتَكُلُّنِي فِي حَدِّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ) رواه البخاري.

ئايادىلامى نوسامه چى بىوو بۇ تۈرپە بۇونە كەى پىغە مېھرى خوا؟ وتنى: بۇ يە
وام كردوووه، چونكە خانە وادىيە كى گەورە ناودارن، يە كەم جارە پۈۋداوى
وا پۇو نەدات و ئەم كۆمەلگە يە ئىسلام زور تازە يە لەناو ياندا... هەندى.

بىرى لەم و تانە نە كردوووه راستە و خۇ وتنى: ئەى پىغە مېھرى خوا ﷺ
داواى لىنى بۇوردىن دە كەم و (داواى لىنى خۇش بۇون دە كەم).

لىزەدا ماناى ئەو نىبە كە مرۆف تواناى هىتىنانەوە بەلگەى ھەبىوو لە سەر
كارىتكە ئەنجامى نەداوه، بەلکو لەم بەشەدا لە سىپاى توبەي ھاوه لانە
مەبەست لەو دايە كە مرۆف ئامۇزگارى وەربىگىزىت، نەگەر ھەلەي ئەنجامدا
بە دواى بىانوو و ھەنچەت هىتىنانەوە نەبىت، بەلکو بە زووپى بىگەرىتەوە بۇ
لاى خواى پەروەردگار، ئەوەش سىپاى دووھمى ھاوه لان بىوو له كاتى
ھەلەياندا بە زووپى دە گەپانەوە بۇ لاى خواى پەروەرگار.

تە ماشا كىرىنى تاوانى بچووڭ بە زور گەورە

ئەم بەشە كارىگەرى زور گەورەي ھەيە و خاوهنى تايىەتمەندى و گۈنگى
زورە، ئەويش بە گەورە دانانى تاوان جا با بچووپىش بىت، بە پىچەوانەي
زورىتكە لە خەلکى كە تە ماشاى ھەندىتكە تاوان دە كەن لايىن وە كۆ مىشولە

وايه، به لام هاوه لان زور به گهوره ته ماشاي هه مو و هه له و تاوانيکيان ده کرد،
نه گهر چي تاوانه که ش زور بچووک بيت.

عه بدوللای کوري مه معنود ده ليت: ئياندار گوناهه کاني وا ده بنيت که
له ژير شاخېكدا دانيشتوه و ده ترسیت شاخه که به تاويري بurred و خولى
بکهويت به سهريدا^{٧٤}.

هه روهها خله کي فاسد و خراپه کار هه مو و تاوانيکي وه کو ميشينک وايه
که بسهر لووتیه و ده نيشته و به دهستي ئاماžeي کرد بق نهوهی ميشه که
هه له فريتت، جا ئهم و ته يه هاوه لى بديز عه بدوللای کوري مه معنود وه کو
پيوهريکي گرنگ وايه بق پيوانه ئيان و ناستي و پله بهزى، نه گدر مرؤف
تاوانى بچووکي لا گهوره بوب وه کو شاخ ته ماشاي کرد، نهوه دلنيا بيت که
ئيانداره. پيچهوانه که نه گهر وه کو ميشينک که لمسه ر لووت هه له نيشت
ته ماشاي کرد نهوا تاوانه کانت بدره و هه لدیرت تهبات و فاسق و فاجر و
 fasdt ده کات.

٧٤ - عن عبد الله ابي مسعود: يقول: إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُئْبَةً كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخافُ
أَنْ يَقْعَ عَلَيْهِ، وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُئْبَةً كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَى أَنْفِهِ، فَعَمَلَ بِهِ هَكَذَا، وَأَشَارَ بِيَدِهِ فَوقَ
أَنْفِهِ /رواه البخاري.

هه رووه‌ها له بوخاریدا هاتووه، له نهنسی کوری مالیک-هه ده‌لیت: ئیوه
وا پهی ده‌بەن هەندىك له گوناھه کان وە کو تاله موویه ک وايە له بەر
چاوتاندا^{٧٥}.

هه رووه‌ها نهنس ده‌لیت: ئیمە له سه‌رده می پىغەمبەر ﷺ - دا هەممو
تاواتىك به گەورە و لەناوبەر تەماشامان دەکرد.

پەوهەندى ھاوه لان جياوازى يە كى زۆريان ھەبۇو له گەل پەوهەندە كانى دواى
خۆياندا بۇ گەيشتن بەو پەوهەندە بەرپىزە پىويستە توبە بکەين له تاوانى گەورە
و بچووک، لامان ھەمموى وە کو يە ك بىت.

يەكىك له تابعىيە بەرپىزە کان به ناوى بىلالى کورى سەعد -پە حمەتى
خواى لى بىت- ده‌لیت: تەماشاي تاوانە كەت مە كە كە بچووکە، بەلكو
تەماشاي نەوه بکە بىفەرمانى كىت كردووه! (لا تنظر إلى صغر الخطيئة، ولكن
انظر إلى عظمة من عصيت).

كەوانە تو سەرىپىچى خوات كردووه له كۆتايىدا دەبىت ھەست بەو تاوانە
بکەيت كە له بەرانبەر مەرقىدا تاوانىت نەكردووه، بەلكو بەرانبەر خواى
گەورە يە، يەكىك له خزمەتكارە كانى پىغەمبەرى خوا ﷺ بە ناوى
پەيىھە كورى كە عب بەيتىك شىعىت وەت، نەبوبە كرى تورە كرد و تەكەش
زۆر سادە بۇو، بەلام تۈرپە بۇونە كەئى نەبوبە كر زىياد لە پىويست بۇو، له پاشاندا

٧٥ - إِنَّكُمْ لَتَعْنَلُونَ أَعْمَالًا، هِيَ أَدْقٌ فِي أَعْيُنِكُمْ مِنَ الشَّعْرِ، إِنْ كَثَّا لَتَعْدُهَا عَلَى عَهْدِ الَّتِي
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمُؤْبِقَاتِ/رواء بخاري.

نهبویه کر زانی هله کرد ووه چوه لای په بیعه کوری که عب وته ئه وهی پیم و تیت پیم بلیره وه؟ په بیعه ش په تی کرد ووه که هیچ وته یه کی ناشیرین یان هله یه ک برانبر نهبویه کر بکات، چونکه په بیعه له مالی پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسَلَّمَ په روهرده بوبوو، له گه ل نه وهی خزمه تکار بوو نهبویه کریش وزیری یه کمی پیغه مبهه ر صلی الله علیه وسَلَّمَ بوو، به لام کومه لگه یه ک برهمه هاتبوو له سهه نیسلام لاواز و به هیز وه کو یه ک بون خوای په روهردگار له پینگای پیغه مبهه صلی الله علیه وسَلَّمَ و شه ریعه ته که یه وه فه رمانه وای ده کردن.

له دوای نه وهی په بیعه په دی کرد ووه وه لامی نهبویه کر بداته وه، نیاما می نهبویه کر ته شریفی برد بوق لای پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسَلَّمَ و سکالا لی له سهه په بیعه تومار کرد، له سهه نه وهی وته یه کی پیتوته به ناحق داوای لیده کات که جوزنک له قیاصص پووبه پوو بکریته وه و په بیعه قسه که ی پین بلیته وه به لام په بیعه نه و کاره ناکات!

پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسَلَّمَ بپیاریدا که به هیچ شیوه یه ک قسه کی ناشیرین به رانبر به نهبویه کر نه کات و فیری په بیعه کرد به نهبویه کر بلیت: خوا لیت خوش بیت نهبویه کر و دوعای خیری بوق بکات.

په بیعه ش دهست به جنی به نهبویه کری وته: خوای گهوره لیت خوش بیت نهبویه کر (یغفر الله لک یا ابا بکر)، نهبویه کر که پویشت کوتایی هات به باسه که، دوای نه وه دهستی کرد به گریان و هستی وابوو که نهیتوانیو توانه که ی بسپریته وه، نه گه رچی توانه که ش بچوو که به لام نه و لای زور گهوره یه.

ئیامی موسیم له عه بدوللای کورى عه بیاس-هوه بومان ده گپریته و، كه پیغەمبەرى خوا ﷺ نىگوستىلە يە كى بىنى لە دەستى ھاوهلىكدا، دايىكەند لە پەنجهيدا و فېرىدا، چونكە ئالتون بۇ پياوان حەرامە، پاشان پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى: بۇچى ھەروۋا بە ناسانى پشكتۇيە كى ئاڭر دەخەنە ناو دەستان^{٧٦}.

كە پیغەمبەرى خوا ﷺ تە شریفی برد، بە ھاوهلە كەيان وەت: بىرۇ نەنگوستىلە كە ھەلبگەرە، ئەويش وەتى: ھەليناگرمە وە چونكە پیغەمبەر ﷺ لەنچەمدا فېرى داوه (لا والله لا آخذه ابدا وقد طرحة رسول الله) ھەرچەند لە تاوانە گەورەكان نىيە و دەشىت كەسە كە نېزانى بىت، دەيتوانى ھەلبىگىريتە و بىفرۇشىت، يان بىدات بە خىزانى ھەلبىگىرت لە كاتى پىویست دا بىفرۇشىت و خۆى تۈوشى تاوان نە كاتە وە جارىنىكى تر.

پیغەمبەرى خوا لە بارەي سىيائى بە بچووك دانەنانى تاوان و گوناح فىرمان دەكەت و دەفرەرمۇوتىت: ئاگات لە خۇتان بىت كە تاوانى بچووك و گۈئى پىنەدانى، چونكە نەگەر كۆبۈرۈيە و زۇر بۇو لە سەر خاوهنە كەي وازى لى ناھىتىت تا لە ناوى نەبات^{٧٧}.

^{٧٦} - الَّتِي ﷺ رأى خاتمًا من ذُهَبٍ في يدِ رجُلٍ فزعَهُ وَطَرَحَهُ وَقَالَ: أَعْمَدْ أَحْدُكُمْ إِلَى حَرَةٍ مِّنْ نَارٍ فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ/رواه مسلم.

^{٧٧} - رواه الإمام أحمد رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَرْضَاهُ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ : ﷺ إِيَّاكُمْ وَمَنْقَرَاتُ الذُّنُوبِ فَإِنَّهُنْ يَجْتَمِعُنَّ عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يَهْلِكَهُ.

که واهه ترس له تاوانی بچووک و له سیا و کاری هاوه لانه.

کردنی تاوان، سرینه وهی به کرداری چاک

یه کنکی تر له سیای توبهی هاوه لان کاتیک هله یه ک یان گونا حتیکیان
ده کرد، خیرا به دوایدا چاکهی زوریان ده کرد تا تاوانه که یان له سر لابچیت،
ئه واتا و تیگه یشته له دید و تیپوانینی تهوبه و چاکه کردن به شوین خراپهدا
پیغمه بری خوا ﷺ ثامازهی بُّ کردووه و ده فرموموت: خوت بپاریزه
له خوا، بترسه له ههر جیگا و شوینکدا بعویت، نه گهر هله ت کرد چاکه بکه
به دوایدا چونکه چاکه تاوان ده سریته وه، ده وشت به رزیه و به جوانی په فtar
بکه له گهـل خـلکـیدـا، به راستی نامـوزـگـارـیـهـ کـیـ زـورـ بـهـرـزـ وـ نـازـدارـهـ بـوـ ئـهـمـ
ئـومـمهـتـهـ .^{۷۸}

ئهـمـ وـاتـایـهـ لـهـ ژـیـانـیـ هـاوـهـ لـانـداـ زـورـ بـهـ پـوـونـ وـ ئـاشـکـراـ دـهـ بـیـنـراـ،ـ نـمـوـنـهـیـ
هـاوـهـ لـیـکـ هـاتـهـ خـرمـهـتـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ ﷺ وـ فـرمـومـوـیـ:ـ ئـهـیـ
پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ ﷺ لـهـ دـهـ رـهـوـهـ شـارـ بـهـ ئـافـرـهـ تـیـکـ گـهـ بـشـتمـ وـ دـهـ سـتـ
باـزـیـمـ لـهـ گـهـلـ کـرـدوـوـهـ.ـ نـهـ چـوـوـتـهـ ئـاسـتـیـ زـینـاـ،ـ تـاـ حـدـدـیـ لـهـ سـرـ جـیـبـهـ جـیـ بـکـاتـ،ـ
بـهـ لـامـ زـورـ پـهـ شـیـانـهـ وـ دـهـ یـهـوـیـتـ تـهـوبـهـ بـکـاتـ،ـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ ﷺ
چـارـهـیـ بـوـ بدـوـزـتـیـهـ وـهـ،ـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ ﷺ وـهـ لـامـیـ بـینـ نـهـ بـوـ،ـ نـاـچـارـ
ئـیـزـنـیـ دـاـ بـرـوـاتـ،ـ تـهـنـانـهـ عـوـمـهـ وـتـیـ:ـ ئـاخـرـ خـوـایـ گـهـورـهـ تـاـوانـهـ کـهـیـ

۷۸ - عن أبي ذر الغفاري رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: إنما الله حيثما كنت.
وأنيب السيدة الحسنة تتحققها، وتأليق الآس يتحقق حسن / رواه الإمام أحمد والترمذى.

دابوچیوه بۆ دهربی دەخهیت، پىغەمبەری خوا ﷺ کەوتە شوتى و
بانگى كردهو كە خواي پەروەردگار نايەتى لەسەر دابەزاند.

پىغەمبەری خوا ﷺ نايەتە كەى بۆ خوتىدەوە و فەرمۇسى:

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرِيقَ النَّهَارِ وَرُلْقًا مِنَ الظَّلَلِ إِنَّ الْحُسْنَاتِ يُذَكَّرُنَّ أَلْسِنَاتٍ
ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلَّهِ كَرِيمٌ﴾ هود

واتە: تو نويزە كانت بکە له هەردوو لای بەيانى، واتەنويزى بەيانى و
عەصر، كات له دواى كات له شەودا، وتراؤھ مەبەست پىنى نويزى مەغريب
و عيشايد، يان تەنها نويزى عيشايد، يان شەونويزە، ئەم نايەتە پېش فەرز
بوونى نويز دابەزى كە سەرەتا پېش خوركەوتەن نويزىك و پېش خوراوابۇن
نويزىك فەرز بۇو، له گەل شەونويز پاشان شەونويزە كە لەسەر نومەت لابراو
بۇو بە سوننەت، پاشان لەسەر پىغەمبەرىش ﷺ لابراو بۇو بە سوننەت
بەپاستى چاکە كان خراپە كان ئەسپىتەوە و نايەنلىكت، پياوئىك نافرەتىكى ماج
كرد هاتە خزمەت پىغەمبەر ﷺ پىنى وت، خواي گۈرە ئەم نايەتەى
دابەزاند كە دواى خراپە و تاوان نويز و چاکە بکەن خراپە كە دەسپىتەوە،
پياوە كە وتنى نايادەنها بۆ منه؟ پىغەمبەر ﷺ فەرمۇسى: بۆ ھەمۇو
نومەتە كەمە، (ئەبولىوسر كەعبى كۈپى عەمرى ئەنصارى) دەفەرمۇۋىت:
نافرەتىك ھات خوراملى بىكىت بە درەھەتىك، منىش وتم لە مالۇوە خورماى
لەمە چاكتى لىيە چۈونىنە زۇورەوە و ماچم كرد، هاتىم بۆ لاي ئەبوبەكىر بۇم
باسكىد، فەرمۇسى: لاي كەبس باسى مەكە و تەۋىبە بکە، منىش ئارامم نەگرت
و هاتىم بۆ لاي پىغەمبەر ﷺ بۇم باسكىد فەرمۇسى: (نايادەنھەتىك كە

چووە بۇ غەزا و خىزانە كەى بەجىھىشتووو ئاوات كردووە لەگەلدى؟) ئاواتەخواز بۇو تا ئەم كاتە مۇسلمان نەبوايە، وايزانى كە دۆزەخىيە، پىغەمبەر ﷺ زور بىنەنگ بۇو تا خواي گەورە ئەم ئايەتەي بە وەحى بۇ دابەزاند، ئەمە يادخىستەوە يە بۇ ئەو كەسانەي كە پەند و ئامۆژگارى وەرنە گىن و بىر ئەكەنەوە.

ھەروەھا لە رىوايەتى موعازى كۈرى جەبەل دا ھاتۇوە، كەسىك پرسى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئايا ئەم حوكىمە تايىيەت بەو كەسە ياخود گشتىيە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى: گشتىيە بۇ ھەممو خەلکىيە.^{٧٩}

لەبەر ئەوهى كەسە كە راستىگۇ بۇو لە تەوبە كەيدا، خواي گەورە لەسەر كارە كە ئايەتى دابەزاند، ئەگەرچى ماجىتكى ئافەرتىكى كردووە بە حەرام،

^{٧٩} - رواه البخاري ومسلم عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه وأرضاه قال: جاء رجل إلى النبي ﷺ فقال: يا رسول الله إني عالجت امرأة في أقصى المدينة، وإنى أصبت منها ما دون أن أمسها. (وفي رواية) أصبت منها قبلة.

فهأنذا فاقضي في ما شئت، فقال له عمر : لقد سترك الله لو سترت نفسك، (قال راوي الحديث عبد الله بن مسعود) فلم يرد النبي ﷺ لأنه ينتظر الوحي لهذا النقطة، فقام الرجل فانطلق، وهو يتالم من الذنب الذي فعله، فأتبعه النبي ﷺ رجلاً ودعاه، وقال له: ارجع ثانية، وقرأ عليه هذه الآية { وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرِيقَ التَّهَارِ وَرُلْقًا مِنَ الَّذِينَ إِنَّ الْخَسَنَاتِ يُؤْهِنْ السَّيْئَاتِ ذَلِكَ ذَكْرٌ لِلَّذِينَ هُودٌ }، فقال رجل من القوم، قيل أنه معاذ بن جبل رضي الله عنه وأرضاه، ياني الله هذا له خاصة؟ قال: بل للناس كافة.

هه روههها نه چووهه ته ناستي زينا، بهلام کاره که پيوسيتی به شه و نويز و نويزی
زياده هه يه له روزدا، تا خواي گهوره له و تاوانه خوش بيت.

يه كيكيتر له هه لوئستي هاوه لان به ناوي که عبي کورى ماليك، ثم هاوه له
به پيزه يه كيک له تاوانه که ي نهود بwoo که نه چووه جيهد به هوكاري کاتي
کوكردن نهودي به رو بومي باخه که ي، دواي نهودي که توبه ي کرد و خواي
گهوره ليي خوش بwoo، خواي په رودگار دواي پهنجا روز قورئاني له سهر
دابد زاند، بهلام که عب تنهها به توبه که ي رازى نه بwoo، هه ر بويه چووه
خرمه تي پيغه مبهر ﷺ و پي فهروم: ئه ي پيغه مبهري خوا ﷺ
له سهر نه توبي که کردو ومه هه رچي پاره مه يه ده يکه م به خير و صدهقه
له پي هنا وي خوادا، نهودش نيشانه راستگويي هاوه لانه له توبه کردندا،
ئه يهويت به هوكاري پاره که ي به لکو خوا ليي خوش بيت که ده يکاته خير و
چاکه، چونکه پاره بwoo هوكاري تاوان کردنی، بهلام پيغه مبهري خوا
ﷺ رازى نه بwoo فهروم: به شينک له پاره که ت هه لبگره بو خوت
باشره. ئه ويش به شينکي هه لگرت و نهودي ترى کرده خير و صدهقه، به لکو
خواي په رودگار ليي خوش بيت.^۸.

هه روههها پيشتر باسي نه بwoo لوبابه مان کرد له دواي توبه که ي نه و گهه که ي
جيھيېشت که پيشتر ليي ده زيا، پاشان که گهه که ي جيھيېشت چوه در اوستي

۸- قال كعب بن مالك يا رسول الله ﷺ إِنَّ مَنْ تَوَبَّ إِلَّا أَخْلَقَ اللَّهُ أَعْلَمُ
صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَمْسِكْ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكٍ فَهُوَ حَيْزٌ
لَكَ فَقُلْتُ فَلَمَّا أَمْسِكْ سَهْيَ الَّذِي چَنْتَرَ.

پیغه‌مبهرو، پاشان و تی: چی پاره‌م هه به ده‌یکه‌م به خیر له پیناواخ خواو
پیغه‌مبهره که‌یدا، پیغه‌مبهري خوا ﷺ به په‌حمه بُو ئوممه‌ته که‌ی
نه‌یهیشت هه‌موو سه‌روه‌تی بکاته صده‌قه، به‌لکو پئی فه‌رموو: ته‌نها سیه‌کی
سه‌روه‌تی که‌ت بکه به خیر.^{٨١}

نه‌ویش سیه‌کی به‌شی ماله‌که‌ی کرده خیر و تا خوای په‌روه‌ردگار
توبه‌که‌ی لئی وه‌ربگریت و له جنگ‌کای تاوان چاکه‌ی زیاتری کرد.

هه‌روه‌ها عومه‌ری کوری خه‌تاب له کاتی په‌بیانی حوده‌بیدا زور
موناقه‌شهی پیغه‌مبهرا ﷺ -ی کرد، هۆکاری موجاده‌له و
موناقه‌شهه که‌ی له دلسوزی بورو، به‌لام زانی که‌وتونه هه‌له‌وه، عومه‌ر و تی: له‌و
کاته‌وه به پۆژوو ده‌بم و خیرو خیرات ده‌کهم و به‌نده نازاد ده‌کهم له ترسی
نه‌و تاوانه‌ی که و‌تومه له خزمه‌ت پیغه‌مبهرا ﷺ -دا داوا‌کارم له خوای
گهوره لیم خوش بیت.^{٨٢}

که مرۆف هه‌له‌ی کرد کرداری چاک زۆره نه‌نجامی بادات بُو گرن‌نه‌وهی
جنگ‌کای هه‌له و تاوانه‌کانی، نه‌مه پیش‌هی هاوه‌لآن بورو، بەشدار بۇون له نویز
و پۇزى سوننەت و خیر و خیرات و جیهاد و بانگه‌واز و...هند.

٨١- أبو لبابة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَوْرَضَاهُ عِنْدَمَا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ مِنْ تَوْبَقِي أَنْ أَهْجِرَ دِيَارَ قُويِّ، وَأَنْ أَخْلُعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، قَالَ النَّبِيُّ: يَمْرِئُ عَنْكَ الْمُلْثُ

٨٢- قَالَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَوْرَضَاهُ: مَا زَلْتَ أَصُومُ وَأَتَصْدِقُ وَأَصْلِي وَأَعْتَقُ خَوْفًا
مِنَ الَّذِي صَنَعْتَهُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَئِذٍ، حَقِّ رَجُوتُ أَنْ يَكُونَ خَيْرًا.

سیای توبه‌ی هاوه‌لان تنهایا به ده م و نیهت توبه‌یان نه کردووه، بدلكو به
کردار نه چوونه‌تموه سهر کاره خراپه‌که و کاري چاکه‌ی زوریان بددوایدا
کردووه بو نهوده جنگای خراپه‌که‌یان به چاکه پر بکه‌ندوه.

له کاتی ته‌وبه‌دا مرۆف نائومید بیت له په‌حمى

خوای په‌روه‌ردگار

هاوه‌لان هه‌رگیز توشی نائومیدی نه بیون له په‌حم و که‌رهم و عه‌فuuوی
خوای موته‌عال، هه‌رگیز مه‌ئیوس و بی هیوایی یووی تینه‌کردوون له کاتی
ته‌وبه‌دا، چونکه دیانزانی خوای په‌روه‌ردگار به‌خشنده و میهره‌بانه و له
هه‌موو تاوائیک خوش ده‌بیت.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه گهر تاوان بکهن و تاوانه که‌تان نهوده‌نده زور بیت
نیوانی زه‌وی و ناسانه کان پر بکات ته‌وبه بکه‌یت خوای په‌روه‌ردگار لیت
خوش ده‌بیت.^{۸۲}

مرۆف هه‌ر چه‌نده تاوان بکات هینده‌ی نیوانی زه‌وی و ناسان خوای
په‌روه‌ردگار لیتی خوش ده‌بیت، هه‌رچه‌نده تاوانه که زور بن، بهو مه‌رجه‌ی
مرۆف ته‌وبه‌ی راستگویانه و (نصوح) بکات، خوا لیتی خوش ده‌بیت.

^{۸۳} - رواه الإمام احمد و ابن ماجة عن أبي هريرة رضي الله عنه قال رسول الله ﷺ لو
أخطأتم حَتَّى تُبَلِّغُ خَطَايَاكُمُ الْسَّمَاءَ، ثُمَّ تَبْتُمُ، لِتَابَ عَلَيْكُمْ (وفي رواية). حَتَّى تَنْلُأَ
خَطَايَاكُمْ مَا بَيْنَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضِ.

بوخاری له عهدوللای کوری عهیاسه وه بومن ده گپریته وه ده لیت:
 خه لکیکی موشیک هاتن بو لای پیغه مبهر ﷺ پیاویان کوشتبورو،
 خه لکیان زور کوشتبورو، زینایان کرد بوو، هرچی خراپه و تاوانه کردبورویان
 به پیغه مبهر ﷺ -یان ووت: ئوهی باسی ده کهیت زور چاک و جوانه،
 به لام نیمه زور تاوانبارین، بهم هه مو تو اونه وه ده کریت بیینه ناو ئیسلام؟ ئایا
 خوای موته عال لیمان خوش ده بیت؟!

خوای په روهدگار ئایه تی دابه زاند، فه رمووی:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَذْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَّا هُمَا عَاحِرٌ وَلَا يَقْتُلُونَ أَنفُسَهُمْ أَلَّا هُمْ
 إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزَّرُونَ وَمَنْ يَفْعُلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَاماً ۝ يُضَعِّفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَاجِنًا ۝ إِلَّا مَنْ تَابَ وَأَمَنَ وَعَمِلَ عَمَلاً صَلِحًا فَأُولَئِكَ
 يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّاِتِهِمْ حَسَنَتِ ۝ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّجِيمًا ۝﴾ الفرقان

واته: (ئینو عهیاس) ده فرموموت: که سانیک له هاوېش بپیارده ران
 خه لکیان کوشتبورو به زوری، زینایان کردبورو به زوری، هاتنه لای پیغه مبهزی
 خوا ﷺ و تیان: ئهی محمد ﷺ ئوهی تو ده یلیتیت و بانگه واژی
 بو ده کهیت شتیکی چاکه، به لام پتیان بلی ئایا ئه و تاوانانه ی پیشتر کردو و مانه
 ده سپریته و خوا لیمان خوش ده بیت؟ خوا گهوره ئهم ئایه تهی دابه زاند، نه و
 که سانهی که له گهه خوای گهوره دعوا ناکهن له خوا یه کی تر و له
 خوا یه کی تر ناپارینه و تنهها له خوای گهوره نه پارینه وه نه و نه فسهی که
 خوا یه گهوره حه رامی کردو و نایکوژن تنهها به حهق نه بیت، مه گهه که سیک
 له دوای زه واجی شه رعی زینای کرد بیت، یان که سیکی به ناحه ق کوشتبیت،

یان له دین هەلگەپاپیتەوە نەمیش حاکمی موسىلەن ئەيانکۆزى، زیناش ناکەن، ھەر كەسەتىك كارى وا بکات ئەوا تۇوشى تاوان و سزاي خواي گەورە ئەبىت، ياخود دۆلىكە له دۆزەخ سزاي زیناكارانى تىدا دەدرىت ⑥ له پۇزى و قىامەت سزاي چەند قاتىك ئەدرىت، لەناو سزادا ئەمېتىتەوە به سەرسۈرى و پىسوائى و زەللىلى ⑦ {تەۋەھى پاستەقىنە و كردهوهى چاك خراپەكان دەگۇرپىت بۇ چاكە} تەنها كەسانىتكە گەر تەۋەھى بان كردىن لەم تاوانانە و ئىيانيان هەينابىن و كردهوهى چاكىيان كردىن، (كردهوهى چاك ئەۋەھى نىيەت بۇ خوا بىت و بۇ پىيا نەبىت، وە لەسەر سوننەت بىت و بىدۇعە نەبىت) ئەمانە خواي گەورە له دونىادا خراپەكانىيان بۇ ئەگۇرپىت بە چاكە، ياخود له قىامەتدا خراپەكانىيان بۇ ئەگۇرپىت بە چاكە خواي گەورە زۆر لىخۇشبوو و بەبەزەيىه

⑦

ھەموو ئەو كىدارە خراپ و جەنگ و زىستانە خواي لىنى خوش دەبىت و ھەموو خراپەكانىشيان بۇ دەكات بە چاكە، بەو مەرجەھى پاستىگۇ بن له گەپانەوە و تەۋەھى كەياندا.

ھەروەھا له دواي ئەو سىئى تايىتە له سورەتى (الفرقان)، عەبدوللەلای كوبىرى عەبىباس دەلتىت: خواي گەوارە تايەتىكى ترى دابەزاند دەفرەرمۇوتى:

«* قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الظُّنُوبَ جَيْعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّجِيمُ ⑧» الزمر

واتە: بىتۈمىتىد نەبوون له رەحمەتى خوا، (ئىيىنۇ عەبىباس) دەفرەرمۇوتى: كەسانىتكە ھاوېش بېياردەران خەلکىيان كوشتبۇو بە زۆرى، زینايان كردىبوو

به زوری، هاتنه لای پیغمه‌بری خواصی از علیه و سلسله و تیان: نهی محمد صلی الله علیه و سلسله نهودی تو ده بیلت و بانگه واژی بو ده که یت شتیکی چاکه به لام پیمان بلی: نایا نه و تاوانانه که پیشتر کردو و مانه ده سرتیه و هو خوا لیمان خوش ده بیت؟ خوای گهوره نهم نایه‌ته دابه زاندو فه رمومی: نهی محمد صلی الله علیه و سلسله به و به ندانه‌نم بلی که تیسرا و زیاده‌ره ویان کردو و له تاوان و سه ریچیدا بیثومید نه بن له ره حمه‌تی خوا به دلنيایي خوای گهوره له هه مو و تاوانیک خوش نه بین ته‌نها شهریک دانان نه بیت بوی نیتر له هه مو و تاوانیکی تر خوش نه بیت، (نهه مه ثومید به خشترين نایه‌ته له کتیبی خوای گهوره، صه حابه زور دلیان پیش خوش بورو)، و (نهم نایه‌ته بانگکردنی سه رجهم کافران و تاوانبارانه بو ته و به کردن و گهرانه و بو لای خوای گهوره، و نهودی ته و به بکات چهندنیک تاوانی زور بیت خوای گهوره لئی خوش ده بیت، وه کو نه و که سه‌ی که سه د کم‌سی کوشت و ته و به کرد و خوای گهوره لئی خوش بورو)، (ابن عباس) ده فه رمومیت: (هه رکه‌ستیک له پاش نهم نایه‌ته خه لکی بیثومید بکات له ته و به نه وا با وه‌پی به قورئانی پیروز نیه) به دلنيایي خوای گهوره زور لیخوشبو و به ره حم و به زه بیه.

ههروههه که سینک هاته خزمه تی پیغه مبهه ر حی اللہ علیہ و سلّم به ناوی نه بی طه ویلی کوری شه طه بی مه مددود و تی: نهی پیغه مبهه ری خوا حی اللہ علیہ و سلّم نه گهه ر که سینک هه رچی تاوانی گهوره و بچووکه نه نجامی بدادت، ئایا ته و به که هی لئ و هر دگیر پیت؟

پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى: ئاپا مۇسلىمان بىۋىت؟

نهویش و تی: شایه‌تومان ده‌هیتم که خوای پهروه‌ردگار تاک و تنهایه و
و جهناپیشت نیردراوی خوای موتهم عالیت.

پنجه‌مبهر ﷺ فه رمووی: تا ده‌توانی چاکه بکه، نیتر واز له
خرابه کاری و کاری زشت بهینه، نیتر خوای گهوره هه‌موو کاره‌کانت بو
ده‌کات به چاکه، که‌سه که زور لای سه‌بیر ببو دووباره‌ی کرده‌وه توانی گهوره
و بچووک خوای پهروه‌ردگار لئی خوش ده‌بیت؟ پنجه‌مبهر ﷺ فه رمووی: به‌لئی، (نه‌بی طه‌ویل له خوشیدا و تی: (الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر)
چه‌ند جار دووباره‌ی ده‌کرده‌وه له خوشیدا تا له‌بهر چاو ون ببو^{۸۴}.

مروف هه‌رگیز نابیت توشی نائومیدی بن هیوا بیت له په‌حمه‌تی خوای
گهوره، خوای پهروه‌ردگار له تاوانی گهوره و بچووک خوش ده‌بیت، خوای
گهوره توبه له که‌ساتیک قبول ده‌کات که هه‌رگیز جینگای بپروا نیه و که له و
جوره که‌سانه خوش ده‌بیت، عه‌بدوللای کوپی عه‌بیاس ده‌لتیت: خوای گهوره
بانگه‌وازی لئی خوشبوون بو نهوانه ده‌کات نه‌گهر توبه بکهن بگه‌رته‌وه،
نهوانه‌ی ده‌لین: (عیسا کوری خوایه) یان نهوانه‌ی ده‌لین: خوای موتهم عال

۸۴- وروی البزار والطبراني ياسناد جيد عن أبي طويل شطب المدود ﷺ وأرضاه:
أنه أتى النبي ﷺ فقال: أرأيت رجلاً عمل الذنوب كلها ولم يترك منها شيئاً، وهو في ذلك لم يترك حاجة ولا حاجة، فهل لذلك من توبية؟ فقال له رسول الله ﷺ: فهل أسلمت؟ قال: أما أنا فأشهد أن لا إله إلا الله وأنك رسول الله، فقال له رسول الله ﷺ: تفعل الخيرات وتترك السيئات يجعلهن لك خيرات كلهن. قال: وغدراتي وفجراتي؟
قال رسول الله: نعم، فقال الرجل: الله أكبر فما زال يكبر حتى توارى.

ههزاره، يان ئهوانه‌ي ده‌لین: خوا سين گانه‌يه (ثالث ثلاثة)، خواي پهروه‌رددگار
له مه‌ر نهم كومه‌ل‌ي له قورئاندا ده فرموده:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (المائدة
واته: ئهوه بو تدوبه ناکهن و بو لای خواي گهوره ناگهپرینهوه و داواي
ليخوشبوون له خواي گهوره ناکهن بو نهه ههموو بوهتانه‌ي که بو خواي
گهوره‌تان هه‌لبه‌ستووه خواي گهوره‌تان له خوتان تووره کردوه له کاتيکدا
نه‌گهه رئيه ته‌وبه بکهن خواي گهوره زور ليخوشبوو به‌ره حم و به‌زه‌بيه،
(ته‌ماشاي ئهه سۆز و به‌زه‌بيه بکهن ئهوان شهريک بو خوا داده‌تین، خواي
گهوره‌يش بانگيان ده‌كات بو ته‌وبه کردن و ليخوشبوون).

له‌دواي ئهه هه‌موو تاوانه گهورانه‌ي که هاویه‌شی زور و ناپهوا و درق بو
خوا بپيار ئهدن، که‌چي خواي پهروه‌رددگار ده‌رگاي توبه‌ي له‌وانه‌يش
دانه‌خستووه داواي گه‌رانه‌وه‌يان لى ده‌كات تا لينيان خوش بيت و ته‌وبه
بکهن.^{۸۵}

۸۵- قال ابن عباس رضي الله عنهما: دعا الله عز وجل إلى مغفرته من زعم أن المسيح هو الله،
ومن زعم أن المسيح هو ابن الله، ومن زعم أن الله فقير، ومن زعم أن يد الله مغلولة، ومن
زعم أن الله ثالث ثلاثة، فقال الله عز وجل لهؤلاء، (أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ) المائدة ۷۶.

هه رووه‌ها خوای پهروه‌ردگار بانگه‌شهی تهوبه و لئی خوش بون بون بونه‌وانه
ده‌کات که کافر بون دژی موسلمانان که له جه‌نگی بهدردا جه‌نگیان کرد
دزیان و ده‌فرمودت:

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُعْقِرُ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ فَإِنَّ يَعْمُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنُّتُ
الْأَوَّلِينَ﴾ الأنفال

واته: نهی محمد ﷺ به کافران بلین: نه‌گهر دهست هه‌لبگرن له
کوفر و دزایه‌تی کردنی پیغمه‌بری خوا ﷺ موسلمان بن و به تاک و
ته‌نهای عباده‌تی خوای گهوره بکهن نهوا پیشتر ج تاوانیان کرد ووه له کوفر و
دزایه‌تی نهوه خوای گهوره له هه‌مووی خوش نه‌بیت، به‌لام نه‌گهر
بگه‌رننه و بون دزایه‌تی و کوفر و کوشتاری موسلمانان نهوه سوننه‌تی خوای
گهوره له نه‌تهوه کانی پیشتر اتیپه‌ریوه ته‌ماشا بکهن بزانن چون خوای گهوره
له‌ناوی بردوون نیوه‌ش بهو شیوازه له‌ناو نهبات.

نه‌نانه‌ت خوای گهوره داوای تهوبه و گه‌راندهوه له‌وانه ده‌کات که کومه‌ل
و هاوه‌لانی نوحود-یان شه‌هید کرد و سوتاندن، له دوای نه‌و کاره‌ی که
نه‌نجامیاندا خوای پهروه‌ردگار چاوه‌پوانی تهوبه‌یان لئی ده‌کات!
ده‌فرمودت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَئُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَخْرِيقٍ﴾ البروج

واته: {خوای گهوره بانگی کافران ده‌کات بون تهوبه کردن} نه‌و که‌سانه‌ی
که باوه‌ردارانیان تاقیکردهوه و سوتاندیانن به تاگر و پاشان تهوبه‌شیان

نه کرد و په شیان نهبوون له و کارهیان که باوه پدارانیان سووتاند و تیان نه بن
بگه پنه و بق په رستنی پاشا یان نه وه تا نه تانسوتینن هه لبزارده به کی تریان بن
نه دان پاشان تهوبهیان نه کرد، (حسهنه بھصی) نه فرمومیت: (تماشای
نهم که رهم و جود و په حم و به زمی و پنجه خوای گهوره بکهن نه وان
دوستانی خوای گهوره نه سووتینن به ناگر، خوای گهوره بانگیان نه کات و
نه فرمومیت: و هرن تهوبه بکهن بق نه وه لیتان خوش بم، به لام نه وان
تهوبهیان نه کرد) نه مانه ناگری دوزه خیان بق هه یه، له ناو دوزه خدا خوای
گهوره تولهیان لئ نه سنه نی و به ناگری دوزه خ نه یان سووتینت، سه ره رای نه وه
سزایه کی سووتینه ری تریشیان بق هه یه له بدر نه وه سزای خوای گهوره
هاوشیوه کرد وهه مرؤفه، له دونیا نه مان باوه پدارانیان سووتاند، خوای
گهوره له رؤژی قیامت له ناگری جهه نه مدا نه یان سووتینت.

له و هه موو تهوبه یه گرنگ تر خوای گهوره داوای تهوبه له فیرعهون
ده کات که خاوه نی گهوره ترین تاوانه و فاجرترین که سه ده لیت: من خوم،
بیجگه له خواهی تی داوای نه وه ده کات که گهوره ترین خواهی پهنا به خوا، داوا
له خه لکه که ش ده کات بیجگه له و هیچ خواهی کی تر نییه، و ته کهی زور
گهوره یه، بیجگه نه و زنجیره تاوانانه نه نجامی داوه له کوشتنی مندلل و
پیاوان و به کارهینانی نافره تان به بهنده و که نیزه ک بیجگه له وهی هه موو
نه وه کانی نیسانی کرد بووه کویله خوی، خوای په روهر دگار
ده فرمومیت:

﴿فَقُولَا لَهُرْ فَوْلَا لِّتَنَا لَعَلَهُرْ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى﴾ طه

واته: قسهی له گه‌لدا بکهن به قسهیه کی نه رم که رهقی و توندوتیزی تیا نه بین و پنی بلین من له لیبوردن و لیخوشبوونه نزیکترم و هک له توره بعون و سزادان به لکو بیر ئه کاته و دهسته لدھ گریت و ده گه‌ریته و له کوفر و گومراپی، یاخود له سزای خوای گهوره نه ترسیت و گویپایه‌لی ده کات.

خوای پهروه ردگار دهیه ویت خه لکی نه پرواته دوزه خ و هه مهو په شیان بینه و له کاره قیزهون و تاوانه کانیان، جا هه رکه س و لا یه که، دهیه ویت هه مهو نهان بهتین و پرونه به هه شت، له قورئاندا ده فه رمووت:

﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَبَعِّدُونَ عَنِ الشَّهَوَاتِ أَن تَبَيَّلُوا مَيْلًا عَظِيمًا﴾ النساء

واته: خوای گهوره نه یه وی ته و به تان لئ قبول بکات و لیتان خوشبیت، به لام ئه و که سانه‌ی که شوین شه‌هه و تاره زووی خویان که و توونه نهوان نهانه‌ی نهیه لابدن و سه‌رنجتان پاکیشن، سه‌رنج پاکیشان و لادانیکی یه کجارت گهوره بؤ رینگای خویان بؤ به دره وشتی.

هاوه لان سروشیان وا پهروه رد بتو له دوای ئیسلام بعونیان، تاوانیان لا بچوک نه بتو، هه مهو تاوانیک لای نهوان پیویستی به ته و به بتو، پاشان نا ئومید و بین هیوا نه بعون هه رگیز له ره حمی خوای موته عال، تا نه و کاتانه‌ی مروف روحی نه هاتوته ناو قورگی پیغامبری خوا ﷺ ده فه رمووت: خوای پهروه ردگار توبه‌ی بنده کانی و هرده گریت تا نه و کاته‌ی روح نه هاتوته قورگ و جینگای غرگه‌رهی ناو (إن الله يقبل توبة العبد مالم يغفر).

ئه گهر ته ماشای فه رموده بکهین گشتیه، توبه له ههموو تاواتیک
و هرده گریت تا نه و کاتهی مرؤف گیانی له قورگیدایه، واتا پیش ده رچوونی
پرخ به چند کاتیکی زور کم، نه گهر مرؤف نارهزووی توبهی هبیت
دھرگای خوای په روهردگار کراوهیه، نهوه خۆمانین توانای دھرگا کردنوهه مان
نییه. پوختهی وته لم باسەدا: هاوهلان مرؤف بون ھەلەیان ده کرد توشی
تاوان ده بون، کاری خrap و گوناهیان ده کرد بەلام زور خىرا ده گەرانه و بۇ
لای په روهردگار و زوو توبهیان ده کرد، بەلام توبه کەيان زور تاييەت بولو،
به زووترين کات له نزيك تاوانه کەياندا داواي پەشيانی و لى خوشبوونيان
ده کرد، هرگيز بەرده وام نه ده بون له سەر تاوان. بۇ گوناح و تاوان هرگيز
بيانو و هەنجه تيان نه ده هينايەوه و دەمە دەميان نه ده کرد، نه گهر ئامۆژگاري
بکرانايە خىرا و هريان ده گرت، پىزى نه و كەسەيان زور ده گرت و خوشيان
ده ويست کە ئامۆژگاري بکردىايە، له بەر نه وەي پىتمونى دنيا و قيامەتى
ده کردن، هەرگيز تاوانيان به بچۈوك تەماشا نه ده کرد، هەممو نەم کارانه يان
بە ھۆکاري نهوه بولو پىز و تەقىرىي په روهردگاريان لابولو، خواناسيان
پاستگويانه بولو ئەترسان له خوا و پاشان خويان خوشده ويست و
پىغەمبەرە كەشى ﷺ.

کە داواي توبه يان ده کرد بۇ پېكىرنەوهى جىنگاي تاوانه کەيان، نويزى
سوننەت، پۆزى سوننەت، خىر و خىرات و پزگارىدىنى كۆيلە و نەسيز و
مال و سەروه تيان دە به خشى، ئامانجى نهوان تەنها سرىنەوهى تاوانه كانيان
بولو، هەرگيز بىن هيپا و بىن ئومىد نه ده بون له ۋە حمى خواي گەورە، هەرگيز
و هەرگيز لەوه نه ده ترسان خواي په روهردگار عەفويان نەكەت و دلىان خوش

نه بیت، دهیانزانی خاوه‌نی پهروه ردگاریکن له هه‌رچی تاوانه خوش ده بیت، بهو مه‌رجه‌ی هاویه‌شی بُو بپیار نه ده بیت، خوش‌گه‌ر له نازانی و جه‌هلت بیت توبه‌ش له وه بکه‌یت لیت خوش ده بیت، خوای گه‌وره خوشحال ده بیت به ته‌وبه‌ی به‌نده‌کانی، خوای پهروه ردگار بانگیان ده کات بُو گه‌رانده‌وه.

خوای گه‌وره داومان لی ده کات که داوای لی بکه‌ین، به په‌حمه، به به‌زه‌بیه، به‌خشنده‌یه، وهدوده، په‌حمه پیش توپه‌بوونی که‌تووه، ده‌رگای ته‌وبه‌ی کردوتاه‌وه تا رُوژ له رُوژ‌هه‌لاته‌وه هه‌لبیت، که له رُوژ‌ناواوه هه‌لهات ده‌رگای ته‌وبه داده‌خات، په‌حمه‌تی زور فراوان و گه‌وره‌یه، ته‌وهش ئه‌وه خوایه‌یه که ده‌په‌رسین و بیچگه زاتی پاکی په‌رستش بُو هیچ خوایه‌کی تر ناکه‌ین، که له راستیدا ههر خوای تر زوره له‌سهر زموی، که بریتین له طاغوت و یاسا و ته‌شریعی مرۆف و خودی مرۆقه زال‌مه‌کان.

هاوه‌لان بُویه بونه ئه‌ستیره و له نائسانی ئیسلامدا بهزبونه‌وه يه‌کتیک له هۆکاری سره‌کییان ته‌وبه کردن بُو.

هاوه‌لان له‌سهر هه‌موو کرده‌وه و کاریکیان چاویان له پیشه‌نگه‌که‌یان ده‌کرد، مامؤستاکه‌یان فیری کردن که ماف چیه، مافی خویان ده‌زانی و مافی خه‌لکی، ده‌یشییان زانی مافی خوای گه‌وره چیه به‌سه‌ریانه‌وه، له‌سه‌ررووی ئه‌مانه‌وه فیری ماف دان بون، فیربوون که مافه‌کان چیه و له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ، بُویه هه‌ستی ته‌وبه کردن دروست بُو، چونکه له واتا و تیگه‌یشتی ماف شاره‌زابون، مه‌به‌ست له ماف هه‌موو مافه‌کان به گشتی له‌سه‌رتاک به‌زئن و پیاو و مندال و پیر و لاو، مافی ئاژه‌ل مافی ژینگه و

پاشان مافی خه لکی له سه ریان، له سه رووی هه موویانه وه مافی خوای
موته عال، کن فتیری کردن پنجه مبه ری خوا ﷺ، بؤیه بوونه نهستیره وا
ئیمه ش له مه مبله که تهدا با سیان ده کهین.

تابلوی سیانزه یه م:

تابلوی بوون و

زانینی مافه کان به گشتی

گهوره ترین نیعمه‌تی خوای په روردگار لم ژیانه‌دا بُو خه‌لکی دینی نیسلامه، نهوهی شایه‌تومانی بین هیناوه، خوش حاله له دنیا و قیامه‌تدا، به‌لام قوبرو خاک و هesh به‌سر. نهوهی بروای بین ناهیتیت سه‌رگه‌ردانی دنیا و قیامه‌ته، بُو همتا همتایه له ناگردا ده‌میتیته‌وه، نهوهشی پیاده‌ی ده‌کات مافی خوی و هرده گریت و مافی خه‌لکی تر ده‌سته بهر ده‌کات.

نیسلام ههموو مافه کانی دیاری کردووه له دیندا، نه کراوه به دیاری ده‌ستی هیچ مرؤثیک، به‌لکو خوای په روردگار دابینی کردووه چه‌قاندویه‌تی بُو خه‌لکی به گشتی و موسیمان به تایه‌تی، هه‌روه‌کو باسم کرد دیاری ده‌ستی مه‌خلوق نییه، به‌لکو خودا دابینی کردووه، مرؤف هه‌رجی بکات ناتوانیت مافی مرؤثی تر دابین بکات، چونکه وه‌کو مرؤفه‌که‌ی تر مه‌خلوقه و هله‌ه و په‌له‌ی ده‌بیت، نهوهی که ده‌توانیت مافی خه‌لکی دابین بکات و ده‌ست نیشانی بکات خالقی مرؤفه و دروستکه‌ره که‌یه‌تی ههموو نهم باسه‌مان بُو نهوه بُوو که هاوه‌لان گه‌یشتنه نه و ناسته توانیان له قورتان و سوننه‌ت دا مافه کانی خویان به‌دهست بهتین و مافی خه‌لکی تریش دابین بکهن، هه‌ر بُو نهوم مافانه بانگه‌واز ده‌ستی پتکرد و نیسلام بانگه‌وازی فهرز کرد له‌سر خه‌لکی، بُو نهوهی ههموو مافه کانی خویان بزانن و مافی خه‌لکی تریش دابین بکهن، نه و مافانه‌ی له‌سریانه نهنجامی بدهن و مافی خوا و پتغه‌مبدر ﷺ و سَلَّمَ و سَلَّمَ و سَلَّمَ

شهریعه‌ته که‌شی بدهن، ئەم مافانه‌ش هەموو شتیک مرۆف دەگریتەوه - جا دینى جیاواز بیت يان پیست و پەگەزى جیاواز بیت، تەنانەت مافى ئازەل و ژینگەشى تىدا ديارى كراوه به درېزى و قوولى، لە سايىدى ئەم مافەدا سالاتىكى زور مرۆفە كان به پەنگ و پەگەزى جیاواز و نىرومۇنى و مافيان به درېزايى ۱۰۰۰ سال و زياتريش لە سايىدە ماف پارىزراوبون.

پىغەمبەرى خوا ﷺ ھاوەلانى فىز كرد كە چۈن مافى خەلکى خۆيان و خوابان پارىزىن، خالى جەوهەرى لەم باسەدا نەوهە يە چى ھاوەلانى گەياندووه‌تە ئاستى نەستيره بۇون؟ لەوەلامدا دەلىيىن: مافەكان!

مافى مرۆف لاي ھاوەلان

ھاوەلان بە چاوتىكى زور بەرزەوه تەماشاي مرۆفيان دەكىد، ئىسلام دىدىكى زور پاقى و واقيعانى ھەيدە بۇ مرۆف، زور پىزى لە مرۆف گرتۇوه، بۇيە ھاوەلان لە مامۇستاكەيانەوه كە پىغەمبەرى خوا يە ﷺ فىرى مەرۆف پەروھرى و پىزى و حورمەتى هەموو مرۆفيكىيان لابوو لە دىدگای ئەۋ ئايەتە كە خوايى گەورە دەفرمۇويت:

* وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنْ أَلْطَبِّتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَقْضِيَالاً ﴿٦﴾ الإسراء
واتە: (پىزلىنىنى خوايى گەورە لە ئادەم مىزاد) بەدلەنیابى ئىمە پىزمان لە مرۆف ناوه لە شىوهى دروست كىدن و پىدانى عەقل و ناردنى پىغەمبەران بۇيان وشكانى و دەريادا ھەلەن گرتۇون، لە وشكانى لەسەر ئازەل و

هه لگره کانی تر، له ده ریا شد ا له ناو که شتیدا جوره ها خواردنی به تام و چیزو باشان بین به خشیوون، فه زلیان داون به سه ر زوریک له دروستکراوه کان که دروستان کردوون (نهم نایه ته به لگه به له سه ر فه زلی مرؤفی خواپه رست به سه ر مه لائیکه تدا).

نهو دیده قورئانیه واى کرد له هاوه لان که مافی مرؤف تایبەتمەندی و ئیمتیازی خۆی ھەبیت لایان، له ھەمووی گرنگتر بريتی بولو له گشتگیری (شمولیت) ھەموو مرؤفە کان، له ئابورى، کۆمە لایه تى، بوارى سیاسى، فیکرى و ... هتد.

ھەرچون بۇ موسىمانە بۇ ناموسىمانىش بىن جياوازى پەگەز و پەنگى پىست و زمان و دين، له ھەمووی گرنگتر ئەم مافە گۈرانكارى به سەردا نایهت، چونكە پەيوەستە به خواى پەروەردگار، لەم دیده وھ هاوھ لان تە ماشاي مرؤفیان دە کرد بە گشتى.

ھەر وھا پىغە بەرى خوا ﷺ فېرى کردن بە کردار و گوفتار کە پىزى مرؤف و مافە کانيان بپارىزىن، ھەر وھ ک لە گوتارى مالئاوايىدا فەرمۇسى: بە راستى خوپىن و مال و سامانتان لە سەرتان حەرام کراوه، وە کو ئەم پۇزە پېرۇزە کە پۇزى قوربانى بولو، ياخود (خىر) ياخود مانگى حەرام كراوه کان کە ذولھىجە، ھەر وھ کو شارى مە كىكە كە جىنگاى ئىحرامە ھەمووشىتىكى تىدا حەرامە تەنها بەندايەتى نە بىت، ئەمەش بۇ پۇزىك و دوو پۇز و سال و دووسال نىيە، بە لکو تا ئەوكاتەي دەگەپىنەو بۇ لاي خواى خوتان فەرمۇودە كەي گشتگىرە و شمولىيە بۇ ھەموو مرؤفە کان.

ئه و تاره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ يه ک پارچه باسی مافی مرۆفه کانه
که باسی پاراستنی خوتینی مرۆف، مآل، سهروهت، شهرهف و ناموسی
مرۆفه کانه به گشتی.

هه روه‌ها پرسیار له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرا له سه‌ر مافی
گهوره‌ترین حق، زیان و تاوانی گهوره، هاویه‌ش بخوا بپیاردان و کوشتی
مرۆف (الإشراك بالله.....و قتل النفس) (البخاری) له فه‌رموده که‌دا باسی
نه‌فس کراوه، واتا هه‌ر مرۆفیک ده گرتنه‌وه بین جیاوازی دین، زمان، ره‌نگ و
ره‌گه‌ز، به ناحه‌ق بکوزریت و خوتینی پیژریت.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زور له ناستیکی بهرز و گهوره‌تر له جارنامه‌ی
مافی مرۆفی نه‌ته‌وه يه کگرتووه کان بؤی دیاری کردوین و ده‌فرموموت: له
باره‌ی خۆکوزی (تینتیحار) که قده‌غه کراوه له نیسلامدا حرام کراوه له سه‌ر
خودی مرۆفه کان، به داخه‌وه له سه‌ر داوای مرۆفه کلخ خۆی له هه‌ندیک
ولاتی نهوروبا و پرۆزناوا پیگا پندرابوه!

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرموموت: هه‌ر که‌س له شاختیکه‌وه خۆی
فری بداته خواره‌وه بمریت له ناگری دۆزه‌خ دایه، فه‌رموده که هه‌ممو
جیگایه کی بهرز ده گرتنه‌وه، واتا له ناو ناگری جهه‌نمدا هه‌میشه فریت
ده‌دنه خواره‌وه و هه‌مان کرداری خۆکوزی له گەل دووباره کردنوه‌وهی
هه‌میشه‌یش ده‌مینیته‌وه، خۆی ژه‌ر خوارد ده کات، هه‌میشه له ناو دۆزه‌خدا
ئه و ژه‌هه‌ی ده‌خوارد ئه‌دهن و به هه‌میشه‌یش له دۆزه‌خدا ده‌مینیته‌وه، هه‌ر
که‌سینک خۆکوزی بکات به ناسن جا مه‌به‌ست فیشه ک یاخود چه‌ق... هتد

له دۆزەخ ھەمیشە ھەمان كردار دووباره دەكاتەوه بۆ خۆكۈزى و پاشان له دۆزەخ دا به ھەمیشەبى دەمتىتىوه^{٦٦}.

هاوه لان ھەمیشە لەوه دەترسان كە مافى خەلکى بخۇن و نازارى خەلکى بدهن، چونكە ئەوه پېشىل كردى مافى خەلکىبىيە، پېغەمبەرى خوا ﷺ حەرام و قەدەغەي كردۇوه ئازاردانى خەلکى جا بەھەر شىوه يەك بىت، لە پۇوى لاشەوه بىت ياخود لە پۇوى شىكاندىنى شىڭىز و كەرامەتى خەلکى و ياخود گاللەپىنگەردىيان بىت.

لە هاوهلى بەرپىزەوه ھىشامى كورى حەكىم دەلىت: گۈنم لە پېغەمبەر ﷺ بۇو فەرمۇسى: خواى گەورە ئازار و ئەشكەنجهى ئەو كەسانە ئەدات كە ئازار و ئەشكەنجهى خەلکى ئەدەن لە دىنادا^{٧٧}.

پاشان پېغەمبەرى خوا ﷺ ھاوه لان بە تايىھتى و ثوممەتە كەى بە گشتى فيئر دەكات، دلىيابان دەكاتەوه كە ھىچ جىاوازى نىيە لە نىوان مروقە كان، ھەموو بە گشتى يەكسانىن جىاوازى لە نىوان پەگەزى ئەوروپى و ئەفرىقى، ئارى و سامى نىيە، جىاوازى لە نىوان حاكم و مەحكومدا نىيە، لە ياساكاندا جىاوازى عەرەب و عەجمە نىيە و اتا ياساى شەرعى لە نىوان سېى

^{٦٦}- عن أبي هريرة قال: قال رسول الله ﷺ: مَنْ ترَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقُتِلَ نَفْسَهُ، فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ يَرْتَدُّ فِيهِ خَالِدًا مُخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ تَحْسَىْ سُّعَادًا فَقُتِلَ نَفْسَهُ، فَسُّعَادُهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا / رواه البخاري.

^{٧٧}- إِنَّ اللَّهَ يُعَذِّبُ الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ النَّاسَ فِي الدُّنْيَا / رواه مسلم.

پیست و پهش پیستدا، تاکه فهزل و ئیمیازنک ھە بە لای خواى پەروەردگارە
ئەویش بە تەقوا و خواناسى و خۇپارىزى.^{٨٨}

ئەم وتانەی پېغەمبەری خوا ﷺ بۆتە ياسا و تەشريع بۆ ئىمە، لە^١
پەروى مەيدانىيەوە كارى بىن كراوه لە سەرددەمى پېغەمبەری خوا ﷺ -
دا، لە كاتىكدا سەرددەمىنىكى پېچىنایەتى بۇوه جىاوازى زۆر لە نىوان ھەزار و
كۆيلە و دەسەلاتدارە كاندا ھەبۈوه، بەلام لە مەيداندا پىادە كراوه. نموونەي
ئەبو زەپى غىفارى بانگى بىلالى كرد بەناوى دايىكى واتە بىلالى كورى
حەمامە، ھەرۋەھا بانگى كرد بەناوى زەگەز و پېستى وتنى ئەى كورى زەنە
پەشەكە، بىلالىش پىنى ناخوش بۇو، چوو سکالاڭى بىردى لای پېغەمبەر
ﷺ و پېغەمبەری خواش ﷺ زۆر توپەبۇو، ھاۋەلى بەرپىز ئەبو
ئومامە دەلىت كە ئەبو زەپەتەت پېغەمبەری خوا ﷺ هېچ پەروى بىن
نەدا، پاشان ئەبوزەپەتەت بە پېغەمبەری خوا ﷺ -ى فەرمۇو ئەى
پېغەمبەری خوا ﷺ چى پەرويداوه پۇوم بىن نادەيت؟

پېغەمبەری خوا ﷺ فەرمۇوى: ئەى تو نىت، بىلال بەناوى دايىكى
بانگ ئەكەيت، مەبەستە كە (جۇرىتكە لە سووكايدەتى لە ناو عەرەب دا بە ناوى
دايىك بانگىكىرىن).

^{٨٨} - وعن أبي نصرة رضي الله عنه قال: حدثني من شهد خطبة النبي ﷺ أنه سمعه
يقول فيها: يا أيها الناس ألا إن ربكم واحد، وإن أباكم واحد، لا فضل لعربي على عجمي،
ولا لعجمي على عربي، إلا بالتفوى/ رواه أحمد.

پیغه‌مبهربی خوا ﷺ فرموموی: سویند بهو کهسه‌ی قورئانی بو
ناردووم هیچ کهس له ئیوه فهزل و گهوره‌ی زیاتر نیبه لهوی ترتان مه‌گهر به
کرداری باش نه بیت، ئیوه‌ی مرؤف هه‌مووتان وه کو يه کن جیاوازی ته‌نها
به‌کردار و خواناسیبیه^{۸۹}.

هه‌روه‌ها ده‌ستگرن به‌سهر مالی خه‌لکیدا به هه‌موو شیوه‌یه ک حه‌رامه و
یاساغه يان يه‌کیکی تر له مافه‌کانی مرؤف نازادی بیر و باوهره له رؤشنایی
نایه‌تی (لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ) هیچ کهس به زور بیروباوه‌ر و ئیمانی به‌سهردا
نادریت، هه‌روه‌ک چون له ړووی مه‌یدانیه‌وه پیغه‌مبهربی خوا ﷺ به
خه‌لکی شاری مه‌ککه‌ی فه‌رمومو بپون ئیوه هه‌مووتان نازادن (اُذْهِبُوا فَأَنْثُمْ
الْظَّلَقَاءُ).

هه‌روه‌ها ده‌پرپنی بیروباوه‌ر به نازادانه، پیغه‌مبهربی خوا ﷺ پای
خه‌لکی تری به پیزه‌وه ته‌ماشا ده‌کرد، کاتئ خه‌لکی و زورینه‌ی لاوه‌کان پایان
وابوو که پیغه‌مبهربی خوا ﷺ برواته ده‌رهوه‌ی شار بو جه‌نگ کردن،
به‌لام پیغه‌مبهربی خوا ﷺ پای وابوو که له ناو شاردا جه‌نگ بکهن،

^{۸۹} - عن ابی امامۃ انه قال: عیبر ابو ذر بلا بلا بامه، فقال: يا ابن السوداء وان بلا لا اتی
رسول الله ﷺ فاخبره بغضبه، فجاء ابوذر ولم يشعر فاعرض عنه النبي ﷺ
قال: ما اعرضك عن الا بشيء بل فلك يارسول الله ﷺ
قال: انت الذي تعير بلا بلا بامه، والذي انزل الكتاب على محمد ما لاحظ على فضل الا
بعمل، ان انت إلا كطف الصاع/البيهقي .۸

به لام له کوتاییدا پیغه مبدری خواصی اللہ عزیز و سلطان دابه زیبیه ناستی شورا و به قسمه ای خه لکه که کرد.

ههروهها له سایه‌ی دهوله‌تی نیسلامیدا دهیوت ههموو تاکیک خاوه‌نی
ژیاتیکی ناسابی و کامه‌رانی بیت له پووی خواردن و خواردنوهه ئهمانه‌وه،
که ئه رکی دهوله‌تە دایینی بکات ههروه کو ئاماژه‌مان پىدا نان و ئهمانه،

﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَأَمْتَهُمْ مِنْ حَوْفٍ﴾ قریش
واته: (نیعمه‌تی ههبوونی و ناسایش) نه و خواهدی که تیری کردوون له
برستیتی، به‌هقی نه و دوو گه‌شته‌ی که نه‌یکهن، نه‌مینیشی کردوون له ترس،
له‌به‌ر نه‌وهی وتمان: عه‌رهب نه‌یاندا به‌سهر يه‌کدا که‌س نه‌مین نه‌بوو له مال
و ناموس و خوین و زیانی خوی، که‌س نه‌مین نه‌بووه، هه‌موویان داویانه
به‌سهر يه‌کتردا وه قافله و کاروان و بازرگانی يه‌کتریان به‌تالانی بردووه، به‌لام
نه‌مان به‌هقی که‌عبه‌ی پیروزه و نه‌مین بعونه و که‌س ده‌ستدریزی نه‌کردوته
سه‌ریان، دهی که مادام خوای گه‌وره نیوه‌ی له برستیتی تیر کردووه و له
ترسیش نه‌مینی کردوون که دوو نیعمه‌تی يه‌کچار گه‌وره‌ن و زیان به‌بین نه‌م
دوو شته نایرات، مادام وايه نیوه‌ش به‌تاك و ته‌نها عیاده‌تی خوای گه‌وره
بکهن و شه‌ریک بق خوای گه‌وره بربیار مدهن، والله أعلم.

دابین کردنی کار بُو خه لکی له لایهن دهولتهوه ده بیت، خوئه گهر نه کرا
بُو خه لکی کار دابین بکریت نهوا زه کات لهو که سانهی که پاره دارن
و هرده گیریت دهد ریت به وانهی کار ناکهن تا کار بُو نهوانیش نه دوزریتهوه،

هه رووه‌ها دابه‌شکردنی سامانی سروشتی به‌سهر خه لکدا به يه کسانی ده بیت،
له خاک و ناو کانزا...هتد.

بینجگه هه مهو ئدم مافانه نیسلام په‌روه‌ردی هاوه‌لانی کرد به‌وهی که
که‌سایه‌تی باش و چاک ده‌رچن بو کومه‌لگاکه‌یان چاودیر بن له کاری ختیر
و چاکه به‌سهر يه‌کتره‌وه و کار و هاوکاری يه‌کترین، هه رووه کو پیغه‌مبه‌ری
خوا ﷺ دده‌رموونت: نیمانی نیبه به‌من ئهو که‌سه‌ی تیر بیت و
دراوستیکه‌شی برسی.^{۱۰}

بهو شیوه‌یه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیشه‌نگی يه‌کم بوو که
پیاده‌کردنی مافه‌کانی مرۆف، هه لگری ئهو مه‌شخه‌له بو جیهان هاوه‌لان بوون
بویه گه‌یشتنه ئهو ناسته به‌رزه.

هاوه‌لان و مافی ئافرهت

له چوار چیوه‌ی نیسلامدا ئافرهت خاوه‌نی مه کانهت و جىگایه‌کی به‌رزه،
به‌وپدپی پیز و حورمه‌ته‌وه باسى جوزه‌کانی ئافرهت کراوه له دایک و
هاوسه‌ر، كچ و خوشک، هاوه‌لان هیچ جیاوازییان نه‌ده کرد له نیوانی نیز و
من دا، هه مهو له يه ک سه‌رچاوه‌وه هاتوون ئه‌ویش مرۆفه، ئهم دید و تیپوانینه
زور گرنگ بوو که پیاو و ڙن هه‌ردووکیان يه کسانن و له مرۆف بووندا
جیاوازییان نیبه له‌سه‌رچاوه‌یه که‌وه هاتوون، پیشتر، عه‌رهب و يه‌هود و

۱۰- رواه الطبراني في الكبير عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ:
ما آمن بي من بات شبعان وجاره جائع إلى جنبه وهو يعلم به.

نه سرانی و زرده شتی نه و نایینه ب هر یلاوانه بون که ئافره تیان به چاوی سووک و کم ته ماشا ده کرد، ته نانه ت ئیستاشی له سه ربیت به روحی پیس و کائینتیکی جیاواز ته ماشا ده کریت، ئیسلام هات و هه موو نهم چدمکانه ی راست کرده وه، به ده قی فورئانی پیروز خوای گهوره له باسی يه کسانی مرؤف بونی پیاو و ژن دا ده فه رمومیت:

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ أَتَقْوُا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُفُسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَأَتَقْوُا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ إِهٗ وَالْأَرْحَامُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء

واته: نهی خله لکی ته قوای نه و خوایه بکهن که نیوهی دروست کردووه له یه ک که س، ته قوای نه و خوایه بکهن که هندیکان داوا له هندیکان نه کهن به خوای گهوره واته ده لین: لمبهر خوای گهوره نه و شته مان بین بدنه، وه سیلهی په حم و په یوه ندی خزمایه تیان بگهیه ن و مه پیچرین به راستی خوای گهوره چاودیره به سه رتنه وه و ناگای لیتانه.

پیغه مبه ری خوا ﷺ له ئیسلامدا له ناو جاهیلیه تی تاریک و سه رده می نیم پراتوره کاندا ئافره تی به رز کرده وه و مافه کانی (کچ، هاو سه، خوشک و دایکی) دهست نیشان کرد تا نهم ساته وه خته ش له هه موو دنیادا داوای مافی نهم چواره ده کهن له پوزن اوا و پوزه لاتدا، پیغه مبه ری خوا

صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بنه ما يه کی سهره کی دامه زراند، که ئافره تان هاوشيوهی پیاوان و
ھیچ جیاوازیان نییه.^{۱۱}

بەو هاوشيوهش وازى لى نەھىتىن بەلکو وەستىتى كرد بۇ پیاوان كە
بەرامبەر بە ئافره تان باشىن، جا دايىك، كچ، خوشك و هاوسرە.^{۱۲}

ھەروھا چەند جار ئەم وەسىيەتى دووبارە كرده وە كە پیاوان بەرامبەر
ئافره تان بە گشتى باش بن، لە جاھىلييەتى عەرەب دا زۆر خراپ بۇون
بەرامبەر كچە كانيان، ھەر بە زىندۇوېي دەيانخستىنە ناو چال و زىنده بەچاليان
دەكىدىن، قورئان ئەم كارە پىسەتى عەرەبى باسکردووھ سەرزەنلىت و حەرامى
كەد و دەفەرمۇويت:

(وَإِذَا أَتَوْءَدَةَ سُلْتَنٍ ⑤ بِأَيِّ ذَثِّ قُتْلَتْ ⑥) التكوير
وانە: ئە گەر مندالە زىنده بەچالكراوه کان پرسىياريان لىكرا له رۆزى دوايدا
وەك دلدانەوە يەك بۇ مندالە كە و سەرزەنلىت كە زىنده بەچالكەرە كەى
⑤ كە بە ج تاوانلىك زىنده بەچالكراوه؟

ھەروھا لە پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يان پرسى گەورە ترین تاوان چىيە،
ئە ويش هاوەلى بەپىز عەبدوللائى كورى مەسعود بۇو فەرمۇوى: گەورە ترین
تاوان چىيە ئە پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟

۱۱- إِنَّ النِّسَاءَ شَقَائِقُ الرِّجَالِ/ الترمذى.

۱۲- استوصوا بالنساء خيراً/ البخارى.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه رمووی هاویهش و شهريک بو خوا
دابنیت، له کاتیکدا نه و به دیهینه‌ره، پاشان عه‌بدولای کوری مه‌سعوود
فه رمووی چیتر؟

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه رمووی: منداله که ت بکوژیت له ترسی نه وهی له
گه‌لتا نان نه خوات.^{۱۲}

پیغه‌مبه‌ر خوا ﷺ به ونه و ازی نه هتینا که حه قی زیانیان هه‌یه،
به لکو داوای کرد که ده بیت له گه‌لیاندا باشبن، چونکه نهوان پاریزه‌ری
خاوه‌نه کانیانن ياخود دایک و باوکیانن له ناگر.^{۱۳}

ياخود به پیچه‌وانه وه پاریزه‌ری نه و کچانه بن به جوانی په روهرده‌یان بکمن
که له دوزه‌خ پاریزراو بن.

پاشان پیغه‌مبه‌ر خوا ﷺ فه رمانی کرد به به خیوکردنیان و
خویندنی زانینی زانست و هه روها جه‌ناییان پوژنکی دانا بovo ته‌نها بو
فیکردنی نافره‌тан له زانستی شه‌رعی و فیکر بونیان له دینه که‌یان.^{۱۴}

۱۳ - قال: أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ بِنًا وَهُوَ خَلَقُكَ. قُلْتُ: ثُمَّ أَيِّ؟ قَالَ: ثُمَّ أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ خَشْيَةً أَنْ يَطْعَمَ
معلک/البخاری.

۱۴ - مَنْ ابْتَلَى مِنْ هَذِهِ الْبَنَاتِ بِشَيْءٍ فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ، كَمَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ.

۱۵ - أَيْمَا رَجُلٌ كَانَتْ عِنْدَهُ وَلِيَدَهُ فَعَلَمَهَا فَأَخْسَنَ تَعْلِيمَهَا، وَأَدَبَهَا فَأَخْسَنَ تَأْدِيبَهَا... كَمَّ
لَهُ أَجْرَانِ / بخاری.

پیغه‌مبهربی خوا ﷺ نازادی هلبزاردنی هاوسرگیری داوهته دهست کچه که خوی، مافی ئوههی هه يه رهتی بکاتهوه ياخود رازی بيت له سهري، ههروهه زورکردن نيه له سهره ئه و كسههی كه نافرهته كه نايدهيت، لهم بارهوه پيغه‌مبهربی خوا ﷺ ده فرمومويت: نافرهته كه خوی مافی ئوههی هه يه هلبزاردن بکات تاوه كوهلى ئه مره كه، كچ پيويسنه پرسى بىن بكرىت، فرمومويان ئه پيغه‌مبهرب ﷺ چون ئىزنى لى وەرىگرین؟ پيغه‌مبهرب ﷺ فرموموي: كه بىندهنگ بولو مانای رازى بولونىيەتى^{۱۶}.

هاوهلان به گشتى مافی خويان دهزانى و مافی كەسانى تريشيان پيشيل نهده كرد، نافرهتان له كاره كانياندا له سەردهمى پيغه‌مبهربی خوا ﷺ له كايىه كانى ژيان و جومگە كانى دەولەت و خيلاقەت به شدار بولون له هەمۇو بواره كاندا.

هاوهلان و مافى مندال

ئىسلام كە هات مافى گەورەي دابىن كرد، بەلام مافى بچووك و مندالانى لە بىرنە كرد، مندالان لە ئىسلامدا گولى ژيان و نورى چاوي دايىك و باوكن، چون مافى دايىك و باوکى ديارى كرد، بە هەمان شىوه مافى مندالانىشى دابىن كرد، لە بىنەرەتهوه مافى مندالى ديارى كرد بە هلبزاردنی هاوسرگيرى نتوان ژن و پياو بە كەسى پاك و داۋىن پاك و رەھوشت بەرزا، بۇ بونىادنانى خىزان لە سەر هەردوولا پيويسنه كەسى باش و چاڭ هەلبۈزىن كە لە رەھوشت و

۱۶- الْأَئِمُّ أَحَقُّ بِتَفْسِيمَا مِنْ وَلِيَّهَا وَالْكُرْتُ شُتَّأْدُنْ فِي تَفْسِيمَا وَإِذْنُهَا صُمَانُهَا/مسلم.

دیندا نموونه بن، پیغامبری خوا ﷺ ده فرموده: ئه گهر که سینک له
ئیوه ویستی هاوسه گیری بکات، با له دین و نه خلاقی دلیا بیت ئینجا
هاوسه رگیری ئه نجام برات، خۆ ئه گهر وانه کات و وانه بیت ئهوا فیتنه
دروست ده بیت و فه ساد و خراپه کاری لە سەر زەوی پوو ئەدات.^{۱۷}

ئیسلام بۇ ھەلبازاردنی پەروەردەی منال بە باشى سەرەتا دايىك و باوكى
باش بۇ مندالە كە ھەلدە بېزىرتىت، چونكە ئەوه مافى منالانه.

پاشان رەحمەت بۇ مندالە كە كە پیغامبری خوا ﷺ بۇ دايىكى
شىرددەر لە مانگى رەممەزان دا پىنگاى پىنداوە لە برخاترى مندالە كە بەرۋۇزۇ
نه بیت.

ھەر وەھا يە كىك لە ماھە كانى مندال ئەوه يە كە دايىك و باوكى ناوى جوان
و لا يەقى بۇ ھەلبازىن، كە مندالە كە گەورە بۇ جىنگە دەنارامى و بونىادى
كە سايەتى بیت، ھەست بە عىززەت و سەربەرزى بکات لە ناو خەلکىدا،
ئەمەش زۆر گۈنگە بۇ ئەوهى مندالان لە ناو مندالى تردا نەبىتە جىنگەى
پىتكەنин و گالتە پىتىكىدىن.

پیغامبری خوا ﷺ ده فرموده: ناوى مندالە كاتنان با به ناوى
پیغامبرانە و بیت، خۆشە وىستىرىن ناو لای خواي پەروەردگار ناوى

^{۱۷} - إِذَا حَظَبَ إِلَيْكُمْ مِّنْ تَرْضُونَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَزُوْجُوهُ، إِلَّا تَفْعِلُوا تَكْنُ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ
وفساد عريض/الترمذى.

(عبدالله و عبد الرحمن)ه و باشترين ناویش (حارث و همام)ه، خراپترین ناوی حرب و تال و کوشتاره.^{۹۸}

هه رووهها پيغه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمانی کرد ووه کهوا قوريانی يان
عه قيقه يان بو مندال بکریت، بو کور دوو مهرو بو کچ مهريک، سبحان الله.

ئافهەت باشتىنە بۇ دايىك و باوک تەنانەت قورسايى ناخەنە سەر دايىك
و باوکىيان.

* **وَالْوَلِدَاتُ يُرْضِعْنَ أُولَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتَمَّ الرَّضَاعَةُ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكَسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَلَدَهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ دِبْرَلِدَهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَ اِنْ فِصَالًا عَنْ تَرَاضِ صَنْهُمَا وَتَشَاءُرِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أُولَدَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَمْتُمْ مَا أَئْتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الْبَقْرَةُ**

وشه: لهسەر دايكانه که بۇ ماوهى دوو سالى تەواو شىر بە مندالله كانيان
بدهن بۇ يەكتىك کە بىھۋىت شىرداڭە تەواو بکات، پىويستە لهسەر باوكان
كە فالەتى تەو شىرداۋانە بىكەن لەررووی خواردن و جلوبەرگەوە،

٩٨- سَمِّنَا بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ، وَأَحَبْتُ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ: عَبَدُ اللَّهَ، وَعَبَدُ الرَّحْمَنَ وَأَصْدَقَهَا:
حَارَثُ، وَهَمَّامُ. وَأَقْبَحَهَا: حَرْبُ، وَمَرْءَةُ أَبِي دَاوِدَ.

بە و شىوازەي لەپرووى شەرعى و عورفىيە و چاکە، چونكە خواى پەروەردگار داواكار نىيە لە هىچ كەسىنەك جىگە لەوهى كە بەگۇرەي تواناي خۆيەتى، حەلّال نىيە بۇ دايكان و باوكان مندال بىكەنە هۇزكارنىك بۇ زيان بەيدەكتى گەياندىن، نەفقە و جل و بەرگ لەسەر میراتگەر پىويستە لە كاتى مردىنى باوكدا وە كو چۈن ئەوە پىويستە لەسەر باوك پىش مردىنى. جا نەگەر دايىك و باوك ويستىيان مندالە كە لەشىر بېرىنەوە پىش تەواوبۇونى دوو سالە كە ئەوە هىچ تاوانىيان ناگات ئەگەر دوولايان بازى بۇون و راۋىئىيان لەو بارەوە كەرد، بۇ ئەوهى بىگەن بە بەرژەوەندى مندالە كە. خۇ ئەگەر دايىك و باوك رېتكەوتىن لەسەر شىردان بەمندالە كە لەلايەن شىردهرىنىكى ترى جىگە لە دايىكى، ئەوە هىچ تاوانىتكى ناگات، ئەگەر باوكە كە ماۋە كانى دايىكە كە بدات و كرتى شىرده كەش بەگۇرەي ئەوهى كەخەلك لەسەرى پېكھاتۇون بدات. لەخواى پەروەردگار بىترىن و لە ھەموو حاڭ وبارىكتاندا، بىزانن يېڭىمان خوا به كار و كرده وە كاتنان بىنایە و لەسەر ئەوهش پاداشتانا دەداتەوە.

جىڭىاي خۆيەتى بايەخ بىرىت بە شىردان، چونكە كارىگەرى زۇرى لەسەر لاشە و بارى تەندروستى مندال و نەشونما و ھەروەھا لە بۇوى عاطفى و سۆزەوە زۆر گرنگە.

ههروهها ئامۇزگارى دايىك و باوک دەكتى بە دادېھروھىرى نىوان
مندالله كان لە بەخشىن و خۆشەویستىدا، ههروهها داوا دەكتى لە دايىك و
باوکان دوعا لە مندالله كانيان نەكەن، بەلکو دوعاى خىريان بۇ بەكەن^{۱۰}.

ههروهها مافىي منداللى پاراستوه كاتىك ژن و مىرد لە يەك جىابۇونەوە
مندالله كان خاوهنى ميراتن لە ههردوللا.

زۇر گىرنگە مندال فىرىدىابونەرىت بىت و ناكارى جوان و پەوشتى بەرز
بىكىرىت بە هيواشى و پله پله، ههروهك چۈن پىغەمبەرى خوا ﷺ نەو
مندالانە لە لايدا بۇون فىرىدىابونەرىت و ناكار و پەوشتى كۆمەلایتى و
بەرزى نىسلامى دەكردن، نموونەي عومەرى كوبى نەبى سەلامە كە بە
فەرمۇودەي غۇلامە كە ناسراوه، پىغەمبەرى خوا ﷺ بە چەند
وشە يەكى كەم يەك دنيا ناكار و پەوشتى جوانى فىتكەد كە فەرمۇوى نەي
غولام كە نانت خوارد بلىتىت بسم الله، بەدهستى راستى بخۇ، ههروهها
لە بەرددەم خۇتهەوە^{۱۱}.

هاوهلەن بەم جۇره خۇيان پەرەردە بۇون مندالله كانيان بە جوانلىرىن شىۋە
پەرەردە كەد، بۇيە جىلى دواى نەوانىش نەستىرە يەكى درەوشادە ئاسانى
ئەم ئىسلامە بۇون، هاوهلەن زۇر بە بەزەبى بۇون بەرامبەر مندال، هەمىشە

۱۱ - اعدلوا بين أولادكم في العطية/ البخاري.

ولا تذعوا على أولادكم /مسلم.

۱۰ - يا غلام، سَمِّ اللَّهُ، وَكُلْ بَيْتَكَ، وَكُلْ مَا يَلْيَكَ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ طَعْمَقِي بَعْدُ / البخاري.

دستگیری مندانیان دهکرد و یاری و خوشی و شادیابیان بتو دسته بهر ده کردن، تهنانه تئامی عومه رله سه رده می خیلاقه ته که یدا ئه و نده به سوز و په حم بتو برآمبه ر به مندان، مالان ده گهرا بتو ئه و هی بزانیت پنداویستی مندال چیه.

شهوٽک به سه ر شاری مه دینه دا ده گهرا گوئی له مندالیک بوده گریا،
دایکی ناگادار کرده و که مندالله کهی زیر بکات، یاخود خواردنی بداتی،
جاریکی تر به هه مان رنگا تیپه ریه و بوق دلنيابون له گریانی مندالله که بیستی
که مندالله که هر ده گری، پاشان به توپه بی دایکه کهی ناگادار کرده و پیوست
که چند دایکتیکی خراپه بوق مندالله کهی، دایکیشی و تی ثاخر له شیرم
پریوه ته و بوق نهودی خلیفه موسیانان موجه و بوق بیریته و، عومدر
ناگاداری کرده و بوق نهودی که شیری بداتی خلیفه له و کاره ناگادار
ده کاته و هله بت تافره ته که نهیزانی نهم که سه عومه ره و خلیفه
مسولیانه.

خیرا له نویزی به یانیدا عومه ر پریاریدا هه ر مندالیک له دایکبوو موجھی
بۇ دەبرىتەوه، ئىتەر دایکان ئاگادار بکەن كە مندالله کانیان تىر شىر بكمەن
هاوهلەن و دەولەتى نىسلامى بەو شىۋە بەرخوردىيان لەگەل چىنى مندال
دەكىد.

پیغمه بری خواصی اللہ علیہ وسلم به هه مهو شیوه یه ک ریگری کرد و هه لیندانی مندال به تاییهت دهم و چاوی، بهداخه و هه و ندهی من له بیرم بیت له جیلی

ئىمەدا مامۇستا، باوک و دايىك، براڭھورە و... هەندىد بە دار نەوهە كانى ئادەم-يان
پەروەردى كرد، بۇ تىستا نازانىم گۈپاوه يان ھەرۋە كۆخىيەتى.

ئەگەر چاو لىك بىتىن و بلىتىن ئەرى پېغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تۇ چەند
مېھرەبانى، سوپاسى خوا دەكەين بۇ ناردىنى ئەم ئايىنە بەرز و پېرۋەزه.

هاوهلان و مافى كريتكار و خزمەتكار

ئىسلام كريتكار و خزمەتكارى نەك بە پىزەرە و تەماشا كردووھ، بەلکو زۇر
گەورەتر و كردوتىيە خاوهەن شىقۇ، دانى تەواوى ناوه بە مافە كانىدا، ئەمەش
بۇ يەكەم جار لە مىزۇودا ئىسلام ئەنچەم داوه.

ئايىن و شەرىعەتە كانى پايدىدو ناويان بە كۆيلە و شوپىن كەوتۇو ناويان
نابۇون، لەزىيانى مروف و پادشا و ياساكانى تردا زەللىل و نەگبەت و بىكەس
و قەلەندەر بۇون، نەك مافى ژيان بەلکو لە ئاژەل كەمتر تەماشا دەكران. ھىچ
دادگەرنىكى كۆمهلايەتى نەيدە گىرتەوه.

ئىسلام هات ھەموو بىكەس و كۆيلە و خزمەتكارە كانى عەزىز كردىوھ
نەك مافى دانى، بەلکو مافى بۇ دەستە بەركەن لە رۇوي میراتىيە و ھاوهلان
پىزيان لە كۆيلە كانى پايدى و دەگرت، كە لە ناوياندا بۇونە پىشەواو ئىيام و
سەركەد و خاوهەن غىرەت، بىلال، سوھەيپ، سەلمان و دەيانى وەك و
توسامەمى كۆرى زەيد، عەبدوللائى كۆرى مەسعود، ئەبوھورەيرە و ھەزارانى
تىريش، ھاوهلان لە خواردنى خۆيان و لە بەرگى خۆيان دەبەخشى بە كۆيلە و
كريتكار و خزمەتكارە كانىان.

وهک و نیاما عومدر فهرومومی: له که يه کمهوه خه لکتان کردووهته کتیله
له کاتیکدا مرؤفه کان به نازادی له دایکبوون ياخود په بیعهی کورپی عامری
ده لیت: بؤ نهوه هاتووین که خه لکی له کوپلایه تی پزگار بکهین و هه مهون
خه لکی بکهینه بهندهی خوای په روه ردگار، نهدم و تهیهی په بیعهی کورپی عامر
له برامبه ر سه رؤکی سوبای دهوله تی فارسی دا کردی که وتی بوجی
هاتوویت؟

له سهره تای هاتنی ئیسلام پیغەمبەری خوا ﷺ بپیاریدا له سهه نهوه
که کاری زور به خزمەتكار و کتیله و کریکار نه کریت که له توانياندا نییه،
بە لکو پیغەمبەری خوا ﷺ داوايان لى ده کات که وە کو برا تە ماشایان
بکەن پىز و حورمه تیان بگرن و کاری قورس مەدەن بە سەریاندا، نە گەر کاری
قورستان دا بە سەریاندا خوتان ھاوکاریان بکەن، پیغەمبەری خوا ﷺ
ده فهرومۆيت: کریکار و خزمەتكاره کانتان براتان، خواي په روه ردگار نهوانی
خستوتە ژىر دەستان، جا مادام له ژىر دەستاندان کەواته خواردنیان پیشکەش
بکەن لەو خواردنەی خوتان دەیخۇن و لەو جلوې بەرگانەيان لە بەر بکەن کە
خوتان له بەرى دەکەن، کاری قورس مەدەن بە سەریاندا و له هەمان کانتدا
ھاوکاریان بکەن^{۱۰۱}.

۱۰۱ - هم إخوائكم حَوْلَكُمْ، جَعَلَمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَتَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلَيُطْعِنْهُ مَا يَأْكُلُ، وَلَيُلِسِّهُ مَا يَلْبَسُ، وَلَا يُكَلِّفُهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ، فَإِنَّ كَفْثُومُهُمْ فَأَعْيُنُهُمْ/البخاري.

پیغه مبهر ﷺ پله و پایه‌ی خزمه‌تکار و کریکاری وه ک برآ داناوه بُو نه وهی په یوه ندیه که زور ناسایی بیت له توانای هه ردوو لادا. له راستیدا نه م افه له زوربیه ولاتانی روزنواودا دهسته بهر بوروه بُو کریکاران، پاشان پیغه مبهری خوا ﷺ نه وهنده جهختی له سه ر دانی مافی کریکار کردوتمه وه که ده فه رموویت: پاره‌ی کریکار بدنه پیش و شک بعونه وهی عاره‌قی ماندوو بعونی ۱۰۲.

ته ناندت چهند به نده‌یه کی هاوه‌لی پیغه مبهر ﷺ حاطبی کوری نه بی به لته عه و شتری که سیکیان دزیبو سه ریان بپیو خوارد بیویان، خاوه‌نه که‌ی سکالای لای عومه ر کرد که عومه ر بُوی ده رکه‌وت به نده کان له برساندا دزیبیانه و خواردوویانه، سویندی خوارد له حاطبی کوری نه بی به لته عه که نه گهر به نده کانی تیر نه کات و دزی بکهن دهستی ده پریت.

پیغه مبهری خوا ﷺ لو وتبه رزی به رامبه ر به کریکار و خزمه‌تکار زور به ناشرینی و ناپوخته ناوبردووه، فرمانی کرد و ها وکاریان بین، پیغه مبهری خوا ﷺ هه رگیز له به نده و خزمه‌تکار و کریکار لیننه داون و لیشیان توره نه بوروه.

نه نه سی کوری مالیک ده لیت: حه وت سال یان نو سال خزمه‌تکاری پیغه مبهر ﷺ بوروه که هیچ روزنیک نه مدی لبم تو په بیت، خوی ده لیت: نه وه نده له سه رخو و هینمن و پر په وشت بورو، جاریک ناردمی بُو کاریک بُوی

ئەنجام بدهم، بەلام لە نزىك بازىردا ھەندىك لە ھاوريتكانم ياريان دەکرد
منىش چووم لە گەلياندا يارىم كردو گۈئىم نەدا بە كاره كە، پىغەمبەر ﷺ
ھات و لە دواوه جله كانى گىرم و بە پىنكەنئىنەو بە نازناوى خۆشەويىتى
فەرمۇسى: ئونەيس مەبەستى ناوى ئەنسە، ئەي پىيم نەوتى بىر قەنەو كاره
ئەنجام بده، ئەنس دەلىت: زۇر بەسادەبى وتم ئەۋە دەپقۇم پىغەمبەرى خوا
ﷺ، ھۆكارى وته كە ئەۋەبوو كە وتنى نۆ سال خزمەتكارى پىغەمبەر
ﷺ بۇوم رۇزىك لە دەستم عاجز نەبوو ياخود تورە نەبوو.

ھەروەھا پەيىھە كورى كە عىنى ئەسلەمى يەكتىك بۇو لە خزمەتكارە كانى
پىغەمبەر ﷺ، پىغەمبەرى خوا ﷺ و كە كورى خۆى لە ھەولى
ژن ھېتىان بۇو بۆى پەيىھە كورى كە عىنى ئەسلەمى دەلىت، پىغەمبەرى خوا
ﷺ سىن جار پىنى وتم: ناتەۋى ئىنت بۇ يېتىم؟ لە دواى سىن جار وتم
ئەگەر پىغەمبەر ﷺ پىنى وتمەو دەلىم باشە، پاشان پىغەمبەر
ﷺ فەرمۇسى پەيىھە ئىنت بۇ بەتىم، وتم بەلى، فەرمۇسى بىر قۇن با بېرقىن
بۇ گەپە كى ئەنسارە كان و لەۋى ئىنى بۇ مارە كىدم.

هاوهلان بەو شىوه يە بۇون لە گەل خزمەتكار و كريتكاردا بۆيە توانيان بە
نوورى ئىسلام و پاكى خۇيان دانى ماف بەخەلکى بانگەوازى ئىسلامى
بلاوبكەنەو بە ھەممۇ دنيادا.

هاوه‌لان و مافی نه‌خوش و خاوهن پیداویستی تاییهت

له ناو عه‌رده‌دا له سه‌رده‌می جاهیلی هه‌رکه‌س نه‌خوش بوایه یان خاوهن پیداویستی تاییهت بوایه به چاوی کهم ته‌ماشا ده‌کرا، تا ئیسلام هات و ئهم چه‌مکانه‌ی راست کرده‌وه بؤیان و به چاوینکی تاییهت سه‌بری نه‌و که‌سانه‌ی ده‌کرد، خوای گه‌وره له قورئاندا ده‌فرمومونت:

﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَغْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْفَسِيْكُمْ أَن تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ ءاباِيْكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَمْهَتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَمِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمِّتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالِتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَأْكُلُوا جَيِّعاً أَوْ أَشْتَانًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنفُسِكُمْ تَحْيَةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَّكَةً طَبِيَّةً كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾ۚ) النور

واته: هیچ تاوانتیک له‌سهر نه‌م که‌سه خاوهن عوزرانه نیه نابینا و شهل و نه‌خوشکان له واژه‌تیانیان له کارانه‌ی که پیویسته له‌سهریان و ناتوانن پیان هه‌ستن، وه کو تیکتوشان و هاوشتیوه‌کانی، له‌وانه‌ی که متانه‌یان له‌سهر بینینی نابینایان یان سه‌لامه‌تی شهل یان ته‌ندروستی نه‌خوش، وه هیچtan له‌سهر نیه نه‌ی باوه‌رداران له‌وهی که مالی له‌و مالانه بخون که هاوشه‌رانتان و نه‌وانه‌ی تیدایه که بژنیان ددهن که ئمه‌ش مالی مند‌الله کانیان ده‌گرتنه‌وه، وه له مالی باوکانتان، ودایکانتان، وبراکانتان، وخشکه‌کانتان، ومامه‌تان، وخشکانی باوکتان، وحالوان‌تان، وخشکانی دایکتان، یان له‌و مالانه‌ی که

پاراستنیان به ئیزنى خاوهنه کانیان در اوته دهستانه و له کاتى له مالدا
نه بونیان، ومالی ها و پیانتان، لیخواردنی هه مهو ثه و مالانه هیچی تیدا نیه،
وه هیچیستان له سر نیه له گەل يه کدا نان بخون يان بته نهايی بیت، وه تەگەر
روشتنە مالیکە و دانیشتووی تیابو يان تیدانە بولو ثهوا با هەندىكتان
بەسەلامى ئىسلام سەلام لەھەندىكى ترتان بکەن كە ثەویش وتنى: **السلام
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، يَا مَنْ وَتَنَى: الْسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عَبْدَ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، تَهْ گەر**
کەسى تیدا نە بولو، وه ئەم سەلامى مەندەش خواي پەروەردگار شەرعى كردووه،
و کارتىكى پېرۇز و بېپىزە و گەشونما بە خۆشە ويستى دەكات، و وته يە كى چاك
و خۆشە ويست لە لای بىسەردا، وە بەھاوشىۋە ئەم پۈونكىردىنە وە يە خواي
پەروەردگار دروشىمە کانى ئايىنە كەى و ئايىتە کانى پۈوندە کاتە وە، بۇ ئەوهى
لى تىبىگەن، و کارى پىپىكەن.

لېرە وە هيوا و تو مىدى بە خشىي ئە و كەسانەي كە نە خۇشىن، لە پۈوى لاشە
و دە رۇونىشە وە ما فە کانى بۇ گەپاندەن وە پىغەمبەرى خوا ﷺ بىبىستا يە
كەسى نە خۆشە بە زۇوتىرین كات سەردا ئى دە كرد، سەردا ئە كەى لە پۈوى
كۆمەلایەتى و ناچارى يە و نە بولو، بەلکو پىغەمبەرى خوا ﷺ سەردا و زىارەتى
ما فى نە خۆشى دە زانى، پىغەمبەرى خوا ﷺ سەردا و زىارەتى
نە خۆش بە ما فى نە خۆش دە زانى و بە حەقى نە خۆشە كە دادەنرا، يە كىن لە و
حەق و ما فانە سەردا ئى نە خۆشە.^{١٠٣}

١٠٣ - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: حق المسلم على
المسلم خمس: رد السلام، وعيادة المريض، واتباع البخاري.

هه میشه پیغه مبهربی خوا ﷺ که سه ردانی نه خوشی ده کرد له نازاره کانی کم ده کرده و دوعای خبری بوق ده کرد و دلخوشی ده کرد، ته نانهت کهس و کاره کهشی دلخوش ده کرد.

عه بدولای کوری عومنه ده گپریته و ده لیت: سه عدی کوری عه باده له جنگادا بمو نه خوش بمو پیغه مبهربی خوا ﷺ سه ردانی کرد له گهله عه بدوله حمانی کوری عهوف، سه عدی کوری ئه بی و هفاس، عه بدولای کوری مه سعوود، که چوو له لایدا بینی خه لکتیکی زور له کهس و کاره کهی کوبونه ته وه، هر یه که و قسیه کی ده کرد یه کیک ده یوت: ده مری یه کیکی تر ده یوت نه خوشیبی کهی سه خته نازی، بهم شیوه یه، که پیغه مبهربی خوا دلخوشی کرد به زوردا فه رمووی مردووه؟

خدلک و تیان نه خیر ده زی، پیغه مبهربی خوا ﷺ بزوی گریا و له دواییدا فه رمووی جوان گوئی رادیرن، خوای پهروه ردگار به فرمیسکی چاو بارین و گریان کهس نازار نادات، هروهها به دل خه مگینی و ناپه حه تی و خه فهت خواردن نازاری کهس نادات، به لام نازارتان ئه دات نه گهر و تهی خبر و به زه بی به کارنه هتین.

که واته مرؤف که سه ردانی نه خوش ده کات پتویسته نازار و ناپه حه تیه کانی له سه رکه مبکاته وه، نه ک قورسی بکات، بلیین ده رده که کت قورسه و ناپه حه تیت کوتاییه کهی مردنه، خو نه گهر وايش بمو پتویست ناکات ئه و جوره قسانه بکه بیت، پتویسته به لابردنی تاوان و خوشی به هه شت و لیخوشبوونی خوا دلی خوش بکه بیت.

پیغه مبه ری خوا ﷺ که سه ردانی نه خوشی ده کرد، بیری دهسته و
به پاداشتی قیامه ت و لیخو شبونی خوابی.

پیغه مبه ری خوا ﷺ سه ردانی نه خوشی کی کرد به ناوی دایکی
عه لاء، خوی ده گتیریته و ده فرموموت نه و خانمه هاوه لهی پیغه مبه
ﷺ، پیغه مبه ری خوا ﷺ سه ردانی کردم له کاتی نه خوشی دا
و فرموموی: مژده ت نه ده من نه دایکی عه لاء، نه خوشی مسلمانان خوابی
گهوره توانه کانی بین پاک ده کاته و گوناهه کانی بین ده روات، هه روک و
چون زوره نگر به ناگر خویل و پیسی له ثالتون و زیو جیاده کاته و ثالتون و
زیوه ساعه که ده هیلیته و^{۱۰۴}.

پیغه مبه ری خوا ﷺ جه حتی له سه ر نه و ده کرده و همیشه
به رامبه ر به هاوه لان که قورسای نه خنه نه سه ر نه خوش و خاوه ن پیداویستی
تاییه ت، له یه کیک له جه نگه کاندا هاوه لیک سدری بهر بردیک که و و
سه ری شکا و داوای کرد که ته یموم بکات، به لام هاوه لانی تر و تیان ده بیت
ثاو به کار بهینیت له کوتاییدا هاوه له که و هفاتی کرد، که بو پیغه مبه ر ﷺ

۱۰۴ - عن أم العلاء رضي الله عنها قالت عادى رسول الله ﷺ وأنا مريضة فقال: يا أم العلاء أبشرى فإن مرض المسلم يذهب الله به خطاياه كما تذهب النار خبث الحديد والفضة/ رواه أبو داود.

-یان گیپایه و زور توره بwoo، ده یفه رموو کوشستان خوا بتانکوزت، چهند جار
ئم وتهی دووباره کرده وه^{۱۰۰}.

ئهی نه ده کرا پرسیار بکهن، ئه و تنهها ده یتوانی ته یموم بکات یان هه ممو
جیگای ترى بشوات و تنهها مه سحی سه ر جینگا برینداره کهی بکات.

پیغه مبهري خوا ﷺ هاني نه خوشی دهدا بۆ چاره سه ر، بۆ ئه وهی
بە دەم چاره سه ری خویانه وه برقون لە پیناوی ته ندروستی باش و سەلامەتى
لاشە، نەمەش داوا کاري ئىسلامە بۆ ھەموو كەسەنگ، ھەر بۆ یه ئەعرابىيە ك
ھاتە لاي پیغه مبهري خوا ﷺ پرسیاري چاره سه ر كردنى لى كرد، وەك
و ئه وهی بلىتى ئايا چاره سه ر كردنى نه خوش حەلأله، پرسیاري ئەعرابىيە ك
بەو شىوه يە بwoo، بۆ یه پیغه مبهري خوا ﷺ فەرمۇسى، چاره سه رى
خوتان بکەن ئهی بەندە كانى خوا، خواي پەروەردگار بۆ ھەموو نە خوشىيە ك
چاره سه رى لە گەلدا ناردووه، تەنها مردن نە بىت كە چاره سه رى نىيە.

ھەر وەھا پیغه مبهري خوا ﷺ پىنگرى نه كردووه، كە ئافرهت
چاره سه رى پياو بکات، كاتىك سەعدى كورى مە عاز لە شەرى خەندەق دا
بە تىر بریندار بwoo، ئافرەتىك لە بەنى ئە سلەم بە ناوى خاتۇو پوفەيدە
چاره سه رى برینە كەي بۆ دە كرد.

۱۰۰ - لە بشە كانى پىشتىدا ئاماژە بە فەرمۇدە كە دراوه بە درىزى.

عوسانى كورى عەفان دەلىت: سوئند بە خوا، پىغەمبەرى خوا ﷺ
هاورىيەتى دەكىدىن لە سەفەر و دانىشتىماندا و شوئىن تەرمى مۇسلمانان
دەكەوت نەخۇشە كانى بەسەردەكىدە، لە گەلماڭدا جىھادى دەكىد لە كەم و
زۇردا لە گەلماڭ بۇ.

هاوهلان و مافى ھەزار و ھەتىوان و بىوهژن

ئىسلام جىاكارى تەواوى كردوووه لە گەل بارە دەرۋونىيە كاندا و زۇرىنىك
لە بوارە دەرۋونىانە بەرز پاگرتۇوە، نموونەي ھەزاران و بىن سەرپەرشتان و
ھەتىوان و بىوهژنان نەگەر لە كۆمەلگە جاھىلە كاندا رېز لىنگىراو و جىتگايى رېزى
نەبۇون، نەوا ئىسلام ھات لە رېنگەي پىغەمبەر ﷺ -وھ ھاوەلانى
فيتىركەد كە ماف و حەقى ھەزاران و بىوهژنان و ھەتىوان لە بىرنه كەن، خواى
گەورە لەبارەيانمۇھە رەروھە پىغەمبەر ﷺ لەبارەيانمۇھە دەفرمۇويت:

﴿فَأَمَّا الْيَتِيمُ فَلَا تَنْهَزْ﴾ الضھى
واتە: دەسا مامەلەي خrapyە لە گەل يەتىمدا مە كە

ھەرۋەھا دەفرمۇويت:

﴿وَءَاتِ ڈا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَدِّرْ تَبْذِيرًا﴾
الإسراء.

واتە: چاكەكارى بىكە لە گەل ھەمۇو نەوانەي كە پەيوەندى خزمایەتىان
لە گەلتىدا ھەيە، بەشى خۆى لە چاكە و چاكەكارى بىدە، و بىخشە و بەھەزارە
پىویستدارە كان، و گۈزەرکار و موسافىرە دابراوه كان لە كەسوکار و مالّ و

سامانیان، و مآل و سامانه کهت له جگه له گوئپایه‌لی خوای پهروه ردگار
مه به خشنه، یان به شتوه یه کی زیاده ره‌ویکارانه و بیسود.

دهشیت ههندی جار بیوهژن ههزار نه بیت و خاوهن مولک و سامان بیت،
به لام نیسلام باری دهروونیبیه کهی و هرده گریت و پیغه مبهربی خوا صلی الله علیہ وسلم
جینکاری ده کات له نیوان ههزاران و بیوهژن کاندا ده فرموموت: هاوکاری
کردنی بیوهژن و ههزاران و هکو موجاهید وایه له پیناوی خادا یاخود و هکو
کهستیک وایه به رفزو به رفزو بیت و شه ویش شه و نویز بکات^{۱۰۶}.

زور گهوره یه مروف سه ریه رشتی ههزار و بیوهژن بکات له بهر خوا و
پاداشته کهی ده گاته ناستی موجاهید و نه که سانه ی که به رفزو ده بن و له
شه ویشدا سه رقالی شه و نویز ن، پاداشته کهی خه یالی و گهوره یه.

هه رووها له باره ی هه تیو ده فرموموت: من و نه که سه ی سه ریه رشتی
هه تیونک ده کات له به هشتدا به یه که وهین، ئاماژه ی کرد بؤ په نجهه
ناوه راست و په نجهه شایه تومان^{۱۰۷}.

جا نه سه ریه رشتیه ده بیت که فالهت بیت، و اتا ئاگاداری هه ممو
کار و باری تکی بیت، یان هاوکاری ماددی بکات تا له هه تیوی ده ده چیت و بالغ

۱۰۶- السَّاعِي عَلَى الْأُرْمَلَةِ وَالْمُسْكِنِ، كالمجاهد في سبيل الله، أو كالذى يصوم النهار،
ويقوم الليل/البخاري.

۱۰۷- أَنَا وَكَافِلُ الْبَيْتِمِ فِي الْحَيَّةِ گهاتین، وأشار بأصبعيه يعني: السَّبَابَةُ وَالْوَسْطَى/ البخاري.

دەبىت، ئەويش بىرىتىيە لە پەروەردە كىدنى و كېنى جلوپەرگ و فېركارى و
رەوشت جوانى.

ھەروەها ئىسلام ھانى خەلکى دەدات كە ھاواكاري ھەتيوان بن، چونكە
ھەركەس ھاواكاري بىسىرىيەرشتان بکات واتە ھەتيوان ئەوه خواى گەورە
كارەكانى بۇ ئاسان دەكات، ھەروەها خواردىنى مالى ھەتيوان، لە تاوانە ھەرە
گەورە كانە، پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفرمۇرىت: ھەركەس دالىدە و
ئاوهدانى بخاتە مالى ھەتيو بانگى بکات بۇ ميوانى خواردىنىك و
خواردىنهو يەك تاتىر دەخوات نەوا خواى گەورە بەھەشتى پىدە بەخشى بە
دلنیايىيە وە.

ھەروەها پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفرمۇرىت: خراپتىن خواردىن
بانگەواز و خواردىن وەليمە يە كە تەنها دەولەمەندە كانى بۇ بانگ بكرىت، واز
لە هەزارە كان بەھىنەرتىت، ھەركەس بۇ بانگھېشى خواردىن نەھات و بانگ كرا
نەوا سەرىپىچى بە خوا و پىغەمبەرە كەى ﷺ كردووه^{١٠٨}.

١٠٨ - پىش الطعام طعام الوليمَة، يُدعى إِلَيْهِ الْأَغْنِيَاءِ وَيُتَرَكُ الْمَسَاكِينُ، وَمَنْ لَمْ يُجِبْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ/البخاري.

پیغه مبهربی خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ خوی ده کاته سه رپه رشتیاری هه ژاران و
بیوه ژنان و هه تیوان، پتویستیه کانیان له هه موو بوار تکدا نه مهش فه رمانی
پیغه مبهربی خوا یه صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ ۱۰۹.

که واته پیغه مبهربی خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ که خوی حاکم و ده سه لاتداره
ده فه رموویت: من سه رپه رشتیاری گشتی نه مو مندال و هه ژار و بیوه ژنانه.

هه رووه ها عه بدوللای کوری نه بی نه وفا ده لیت: پیغه مبهربی خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ
هدر هه ژارنک یان

بیوه ژنتیکی پیگه یشتایه، هه رکارنکی بویستایه بؤی نه نجام ده دا ۱۱۰.

هاوه لان و ما فی ئازه ل

هاوه لان به شتوه یه کی گشتی دید و تپروانینیان بق ئازه ل دید و تپروانینیکی
واقیعی بولو به زیان و هه رووه ها سوودی بق مروف، هاوکاری بولو
ناوه دانکردن وهی نهم زهوبیه و بهرده و امی زیان، نهم دیده بزرووته وهیه کی
گورانکاری بولو له زیانی هاوه لاندا، بیگومان و هرگرتنی نهم دید و بؤچوونه له
فورئانه و سه رچاوه ی گرتووه، له چه ندین جنیگه ی قورئاندا باسی پارسه نگی

۱۰۹ - أَتَأُولَى الْكَافِرِينَ بِالْمُؤْمِنِينَ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ يَجْلِلُ فَإِنَّكُمْ مَا تَرَكُ ذَيْنَا أَوْ ضَيْعَةً فَادْعُونِي
فَأَنَا أَلِيُّهُ/البخاری.

۱۱۰ - فقد روی عبدالله بن أبي أوفا: أن النبي صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ كان لا يأنف ولا يستنكف أن
يعشي مع الأرملاة والمسكين؛ فيقضي لها حاجتها/النسائي.

ئازه‌له کان و گیانله بهره کان ده کات به شیوه‌یه کی گشتی له سه روو هه موویه وه قورئان چهند سوره‌تیکی به ناوی گیانله به رانه‌وه ناوناوه لهوانه (مانگا، هه‌نگ، میرووله و ئازه‌لان... هتد (البقرة، النحل، النمل، الأنعام) ئمهه‌ش بۆ ریزلىتنانی ئازه‌له به گشتی خوای گهوره له قورئاندا دهه‌رمووت:

(وَلَا أَنْطَمْ خَلْقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْعٌ وَمَنَافِعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ⑥ وَلَكُمْ فِيهَا جَاهْلٌ حِينَ تُرِيْحُونَ وَجِينَ تَسْرَحُونَ ⑦ وَتَخْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَى بَلْدٍ لَمْ تَكُونُوا بَلِّغِيْهِ إِلَّا بِشَقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ⑧) النحل
واته: ئهی خه لکینه: خوای په روهردگار ئازه‌لی وهک: حوشتر و مانگا و مه‌ر و بزن ... هتد بۆ دروستکردوون، و له خوری و مووه‌کهی سوودمه‌ندی کردوون بۆ خزوگه‌رمکردنوه، و هه رووه‌ها سوودی دیکهی له شیر و پیست و سواربوونیان داناوه، وه سوودمه‌ندیشن لهوهش که ئیتی ده خون ⑥ جوانیبه کی ئه‌وتوبیان هه‌یه شادیتان پیده‌به‌خشیت کاتیک که ئیانگه‌پینته‌وه بۆ ناو لانه کانیان له تیواراندا، کاتیک که ئیانبهن بۆ لهوه‌ر له بیانیاندا ⑦ ئه‌نم ئازه‌لانه هه‌ندیک له شتمه‌که کانتان بۆ هه‌لده‌گرن بۆ شوینانیکی دوور، که خوتان ناتوانن پیی بگهن مه‌گه‌ر به ناره‌حتییه کی تیجگار زور نه‌بیت، به‌راستی خوای په روهردگار به سوْز و به بهزه‌ییه به‌رامبهردان، که ئه‌نم هه‌موو پیداویستییه بوتان فهراهم هیناوه، هه‌موو سوپاس و ستایشیک شایه‌نی ئه‌وه ⑧ له هه‌مووی گرنگتر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کرد و حه‌رامی کرد که له ئازه‌ل بدریت و تهنانه‌ت له‌عنه‌تی کردووه لهوهی که ده‌کیشیت به ده‌موچاوی ئازه‌ل دا، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌لای

گویندریزیک دا تیبه‌پری بینی جیگای لیدان به ده‌موچاوی گویندریزه که وه
دیاربوو پنجه‌مبهربی خوا ﷺ فه رمووی له‌عنه‌تی خوا له‌وهی که نه و
جیگای لیدان به نازه‌له‌ووه جنی ده‌هیلت.^{۱۱}

هه روه‌ها پنجه‌مبهربی خوا له‌عنه‌تی کرد له و که‌سانه‌ی که یاری به لاشه‌ی
نازه‌ل بکات و بتو لیدان و کوشتن، عه‌بدولای کوبی عومه‌ر ده‌گتیریته‌وه و
ده‌فرموده‌یت: پنجه‌مبهربی خوا له‌عنه‌تی کرد له و که‌سه‌ی که چواندن به
لاشه‌ی حمیوان ده‌کات.^{۱۲}

ئه‌بوهوره‌یره ده‌گتیریته‌وه که پنجه‌مبهربی خوا ﷺ حه‌رامی کردووه
نازه‌ل زیندانی بکریت و برسی و تینوو بکریت، پنجه‌مبهربی ﷺ ده‌فرموده‌یت
ده‌فرموده‌یت: نافره‌تیک پشیله‌یه کی نازاردا و له ژووریکدا برسی و تینووی
کرد تا مرد، خوای گه‌وره له‌سهر ئه و کاره‌ی نازاری ده‌داد و ده‌یخانه دۆزخ.

هه روه‌ها پیزی زور ناوه له نازه‌لی به‌رزه‌ولاخ نیسلام، پنجه‌مبهربی
ده‌فرموده‌یت: ناگادارتان ده‌که‌مهوه هه‌رگیز و هه‌رگیز پشتی نازه‌ل به‌رزه
ولاخه‌کانتان مه‌کنه جیگای دانیشتن له بازاردا و وه‌کو مینبهربی بازاری
به‌کاریبه‌تین و له سه‌ری دابینیشن، خوای گه‌وره بتو نهوه بتو دروسته‌کردن،
بەلکو دروستیکردووه تاهاوکاری پنداویستی و که‌رهسته‌کانتان بکەن بقۇتان

۱۱- فقد روی جابر رضی اللہ عنہ ان النبی ﷺ مر علی حمار قد وسم في وجهه، فقال: لعن اللہ الذي وسمه/مسلم

۱۲- أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعْنَ اللَّهِ مَنْ مَثَّلَ بِالْحَيْوانِ/البخاري.

بگوازنهوه له جینگایه که وه بُو جینگایه کی تر، که له سه رئیوه زور گران و سه خته، ياخود زانایان ده لین له سه ردنه می جاهيليدا بُو کپین و فروشتن ده چوونه سه ریشتی و لاغه کانیان و وک مینبهريک له سه ری ده و هستان، پیغه مبهري خوا ﷺ مه بهستی له و هستاندنه يه له ناوجه رگه بازاردا^{۱۱۳}.

نیسلام هات پاو و جوری پاو و کاتی پاو، پاشان جوری خوراک و سه ربپین و هemoو ئه مانهی به ياسای قورئانی پنکخست، تا ئه و كومه لگه يه و نموونهی كومه لگای مرؤفایه تی پیزی هemoو ئازه لیکی تیادا پارپیزراو بورو ته نانه ت تیرکدن له ناو و خوراکی کرده پاداشت بُو ئازه لان و پیغه مبهري خوا ﷺ نموونهی كه سیکی هینایه وه که سه گیکی تینووی تیر ناو کرد خواي پهروه ردگار به هۆکاري ئه و کارهی لتيخوشبوو.

ته نانه حه رامي کرد له سه رخه لکی ئه گه ر به گوچه هی پنداويستی خويان پاو بکات و اتا هه يه پیویستی به خواردنی پاوه کهی نبيه، به لکو بُو خوشی و کات به سه ربden ئه نجامی ئهدا ئهوا ئه و کاره نه شياوه و نه پیغه مبهري خوا ﷺ پنگای پنداوه، چونکه زيان گه ياندنه به ژينگه و ئازه لان و جوری بالنده کان به گشتى.

١١٣ - عن أبي مريم الأنباري، عن أبي هريرة، عن النبي ﷺ قال: إِنَّمَا تَعْذِيزُ الظُّلْمَاءَ بِالْأَنْصَارِ، إِنَّمَا تَعْذِيزُ الْمُكْرِمَاتِ بِالْمُنْكَرِ، فَإِنَّ اللَّهَ إِنَّمَا سَخَرَهُ لِكُمْ لِتُبَلَّغُوكُمْ إِلَى بَلْدَ لَمْ تَكُونُوا بِالْغَيْرِ إِلَّا بِشَقِّ الْأَنْفُسِ، وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ إِلَيْ دَادَ وَالْبَيْهَقِ.

عه بدولای کوپی عومه ر ده لیت: له سه فه رینگاندا له گه ل پیغه مبه ری خوا
 ﷺ بو وین له رینگادا پورنگان بینی به دوو به چکه وه، به چکه کانمان
 هینا بو نهودی بیخوین، پوره که بالی شورکرد بقوه له بهر به چکه کانی، که
 پیغه مبه ری خوا ﷺ هات و بینی که پوره که بو به چکه کانی هه راسانه،
 پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمومی نهود کن نازاری نه و پوره داووه؟
 ناده دی خیرا به چکه کانی بو بگه رتننه وه. پیغه مبه ری خوا ﷺ هاوه لانی
 فیتری ره حم و به زه بی ده کرد به رانبه ر به بالنده و نازه لان به گشتی^{۱۱۴}.

ته ناندت بو سه رپرینی نازه لان پیغه مبه ری خوا ﷺ داوای کردووه
 که چاکه له گه ل نازه له کاندا بکمن، به نازاره وه ياخود ترسه وه سه ریان نه بین
 و با نه و چه قزیه هی کاره که هی بین نه نجام دهد ریت، تیز بیت و کول نه بیت،
 ياخود له بهر چاوی دا چه قزکه تیزمه کمن با نه و نده تر نه ترسیت.

که سینک له هاوه لان ده بیویست مه رینک سه رپریت، له بهر چاوی مه ره که دا
 چه قزکه هی تیزده کرد، پیغه مبه ری خوا ﷺ که بینی فرمومی: نه ته وی
 دووجار بی مرینی؟ پیش نهودی پالی خه بیت ده کرا چه قزکه ت تیز بکه بیت.^{۱۱۵}

ریز و مافی نازه لان له ئیسلامدا له سه ریانی مرزفه کان نه بیوو، وه کو
 نه مریکا و رقزناوا به گشتی رقزناهه به هه زاره ها ده کوژن، به لام بو دؤلفیتیک

^{۱۱۴}- فَقَالَ: مَنْ فَجَّعَ هَذِهِ بُرْلَدَهَا؟ رُدُّوا وَلَدَهَا إِلَيْهَا/ابی داود و الحاکم

^{۱۱۵}- عن ابی عباس رحمۃ اللہ علیہم ان رجلاً أضجع شاة وهو يجد شرفته فقال النبي ﷺ: أتريد أن تعيثها موتين هل أحددت شرفتك قبل أن تضجعها/الحاکم

ده گرین، یاخود له جه نگی جیهانیدا نه مریکا بومبی ناوه کی کیشا به هیرؤشیما و ناکازاکی دا به هزاره ها که سی کوشت که چی که شتیه کی له ئاودا نفرؤ بیوو ئاژه لی با خجهی ئاژه لانی ده گواسته و ماوهی مانگیک نهوروبا و نه مریکا سه رقالی نه و ئاژه لانه بوون، له کاتیکدا (لستالین) سه رؤکی سو قیه ت نهم کومیتنه بلاو کرده و له پوزنامه کاندا و تی؛ نه مریکا به هزاره های له هیرؤشیما و ناکازاکی دا کوشتووه، که چی بق ئاژه له کانی ناو که شتیه که ده گری! نه مهش دوبوویی پوزنایه به گشتی لمد پارادوکسیان له بدرانبه ر مروف دا، به لام هاوه لان پارسه نگی راسته قینه و پاستگویان هه لگرتبو له به رامبه ر مافی مروف و مافی ئاژه ل و مافی ژینگه دا.

هاوه لان و مافی ژینگه

خوای پروه ردگار ندم ژینگه یهی به پاک و بینگه ردی دروستکردووه و به دیهیتاوه بق مرؤفی دهسته بدرکردووه، چون فهرمانی بین کراوه که بیر بکه یندوه له دروستکراوه کانی خوا لم گددونه دا، به هه مان شیوه به جوانترین شیوه به دیهیتاوه خوای گهوره ده فه رموقت:

﴿أَقْلَمَ يَنْظُرُرَا إِلَى الْسَّنَاءِ فَوَقْهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَهَا وَزَيَّنَنَهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ①
وَالْأَرْضَ مَدَدَنَهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوْسَيَ وَأَثْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ رُزْقٍ بَهِيجٍ ②﴾ ق
واته: ئایا غافلبوون کاتیک که زیندو بوبونه وه یان به درؤ دانا، ئایا سه ره نجی نه و ناسیانه یان نه دا که به سه ریانه وه یه که چون به شیوه یه کی جینگیری لا یه کسان درووستان کردووه و به نهستیره ش رازاندومانه ته وه، وه هیچ درز و که لینیتیکی تیدا نیه، هه ر بؤیه دووره له هه موو جیاوازی و ناته واویه ک؟ ③

زه ویشان فراوان کرده توه و رامان خستووه و چهندین شاخ و کتیوی جنگیرمان
تیدا داکوتاوه، بُّ نهودی زه وی نه ملا و نه ولا نه کات بهو خه لکه کهی که
له سه رین، له هه موو جو ره پووه کتیکی دیمهن جوان و رازاوه و به سوودمان
تیدا پواند، که جئی سه رنجن و سه رسپرهینه ری نه وهن که تیبان ده پروانیت
⑦ بهم شیوه ریکخستنه نایاب و جوانه، بونیادی پهیوه ندی مروف له گه ل
گه دردوندا ریکخستووه و خوشه ویستی خستوته نیوان مروف و ژینگه و
نائزه ل، ياخود نه و مه خلوقاتانه دهوری مرؤفیانداوه، هه رووه ها قورئان و
ئیسلام فیرمان ده کات که پاراستنی ژینگه سوودی زوری هه یه بُ دنیا و
نه وه کانی داهاتو و مان ژیاتیکی پر ته ندر و سرت دروست ده کات، مرؤفیش
له سه ری پاداشت و هر ده گریت.

پیغه مبه ری خوا ﷺ بُّ نه مه بهسته بنه ما یه کی بُّ دار پشت و وین که
له زوریک له بواره کانی شه رع و دنیادا بونیادی له سه ر ده کریت نه ویش زیان
به خوت و که س مه گه یه نه، زیان به خش مه به بُّ هیچ شتیک (لا ضرر ولا
ضرار...) پیغه مبه ری خوا ﷺ ئاگاداری داوینه تی له سه ر پیسکردنی
ژینگه ده فرمومویت: خوتان له سین له عننت بیاریز ن، زیاده په وی له
به کاره تیانی کانزا و داهاته کانی زه وی له تاو و خاک و ئاگر و ... هتد، پاشان
ده فرمومویت: خوتان بیاریز ن له له عننتی پیسایی کردن له سه ر بیگا و جنگای
ستیه ردا که جنگای پشووی خه لکیه به گشتی.^{۱۱۶}

۱۱۶ - اَنْقُوا الْمَلَائِكَةُ الْبَرَازِ فِي الْمَوَارِدِ، وَالظُّلُّ، وَفَارِعَةُ الظَّرِيقِ.

هاوه لان تهناهت له ئاوي دهستويزدا زياده پوييان نمده كرد، پاشان ئسلام فهرمانى كرد به پاکىزى، كه هاوشيوهى ئهو فهرمانكىردنە، تا ئەم ساتەش هاوشيوهى نېيە، يېنجىگە لهوهى لە شارى مەدینەدا يەكمەن كارى مۇسلمانان دوورخستنەوهى تەوالىت و دەست بە ئاۋ گەياندىن بۇو بۇ دەرهوهى شار و پاكاگرتى شەقام و مالە كانيان لە پاشەپۇ و پىسى.

ھەروهە لابىدىنى خاشاك، خۆل، بەرد، چىلەكە و چەۋىئىل مافى پىنگا يە كە مرۆف نابىت وازى لىبەنېتىت و پاكى تە كاتھوه، ھەروهە هاوەلەنى تاگادار كردوتەوه كە بە هيچ شىوه يەك لەسەر پىنگادا دانەنىش، هاوەلەن و تيان تەنها لهو جىنگايانەدا قىسە و باس و خواستەن دەكەين، پىغەمبەر ﷺ فەرمۇسى: ئەگەر دانىشتىن پىنگا كە مەگىن و مافى پىنگا كە بىدەن كە خەلکى پىنيدا ھاتوچۇ بىكات، و تيان: ئەرى پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى: (مەبنە ھۆكارى نازار)، و شەمى نەبنە ھۆكارى نازار گشتىيە و مانا زۇر ھەلدە گرىت.^{۱۱۷}.

- إِيَّاكُمْ وَالْجَلِيلُونَ عَلَى الْطُّرُقَاتِ فَقَالُوا: مَا لَنَا بِدِ، إِنَّا هُنَّ مِنَ الْمُجَالِسِ نَتَحَدَّثُ فِيهَا قَالَ: إِذَا أَبْيَتُمْ إِلَى الْمَجَالِسِ فَأَعْطُوْا الطَّرِيقَ حَقًّهُ، قَالُوا: وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَكَفَ الأَذِي/الْبَخَارِي .

ههروه‌ها پیغامبری خوا ﷺ ده فرموده است: (وه کو به هود مه بن ماله کانیان پس و پاک و خاوین نین، چونکه خوای گهوره پاکه و جوانه، پاکو خاوین بن خوای گهوره پاکو خاوینی خوش دهوت) ^{۱۸}.

پیغامبری خوا ﷺ هاوه‌لانی فتیرکرد که له ماله کانی خوشیاندا پاک و خاوین بن بق پشووی خویان و باری دهروونیان، پاشان له پووی جوانیه‌وه فرمانی پتکرا که زینگه جوان و پاک را بگرن، ههروه‌ها را گری جوانی و سیای جوانی له مرقدا، هاوه‌لئیک هاته خزمه‌تی پیغامبری خوا ﷺ پرسی ئه گهر که سینک جله کانی جوان بیت و نه عله کانی جوان بیت ئایا ئهوه لووتبه‌رزی و خوبه‌زل زانینه؟

پیغامبری خوا ﷺ فرمومی: خوا جوانه و جوانیشی خوشده‌ویت، لووتبه‌رزی پیچه‌وانه‌ی ماف و حقه یان ته ماشاکردنی خه‌لکی به کهم و لوتبه‌رزی له بهرام‌بهریاندا، نه ک له جلوبه‌رگو نه عل و نه له سیادا، ده بیت هه‌میشه سیای جوان و پاک بیت، به تاییهت موسلمانان، گومان له‌هدا نیبه نه‌مه‌ش ده بیته هوقاری جوانی و پاراستنی زینگه، ههروه‌ها پیغامبری خوا ﷺ رتیشانده‌ری خه‌لکیه بق بلاوکردن‌وهی بونی خوش و جوانی زینگه و دزی خراپکردنی زینگه‌یه.

^{۱۸} - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ يُحِبُّ الطَّيِّبَ، نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظِيفَةَ، فَتَقْتُلُوا أَفْنَيَتَكُمْ، وَلَا تُقْتَلُوا بِالْيَمُودِ/ الترمذی.

پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفرمۇوتىت: ھەركەس بىچانەى پىشکەشكىرىدى لىنى وەرگە، بۇنى خۆشە و ھەلگەرنىشى ناسانە.^{۱۱۹}

ئەبۇھورەيرە بۆمان دەكىرىتەو كە پىغەمبەرى خوا ﷺ حەزى لە بۇنى خۆشبوو، ھاوهلانيش چاويان لە پىغەمبەرى خوا ﷺ كەردوو.

زور گىنگە لىرەدا كە باسى ماف دەكىن ھاوهلان چاويان لە ورد و درشتى پىغەمبەرى خوا ﷺ كەردوو لە بىر ئەوه ھاوهلان بەو شىۋىيە پەرودەر دە بۇون چ لەبارەى ماف و حەقى خەلکى و چۈنیەتى مامەلە و پاشان چۈنیەتى چارەسەرى كىشەكان.

بۇ نموونە كاتىك باس لەوە دەكىن پىغەمبەرى خوا ﷺ ھانى ھاوهلاني ئەدا كە زەوي كشتوكالى ئاوهدان بىكەنەوە، دارى تىدا بېرىتىن، بىتە بەروبۇوم، پاشان دەفرمۇوتىت: ھەركەس لەو بەروبۇومە بخوات دەبىتە خىر و صەدەقە و پاشان ھەركەس بىن پرس و بەدزى بىيات ھەر دەبىتە صەدەقە و خىر بۇ خاوهنە كەي، ھەر نازەل و بالندە و مار و مېروويەك لىنى بخوات دەبىتە خىر و چاکە، ھەروەها ھەرچى سوودى ھەيە لە خىر و پشۇو و سېبەرى ھەمۇوى بۇ خاوهنە كەي دەبىتە صەدەقە.^{۱۲۰}

۱۱۹ - مَنْ عَرَضَ عَلَيْهِ رَجَاحُ فَلَا يَرْدَدُهُ فَإِنَّهُ حَفِيفُ الْمَحْمِلِ، طَيْبُ الرِّيح / مسلم.

۱۲۰ - مَا إِنْ مُسْلِمٌ يَغْرِسُ غَرْسًا إِلَّا كَانَ مَا أَكَلَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا سُرِقَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا أَكَلَ السَّبَعُ مِنْهُ قَهُولَ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا أَكَلَ الطَّيْرُ ثَمَّ هُوَ لَهُ صَدَقَةٌ، وَلَا يَرْزُقُهُ أَحَدٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ / مسلم.

زوربیه‌ی هاوه‌لان له شاری مه‌دینه‌دا دهیانتوانی زه‌وی ناوه‌دان بکه‌نه‌وه، به‌لام هاوه‌لان سه‌رقالی بانگه‌واز و جیهاد بعون، ئەم فەرمۇودەی پېغەمبەر ﷺ -يان بلاو كرده‌وه به ناو خەلکیدا و خۆشیان پیاده‌يان كرد، لەگەل ئەو ھەموو سەركەوتتەنەدا نەچۈون خاک داگىر بکەن، بەلكو دەيان ولات بە ھۆكاري ئەو ماۋانە و وەرگىتنى ئەو ماۋانە مۇسلىمان بعون نمۇونەی گەلى كورد.

گەلى كورد بە درىزى چەند سەدە لە نىوان يۇم و فارس دا خاک و ولات و خەلکى گىريان بەدەست ئەم دوو ئىمپېپاتوربىيەتمەوه خواردبوو، چونكە جو گرافيا و ولاتى كوردان وا ھەلکەوتبوو لە نىوانى دەسەلاتى ئەم دوو زلهىزە دابوو، خاکە كەي ھەميشە جىنگاى پىداكىشانى نەوان بwoo، خەلکى كورد لەو نىوه‌نەدەدا ماندو بۈون، كوريان بەسەربازى دەگىرا لە ھەر دوولا كچ و زىيان بە كەنیزەك و كويىلە دەبران، بىيچەگە لەوهى باخوباختا و زه‌وی كشتوكالىان دەسوتىنرا، سەروھت و سامانيان بە ھەدر دەبرا، كە ئىسلام ھات لە دەستى ئەو داگىر كەرانە پىزگارى كردن خۆيان نازادبۇون، زه‌وی و زارى ولاتى خۆيان ناوه‌دان كرده‌وه، هاوه‌لانى پېغەمبەر ﷺ كەسىكىيان لە خۆيان كرد ئەميريان كە ناوى (كەي قوباد) بwoo.

لىرىدا مەبەستىان لەوهى هاوه‌لان بەم ماۋانەي كە باسەن كرد دنیايان ناوه‌دان كرده‌وه.

پېغەمبەرى خوا ﷺ و هاوه‌لان دىدىنکى زور فراوانيان ھەبۇو بۆ ژىنگە و تەنانەت پېغەمبەرى خوا ﷺ حەرامى كرد كە مىز لەناو ئاوى

گوما و و هستاودا بکریت له بهر پاراستنی ژینگه، ئەم دىدە بەرفراوانە بۇ ناگادارى ژینگه و پاراستن له ھەموو لاكانىيە وە تاۋىتە دەبىت بە ھاواکارى يەكتىر لە ھەموو بوارە كانى تىر لە پەيرەوى سوننەتى كەونە، كە ياسا و پىسای خوايىه، ئەم بۇونە وەرە بە جوانترىن و باشتىرىن شىوه دىزايىن و درستكىردووه. ھەر بۇ ئەم مەبەستە ھاۋەللان شار بە شار و ولات بە ولات گەپان بۇ بلاوكىرنە وەرە ئەم دىنە و بانگەوازىيان كرد، شەو و پۇزىيان خستە سەرييەك و ھەموو لە بن بەرد و شاخ و بىاباندا، دوور لە ولاتانى خۆيان شەھيد بۇون، لە كاتىيىك نويزىيەك لە كەعبەدا بە ۱۰۰ ھەزار نويزىه لە مەدىنە نويزى بە ھەزار نويزىه، بەلام لە پىناوى ئەم دىنە و بلاوكىرنە وەرە خاكىيان دەپىواو لەوسەرە دەرىيا واتە لە مۇرۇتىانىيا وە تاكو چىن بانگەوازى پىغەمبەرلى خوا ﷺ - يان گەياند و خۆيان و ئۆممەتى خۆيان سەربەرز كردو بۇونە ئەستىرە ئەم ئىسلامە و لە دەوري خۆرى پىغەمبەر ﷺ دان كە نورى ئەم وە حىيىيە يە.

تابلوی چواردهم:

هاوهلان و بانگهواز،

باشترين و شهريفترين کردار بانگهوازه

گومان لهوهدا نبيه باشترين بهندايته، گهورهترین بهندايته بانگهوازه
به رزترین کردار و شهريفترین کرداره، هر به هوکاري ئهم بانگهوازه مرؤف
ده توانيت سه ربهرز بيت.

خواي پهروه ردگار ده فهرموونت:

﴿وَمَنْ أَحْسَنْ قَوْلًا مِّنْ دَعَاءٍ إِلَى اللَّهِ وَعَيْلَ صَلِحَّا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾ فصلت

واته: هيج كهسيك وتهی چاكتر و جوانتری نبيه لهوهی که بانگهوازی
کردبیت بوقیه کتابه رستی و په رستنی خواي پهروه ردگار به تنهایی و کرده وهی
چاکی تنهجام دایت و وتبیتی: من لهو مولسلمانه پابهندبوانم به فهرمان و
شهرعی خواوه. له ثایه ته کهدا هاندانی تیدایه بوقیه بانگهوازکردن بوقلای خواي
پهروه ردگار و پونکردن وهی فهزلى زانایان و بانگخوازانی تیدایه له سه
چاورپوشنى و به پئى ئوهی په يامبه رى خواصى الله عزىز و سلسله پئى هاتووه.

جا مروف هر وته يه ک بلیت و هر قسه يه ک بکات و لهم زیانه يدا
باشترين وته ناگاته وتهی بانگهواز، چونکه باشترين وته و وشه و یسته،
بانگهوازه!

وشهی بانگدواز زور گهوره يه هه موو کاری پنجه مبه ران له پیناوی ته و
وشه يه دا بمو (الدعوه) واتا کارکردن بمو له پیناوی بلاوکردنوهی بانگهوازی
خوای په روهدگار بمو (التوحید) بو هیدایه تدانی خه لکی، خوای په روهدگار
ده فه رموویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضْلِلُ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ
وَيَنْهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾^① ابراهیم
واته: یئمه پیش تو نهی په یامبه ری خوا ﷺ هیج په یامبه ری کمان
نه ناردووه نیلا به زمانی گله کهی خوی بموه و به زمانی نهوان قسهی
کردووه، بو نهوهی ناینی خوايان بو روون بکاتهوه، جا خوای په روهدگار
هه رکه سیک که خوی ویستی له سهر بیت له پینموونی ویلی ده کات و
هیدایه تی نادات، پینموونی هه رکه سیکیش ده کات بو هدق که خوی ویستی
له سهر بیت، هه رخوی به توانا و به ده سه لاته له مولکه کهیدا و دانایه که هه ر
کارتک له جنی خویدا ده کات به پنی حیکمهت.

له راستیدا هیدایه ت چه ند جوزتکه، هه رچه ند لیره دا جیگای
دریزه پیدانی نییه و باسه که جیاوازتره، به لام روونکردنوهی که می له سهر
نه دهم تا خوینه ره برچاوی روون بیت له و جوزانه (هیدایه تی که ونییه) خوای
په روهدگار هه موو به دیهینه ره کانی به یاسا و پتسا و باشترين و جوانترین

دیزاین پیکختسته و یاسای بق داناون، به گویرده، نه و یاسایانه به ریوه ده چن،
ئهم هیدایه‌تی کهونیه بق گله‌ئه‌ستیره، خور، زهوي، ههوا، ئاگر، توخمی ههوا
و...هتد، کانزا به گشتى و باونوران، بورکان، دار و دره خت، وهرز و...هتد

(هیدایه‌تی گشتى مرۆف) پینتوئنى کردووه به چەند نامرازىك لەوانه ئەقل،
فيطرەت، کاري مەلەكە و چاو و گوي و...هتد هەموو ئەمانه ھۆکاري
هیدایه‌تى مرۆفن بق گەيشتن به خواي پەروهەردگار و چاكە و چاكە کاري.

(هیدایه‌تى تاييهت بق مرۆف) قورئان و پىغەمبەرى بق ناردن تا زۇر
بەئاسانى هیدایه‌ت وەربگىن، هەموو شتىكى تىداپۇون کراوهەتەو بق ئەوهى
وھرى گرن، خواي گەورە زياتر و زياترى پىنده بەخشىت لە ئىيان و ئىسلام و
ئىحسان.

خۇ ئەگەر وەرينەگرت زياتر خواي گەورە گومرا و سەرلىشىتىواوی دەكات،
دەكىيەت ئەم سەرلىشىتىواویيە بە ھۆکاري پارە و سەرۋەت و سامان بىت، يان
دەسەلات و كورسى و پلە و پايە بىت، وەك فيرۇدون، ھامان و قارون جا
مەبەستى ئايەتە كەى خواي پەروهەردگار ئەگەر ويستى خواي گەورە لەسەر
بىت هیدایه‌تى خەلکى دەدات، ويستى خواي گەورە پەيوەستە بە زانستى
خواي پەروهەردگارەوە، چونكە كەسە كە نايەوتى و ويستى لەسەر وەرگىتنى
پینتوئنى خواي موتەعال نىيە، واتە كەسە كە خۇي زولمى لەخۇي کردووه،
پىچەوانە كەشى كەسە كە حەزى بە هیدایه‌ت و خواناسىيە و ويستى
لەسەرييەتى، هەربۇيە خواي گەورە دەزانتىت و زانستى موتلەقى ھەيدى بەسەر
بەندە كەوه بويە ويستى لەسەرييەتى و هیدایه‌ت وەرگىيت.

ھەر بۆيە خواي گەورە بانگەوازى فەرزىردووه و پىغەمبەرانى بۇ ناردوون،
خەلکى تر لە پىناوى بانگەوازا چەكىان ھەلگىرتۇوھ خۇنىيان پىشتووھ بۇ
ئەوه يە ھىدايەتى خەلکى بىدەن و حوجە و بەلگە بىت بەسەريانەوە،
ھەنچەت و بىانۇويان نەمىنیت.

كەواتە بانگەوازى ئىسلام دەبىت بگاتە ھەموو كەسىك بۇ ئەوهى بىانۇوى
نەمىنیت، كى دەبىت ئەو بانگەوازە بگەيەتى؟

بە دلىنايىيە و پىغەمبەران لەواندەيە كەسىك بېرسىت دەھ خۆ دواي
پىغەمبەر محمد ﷺ پىغەمبەر رى تر نايەت، كى ئەم بانگەوازە بگەيەتى
خەلک بە گشتى؟

ئەوهى شۇينكەوتۇوی پىغەمبەرى خوايە ﷺ دەبىت ئەم بانگەوازە
بگەيەتى، چونكە داواي گەورە و پىغەمبەرە كەيەتى ئەوهى بىرواي بە
ئىسلام ھەيە و خۆى بە ئىياندار دەزانىت دەبىت بانگەواز بکات، چونكە
ئومەمەتى پىغەمبەر ﷺ لە دواي پىغەمبەران كارى بانگەواز ئەنجام
نەدەن، دواي پىغەمبەرى خوا ﷺ هېچ پىغەمبەر ئىكى تر نايەت، دەبىت
ئىياندارە راستىگۈكان ھەلسىن بە گەياندى ئەم نەركە پېرۇزە، دىنى خواي
مۇتەعالە و كارى پىغەمبەران بۇوە لە رايدوودا.

(وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِتُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُصْلِلُ اللَّهُ مِنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) (۱۰) ابراهیم

خوای گهوره له قورئاندا له چهندین جنگادا ده فهرومودت که هاتنى پىغەمبەران بۇ باڭگەوازى دينى خوايى، له بۇوى ئەتكىتىشەوە ھەروايە ئەركى پىغەمبەران خواناساندنه، خوايى پەروەردگار ده فهرومودت:

(بِالْبَيِّنَاتِ وَالْزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْذِكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ) (۱۱) النحل

واتە: پىغەمبەرانمان ناردۇووه بە لەگەھى روون و ئاشكرا و زەبور، واتە بە كتىب. ئەي محمد ﷺ نەم قورئانىشمان بۇ دابەزاندووپەت تا تو خوت بە وته و كردهوو و سوننەته كانت ئە و قورئانەيى كە بۆت دابەزىيە بۇيان پروون بکەيتەوە (سوننەتى پىغەمبەر ﷺ بۇونكەرهەوە و راۋەھە كارى قورئانى پېرۋۇزە، بەيى سوننەت ناتوانىن له قورئان تىيىگەين و عىيادەتى خوايى گهوره بکەيىن بە پاست و دروستى) بەلكو بىر بکەنەوە و پەند و ئامۇزگارى وەربىگەن.

ئايەت زۆرە لم بارەيەوە، كە دەبىت لە خەلکى روونى بکەنەوە حەلآل و حەرام چىيە، دەبىت فيرى خەلکى بکەن لە چاکە و پىنگرتىيان لە كارى خراپە. خودى خراپە چىيە؟

ئەم كارى باڭگەوازە سيفاتىكى ئىياندارە پىوهى لكاوه، ئەگەر باڭگەواز نە كات ئەو سيفاتەي ناتەواوه، سيفاتى (داعى) باڭخواز بە ھەموو كەسيتىكى ئىياندارەوە يە زۆر بەداخەوە لە ئىستاندا ناوى باڭگەوازچىان دىيارى دەكريت و كراوه بە پىشە، دەلىت مامۇستا ماکوان باڭخوازە، ئەي تو چىت؟

له ولامدا ده لیت من موسیمان به لام مامؤستا فلان و عیلان بانگخوازن،
بؤیه خه لکی ده کهن به بانگخواز بق نهودی کاره که له سمر خویان لابرن،
به لام له راستیدا هه مهووبانگخوازین، بانگهواز واته رینیشانده ری خه لکی بین
به چاکه و فهرمان پنکردنی، پنگر و چاواساغی خه لکیتر بیت له کاری خراپه
و زشت بق نهودی نهیکمن، نهمه واتای بانگهوازه، جا هه رکمه به گویرهی
توانای خوی کاره که نه نجام ئه دات بق نموونه له تو داوا نه کراوه که بپویت
بانگهوازی زانایانی فیزیا و کیمیا بکهیت که بیباوه و کافر و مولحیدن، به لام
ده توانیت هه ر کاریکی خراپ ببینیت له برا و خوشکه کانت رینگا نیشانده ریان
بیت، به لام ده بیت بزانیت چون کاری چهوت پاست ده که یته وه، خو نه گه ر
نه زان بوویت به شیوه و هه لسوکه و تی کومه لایه تی بینه نگ بیت باشته تا
خوت فیرده کهیت، یان که سینکی تر فیرت ده کات.

به هه حال بانگهواز (روکنیکی بنه ره تیه له نیسلامدا، سیفاتی پیغه مبه ران
هه مهو داعین، موسیمانیش نه گه ر ئیانداری راسته قینه بن ده بیت خاوه نی
سیفاتی بانگهواز بن، خوای گهوره ده فرموموتی:

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ يَعْصُمُهُمْ أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكُورَةَ وَيُطْبِعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيِّدُنَّاهُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ التوبه

وانه: باوه ردارانی پیاو و نافرهت ههندیکیان دوست و خوشهویست و
سه رخه ری ههندیکی تریان، فهرمان نه کهن به چاکه و پنگری نه کهن له
خرابه، نویزه کانیان نه نجام ئه دهن و زه کاتی ماله کانیان نه دهن، گوپرایه لی خوا

و پیغمه مبهوره که‌ی، نه کهن ﷺ هر که‌ستیک نهم سیفه تانه‌ی تیابیت خوای گهوره ره حم بهو که‌سانه نه کات، به‌راستی خوای گهوره زور به‌عیززه و بالا دهست و کار به جنیه.

نه گهر به چاوی تهدب بوره و ته‌ماشای نایه‌ته که بکهین ده‌بینین بانگه‌واز پیش نویز و زه کات که‌وتوه، که دوو روکنی زور بنه‌ره‌تین، به‌لکو کوله که و پایه‌ی نهم نیسلامه‌ن، که‌چی بانگه‌واز له پیشتر دانراوه!

نویز به نه کردنی مرؤفی بین کافر ده‌بیت که‌چی بانگه‌واز پیشخراوه، یاخود جه‌نگی هله‌لگه‌راوه کان که کرا له پیناوی زه کات‌دا بwoo (واتا هله‌لگه‌راوه کان زه کاتیان نه‌هدا)، بانگه‌واز پیش نه‌مانه هه‌مووی خراوه، هه‌موو ده‌زانین که نویز پایه‌یه کی گرنگی نیسلامه، گهوره‌ترین پایه‌ی نهم نیسلامه‌یه که روحا دینه که‌شی پیوه ده‌روختیت، نه بندایه‌تیه گهوره‌یه دواخراء بۆ بانگه‌واز که فهرمان به چاکه و پیگری له خراپه‌یه، زه کاتیش به هه‌مانشیوه.

خوای په‌روه‌ردگار ده‌بیت نیاندار په‌روه‌رده بکات که بۆخوی نه‌زی، نابیت نیاندار به نویز کردنیک یان به دانی که‌منیک له ماله‌که‌ی که زه کاته وا بزانیت بۆته نیاندار، نایه‌بیت به کاری تاکه‌که‌سی و هه‌لبست وه کو عه‌مانیه کان ده‌یانه‌بیت له مالی خوت چی ده‌که‌بیت نازادی، له مالی خومانا نازادمان ده‌کهن له جیئگه‌ی تردا نا نه‌وهش نازادی لای عه‌مانیه‌ته.

به‌هه‌ر حال نایانه‌بیت بانگه‌واز بۆ دینی خوای گهوره بکات، به پیچه‌وانه‌وه خوای په‌روه‌ردگار نویز و پژوژووی تاکه‌که‌س نه‌وه‌نده‌ی بانگه‌واز

و کارکردن له پیناوی دینی خوای گهوره گرنگی نیبه و پاداشتی نیبه، بگره
ئه گهر نویز و زه کات و پوززوو بانگهوازی له گهمل نهبوو به مردارهوه بوو
هدزمار ده کریت.

ئه گهر مرافقی نیهاندار ههست به گهوره بی و جوانی و چاکی ئهم پهیامه
کرد، بپوای ته واوهتی پنی ههبوو، ئهی بوقچی به خه لکی ترى ناگه یه نیت؟

له کاتیکدا مه بهستی پهیامی نیسلام گهیاندن و بانگهوازه، نه ک له سه
تاك و کومه لگا و کومه مل و ده سه لات و دهولهت، به لکو له سه رئوممهت
واجبهه که بانگهواز بکات.

به دلنيابیه و له نیهاندار قبولناکریت ئهم دینه و هر گریت تنهها بخوی
به کاریبیه نیت و بانگهواز نه کات، که مادام لئی تیگه یشتوه و بپوای ته واوی
پنی هینباوه فهرزه له سه ری که به خه لکی بگه یه نیت به گوییره توانا و
ئیمکانیه تی خاوه نه کهی، ئه گدر ئایه تیک بوو، بگره ئه گهر به کوبی کردنی
و ته یه کی پیغمه مبهر ﷺ له توره کومه لا یه تیه کان ياخود نووسینی
زیکریک و سلاواتیک، هه رجوره کاریک بیت و کاریگه ری دروست بکات
له سه رخه لکی به چاکه و هانیان بدادت بخشتی باش به پیجه و انهشه و بیتته
هؤکاریک بخینگاگرتن له کاری خراپه.

جا ئهم بانگهوازه بخ موسلمانانیشہ که ئیمانیان زیاد ده کات بخ کافرانیشہ،
به لکو خوای گهوره هیدا یه تیان بدادت، پاشان سه رنجیتکی زور گرنگ ئه گدر
ته ماشای ئایه تی ٧١ سوره تی التوبة بکھین له کوتاییه که یدا خوای

پهروهردگار ده فرموده است: (أَوْلَيَكَ سَيِّرُخُمُ اللَّهُ)، که واته بانگهواز و نویزکدن و دانی زه کات گه ردن که چی بو فرمانی خوا و پیغامبر ﷺ، خوای گهوره په حم و به زهی خوای به سه ردا ده بیزت.

بوقچی خوای پهروهردگار په حمه‌تی خوای تایبہت کردووه بو ئه م خالانه که ئیماندار پیاده‌ی ده کات؟

له بهر ئوهی ئه م ئیماندارانه په حمیان به بهنده کانی خوای پهروهردگار کردووه و بانگهوازیان کردووه بو ئوهی خه لکی گومرا و سه رلیشیاو نه بن بیرونه به هه شت، که واته پاداشت له ئه نجامی کاره کدیه، وه کو عهده ب ده لیت (الجزاء من جنس العمل).

بانگهوازچیان به گشتی په حم و به زهی خوای گهوره یان له سه ره، چونکه وتهی خوای پهروهردگار ده گهینن و فرموده‌ی پیغامبر ﷺ بلاو ده که نه وه، نایانه ویت خه لکی به هه لدیر و زیانیکی نه هامه‌تی و پر له ناسوردا بزین، ئارام ناگرن و پشوو نادهن بانگخوازان تا ئه دینه و پیگای نیسلام بو خه لکی پوون نه که نه وه، خوای گهوره به خه لکی ده ناسین و دوزمن و شهیتانه کانیش ده ناسین، مدشخه‌لی پیگای نیسلام ده بن بانگهوازچیان؛ خه لکی به ره و پیگای پینوتی و به هه شت ده بهن، هه ربیم هوکارانه يه که خوای گهوره په حمیان پیتده کات و پاداشتیان ده دانه وه، چونکه ئه وان به به زهی بعون به رانبه ر بهنده کانی خوا.

دەرچۈون لە باسەكە و لاداتىكى كاتى

دەردە دلىكە لەم زىندانى پې ناسۇرەوە بۇ خەلکى ئاقىل و سىنەساف و بەويىزدانى دەكەم، برا و خوشكانى خوتىنەرم: بەداخەوە بانگەواز لە كوردىستاندا جۇرىتكە لە مۇدىلى خۇ دەولەمەند كردن و خۇناساندن، هيچيان كارى خراب نىن، مروف مافى خۇيەتى ھەول بىدات دەولەمەد بىت و خەلک بىناسىت، بەلام بەمەرجىنک بەگىلىكىرىنى خەلکىتە نەبىت، وە كۆ پىشك و نەسىپىن لە سەر زىيانى خەلکى تر بىزىت. با زىاتر پۇونى بکەمەوه، زۇر جار دايىكم پىتى دەوتىم كورىم تو تەماشايەكى مامۆستا فلان بکە و مەلا فلان بکە، بزانە ماشەلە چەندە بىن دەنگن و حەقى هيچيان نىيە!

خۇي كىشەكە لەۋەدايە كە ئەوان نەوەندە موحتەرەمن بە پېۋەرى دايىكم لە بەرنەوهى هېچ نالىن و دلى كەس ناشكىتىن، يان بۇ پارەيە يان بۇ ناو و ناوابانگ، ياخود ترسنۇك و جەبان و خۇپىزىن!

ئەزانىم وشەي خۇپىزىيەكە لەسەر دلتان قورسە، بەلام بپروا بکەن لە بەر حورمەتى خوتىنەر بۆم زىياد نەكىردىن، تاھىر كام مامۆستا و مەلايە دەبىت بىنەنگ و رازىيەكىرى دلى خەلک بن!

پۇزىنەكى تر مولحىدە كانم بەگىر ھىتابۇو، ھەموو كەوتبوونە پەلەقاژە لە سويد، نەروىج، ھەموو نەوروپا، ئەمرىكا، ئۆستوراليا و ئاسايسىھە كانى ناو پارتە دەستەلائىدارە كانى كوردىستان (ھەلبەت مولحىدە كانىيان دەلىم بەدواى كوشتن و گىران و تەفروتونا كردىنەوەم بۇون)، من بە خەيالىشىمدا نەدەھات نەو پۇزىانە لە پې مامىم تەلەفونى بۆكرىدم، دواى ھەوال پېسىن و امىزانى بىرى كردووم، بەلام

دیاربوو يه ک په يامي هه بwoo ئهو ويش وتي کاكه خوتاپوي ئىسلام لەسەرتۇنېيە،
تۇ حەقت چىيە، ئەوهندە دلخۇشىوم بەو قىسە، لەلامبوايە ناو چاۋ و دەستىم
ماچە كرد، نەك لەبەرئەوهى قىسە كەي زۆر جوانە، نا بەلگۇ قىسە كەي زۆر
نامە عقول و لە جىئى خۇيا نەبۇو، بەلام من ھەستىم بە عەزىزى و گەورەبىي
كارى باڭگەوازە كەي خۆمكىد، كە ھەستىمكىد خەلکى و نزىكە كانم وا ھەست
دەكەن تاپۇي ئىسلام لەسەر منه.

عەرزى مامىم كىد قوريان ئەوهى فەرمۇوت جوانە، بەلام حەزىدە كەم شتىك
عەرزى جەنابت بىكمەن، ئەوش ئەوهى كە ئىسلام بۇ يەك بە يەكەن ھاتووه،
بۇ ئەوهى دلى رابىگەم وەك مامىك بەو نموونەيە قەناعەتم پىتكىرد كە ئەگەر لە
گۈزەر و ناو بازاردا كەسىك سەركەھ توتو بىت و كاسپ بىت و خراپەي بۇ
كەس نەبىت و ھاوكارى فەقىر و ھەزار بىكەت، بەلام لەدوكان و كەسابەتىدا
شانسى ھەبىت و موشىھرى باشى ھەبىت و دەولەمەند بىت، ھەندىك لە
خەلکى لە خۇيەوە رقىان بۇ ئەم كەسە دروستە بىت بە ھۆكاري سەركەھ توتوبيي
لە دەستپاڭى و پاستىگۈنى و سەرپاستى، ئەمەش سوننەتى ڙيانە، جا مامى
عەزىزم ئەمە چىرۇكى ڙيانى منه؟

باشبوو لىيم تىيگەيىشتبۇو جارىنکى تر ئەو باسانەي لەگەلم نە كىرده وە،
جەوهەرى ئەم چىرۇكەي نىوان من و مامە سەردارم و شە جوانە كەي بۇو كە
ئەو دىزى من بە كارى هيپىنا نەيزانى من پىنى سەرپەر زبۇوم فەرمۇوى (خۇ
تاپۇي ئىسلام لەسەر تۇنېيە) بەلام سوپىند بەخوا وا ھەست دە كەم تاپۇي ئەم
دىنە لەسەر ماکوانى كورى عەبدولكەرىيمە، خوايى گەورە لىيم قبول بىكەت.

کورت و پوخت دهمه ویت بلیم: ده بیت ئه و هه ستهت بۆ دروست بیت ک
بزانیت تاپوی نیسلام به ناوی خوتەوەیه، ئەوکات نازا و چاونه ترس و باکت
به هیچ نییه.

بانگهواز پیویستی به نهرم و نیانی ئەبو به کری و چاو قایم و به هنیز و
توپه بی عومه ره یه و پیویستی به بخشینی عوسمان ھە یه و پیویستی به حەق
و نازابی عەلی ھە یه و پیویستی به لە خۆ بوردویی حەسەنی کوری عەلی ھە یه
ھەروەھا خەلکانیک لە پیناواي ولات، سیاسەت، حکومەت، دەسەلات، پاره،
ژن و مندال تووشی نازەحەتی دەبیت، بەلام لای ناساییه و دەلین ژيانه و
ناچارین.

بەلام ئەگەر لە پیناواي دینى خوا توشى تەنگ و چەلەمە و نازارىئك بیت
سەرى دنیاي لى دىتەوە يەك، ئاخىر قوبىر بەسەر ئەوهەي لە وجۇرە كەسانە يە،
ئەمە دینى خوا يە يارى مندال نییە، ئامادەين بۆ ژيانى دنيا مال و ژيان و كور
دا بىتىن، بەلام ئەگەر كورىئك يان كچىكت خواناس بۇو لە ئاسايىش و ئەمن
و جەلاد دەترسى پىي ئەلین ئىرهاپى و تىرۇریست، بەلام لە ژيانى قەبر و
نازارى دۆزەخ ناترسى و ناپرسى.

بەھەر حال دەگەریمەوە سەرچاوهى راست و پەوانى پەرتوكە كە و دەلیم
موسلمان بە گشتى و اتا ئىماندارى پاستەقىنە دەزانتىت بەها و گرنگى بانگهواز
چىيە، بەلام ئەمەویت بزانیت ھاوه لان چۈن بۆ بانگهواز كاريان كردووه چۈن
بتوانىن وە كو ھاوه لان بىن لە بانگهوازا.

چون بتوانین وه کو هاوه لان بانگه واز بکهین؟

چونیه‌تی بانگه واز وه ک و نهوهی هاوه لان کردوویانه و فرمانیان به چاکه
کردووه و پینگریان له خراپه کردووه؟

بنگومان کاری بانگه واز زور گرنگه و تایبەتمەندی خۆی ھەبە، لەبەر
نهوهی بونیادی کۆمەلگای موسىمان و ئوممه‌تی ئىسلامى ناکریت بىن
بانگه واز، ئىشى خەلکاتىكى كەم بىن بانگه واز كردن خوييان بىن بگەيدن، بەلام
بە دلىنيا يەوه بونیادى دەسەلات و دەولەت و تاك و كۆمەلگای ئىسلامى تەنها
و تەنها له پىنگاي بانگه وازه و دەبىت تەنانەت پېشىكەوتىن و هەلسانەوهش
ھەر له پىنگاي بانگه وازه و دەكىرىت، ئەم واقيعە نەزمۇونىكى زور پۈون و
بەرچاوى ھەبە لەگەل ئەم ئوممه‌تى ئىسلامەدا، ئەو كائەي ئەم ئوممه تە
سەرقالى بانگه واز بۇو، توانىيان قەلمىرەۋى خوييان فراوان بکەن و پاشان
توانىان خزمەتى تەواو بە مرۇقايدەتى بکەن له پۈوى زانستەوه، بەھەردۇو
بەشەكەي زانستى شەرعى و زانستى مرۇقى، له لايدەكى ترەوه سەروھەتى
مرۇقى ئەم ئوممه تە گەر له پۈوى بانگه وازه وه نەبىت ناتوانىيت بگەيت بە
تاکە كانى و هەموو خەلکى لى ئاگادار بکەيتەوه.

پۇيىستە بزانىن هاوه لان دىد و تىپوانىينيان بۇ بانگه واز چون بۇو، چون
بىريان لى كردىتەوه، ھەر وەها دەبىت بزانىن كە كارى بانگه واز چون بۇتە
كارىتكى بىنەرەتى له ژيانى هاوه لاندا؟

ئەگەر ژيانى ھەريەك له هاوه لان بخۇيىنەوه و لىتكۈلىنەوهى بۇ بکەين،
دەبىنن بانگه واز كارىتكى سەرەكى بۇوه له ژيانى ھەرتاكىكى هاوه لان و پايە

و ئەركىكى بىنەپەتى بۇو لە ژيانىدا، ژيانى ھاوهلىك نابىنىت، پۇزىنک ياخود
ھەفتە يەك يان مانگىك يان سالىنک يان چەند سالىنک بىن بانگەواز بوبىت،
وھ كۆپىدا ويستى زيان وابووه، وھ كۆئا وھەوا و خزرارك بۇوھ لاي ھاوهلان،
ھەموو ژيانيان لە فىركردنى خەللىكى تردا بۇون، بانگەوازيان بۇ فىركردنى ئىيان
و ناساندىنى خواي پەروەردگار و تەوحيد بۇوھ گۈپرایەلى بۇ خوا و
پىغەمبەرە كەھى ﷺ بۇوھ.

كى سوودى سەرە كى بىنيوھ لە بانگەواز؟

نەم پرسىيارە زۆر گرنگە مرۆف بە دل و نەقل و مىشك لىي بىكۈلىتەوه،
ھاوهلان دىد و تىپوانىنيان وابووه كە خودى خۆيان سودىمەندى يەكەمن لە
بانگەواز و گەيانىدىنی دىنى خواي پەروەردگار، ھۆكارى يەكەم خودى
بانگەوازچىيە كە يە لە رۇووی زانست و زانىارييەوه بەھەرمەند دەبىت و پىنى
عەزىز دەبىت، ھۆكارى دوووم بانگخوازە كە ئەگەر لە رۇووی بانگەوازە كە يەوه
خەللىكى وەلامى بىداتەوه يان وەلام نەدرىتەوه، لە ھەموو بوارە كەدا
سوودىمەندە، يان گۇنى بۇ بىگىرىت يان بۇي نەگىرىت، خاوهنه كەھى ھەر
سوودىمەندى سەرە كىيە، بەھەردۇو دىۋوھ كەيدا.

ھەرۋەھا وھ كۆ چۈن نويز و پۇزۇوه كەت و جىهاد دە كەيت لە پىناوى
خوادا يان ھەركارىنىكى خىزى دە كەيت و داواي پاداشتە كەت لە خواي
پەروەردگار دە كەيت بە ھەمان شىيە بانگەوازىش وايە، چاوهپىتى
پاداشتە كەيت لە خواي پەروەردگار كە مادام چاوهپوانى پاداشتى لە خواي

گهوره که واته بوت گرنگ نیه، وه لامدانه وهت چون ده بیت، به لام پاداشتی
بانگهواز له پاداشتی نهوانی تر زور جیاوازتره و بگره زور سهیرشه.

پیغه مبه ری خوا ﷺ بومان باس ده کات ئه جر و پاداشته کهی به
خه بالیش و نه قلیشدانه هاتووه، نیامی موسیم له نه بوهوره برهوه ده گتپیته وه
و ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: ههر که سی بانگهواز بو
هیدایت و پیتوتنی بکات، ده بیته خاونه نی پاداشت و پاداشتی نه و که سه ش
که و هر یده گریت و شوئنی ده که دیت بن نهوهی له پاداشتی و هر گره که
که مبیته وه، یاخود له پاداشتی که س که م ناکات، به پیچه وانه وه هه رکه س
بانگهواز بکات بو کوفر و گومراپی و تاوان و کاری خراپه، هه رکه س و هری
بگریت تاوان و گوناھه کهی ده چیته سه ر شانی بانگهواز چیه کهی بن نهوهی
له تاوانی و هر گره که کم بیته وه^{۱۲۱}.

به واتای نهوهی نه گهر که سیک بانگ بکهیت بو نویز و نه و که سه له
زیانیدا نویزی نه کرد بیت، نه گهر خوای پهروه ردگار هیدایتی بدات له سه ر
دهستی تودا، نه و که سه همر نویزیک بکات نه جر و پاداشته کهی دیته سه ر
میزان و حمه ناتی توی بانگخواز، یاخود نه و که سه چهندین سال بژی،
نویزی فرز و سونه ت و شه و نویز و ... هتد

۱۲۱ - مَنْ دَعَا إِلَى هُدًىٰ، كَانَ لَهُ مِنَ الْأُجْرِ مِثْلُ أُجْرِ مَنْ تَبَّعَهُ، لَا يَنْفَضُ ذَلِكَ مِنْ أُجْرِهِنْ
شیئاً، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالٍ، كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْأُجْرِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبَّعَهُ، لَا يَنْفَضُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِنْ
شیئاً / مسلم

هه مموی دیته سه ر چاکه‌ی تو که هیدایه‌ت داوه بو پینگه‌ی خبر، جا بهم شیوه‌یه ده توانین پاداشت و چاکه کان بناسین، له لایه کی تریشه‌وه نه گدر نه و کسه‌ی فیری نویزت کردووه نه ویش خه لکی تر فیری نویز بکات و بانگه‌واز بکات نهوا دیته سه ر چاکه و پاداشتی تو، بهم شیوه‌یه نه م پرفسیه بهردہ‌وامه تا پوزی قیامت، ياخود تاکو کاتیکی نادیار یان تا نه و کاته‌ی نه و کسه‌ی بانگ کراوه هیدایه‌تی و هرگرت ووه تا مردنی پاداشت بهردہ‌وامه.

هه رووه‌ها نه م پاداشت انه ده گهريته‌وه بو سه ر حه سه نات و چاکه‌ی هاوه‌لان له نه بوبه کر، عومه ر، عوسان، عه لی و هه ممو هاوه‌لان به گشتی، چونکه نیمه له دهستی نهوان نه م دینه مان و هرگرت ووه.

هاوه‌لان هه ممو شتیکیان له پیناوی بانگه‌وازدا واز لیده‌هینتا و مآل و سه رووه‌ت و سامان و ته نانه‌ت نه فس و زیانی خزیان ده به‌خشی له پیناوی بانگه‌وازدا، چونکه ههستی ته اویان کردبوو که نه م نه رکه گموره‌یه بانگه‌واز پاداشت و سه‌وابی زوری تیدایه، بازرگانیه له گه ل خوای پهروه‌ردگاردا، لیره‌وه زیاتر ده توانین زیاتر لام نایه‌ته تیبگه‌ین خوای موته عال ده فه رمومیت:

﴿وَمَنْ أَخْسَنُ قَوْلًا مِّنْ دَعَاءِ إِلَيْهِ اللَّهِ وَعِيلَ صَلِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾) فصلت

وانه: کن هه‌یه وته‌ی له و کسه باشت بیت که بانگی خه لکی نه کات بو لای یه کخواپه‌رسنی و گوپایه‌لی خوای گموره، و تراوه مه‌بست پنی بانگده‌رانیشه که بانگی خه لکی ده کهن بو نویز کردن، خویشی کرده‌وهی چاک نه کات، نه ک وک نه و کسانه‌ی که فهرمان به خه لکی ده کهن به چاکه و خزیان

نایکمن، بەرھەلستی خەلکى دەكەن لە خراپە و خۇيان دەيکەن ئەلى: منىش
يەكىكم لە موسىلمانان.

گومان لەوەدا نىيە كە يادى خوا و بەندايەتىيە كانى تر ھەموو گەورەن لە^۱
نوىز و خوتىندى قورئان و بەخشىن و ... هەند ھەموو ئەوانە فەزلى زۇريان ھەيد
بۇ خاوهەنە كەمى، بەلام باشترين و گەورەتىرىنى لەم كارانە بانگەوازى دىنى
خواى پەروەردگارە، چونكە بانگخواز لە گەل ئەوەي ئەو كارانە ئەنجام ئەدات
ئەجر و پاداشتى دەعوە كەشى بۇ زىاتر دەبىت.

گومان لەوەشدا نىيە واژھىنان لە بانگەواز سزاي تايىھەتى خۆى ھەيد.

سزاي واژھىنان لە بانگەواز

لە لايەكى ترهە ئەگەر پاداشتى زۇر لە بانگەوازدا ھەبىت، گومان
لەوەشدا نىيە كە واز لەو بەندايەتىيە بەھىنەت سزاي خۆى ھەيد و زۇر ترسناكە،
نهك بۇ خاوهەنە كەمى وازى لى دەھىنەن، بەلکو بۇ ھەموو ئومىمەتە كەش.

حوزەيەنە يەمانى ھاوهلى بەرپىزى پېغەمبەرى خوا ﷺ بۇمان
دەكىپىتەوە لە پېغەمبەر ﷺ -وە دەفەرمۇوتىت: سويند بە خوا كە گىانى
منى بە دەستە پېغەمبەر ﷺ پېۋىستى بەو نىيە سويند بخوات، بەلام
سويند خواردنى لەبەر گەورەبى كارە كەيد، دەفەرمۇوتىت: پېۋىستە فەرمان بە
چاكە بىكەن و پىنگۈرى لە خراپە بىكەن، خۇ ئەگەر ئەو كارە ئەنجام نەدەن خواى

گهوره دهشیت ناپرده‌هستی و عه‌زاب و سزا به کتان بوق بنتیریت و پاشان دواعی
کهستان و هرنه گریت.^{۱۲۲}

کهوانه نه گهر بینیت تووشی قهیران بویت و کیشہت زوره، دعوا و نزا و
پارانه‌هی زور ده کهیت، به لام خوای پهروه‌ردگار هیچی قبول نه کات، ده بیت
بیند اچونه‌هیه که بکهیت بوق ژیانت، سه رله‌نوی کاری ده عوه و بانگهواز نوی
بکهیته‌وه هله گهوره که له‌توه دهست بین ده کات، هنگاری دواکه‌وتن و وه لام
نه‌دانه‌وه نزا و پارانه‌وه ده گهربیته‌وه بوق نجام نه‌دانی بانگهواز.

له راستیدا نه‌وه کیشیه کی زور گهوره‌یه، خه لکی خواناسی و دینداری
ده کات به لام بانگهواز بوق دینی خوای پهروه‌ردگار ناکات، دهشیت
دراوسیکه‌ی ناگای له دین نه‌بیت، یاخود هاوپریکه‌ی له کارکردندا دووره له
دینی خوای پهروه‌ردگار یان دهشیت هاوسره‌ره که‌ی بیت، یان منداله‌که‌ی
یاخود دایکی، باوکی یان خوشک و برakanی، له گدل نه‌وه‌شدا گوئ نادات
به‌وه‌ی کن نزیکه و کن دووره له خوای گهوره و بوق خوی ده‌زی، ده‌لین جا
نه‌وه ج په‌بیوه‌ندی به منه‌وه هه‌یه.

کهوانه ده بیت برسین خه لکی بوق چی ده‌زین؟

نایا ده‌زین بوق نه‌فسی خویان و ته‌نها بوق خویان ده‌زین؟

۱۲۲ - وَالَّذِي نَفَيْتُ يَبَدِّو، لَأَعْمَلُنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَا نَهْمُنَّ عَنِ النُّنْكَرِ، أَوْ لَيُوْشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ
يَقْعُثَ عَلَيْكُمْ عَقَابًا مِنْهُ، ثُمَّ تَذَعَّرُهُ فَلَا يُسْتَجَابُ لَكُمْ.

عهرب ده لیت: ئه وهی بو خوى بزى حق نېيە بىتە زيان

هاوه لانى پىغەمبەرى خوا ﷺ هەرگىز بو خۇيان نە دەزيان، هەرگىز
لە بەرخاترى مال و مندالىان نە دەزيان، يان لە بەر كەسوكار، خوشك و برا،
عەشىرەت و ولاتيان، بەلكو دەزيان لە پىناواي خەلکى سەرزەۋى بەگشتى،
دەبىنин لە باسەكانى داھاتوماندا كە هاوه لان چۈن لە پىناواي خەلکى
سەرزەۋىدا ژياون ، خاتتو عائىشە بۇمان دەگىرىتەوە و دەفرمۇويت:
پىغەمبەرى خوا ﷺ هاتە مالەوە بە دەم و چاۋىھە دىاربىو بىتاقةت و
خەمبارى شىتكى بۇو، جەنابىان دەست نويزيان گرت و چۈوه دەرەوە بۆ
مزگەوت، بەلام قىسى لە گەل كەس نە كرد، منىش گۈئىم لى گرت كە تەشرىفى
برده ناو مىحراب و مىنبەرە كەي و فەرمۇوى: ئەى خەلکىنە خواي پەروەردگار
دەفرمۇويت: كار بىكەن و ھەول بىدەن فەرمان بە چاکە بىكەن و پىنگىرلى
خراپە بىكەن، پىش ئەوهى پۇوبەرپۇرى ئەوه بىنەوە نزا و دوعام لى بىكەن
وەلامتان نە دەمەوە، پاشان داواام لى بىكەن پىتان نە بە خىشم، داواى سەركەوتىن
بىكەن سەرتان نە خەم.

فەرمۇودە كە فەرمۇودە يەكى قودسىيە، پىندە چىت ھۆكارى ئەم شىكست و
ناپەحەتىيە و زەليلىيەمان لە ئىستادا بەم ھۆكارە بىت داپۇخاونىن^{١٢٣}.

^{١٢٣}- روى الإمام احمد، وابن حيان، وابن ماجه، وحسنة الالباني، عن عائشة قالت: دخل
رسول الله، فعرفت في وجهه أن قد حفظه شيء فتوضأ، اسْعَهُ بِقُولٍ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ عَز

به دلنيايه و ئامه نهو حالت و واقعه يه كه ئىستا ئوممه تى ئىسلامى تىدا ده زى، چونكە كەمته رخەمېيە كى زور ھەيە لە بانگەوازدا، ولاتمان بە بىرۇباوەرى عەلمانى داگىرکراوه، شەرعى خواى گەورە پەراوۇز خراوه و ھەرقى كارى خراپە و فەسادە لە پىنگاكانى بىنزاو و بىستراوه و بلاودە كريتەوە، بانگەوازى ئىسلامى بە گۈزە پىويست نىيە، بىچگە لە وەى كە حىزبایەتى چەقى دا كوتىوھ لە ناوماندا، ھۆكارى سەركەوتى ئەم ئوممه تە لە بانگەوازە كەيەتى، دواكەوتى سەركەوتن و نەھاتنى بە ھۆكارى كەمته رخەمېيە لە بانگەواز و فەرمان بە چاکە كردن و پىنگرى لە خراپە كردنە، چونكە ئەم پرسە پشتگۈزە خراوه ھەركەس دەبىنيت بۇ خۆى ده زى و دەلتىت كارى من نىيە و پەيوەندى بەمنه وە نىيە، بانگەواز لە جىهانى ئىسلامىدا لە ئاستىكى پىويستدا نىيە، بۇ يە لە ماوهى مانگىك و چەند رۆزىكدا ۲۰ ھەزار كەس لە خەلکى شارى غەززە بە دەستى ئىسرائىلى تىرۇرېستى ئىرهاپى شەھيد دەكەن، يەك ولاتى بەناو ئىسلامى نەجولا و سوپاي نەجولاند بىگە ھەندىتكەن لە لايەنەكانى سەلەفى و مەدختەلى و داعشە كان بە جۇرىتكە جۇرە كان سەرزەنشتى حەماسيان دەكەد لە بەرامبەر يەھودى خوتىپىزدا، ئوممه تىك لە ئىستادا بەم شىۋە يە بېت، ھەرگىز چاوه پىنى ئەوهى لىن ناكىت خواى پەروەردگار سەركەوتى خۆى بىتىت.

و جل يقول: مروا بالمعروف و انعوا عن المنكر من قبل ان تدعون فلا أجيبيكم، وتسألوني فلا أعطيكم و تستنصروني فلا آنصركم.

بهداخه وه بانگه واژچیانی نیسلام زور کهمن، که لیشی ئەدریت ياخود دەخریتە زیندان، يان شەھید دەکرین، بەدریزایى چەن سال جىنگە كە يان چۆل دەبیت و كەس كۆل و ئەرك و ماندوونە كە هەلناگریت، ئەمەش بۇ خۆى كارىگەرى زور نەرتىنى ھەيە لەسەر كۆملەگای نیسلامى و ئومەمەتە كە بەگشتى.

پىدەچىت لە قۇناغى دەسپېتىك و خۇبۇنيادناندا ھەلەى گەورە بىكىت، بۇيە بە زۇوپىي نوخېھى نیسلامى لەناودەچن، جا دەشىت ھەلەكەن، ھەلەى عەقىدە و بىرۇباوهەن، يان درېغى بىت لە بوارەكانى خواناسى و ئىخلاس، يان لە پۇوى ئىدارىيەوە بىت ياخود پەلە كردن بىت لە قۇناغىتكەوە بۇ قۇناغىتكى تر، بازدانى زورى تىدابىت ئەمەش دەبىتە ھۆكاري شىكست و بەلکو ھەلەكەندى ئومەمەتە كە لە دەسەلات.

ئەزمۇونىك لە نیوانى ئىستا و راپردووی بەنى ئىسرائىل دا ھەموو دەزانىن ژيانى بەنى ئىسرائىل تاپادەيەك بە رۇونى و درېزى بۇمان باسکراوه، ئەمەش تا پۇزى قىامەت جولە كە دەمەتىت و ھەر بەناوى ئىسرائىلەوە كاردهەكەن، چونكە قورئان كردوونى بە ئەزمۇونىك لە راپردوودا بۇ مۇسلمان و تا پۇزى قىامەت ئەزمۇونىكىن بۇ مۇسلمانان، ئەمەش گەورەيى قورئان و موعجىزە كەى دەرئەخات.

يەكم كارى بەنى ئىسرائىل وە كو كىشە كەوتە ناوى بىرىتى بۇو لەوەي كە ئىياندار بۇون، بەلام ھەلئەسان بە واجب و ئەركە كانى سەرشانىيان واتە

بانگه واژیان نه کرد بُو فرمان به چاکه و پیگری له خراپه، هه ر بُویه پیغه مبه ری خوا ﷺ وه کو نه زموئیک ژیانی بُو هاوه لان باسده کات و ده فرمومیت: يه کم هله و که مته رخه می که کوتاه ناو به نی نیسرائل که سیک له پیاوه کانیان دهستی ده کرد به بانگه واژ و به هاوپیکه ده دووت له خوا بترسه و واژ له و کاره بھینه و نه شیاوه و حه رامه، بُو پریزی دوابی که ده بینیه و هه مان کاری نه نجام نه داو لیتی نه ده پرسیه و به هوکاری ره فیق، خزم و که سوکاری پاشان له گلیدا داده نیشت و له خواردنی ده خوارد و له ئاوی ده خوارده وه ئیتر بانگه واژی له بیرده کرد و فرمان به چاکه و پیگری له خراپه و واژ لیده هینا، به هوکاری نه کاره ناپهوا و ناشایسته یان خوای گهوره تووشی ناپه حه تی و نه هامه تی و مالویزانی ده کردن پاشان پیغه مبه ری خوا ﷺ سوره تی نه لائیده خوینده وه:

﴿لَعْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ لِسَانٍ دَاءِدَ وَعَبِيْسَى أَبْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۚ ۝ كَانُوا لَا يَتَنَاهُونَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوْهُ لَيْشَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ تَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيْشَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَلِيدُونَ ۝ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالثَّمَنِ ۝ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا أَنْخَذُوهُمْ أَوْلَيَآءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَلَسِقُونَ ۝﴾

المائدة

واته: خوای گهوره نه فرهه تی له کافرانی به نی نیسرائل کرد له سهر زمانی داود و عیسای کوری مهربیم له زه بورو ئینجیلدا به هوی نه و تاوانانه که ئه یانکرد وه سه پیچی خوای گهوره یان نه کرد و کوفریان نه کرد به عیسا،

دهستدریزیان ئه کرد و سنوریان ئه بهزاند ^(۷۶) نه هی و قده دغه‌ی تاوانیان
نه ئه کرد که بکرایه، واته: قده دغه‌شیان ئه کرد يه ک جار به لام به یانی بیینیا يه
همان تاوان ده کات پنی نه ئه و توه له بهر ئه وه خوای گهوره له عنه تی لیان
کرد، که ئه بی فرمان به چاکه بکری و پیگری له خراپه بکری، چونکه تاوان
کرا ئه وه که قده دغه و برهه لستی بکات وه ک توه وايه که له وی نه بیو
بیت، ئه وه کی پنی رازی بیت و له ویش نه بیت وه ک ئه وه وايه که ئاماذه بیو بیت
که ئمه ش خراپرین کارنیک بیو که ئه وان ئه یانکرد که پیگریان ئه کرد له
خراپه ^(۷۵) ئه میح مصطفی و سلسله تو زورنیک له جووله که یان مونافیقان ئه بینی
وه لاثو خوش ویستیان بیو موشیک و کافران هه یه که ئه میش خراپرین شته
که نه فسیان به هی نه کاره وه تو ور بیو نی خوای گهوره پیشخست بیو
قیامه تیان، ئه وان بنه مری و هه میشه بی له سزای ئاگری دوزه خدا ئه مینه وه
^(۷۶) ئه گه ر ئیانیان بنه نیا يه به خوای گهوره و به پیغه مبه ری خوا مصطفی و سلسله
ئه وه که بیو ئه و پیغه مبه ره دابه زیوه له قورئانی پیروز ئه وان نه موسیریکانه یان
نه ئه کرده دوست و خوش ویستی خزیان به لام زورنیک له وان فاسقن و له
گوپرایه لی خوای گهوره ده رچوونه ^(۷۷)

دوای خویندن وه ئایه ته که فه رمووی: سوئند به خوا ده بیت فرمان به
چاکه بکهن و پیگری له کاری خراپه بکهن، هه رووه ها دهستی زالماں بگرن و
نه هیلن کاری زولم بکهن و حمق بلین و راستی و دروستی بیو خه لکی پیوون
بکه نه وه، خو ئه گه ر له وتنی حمق و راستی کم تدر خم بیو نه وان خوای

گەورە وە كۆ بهنى ئىسرائىل دلتان دەگۇپىت و تۈوشى ناپەحەتى و نازار و ئەشكەنجه تان دەكات، بەر لە عنەتى خواي گەورە دەكەون^{١٢٤}.

بەنى ئىسرائىل كە به و شىۋىيە وازىان هىتىنا خواي گەورە پسوايى كردن و پاشان ھەموو دىنیا زالىكەد بەسەرياندا، لە دوايدا ھۆكارى ئىھانىان نىيە كە وا سەركەوتۇن لە ئىستا و ئەملىقىدا، بەلكو بە گىرتى سوننەتە كانى ژيان سەركەوتۇن، پارە، زانست، ھەول و تىكۈشان سەرىخستۇن، خواي گەورەش سوننەتى خۆى بۇ كەس ناگۇپىت، پاشان ھۆكارىتكى ترى لاوازى مۇسلمانان ئەوهە يە كەوا وازىان لە سوننەتى شەرعى كەونى هىتىناوه.

عەرەب و كورد يان فارس و تورك نزىك بىت لە خواوه بە ھۆكارى زمان و پەگەزيان، بەلكو نىسلامەتى خەلکى لە خوا نزىك دەكاتەوه، شوين كەوتتى پېغەمبەرى خوا ﷺ مەرۆف عەزىز و سەربەرز دەكات و لە خواي پەروردگارى نزىك دەكاتەوه، گومانى تىدا نىيە، ھەركەس شوين قورئان و سوننەت كەوتتىنەوه و بۇوتنەوه بە (خەير نۇممەت)، چونكە خەيرە ئۇممەت بۇ ئەوهە يە كە بانگەوازى خەلکى بکات و پىزگاريان بکات لە تارىكى و زولم

- روى ابوداود، الترمذى، وابن ماجه، عن عبد الله بن مسعود قال: إِنَّ أَوَّلَ مَا دَخَلَ الْمَقْصُلَ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ كَانَ الرَّجُلُ يَلْقَى الرَّجُلَ فَيَقُولُ: يَا هَذَا، أَئِي اللَّهُ وَدَعَ مَا تَضَعُّ، فَإِنَّهُ لَا يَجِدُ لَكَ، ثُمَّ يَلْقَاهُ مِنَ الْقَدِيرِ وَهُوَ عَلَى حَالِهِ، فَلَا يَنْتَهُ ذَلِكَ أَنْ يَكُونَ أَكِيلَةً وَشَرِيكَةً وَقَعِيدَةً، فَلَمَّا فَعَلُوا ذَلِكَ ضَرَبَ اللَّهُ قُلُوبَ بَعْضِهِمْ بِبَعْضٍ ثُمَّ قَالَ: (المائدة ٨٠-٧٨) ثُمَّ قَالَ:-
- لَتَأْمَرُنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَتَنْهَوُنَّ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَلَتَأْخُذُنَّ عَلَى يَدِ السَّفَيِّهِ، وَلَتَأْطُرُنَّهُ عَلَى الْحَقِّ أَطْرَافًا، أَوْ لِيُضْرِبَنَّ اللَّهُ بِقُلُوبِ بَعْضِكُمْ عَلَى بَعْضٍ، ثُمَّ يَلْعَنَنَّكُمْ كَمَا لَعَنَهُمْ

و زور، له کاتیکدا خومان له پیچه وانه که بیدا ده زین ولات و خلک و ده سه لاتمان پریه تی له لادان و نادادپه روهری و خراپه کاری و دوور له کاری باشه و ره وشتی جوان، نیتر چون ده توانین خهیره نوممهت بین، هدلبیت گشتندن ناکه بین، به لام به داخله وه زورینه جیهانی نیسلامی دوورن له وهی که خوا و پیغه مبهربی خوا ﷺ داوای ده کهن، جا نوههی به سه ر به نی نیسانیل دا هات له جه نگی جیهانی یه کم و دووهم دا، وا به سه ر نیمه می موسلماناندا هاتووه و هز کاره کهی وا زهینانه له با نگه وا زی خوای موته عال.

هه رچه نده نوممه تیکه له ناو ناجیت، به لام ده شیت گورانکاری به سه ردا بیت، چونکه له ناو چوونی ئه نوممه ته و اته له ناو چوونی دینه که و پهیامه که، جا ئه وه هرگیز روونادات، به لام ده شیت خوای په روهر دگار ره وهندی فاسد و خراپه کار بگوریت بُو خلکی چاکه خواز و باش، که فه رمان به چاکه بکمن و پینگرین له خراپه کاری، به فه رمانی خوا و پیغه مبهربی خوا ﷺ کار بکمن و هه نگاو هه ل بنھیننه وه خوای گهوره ده فه رمو ویت:

﴿هَتَأْتِمُ هَؤُلَاءِ ثُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَنْخَلُّ وَمَنْ يَبْخَلُ فَإِنَّمَا يَنْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللهُ الْغَنِيُّ وَأَنَّمُّ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلُوا يَسْتَبِدُلُ قَوْمًا عَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَنْتَلَكُمْ﴾ (٢٧) محمد

واته: ئا نیو که ساتینکن که با نگ نه کرین له پیناو خوای گهوره دا بیه خشن جا هه تانه په زیلی و چروکی ئه کات و هه ر که سیک په زیلی بکات ئه وه زه ره و زیانی په زیلی بیه که تنه نهها بُو خوی نه گه پریته وه خوای گهوره ده وله مهندو بی

پیویسته وه نیوهن که فه قیر و موحتاجی خوای گهوره، نه گهر نیوه پشت
هه لکمن له گوپرایه لی خوای گهوره نهوه خوای گهوره نیوه لهناو نهبات و نیوه
نه گوریتهوه به قهومیکی تر و کهسانیتیکی تر نه هینتیت، پاشان نه و قهومه وه کو
نیوه نابن به لکو نیهان دینن و گوپرایه ل دهبن و له پیناو خوای گهوره دا
ده به خشن، (نه بو هوره بیره) ده فرمودت: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیہ وسَلَّمَ نه م
ثایه تهی خوینده وه، هاوه لان فرمودیان: نهی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیہ وسَلَّمَ کین
نه و کهسانهی که نه گهر نیمه پشته لبکهین خوای گهوره دهیان گوریتهوه پیهان
و پاشان نهوان وه کو نیمه نابن؟ پیغه مبه ری خوا صلی الله علیہ وسَلَّمَ به دهستی دای به
شانی (سه لانی فارسی) دا و پاشان فرمودی: (نه مه و قهومه کهی، نه گهر دین
له سه ر نهستیره کان بیت نهوا پیاوانتیک له فارس دهستی ده خهن)، والله أعلم.

جا له ناو موسلماناندا نه گهر مه رجی خهیره نوممه تیان تیدا نهبوو به
دلنیاییه و خوای په روهدگار دهیان گوریت بچ جیلیکی خهیره نوممه ت و باشتر
و خواناستر، نه مه ش له را بردوودا زور له نه زمونه مان له بر چاودا بوبه و
بومان یاداشت کراوه چه ندین دهوله ت و هیز که و تون و هیز و دهوله تی تر
هاتوته جیگایان که مه رجی خهیره نوممه تیان هه بوبه.

خوای گهوره ده فرمودت:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أَخْرِجْتُ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَايُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءاَمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ
وَأَكْثَرُهُمُ الْفَسِيْقُونَ﴾ آل عمران

واته: نهی نوممه‌تی نیسلام نیوه لهناو حه فتا نوممه‌تدا باشترين و چاکترين و بهسوودترین نوممه‌تن که دهرکه و تبین و هاتبین بو خه لکی، که حه فتا هزار له نوممه‌ته به بین لیبرسینه‌وه و سزا ده چنه به هه شته‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ داوای کرد خوای گهوره بوی زیاد بکات خوای گهوره‌یش له گه‌ل هه ره‌هه زاریک حه فتا هه زاری تری بو زیاد کرد، نه‌مه‌ش به هه‌ی گهوره‌ی و به پیزی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ - ووه‌یه باشترينی نوممه‌تی نیسلام‌یش هاوه‌لان، چونکه گفتگو کردن له گه‌ل نه‌وانه، له قیامه‌تیش هه ره نوممه‌تی نیسلام باشترين نوممه‌تن و يه کهم نوممه‌تن که ده چنه به هه شته‌وه و نیوه‌ی خه لکی به هه شت پیک ده‌هینن، چونکه فه‌رمان نه کهن به چاکه و پیگری و قده‌غه‌ی خراپه نه کهن، نیهان به خوای گهوره نه‌هینن نه گه‌ر نه‌هله‌ی کتابیش له جووله که و گاور نیهانیان به‌هینایه و کو نیوه نه‌وه بو خوبیان باشتربو و به‌لام نیهانیان نه‌هینا که می‌تکیان نیهانیان هینا به‌لام زوربه‌ی هه ره زوریان فاسق بون و له پیگای حق ده‌رجوو بون و له‌ناو کوفر و گومراچی خوبیاندا مانه‌وه.

به پیونی لیره‌وه بومان ده‌رده که‌وتت که به‌شیک له باوه‌ربون به خوا له پیگای فه‌رمان به چاکه و پیگری له خراپه‌یه.

خوای په‌روه‌رددگار به پیونی به‌یانی کرد ووه بومان که گرنگترین کاری نیهاندار با خاوه‌نی کاری چاکه و به‌ندایه‌تی زوربیت، نه گه‌ر نه‌وه دو و مه‌رجه‌ی

تیدا نهبوو فه رمان به چاکه و پینگری له خراپه، نهوا پتی ناو تری خهیره
ئوممهت هه رچی ئوممه تیک خاوه نی نه دوو و هسفه نه بیت به خهیره ئوممهت
هه زمار ناکریت نهم کاره ش به کیکه له هه ره کاره گرنگه کانی چاکسازی ناو
کومه لگا و ئیسلامیان به شیوه يه کی تاییه تی و گشتی.

سه ربه رز کردن وهی خه لکی له ولا تی موسلماناندا تنهها و تنهها به کاری
بانگه واژ ده کریت، به فیر کردنی خه لکی ده بیت به دینه کهيان، به رپرسیاریه تی
له سه ر شان بیت و بهرام بهر به خیزان، گه ره ک، کومه لگه، شار، ولات،
کیش وه کان و جیهان به گشتی.

پیویسته له سه ر ئوممه تی خهیریه که ئه م دینه به هه موو جنگایه کدا
بگه یه نیت و پهیامی خوایی به نیو خه لکدا بلاوبکاته وه، فیریان بکات و
نارامگر بیت له سه ر ئازار و ناپه حه تیه کان، ئه گه ر چی جه نگی له گه ل بکهن
و دزایه تی بکهن و پهیامه که ره د بکنه وه، ئیمه می موسلمان ده بیت هه ر
به رده وام بین له بانگه واژ و گه یاند نی پهیامه که تا دوا ساته کانی ژیانمان،
به رده وام خه لکی بانگه کهین و فیریان ده کهین، بهم کاره فهزلت ده بیت
به سه ر نه و خه لکه دا و له پاستیدا نه رکی سه رشانه و واجبه له سه رت
بیکه یت.

ئه مه ش و اتا و مانای خهیریه تی ئوممه ته، خو ئه گه ر ناته وی بیتیه خهیره
ئوممه ت، نهوا وا زبهینه، خهیره ئوممه تیش و اتای موسلمانان، ئه گه ر حه زت به
ئیسلامه تی نه کرد وا ز له بانگه واژ بهینه.

ناخر بهلامده سهیره کهستیکی عهملانی خوی به موسلمان داده تیت و له
ژیانیدا بانگهوازینکی نه کرد ووه بۆ دینی خوا، بهلام شهو و پوژی خستوته
سه ریه ک بۆ بانگهشهی حیزبی و حیزبکهی که هیچ په یوه ندی به دینه که یه وه
نییه، ئاخر خو لهو دنیا له قهبر و قیامهت پرسیار له کەس ناکریت کوردى،
عه ره بى، فارسى يان ئەوروپى و...هتد، نەمە له مەمەلە كەت و ياسای خواي
موته عال دا هیچ بايەختنکی نییه، ناپرسیت رەنگى پیست و پەگەز و زمان و
رەنگى چاو و...هتد ئەمانەش هیچ نرخى (ئەرزشى) نییه، له قیامەتدا
لیپرسینەوەت له گەل دەكەت لە سەر دینی خوا، چونکە داوات لى کراوه و
ئەركى سەرشانتە، بهلام کە كردى بەھەشتت بردۇتەوە، خو نەتكەرد دۈراویت
و له دۆزە خدایت، ئەمەش زور گرنگە مروف لىنى تىيگات بىزاتىت وەزىفە و
بەرپرسیارىيەتى سەر شانى چىيە، خواي پەروەردگار، ھەروا بى ئامانچ مرفۇ
دروست نه کرد ووه، ئەم ھەموو ئىمتىازە پېيە خشىوە، له ئەقل له پۇچ له
دېزاينى جوان و پىك و پىنكى لاشە و ...هتد، حەتمەن بۆ كارىك ئاماذه كراوه
کە خەلیفايەتى سەر زەوييە، ئەم خىلافەتەش پە یوه سته بە بانگهوازەوە.

ئەبوھورەيره پەزامەندى خواي لىتىت دەفەرمۇویت: باشتىرىن خەلکى بۆ
خەلکى ئەۋەيە كە خەلک بەھىننە ناو ئىسلام بە زنجىر و بەستراوەيى!

فەرمۇودە كە له كىيى سەھىجى بوخاريدا يە كە مجار كە خوتىندەمەوە،
جىنگاى تىپامانىم بۇو، چونكە دەفەرمۇویت: خەلکى بەھىننە ناو ئىسلام بە زنجىر
و بەستراوەيى، دوايى بۆم دەركەوت كە مەبەستى نەو كەسانەن لە فتوحاتى
ئىسلامىدا بە دىيل گىراون و موسلمان بۇون لە ئاگرى دۆزەخ پەزگاريان بۇوە، بە

ھۆكاري ئەوهى بەدىل گىراون پاشان فيرى دىندارى و نىسلامەتى كراون و بانگەوازى خوايىان بۇ كراوه، سەرەتا ئەوانە ھەممۇ ېقىان لە نىسلام بۇتەوه، لە دواى چۈونى سوباي مۇسلمان بۇ ولاتە كەيان زۇريان ھاتونەتە ناو دىنى پىرۆزى نىسلام، لەبەر ئەوهى خودى ئايىنە كە جوان و عەزىزە و پاشان لەو سەرەدەمدا دەولەتىكى بەھىز و بە توانا بۇو، ئىتىر لە دىنە كە فيرىبوو خواناسىان راڭرن و ھەممۇ پابەندىبۇون بە نىسلامەوه و بۇونە ئەھلى بەھەشت، لە ئاڭرى دۆزەخ پىزگاريان بۇو.

خۇ ئەگەر مۇسلمانان نەبۇونايدە و بانگەوازى نىسلامى، ئىستا دەبۇو ئاڭرىپەرسىت يان عىسا پەرسىت بۇونايدە و كۆتايىان ئاڭرى دۆزەخ بۇو.

نەگەر مۇسلمانان نەچۈونايدە هېيندستان، ئەوهى كە مۇسلمان بۇوه دەبۇو ئىستا وە كۆ هيىندىيە كان مار و مېرۇو، مشك، گا و... هەندەپەرسىت لە ئىستادا لە ولاتى هيىنستاندا زىياتىر لە ۱۰۰ مىليون مۇسلمان ھەيە، ھەزارەھا زانا و چاوساغ و بانگخوازىيان تىدا ھەلکەوتە نمۇونەيان (زاكىر نايىك، موبارەك فورىيى و ئەبۇ عەلاتى مەددودى) يە لەو ولاتەدا بىتىجىگە لە خواھەممۇ شىتىك دەپەرسىن ئەگەر بانگەوازى نىسلامى نەبىت كى بە ھاناي ئەو خەلکەوه بېرات، لە راستىدا ھەممۇ مۇسلمانان كەمەرخەمن لە چاۋ ئەو كوفە زۇرەي كە گۇي زەوي داگىركەدووه!

ئەوهش ئەركى گىرنگى مۇسلمانە كە خەلکى فيرى خىر و چاكە بکات، تا خۇي بىتىتە خەيرە ئومەمت، بانگەوازى نىسلامى پىزگارىرىنى خەلکە لە

دوزه خ لموانه يه که سیک بلیت، جا ئیوه حه قی خه لکیتان چیه واز له خه لک
بهینن با نازاد بیت؟

له وہلامدا ده لیم نموونه‌ی وہلامی نهم پرسیاره و خودی پرسیاره که وہ کو
ئه وہ وايه که سیک بیدویت زهر بخوات و خوکوژی بکات، ناکری بلیت
وازی لیهینن خوی بکوژیت له بهره وہی ئازاده بانگه وازی نیسلامی بو
خه لکی دهست گرتیانه له خوکوژی و نه هیشتني ئه و خه لکه‌یه له خواردنی
زهه، ئهمهش له دلسوژیه بو خه لکی فیکر دنیانه به خیر و چاکه.

ئیسلام بلاوکردنه وہ کهی له چوارچیوهی سنوری دهوله‌تی موسلماناندا
نییه به تنهها، بہ لکو بو هه مهو جیهانه (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ)
بانگه وازی ئهم دینه بو هه مهو جیهانه.

ئه بو هوهیره ده گیپریته وہ که پیغه مبهه‌ری خوا ﷺ دهه رمروونت: سه رم
سوردەمیتیت له کاری خوای موتەعال گه لاتیک ده چنھ ناو به هه شت به زنجیر
بەستراونه تدوه^{۱۲۰}.

له دوايدا زانیم ئه وہ موعجیزه‌ی پیغه مبهه رایه‌تی پیغه مبهه‌ری خوایه
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که له سه ردەمی خیلاقەتی عومدر، عوسمان و عەلی دا پوویداوه،
بویه ئه بوهورهیره شن ئه و کۆمیتەتی له سه ردابوو.

۱۲۰ - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال عَجَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ قَوْمٍ يَذْخُلُونَ الْجَنَّةَ فِي السَّلَالِيلِ / رواه البخاري.

که واته نه و کسانه های هاتبونه ناو ولاتی ئیسلامی هه ممو له جهنگ و
فتواته کاندا به دلیل گیرابون، پاشان موسلمانان با نگه وا زیان کردن و موسلمان
بوون و پا بهندبوون به ئیسلامه وه، بوون به خدّلکی ناو به هه شت، له گهّل نه وهی
خویان نه یانده ویست پیشتر، به لام با نگه وا زی نه م ئوممه ته که فهرمانی بین
کردن به چاکه و پینگری کردن له خراپه، هۆکاری نه وه بو نه و گه لانه چوونه
به هه شت، نه مهش گه وره ترین فەزلە بق ئوممه تی پیغەمبەر ﷺ که به
خه بیره ئوممه ت ناسراون و بؤیه خوای په روهدگار دە فەرمۇوت:

**«كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجْتُ لِلَّئَلِيْسَأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْلَا إِيمَانَ أَهْلِ الْكِتَبِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الظُّمِنُونَ
وَأَكْثَرُهُمُ الْفَسِقُونَ»** آل عمران

واته: نه مهش ئوممه تی ئیسلام نیو له ناو حه فتا ئوممه تدا باشترين و چاکترين
و به سوودترین ئوممه تن که ده رکه و تبین و هاتبین بق خدّلکی، که حه فتا
هزار لام ئوممه ته بین لیپرسینه و سزا ده چنه به هه شته وه، پیغەمبەری خوا
صلی اللہ علیہ وسلم داوای کرد خوای گهوره بؤی زیاد بکات خوای گهوره يش له گهّل
هر هزار تک حه فتا هزاری ترى بق زیاد کرد، نه مهش به هۆی گهوره بی و
به پینزی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم - وە یه باشترينی ئوممه تی ئیسلام بیش
ها وه لانن چونکه گفتوجو کردن له گهّل نهوانه، له قیامه تیش هر ئوممه تی
ئیسلام باشترين ئوممه تن و یه کەم ئوممه تن که ده چنه به هه شته وه و نیوهی
خه لکی به هه شت پیک ده هینن، چونکه فەرمان نه کەن به چاکه و پینگری و
قەدەغەی خراپه نه کەن، ئیمان به خوای گهوره نه هینن نه گەر نه هلى کتابیش
له جووله که و گاور ئیمانیان بھینایه وە کو نیو نه وه بق خویان باشتير بوو به لام

ئیانیان نه هینا، که میکیان ئیانیان هینا، بـلام زوریه‌ی هرہ زوریان فاسق بون
و له پیگای حق ده رچوو بون و له ناو کوفر و گومراپی خزیاندا مانهوه.

هاوه لان باش لهوه تیگه شتبوون ئه گهر بیت و بانگه واز نه کهن و فهرمان
به چاکه و پیگری له خراپه نه کهن کارهسات پرونه دات.

پیغه مبهري خوا ﷺ نموونه يه کي زور قول و جوانمان بو
ده هينيشه وله باره‌ي به رپرسيا ريه تييه وله، نهم کاري بانگه واژه مان که فهرمان
به چاکه و پیگری له خراپه يه بو پوون ده کاته وله، لهو فرموده يه دا
ده فرموده يت: نموونه‌ي ئه وانه پاريزگاري له سنوره کاني خواي په روهدگار
نه کهن (سنورى خواي په روهدگار له تیوان حه لال و حه رامدایه) واتا همر
شتیک له سنورى حه لال و حه رام ده رچوو ئه وا به زاندى سنورى خواي،
ئه و کسانه‌ي پاريزگاري له سنورى خوا ده کهن ئه و کسانه‌ن که بانگه واز
ده کهن وک نموونه‌ي کومه لینکن له ناو که شتیه کدا، ئه کومه له بون به دوو
بهش بشیکیان له نهومی سه ره وهی که شتیه کهن و بشیکی تریان له نهومی
خواره وه ئه وانه‌ی که له بشی خواره وه هممو جاریک بو ئا خواردن وه
ده بیت برؤنه سه ره وهی که شتیه که و ئا بهتین، له ناو خزیاندا بپیاریان دا بو
ئه وهی ئه وهنده هاتو وچو نه کهن و ئه وانه‌ی سه رخیان ناره حه ت نه کهن،
بپیاریاندا کوتیک بکنه ناو که شتیه که و بو ئا خواردن وه و پیداویستی،
پیغه مبهري خوا ﷺ ده فرموده يت: نه گهر ئه وانه‌ی سه ره وه وا زیان لى

بھینن ئەوا هەردوو لا و كەشتىه كەش نغۇرۇ دەبىت، بەلام نەگەر نەيانھېشت
ئەوا هەردوولا سەرفراز دەبن و لە نغۇرۇبۇن رىزگاريان دەبىت.^{١٢٦}

بەدلنىايىهەو بە فەرمان بە چاکە و پىيگرى لە خراپە، كەشتى ژيان رىزگارى
دەبىت بەسەرنىشىنە كانىيەوە، هەر ئەوهەشە پىغەمبەرى خوا ﷺ
پىتموييەن دەكات و هاوهەلان و ھەموو ئوممەتە كەى فىركردوو.

هاوهەلان زۇرباش لەم دىد و تىپروانىنە گەيشتىبۇن كە لە ئەنجامى وەھىيە وە
سەرچاوهى گىرتۇوە، بۆيە كەوتىنە كاركىردىن و جولە و بزووتنەوەيان بۆ دروست
كىرد، بانگەواز لە كەل ھەست و سۆزىيان دا تىكەل بۇو ھاوهەلان ھەستىكى زۇر
قولىيان ھەبوو لە بەرپرسىارتىيدا بۆ گەياندىنى نەم نىسلامە و بانگەوازى نەم
دینە گەورە و پې خىر و بەرە كەتە بۆ خەلکانى تر.

ئەوان وا بىريان دەكردەوە كە تو بۇويتە ئىياندار، پىويستە بانگەوازى
خەلکى بىكەيت بۆ ئەوهى كە خۇت پىنى گەيشتۇويت لە خىر و چاکە، نەگەر
دینە كەت راستە و خوا و پىغەمبەر ﷺ و نىسلام راستە و ھەلتىرىتۇوە
بە راستى، ئىتىر چۈن ھەولى خەلکى تر نادەيت بىن بۆ نەم دینە، نەم كارە لە
پىتناوى كۆكىردنەوەي چاکە و خىردا نىيە تەنها، بەلكو فەرزە. راستە نوىز و

١٢٦ - عن التّعْمَانِ بْنِ تَشِيرٍ رَجُلَّهُمْ مُؤْمِنٌ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَثُلُّ الْقَائِمِ فِي حُدُودِ
اللَّهِ، وَالْوَاقِعُ فِيهَا كَمَّلٌ قَوْمٌ أَسْتَهْمُوْا عَلَى سَفِينَةٍ، فَصَارَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا، وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا،
وَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَنُوا مِنَ الْمَاءِ مَرُوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَا حَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا
حَرَقًا وَلَمْ نُؤْذَدْ مِنْ فَوْقَنَا. فَإِنَّ رَبَّكُوْهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلْكُوْا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخْدُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجْوَا
وَنَجَوَا جَمِيعًا / رواه البخاري.

پۆزۇو و زەکات و حەج پاداشتى لەسەر وەردەگرىت بە كىرىنى، بەلام فەرزە لەسەرتەت كە بىكەيت، واتا بەو واتايە نىيە گەر بلىتىت من نايكمەن و پاداشتم ناوىت، بەلام با سزا نەدرىم، ھەرگىز شتى وا ۋۇونادات بىلکو بە كىرىنى پاداشت وەردەگرىت، بە نەكىرىنى سزايدە و تولەت لى دەكىتتەوە، ئەگەر نەچىتە بوارى كافر كىرىن، كە پەنا بەخوازۇر ترسىاك و سەرگەردانى دەبىت، كۆتايمىكەى لە دۆزەخ دايە بە هەتاكەتايى، واتا كە دەلىن فەرزە لە سەرمان، واتا ئەركى سەرشانمانە وەك فەرمانبەرىك ئەركە كان و فەرمانە كانمان جى بەجى بىكەين.

بۇيە ترسى ھەيە بپرواتە بوارى كافر كىرىن لەبەر ئەوهى زانايان دەلىن بە واژەنinan لە نويىزىكىرىن و زەکات دان مەرۆف كافر دەبىت، دەشىت ئەم باسى بانگەوازە بپرواتە ھەمان خانە و (كاتە گۈرىيەوە).

بە بىن بانگەواز تاکە كەس خرالپ دەبىت، دواى ئەوهىش كۆمەلگە و ھەممۇ ئۆممەتى سەر زەوى، لە پىتناوى بانگەوازدا فتوحاتى ئىسلامى ئەنجامدرا و مۇسلمانان بىلەو بۇونەوە بە پۆزىتىدا و پۆزەھەلات و باكۇر و باشۇوردا فەتحى فارس و رۇم و باكۇرى ئەفرىقا و ئەندەلوس و ھيندىستانيان كرد.

بەلام ماوهى ۲۰۰ - ۲۵۰ سالە مۇسلمانان لە پىنگەدى دەسەلاتيانەوە وازىيان لە بانگەواز ھىتىا، پۆزىتىدا و پۆزەھەلات زالبۇون بەسەرياندا، ناتوانان پارسەنگى خۆيان لە بەرانيئەر سەنتەرە كانى ھىزى جىھاندا رابىگەن و ھەممۇ دنيا زالبۇو بەسەر زياندا و لەسەر دەمى تەتارو مەغۇل خراپتە.

فتواتی نیسلامی بانگهوازکردنی به نیسلام ئامانجیکی بنه‌ره‌تی و سره‌کی بوو بوقیرکردنی خه‌لکی بهم دینه، هاوه‌لان به فهرزی سه‌رشانیان ده‌زانی که ده‌بیت بانگهواز بکهن، وه‌کو سوننت و خیر و چاکه زیاده ته‌ماشای بانگهوازه‌که‌یان نده‌کرد، بله‌کوئه‌رک و فه‌رزه وه‌ک نویز و پوژوو و زه‌کات و حجه.

پیشتر ئاماژه‌مان پنداوه که هاوه‌لی به‌ریز ره‌بیعه‌ی کوری عامر، وته‌یه‌کی زور نایاب و جوان له بدرانیه‌ر سه‌رکرده‌ی فارسه‌کاندا ده‌لیت، ئەم هاوه‌ل بپریزه‌یه کیک بوو له و هاوه‌لانه‌ی که ولاتی فارسی فتح کرد، له‌گه‌ل رؤسته‌م و سه‌رکرده‌ی سه‌ربازی فارس گه‌یشن به‌یه‌ک رؤسته‌م لئی پرسی بوجی هاتونن بوقیره؟

ره‌بیعه‌ی کوری عامر زور به‌قولی دیدنیکی موسلمانانه بوقیان بوقی روونکرده‌وه و وته‌ی: (القد ابتعثنا الله) ئەگه‌ر جوان وردبینه‌وه له وشه‌کان به چاوى لیکولینه‌وه ته‌ماشای بکه‌یین وشه‌ی (ابتعثنا) ته‌نها بوقی ناردنی پیغمه‌بران به کاردیت خو نه داوای پیغمه‌برایه‌تی نه کردووه، ده‌شزانیت دوای پیغمه‌بر محمد ﷺ به‌رپرسیاریه‌تی هیچ پیغمه‌بریکی تر نایه‌ت، ئەی چون وشه‌ی (ابتعثنا) به کارده‌هیتت له برامبه‌ر رؤسته‌مدا؟

له ولامدا ده‌لیتین: ئەم ئوممه‌ته هەلگری په‌یامی پیغمه‌برانه و پیغمه‌بری خوا محمد ﷺ به‌رپرسیاریه‌تی له نهسته‌ماندایه تا پوژی قیامه‌ت، تاکی ئەم ئوممه‌ته ده‌بیت بانگهواز بگه‌یه‌نن که کاری پیغمه‌بران بوو له را بردوودا.

له ئىستادا ئەركى سەرشانى خەلکە كەيە كارى پىغەمبەر ئان بىكەن، چونكە كارى پىغەمبەر ئان فېرىكىرىنى خەلکىيە و دواى پىغەمبەر محمد ﷺ پىغەمبەرى تر نايەت، كەواتە ئىمەت ئومەمەتە كە كارە كەي جەنابىيان ئەنجام ئەدەين پەوهەند لەدواى پەوهەند بۇ بانگەوازىرىنىان بۇ لاي خواى پەروەردگار و دينە كەمى.

جهنابی په بیعه‌ی کوری عامر ده لیت: خوای گهوره ناردووینی بو ئه وهی
مرؤفه کان پزگاربکهین، (لقد ابتعثنا الله لنخرج العباد) هه مهو مرؤفه کانی
سه رزه‌وی، په یوه‌ندی نیبه نهم دینه به سه‌ر عه‌رهب، تورک، کورد و فارس،
هه مهو خه‌لکی ده بیت پزگاریان بیت.

پرسیاره که ئەوھىءە لە چى رزگاريان بىت؟

له وه لاما: نهركى سه رشانمانه و گهردنى خەلک لە ئەستۇماندايە بۆ
ئەوهى پزگاريان بکەين لە بەندايەتى كردىنى بەندەكان و بە كويىلە بۇونيان، بۇ
ئەوهى بىنە بەندە خواي پەروەردگار (النخرج العباد من عبادة العباد الى عبادة
رب العباد) خۇ فارسە كان كىسرايان نەدەپەرسىت، هەرۋە كوچۇن خەلکى ژىرى
دەسەلاتى پۇم قەيسەر يان نەدەپەرسىت، بەلام هەموو قەيسەر و كىسرا كان،
ياسا و رېسايان بۇ گەله كانيان دادەنا و دەبۈو بە گۆزىرى پېسا و ياسا كانى
ئەوان بېرون، بىن گومان ياسا و قانونە كانيان هەموو دېرى ويست و ئيرادەي
خواي پەروەردگار بیوو.

لە تەرازاووی ئىسلامدا ھەركەس ياساي داپشت بۇ خەلکى ئەوە بە
بەندايەتى ھەزمار دەكىيەت، بۇيە كە ئىسلام ھات فەرمانى كرد بە مۇسلمانان
كە خواي پەروەردگار پادشا و مەليكە و ھەر زاتى بەرزى ياسادانەرە، ھەمۇو
خەلکى دەبىت بىتىه ژىئر فەرمانى خواي موتەعال، بە مەنهەجى ئەو زاتە
كاربى肯 و لەسەرى بېۋن، تابىت سەرىپىچى خوا بىكىيەت و ئەوەي فەرمانى
پېتىرىدۇوە دەبىن بىكىيەت، ئەوەي پېتىرىلى كەردىوە مۇسلمانان خۇيانى لىنى
بەدوور بىگرن، بەم كەسانەش دەوتىيەت بەندەي خواي موتەعال بە پاستى و
حەق.

كەواتە مۇسلمانان خاوهنى ئەركىيە گەورەن، ئەركە كەشيان زۇر پۈون و
ئاشكرايە، كە دەبىت بەندەكان لە كۆيلەي بەندەكانى تر پىزگار بىكەن و
بىانكەن بەندەي خواي پەروەردگار، تاكو بىنە خەليفە و جىڭىرەوەي حۆكم و
ياساي پەروەردگار لەسەر ئەم زەۋىيەدا.

جا ئەگەر بەندايەتىيە كە حسى بىت و لە سەر بونىادى ھەستەكان بىت،
ياخود بەندايەتى و مل كەچبۈون لە دىزى خواي پەروەردگار، لە كۆتايى:
وته كانى ھاوهلى بەرىز رەبىعەي كورى عامر لە بەرانبەر پۇستىمدا فەرمۇسى:
ھاتووبىن خەلکى لە ئازار و ئەشكەنجه و زولم و زۇرى ئايىنەكانى تر
پىزگاربىكەن كە ھەمۇوى دەستكىرىدى مەرۇقىن بۇ دادىپەرەرە ئىسلام، لە
تەسکى و زىنجى دنياوه بۇ مەودايەكى فراوان و پان و بەرينى دنيا و قىامەت.

(من جور الأديان إلى عدل الإسلام، ومن ضيق الدنيا إلى سعة الدنيا والأخرة)

ئەمە ئەركى ئۆممەتى ئىسلامىيە كە سەركىدەي بەرپىز پەبىعەي كورى عامر لەم ئىسلامەدا تىگەيشتۇوە، نەك ھەر بەتهنە ئەو بەرپىزە بەلگۇ ھەموو ھاۋەلە بەرپىزە كان ئەوه بەئەرك و ئامانجيان دەزانى، ئىمعەش لەم كىتىيەدا دەمانەۋىت ئەوه بىگەيەنинە ھەموو ئىيەندارىتك و لە بانگەواز بۇ ئىسلام ھەرگىز بىن ھيوا نەبىت، ھاۋەلان ھەرگىزا و ھەرگىز بىن ھيوابىي و نانومىدى پۇوي تىنە كەدبۇون ھەمىشە بە ھيوا و نومىدەوە بانگەوازىيان دەكرد.

ئەوان چەندجار دەگەراندەوە بۇ لاي يەك كەس و بانگەوازىيان دەكرد، كەواتە ئەگەر توش دەتەۋىت، بىيىتە پىزى بانگخوازان دەبىت، ئەگەر كەسىكت بانگ كرد بۇ ئىسلام كۆل مەدە بە جارىتك و دووجار و ۱۰ جار بەردهوام بە بۇ ۱۰۰ جارى تر نەوه كار و فرمانى مۇسلمانە بە گشتى كە بەو شىتوھ كاربىكەن، ھەنگ ھەرچەندە ھەنگۈينە كەى بەرن، بەلام ئەو كارى خۇى بەردهوام دەكات و ھەنگۈينى تر دروست دەكتەوه، پىويستە بە لايەنى كەممەوە چاولە ھەنگ بىكەين و وەك ئەوان كاربىكەين، لە ئىدارە و بىنخىستن و چاودىرى و ھيوا و نومىد بەرزى.

بۇيە لە بانگەوازدا بىن نومىدى و بىن ھيوابىي نىيە، چونكە مافى بانگخواز لاي خواي پەروەردگار پارپىزراوه، بانگخواز پاداشتى لاي خواي پەروەردگار بىت، ئىتىر چۈن كۆل ئەدات و واز لە بانگەوازە كەى دەھېتىت.

ناشىرىت بلىنин بەخوا فلانە كەس ھيدايەت وەرناڭرىت، بە جارىتك دووجار وازى لى بھېتىت، كارى ھەموو ئىيەندارىتك بەردهوامىيە لە بانگەواز،

دهشیت شیوه و نوسلوبی بانگه واژه که بگویند، نه کو بن هیوا و نانومید بیت
و کول بدھیت له به رچی؟

له بدرئه وهی دله کان له تیوان په نجهی موباره کی خودان، به ئاره ززووی
خوی هه لیاندھ سورینیت، وهلامی داوه ئهوه پاداشت زوره، ئهگدر وهلامی
نه دایه وه پاداشت لای خوای په روهدگاره و خوای موته عالیش ده فه رموونیت:

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَخْبَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴾^(١) القصص

واته: پیغامبری خوا ﷺ (نه بو طالیب) ای مامهی له سرهمه رگدا
بوو پی فه رموو: ئهی مامه بلن لا إله إلا الله شایه تیت بو ددهم له پرۇزى
قیامهت، زوره ولیدا که موسلمان بیت بهلام (نه بو جه هل و عه بدوللا کوری
ئه بیث نومهیه) له ولی بوون و وتبان: نایا واز له دینی (عبدالمطلب) دینی!
پیغامبری خوایش ﷺ دیفه رموو: ئهی مامه، بلن: لا إله إلا الله
شایه تیت بو ددهم له پرۇزى قیامهت، ئه وانیش دهيانووت نه کهیت موسلمان
نه بیت، ئه ویش موسلمان نه بیو به کافری مرد، خوای گهوره ئه نایه تهی
دابه زاند: ئهی (محمد) به دلنيابی تو ناتوانی هیدایه تی که سیک بدھی که
خوشت ئه ولی، خوشە ویستی سروشتنی نه ک شەرعی، چونکه زور بھرگری له
پیغامبری خوا ﷺ ده کرد، یان پیت خوشە نیمان بیتني بەلکو خوای
گهوره خوی هیدایه تی هه ر که سیک نه دات که ویستی لئی بیت و ئه و که سه
شایه نی هیدایت بیت خوای گهوره زاناتر بھوهی که کئی شایه نی ئه وهیه که
هیدایت و هربگرت.

کهواته بانگهواز بهدوو شیوه ده کریت، بانگهوازی موسلمان و بانگهوازی
کافر و خوانهناس، بانگهوازی موسلمان به ئامۆژگارى و بەرزکردنەوهى ئیمانى
و زیاتر پایەندبۇونى.

بانگهوازی کافر بۇ ھیدايت دان و گەپانەوهى بۇ ئىسلام و دینى خواى
مۇتەعال بانگهوازى ئەوانەى كە نازانن خوا بەحەق و پاستى بناسن وە كو
نمۇونە يەھود، نەسرانى، مەجوس، موشىيکە كان، ھىندوسە كان و...ھەتى
ئەمەش ئەركى سەرشانى موسلمانانە و دەبىت رايىپەپىنن.

هاوهلان ھەموو ژيانىان بۇ بانگهواز بە كارھەنباوه.

بانگهواز لاي ئەبوبەكرى صديق

ژيانى ئەبوبەكرى صديق -زەزامەندى خواى لەسەر بىت- لەسەر بىنەماى
بانگهواز بۇو، بگەلە لەو ۋۆزەوهى موسلمان بۇوە ھەموو ھەموو ژيانى بۇ بانگهواز
تەرخان كردووه، بەپاستى ھەموو جولە و كارىتكى بۇ ئەم دىنە بۇوە، خۆى كە
ھەستى بە شىرىنى ئەم بانگهوازە كرد، حەزى كرد بۇ خەلکى بگوازىتەوە و
خەلکى تريش تامى شىرىنى بانگهواز بکەن، بەپاستى وايە، خواى گەورە
لىتى قبول بکات، منىش ھەستم بەو شىرىنى و خۇشى بانگهوازە كرد، خواى
گەورە لەيان وەربىگەرت و پاداشتە كەى لە قيامەت وەربگۈرين (آمين).

ئەبوبەكرى صديق ھەموو تەمەنى لەم دىنەدا چەن كاتىزمىرىنگ بۇو، بەلام
چونكە ھەستى بەرپرسىاريەتى ھەبۇو، خىرا بى دوودلى كەوتە بانگهواز و
ئەوانەى پەفيق و خۇشەويىسى بۇون خىرا چوو بۇ لايان ھەوالى ئەم دىنەى

پیدان، ههستی فهرمان به چاکه و پیگری له خراپهی راسته و خو بُو دروست بوو، خبرا چووه لای عوسانی کوری عهفان، زوبیری کوری عهوم، سه عدی کوری نه بی وه قاص، طه لحدی کوری عوبهيدوللا و عه بدوه حمانی کوری عهوف نه م پینج هاوه له نالیم له يه کم پوزی نیسلام بونی، به لکو يه کم کاتزمیری مسلمان بونی نه م پینج مزدهه دهی به هه شته با نگ کرد بُو نه م نیسلامه، نه م هاوه له به ریز و سه رکردانه هه موو قورسایی نیسلام و با نگهوازه کهيان له سه رشانی خویان هه لگرتبوو، هه رهه مانه بون توانیان نه دينه به دنياد بلا و بکنه نه و خه لکی فیری خواناسی و دينداری بکنه.

خو نه بوبه کر نیتر واژی نه هينا به يه کم پوز دواي نه و نده تری با نگ کرد بُو نه دينه و چالاک تر بوو، له وانه نه بوبه يده جه راح، عوسانی کوری مه عظون، نه رقه می کوری نه رقه می مه خزومی هه رووه ها نه بی سه له مهی کوری عه بدو لنه سه د.

هه روا ساده و سانا نیبه که ده لین نه بوبه کر له دواي هه موو پیغه مبه ران به رزترین و پله به رزترین مرؤفه، له به رنه وهی له يه کم ساتی مسلمان بونیه وه ج هه ول و تیکوشانی کی گه ورهی کرد بُو نه دينه و با نگهوازه کهی له کاتیکدا پله و پایه خوی بین به رز بوه وه.

نه وانه که نه بوبه کر با نگی کردن بُو نیسلام مسلمان بون، هه رچی کاریکی خیبر و چاکه بکهن، پاداشته کهی ده گه پیته و بُو نه بوبه کری صدیق، بُو نموونه کاتیک عوسانی کوری عهفان سوپای ثاماده کرد به ۷۰۰ و شتر و تروتفاقیه وه، پاداشته کهی بُو نه بوبه کریشه، وه کو عوسان یاخود عوسان

مزگه و تی پیغمه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم-ی سه رله نوی دروست کرد و هه، پاداشته کهی بُو
ئه بوبه کریشه، کرینی بیری (بوماه) و له پاداشته کهی ئه بوبه کر به شداره، که
هه مهو ئه مانه لمبارهی که سایه تی عوسمان خوی هه مهوی کراون و بیت ئه وهی
له پاداشتی عوسمان که مبیته و ده چیته سه ر پاداشتی ئه بوبه کر، به هیچ
شیوه يه ک به خه یالیش هه زمار ناکریت، جا بیجگه هه مهو خنیر و چاکهی
ئه وانی تریش، بُو نموونه زوپیری کوری عه وام ده چوو بُو جیهاد بُو به رگری
له ئیسلام و له پیناوی خودا ده چووه میسر، لیبیا، فله ستین یاخود له عتراق
و شام، به هه مان شیوه پاداشته کهی ده روات بُو ئه بوبه کر، ئه و هاوه لانه هه ر
مندالیکیان پهروه رده کرد بیت پاداشتی ئه بوبه کری تیدایه، واتا عوروهی کوری
زوپیر و عه بدولای کوری زوپیر چ خنیر چاکه و جیهادیان کرد بیت بهشی
ئه بوبه کری تیدایه، هه رووه ها ئه بوعوبه یدهی جهراح و ئه وانهی تریش، ئه وان
هه ر که سینکی تریان بانگه واز کرد بیت پاداشته کهی بُو ئه بوبه کریشه.

بیهینه بدر چاوی خوت له گه ل ئه و ناونهی که با سهان کرد، ئه وانه شی که
با سهان نه کرد و هه سه ره لامستی موسیمان بُو هه مهو له گه وره پیاوان
و ژنانی هاوه لانی پیغمه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم.

بیجگه له وهی ئه م پیاوه بدرز و بدریزه خوش ویستی پیغمه مبه ری خوا یه
صلی اللہ علیہ وسلم، هه رچی پاره و سه روهت و سامانی بُو به خشی له پیناوی
بانگه وازی ئیسلامی به سه دان خه لکی کویله و همزاری ئازاد و تیز ده کرد،
خه لکی له ئه مرؤدا هیوایدت و سه رقالی تری هه یه، ئه بوبه کر و هاوه لان
سه رقالیان به دین و بانگه وازه که یه وه بون، به تایبیت ئه بوبه کر، هه مهو باش

لە و تە تىنگە يشتبۇون و لە خۆياندا پىادەيان دەكىد، دەيانوت (ھاتۇوين بۇ ئەوهى خەلکى لە بەندە و كۆيلە، بەندە كانە وە رىزگار بىكەين بۇ بۇون بە بەندە ئى خواى پەروەردگار، (ابتعثنا اللہ لىخراج العباد من عبادة العباد الى عبادة رب العالمين).

كاتىك نەبوبە كر بىنى بىلالى كورپى رەباھى حەبەشى بىتپەرسىت بۇو خىترا چۈوه لاي و بانگى كرد بۇ ئىسلام و ئەويش مۇسلمان بۇو، لە پىناوى خواى گەورە ئازار و ئەشكەنجه ئەدرە، خىترا نەبوبە كر خۇى پىزگارى كرد و ئازادى كرد، لە ئازار و ئەشكەنجه قورپەيش پىزگارى كرد، بىن ئەوهى چاوهپروانى سوپاس و پاداشت و سەرۋەت و سامان بىت، ئەوهى دەيويست تەنها پەزامەندى خواى پەروەردگار بۇو.

ھەرروھا نەبوبە كرى سدىق عامرى كورپى فاھيرە ئى نازاد كرد لە كۆيلايەتى و ئەويش خىترا مۇسلمان بۇو و هاتە ناو دينى ئىسلام، ھەرروھا زەنیرە خاتۇون و كچەكە ئى پىزگار كرد لە دەستى كافرانى قورپەيش و مۇسلمان بۇون، زۇرىتك لە پىاوان و ژنانى پىزگار كرد كە ئازار ئەدران بە دەستى قورپەيش و زالىمە كانى شارى مەككە، ھەمۇو بە ھۆكارى خۆشەويىسى و پېتىز ئەبوبە كر هاتە ناو ئىسلام و پابەندىبۇون، پاداشتەكە ئى ھەمۇو دەگەرتىھە بۇ جەنابى ئەبوبە كرى صدىق بىن ئەوهى لە پاداشتى ئەوانىش كەم بکات.

دايىكى پومان كچەكە و كورپەكانى عەبدوللە، ئەسما و عەبدولەھەمان، بەلام خاتۇو عايىشە بە مۇسلمانى لە دايىك بۇوە، پاشان دايىكى بانگھەيىشت كرد بۇ ئىسلام و پاشان ئەبو قوحافى باوکى كە ناوى عوسماھ و ئەبوبە كرىش

ناوی عهدوللایه و اته ئهبو به کری صدیقی کوری ئهبو قوحافه ناویان
(عهدوللای کوری عوسمان)ه.

هر له بەر ئەم کاره يە ئەگەر بىت و ئىيانى پىوانە بکەين كىشانى زياتره له
بەرانبەر ئىيانى هەموو ئومەمەتە كەدا

ئەزانن چۈن و بۆچى؟!

لە بەر ئەوهى ئەم ئومەمەتە هەر چاکە يەك بکات دەچىتە سەر حەسەناتى
ئەبو به کر و اته: هەموو مۇسلىباتىك باڭگەواز بکات يان كارى چاکە و خېرى
بکات دەچىت بۆ ئەبو به کر، چونكە يەكەم جار ئەو كارى بە ئىسلامەوه دەكەد
و خېرى چاکە و باڭگەوازى دەست بىن كردووه.

ئەگەر تو ھەلسىت دوو رەكعات نوتىز بکەيت، ئەبو به کر پاداشت
و هەردەگىرىت لەو دوو رەكعاتنى تو، ئەگەر پاره يەك بىبەخشىت لە پىناوى
خوادا، ئەوه ئەبو به کر پاداشتى لەسەر و هەردەگىرىت، هەر كەسىك لە
فەلەستىن، عىراق، شام، شىشان و ئەفغانستان جىهاد بکات پاداشتى
ئەبو به کرى تىدا يە، ئەگەر كىتىيىك يان زانستىك بلاو بکەينەوه، ئەوا بە
دىلىيايىه و بەشى پاداشتى ئەبو به کرى تىدا يە، خۇ ئەگەر و تارىك بىدەيت، يان
سېدىيەك، لىنىكىك لە يوتىوب يان هەر خېرىتىك بىگەيەنتى بەشى ئەبو به کرى
تىدا يە.

ھەموو ئەمانەيى كە باسان كرد بىن گەيشتوه بە ھۆكاري باڭگەواز،
بلاو كەرنەوهى دىنە كە و فەرمان بە چاکە و پىتگرى لە خراپە بۇوه ئەو ھەموو

خیر و چاکه به که به پاستی هیچ ئه قل و خه يالئیک ناتوانیت پهی، پی به ریت،
که نه بوبه کر به دهستی هیناوه، تنهها کود و نهینیه که‌ی بانگه واز بwoo بو دینی
خوا.

طوفه یلى كورى عەمرى دەوسى بانگه وازى بو دینى خوا

يەكىك بوبه له گەوره پیاوانى هۆزى دەوس، كه به هۆزىتكى يەممەنى
ناسراون و دىته شارى مەككە، خەلکى شارى مەككە پىيىدەلین: گوئى بو محمد
صلى الله عليه وسلم مەگرن چونكە وته کانى سىحرە و جادووت لىن دەكات، ئەويش له
دللى خوى دا دەلى: خاوهن ئەقلم و نەگەر وته کانى جوان بwoo وەرى دەگرم،
نەگەر به كەلک نەھات وازى لىن دەھىنەم، كاتىك پېغەمبەر خوا صلى الله عليه وسلم
دەبىستىت و گوئى بو قورئان دەگرتىت پاستە و خۇھەست دەكات كە ئەم و تانە
وتهى مرۆف نىيە، خوشى شاعرىتكى ليزان و به توانا دەبىت، له دواى گوئى
بىستى قورئان، پاشان موسىمان دەبىت و خوى دەلىت: سوپىند به خواتا ئىستا
گۈنم له وتهى وەها جوان و چاک نەبوبه، هېچ شىتىك بەرانبەر بەم و تانە نىيە.

(قَالَ فَلَا وَاللَّهِ مَا سَمِعْتُ قَوْلًا قَطْ أَحْسَنَ مِنْهُ، وَلَا أَمْرًا أَعْدَلَ مِنْهُ)

دواى نەوهى كە شايە تومانى هینا و تى: ئەم پېغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم
من دەگەريمەوه بو ناو عەشرە تەكم، پاشان ئەم پېغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم
من لە هۆزە كە مدا گوئى بو گىراوم، هۆزە كەم بە قىسم دەكەن، بانگىيان دەكەم
بو ئىسلام، (يَا ئَيُّ اللَّهُ، إِنِّي أَمْرُؤٌ مُطَاعٌ فِي قُوَّىٍ، وَأَنَا رَاجِعٌ إِلَيْهِمْ وَدَاعِيهِمْ إِلَى
الْإِسْلَامِ).

داخو له ماوهیه کی وا که مدا چی فیر بوبیت و اهزو کهی بانگ ده کات
بو ئم دینه؟ به لام ههستی قول و تیگه یشتني فراوانی، راسته و خو ئوهی
بی به خشی که ئم دینه دینی بانگه وازو گهیاندنه!

دلنیام زوریک له نیمه و مان یان زوریک له مولیانان به گشتی زور
زانستی دینی له طوفه یلی کوری عهمری دهوسی زیاتر و زیاتری پییه، ئوهی
که زانی له نیسلام ههموو چهند ساتیکی کم بwoo له خزمەت پیغەمبەر
صلی اللہ علیہ وسلم دا بwoo، چهند نایه تیکی قورئانی بو خویندەو و بwoo خاوەنی ئەو
ھهسته، به لام زوریک له نیمه پؤژانه قورئان دەخویندەو و یان (حافظت) ای
ھهموو قورئانه و زانستی زوری پییه، به لام وە کو بەرد وایه له جینگای خویدا
چەقیو و وشهیدک له دەمی نایه تە دەرەوە، هەبە به سەدان فەرمودەی
پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم -ی له بەرە و شەرح و زانیارى تەواوى له دەقە کە هەبە،
به لام هەلی دەگرتەت و له بوخچەی میشکى دایناوە، هېچ کەس سوودى لى
وەرناگرى، لەوانەشە سوودى لى وەنەگرتەت، طوفەیەلی کوری عهمرى
دهوسى هېچى نەزانى له نویز و زەکات و پۇژۇو، تەنانەت هېچ باسیکى
دیارى کراوى له گەل خۆى ھەلنى گرت، تەنها ئوه نەبیت، کە زانی دینە کە
پاسته و پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم حەقە، قورئانە کە وەحیبە، بەوەندەو دەگەپیتە وە
بانگه وازى نیسلام ده کات. ئەو بwoo نەستىرەی نیسلام بە کومەلینک زانیارى
کەم تواني بکەوتە جولە بو ئم دینە، جياوازى له گەل خەلکى تردا ئوه یە
نەوانەی کە ناجولىن بوق ئم دینە دەمن و له گەل خۆلدا ناو لاشەيان ون
دەبیت، نەو جياوازى يە گەورە کە نیوانى ھاوهلان و خەلکى ترە.

طفه یدل له دواى چهشتني شيرنى نىسلام بۇ بانگهوازه كەى خىرا
گەرایەوە بۇ ناو ھۆزە كەى و خۆشەویستانى و كەس و كارى تاڭو بانگيان
بکات بۇ ئەم دينه، ئەو بەوهندە وازى نەھينا كە ئەم خىر و بەرە كە تە تەنها بۇ
خۆى بىت و خەلکى تر سوودى لى و بىگرن، پيوىستە ھەموو خەلک سوودمه ند
بن لەم خىرە به سەرياندا بېرىت.

كاتىك گەرایەوە بۇ ناو ھۆزە كەى لە ولاتى يەمن خىرا دەستى كرد بە¹
بانگهواز كردن و خۆى پوودا و باس و بەسەرهاتە كەمان بۇ دەگىپىتەوە و
دەفرمۇويت: كە گەرامەوە باوكم بەرەو پېرم هات بۇ بېشوازىم، باوکى
پياونىكى پىرى بە سالاچۇو بۇو، خىرا وتى: بابه لىم نزىك مەبەورە، نە تو لە
منى و نە منيش لە تۈم.

باوکى وتى: بۇچى چى بۇوە كورە كەم؟!

طفه یيل وتى: من موسلىان بۇوم!

باوکى وتى: دەي كورە دينە كەى توش ھەر دينى منه و باوکى راستەو خۇ
موسولىان بۇو.

بىنگومان ئەم شىتوھ و ئوسلوبە لە گەل كەسوکارى ئەو كەسانەي كە شارەزا
نин لە دين و پەخنە گېيت زۇر قورس و سەختە و ناشىت، بەلام بەھەر حال
سوپاس بۇ خوا بەرھەمى ھەبۇو، ھەمان ئوسلوب و شىتوھ بەكار ھەتىايەوە
لە گەل خىزانى، وانە: ھاوسەرە كەى، خۆى دەگىپىتەوە دەلىت: ھاوسەرە كەم
هات بۇ لام چىم بە باوکم و تەنۋەشم بە و ت، ئەويش موسلىان بۇو، لە دواى

موسلمان بعونی و تی: ئهی نهترسم له شەپى ئه دىنەمان، طوفەيەل و تی: لىنى
مهترسەو من گەرەنتى ئەوهەت ئەدەمنى.

دوو جار لەم جۇرە ئوسلوب و شىۋىيە يە سەركەوتتوو بۇو لە باڭگەوازە كەيدا،
بەلام ھەمۇو جارتىك بەم شىۋىيە يە سەركەوتتوو نايىت، خۆى دەفەرمۇویت:
(دەوس)ام باڭگ دەكىد بۇ ئىسلام زۇر خاۋ بۇون وەلاميان نەداوه، بەم شىۋىيە
قورسە، خەلکى باڭگ دەكىد بۇ ئىسلام، بەداخەو يەك كەس وەلامى
نەدايەو و كەس موسىلمان نەبوو، گەرايەوە بۇ لاي پېغەمبەر ﷺ دەرسى و
فەرمۇوی: ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ دەرسى گۈپىرايەلٰم نىن و
سەرپىچى دەكەن، نايەن بۇ ناو ئىسلام و پەدى ئەكەنەوە، دوعايانلىكە با
له ناو بچن.^{۱۲۷}

ئەو پېشىتر ھۆزە كەى زۇر خۆش دەويىست، بەلام كە زانى ئىسلام وەرنაگىن
و پەددى ئەكەنەوە، ئەو دەيوىست شىرىينى و شادى و خۆشى ئەم بنەمالەيان
بۇ بىگوارىتەوە، بەلام وەريان نەگرت ئىتىر ھېيج پەيوەندىيەكى ئەوتولە تىوانياندا
نەما، بۇيە ئەو خۆشەويسىتىيە گۇرا بۇ ئەوهى داواى لە پېغەمبەرى خوا
ﷺ كە دوغا لە دەرسى بکات و لە ناو بچن، چونكە ئىھان و ئىسلام
وەرنانگىن.

پاشان پېغەمبەرى خوا ﷺ لە دوای ئەوهى گۈى بىستى و تەكانى
طوفەيەل بۇو، پېغەمبەرى خوا ﷺ دەستى بەرزىرىدەوە بۇ ئاسمان و

۱۲۷ - يا رسول الله ﷺ، إن دوسا فَعَرَضْتُ، رأيْتَ، قَادِعُ اللَّهِ عَلَيْهَا۔

خه‌لکی هه‌موو وايان زانی پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ به وته‌ي ده‌وسی دعوا
ده‌کات و خه‌لکه که وتيان: تازه ده‌وس له ناو چوون.

پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ خاوهن ره‌حم و پر رينمويه، جه‌نابيان
پينداگيری له مافي نهفس و مانده‌وه هي‌داي‌ه‌تیان ده‌کات، نه‌ک تنه‌ها بو عه‌ره‌ب
به‌لکو بو هه‌موو جي‌هان و خه‌لکی به گشتی، به تاي‌ه‌تی هوزی طوفه‌يل،
کات‌تیک خوش‌ه‌وي‌ستهان ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و فه‌رم‌ووی: خواي په‌روه‌رد‌گار
رين‌مویی (ده‌وس) بکه و بیان‌ه‌تینه ناو ئی‌سلام، پاشان فه‌رم‌ووی: به طوفه‌يل،
بگه‌ریزه‌وه بو ناو هوزه‌که‌ت و بانگه‌وازیان بکه، به‌لام و شه‌یه‌کی‌تری بی‌ی
فه‌رم‌وو: زور ناسک و جوان بwoo، که هه‌موو کیش‌هی (ده‌وس) و طوفه‌يلی
چاره‌سهر کرد.

و شه‌که‌ش بریتی بwoo: له‌وه‌ی فه‌رم‌ووی: نه‌رم و نیان به له‌گه‌لیاندا!^{۱۲۸}

دياره طوفه‌يل باسى چونه‌ييه‌تی موسى‌لماں بونی باوک و خيزانه‌که‌ی بو
پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ گي‌پاوه‌ته‌وه که چي روویداوه، به‌لام له‌گه‌ل
هوزه‌که‌يدا سه‌ركه‌وتوو نه‌بووه به‌و شيوه‌يه، بو‌يه پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ
نمأزگاری کرد که له‌گه‌ل خه‌لکدا نه‌رم و نیان به، به ره‌حم به له‌گه‌لیاندا،
چونکه باشترين رىگا بو بانگه‌واز له‌گه‌ل خه‌لکی ساده و گشتی‌دا نه‌رم و نیانی
و ئي‌حترام و په‌حمه‌ته.

۱۲۸ - رَفَعَ يَدَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ: اللَّهُمَّ إِهْدِ ذَرْنَا وَأَنِّي بِهِمْ، ثُمَّ قَالَ: لِلْطَّفَلِ
إِذْجِنْ إِلَى قَوْمِكَ فَلَاذْعُنْهُمْ، وَأَرْفَقْ بِيْهِمْ.

پاشان طوفهيل ده گيريتهوه ده ليت: گدرامهوه ناو خهلكى (دهوس) او
بانگهوازم ده كرد تا پيغامبه رى خوا ﷺ هيجرهتى كرد بۇ شارى مەدینە،
ماوه يەكى بىچۇو تا كاتى جەنگى خەبىئەر تاكو ھەموو خەلکى (دهوس)
مۇسلمان بۇون، (٨٠) خىزانى لە گەل خۆيدا هىتىنا بۇ شارى مەدینە و لەوئى
نىشتە جىبىون، پيغامبه رى خوا ﷺ لە دەستكەوتە كانى خەبىئەر بەشى
دان.

ئەوكاتەي كە مۇسلمانان خەريكى جىجاد و بونىادنانى دەولەت و
حوكومەتە كەيان بۇون، طوفهيليش سەرقالى بانگهواز بۇو، لە گەلياندا و كە
سەركەوت لە بانگهوازە كەيدا (٨٠) مائى لە گەل خۆى هىتىناو خستىه سەر
خىرو تونانىي مۇسلمانان، باسى ئەوه ناكەين (٨٠) كەس هىتىنا بېت، باسى
(٨٠) خىزان دەكەين كە زماھىيە كى زۇرە، لەو سەرددەمەدا خىزانە كان زۇر
گەورە بۇون.

پاداشتىكى زۇر بۇ طوفهيل نۇوسراوه، توانى زۇرتىرين پاداشت و
حەسەنات بۇ خۆى كۆ بکاتەوه، ھەر كەس لەوانە نوئىزىك بکات، يان لە
پىناوى خودا بېخشى يان جىجاد بکات، ئەوا بەشى (طوفهيلى تىدايە، بەلکو
ئەوهى شەھىد بۇو لە پىناوى خودا، طوفهيل پاداشتى شەھىد بۇوه كەي
وەرددە گرىت، طوفهيل لە ماوهى ئەو چەند سالەي پابردوودا توانى خىر و
چاکەيە كى زۇر كۆ بکاتەوه.

داخۇ چەند سال بە سەفر ئىمەدا تىپەر بۇو بىت؟

بان چهند له زانست و زانیاری لامان کو بوته و که له که بووه؟!

ئایا زه کاتی ئه و هه موو زانیاری و زانسته که له لامانه داومانه؟!

ئایا زه کاتی ئه و چهند ساله تمهنی خۆمانداوه که له ژیانداین؟!

ئایا زه کاتی ئه و دینه مان داوه که وهرمان گرتووه و پى عەزىز بووين؟!

ئایا زه کاتی ئه و هیدايەتمان داوه که خۆمان وەرمان گرتووه؟!

ئایا زه کاتی ئیيانی خۆمان داوه؟!

زه کات تەنها له پاره و سەرهەت و سامان نادریت، بەلکو دەبیت زۆر شت
ھە يە زه کاتی لى بدریت!

چەندمان له خەلکى فىرى ئىسلام كردووه ئىسلاممان بىن ناساندوه؟

بە چەندىن كەس ئەم ئايىنەمان گەياندووه؟

وامان كردووه له چەند كەس كە ئىسلاميان خوش بویت؟!

ھەموو ئەم پرسىارانه با له خۆمان بکەين بزانىن، له چەندىاندا سەركەوت و توو
بووين؟!

نه زانن طوفەيلى كورى عمرى دەوسى كىنى هيينا له گەل خويدا له ناو ئەو
خېزانددا بۇ لاي پىغەمبەرى خواصى الله عىتىپورىسى؟!

ئەبوھورەیرە گوگلی ئىسلام، ئەگەر تەعىبىرە كەم دروست بىت و گونجاو بىت بۇ ھاوه لانى بەرىزى پىغەمبەرى خواصلالله عَبِيَّوْسَلَّ ، ھەرچى خېر و چاكە يەك بىت بۇ ئەبوھورەيرە، طوفەيل بەشدارە لەگەلىدا بىئەۋەسى يەك پاداشت و ئەجر لە ئەبوھورەيرە و كەم بىئەۋە، ئەبوھورەيرە ھەوت ھەزار فەرمۇودەي پىوايەت كردووه، زۇرتىرين فەرمۇودە لە ناو خەلکىدا ناسراون، فەرمۇودە كانى ئەبوو ھورەيرە يە بهەمان شىيە پاداشتەكەى بۇ طوفەيل دەپوات، ئەگەر بانگەوازى طوفەيل نەبوايە لەوانە بۇو ئەبوھورەيرە نەبوايە ئەو ئەستىرەيدى جىهانى ئىسلامى شاناژى پىيەوه بکات، بەلام كىن ھەيە ئىستا لە موسىلانان ئەبوھورەيرە نەناسىت، ئەگەر نەھاتايەتە ناو ئەم دينە، ھىچ كەس ناوى نەدەزانى و خۆل و خاڭ ناوه كەى ون دەكرد.

يان ناوى نەبوو لە ھىچ لەپەرەيدى كى مىژۇودا و نەدەبوو ئەو ئەستىرەى كە ئىستا بۇونى ھەيە، ئەگەر موسىلانان ھەر لەپەرەيدى كە لە سەھىھى بۇخارى و مۇسلىم، يان كىتىيە كانى سوننەنى ترمىزى، نەسائى، ئەبو داود، ئىبىن ماجە، شافعى، موطەنلى ئىيام مالىك، موعجەمى طەبەرانى و...ھەندى، ھەمۇوى پېرە لە پىوايەتە كانى ئەبوھورەيرە پەزامەندى خواى لەسەر بىت.

يان ھەر كىتىيەكى (سىرە) ياخود سوننەت، يەك لەپەرە نابىنېتەو بەشى ئەبوھورەيرە ئىتىدا نەبىت، ھەمۇ ئەم گەورەيى و خېرى ئەبوھورەيرە دەگەپىتەو بۇ بانگەوازە طوفەيلى كورى عەمپى دەوسى كە فەرمانى بە چاكە كرد، رېنگىرى دەكىد لە خراپە، ئەوەش بانگەوازە لە ئىسلامدا كە خواى پەروھەر دەفەرمۇوتىت:

﴿وَمَنْ أَحْسَنْ قَوْلًا مِّنْ دَعَا إِلَىٰ اللَّهِ وَعَمِلَ صَلِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾ فصلت

واه: کن هه یه وتهی لهو که سه باشتربیت که بانگی خه لکی نه کات بو لای یه کخواپه رستی و گوپرایه لی خوای گوره، و تراوه مه بهست پنی بانگده رانیشه که بانگی خه لکی ده کهن بو نویز کردن، خویشی کرده وهی چاک نه کات، نه ک وه ک نه که سانهی که فهرمان به خه لکی ده کهن به چاکه و خویان نایکهن، به رهه لستی خه لکی ده کهن له خراپه و خویان ده یکهن، نه لیت: منیش یه کیکم له موسلمانان.

بانگه واژی عه لی کوری نه بو تالیب

هاوه لان له هیچ کات و شوین و جیگایه کدا واژیان له بانگه واژ نه هتیناوه ته نانهت له جه نگیش دا بهرامبه ر به دوزمنه کان، زور جه ختیان ده کرده وه له سه ر بانگه واژی دوزمنه کانیان له خاکی جه نگدا و هتینایان بو دینی خوای په روهه ردگار.

نه موویان نه مه نهجه پر په وشت و جوانه له پیغمه بر ﷺ ۵۰ وه فیر بون، فیری عه لی کوری نه بو تالیبی کرد له جه نگی خه بیده ردا که پیش جه نگ بانگه واژ بکات و فرموموی: کاتیک ده چنه خاکی دوزمن و له مه یدان دا سه رهتا بانگیان بکهن بو نایینی پیروزی نیسلام، فیریان بکه که ئه رکیان چیه و ده بیت چی بکهن له کاتیکدا یه هود ناحه زترین که س و شهه فروشترین که س بون بو دزایه تی کردنی نیسلام و پیغمه بر ﷺ و موسلمانان له دوای خیانه ته یه ک دوای یه که کانی به نو قهینو قاع و به نو نه زیر و به نو

قوپه‌یزه، که چی هیشتا پیغامبری خوا ﷺ به نیامی عدی ده فه رموونت: بانگه وا زیان بکه، پاشان به نیامی عه لی فرمود: سوتند به خوا نه گهر کسینک هیدایت بدریت له سدر دهست، نهوا باشتر و خیرتره لهوهی که خاوه‌نی هه رچی خوشی و مولکی ئه دو نیایه بیت، ياخود باسی جوزنک له و شتره ک زور ده گمن و هر کس هه بیت جنگای شانازیه له ناو عده بدا، چونکه يه ک کس له يه هود مسلمان بیت پیغامبری خوا ﷺ پتی خوشتره لهوهی که بکوژرنت و بپرواته دوزه خ^{۱۲۰}. عه لی کورپی نه بوو تالیب هه میشه له هه موو جه نگیکیدا دزی بیباوه‌ران بانگه وا زی ده کرد.

بانگه وا زی خالیدی کورپی وه لید

له گوپه‌پانی يه رموک دا يه کیکه له جه نگه کان دزی روم له ناوجه‌یه يه رموک، خالیدی کورپی وه لید سه رکرده‌ی نهو جه نگه بوو، له گه ل نه بو عویه‌یده‌ی جه پراخ، هه موو سوپاکه له بعراهمبریه کدا راوه‌ستان و دزی يه کتر و ناما دهی جه نگکردن بوون، يه کیک له سه رکرده کانی سوپای روم هاته ده ره وه ناما دهی خوی ده رپری بو جه نگ و بانگی سه رکرده مسلمانانی کرد، خالیدی کورپی وه لید وه کو شیر بوی ده رپری، زور لهوه ده چوو پلاتیکی

۱۲۰ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَوْمَ خَيْرٍ لِأَعْطِيَنَ الرَايَةَ رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيْ يَدِيهِ فَذَكَرَ أَنَّ النَّاسَ طَبِيعُوا فِي ذَلِكَ فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدَرِ قَالَ أَيْنَ عَيْ؟ فَقَالَ عَلَى رَسُولِكَ انْفَذْ حَتَّى تَنْزَلَ بِسَاحِتِهِمْ، فَإِذَا أَنْزَلْتَ بِسَاحِتِهِمْ فَادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ وَأَخْيِرُهُمْ بِمَا يَجْبُ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَقِّ أَوْ مِنْ حُقُّ اللَّهِ فَوَاللَّهِ لَإِنْ يَهْدِي اللَّهُ بَكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمُرِ التَّعَمَّدِ رَوَاهُ البَخَارِيُّ وَالْمُسْلِمُ.

ترستناک له ژیر سهرياندا ده بیت بُو کوشتنی خالید، بهلام خالید بن دوو دلی
بُوی چووه مهيدان و ئاماده يي خوي نيشاندا بُو (جهرج)اه ناوي سه رکرده ي
پرم بعوه، هردودوكيان نزيك بوونهوه له يه كترى تا ملى ئه سپه كانيان له گەل
يه كتر تىكەل بعوه، ئەم نزيك بوونهوه له جەنگدا بُو گفتۇگىيە و هردودولا
ده بیت ئەمان بدهنه يه كترى و خيانەت نەكەن له كاتى گفتۇگىدا.

جهرج به خالیدی وت: پاستم بین بلنی و دروم له گه لدا مه که، چونکه پیاوی نازرا هه رگیز درو ناکات، پاشان هه لم مه خلله تینه به وشه و قسهی سیاسی، چونکه پیاوی به ریز په یامی خوا بلاو بکاته وه که س ناخله تینیت، تایا له لایهن خواوه بو پیغه مبهره که تان ﷺ شمشیرت بو هاتووه له
ناسانده؟

پاشان ئەو شمشیرە داوه بە تۆ بۆیە تا ئىستا له هىچ جەنگىكدا شىكستت
نه خواردووه؟

پرسیاریکی زور سه بره له خالید ده کریت چونکه زور سه رسامه به همه مهوو
سه رکه و تنه کانی خالید واي نایبینیت هیزی موسلمانان له چه ک و
جبهه خانه یاندا بیت، چونکه خالید هر سه رکه و توو بوو چی به رانبه ر فارس دا
وله به رانبه موشريکه کاندا، به همان شیوه پومیش، ئیتر بؤیه جه رج توشی
شوک بووه، سه رسامه به خالید، بؤیه سوئندی ئه دات. له وه لامدا خالید زور
به ساده بی ده لیت: ئه وهی تو باسی ده که یت پووی نه داوه نه شمشیر له ئاسمان
دابه زیوه و نه هیچ، بؤیه زور به ساده بی ده لی: نه خیر.

جهرج دهليت: نهی بوقچى ناونزاویت به شمشیرى خوا؟!

ئيتر ليرهدا خاليد زانى جىنگاكە له جەنگ دەرچووه و جىنگاى بانگهوازه،
بويه بەو پەرى بىر فراوانى و توانا و هېزى وشە وەلامى ئەداتەوە، چونكە
شمشير ھيندەي وشە بەھيز نېيە، دەيويست بانگهوازى جەرج بکات بۇ
ئىسلام، چونكە له ناو دلىدا مەيلەتك و خوشەويستىيەك ھەيە بۇ ئىسلام، بە
پىچەوانەوە شك و گومانى ھەيە لە پۇرم و دينەكەي، بەم جۆره بانگهوازه
ئەگەر ھەستى پى بکات بەشىتكى زۆر گەورە و ئەرتىنى و ھيوا و ئومىدى زۆرە،
پاشان جۈرنىكە له بەدەست ھەتنانى سوود و قازانچ، لە ھەمان كاتىدا سوپا لە
ھەر دوولا وەستاون بۇ جەنگ، داخۇ دەبىت خاليدى كۈرى وەلید ج
وەلامىك بەداتەوە !؟

خاليد وتى: خواى موتەعال پىغەمبەرىكى بۇ ناردين له ناو خۆماندا،
بانگهوازى كردىن، لىيى ھەلھاتىن. دژايەتىيان كرد ھەموو لاكان، پاشان
ھەندىتكە لە ئىتمە بپواي بىن كرد، شۇتنى كەوتۇن، ھەندىتكىيان بە درۆمان زانى و
لەن دووركەوتىنەوە، من لەوانە بۈوم كە بە درۇم دەزانى، پاشان لىيى
دووركەوتىنەوە.

بويه ليرهدا بەم رپووداوه دەستى پى كرد دەيويست بە جەرج بلېت: منىش
وە كو تو بۇو، پاشان قىسە كانى بۇ تەواو ئەكەت و خاليد دەفەرمۇوتىت: خواى
گەورە دلى كردىنەوە، ئەقل و مىشكەمان كرايەوە، بە ھيدايەتى ئەم دينە ھاتىنە
ناوى، بە يەعەتمان دايە پىغەمبەر ﷺ، لە كاتى بە يەعە تە كەماندا پىغەمبەر

صلی اللہ علیہ وسّلّه پتی فه رموم: تو یه کنکی له شمشیره کانی خوا دژی موشریک و
خوانه ناسان به کاری بهینه.

پاشان دوعای بُو کردم بُو سهرکه وتن، بهو هُوكاره ناونرام به شمشیری خوا
لهو کاته وه دژی موشریکه کامن و زور توندم له سه ریان.

جهرج وتی: خالید بانگه واژه که تان داوای چی ده کات؟

خالید وتی: شایه تیدان به تاک و تنهای خوای په روهردگار و بپروا هینان
پتی و هه رووهها به پیغه مبهه ره که شی صلی اللہ علیہ وسّلّه، دان نان بهو کار و عیاده تانه
لای خوای گهوره وه هاتوون.

جهرج وتی: ئهی نه گهر که سینک نهوهی نه ويست وهلامی نه دایه وه؟!

خالید وتی: ده بیت (جزیه) بدات و نیتر پاریزراوه.

جهرج وتی: ئهی ئه گهر جزیهی نه دا؟

خالید وتی: خوی ناما ده بکات بُو جه نگ تا کوتایی ژیانی ده یکوژین یان
ده مانکوژن.

جهرج وتی: ئه گهر که سینک هاته ناو ټیوه جینگا و مه کانه ده پیزی چون
ده بیت؟

حالید وتى: هەممۇ وەك يەك واين ئەوهى خواى گەورە لە سەرمانى
داناوە، شەريف و عەبدو گەورە و بچۇوك ھەممۇي پىادەي دەكەت و ھەممۇ
يەكسانىن.

جەرج وتى: ئەوهى دىتە ناوتان دەبىتە خاوهنى پاداشت وەكو ئەوانەي
ئىۋە پاداشتى دەبىت؟!

حالید وتى: بەلى، بىگە لە ئىمەش باشتە.

جەرج وتى: من چۈن دەتوانم يەكسان بىم لەگەل ئىۋەدا، لە كاتىكدا ئىۋە
لە پىشەون و پىشكەوتۇن؟

حالید وتى: ئىمە ئەم دىنە و پىغەمبەرە كەيان بىنى و بەيعەتمان پىدا، ئەو
لە ژياندا بۇو لە خزمەتىدا بۇوين، وەحى لە ئاسپاھو وۇ دەھات، ئاگادارى
دەكەدىنەوە لە قورئان، تايىت و موعىزىزە كانمان بىنى، ئەو راستى و دروستى
حق بۇو بە چاۋ بىنیان، گۈئى بىستى ھەممۇ ھەواالە كان بۇوين، مۇسلمان
بۇوين و گۈزپايدەل و بەيعەتمان دا، بەلام ئىۋە ئەوهى بىستان نەتان بىنيوھ لەو
سەرسورەتىنەرانە و لەو بەلگە و حوجە بەھىزانە، بۇ ئىمە ھەممۇ حوجە بۇو لە
سەرمان، بەلام ئىۋە كە دىنە ناو ئەم دىنە ئىيان بە حەقىقتى دەھىنن
نېيەتە كە تان زۇر لە ئىمە بەرزىرە و فەزلى زىاتە.

جەرج وتى: سوينىدت ئەدەم پاستگۇ بىت لە گەلەمدا و ھەلمناخەتىنىت و
دەلەوايم ناكەيت؟

خالید و تی: سوتند به خوا پاستکو بوم له گه لند و ئه وهی و تومه خواي په روهردگار ئاگاداره به سه رمه وه.

پاشان جه رج به خالیدی وت: فیری نیسلامم بکه، خالید زانی دلی پر له نیمان چوو بوناو ریزی سه ریازگه کهی و ئاوى هینا و فیری دهستنورئی کرد و دوو رکعات نویزی ته ویه يان کرد.

پاشان بوبه موجاهید و له گەل خالید هیرشیان بردە سەر یۆم و ئەمو پۆزە جەنگی کرد تا له پۆزئا بوندا شەھید بوبه چەممەتی خواي لى بیت، نویزیکی فەرزى نەکرد، تەنها دوو رکعات نویز نەبیت له ژيانىدا^{١٣}!

١٣ - تقول الرواية: وخرج (جرجه) وهو أحد الأمراء الرومان الكبار من الصف- أي من صف المشركين في ميدان المعركة- واستدعي خالد بن الوليد، وكان من الممكن أن يقول سيدنا خالد، وهو قائد الجيش إن هذه مؤامرة أو مكيدة تدبر له، ويراد منها قتلها، ولكنه رجحه ما كان يتردد على الإطلاق إذا طلب أحد لقاءه أو منازلته في ميدان الحرب، فجاء إليه حتى اختلفت أعناق فرسيهما، وقد أمن كل منهما صاحبه، فقال جرجه: يا خالد، أخبرني فاصدقني، ولا تكذبني، فإن الحرج لا يكذب، ولا تخادعني، فإن الكريم لا يخداع المسترسل بالله، هل أنزل الله على نبيكم سيفا من السماء، فأعطاكه فلا تسله على أحد إلا هزمتهم؟ القول، قال خالد: لا.

قال: فهم سيف الله^٩

خالد قال: رجحه: إن الله بعث فينا نبيه، فدعانا، فنفرنا منه، ونأينا عنه جميعا، ثم إن بعضنا صدقة، وتابعه، وبعضنا كذبه، وباعده، فكنت فيمن كذبه، وباعده. لماذا يقول سيدنا خالد هذا الكلام؟ ويدرك أنه كان من كذب وباعد رسول الله في بداية الأمر؟

إنه يريد أن يقول لهذا القائد إني كنت مثلك أحارب المسلمين، وأقاتلهم، ولكن هداني الله إلى الإسلام، وربما تكون أنت كذلك، ويكلم خالد رضي الله عنه يقول: ثم إن الله أخذ بقلوبنا، ونواصينا، فهدانا به، وبأيعنة، فقال لي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْتَ سَيْفٌ مِّنْ سَيْفِ اللَّهِ سَلَّمَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ، وَدَعَا لِي بِالنَّصْرِ، فَسَمِيتُ سيفَ اللَّهِ، بذلك فأننا من أشد المسلمين على المشركين.

قال جرجه: يا خالد إلام تدعون؟

قال: إلى شهادة أن لا إله إلا الله، وأن محمدا عبده ورسوله والإقرار بما جاء به من عند الله عز وجل.

قال: فمن لم يحببكم؟

قال: فالجزرة وننعم.

قال: فإن لم يعطها؟

قال: نؤذنه بالحرب، ثم نقاتلها.

قال: فما منزلة من يحببكم، ويدخل في هذا الأمر اليوم؟

قال: منزلتنا واحدة فيما افترض الله علينا شريينا، ووضعينا، وأولنا، وأخرنا.

قال جرجه: فلمن دخل فيكم اليوم من الأجر مثل ما لكم من الأجر، والآخر؟

قال: نعم وأفضل.

قال: وكيف يساويكم وقد سبقتموه؟

قال خالد: إنما قبلنا هذا الأمر عنوة، وبأيعنا نبيينا، وهو حي بين أظهرنا، تأتيه أخبار السماء، ويخبرنا بالكتاب، ويرينا الآيات، وحق لمن رأى ما رأينا، وسمع ما سمعنا أن يسلم وبأيع، وإنكم أنت لم تروا ما رأينا، ولم تسمعوا ما سمعنا من العجائب، والحجج، فمن دخل في هذا الأمر منكم بحقيقة، ونية كان أفضل منا.

قال جرجه: بالله، لقد صدقني، ولم تخادعني، ولم تألفي؟

قال: تالله لقد صدقتك، وإن الله ولـي ما سألت عنه.

نهوه مانای بانگهوازه به تیگه یشتني هاوه لان، هیچ شتیک نهبوو به پنگر
له بهردم بانگهوازدا لای هاوه لان، نیمان هینانی يه ک تاکه که س لای
هاوه لان زور گرنگه زور به بهاتر بووه له هرچی سهروهه و سامان و
گنجی دنیايه، نهودوزمنه بینراوهی که رقیان لئ بوقتهوه و جهنگیان کردوه
له چركه ساتیکدا بووه خوشه ویسترين که س و برایان له دلیاندا. نهوان بهم
شیوه یه تیکوشانون بو دینی خوای پهروه ردگار، نهوان په زامنه ندی خوايان
لیبیت خوشی و شادیان بو خله لکی سه رذوه ویستوه و به نه رکی سه
شانی خویان زانیوه، به جوانترین شیوه و باشترین شیوه ئەنجامیان داوه،
ویستوویانه خله لکی بکنه بهنده خوا له کویلا یه تی مرؤفه وه، فهرمانیان و
ئاره زووه نه رکی سه ر شانیان نهوه بووه که خله لکی بەرن بەرهه و به هه شت و
دووريان بخنه نهوه له ئاگری دوزه خ، باشه ئە گهر (جهرج) له پیزی پرم دا
بکوژرایه چی یووی ئەدا؟!

بى گومان كافر بون و بو ئە بدی له ناو دوزه خ دا ئە ما يوه.

فبعد ذلك قلب جرجه الترس - فهو حق هذه اللحظة على استعداد للقتال، ولكن بعد
أن سمع هذا الكلام وبعد أن دعا خالد إلى الإسلام - قلب الترس ومال مع خالد وقال: علمي
الإسلام، فمال به خالد إلى فسطاطه، فشن عليه قربة من ماء، ثم صلّى به ركعتين وحملت
الروم مع انقلابه مع خالد، فركب خالد وجرجه معه، فضرب فيهم خالد، وجرجه من لدن
ارتفاع النهار إلى جنوح الشمس للغروب، وصلّى المسلمين صلاة الظهر، وصلاة العصر إيماء
وأصيّب جرجه .

وبسحان الله استشهد، ولم يصل إلا الركعتين اللتين صلاهما عندما أسلم.

باشه نه گهر خالید نه وکاته‌ی تهرخان نه کردایه و نه و همول و تیکوشانه‌ی
نه دایه، بانگه‌وازی نه کردایه نه نجام چی دهبوو؟!

ینگومان دوزه‌خ بُو جه‌رج ده‌نوسراء، چونکه خالید نه‌ده‌کوژرا، له‌بهر
نه‌وهی که‌س ناتوانیت شمشیری خوا بشکنیت، به‌لام بُو نه که‌ستک له
کافرانی پُرم له جه‌نگی یه‌رموک کوژرا، به‌لام نیستا که ناوی جه‌رج ده‌بهین،
ده‌لئین: په‌حمه‌تی خوا لی‌بیت، لاپه‌ره کانی میزرووی میزروونووسان پر بُوتله‌وه
له ناوی جه‌رج و باسی بُو تهرخان کراوه، که ته‌منی له نی‌سلامدا هه‌مو و چه‌ند
کاتزمیریک بووه پاشان شه‌هید بووه.

جیاوازه‌که زور زوره، نه و جیاوازیه گهوره‌یدش بانگه‌واز دروستی کرد
فرمان به چاکه و پینگری له خراپه.

نه گهر نهم نوممه‌ته نه و کاره له دهست بدات له بانگه‌واز ده‌بیت چی پووه
بدات؟ یاخود هر له بنه‌ره‌تی نهم نیمتیازه‌ی نه‌بوایه، نه‌وه به دلنيایه‌وه نه
نوممه‌ته هر زووه له ناو ده‌چوو و ناوی نه‌ده‌ما، جا تیگه‌یشن له بانگه‌واز به
دید و تیگه‌یشن و تیپوانینی هاوه‌لان زور گرنگه بُو زیانی به شیوه‌یه کی گشتی
بومان پوون بویه‌وه دید و تیپوانینی هاوه‌لان بُو بانگه‌واز، هه‌روه‌ها له چونیه‌تی
بانگه‌وازی نه‌وانیشان زانی، که ناسراوه به فیقهی بانگه‌واز بُو دینی خوای
موته‌عال، زانیشان که نه‌وان چه‌نده جه‌خت ده که‌نه‌وه له سدر فرمان به چاکه
و پینگری له خراپه، به‌لام هه‌مو و نه‌مانه‌ی که باسما کرد به روحنیکی برایه‌تی
و جتبه‌جیان ده‌کرد، بوو بوون به برا، نه گهر نه و برایه‌تیه نه‌بیت، هه‌رگیز
کارکدن و بانگه‌واز ناگاته نه‌نجام، نه‌وه کو وه کو نیستا، دوو بانگه‌وازی

ناسراو نابىن كە هاواكاري تەواوى يەكترى بکەن، ئەو بىتجىگە لە سەلەفى،
ئەشەرى، صۇنى و ناوەكانى تريش كە ھەمووى دزى يەكترن، ھەر لە ناو
سەلەفييە كاندا چەند پارچەن، بىتجىگە لەوهى لە زېرەوھەموو دزى يەكترن،
ئەو بانگەوازىك تۆزىك سەركەوتتوو بۇو، سبحان اللە لە جىاتى
هاواكاري كەدنى ھەزار و يەك لەمپەر دەخەنە سەرپىڭاكەي، جارى بە ناو
و ناتورە بۇھىتىنەت ئىنجا چەكى دەستى نەخۇيندەوارەكان، خىرا دەلىن:
عەقىدەي تەواو نىيە، خۇشى كە وا دەلىت نە ئەزانىت بىرۇ باوهەر چىيە نە
شارەزاي بۇو، بەلكو خۆي وىزانە.

بە ھەرحال بۇ تەواوكىدىن پېۋەكەمان دەبىت باسى برايەتى هاوهەلان
بکەن كە چۈن بۇونەتە پشت و پەنای يەكترى.

ماکوان کهربیم

تابلوی پانزه‌یه‌م:

برایه‌تی نیوان هاوه‌لان

به‌ردہ‌وام لهم تابلویانه‌دا به دواى مه‌شخه‌لی پیگای هاوه‌لاندا ده گه‌پرین،
دواکارم له په‌روه‌ردگار پیگای نهوانه‌مان نیشان بدادت بمانگه‌یه‌نیته
(الفردوس الأعل) و به‌هه‌شتی به‌رین.

لهم تابلویه‌دا به دواى تیگه‌یشتنتیکی نوئ ده گه‌پرین، نه‌ویش له سهر
برایه‌تی نیوان هاوه‌لان.

هه‌روه‌ها تیگه‌یشتنتیکی نوئی نیسلام له سهر خودی برایه‌تی له نیوانی
مرؤفه‌کاتدا، پاشان بزانین هاوه‌لان چون مامه‌له‌یان کردووه له گه‌ل چه‌مکی
برایه‌تی، نه‌م تیگه‌یشتنه نه‌گدر نه‌یه‌ته دی و اتا بن برایه‌تی هه‌رگیز نومدت
دروست نایت، که‌واته برایه‌تی پوکنیکی گرنگی نیسلامه‌تی و نیهانه.

که ته‌ماشای ژیانی پتغه‌مبهر ﷺ ده‌که‌ین پول و کارکردنی
هه‌مووی له برایه‌تی نیوان موسلماناندا ده‌بینته‌وه کاری نه‌وه بوو خوشه‌ویستی
و برایه‌تی له نیوانی موسلماناندا دروست بکات.

له واقعی نه‌م‌رقدا برایه‌تی له سهر بنه‌مانی نیسلامه‌تی دروست نایت به
داخه‌وه، به‌لکو پیوری تر زور بق برا بون. لهو پیورانه بربین: خزمایه‌تی،
عه‌شیره‌تگه‌رایی، زمان و په‌گه‌ز و کوردايدتی و عه‌ره‌بچیتی...هتد.

گومان نیبه لهوهی که برایه‌تی لهناو خه‌لکی کومه‌لگایه کی صالح و چاکو پته و دروست ده کات، بونیاد و بنه‌رته‌تی نیسلامی و نوممه‌ته‌که‌ی له سدر بنه‌مای برایه‌تیه، نه‌گدر برایه‌تی نه‌بیت هه‌رگیز دانامه‌زرت، پنجه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسّلّ کاری يه‌که‌می برایه‌تی بwoo، بونیادی نا له نیوانی هاوه‌لاندا له شاری مه‌ککه، بیلال و نهبوهه کری کرده برا هه‌موو نه‌وانی تریش، زورنک له نیمه وا ده‌زاتیت که برایه‌تی نیوان موسلمانان له شاری مه‌دینه‌وه سه‌رجاوه‌ی گرتوه، به‌لام له راستیدا له مالی نه‌رقمه‌ی نه‌بی نه‌رقم، له يه‌که‌مین باره‌گای موسلمانان برایه‌تی سه‌رجاوه‌ی گرتوه پولی پنجه‌مبه‌ری نازدار صلی اللہ علیہ وسّلّ دوای ناساندنی يه‌کتابه‌رسنی، راسته‌وحو خو کارکردن بwoo له سهر برایه‌تی له نیوان موسلمانان، چونکه نه‌گدر نه‌و گیانی برایه‌تیه نه‌بواهه هه‌رگیز رنکختنه سه‌ره‌تایه کان دروست نه‌ده‌بوون.

هه‌روا به ساده و سانایی پنجه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسّلّ نه‌یفه‌رموو: نیاندار بو نیاندار وه کو بونیادی دروستکردنی خانوو بینا و قه‌لایه، که گه‌یشنن به‌یه ک يه‌کتری به‌هیز ده کمن^{۱۳۱}.

وشی (البنيان) له فرموده که هاتووه که له راستیدا به‌لاگه و به‌یانیتکی جوان و رنک و پنکه له رسته که‌ی پنجه‌مبه‌ردا صلی اللہ علیہ وسّلّ یان فرموده که‌یدا، جوانی ته‌شبیهه که‌ی که چواندوویه‌تی به بینا و باله‌خانه نه‌م نوممه‌تی نیسلامه، جا ناسته‌مه بونیادی بینا و باله‌خانه‌ی گه‌وره بکه‌یت، نه‌و چیمه‌نتو

.....
۱۳۱- عن أبي موسى الأشعري روى عنه قال النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: المؤمن لِلْمُؤْمِنِ كَالثَّئِيَانِ يَشُدُّ بَعْضَهُ بَعْضًا، ثُمَّ شَبَكُ يَنْ أَصَابِعَهُ رواه البخاري.

و بان جوره له خوّل که ده گه‌پریته و پیویستی به شتی تر هه به تا به هیزی بکات،
نه گه ر بینا و و باله خانه کدت چهند نهومی بwoo نهوا چیمه‌نتو و شیش و
که رهسته‌ی زورت پیویسته بق به هیزکردنی بونیادی باله خانه کدت، ئه و بونیاده
له دامه زراندنی کومه‌لگه‌ی نیسلامی و نوممه‌ته که‌ی برایه‌تیه.

هد رگیز چاوه‌پوانی نهوه ناکریت نوممه‌تی نیسلامی بین برایه‌تی
دامه‌زرت، ته نانه‌ت کومه‌لگه و حیزبی نیسلامیش. خوای موته‌عال
ده فه رموویت:

«إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْرَوٌ فَاصْلِحُوْا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَأَنْقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْجَمُونَ» الحجرات

واته: ته نها باوه‌پداران برای راسته قینه‌ی یه‌کترن، تیوه‌یش صولح و
ناشته‌وای بکهن له نیوان برآکانتاندا، ته قوای خوای گهوره بکهن به‌لکو
خوای گهوره په‌حمتان بین بکات.

نه گه ر ته ماشای ناید ته که بکهین به پن داگیری و نیسپات هیناوه‌تی، به
راستی نیانداران برای یه‌کترن، هیچ چاکه‌یه ک پوو نادات له ناو نوممه‌تدا
به بین برایه‌تی.

له سره‌تای دروستکردنی بونیادی کومه‌ل و جه‌ماعه‌تی موسلمانان له
شاری مه ککه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له سه‌بنه‌مای برایه‌تی بونیادی ناو
خوش‌ویستی خسته نیوانیان و هه‌موویانی له جنگایه‌کدا کو کرده‌وه که
یه‌کتریان خوش بورویت و برایی یه‌کتری بکهن.

پاشان له شاری مهدينه دا ههر له سهر ئه و بوئاده کاري کرد و خه‌لکي
شاری مهدينه که پيکهات بوون له دوو عه‌شيره‌ت و هوزى سهره‌کي به ناوي
(ئه‌وس و خه‌زره‌ج) هردووکيان پيشتر جه‌نگيان بwoo به يه‌کوه، پيغه‌مبه‌ری
خوا صلی الله علیہ وسّلّم کردنیبه برا و ناوي نان ئه‌نسار، دواي ئه‌وه موجاهيدیش کرده
برای ئه‌نسار.

هه‌موو ئه‌وه ناكوكى و پا جياواز يانه‌ي هه‌يان بwoo له نيوانياندا لاي برد،
ته‌نها ئه‌وه نه‌بوو که پيکده‌وه ژيانى ئاشتىانه بژين، به‌لکو خوشەويستى و
بەزەمى خسته نيوانيان، بوونه برای پاسته قىنه له بەر خاترى خواي موتەعال،
ته‌نانه‌ت برايەتى نيوان ئه‌نسار و موجاهيد گەيشتە پاده‌يەك که ميراتيان له
يەكترى وەردەگرت، له كۆتايىدا هه‌موو نيشتىانى عەرەبى کرده برا، هەر له تىرە
و بەشه‌كانى عەرەب به گشتى له ئه‌وس و خه‌زره‌جي که له قەحطانى بوون
له گەل يەمه‌نېيە كان که يەك تىرە بوون، پاشان له گەل عەدنانىيە كان که
بنەرەتىان قورەيش بwoo پاشان هەر له موزەيىه، كەنغانى، غەسانى و...هەندى.

كارى کرد تا بوونه برای تمواو و خوشەويستى خسته نيوانيان، له دواي
ئه‌وهى که برايەتى له نيوانياندا رەگى داكوتا و پەنگى دايەوه، ئىنجا هه‌موو
بوونه تاكى چاکەخوازى دەولەت و دەسەلاتى دامەزراند، له سەرەتاوه له
شارى مهدينه و دەستى پىتكىد تا هه‌موو جىنگا يەكانى گرتەوه و پاشان
خىلافەتى ئىسلامى له سەر دامەزراند، برايەتى كارى كۆمەلسازى كارېتى
سەرەکى پيغه‌مبه‌ر صلی الله علیہ وسّلّم بwoo.

نه گهر ته ماشای زوربه‌ی دروشمه‌کانی هه‌موو په‌یوه‌ستن به کاری
کومه‌لکاری و له سه‌ر بنه‌مای کومه‌لگا کار ده‌کات، جهخت له سه‌ر
خوشویستن و به‌زهی و میهربانی ده‌کاتوه.

نویزی جه‌ماعdet: خوای په‌روه‌ردگار له و نویزه‌دا پاداشتی زیاتر
ده‌به‌خشیت به که‌سالیک که له مزگه‌وت و له گه‌ل موسلماناندا نه‌نجامی‌ بدا،
تا که‌سیک به ته‌نها و خوی له مالله‌وه یان له مزگه‌وت نه‌نجامی‌بدات، به‌لکو
بیست و حه‌وت پله زیاتره له نویزی تاکه که‌سی، هزکاره‌که‌ی ده‌گه‌پیته‌وه بق
په‌یوه‌ندی کومه‌لسازی له تیوان موسلماناندا.

دانی زه‌کات: ئه‌مه‌ش بق خه‌لکی تره و بق کاری تاکه که‌سی نیبه، به‌لکو
ده‌به‌خشیت تا خه‌لکی تر سوودی لئ و هر بگریت، که‌واته زه‌کاتیش دروشمی
تاکه که‌سی نیبه.

حج کردن: وه کو کونگره‌یه کی سالانه‌ی موسلمانانه که گه‌وره‌ترین
کونگره‌یه و له هه‌موو جیهانه‌وه خه‌لکی دینه ئه و جینگایه و کو ده‌بنه‌وه هه‌موو
سالیک.

جیهاد کردن: کاری یه ک که‌س و دوو که‌س و چه‌ند که‌س نیبه به ته‌نها،
به‌لکو جیهاد کاری نوممه‌ته له هه‌موو ولاتان جینگا‌کانی جیهادی نیسلامی.

بانگه‌واز: هه‌روه‌ها کاری کومه‌لکاری ده‌ویت، که بانگه‌واز هه‌بوو ده‌بیت
نه‌وهی گونی بق ده‌گریت، واتا و هرگرانی بانگه‌وازه که کومه‌لیک که‌س بن،
هه‌روه‌ها و هرگرتنی زانست ده‌بیت عالم و قوتایی هه‌بیت.

شورا و مه جلیسی حمل و عهد، پیویستی به کومه‌لئیک که‌سی تایبه‌تمه‌ند
هه‌یه، هه‌مو و شتیک له نیسلامدا پیویستی به خه‌لیفه بونی مروف له سهر
زه‌ویدا، نه‌وهش پیویستی ته‌واوی به کاری کومه‌لسازی هه‌یه، ته‌نانه‌ت
چه‌مک و تیگه‌یشتی به خه‌لیفه بونی مروف له سهر زه‌ویدا نه‌ویش پیویستی
ته‌واوی به کاری کومه‌له، پیویسته خه‌لکاتیک خه‌ریکی کشتوكال بن،
خه‌لکاتیک له بواری پزیشکی و ته‌ندرستی خه‌لکاتیکی‌تر له بواری
داهینان و ته‌کنه‌لؤژیا، خه‌لکاتیکی‌تر به کاری بازرگانی...هتد.

پیویسته له نیوانی نه‌م کومه‌لأندا سه‌رکه‌وتن رwoo بدات، مه‌بسته‌ست هه‌مو و
چینی کومه‌لگه‌یه، نه‌گهر خوش‌ویستی و گیانی برایه‌تی، می‌هره‌بانی نه‌بیت
هه‌رگیز سه‌رکه‌وتن به‌رهه‌می باشی به دهست نایه‌ت و پیویستیان به هاوکاری
یه‌کتری هه‌یه، هاوکاریش له سهر بنمه‌مای برایه‌تی دروست ده‌بیت، نه‌و
برایه‌تیه‌ش پیویستی به په‌یوه‌ندیه کی توند و تول هه‌یه، نه‌ویش که خودی
نیسلامه که‌یه.

ده‌بیت نه‌وه باش بزانین که هه‌میشه ململانی له نیوانی حمق و باطل‌دا رwoo
نه‌دادات، چونکه نه‌مه سوننتی خوای په‌روه‌ردگاره، نه‌و ململانیه‌ش پیویستی
به و‌حده‌تی نیوانی نه‌هلی حمقه که بتواتیت رwoo به‌پرووی نه‌هلی باطل‌بیته‌وه.

نه‌گهر ململانی له نیوانیاندا دهستی بین‌کرد، نایا نه‌هلی حمق و خواناسان
سه‌رکه‌وتتو ده‌بن نه‌گهر له نیوان خویاندا کاری دوزمناکاری و بوغز و پق له
نیوانیاندا هه‌بیت، نایا ده‌توان بدره‌نگاری نه‌هلی باطل بیته‌وه به دلیاوه
هه‌رگیزاو هه‌رگیز سه‌رکه‌وتن رwoo نادات، هه‌میشه نه‌هلی باطل زال ده‌بیت،

نهوهش حالی نه مپرتوی ئوممه‌ته که مانه، باشترين نموونه له دواي گهرده‌لولي
نه قصا كه حه ماس نهنجامى دا، خوا جه زاي خيريان بدانه‌وه له جياتى نهوهى
هاوکاري بکريين، كه چى زورنىك له ناو موسىلماناندا دزايدتىيان كردن كەس
به دەميانه‌وه نەچۇو، به پېچەوانه‌وه سەرۋوكى نەمەريكا (جۇ بايدن) اى
خوتپىزى تىرۇرسىي مندال كۈز، وە كۆ خۆى وتى: (بەھەمۇ شىۋىيەك
هاوکاري يەھود و جولە كەى كرد) كە چى سەلەفىيەكانى لاي ئىمە له بەر
خاترى ستراتىزى سعودىيە دىزى نىخوان، نەك هاوکار نەبوو، بەلكو رەخنهيان
لى دەگرتىن و به دەستدرىزىكار و دەستپېتكەرى شەپريان دەزانىن، لەو لاشەوه
ھەمۇ پۇزئاوا يەكىان گرت بۇ شەھيد كردى بىست هەزار كەس لەماوهى
دوو مانگ داتا كاتى ئەم نۇوسىنە جەنگ بەرده‌وامە.

خواي گەورە برايانمان له خاكى جىهاد دا له فەلسەتىن دىزى يەھود سەر
بخت، يەھودى ئىسرائىل له ناو فەلسەتىن دا خواي مۇتمەعال بىانكاتە به
ناخى زەویدا.

كەواتە خواي پەروەردگار ھەمۇ نەوانەي كە له سەر موسىلمانان بە
پېويسىي داناوه وە كۆ پىادە كردى شەريعەتى ئىسلام و جىهاد و شورا و
دامەزراندى دەولەت و خىلافەت، ھەمۇوى بە بۇونى برايەتى و لاپەندى كىنە
و بوغز و پق لە يەكتىر بۇون، كە پىتىاپە كانت نەنجام دا دلىبابە سەركەوتىن
مسۇگەره لە لايەن خواي گەورە و بە پشتىوانى خۆى.

تیگه یشن له چه مکی برایه تی لای هاوه لان

هاوه لان لهوه تیگه یشتبوون گرنگی برایه تی و خودی برایه تی یه کتری له پینگای نسه ب و دایک و باوکه و نیبه، یاخود له پیناوای پاره و ساماندا نیبه، یاخود: له پیناوای به رژه و ندی دونیادا نیبه، دید و تیپوانین و تیگه یشتنيان وا بوو که ثوممهت دانامه زرینت و عباده تی خوای گهوره به تهواوی ناکرینت و بوون به خدلیفه له سهر زموی پوو نادات، تنهها له رینگای برایه تیمه و نه بیت، هیچ کام له هاوه لان نهوه بیان پده کرده کرده و که برایه تی سه ره کیترین توخمی ئیمان و خدلیفه بوونه، په یوه ندی خوش ویستی نیوانی ثوممهت و کومه لگه ئیسلامی صالح و خواناسه، برایه تی ناو کومه لگه و تاکه کمه کان هر یه که دید و تیپوانینی تاییهت به خوی هه یه، هه رووه ها خوش ویستی هه لایه و به جوریک له جوره کان لهوانه لئی بروانیت. ده بیت بزانین هاوه لان چون لم برایه تی و خوش ویستیه تیگه یشتبوون؟ چون تیگه یشتبوون له خوش ویستی له پیناوای خوای په روهد گاردا؟ به گشتی خوش ویستی و برایه تی له ناو هاوه لاندا به چ شنیوه يه ک بووه، تا ئیمهش بتوانین نه و رینگایه بگرینه بدر له بواری تاکه کمه و کومه لگه دا به گشتی.

به تیپوانینی نووسدر هاوه لان به چوار تیگه یشن لهم چه مکه تیگه یشتبوون و هر نهوه شه و اده کات له هاوه لان که جیاواز بن له هه ممو کومه لگا و ثوممه ته کانی تر له پووه برایه تی و خوش ویستی خوایه بو یه کتری، ئیمهش بتوانین شوین هدنگاوه کانیان بکه وین بو نهوهی رینگای هاوه لان ون نه کهین.

تیگه یشتنی يه که‌م: برایه‌تی له پیناوی چوونه به‌هه‌شت

هاوه‌لان تیگه یشتنیان واپوو که برایه‌تی پینگای چوونه به‌هه‌شت، له‌بدر
نهوه‌به‌هه‌ایه کی زور گهوره‌یان بؤ برایه‌تی دهدا له ناو خویاندا پیاده‌یان
ده‌کرد، به چاوی برایانه‌وه تمماشای يه کتربیان ده‌کرد، چونکه پینگای به‌هه‌شتی
خوای موت‌عاله، هه‌روه‌کو چه‌مکه کانی‌تر ياخود دروشمه‌کان چون
هریه‌که‌یان هوكارو پینگای چوونه به‌هه‌شت، برایه‌تیش به‌هه‌مان شیوه، وه‌کو
نویز و پوززوو و جیهادو بانگه‌واز و حجج و...هتد.

هه‌موو نه‌بیرو باوه‌ریه‌یان له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ و هرگرتبوو که
جه‌خت له سه‌ر برایه‌تی و خوش‌ویستی ده‌کاته‌وه بؤ نوممه‌ته‌که‌ی
ده‌فرمومویت و سوئند ده‌خوات: (پیشتر ناماژه‌مان پنداوه که سوئند خواردنی
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بؤ باسینک گرنگی نه‌و باسه ده‌رده‌خات، ده‌نا
جه‌نابیان پیویستیان به سوئند خواردن نیبه و راستگو‌ترین مرؤوفه) سوئند به‌دو
که‌سی‌گیانی منی به‌دهسته، ناچنه به‌هه‌شت هه‌تا نیهان نه‌هیمن، ثم چه‌مکه
دیاره که تا نیهانمان نه‌بیت به دلنياییه‌وه ناچینه به‌هه‌شت، به‌لام به دوایدا
مهرجنیکی‌تر دیت وه‌کو نیهان وايه که ده‌فرمومویت: نیهانان نیبه تاوه‌کو
یه‌کتربیان خوش نه‌ویت، که‌واته مهراجی نیهان خوش‌ویستیه له نیوانی
موسلماناندا، خدلکاتیک زور ناساییه په‌یوه‌ندی بیچریتیت له نیوانی
موسلماناندا. به‌داخه‌وه گه‌یشتوته نه‌وهی نازاری برا موسلمانه‌کانی بدات،
ته‌نانه‌ت له ده‌زگا ثممنی و دابلوقیسته‌ره‌کان، ته‌نها له‌بدر نهوه‌ی له گروپه‌که‌ی

خوی نییه، خوشویستی بُو موسَّلِمانان و خاوهنه کهی بهرهو بههشت دهبات،
ئوهش هدروا شتیکی ناسان نییه.

پاشان فیری خوشویستیان ده کات پیغه مبهربی خوا ﷺ
ده فرمودت: نهی پیتان بلیم و شتیکان فیر بکم که یه کتریتان خوش بویت؟

نهویش نهوهید زور سلام له یه کتری بکن، واتا هه رگه یشتیه برا
موسَّلِمانه کمت سلامی لین بکه، یه کیک لهو هوکاره گهورانه که
خوشویستی دروست ده کات سلام کردنه.

که واته یه کیک له مدرجه کانی نیهان بُو چوونه بههشت، خوشویستی برا
موسَّلِمانه که ته، نهی که برا موسَّلِمانه کهت پق لئی بwoo، واتا نیهانت نوقسانه، له
تاوانه گهوره کانه، نه مدهش مانای وايه مروف له برا موسَّلِمانه کهی تووه نایبت
و ناکوکی ناکه وته نیوانیان، نهم حالته زور ناسایه، بهلام نه گاته ناسی
نهوهی برایه تیه که یان لئی تیک بداد، قورئان و سوننه مدرجه عیان بیت بُو
هدر پا جیاوازیه ک.^{۱۲۲}.

هه رووه‌ها له فرموده بیه کی تردا که به فرموده قودسی هه زمار ده کریت
پیغه مبهربی خوا ﷺ ده فرمودت: خوای په روهردگار له پژوی قیامت
دا ده فرمودت: له کوین نهوانه یه کتریان خوشویستوه له بهر خاتری زاتی

۱۲۲ - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: وَالَّذِي تَفْسِي بِيَدِهِ، لَا
يَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا، وَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ تَحَبُّو، أَوْلًا أَدْلُّكُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابِبُّهُمْ
أَفْلُّهُمُ الْسَّلَامُ بَيْنَكُمْ / رواه مسلم والترمذی.

جه لالی من، نه مرو هیچ سیبه رنک و سایه یه ک نییه، بیجگه سایه و سیبه ری
زاتی من^{۱۳۳}.

ئهوانه‌ی به کتریان خوش دهویت له پیناوی خودا و برایه‌تی ده پاریزنه
خوای موته عال خو ده فه رموویت: به سیبه‌ری دایان نه پوشنی، جا نه و روزه
رورزیکی پر سه‌ختی و سامناکه، خوره کانی ئاسمان بونه به یه ک توب خوری
پر نایتر و چینی که کله‌ی سره نه توینیتیوه، هه ممو چهند میلیک لیبان دووره،
هه ر چهنده نازانم پیغه مبهه‌ری خوا ﷺ مه بهستی له میل چیه، پتوه‌ری
میل لهو کانه‌دا چونه و چهنده، داخلو پیوانه‌ی چاوه، ياخود خودی خوره که
ئه و نده لیبان نزیکه، به هه ر حائل وا کومه‌لیک لهو ناپه‌حه‌تی و ناهه‌مواریه
پاریزراون به هوکاری خوش‌ویستی و برایه‌تی له پیناوی خوای موته عال دا،
پاریزراون له گه‌رما و ئاگریک که پله‌که‌ی خه‌یالیه له ناستی پله‌ی گه‌رمای
دونیادا، چونکه له بره جه لال و گه‌وره‌ی خوا به کتریان خوش‌ویستوه و
برایه‌تیبان پاراستوه، بی نه سه‌بی دایک و باوک ياخود به رژه‌وهدنی دنیای،
هیچ جوره بدرزه‌وهدنیک ب بونی نه بورو تنه‌ها به رژه‌وهدنی خوایی نه بیت و
بؤ خاتری چوونه به هه شت بوروه.

١٣٣ - عن أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعاً: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَئِنَّ السَّخَابَوْنَ
بِجَلَالِي؟ الْيَوْمَ أَطْلَمُمْ فِي ظِلِّيْ يَوْمًا لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّيْ / رواه مسلم.

پیغامبری خوا صلی اللہ علیہ وسّلہ له فرموده یه کی تردا ده فرمومیت: نیانی
نیبه ئه و که سهی که چی پیخوشه بُو خوی ئه وهشی بُو برایه کهی پیخوش
نه بیت^{۱۳۴}.

ئایا هه رگیز ئه و هه سهت بُو دروست بووه ئه وهی بُو خوت پیت خوش بُو
هاوری و دراویکه شت پیت خوش بیت؟

بُو نمونه ئه و سامان و قازانچ و پارهی ده ست که و توه بُو برا و که سوکار
و دراویکه ت پیت خوش وه کو خوت؟

ئایا خاوهنی هه مان سوز و هه ستی بُو که سانی تر، ئایا خاوهنی هه مان
نمیند و ناواتی خوتی بُو مندالی هاوریکه ت یان بُو خوشک و نه و نافره تانه
تری چوارده ورت؟!

ئه وهی خوت تیگه یشتووی له چاکه و پاداشت و پله و پایه ناواته خوازی
بُو برا و خوشکه کانت؟

چونکه کیشہ و پرسه که زور ترسناک و سه خته له یووی قیامه تیبه وه،
پیغامبر خوا صلی اللہ علیہ وسّلہ ده فرمومیت: ئه وهی بُو خوت پیت خوشه ده بیت بُو
برا و خوشکه که ت پیت خوش بیت، ئه وه پسته یه کی زور قورسہ و وته یه کی
زور سه خته، له بھر سه ختی و ترسناکی کاره که پاداشتیکی زور گه ورہی بُو

١٣٤ - عن أنس بن مالك رَجُلَيْهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى
يَحْبَّ لِأَخِيهِ مَا يَحْبُّ لِنَفْسِهِ/متفق عليه.

دانراوه که به هیچ شیوه‌یه ک و خه بالیک پهی بین نابات ئه ویش به هه شتی
ئاسانی خوای موتھ عالله، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده فه رموویت: له ناو
به نده کانی خوای پهروه ردگاردا خه لکاتیکی تیدایه پیغه‌مبه‌ر نین و شه هیدش
نین، به لام پیغه‌مبه‌ران و شه هیده کان له زوری پاداشتیان ئیره بیان بین ده بن،
له پوژی قیامه‌ت دا پله بیان زور بهرزه سبحان الله، پیغه‌مبه‌ران علیهم‌السلام و
شه هیدان ئیره بیان بین ده بن و اتا جوریک له به خیلی عه‌ره ب پنده‌لین: (غیبطه)
به واتای ئیره بیان به خیلی دنیا نییه، چونکه ئه وه بو پاره و سامان و مائی دنیا،
به لام (غیبطه) بو پاداشتی قیامه‌تییه، خوای موتھ عال له پوژی قیامه‌ت پله و
پاداشتیکی یه کجارت زوریان هه‌یه، جیگا و شوئیان زور نزیکه له خواوه،
به نهندازه‌یه ک پیغه‌مبه‌ران علیهم‌السلام و شه هیده کان که درجه‌ی زور بهرزن
(غیبطه) بیان بین ده بن، داخو ئه و کاره چیبیه کرد و بیانه ئاوا پله بیان به رز بوته وه
بو لای خوای گدوره، به نهندازه‌یه ک هاوه لان ئه وه نده ثالوده و موشتاق بیون
بو ئه وه بیان، ئه م جوره خه لکانه کین وا گه بیشون بهم ئاسته، پرسیاریان
کرد ئه بیان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پنمان بلئی کین ئه و که سانه؟

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه رمووی: ئه وانه کومه‌لینک خه لکن له پنناوی
خوای گهوره‌دا و بین نه سه‌ب و که سوکاری و اتا خزمایه‌تی و خوئیک و پاره
و سامان و بهرزه‌هندییه ک یه کتریان خوش‌ویستوه، سوئند به خوای
پهروه ردگار ده و چاویان هه م Wooی نووره، خویان یه ک پارچه نوورن، له هیچ
ناترسن له و پوژه سه‌خته‌دا که خه لکی هه م و ترسیان هه‌یه، به لام ئه وان
خه فه تبار نابن له پوژی قیامه‌تدا که خه لکی تووشی خه م و خه فه‌ت ده بن،

پاشان پیغمه‌بری خواه می‌کنند و سلسله نایه‌تی سوره‌تی (یونس)‌ی خوینده‌وه که خواه گهوره ده فه‌رمونت:

﴿أَلَا إِنَّ أُولَيَاءَ اللَّهِ لَا يَخْفُفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ ۲۰ یونس

واته: ناگادار بن و بزانن که به راستی نهولیا و دوستان و خوش‌ویستانی خواه گهوره هیچ ترسیکیان له سه‌ر نیه له داهاتوویاندا، له قیامه‌تدا هیچ خه‌فتیکیش ناخون له‌وهی که به جیان هیشتووه له دونیا، چونکه خواه گهوره باشترا و چاکتریان بین ده به‌خشیت.

﴿إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ لَا نَأْنَاسًا مَا هُمْ بِأَنبِيَاءٍ وَلَا شَهِداءٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِمَا كَانُوكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، تُخَبِّرُنَا مَنْ هُمْ؟ قَالَ: هُمْ قَوْمٌ تَحَابُّوْنَ بِرُوحِ اللَّهِ عَلَى غَيْرِ أَرْحَامِ بَيْتِهِمْ، وَلَا أَمْوَالَ يَتَعَاظِمُونَهَا، فَوَاللَّهِ إِنَّ وُجُوهَهُمْ لَثُورَ، وَأَئْمَانُهُمْ عَلَى ثُورٍ، لَا يَخَافُونَ إِذَا خَافَ النَّاسُ، وَلَا يَحْزَنُونَ إِذَا حَزِنَ النَّاسُ، وَقَرَأُوا: (أَلَا إِنَّ أُولَيَاءَ اللَّهِ لَا يَخْفُفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ ۲۰ یونس.

واته: ناگادار بن و بزانن که به راستی نهولیا و دوستان و خوش‌ویستانی خواه گهوره هیچ ترسیکیان له سه‌ر نیه له داهاتوویاندا له قیامه‌تدا، هیچ خه‌فتیکیش ناخون له‌وهی که به جیان هیشتووه له دونیا چونکه خواه گهوره باشترا و چاکتریان بین ده به‌خشیت.

نهوانه نهولیای خواه پهروه‌ردگارن، نهمانه لهو نهولیایانه نین که به سه‌ر ناودا ده‌رون و به ناساندا ده‌فرن، به لکو نهولیای راسته‌قینه‌ن و له پیناوی

خوای گهورهدا برا و خوشکانیان خوش ده ویت، هیچ به رژه وندیه کی دونیا
خوشهویستیان بق دروست ناکات تهناها و تهناها نیمان نه بیت.^{۱۳۵}

کن دهیه ویت بیته تهولیای خوای موتھ عال و پلهی تهوه نده به رز بیت
پیغه مبه ران و شهیدان نیرهی به جینگا و مه کانه تی بیه که چه نده له خواوه
نزیکه با پرژه خوشهویستی له پیتناوی خوادا بیت بکات و نهم پرژه تا
پرژه قیامهت به رده و امه تهوه ش و اته و تیگه بیشته له و اته و چه مکی برایه تی،
هه رووه ها نهم فه رمووده يه به تهواوه تی بدها و قیمه تی برایه تی و پاداشته کهی
نیشان ته دات.

هه رووه ها به پیچه وانه وه ناکوکی و پای جیاواز و نازاوهی ناو خو له نیوانی
برا و خوشکاندا لیخوشبوونی خوای گهوره ده وه ستیتیت، تهوه ش پیچه وانه وی
فه رموودهی پیشو وتره له سهر خوشهویستی، چونکه پیغه مبه ری خوا
صلی اللہ علیہ وسلم ده فه رموویت: که نیاما موسیم له هاوه لی بدریز ته بوهوره بیره
بومان ده گتیریته وه: که هه موو پرژانی دوشهمه و پینچ شهمه يه ک خوای
په روهدگار ده رگای به هه شت والا ده کا و کراوه يه به پرووی خد لکیدا، خوای
په روهدگار لهو پرژه دا له هه موو خد لکی خوش ده بیت به مه رجینک

إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ لَا نَاسًا مَا هُمْ بِأَنبِيَاءٍ وَلَا شَهِداءً، يَغْيِطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشَّهِداءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ^{۱۳۶}
بِسْكَانِهِمْ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، تُخَبِّرُنَا مَنْ هُمْ؟ قَالَ: هُمْ قَوْمٌ تَحَابُّوْا بِرُوحِ اللَّهِ عَلَى
غَيْرِ أَرْحَامِ بَيْتِهِمْ، وَلَا أَمْوَالٍ يَتَعَاوَذُونَهَا، فَوَاللَّهِ إِنَّ وجوهَهُمْ لَثُرُّ، وَأَنَّهُمْ عَلَى نُورٍ، لَا يَخَافُونَ
إِذَا خَافَ النَّاسُ، وَلَا يَحْرَنُونَ إِذَا حَزَنَ النَّاسُ، وَقَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: {أَلَّا إِنَّ أَوْلَيَةَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْزَنُونَ} [یونس: ۶۲] / صحیح ابی داود

هاوبهشیان بپیار نه دایتیت بُو خوای موتەعال، پاشان له نیوانی دوو ئیانداراندا که ناکوکی و نازاوه پووی داوه، خوای موتەعال ده فەرمۇنت: چاکە و خراپە کانیان و لىخۆشبوونیان وەرناگىرت تا له گەل يەكتىر ناشت دەبنەوە صولح دەکەن، سى جار له فەرمۇودە کەدا هاتووھ کە چاوه پەنیان بکەن تا يەكتىر ناشت دەکەن، ھەموو کار و فەرمانى مرفۇ لە چاکە كىردىن وەرناگىرت تا مرفۇ موسىلماڭان بەيە كەوە چاکە سازى دەکەن و ناشت دەبنەوە، ئەوهش زۆر خەتمەنال و ترسناكە له راستىدا!^{۱۳۶}

مەحرۇم بۇون و لە لىخۆشبوونى خوای پەروەردگار زۆر ترسناكە، يان دواختىنى لىخۆشبوونى خوای موتەعال، چونكە مروف لەو كاتىدا مەد لە دونيادا لىخۆشبوونى خواىي نەيگىرنوھ بُو قىامەتى زۆر ترسناكە، ھەموو ئەوانەش بە ھۆكارى بوغز و قىنه و رق و نازاوه و دەمدەمنى و خواردنى مالى يەكتىر و درۇ كەن... هەندى، جاھەول بەدە خىرا چارەسەرى كىشە كانت بکە پېش ئەوهى لە نیوانى رۆزى دوشەمە و پىنج شەمە فريايى لىخۆشبوونى خواىي ئەكمەنلىت و بەرىت، مەد لە كەمیندايە بُو مروف.

۱۳۶ - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: رسول الله صلى الله عليه وسلم: تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْأَثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ، فَيغفِرُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِكُلِّ عَبْدٍ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا رَجُلًا كَانَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخْبِيِّ شَحْنَاءِ، فَيقولُ: أَنظِرُوا هَذِينَ حَتَّى يَصْطَلِحَا، أَنظِرُوا هَذِينَ حَتَّى يَصْطَلِحَا، أَنظِرُوا هَذِينَ حَتَّى يَصْطَلِحَا/ رواه مسلم.

نیامی شافعی شیعریکی فدرموده سهباره که پیاوچاکانی خوش
دهویت، به لکو به هۆکاری خوشویستنی پیاو چاکان بەر شەفاعة تیان بکەویت.

نیامی نەحمدیش قوتابی نیامی شافعیبیه که گونی له شیعره کە دەبیت و
وەلامی نەداتەوە به نیوھی بەیته کەی کە دەلیت: تو پیاوچاکانت خوش دەویت
خۆشت لەوانیت، تو بەر شەفاعة تیان دەکەویت، لىزەدا مەبەستم له
خۆشەویستیانه بۆ برا و خوشک و ھاوپى و موسىلمانان به گشتى، مەبەستى
نیامی نەحمدەد بۆ شافعی نەوەيە کە خۆشى يە كىك دەبیت له شەفاعة
كارانى رۆزى قیامەت.^{۱۳۷}

بەردەواام له تىگەيشتن و دید و تىپوانىنى يە كەم چەمكى برايەتىش لاي
هاوه لان کە برايەتى پىتگای چوون بۇ بەھەشتە، پىغەمبەرى خوا ﷺ
باسى كەسانىتك دەكت کە له نەھلى بەھەشتە بۇ هاوه لان، نەنس له
پىغەمبەر ﷺ - وە دە گىپىتەوە دەلیت: له خزمەت پىغەمبەر ﷺ

١٣٧ - أَحِبُّ الصَّالِحِينَ وَلَئِنْتُ مِنْهُمْ لَعَلَّ أَنْ أَنْأَلَ بِهِنْ شَفَاعَةً
وَلَأَكُرَّهُ مَنْ يَجْرِيَهُ الْمَعَاصِي وَلَوْ كُنَّا سَوَاءً فِي الْإِصْنَاعَةِ
وَلَأَمِنَ نِيَامَ نَهَمَمَدْ:

يقول: أحمد بن حنبل: تحب الصالحين وأنت منهم ومنكم سوف يلقون الشفاعة -
وتحکره من تجارتة المعاصي وقال الله من شر البضاعة.

دا دانیشتبووین و پیغەمبەر ﷺ فەرمۇسى: ئىستا كەسىك دىتە لاتان
ئەو كەسە ئەھلى بەھەشىتە^{١٣٨}.

ئەنسەس كە فەرمۇودە كە دەگىپىتەوە كەسى خۆى كرد بە مزگەوت دا پىشى
لە ئاوى دەستنۇيىز وشك دەكردەوە بە دەستى، ئەو كەسە لە ئەنسارە كان بۇو
ھەروەها نەعلەكانى بە دەستى چەپىيەوە گىرتىوو.

ئەم وەصف و پىناسەيەى ئەنسى كورى مالىك ئەوهەمان بۇ دەرەخات
هاوهەلەنى بەپىزىز و سادەي پىغەمبەرى خوا ﷺ بۇو، تەنانەت زۆر
ناسراو نېبۇو لە ناو ھاوهەلەنى تردا تەنها دەلىت: كەسىكى ئەنسار بۇو، ئەگەر
ناوهەكەي بىزانىيايە ناوەكەي دەوت دىيارە زۆر ناسراو نېبۇوە.

ھەروەها بۇ پۈزى دواتر پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەمان وتهى دووبىارە
كەرددەوە فەرمۇسى: ئىستا پىاۋىنك دىتە لاتان لە ئەھلى بەھەشىتە.

ھاوهەلەن چاوهەپىيان كرد بۇ جارى دووەم، ھەر ھەمان ھاوهەل بۇ كە دوتنى
تەشىيفى هىنايە ناو مزگەوتى پىغەمبەرى خوا ﷺ، بەھەمان كەردار و
كار دەيكىد پىشى وشك دەكردەوە، بۇ پۈزى سىتىيەم پىغەمبەر ﷺ
ھەمان وتهى سىن بارە كەرددەوە، كە كەسىك دىتە ناوتان ئىستا لە ئەھلى
بەھەشىتە، بە ھەمان ھەيئەتى يەكم جار دەركەوتەوە پىغەمبەرى خوا
ﷺ دەيوىست ھاوهەلەن تەشويق بکات كە ھۆكاري چىيە لە ئەھلى

١٣٨ - بىرىي أەمەد بن حنبل بىسندە صحيح عن أنس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كنا جلوسا مع رسول
الله، فقال: يطل عليكم الآن رجل من أهل الجنة.

به هه شته، به لام ده یوسیت هاوه لان لئی بکولنه وه ئیتر هه موو هاوه لان به دواي
وه لامی چوونه به هه شته وه ئه و که سه بعون.

له کاتیکدا که سینکی زور ساده و که س نایناسیت له شاری مه دینه دا
دهشی ئم نه ناسراوه يه ش بخوی هه روانه يه کی زور گرنگ بیت مه رج نیه
هه موو خواناسیک ناسراو بیت، به لکو زورینه خواناسان و ئه ولیا و
پیاوچاکان ناناسرین!

که پیغه مبه ری نازدار ﷺ مه جلیسه کهی به جنی هیشت، عه بدوللای
کوری عاص شوین ئه و هاوه له که وت له پیغه مبه ری خوا ﷺ موزده
به هه شتی پیداوه سی جار له سی پوژی جیاوازدا که چووه لای وتی: له گەل
باوکم تیک گیراوین سویندم خواردووه که سی پوژ ناپۆمه وه ماله وه، جا
نازانم هاواکاریم ده که یت و له لات بمینمه وه؟

هاوه له که ش فه رمووی: بدلى

ئنه س دەلى: عه بدوللای کوری عاص سی شه و له لای مايدوه، به لام
ئنه س فه رمووده کهی پیوایت کردووه باسە کهی عه بدوللای کوری عه مری
کوری عاص ده گېرىتىه و باسى ئه و به هه شتىيە مان بخ دە کات که پیغه مبه ری
خوا ﷺ کە هە والى دايىنی له سەر دەلىت: ئم پیاوه هە لناسیت بخ
شه و نويز بىچگە ئه وه ئى بخ کاري تابىه تى خوی هە لبىتىت، له کاتى ئە مدیواديو
کردنى له خە ويدا يادى خواى ده كرد، (الله أكابر) زىكرى ترى ده كرد تا نويزى
بەيانى، به لام له وته خىر زياترى نە دە دوت له دواي سی پوژه كه، هېچ شتىكى

تایبەتی نهبوو، ئىتىر زۆر رقم لە کارەکەی خۆم ھەلسا له و ماوهدا، واتا له
کارەکەيدا شتىكى واى دەست نەكەوت كە جىنگاى تىپرامانى بىت، ئەو كەسە
نۇزىزەكانى خۆى دەكىد و يادى خوايى دەكىد، لە چاكە و خىرى ھىچىتر باسى
هاوهەلان نەدەكىد، ئىتىر لاى سەير بىو كە پىغەمبەرى خواصىلە عەلەيھىوەسلىڭ سىن جار
موزىدەي بەھەشتى دايە ئەو كەسە!

عەبدوللائى كورى عەمرى كورى عاص خۆى يەكىك بىو لە هاوهەلە عابدە
خواناسەكان بەندايەتى زۆرى دەكىد، زۆرىبەي رۆزەكانى بەررۇزۇ بىو،
ھەروەھا قورئانى زۆر دەخويتىن، زۆر جار بە سىن پۆز قورئانى خەتم دەكىد،
شتىكى واى نەبىنى لەم هاوهەلە ئەنسارىيە كە بىتتە ھۆكارى بەرزبۇونەي پلەي
بۇ بەھەشت پاشان لە توانياباندا نەما و بە هاوهەلە كەي فەرمۇسى: نەي بەندەي
خواپىويسىتە راستىت بىن بلېتىن لە گەل باوكم ھىچ كىشىيە كم نەبۈوه، لە گەل
يە كىدا تۈرە بۈوپىن و ھەجريشىم نە كردووه، بەلام گۈنئى لە پىغەمبەرى خوا
صىلە عەلەيھىوەسلىڭ بىو سىن جار مىزدەي دا بەتو كە ئەھلى بەھەشتى.

جا لەبەر ئەو ھۆكارە ويستىم لە ماوهى سىن رۆزدە لە لاتدا بەتىنەوه بىزانم
كارو كىدارت چىيە واتىگەيشتۇوت بەم پلە و پايدە كە بەو شىۋىيە مىزدەي
بەھەشتى بىن دراوه، بەلام ھىچ جۆرە بەندايەتىيە كى زىادەم نەبىنى و پىيم بلېي:
ئەو چىيە تۆى گەياندۇتە ئەو ئاستە، كە پىغەمبەرى خواصىلە عەلەيھىوەسلىڭ لەو
بارەيەوه بەفەرمۇسىت؟

هاوهەلە ئەنسارىيە كە وتى: ئەوهى كە بىنوتە ھەر ئەوهەيە، عەبدوللائى كورى
عومەر دەلىت: ھىچم دەست نەكەوت و مالئاوايملىنى كرد و پاشان بانگى

کردهمه و فه رموموی: نهوهی که لەمنا بینیوته هەر نهوم هەدە، زیادەکەی ترم هەدە نهويش بەرامبەر بە هیچ موسڵمانیک نیرەبی و بەخیلی و غەشم نییە و کە حەزدە کەم خوای پەروەردگار باشتريان پېپەخشیت لە خىرو چاكە.

عەبدوللە وتنی: بە دلنيايیه و نەو کارەيە توی گەياندۇتە نەو ئاستە و نەويش هەموو كەسىك لە توانايدا نییە، ياخود لە تواناماندا نییە، (فقال عبدالله هذه التي بلغت بك وهي التي لانطيق).

زۆر سەختە مرۆف بتوانىت خاوهنى نەو خەصلەتە بىت خىرو چاكە و خۆشى بۇ ھەموو خەلکى بوتىت، بەلام لە گەل سەختىيە كەدا، بە دلنيايیه و نەگەرى پىادە كەنلى زۆر زورە و پاداشتە كەشى بەھەشتە، نەگەر چى كەسە كەش مەرقۇتىكى سادە و ساكار بىت و لە زانا و بانگخوازانىش نەبىت.

كەواتە لە دید و تىپوانىنى ھاوهلەندى چەسپابۇو كە چۈونە بەھەشت وابەستە كراوه بە خۆشە ويستى برا و خوشكى موسڵمان، بىن بەرژەوندى دونيايى، ياخود پەھم و نەسەب، دەيانزانى بوغزو پق و كىنە و جىidal رىنگەر بۇ چۈونە بەھەشت، چەندە حەز بە بەھەشت بکەيت و خۆشە ويستى بۇ دين ھەبىت، دەبىت نەوەندەش خۆشە ويستى لە نیوان خەلکى موسڵماندا ھەبىت، بەھەشت ھەروا ئاسان نییە مرۆف بە دەستى بەتىت پەۋىستى بە كاركىدنى زۆر ھەيە.

نهوهى باسان كرد تىڭەيشتى يە كەم بۇو لە چەمكى خۆشە ويستى و برايەتى لە نیوان ھاوهلەندى، كە دۆزىنەوهى پىڭاى بەھەشتە و چەندە ھاوهلەن

بۇ بەھەشت بوايە ئەوهەنە لە برا و خوشكە كانيان لىبوردە بۇون و خۆشەویستيان بۇ يەكترى ھەبووه، ئەوهەش لە پىنگايەكى ۋوون و ناشكرايە و پىویستى بە ماندووبۇونى جەستەبى ئەقلى و زىھنى نىيە، تەنها پىویستى بە خۆشەویستىيە.

تىيگە يىشتىنى دووھم: برايەتى بەرپرسيا رەتىيە.

نەم چەمك و تىزو تىيگە يىشتىنە زۆر ترسناكە، گۈزگىيەكى زۇريان دابۇو بەم تىيگە يىشتىنە، ھەر ئەمەش بۇو ئىمتىازى زىياترى داوه بە ھاوهلان و جىايى كەدونە تەوه لە گەل ىەوهندى دواى خۇياندا، لەم سەرددەمانەدا ھەست دەكەين جىاوازىيەكى زۆر دوورە لە ئىتمەوه.

پىویستە بىزانىن برايەتى بەرپرسيا رەتىيە، برايەتى تەنها وشەيەك نىيە بۇترى، ھەست و سۆزى بەرامبەر بە مرۆفە، برايەتى بە تەنها وەرگىتن نىيە بىئەوهى بېھىسى لە پىناويدا، بەرژەوهندى نىيە، چەندە خەلک موسىلمان بناسىن ئەوهندە بەرژەوهندىت زىياد بىكەت، يان بەرژەوهندى دەسەلەتى بىزانىت چەندە پەيوەندىت بەھېز بىت، ئەوهندە دەسەلەت زىياد بىت، بەلکو برايەتى پابەندىدە، پىك پىچەوانەنە ھەندىك لە موسىلمانانە چەمكى برايەتى.

برايەتى بەرپرسيا رەتىيە بەخشىنە و ھەولڈانە و چاوهپروانى پاداشتت نابىت لە مرۆفە كان بىت، بەلکو بەخشىنە لە نەفسى مەرقۇ خۇرى بە كەسانى تر، خۆشەویستى و نىخالاصلە لە دلەوه، تەنها لە پىناوى خواتى موتەعال دايە، پىغەمبەرى خوا ئىلەنغاڭىۋەسلىڭ كارى لە سەر ئەوه كەدوووه كە ھاوهلان لە سەر

برایه‌تی په روهده بکات، په روهرده بان بکات له پیناوی خوشه‌ویستی خواه
موته عال یان هاوکاری کومه لگایه که مولمانانی تیدا ده‌زین بهو چه‌مک و
هیزو برایه‌تیبه.

له باره‌ی برایه‌تی له به‌رپرسیاره‌تیبه فرموده‌ی زورمان هدیه له لایه‌ن
فه‌رموده‌وانانه‌وه گیراوه‌ته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه و مانا و
تیگه‌یشته‌ی له ناخی هاوه‌لان پوواندووه.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده فه‌رموده‌ت: هه رچی جومگه هه‌یه له مرقدا
جیگای خیر و چاکه‌یه، ياخود هه موو ړوژنک هاوکاری کردنی که‌سینک که
سواری ولاعه‌که‌ی بیت خیر و چاکه و صده‌قه‌یه ياخود هه لگرننی کوله‌پشتی
خه‌لکی صده‌قه و چاکه و خیره، وشه‌یه کی جوان و چاک پاداشت و چاکه‌یه
و خیره، هه نگاونیک هه لیده‌هینیت بو نویز کردن جا بو مزگه‌وت بیت یان
بو کاتی خودی نویزه که بیت خیر و صده‌قه و چاکه‌یه، نیشاندانی رنگا به
خه‌لکی خیر و صده‌قه و چاکه‌یه، له فه‌رموده‌یه کی تردا ده فه‌رموده‌ت: مروف
خاوه‌نی (۳۶۰) جومگه‌یه پیویستیبان به‌وه‌یه چاکه و خیریان پن بکه‌یت.^{۱۲۹}

١٢٩ - في الإنسان ثلاثمائة وستون مفصلًا، على كل مفصل منها صدقه، قالوا: يا رسول الله وأينما يطبق ذلك؟ قال: أليست ينتهي أحدكم الأذى عن الطريق؟ ويُبَرَّ في المسجد فَيَذِفَّهَا؟ فَإِنْ لَمْ يَفْعُلْ فَإِنَّ رَبَّكَ الْصَّحَى تُخْزِيهِ / أبو داود.
واته له مرقدا سیسه‌ت و شهست جومگه هه‌یه، بو هه جومگه‌یه ک پیویسته خیرنک
بکریت، گوتیان نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کامه له تیمه نه و توانایه‌ی هه‌یه نه مه بکات؟

که واته جومگه کانی لاشه‌ی مروف (۳۶۰) جومگه‌یه پرزاوه مرؤفی موسلانان ده بیت به نهندازه‌ی ههموو جومگه کانی خیرو چاکه بکات به رامبر به خه‌لکی، پاشان هاوکاری‌کردنی خه‌لک له فدرموده که دا ده ره که وته به شیوه‌یه کی گشتی له وتنی وشهی جوان، له هاوکاری خه‌لکی بو نیشاندانی ناویشان و زوری تر نهوه تنهها له فه‌موده‌ی (بخاری) دا هاتوه.

له پیوایه‌تیکی تردا هاتوه که فه‌موده که تهواو ده کمن خیرو و چاکه‌ی زوری تری تیدا دهست نیشان کراوه و فه‌موده زوره له و باره‌یه وه، نموونه‌ی تری نهوانه که پنجه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسّلّمَ ده فه‌موده‌یت: دادپه‌روه‌ری له نیوان

فه‌موده: هر یه کیکتان نازارینک لمسه‌رینگای خه‌لک لاده با و نهود کمسه‌ی تف لمنا مزگه‌وت ده کات؟ زوو لای دهبا و نایه‌تیت، به خیتر هه‌زمار ده کریت، نه گهر نهم کارانه‌شی نه‌نجام نه‌دایت، نهوا دوو رکعات نویزی جیشستانان به رامبر گشت نهم خیرانه‌یه. (نه بو داود گنیرایته وه).

عن أبي هريرة، رَوَيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُّ سَلَامٍ مِّنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدْقَةٌ كُلُّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ: تَعْدِلُ بَيْنَ اثْنَيْنِ صَدَقَةٍ، وَتَعْنَى الرَّجُلُ فِي دَابِّتِهِ، فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا، أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةً، وَالْكَلْمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَبِكُلِّ خَطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَتَمْيِيزُ الْأَذى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ. رواه البخاري ومسلم.

ههموو نیسک و جومگه‌یه کی ناده‌میزاد خیرینکی لمسه‌رده، ههموو پرزاوه که خور ده رده که وته، ناشتکردنوه‌ی دوو کهس که ناکوکیان هه‌یه خیره، یارمه‌تی مروف ده باره‌ی وlaghe‌که‌ی تا سواری وlaghe‌که‌ی ده که‌ی یان یارمه‌تی دهده‌ی باره‌که‌ی بار ده کات، نهوهش خیرینکه، قسه‌یه کی خیر و باش خیرینکه، هر هنگاوکنکیش بو مزگه‌وت نه‌پرزاوه خیرینکه، لا بردنی نهو شتانه‌ی زیان له پینوار نه‌دهن لمسه‌رینگا نهوهش خیرینکه.

دوو کهسدا، چاکسازی، ناشتکردنەوهی خەلکى ئەمانە ھەموو خىر و
صەدەقەن، لاپىدى خەوشۇخال لە سەر پىنگادا كە خەلکى پىايىدا دەپۇن،
ھاواكاري كىرىنى لىنى قەوماوان، كىرىدارى چاڭ بەرانبەر خەلکى، پىنگىرىكىرىنى
خەلکى لە شەپ و نازاوه، وتنى ئامۇزگارى بۇ خەلکى بە كارى چاڭە و
پېيچەوانەكەي ھاندانىيان بۇ نەكىرىنى كارى خراپە و چەوت و ناتەندروست،
تەۋەقە كىرىن و پىنگەنин بە ړووئى خەلکىدا، چاوساغى بۇ كۆپر دەپىتە صەدەقە
بۇ چاوى تو، بەتالكىرىنى ناوى ناو سەتلى بۇ پېكىرىنى سەتلى براكمەت واتە:
بەخشىنى ناو.

هموو نه مانهی باسیان کرد له پیوشه کاندا له فه رموودهی راستی پیغه مبهر
صلی اللہ علیہ وسلم - ۵ وه هاتون، هه مهووی ناماژه یه بُو هاوکاری خه لکی و به کارهینانی
لاشه و جومگه کانت و نهندامانی لاشهت پاداشتدانوهی نه و نیعمه تانه یه که
خوای گهوره پتنی به خشیویت، هه رووهها یارمه تی هاوکاری خه لکی تره، لیزه وه
نه و ههستی به رپرسیار تبیه دروست ده بیت، به رانبهر بدتاك و کومد لگه و
نموده، نهم جوزی پنکه وه ژیانه برایه تی دروست ده کات و له هه مان کاتدا
به رپرسیار تبیه پیغه مبهری خوا ده یه ویت فیرمان بکات ها و پر تبیه تی و برایه تی
دراسته قینه به هه مهوو نهندامه کانی لاشه مان، به پنکه نین، ده موجا و به هیز و
توانا، بدل و به گیان، بهو نیعمه تانهی خوای موته عال پتنی به خشیوین، تا
بتوانین هاوکاری خه لکی تری بین بکهین. کام جارنامه مافی مرؤف هینده
جوانه و چاکه و به رزه، به لام بداعخه و ناوه کانی پووگه بیان گزیریوه و کاری
که م پی ده کهن، هه مهوو نه مانه نه و ههسته به رپرسیاره تبیهت بُو دروست ده کهن،

به رانیدر بهو کومه لگه یهی تیدا ده زین، یان نه و نوممه تهی که ژیانی تیدا
ده بهیته سه ر.

خو نه گدر کومه لگه کانی ئیستا له برایه تی تیگشتنایه وه کو نه وهی
هاوه لان لئی تیگه يشتبون، به واتای نه وهی تاقی کردنوه، هه لبزادن،
هاوکاری و به خشین له کوتاییدا ههستی بهر پرسیار تیبه، هیچ په یوهندی نیبه
به بمرزه وهندی دنیابی، په یوهندی کومه لایه تی، بازرگانی یان بو کاتی
hee لبزادن، برایه تی و ناسینی خه لکی گرنگی پنیدهین، پیوسته له پیناوی
برایه تی بدر خودان و گیانفیدای بکهین، بو نه وهی بتوانیت برآکانت
پیار تیزیت.

نه مانهی که با سیان کرد له هاوہ لی بهریز نوعمانی کوری موقعه رین دا له
هه لوئستیکی وا ده ردده که ونت، که له جهنگی نه هاوہ ندا به رانیدر به هاوہ لان
فرموموی له وتاره کهیدا: هیچ کهس قورسایی نه خاته سه ر برآکهی مه بهستی
جهنگه، گوتی نه دهن به یه کتری و کاری برآکهت قورس بکهیت له
جهنگه کهدا، به واتای نه وهی کاری خوت له جهنگه کهدا به چاکتر و
جو انترین شیوه نه نجام بده.

(ولا يأكُل أحدكم قرنه إلى أخيه) پاشان رسته يه کی زور سهیری به کار هینا
وتی: سه گ به رگری له خاوہ نه کهی ده کات (فإن الكلب يداعع عن صاحبه).

وشى يەكى زۇر سەختە بۇ ئىيانداران و ھاوهلەن بەكارىتىت، بەلام لېرەدا مەبەست بەرز كىردىنەوە ئاستى سوپايەكە يە كە ئازەل لە خوارتىرىن پلەشدا بىت كەچى ھەر بەرگىرى دەكت لە ھاۋىتى و خاۋەنە كەمى.

ئىوە لەوان زۇر جىياوازتر و ئاست بەرزىرن كە بەرگىرى لە براڭاتنان نەكەن لەم جەنگەدا و ھەر يەك قورسايى بخاتە سەر شانى براڭەتى ترى، لېرەدا مەبەستى ئەۋەيە كە ھەموو بەرسىيارىتى ھەلبىگەن. لېرەدا دەردە كەوەيت كە تىيگە يىشتىنى ھاوهلەن بۇ برايدەتى بەرسىيارىتىيە.

پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمۇونىت: ھەر كەسىك لە ناپەحەتى و خەم و خەفتى ئىيانداران كەم بىكانەوە لەم دنيايدا ئەوه خواى گەورە لە ناپەحەتى و خەم و خەفتى قىامەت پىزگارى دەكت، يان ھەر كەسىك كار ئاسانى بۇ برايدەكى بىكت لەم دنيايدا خواى گەورە كار ئاسانى بۇ دەكت لە دنياو قىامەتدا، پاشان فەرمۇوى: خواى پەروەردگار ھاوكار و پشت و پەنای كەسىكە كە ھاوكار و پشت و پەنای براڭەتى بىكت.^{١٤٠}

چەندە برايدەتى بىارتىزى خواى پەروەردگار ھاوكارىت دەكت، چەندە بە دەم برا و خوشە كە كانتەوە بىت لەم دنيايدا ئەوهندە خواى پەروەردگار كار

١٤٠ - من نَفْسَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَ الدُّنْيَا نَفْسَ اللَّهِ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسْرَ عَلَى مُعْسِرٍ فِي الدُّنْيَا يَسْرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَرَّ عَلَى مُسْلِمٍ فِي الدُّنْيَا سَرَّ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنَ الْقَبْدُ فِي عَوْنَ أَخْيَهِ رواه مسلم.

ئاسانیت بۇ دەکات لە دونيا و قیامەتدا، كەواتىھەر كات كەوتىتە قەيران و
نارەحەتى و ئازارو ئەشكەنجه، هەول بەدە سوود بگەيەنە بە خەلکى تا خواى
مۇتەعال كار ئاسانى تەواوت بۇ بکات، ھاوهلان ژيانى خۆيان لە پىناوى
سوود گەياندىن بە خەلکى بە كار دەھىتىنَا و زۆر بە دەم يەكتەرە و بۇون، ئەمەش
ئەو برايەتىيە بۇو پېغەمبەرى خوا ﷺ خستىيە ناويان و ھەستىان بە
بەرپرسىارتى دەكىد بەرانبەر بە يەكتىرى و دەيانزانى گەرانەوەي پاداشتە كەى
زۆر گەورەترە و زىاترە. ئەم واتايانەي لە برايەتى و خوشكایيەتى زىاتر لە^ع
ھۆزى ئەشەرييە كاندا دەردە كەوتىت، كە ھۆزى (ئەبو موسائى ئەشەعرى) يە،
ئەم ھۆزە عادەت و تەقالىدى زۆر جوانىان ھەبۇو، پېغەمبەرى خوا ﷺ
و تەيەكى زۆر جوانى ھەيە لە سەر ئەشەرييە كان دەفەرمۇوتىت: لە^ع
بەرەبەيانەوە ئەگەر خواردن و خواردنەوە و جلو بەرگ لە ناو يەكتىك لە
بىندىمالەي ئەشەرييە كان نەمەننەت، خىرا ھەموو ھۆزى ئەشەعرى ھاوكارى
دەكەن، جا بە ھۆكاري ھەزارىي بىت يان چۈونى سەرۋىك خىزان بۇ سەفەر
يان بۇ جىيەد، ھەموو كۆ دەبنەوە ھاوكارى يەكتىرى دەكەن لە يەك قاپدا نان
دەخۇن و جلو بەرگىيان بە كەسانى بەسەر يەكتىرى دا دابەش دەكەن، پاشان
دەفەرمۇوتىت: من لەوانم و ئەوانىش لە من، ئەم ئىمتاز ھەورەيە كە

ئەشەعرىيە كان دەستىيان كەوتۇھ، ھۆكارە كەھى دەگەپىتىھە بۇ ھاواكارى كەدنى يەكترىي ۱۴۱.

كەوانە ئەشەعرىيە كان لە پىغەمبەرى خوان ﷺ ، پىغەمبەرىش ﷺ لەوانە، تەنها بە ھۆكاري ئەۋەھى ھاواكارى يەكترى دەكەن لە كاتىكدا ئەشەعرىيە كان خەلکى يەمەن و پىغەمبەرى خوا ﷺ لە قورەيشە، بەلام ھۆكاري دەستىگىرۇ كەدنى يەكترى ئەو شەرف و مەكانەتەي بىن بىھە خشىت.

ھەروەھا عەبىدۇللاي كۈرى عەبىاس بۇمان دەگىپىتىھە لە سەردەمى خىلافتى ئەبوبەكر دا گرانى یووى كرده خەلکى، لەكاتى ئەو گرانى و قات و قېرىيەدا كاروايىتكى پەلە خۇراڭ هات بۇ عوسمانى كۈرى عەفغان بۇ ناو شارى مەدىنە بە خىرايى ھەممۇ بازىرگانە كانى شارى مەدىنە كۆبۈونەوە لە كارواانە كەھى عوسمانى بۇ كېپىنى شتومە كەكانى.

عوسمانى ھاوارى كەن خىرى زىاترم ئەداتى؟ دەيدەم بەو كەسە، بازىرگانىكى دەستى پىنگىد بە دە ئەۋەندەسى سوودى خۆى. كرا بە موزايىدە و ئەندەرەوە كەسىنەكى تىر دوازە ئەۋەندەسى دا.

١٤١ - عن أبي موسى الأشعري رَوَى اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْأَشْعَرِيَنِ إِذَا أَرْمَلُوا فِي الْقَزْرِ، أَوْ قَلَّ طَعَامُ عِبَالِهِمْ بِالْمَدِينَةِ، جَمَعُوا مَا كَانُ عِنْهُمْ فِي ثُوبٍ وَاحِدٍ، ثُمَّ افْتَسَمُوهُ بَيْنَهُمْ فِي إِناءٍ وَاحِدٍ بِالسَّوَيَّةِ، فَمُمِّ مَيْ وَأَنَا مِنْهُمْ/متفق عليه.

عوسانی کوری عهفغان و تی: زور لوهی نیو زیاتریان داوه و زیاتریش
دهدهن، بازرگانه کان تا پانزه نمهونه زیادیان کرد بق عوسان، ثم سووده به
راستی زور زوره.

عوسان و تی: زیاتریان داوه!

بازرگانه کان همموو له ناوختویاندا کوبونه و، پاشان چونه لای عوسان
وتیان: تیمه بازرگانی ناو شاری مهدينهین، کهس له تیمه زیاتر لهو پاره یه
نادات.

عوسان و تی: یه ک به (۷۰۰) سوودم دهدهنی؟

بازرگانه کان وتیان: نهسته مه بازرگان هه بیت نه و سووده بداد!

پاشان و تی: نه و هدموویم به خشی به هه ژارانی شاری مهدينه، (اللَّهُمَّ إِنِّي
وَهْبَتْهَا فِقَرَاءَ الْمَدِينَةِ) به بین به رانبه رین دهرهم و دینار، پاداشته کهی له خوا
دهوی که خوای موته عال یه ک به (۷۰۰) پاداشتی نهدات!

به بین پاره و سامان هه مهووی به خشی چونکه به ریه رسیار بیو له همه بر
هه ژاره کانی، خو دهیتوانی خیریکی لئی بکات یان زه کاتی لئی بدادات (٪۲.۵)
پاشان گرنگی نهدات به کاروباری موسلمانان، به لام پیشه و امان عوسانی
کوری عهفغان ههستی برایه تی و به رسیار تی له سهر شان بیو، جه نابیان
باش لوهه تیگه یشتیوون برایه تی پتویستی به به خشین و خزمه تکردن هه یه،
هدروا و شدیه ک نییه له ده فری بدنه دهره و، به لکو برایه تی موسلمانه

هه‌زاره کان و باقی موسلمانانه، به گشتی و نوممه‌تی نیسلامی و سوپای نیسلام،
جه‌نابی پیشه‌وا عوسمان هه‌موو ژیانی بهو شیوه‌یه بwoo، خوای په‌روه‌ردگار و
دووچار مزده‌ی به‌هه‌شتی دایه له دونیادا له سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
هیچ کات له سه‌روهت و سامانی که‌می نه‌کرد.

نه‌گهر به چاوی به‌رپرسیارتی گشتی ته‌ماشا بکه‌ین، ته‌نها له بواری
ثابوری و پاره‌دا نیبه، به‌لکو له زور بوار هاوکاری برایه‌تی و به‌رپرسیارتی
براکانت بگریته نه‌ستو، نه‌توانین بیری موسلمانان بخه‌یته‌وه له کاتی نویز و
گوپرالی بخوا و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

بوخاری بومان ده‌گیریته‌وه له موعازی کورپی جه‌به‌له‌وه ده‌لیت: یه‌کتیک
له هاوه‌لان خه‌لکانیکی له براکانی‌تری بانگ ده‌کرد ده‌یفه‌رموو: وهره به چه‌ند
کاتیک به سه‌ر به‌رین له نویکردن‌نه‌وهی خواناسی و نیماندا (یروی البخاری عن
معاذ بن جبل يقول للرجل من إخوانه: إجلس بنا نؤمن ساعة)

مهر نیبه هه‌موو کارنیک له بواری ماددی دایت، ده‌شیت بانگه‌واز بیت،
ده‌شیت وتنه‌که‌ی چه‌ند وانه‌یه‌کی مه‌نه‌جی بیت، چاپکردنی کتیب یاخود
نانگدارکردن‌نه‌وهی خه‌لکی له ونیسایت و توره کومه‌لا‌یه‌تیه کان له بابه‌ته
به‌سووده کان و پاشان پیکلام کردن بخ‌شتنی به سوود، دروستکردنی پرپوژه‌ی
خرمه‌تگوزاری، پرپوژه‌ی فیکری، سیاسی، کومه‌لا‌تی، ثابوری و...هتد،
هموو نه‌مانه به‌رپرسیارتی برایه‌تین له به‌ردهم تاکه‌کاندا و پاشان
کومه‌لگه‌که‌ت به گشتی، نه‌مه‌ش زیاتر له‌واتای سوره‌تی طه له‌سه‌ر زمانی
پیغه‌مبه‌ر موسا علّه‌السلام ده‌رده که‌ویت:

﴿وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٦٣﴾ هَذُونَ أَخِي ﴿٦٤﴾ أَشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٦٥﴾ وَأَشْرِكْهُ فِي
أَمْرِي ﴿٦٦﴾ كَنْ نُسَيْحَكَ كَثِيرًا ﴿٦٧﴾ وَنَذْكُرْكَ كَثِيرًا ﴿٦٨﴾﴾ طه
واته: له کمسوکاری خوشم که سپیک بکه به یارمه تیده رم تا هاوکاریم بکات
له هندیک کاروبارمدا ^(۶۳) ئه و کسهش با هارونی برام بیت ^(۶۴) تا خومی بین
به هیز بکهم ^(۶۵) بینی به هاویشم له هدلگرتنى په یامدا و وه کو من بین به
پیغه مبهر (به سودترین برا بوق برآکه) له دنیادا موسا بووه بوق هارونی براى
که داواى له خواى گهوره کرد بیکات به پیغه مبهر) ^(۶۶) تا هه ردودوکان زور تو
به پاک رابگرین و زیکری تو بکه بین ^(۶۷) زور زیکری تو بکه بین ^(۶۸)

بهم شیوه يه کاتیک ئیاندار هاوکاری برآکه) ده کات له بندایه تى
گویپایه لى پشتويه ناي يه کتر ده بن سوود و چاکه به يه کتری ده گه يه ن له
بواري دنيا و ديندا، ئدهش له راستیدا هاوکاری پاسته قينه و حه قيقىي،
ھەرگىز هاوه لان نه ربى نه بون ھەميشە هاوکارو ھاودەمى براکانيان بون
له کاتى خوشى و ناخوشى دا.

پووداوىتكى زور گرنگ باس ده که بین که وەھبى كورپى عەبدوللە بۆمان
ده گىپىتە وە كه پیغەمبەرى خوا ﷺ نەبو دەرداء و سەلمانى فارسى كرده
برا له شارى مەدىنه دا، سەلمان چوو بوق سەردانى مالى برآکه، بىنى خىزانى
ئەبو دەرداء سەر ولا شىواو جلوېرگى ناشرىنى له بەردايە، ھەلېت ئەو کانه
ھىجاب فەرز نە كرابوو له سەر ئیانداران.

سەلمان وتى: ئەوه بوق وات لى بەسەر ھاتووه ھۆکار چىيە؟!

نهوش وه‌لامی دایوه و تی: برآکهت باوکی ده‌رداء هیج خوشی و پیداویستی له دنیادا نه‌ماوه، به پژوهه روزوه و به شه‌ویش شه‌ونویز ده‌کات.

که سه‌لان زانی مالی برآکه‌ی کیشه‌ی خیزانی و نه‌زانی همه‌ی له به‌ندایه‌تیدا و پیویسته چاره‌سه‌ری کیشه‌ی مالی برآکه‌ی بکات، ئاخه خو برایه‌تی وشه نیبه، بؤیه سه‌لان هه‌ستی به به‌ر پرسیار‌تی بۆ دروست بوو، پاشان یاوی فه‌رموده که ده‌لیت: و‌هه‌بی کوری عه‌بدوللا، نه‌بو ده‌رداء گه‌رایه‌وه بۆ ماله‌وه، سه‌لان خواردنی بۆ دروست کرد بوو پئی و‌ت: نانه‌که‌ت بخو؟!

گوتی: من به پژوهوم.

سه‌لان و‌تی: منیش نان ناخوم تا تو له گه‌لمندا نان نه‌خویت، پاشان پژوهوه‌که‌ی پئی شکاند، چونکه پژوهی سوننت بوو، پاشان شه‌و داهات سه‌ره‌تای شه‌و نه‌بو ده‌رداء هه‌لسا بۆ شه‌ونویز سه‌لان و‌تی: بخه‌وه چونکه سه‌ره‌تای شه‌و بوو، هه‌ر چه‌نده خه‌وه لئ نه‌که‌وت نه‌بو ده‌رداء، چونکه فیر بوو شه‌و به شه‌ونویز به‌سهر بدریت:

﴿تَتَجَافَ جُنُبُّهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَذْعُونَ رَبَّهُمْ حَوْفًا وَظَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفَثُونَ﴾ السجدة

واته: لایه کانیان بدرز نه‌بیته‌وه لم‌سهر جینگا، واته: هه‌لنه‌ستن بۆ شه‌ونویز کردن، یاخود ناخهون تا نویزی عیشا نه‌کهن، یان له نیوان مدغیرب و عیشادا نویزی سوننت ده‌کهن، یاخود نویزی عیشا و بدیانی به جه‌ماععت ده‌کهن،

ئنه نهسی کوری مالیک ده فه رموووت: ئەم ئایەتە لە سەر چاوه پروانگىرىنى نويزى عىشا دابەزى لە خواى گەورە دەپارىتەوە و عىيادەتى دەكەن لە ترسى دۆزەخ و بە ئۇمىدى بەھەشت و پە حەمەتى خواى گەورە لە وەيشى كە پېيان بە خشىون ئەوانىش لە پىناو خواى گەورەدا ئەبىھ خىسن.

پاشان جارىتكى تر ھەلسايەوە بۆ شەونويز سەملان وتى: بخەوە پاشان خەوتۇو، لە كۆتايى شەودا ھەلسايەوە سەملان وتى: ئىستا نويزى دەكەين كاتىيەتى.

لە دواى ئەوهى نويزىان كرد پاشان سەملان دەستى كرد بە نامۇزگارى براکەي، واندەكى فىتكەر كە ئەۋەپرى ئاست بە رىزى بۇو لە بەندايەتى پاشان نەفسى مروف خۇى و چواردەورى.

سەملان وتى: بە راستى خواى گەورە حەقى لە سەرمانە كە بەندايەتى بۆ بکەين نەفسى خۇمان بە هەمان شىوە حەقى لە سەرمانە، خىزان و مالۇمندالىان حەقى لە سەرمانە، لە پىوایەتى ترمذى دا ھاتۇوە مىوانە كەش حەقى لە سەرتەت ھەيدە، جا مافى ھەممۇ ئەوانە بىدە كە حەق و مافيان بە سەرتەت ھەيدە.

ئەبو دەرداء قەناعەتى بە قىسە كانى سەملان نەبۇو، بۆ يە ھەلسا چووه لاي پىغەمبەرلى خوا ﷺ تا سکالا لە سەر سەملان بىكەت و ھەممۇ پۇوداوه كەدى بۆ گىترايەوە پىغەمبەرلى خوا ﷺ دوو جار فەرمۇسى: سەملان راستى كەرددووه، ئەوهى سەملان وتوىيەتى راستە.

(صدق لکلمات، صدق سلمان)

پوخته‌ی باس لهم پروداوه‌ی سه‌مان و نه بو درداء ئه‌وه‌یه له کاتیک که سه‌مانی فارسی زانی برآکه‌ی کیش‌هی هه‌یه هه‌ستی به‌پرسیاریتی بُو دروست بُوو، که ده‌بیت ئه‌و کیش‌هی بُو چاره‌سر بکات، شه‌و و پرورنک کاتی به کار هینا بُو ئه‌وه‌ی وانه‌یه ک فیری برآکه‌ی بکات، تا ماله‌که‌ی بپاریزی وه کو کورد ده‌لیت: مالی لینیک نه‌چیت، هه‌موو ئه‌مانه بُو ئه‌وه‌ه بُو برآکه‌ی بپاریزیت له هه‌ندیک کیش‌هه که خوی هه‌ستی پی نه‌کرد ووه.

که وانه زور کار هه‌یه که به‌پرسیاریتی برایه‌تیبه له سه‌ر شانمان ئه‌نجامی بدده‌ین، له ئاموزگاری له کاری واقعی و به‌خشنده‌ی له گه‌ل براو و درواسی، خه‌لکی بازار او هه‌موو چین توییزه کاندا، ئه‌مه‌ش تیگه‌یشتن و بیرو بوقوونی هاوه‌لان بُوو.

عه‌بدوللای کوری عه‌بیاس له مزگه‌وتی پیغمه‌مبه‌ر ﷺ دا، نیعتیکافی کرد بُوو، کاتیک مرۆف نیعتیکاف ده کات له مزگه‌وت دا بُوی نیه بپرواته ده‌ره‌وه ته‌نها بُو کاری زور پیتویست نه‌بیت، چونکه تویه بونونی خوایی له سه‌ر ئیاندار ته‌نها بُو کاتی زور زه‌رور مزگه‌وت جنی ده‌هیلیت و ده‌بیت بگه‌ریته‌وه تا کوتایی نیعتیکافه که، عه‌بدوللای کوری عه‌بیاس ده‌لیت: یه کیک له پیاوانی شاری مه‌دینه هات و سه‌لامی کرد و دانیشت.

عه‌بدوللای کوری عه‌بیاس ده‌لیت: ده‌م و چاوی زور خه‌مگین بُوو، کاتیک له ته‌نیشت دانیشت و هیچ قسه‌یه کی نه‌ده کرد، پیم وت: فولان زور

خه مبارو دلگران دیاری چی بورو؟ عه بدوللای کوری عه بیاس ده لیت: هر
حه زم کرد بیدو تینتم و قسهی له گه ل بکم.

که سه که و تی: بلئی نهی کوری مامی پیغمه بری خوا ﷺ زور
خه فه تبارم حه حق و قه رزی کی فلانه کسم لا یه، کاتی هاتووه بیده مده منیش
نیمه خه فه تبارم، عه بدوللای کوری عه بیاس و تی: ئه گه ر پیت خوشه ده چم
قسهی له گه ل ده کم، عه بدوللای هیچ پاره یه کی نه برو تا هاوکاری بکات، به لام
پیی ده کری هاوکاری بکات و بروات خاوهن قه رزی بق قه ناعه ت بین بکات و
تا ماوه یه کی تر ئارام و صه برى له سه ر بگریت.

که سه که پازی برو به عه بدوللای و ت: زور باشه ماوه یه کی بق دریز
ده که مده و له راستی دا عه بدوللای له ئیعتیکاف دا برو هه لسا مزگه و تی جنهیشت
که گه رایه و هه واله که دایه که سه که له مزگه و تی پیغمه بر ﷺ - دا
پاشان و تی: به عه بدوللای له بیرت چوو که تو له ئیعتیکاف دا برویت؟!

عه بدوللای و تی: ئاماژه کرد بق قه برى پیغمه بری خوا ﷺ و
فه رمووی: گویم له خاوه نی ته و گویه بروه، له و کاته دا چاوی پر برو له گریان و
به چاوی فرمیسکاوه یه و فه رمووده کهی پیغمه بر ﷺ - ی گپرایه و
و تی: پیغمه بر ﷺ فه رموویه تی: هر که س بروات به دهم پیداویستی

برایه کهی تا کاره کهی بُو جئیه جنی ده کات، زور چاکترو خبرتره بُوی که
تیعتیکاف بکات له مزگه وت ده سال^{۱۴۲}!

تیگه یشتیکی زور به رزه له مانا و چه مکی برایه تی، مرؤف که قه رزار
ده بیت و له ماوهی دیاری کراودا نیه تی بیدانه و پارسه نگی خوی له دهست
ده دات زور پیویستی به هاو کاریه، بُویه عه بدوللا کوپی عه بیاس باش له
به رپرسیاریتی برایه تی تیگه یشتیوه بُویه وازی له بهندایه تی و نیعتیکافه کهی
هینا خیرا بددهم برآکه یه و چوو.

زور کاری گهوره هه یه مرؤفی نیهاندار ئه نجامی بdat، جاری وا هه یه
 Mojahidان و خوانسانی عاید ناگهنه نهو پله یه و پایه یه.

پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رموویت: هه ر که س هاو کاری بیوه ژنیک
بکات یاخود هه زاریک بکات، وه کو پاداشتی Mojahidیک وا یه، له پیناوی
خوادا وه کو نه و که سه وا یه له پرورداده به پرورداده ده بیت و هه مه شه ویش
شه و نویز ده کات^{۱۴۳}.

زوریک له موسلمانان حمزیان به جیهاد و کاری Mojahidان زور به رز
پاده گرن که له پاستیدا هه ر ده بیت وا بیت، یاخود زورن ئه وانهی حمز و

.....

^{۱۴۲}- (قال: رسول الله ﷺ من مشی في حاجة أخيه، بلغ فيها كان خيرا له من
اعتكاف عشر سنين).

^{۱۴۳}- عن أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعاً: الساعي على الأزمات والمسكين، كالمجاهيد في سبيل
الله، وأحسنه قال: وكالقائم الذي لا يفتر، وكالصائم الذي لا ينفطر / متفق عليه.

نارهزوویانه به پوزی گرمادا به پوزوو بن و یان شهونویز بکمن، هاوکاری بیوهژنان و هزاران بکمن له پیناوی خودا، پاداشته که دهستکهوت.

به لام پتویسته پروونکردنوه بدنهین له سهر وشهی (الساعی) ئەم وشه به واتای هاوکاری يەکجار ناییت، له سالیتکدا جارنک هاوکاری بیوهژنیک ياخود فەقیرنک بکهیت، نا واتاکەی وانیبە، به مانای کە نەركى پۇزانە بگرتىتە نەستق، وە كو چۇن كەفili مەندالى هەتيو دەكەيت، ئاوا دەبىت كەفili بیوهژنە كە ياخود هەزارە كە بکەيت، تا پىداویستى نامىتىت و دەگاتە ئەو ناستىي بە توانا بىت، خۇ زۆر جار پىداویستى پارە نىبە، بەلکو سۆزى عاطيفە يە.

ئەوه مانای كومەلگاي نىسلامىيە، ئەوه بونىادى كۆمەلگاي نىسلامىيە، ئەوه پېيوهندى بە هيزةوه يە كە نىسلام دروستى دەكات، ئەمەش تەنها وشهى سەر كاغەز نىبە، بەلکو لە مەيدانى كۆمەلگەي نىسلامىدا بە هەزاران سال پیادە كراوه.

ياخود تەماشاي پىغەمبەرى خوا ﷺ بکمن كاتىك لاشەي، ياخود تەرمى جەعفرەريان هەتبايەوه، فەرمۇسى: خواردن دروست بکمن بۇ خىزانە كەي چونكە ئەو سەرقالى كارى تر دەبىت، بەوهى كە بۇيان ھاتوتەوه.^{١٤٤}

١٤٤- فالرسول ﷺ لما جاء نبى جعفر يقول: اصنعوا الآل جعفر طعاما فإنه قد جاءهم ما يشغلهم.

نه و ههست کردن به خهـلـکـی تـرـزـورـ گـرـنـگـهـ لـهـ نـاـوـ نـیـانـدـارـانـداـ،ـ لـهـ کـاتـیـکـداـ
دهـبـوـ مـالـیـ تـهـعـزـیـ بـارـ خـوارـدـنـ بـوـ خـهـلـکـیـ درـوـسـتـ نـهـ کـهـنـ وـ خـوارـدـنـیـانـ بـوـ
بـیـتـ.

بهـلـامـ بـهـدـاخـهـوـ لـهـ نـهـمـرـقـدـاـ رـیـنـکـ پـیـچـهـوـانـهـ بـوـتـهـوـهـ،ـ دـهـبـیـتـ مـالـیـ خـاوـهـنـ
مـرـدوـوـ پـیـشـواـزـیـ لـهـ خـهـلـکـیـ بـکـهـنـ بـوـ خـوارـدـنـ.

براـیـهـتـیـ بـهـخـشـینـ وـ هـهـوـلـ وـ تـیـکـوـشـانـ وـ چـالـاـکـیـهـ،ـ نـهـکـ دـهـسـتـکـهـوـتـ وـ
بـهـرـزـهـوـنـدـیـ وـ سـامـانـ لـهـ رـیـنـگـایـ بـراـکـهـتـهـوـهـ،ـ خـوـهـمـوـوـ نـهـمـانـهـیـ باـسـمـ کـرـدـ
دـهـشـیـتـ مـرـوـفـ هـهـوـلـیـ بـوـ بـدـاتـ،ـ بـهـلـامـ لـهـ سـهـرـ بـنـهـماـ وـ حـیـسـابـیـ بـراـیـهـتـیـ
نـیـسـلـامـیـ نـهـبـیـتـ بـهـوـ نـاـوـهـوـ خـهـلـکـیـ هـلـبـخـهـلـهـتـیـنـیـتـ،ـ بـراـیـهـتـیـ نـیـسـلـامـیـ
بـهـرـپـرـسـیـارـتـیـیـهـ.

هـهـرـ لـهـ رـوـانـگـهـیـهـوـ هـاـوـهـلـانـ پـازـیـ نـهـدـهـبـوـونـ وـتـهـیـهـکـیـ نـاـشـرـینـ يـاـخـودـ
بـرـینـدـارـکـهـرـ بـهـرـانـبـهـرـ يـهـکـتـرـیـانـ بـهـ کـارـبـهـتـنـ،ـ چـونـکـهـ بـراـیـهـتـیـ بـهـرـپـرـسـیـارـتـیـیـهـ،ـ
هـهـرـگـیـزـ لـهـ پـاشـ مـلـهـوـ قـسـهـیـانـ بـهـرـانـبـهـرـ يـهـکـتـرـیـ نـهـکـرـدـوـوـهـ،ـ بـهـلـکـوـ بـهـرـگـرـیـانـ لـهـ
يـهـکـتـرـیـ کـرـدـوـوـهـ.

پـیـغـمـبـرـیـ خـواـصـلـیـ اللـهـ عـلـیـهـ وـسـلـمـ دـفـهـ رـمـوـوـتـ:ـ هـهـرـ کـهـسـیـکـ بـراـ مـوـسـلـمـانـهـ کـهـیـ
لـهـ جـیـگـایـهـ کـدـاـ باـسـیـ نـامـوـسـ وـ شـهـرـهـفـیـ بـکـرـیـتـ وـ پـیـرـقـزـیـ وـ سـهـرـوـهـرـیـ نـهـوـ
کـهـسـهـ بـیـزـنـیـتـ،ـ جـاـ گـوـیـ بـیـسـتـیـ بـیـتـیـانـ خـوـیـ بـیـتـ لـهـ سـهـرـ هـلـلـهـدـاتـیـ،ـ نـهـوـاـ
خـوـایـ مـوـتـهـعـالـ لـهـ جـیـگـایـهـ کـدـاـ کـهـ پـیـوـسـتـیـ بـهـ سـهـرـ خـسـتـنـهـ،ـ نـهـوـاـ خـوـایـ
مـوـتـهـعـالـ ژـیـرـیـ دـهـخـاتـ وـ تـولـهـیـ لـیـ دـهـ کـاتـهـوـهـ،ـ يـاـخـودـ بـهـ پـیـچـهـوـانـهـوـ نـهـگـهـرـ

کهستیک مسلمانیک سهر بخات له کاتیکدا که باسی ناموس و شهروه فی
بکریت و سهروه ریه کان بیه زنیت، ئەگەر مسلمانیک سهربی بخات ئەوا
خواي گەوره له جىگايەكدا سهربی دەخات، كە پیوسیستى به سەرخستن
ھە يە^{١٤٥}.

بەم گیان و پۇچەوە برايەتى يەكتريان دەپاراست، ھەرگىز باسی ناموس
و شهروه فی پېرۋىزى سهروه ریه کانى يەكتريان نە دەكىد، بەلکو ئەگەر كەستیک
ئەو كارەزشته ئەنجام بىدايە ئەوان پشتگىرى برا مسلمانە كەيان دەكىد
و نەياندە هيىشت مافى بخورىت، ھەرۋەها پىنگايان بە كەسە كە نەئەدا ئەو جۆرە
كارانە ئەنجام بىدات، چونكە دەيانزانى برايەتى بەرسىيارىتىيە.

پېغەمبەرى خوا ﷺ لە كاتى چۈونە دەرەوهى سوپاکەى بۇ تەبۈوك
ھەوالى كەعىي كورى مالىكى بىرسى، يەكتىك بۇ لەو سىن سەرىپىچىكارەى
كە پىشتر لە تابلوى راپىدوو ئاماژەمان پىداوە، پېغەمبەرى خوا ﷺ
وەك پىشەى ھەمىشەيى لە ھاوا لە ئەنلىقى پرسىيارى دەكىد ھەر كەعب خۆى پاواي
فەرمۇودە كە يە، لە بۇخارىدا ھاتووە دەلىت: كە سوپاکە بەرىيکەوت پېغەمبەرى
خوا ﷺ زانى كە عب نەھاتووە بۇ يە فەرمۇوى: كە عب چى دە كات بۇ

-١٤٥- روی أبو داود وأحمد بن حنبل، عن جابر عبد الله، عن أبي طلحة بن سهيل
الأنصاري، انهمَا قالا، قال رسول الله ﷺ ما من امرىء يدخل امراً مسلماً في موضع
تنهىك فيه حرمتة، وينقص فيه من عرضه إلا خذله الله في موطن يحب فيه نصرة، وما من
امریي ينصر مسلماً في موضع ينقص فيه من عرضه وينهىك فيه من حرمتة إلا نصرة الله في
موطن يحب نصرة.

نه هاتووه؟! (ما فعل کعب) و کو هدوال پرسین پیغمه بری خوا ﷺ
 هدوالی پرسی، یه کیک له پیاوانی هوزی بهنی سوله یم و تی: تهی پیغمه بری
 خوا ﷺ خوی بهسته وله ناو جلو به رگه کیدا و له ناو عه ره بدا نهم
 و تهیه بُو که سینک به کار دیت که سه رقال بیت به دنیاوه و اتا به کاری دنیاپی
 و قیامه تی له بیر بکات، بُویه مدهستی نمو کمسه نوه بُو که بُویه نه هاتووه
 بُو غه زوه که له بدر سه رقالی به دنیاوه، لهو کاته دا مو عازی کوری جمه دل
 گونی نیبوو، خیرا له سه ربراکه کرد ووه و تی: سوتند به خوا نهم کمسه
 خرابی وت، به خوا له چاکه به لواوه هیچجان له که عب نه دیوه.^{۱۶۶}

خیرا بدرگری کرد له براکه که له پاستی دادوا که دوت له و جهنگه گرنگه
 که یه کیک بُو له جهنگ و غمزایه کان که ده بُو همموو نیانداراندار یک
 به شداری تیدا بکات، به لام مو عاذ عوزر بُو براکه نه هینته وله وانه یه
 هوز کاری هه بیت، نه وش برا یه تی نیوان هاوه لان بُو بهو شیوه یه بُو.

نهم پووداوه زور سه رنجی را کیشام، کاتیک مونافیقه کان درق و
 ده له سه یان هه لبه است بُو خاتوو عانیشه دایکی نیانداران به پووداوه نیفک
 دا، دایکی نه یوب خیزانی نه بُو نه یوبی نه نساري، هات بُو لای به نه بُو نه یوبی
 وت: ده زانی چی پوویداوه و چی ده لین به عانیشه؟!

نه بُو نه یوب و تی: به لین؛ ده زانم و همموی درقیه، نه بُو نه یوب له مالی
 خویدایه و بدرگری له دایکی نیانداران ده کات، پاشان به خیزانی وت: نهی

دایکى نهیوب توش وە کو خەلکى تر قسە بۇت دەھینىن و دەبەن ئىنجا ئەبو
ئەیوب و تى: عائىشە زۆر لە تو چاكتە و باشتە. لاي خىزانى خۆيدا ئەبو
ئەیوبى ئەنسارى چۈن بەرگى لە خاتۇو عائىشە دەكەت.

ئەوه ھەستى بەرپرسىيارىتى ئىياندارىيە بۇ خوشك و براكانى دروست
دەبىت، لە نەبۇونى خەلکىدا بەرگى لە خاتۇو عائىشە دەكەت، حورمهتى
ئىياندار دەپارىزىت، بە خىزانى دەلىت: ئەو لە تو چاكتە.

باس و خواس لەم جۆرە باسانە زۆر زۆرە كە برايەتى بەرپرسىيارىتىيە،
بەخشىن و ھەولدانە لە پىتاوايدا پىوايەت زۆرە لەم باسەوە مەبەستەمان بەشى
تىڭەيشتنى برايەتىيە لە پۇوى بەرپرسىيارىتىيە و بۇ ئەوهى بېرىيەنە ناو
تىڭەيشتىيەكى نوى بەوهندە كوتايى بەم بەشە ئەھىنەن.

تىڭەيشتنى سىيەم: برايەتى بۇ ھەموو كەسىكە كە ئىيانى بە خوا و
پىغەمبەر ﷺ بىت.

ديارە كە دەلىن: برايەتى بۇ پىاوان و بۇ نافرەتان دەلىن: خوشكاياتى،
واتا ئەوهى بپواي بە خواو پىغەمبەرى خوا ﷺ بۇ ئۆتوماتىيەكى
خوشك و بىران، بپوا بۇون بە ئايىنى نىسلام كە ھەر رەگەز و نەتهوه و زمايتىك
بىت جىاوازى نىيە، مۇسلمانى نوى بىت ياخود كۈن ھەر جىاوازى نىيە، بە
وتنى شايەتومان مەرۆف دەبىنە خوشك و براي يەكترى، جا ئەوهى دەيناسىت
و ئەوهشى نايناسىت كەواتە ھەموو مۇسلمانىك مۇستەحەقە بە برايەتى، ئەم

برایه تبیه ده بگریته و نهم شمولیه ته زور نایاب و جوانه، تیگه یشتني برایه تی
موسلمان بوونت پیشکه ش ده کات.

لهوانه يه که سیک بپرسیت نهی ناکریت له سهر بنه ماي دینی برایه تی
دروست نه کهین، به لکو له سهر بنه ماي مرؤف بوون بیت، ئیسلام نهم برایه تبیه
به گشتی داناوه هه موو مرؤفه کان که ناده من و ناده میش له خاکه.

بەلام برایه تی ئیسلامی تاییه ته له باسه کانی پا بردودا زیاتر ئاماژه دی
پىن کراوه کهواته که سی بیر نه خوش ناتوانن نه و کەلتىنە و درزه بخاته ناو نه
دینه گەورە و پاکە وە.

زورینه مان پووداوی موسلمان بوونی عومەر کورى خەتاب دەزانىن کە
دەپرات له دەرگای مالى نەرقەمی کورى نەرقەم ئەدات يە كەم پۇزى موسلمان
بوونى، له کاتىكدا مىزۈویە کى چەند سالەی ھە يە له ئازار دانى موسلماناندا له
شارى مە كەھى پېرۇزدا له ئەشكەنجەدانى ئىپانداران و لىدانىان و بىرندار
كىردىن و زىندانى كردىيان، رقى زور له ئیسلام و موسلمانان بوو تەنانەت كۆتا
چىركە ساتە کان له ژيانى كافربۇونى دا بپيارى دا کە پىغەمبەرى خوا
صلأ الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکۈزىت.

کاتىك له دەرگای دا له کوتىكى بچۈوكى دەرگاكە وە کە زانيان عومەرە،
حەمزەی کورى عەبدولوتە لىب و تى: دەرگای بۇ بکەنەوە نەگەر زانىتان بۇ
چاکە ھاتووه نەوا وازى لىن دەھىتىن، خۇ نەگەر زانىمان بۇ جەنگ و شەپ
ھاتووه نەوا بە شمشىرە كەم دەيكۈزم، له دواى ئەۋەى دەرگاكە بۇ عومەر

کرایه وه و هاتبوو بۇ مۇسلمان بۇون و شایه تومانى هىتىنا لە بن دەستى پېغەمبەرى خوا مَلِ اللَّهِ عَنِّي وَسَلَّمَ -دا، خىرا گۇرانكارىيەكى زۆر سەير پوويدا لە پق و كىنه و خىرا گۇپا بۇ خۇشەويىسىنى عومەرى كورى خەتاب، ئەو پق و كىنه دلى ئىيانداران گۇپا بۇ خۇشەويىسى و برايەتى، پاشان ھەر ئەو عومەرە بۇو كە نازارى لاو، گەنج و كۆبىيەلە كانى ھۆزى (عوده) ئەدا، پاشان بۇو بە بەردى گەورەسى سەر دلى كافران لە تەنيشتى حەمزەوه لە خۇپىشاندانى ناپەزايى و ناشكرا كەردى دىنى ئىسلامدا لە يەك پىزدا لە حەوشى كە عبەدا بۇونى ھەبۇو پې به يەك دەنگى ھاوارى دە كرد بۇ يەكتاپەرسى.

لە گەل ئەوهى كاتىتكى زۆر كەم بۇو مۇسلمان بۇو بۇو، لە گەل ئەو ھەمۇو نازار و ئەشكەنجهى كە مۇسلمانان بە دەستى ئەو چەشتىپويان بەلام موعجىزە ئەم دىنە يە لەو كاتەوھ عومەر بۇو بە برايان و يەكىك بۇو لە جەستەمى مۇسلمانان براي مۇسلمانى لىنى دەرچوو بەرگرى لىدىكەن و بەرگرى لىنى دەكرا، خودى عومەر وانە يە كى زۆر گەورەى وەرگرت لەم برايەتىيە ئەو پېۋەرەش لە ژيانىدا پەنگى دايەوھ لە خۇشەويىسى و رېقلىبۈونەوهى تەنها پېيوەندى ھەبۇو بە ئىيانەوھ.

لە كىتىبى مەملەكتى نووردا بە درىزى باسى چۈنئەتى ھاوهلىكىان كرد بە ناوى ئوسامەمى كورى ئوسەيل، ئىيام ئەممەد لە ئەبوبەرھەرەوھ دەكىپىتەوھ كاتىتك ئوسامە مۇسلمان بۇو كە دواي ماوهى يە كى دۇور و درىز لە دىۋايەتى كەردى مۇسلمانان و خۆى بە يەكىك بۇو لە قيادە و سەرۋەكە كانى بەنى

حنه نیفه، عومه ری کوری خه تاب ده لیت: سوتند به خوا پیشتر له بدر چاومدا زور بچوک و سووک تر بwoo له بدراز، به لام تیستا زور گهوره تره له شاخ^{۱۶۷}!

خیرا دید و تیپوانینه کان هاوه لان گزرانکاری به سه ردا هات که سومامه‌ی کوری نوسه‌یل هاته ناو نیسلام به نیمان هینانی، به سه بو برایه‌تی، نیتر هم مهو مافی برایه‌تی هدیه به سه ر موسله‌نانده خوشه‌ویسته لمناو براکان و خوشکه کانیدا.

نهو خوشه‌ویسته له پیناوی نهودا نهبووه که نهو هاوه‌له يه کیکه له هره دهوله‌مه‌نده کانی عده‌ب، به لکو خوشه‌ویستیه که له پیناوی خودا نهه هست و سوزه هم مه مروقا فایه‌تی به خویه‌وه نه دیوه، که سوزی برایه‌تی له پیناوی خواه گهوره‌دا دروست بیست.

بوخاری و مسلمیم له نهبوهه‌ریه‌وه ده گیپنه‌وه، پیاوونک هاته خزمه‌تی پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ نهیده‌ناسی، داوای میوانداری و نانخواردنی کرد له پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ، پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ زانی میوانه که‌ی برسییده و خیرا چوو ناو خیزانه کانی خواردنی بو بهیتیت، به لام له مالی پیغمه‌به‌ر ﷺ - دا خواردنی تیدا نهبوو بویه ناچار پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ دنگی موباره کی به رزکرده‌وه و فرموموی: کن له نیوه ده توانیت هاوکاری و میوانداری نهه بکات نهه شهه و (ألا رجل يضييفه الليلة يرحمه

^{۱۶۷} - ليقول عمر بن الخطاب: لقد كان والله في عيني أصغر من الخنزير وإنه في عيني الآن أعظم من الجبل.

الله) پیغه‌مبه ری خوا ﷺ راسته و خو هستی به برایه‌تی نهم که سه نه ناسراوه کرد و هر چون بورو ده بیت میوانداری بکات و خواردنی بُو داین بکات.

له و کاته‌دا یدکیک له پیاواني نه نسار و تی: من له خزمه‌تیدا ده بهم نهی پیغه‌مبه ری خوا ﷺ هاوه‌له که خیرا چوو بُو لای خیزانی و تی: میوانیکی پیغه‌مبه ری خوا ﷺ -م هدیه هیج شتیک لا نده دیت چیان هدیه بیهینه.

(فذهب إلى أهله فقال: لامرأته، ضيف رسول الله ﷺ لا تدخل على شيئاً)

خیزانه‌کهی ولامی دایه‌وه و تی: سوئند به خوا تنهها خواردنی مندالله که مان هدیه که زهمنی نه و (والله ماعندی إلا قوت الصبية)

پاشان و تی: خواردنی مندالله کهی بُو بھینه و مندالله که خه و لیبخه، چرای ماله که بکوزتنه ره وه قاپنکیش بخه برده‌می من، منیش وا خوم نیشان دهدم که نان نه خوم له گه لیدا، نهم شه و با به برسیتی بمعینه وه، سبیه‌ینی بُو بیانی که نه نساره که میوانه‌کهی برده‌وه بُو لای پیغه‌مبه ری خوا ﷺ فهرموموی: خوای گهوره له کاره کانتان سه ر سام بورو نموده‌ی نه نجاماتان دا له به رانبدر میوانه که تان^{۱۴۸}.

۱۴۸- قال رسول الله ﷺ لرجل: لَقَدْ عَجِبَ اللَّهُ تَعَالَى بِصَنِيعِكَ بِضَيْفِكَ، أَوْ صَحِلَكَ بِصَنِيعِكَ بِضَيْفِكَ.

له گهـل نهـهـی کـهـ نـسـارـهـ کـهـ مـیـوانـهـ کـهـ نـهـنـاسـیـ وـ بـهـ هـهـمانـ شـیـوهـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ صـلـاـتـعـلـیـهـ وـسـلـمـ مـیـوانـهـ کـهـ نـهـنـاسـیـ،ـ بـهـ لـامـ بـرـایـهـتـیـ دـینـدـارـیـ لـایـ هـاوـهـلـانـ رـهـگـیـ دـاـکـوـتـابـوـ،ـ خـوارـدـنـیـ مـنـدـالـهـ کـهـ يـاـنـ دـایـهـ مـیـوانـهـ کـهـ يـاـنـ،ـ خـواـیـ گـهـورـهـ سـهـرـسـامـ بـوـ بـهـ کـارـهـ کـهـ يـاـنـ.

هـلـبـهـتـ بـهـ وـاتـایـ خـوـشـحـالـیـ وـ پـادـاشـتـیـ زـورـ بـوـ نـهـ وـ خـانـهـ وـادـهـیـ هـمـمـوـ نـهـمـ روـودـاـوـهـیـ کـهـ پـیـنـاـوـیـ بـرـایـهـتـیـ ثـیـانـیـ وـ دـینـدـارـیـ بـوـ،ـ مـادـهـمـ کـهـسـهـ کـهـ بـرـوـایـ بـهـ خـواـ صـلـاـتـعـلـیـهـ وـسـلـمـ هـدـهـیـ لـهـ سـهـرـمـانـهـ وـهـ کـوـ بـرـاـ هـاوـکـارـیـ بـکـهـینـ.

لـهـ پـیـنـاـوـیـ نـهـ بـرـایـهـتـیـهـ وـ خـودـیـ فـهـرـمـوـودـهـ کـهـ،ـ زـانـیـانـیـ فـیـقـهـیـ نـیـسـلـامـیـ نـهـ حـکـامـیـ سـیـاسـیـ وـ کـوـمـهـلـایـهـتـیـانـ بـوـنـیـادـ نـاوـهـ لـهـ سـهـرـ نـهـمـ بـنـهـمـایـهـ بـوـ بـرـایـهـتـیـ لـهـ پـیـنـاـوـیـ خـودـاـ دـهـبـیـتـ فـرـیـایـ بـرـاـ مـوـسـلـمـانـهـ کـانـتـ بـکـهـوـیـتـ لـهـ هـهـ جـیـگـایـهـ کـیـ ئـهـمـ دـنـیـایـهـداـ بـیـتـ،ـ جـاـ بـهـ هـوـکـارـیـ بـرـسـیـتـیـ وـ وـشـکـهـ سـالـیـ يـاـخـودـ بـهـزـانـدـنـیـ حـوـرـمـتـیـ مـوـسـلـمـانـانـ فـهـرـقـ نـاـکـاتـ تـهـسـیـرـیـ بـیـتـ يـاـنـ بـهـزـانـدـنـیـ سـهـرـوـهـرـیـهـ کـانـیـ دـهـوـلـهـتـیـ نـیـسـلـامـیـ بـیـتـ.

خـواـیـ مـوـتـهـ عـالـ فـهـرـزـیـ کـرـدـوـوـهـ لـهـ سـهـرـ مـوـسـلـمـانـانـ کـهـ بـهـ هـاـنـاـوـ هـاوـکـارـیـ بـرـاـ وـ خـوـشـکـانـیـانـهـ بـرـوـنـ لـهـ رـوـزـهـلـاتـ وـ رـوـزـنـاـوـادـاـ لـهـ بـاـکـوـورـ وـ باـشـوـورـداـ،ـ زـانـیـانـیـ فـیـقـهـیـ لـهـ سـهـرـ نـهـهـ کـهـ کـوـرـانـ کـهـ هـاوـکـارـیـ مـوـسـلـمـانـانـ بـکـرـیـتـ لـهـ هـمـمـوـ وـلـاتـ جـیـاـواـزـهـ کـانـدـاـ،ـ نـهـ گـهـرـ نـاـفـرـهـتـیـکـیـشـ بـیـتـ بـهـ دـیـلـ بـگـیـرـیـتـ جـاـ نـهـهـ نـاـفـرـهـتـهـ بـیـنـاسـیـتـ يـاـنـ نـهـیـنـاسـیـتـ بـوـ رـزـگـارـکـرـدـنـیـ لـهـ نـاوـچـهـیـ رـوـزـنـاـوـایـ جـیـهـانـیـ نـیـسـلـامـیـ بـیـتـ نـهـواـ لـهـ سـهـرـ هـمـوـ نـهـهـلـیـ رـوـزـنـاـوـاـ وـاجـبـهـ بـرـوـنـ بـوـ رـزـگـارـکـرـدـنـیـ،ـ يـاـخـودـ

له پژوهه‌لات ده بیت هه مهو خه لکی پژوهه‌لات بپون بوق نازادکردنی نه گهر له
توانای یه کیکیاندا نه بپو هه مهو لاکان یارمه‌تی ندهدن.

هه روه کو چون پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاوکاری ئافره‌تیکی کرد که
حورمه‌تی ئه و ئافره‌ته پوشینرا بپو به دهستی جوله‌که و موسلمان‌تیکیان
کوشتبپو، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه مکه‌ی برايه‌تی و خوشکایه‌تیبه‌ی
له ناو هاوه‌لاندا بلاوکردبپو، خیرا بوق توله‌ی خوشک و براکه‌یان چووه
سه‌ریان و توله‌ی لیکردنوه.

ئیستاش پژوئا به هه زاره‌ها موسلمان ده کوژن و شهید ده کرین و
زیندانه کانی دنیا پره له موسلمان و نیهاندار، نه ک هر باس ناکریت، به لکو
وای لیهاتووه موسلمان نه گهر باسی برا موسلمانه که‌ی بکات ده ترسیت و شهرم
ده کات، له کاتیکدا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه مهو جوله‌که‌ی به نو
قهینوقاعی ده رکد له سه‌ر به زاندنی حورمه‌تی خوشکیک و کوشتنی
هاوه‌لینک.

خیلافه‌تی عه‌بیاسی و خه لیفه موخته‌صه‌م بوق پزگارکردنی ئافره‌تیک پرووی
کرده عاموریه و به هۆکاری به زاندنی حورمه‌تی خانمیکی موسلمان شاره‌که‌ی
سوتاند، بوق نهوده‌ی جارنیکی تر پژوئا ای صه‌لیبی فیر نه بیت موسلمان به دیل
بگریت، خوای گهره فریای ئه مه‌ویدا له ئه نده‌لوس حاجب منصور که ناسراوه به
هه روه‌ها له خیلافه‌تی نه مه‌ویدا له ئه نده‌لوس حاجب منصور که ناسراوه به
نه بی عامری مه‌نصروری سوپایه‌کی ناماده کرد بوق ولاتی ناقار له سه‌ر سنوری
فه‌ره‌نسا به هۆکاری نهوده‌ی سئ ئافره‌تی موسلمانیان له که نیسه‌یه کدا زیندانی

کرد بwoo، سوپای پنکخست و سین نافره ته کهی ئازاد کرد، پاشان جزیهی له سهر دانان، نه حاجب مه نصور سئ نافره ته کهی ده ناسی، نه موعلته صیم نه و نافره تهی ده ناسی، تنهها ههستی خوشک و برایه تی نیسلامیه.

له تیوان موسلماندا جیاوازی کورد، عهرب، چیچانی، فارس و تورک نییه، ههموو ئه مانه له سهر بندمای خواناسی و دینداری بران، ههموو بران له پیناوی خوای موتعال دا.

تیگه يشتنی چوارهه: برایه تی نیعمه تیکه له نیعمه ته کانی خوای موتعال

تیگه يشتنی کوتایی برایه تی که نیسلام دایمه زراندوه له پنگای پنجه مبهه
صلالله علیه و سلّ و دهقه قورئانیه کانهوه، نیعمه تیکی زور گهوره يه خوای پهروه دگار بؤی دهسته بدر کردووین له دنیادا پئی دلخوش ده بین و هاوکار و پشتیوانه، هه رووهها قیامهت خوشی و شادیه به هزکاری ده چینه به ههشت و پنگای چونه به ههشتی خوایه.

هه رچه نده دروستکردنی برایه تی تنهها بق پاراستنی قیامهت نییه، به لکو خوای گهوره له دنیادا خوشی و شادی پنده به خشیت، ههموو خەلکی دنیا له پیناوی خوشە و یستیه کاندا جەنگ ده کەن، بەلام خوشی و برایه تی نازانن چییه له خوای گهوره به خشوييە تی به موسلمانان، نیعمه تیکی زور جوان و پر حەقیقە ته خوای گهوره دەفرمۇوت:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرُّوا وَلَا تَكُرُوا يَعْتَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ
كُنَّا مُعْذَبَةً فَالْأَلْفُ بَيْنَ قُلُوبِنَا فَأَضْبَخْنَا بِنِعْمَتِهِ إِخْرَانًا وَكُنَّا عَلَى شَفَا
حُقْرَةٍ بَيْنَ الْأَثَارِ فَأَنْقَذَنَا مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴾ۚ﴾ آل عمران

واته: نیوه هر هممووتان دهست بگرن به حهبل و پهتی خوای گهوره وه
واته: به دینی خوا و به نیسلام و به قورنائ، بهلام تهفرهقه مهکمن و پارچه
پارچه و بهش بش و پهرتنهوازه مهبن، یادی نه و نیعمه تانهی خوای گهوره
بکنه نوه به سه رتanhه وه کاتیک که نیوه (تموس و خدره) دوزمنی یه کتری
بوون خوای گهوره دلتنایی یه کخست و به هوی نیعمه و دینه کهی خوای
گهوره کردنی به برای یه کتری، نیوه لمسر لیواری چالی ناگری دوزه خ بوون
که بهو حاله بمردنایه نه چونه ناگری دوزه خ، چونکه کافر بوون خوای گهوره
له و کوفره و له و ناگری دوزه خ نیوه پر زگار کرد به هوی پتغه مبهه ری خواوه
صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بهم شیوازه خوای گهوره نایه ته کانی خویتانا بتوون نه کاته وه،
به لکو خوای گهوره هیدایه تنان بدات و پنگای هیدایت بگنه بدر.

خوای موته عال زور به پوونی باسی نه و نیعمه ته مان بتو ده کات، له راستیدا
به هه رچی پیوه ری بکهین ناگاته گهوره بی و خوشی و برایه تی، مه بهستم
هه رچی نیعمه تی دنیا يه، نه پاره، نه که رهسته گرانبه ها کانی ژیان، هیچی پئی
ناگات، نه مهش قسهی من نیمه، به لکو خوای گهوره له قورنائدا ده فرمومویت:

﴿وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَيْعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ الأنفال
واتە: خواى گەورە دلى ئەوس و خەزرەجى يەكخست كە چەندەھا سال
کوشتارى زۆر لە تىوانىاندا بۇو، خواى گەورە دلى يەكخستن بەھۆى ئىيان و
ئىسلامەوه، نەگەر ھەرچى لە سەرپۇوی زەۋى ھەيە ھەر ھەموویت بېھەشىيا
بۇ ئەوهى كە دلىان يەكبخىيت و پىنکىيان بخەيت ئەوه نەت دەتوانى دلىان
يەكبخىيت و پىنکىيان بخەيت، بەلام خواى گەورە خۆى دلى يەكخستن بەھېزىو
توان او كاربەجيي خۆى بە دلىانىي خواى گەورە زۆر بالادەست و بەعىززەت
و كاربەجييە.

ـ تەنها ئەم نىعەمەتە بە بەھاترە لە ھەرجى والەم زەۋىيدا!

ئەم نىعەمەتى برايەتىيە زۆر گەورەيە، مۇسلمانان زۆر جار ھەستى بىناكەن
تا ئەوكاتەي لە دەستى دەدەن، پىشتر ھەموو ئومەمەتە كانى ترى سەر زەۋى
ئىرەبىي و بەخىليلان دەبرد بە برايەتى ئومەمەتى ئىسلامى، كە منه تىكى خوايى
بە سەر ئىياندارانەوە لە پىناويدا گىان و سامانيان دەبەخشى.

خواى گەورە لە حەقى يەھوددا دەفرەمۇویت:

﴿لَا يَقْتَلُونَكُمْ جَيْعًا إِلَّا فِي قُرَىٰ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ
شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَيْعًا وَقُلُوبُهُمْ شَقِيقٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ الحشر
واتە: نەوان ناتوانى كوشتارى ئىيە بىكەن، ھەموويان بەيە كەھوھ كۆپىنه و بۇ
کوشتارى ئىيە چونكە ترسنۇكىن، مەگەر لەناو خانوو و مالى دىيە كدا كە شورا

و قهلاقی پتهوی هه بیت، یان له پشت دیواره کانه و خویان بشارنه وه له ترسدا
مه گهر ئاوا کوشتاری شیوه بکهن ئه گهرنا رورو به روو ناتوانن، به لام جووله که و
مونافقان رق و کینه یان له ناو يه کدا زور سه خته و دلیان جیاوازه، تو و
ئه زانی نهوانه هه ممویان يه کن به لام دلیان لئیک جیاوازه و دلیان له گهله يه کدا
نیه و يه ک دل نین، له بھر ئه وھی ئه مانه که سانیکی ناحالی و ناتیگه يشتوون.

ئیستاش به هه مان شیوه وان، به لام به رژوهه ندی بانک و میدیا کوی
کردوونه ته وه نه ک برایه تی!

ھه رووه ها له ده رحه قى نه سارادا خواي موته عال ده فه رموقت:

﴿وَمَنِ الْأَذَّى إِنَّا نَصَرَنَا أَخْذَنَا مِيقَةُهُمْ فَنَسُوا حَظًا مَمَّا ذُكِرُوا بِهِ
فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُتَبَّعُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا
يَضْعُفُونَ ﴾) المائدة ١٤﴾

واته: ئه وانهی که وتيان ئيمه نه صارا و گاورين عهد و به لئين و پهيانمان
له وانيش و هرگرت که شويين پيغەمبەرى خوا ﷺ بکهون و ئياني بي
بيتن و سەرييختەن، ئه وانيش به هه مان شیوه ئه و عهد و پهيان و به لئينه یان
له بير کرد که لينيان و هرگيرابوو، پشتگونيان خست له سزاي ئه و کاره یان
ئيمه يش تا پۆزى قيامهت رق و کينه و دژايەتىيان خستوتە نيوانيانه وه، نيوان
گاورو جووله که، ياخود نيوان گاوره کان خویان که چەند فيرقە و تاقم و
گروپىنکن و دژايەتى يه كترى ده کهن له پۆزى قيامه تيش خواي گوره
ھە واليان بىن ده دات سەبارەت به کرده وھ کانى خویان و ئاگاداريان ئه كاتە وھ
و سزايان ئه دات لە سەرى.

له تیوانی کاتولیک، پرۆستانت و تورتودوکس... هتد تا نهم ساته وه خته ش
هه مان دزایه تی هه يه، نهوهش له تیوان روسیا و نهوروپادا به ناشکرا په چاو
ده کریت، به لام نیعمه تی نیسلامی به هۆکاری نیعمه تی برایه تی خوشبخته،
نه گه رچی له ئیستادا مەرچە عینکیان نیه، به لام نیعمه تی برایه تی له ناویاندا
په نگی داوه ته و، خو نه گه رچی لیره و لموی خەربىکە خزمایه تی و خهت و
مه زهه بگه رایی کە لینی زوری تیده کات.

نه سته مه ئیانداری تیگه یشتتو به های نهم برایه تیه نه زاتیت و نه قلی پئی
نه شکتت بهم خوشبیه و وازی لیھیتت، نیعمه تیکه که له دنیادا وتنهی نییه،
گه ورە ترین خەمۆکی لای پیاو و زن و مندال نهوه يه که هەست به تەنھایی
بکات، نه گەر بگەریتینه و بۇ نه و سەرزمیریانهی کە مرۆف تووشی خەمۆکی و
ناپەھەتی و قەیرانی دەرروونی بکات، له ئینگلەترا، سوید، نەرویج، دانیارک
و زورنکی تر له ولاتانی جیهانی، هەموو بندەرەتە کەی دە گەریتە و بۇ نه بۇونی
پەیوهندی کۆمەلايەتی و تەنھایی، هەموو بندەرەتە کەی دە گەریتە و بۇ نه بۇونی
خوشەویستی لە پیتاوی خوادا، کە مندال تەمەنی دە گاتە (١٨-١٧) سال مالى
دایك و باوکی بە جى دەھیتیت و زور نەستەمە لە يەكترى بېرسنە وە، کارى
يەكتريان هېچ بەلا وە گرنگ نییه.

بە پىچەوانە وە لە گەل نەوهى نه و ولاتانە زوربەی لە پووی ئابورىيە وە
زور بەھىزە، به لام زوربەی ولاتانى موسىمان ھەست بە و خوشى و شادى و
برایه تیه ياخود پەیوهندىيە توند و تولە دەکەن کە نیسلام بۇي دايىن كردوون.

یه کیکه له نیعمته گهوره کانی نیسلام، که خوشی هدر دوو دونیای تیدایه نهوهش نه و تیگه یشن و بیره قولهی هاوه لان بوو له سهر برایه‌تی که نیعمه‌تیکی گهوره‌ی نیسلامه، زور به گرنگیه و مامدله‌یان له گلدا ده کرد، به تایبه‌تی بو بونیاد نانی نوممه‌تی نیسلامی و ندو چوار خانه‌که‌ی که باسان کرد:

۱- برایه‌تی پنگایه بهره‌و بهه‌شت.

۲- برایه‌تی بهرپرسیار تیبیه.

۳- برایه‌تی نیهاندار بیناستیت یاخود نهیناستیت.

۴- برایه‌تی نیعمه‌تی خوشی و شادی دنیا و قیامه‌ته.

له فرموده‌یده کی قودسی دا خوای موته عال له سهر زمانی پنځمه‌دری خوا ﷺ ده فرموده: له سهرم فرز بووه که خوشم بووین نهوانه‌ی که له بهر من یه کتریان خوش دهونت، خوش‌ویستم بو نهوانه واجبه که هاوکاری یه کتری ده کهن، خوش‌ویستم فرز بووه بو نهوانه‌ی سمردانی یه کتری ده کمن له پیناواي مندا، خوش‌ویستم واجب بووه بو نهوانه‌ی که له بدر خاتری من داده‌نیشن و باس و خواسیان ده کمن.^{۱۶۹}

۱۶۹- قال اللہ عزوجل وجبت محبت للمتحابین في والمتجالسين في والمتوازرين في والمتباذلين في آخرجه أحد.

خوشه ویستی له پیناوی ئیسلامدا خواي گهوره خوشی دهونن نه مهش
گهوره ترین نیعنه تیکه که به ئاسمان و زهويه کانیش پتوه ناکرین، خواي
گهوره له وانه مان هەزمار بکات که خوشی دهونن و بتوانين ئیمهش هەمۆو
خوشک و برايه کى ئیاندارمان خوش بوویت.

تابلوی شانزه‌یه‌م:

چاره‌سه‌ری کیشه‌کان،

هاوه‌لان و ده‌مارگیری و ترس و توقدن و چاره‌سه‌ری
لهم تابوله‌یدا ده‌گه‌رین به شوین چاره‌سه‌ری کیشه‌کانی ناو کومه‌لگا و
چونیه‌تی چاره‌سر کردنی، هۆکاری ناویانگ و بون به ئەستیره زور جار له
پینگای چاره‌سه‌ری کیشه‌ی خەلکییه‌ویه، جا کیشه‌کان پىکهاتى سیستەمە
کومه‌لايەتىيە کان بىت له سیاسەت و ئابورى و تەنانەت ناكار و بها
رهوشتىيە کان.

خواي موته‌عال پىغەمبەرى ئازيز ﷺ ناردوه مۇزدە دەر و
رېنىشاندەر و مورشىدە و سەرپەشتىيارى ئەم ئومەتىيە، دەرھېنەری خەلکییه
له ناو تارىكستانى جاھيلى بەرەو پۇناكى و نورى ئىسلام، باشتىرين سەركەرە
و بانگخواز و پەروەرەدەكار بۇوه كە به جوانترىن شىيە مامەلەي لەگەل
کیشه‌کانی ناو کومه‌لگادا كردووه، به شىيە‌يەكى واقىعى و زور لۇزىكى،
ھەروەھا به مىتىد و شىيە‌ي پلەبەندى به گۈرە قۇناغ، له سەرتاوه گيانى
چاودىرى خواي له ناخى تاكى موسىلما‌ندا پۇواند، نەفسى مەرقۇي كرده
چاودىرى به سەر خودى مەرقۇ خۆيەوە، پاشان ھەرچى دەرگا و پەنجەرە و
كونە بەردىك ھەيدە كە دەبىتە هۆکارى ئاشوب و ناپەحەتى گرتى، له پینگاي
ياسا و پىسايەك كە قۇناغ بەندى بۇو چاره‌سەری ھەرچى كیشه‌ھە بۇو كردى
له ناو کومه‌لگەي ئىسلاميدا ھەموو هۆکارى دزە كردنى كیشه‌کانی ناو
کومه‌لگەي وەستاند بە هۆي شەريعەتى ئىسلام.

له و کاته و کومدلگه ئیسلامی پیاده کاری شەریعەتى خواي موتەعال
بۇون، لهو پەرى ناشتى و ئاسايشدا زیاون، هاوەلآنى لە سەر ئەم بىندمايە
پەروەردە كرد كە لىكۈلىنەوەي ئەم تابلويمان لە سەر داپاشتوھ، يەكىك لە
دەردە كوشىنەكانى ناو كومدلگە دەمارگىرييە كە بە دوايدا راستە خۆ ئەگەر
مروف و كومدلگە و دەسەلات دەمارگىر بۇون ئەوا ترس و توقاندىن زىياد
دەبىت، چونكە پىغەمبەر ﷺ كە هات ويسى خۆي وابۇو ھەرجى
كارى دەمارگىرى و پەرگىرييە وەلاي بىت لە جىڭايىدا پابەند بۇون دابىت
واتا تەعەصوبى ھۆزگەرای، دىنگەرای، بىتپەرسى، مروفپەرسى و
مروفگەرای، دنياويستى، گەپان بەدواي سەروھەت و سامان و ژن...ھەندى.

ھەموو نەمانەي پىتكىخست بە شەریعەتى ئیسلام تا خەلکى چى تر دەمار
گىر نەبن، بەلکو مولته زىم بن و پابەندى خۇيان بە ئیسلامدەوە پابگەيدەن و
خاوهنى سەرچاوه و مەرجمەن بن.

وە كۆچۈن (ولاتى عەلمانى پىشىكە وتۇو) داواي بە دەزگا بۇونى دەولەت و
حوكىمەت دەكەن كە پىزگاريان بىت، لە سەركىرە گەرای واتاي تاكىگەرایى
دكتاتورىيەت و بەلۇڭۇ كىردىن خەلکى، واتا؛ بە پەمزىكىردىن خەلک و لە شىوهى
بىت يان وە كۆ كىسرا و قەيسەرە كان بن.

ئیسلام هات هاوەلآنى فيرى ئەو كە هېيج كەس ناتوانىت لە خۇيەوە
قسە بىكەت، خاوهن ياسا و پىتسا و مەرجمەعىتكى دەستورىن دەبىت بۇي
بگەرىنەوە، هەر ئەم پابەندىيە واي كرد چارەسەرى كىشەي دەمارگىرى و
ترس و توقاندىن كرد.

تیسلام زور پابهند بwoo به بوژانهوهی کۆمەلگەی تیسلامی به ناشتی و ناسایشده، بؤیه به هەموو شیوه يەك دژی تیرۆر و توقاندن و دروست کردنی ترس بwoo له ناو خەلک و کۆمەلگە به گشتی، له بەر نەوهی نەفی یان رەددی هەرچی بەها و ئاکارو رەوشتی جوانە دەیکاتەوهە به ھۆکارى ترس و توقاندن، نەگەر ئەم دەمارگیرى و ترسە له ناو کۆمەلگەدا دروست بwoo، هەرچی جوانى ھەدیه له ناوی دەبات، کاتىك دەلتىن جوانى مەبەست لهو كەمالیاتانەی كە کۆمەلگە پیتویستى پىئەتى، ھەر له فىزىيا، ھونەر، شانتو، سینەما، ئەدەب و زانسته مروۋىيە كان.

ھاواکارى پېشکەوتنى نومەتى تیسلامى دەگەپىتهوه بق پابهند بۇونىان بە شەرىعەت و ياساو پېساکانوهە، له تىستاشدا ھەروايدە ھەر ولايىك دەمارگىرى، تیرۆر، ترس و توقاندى لە ناو خەلکە كەيدا چارەسەر كرد و له جياتى پابهندبۇونى دانا بە ياسا و دەستورەوهە ئەوا ئەو ولاته پېشکەوتوه سەركەوتتۇوه، نمۇونەی ئەو كارانەي كە له جىهانى پۇزىناوادا بە گشتى و پاشان چىن، يابان و ولاتانى ترى پېشکەوتتو كە پابهندن بە دەستور و ياسا و پېساکانى خۇيان.

نمۇونەی زۇرى تر له بەر دەستان كە پابهندن بە سەرۆك و دەمارگىرى و ترسو توقاندن، دەشىت خاوهنى ھىز و تواناي سەربازى بن بەلام ناگاتە ئاستى ولاتانى پېشەكەوت و کۆمەلگائى خۇشېخت، نمۇونەي كورىيائى باكور، كوبابا و ولاتى ترى وەك ئەفغانستان و زۇرنىكى تر له ولاتانى ئەفرىقى و ئاسىيائى و تەنانەت ئەوروپىش، خۇ ھەموو ولاتانى ئەوروپى پېشکەوت و

دەولەمەند نىن، دەيان ولاتى وە بولغاريا، رۇمانيا، كرواتيا، سربىيا، لاتيفيا، روسىاي سېي و...هەندى).

که نیسلام هات خوای موتھ عال فهرموموی:

﴿وَلَا تَنْسَى الْحُسْنَةُ وَلَا أَسْبِقَهُ أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا أَلَّذِي بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَعْدَةٌ كَانُوا وَلِئَ حَيْثِمٌ﴾ فصلت

واته: چاکه و خراپه یه کسان نییه تو به چاکه وه لامی خراپه بدهره وه و بو
 نه فسی خوت توله ممهنه وه لیبورده و لیخوش بیو به، (نیمامی عومدرا)
 ده فرموده: (سزای هیچ که سیک ناده دیت باشت لهوهی که نه و سه رینچی
 خوای گهوره له تودا ده کات و خراپه و سته مت لئی ده کات بهوهی که تو
 گویز پایه لی خوای گهوره لمودا بکه دیت و به چاکه وه لامی بدهیته وه) نه و
 که سه ی که دوزمنایه تی له نیواناندا هه یه که به چاکه وه لامت دایه وه وه کو
 دوستیکی خوش ویستی توی لئی دیت.

خودی سیره‌تی پنجه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیاده‌که‌ری ئم مانا و
ئاکاره بهزانه بوو، خو پیشتر که پنجه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌زیا له ناو
کومه‌لگای عه‌بیدا، به هه‌مان شیوه‌ی ئیستا پر بوو له ده‌مارگیر و ترس و
توقاندن، بگره وه کو ئیستا چون پیاده‌ی ترس و توقاندن ده‌کدن له‌گه‌ل
ده‌مارگیری که ده‌زانن مافیکه له مافه‌کانی، نه‌و ده‌مه‌ش به هه‌مان شیوه وه کو
ئیستا وابوو باشترا و جوانتر، جه‌عفه‌ری کوری ئه‌بو طالیب بۇمان وينا ده‌کات
که بۇ پادشاھی حەبەشە نەجاشى روومال ده‌کات باس ده‌کات و ده‌لېت:

نهی پادشا، ئىمە گەلىك بۇوين ھاوبېش و شەرىكىان بۇ خوا بېپيار ئەدا
و خەرىكى پەرسىنى بىت و پەيکەر بۇوين، گۆشتى مەدارەوە بۇومان دەخوارد،
خراپە كار بۇوين لە گەل دراوسىيە كانماندا، ھەرچى سەرەورى و كەرامەت و
شەرەفى يەكتە دەمانبەزاند و خوتىنى يەكترييان بۇ خۆمان حەلآل دەكرد،
كۆشتى خەلکى زۆر ئاسان بۇ لامان ھېچ پىتىگەر و قەدەغە كراوىتك لە
ناوماندا نەبوو (مەبەستى ياسا و پىتسايد) لە حەلآل و حەرام.^{١٥}.

بەو شىوه يە وتناي كۆمەلگەئى ئەو سەردەمە دەكات پىم وانىيە ئىستاي
جىهان باشتى بىت لەوكاتە، بىگە خراپىرە! دەبىت بىگەپىن بە دواى
چارەسەرى كىشە كەدا، پىغەمبەرى خوا ﷺ سەرەتا دەمارگىرى
نېرىنەي نەھىشت بۇ ئەوهى ئافەتان زىنندە بەچال بىكەن، كە تىرۇر و
ئىرهاپىكى سەردەمى خۆى بۇو، بەلام ئىستا بە شىوه يە كى مۇدىزىن زىنندە بەچال
دەكرىن، پووت دەكرىنەو بۇ سىستەمى سەرمایەدارى و كارى خۆى لە
دەست داوه، بۇيە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى: خواي گەورە سى
شتى حەرام كردووھ زىنندە بەچال كەدنى كچانىش يە كىكە لەوانە.

زىنندە بەچال كەدنى كچان ھەروھ كۆمەلگائى جاھيلى، ئەگەر كچ ھەر
كارىتك بکات ھەل بىت ئەنجامە كەى كۆشتىنە، زىنندە بەچال كەدە، بەلام بۇ

١٥- وبدأ جعفر خطابه قائلاً: أيها الملك، كنا قوماً أهل جاھيلية، نعبد الأصنام، ونأكل
الميتة، ونأني الفواحش، ونقطع الأرحام، ونسيء الجوار، يأكل القوي منا الضعيف.

کور زور گوتی پینادریت له کاتیکدا تاوانه که له سه ره دردوو لایه، بؤیه
پیغه مبه ری خوا ﷺ يه کم کاری پشتی نافره تانی گرت و

له دوای چاره سه ره گه زی تیر و می، پاشان روحی نه رم و نیانی
داد په روه ری پواند له ناو هاوه لانیدا، نه گه ر گیانی له سه رخوی، نارام گری،
نه رمونیانی، داد په روه ری له ناو کومه لگه دا نه بیت نه وه نه و کومه لگه يه زوو
به زوو ده بنه گیانی يه کتری، پیغه مبه ری خوا ﷺ يه ناو کومه لگایه کی
پیش وخت دا ده زیا که عه شیره ت گه رایی گیانی ده مارگیری بالی ته اووی
کيشا بwoo به سه ره نتوه له دوور گهی عذر هبیدا، له دوای نه وه ری له شاري
مه دینه دا کومه لگهی نیسلامی دایبه زاند که پر پر بwoo له جو ری هوزه کان، يه ک دوو
مروف شمشیری له براکهی رانه کيشا نه گه ر چی لیره دا نه وه ری يه ک دوو
ده مه ده منی نه خوازرا و پرویدا به هوكاری مونافیقه کان، به لام زور به زوویی
چاره سه ری کرد بهو شه ریعه تهی که بؤی هاتبوو، هه میشه پیغه مبه ری خوا
ﷺ هاوه لانی فیتر ده کرد و ده یفه رموو: خوای په روه دگار هه میشه و
هاوده م چاودیری نه رم و نیان و به زهیه به سه رمانه وه و حمزی به هاو ده منی
نه رم و نیانی هه يه، نه وه ری که بیه خشیت به هوكاری هاو ده منی و نه رمونیانی

١٥١ - عن المغيرة بن شعبة، عن رسول الله ﷺ، قال: إن الله عز وجل، حرم عليكم
حقوق الأمهات، ورأي البنات، ومنعاً وهات . وكه لڪم ثلاثاً: قيل وقال، وكثرة السؤال،
وإضاعة المال / رواه مسلم.

هرگیز به ده مارگیری و شده نگیری نابه خشیت تهناها به گیانی لیبورده بی و خوشهوستی و نه رمونیانی دهدات و ده به خشیت .^{۱۰۲}

خودی پیغمه بری خوا ﷺ و هاوہ لانی له دوای خوی نمونه دی و نه رم و نیانی و گیانی لیبورده بعون پیشه نگی هممو خدکی و کومه لگا کانی تر بعون تهناهت هدر کارنک په یوندی هبوایه به خودی که سایه تیانه دوه، هرگیز له سه ری نه ده هاتنه وه لام گوینیان بین نهادا، نه وهی له سه رده هاتنه وه لام تهناها له سه ر بهزاندی سنوره کانی خوای په روهر دگار بooo، هرگیز نابیت پیغمه بر ﷺ بو کارنک نه شیاو له سه ر که سایه تی خوی وه لامی دایته وه تهناهت نه گدر هاوہ لیک یان که سیکی نزیکی پیغمه بری خوا ﷺ له سه ر پیغمه بر ﷺ تویه بوبیت پیغمه بری خوا ﷺ هنوری کرد و ته وه. نمونه دی رووداوی کومه لیک له جوله که هاتنه خزمه تی پیغمه بری خوا ﷺ به تانه و ته شره وه و تیان به پیغمه بری خوا ﷺ (السلام علیکم)، نه و ته یه جیاوازه له گه ل (السلام علیکم) نهوان مه بستیان نه وه بooo و تیان مردن بو تو نهی محمد! خیرا خاتو عائیشه له و ته که یان تیگه بیشت و وه لامی دانه وه و تی: (علیکم السلام واللعنة) و اته: مردن بو خوتان و له عنه تی خواتان لئ بیت، پیغمه بری خوا ﷺ فه رموی: عائیشه له سرخوبه، خوای گدوره له هممو

١٠٢ - عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله ﷺ: إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفِيقَ فِي الْأَمْرِ كَلَه «وَعَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفِيقَ، وَيَعْطِي عَلَى الرَّفِيقِ، مَا لَا يَعْطِي عَلَى الْمُنْفِقِ، وَمَا لَا يَعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ.

شىتكىدا نەرمۇنیانى خۇش دەۋىت و ھاودەم بە لە گەلپاندا (مەلا ياخىشە، إن
الله يحب الرفق في الأمر كله).

لە پىروايەتى تردا ھاتۇوه پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى: ھەرگىز
عائىشە دەمارگىرى و شەرەنگىزى و وشەى خراب بە کار مەھىئىنە، عائىشە
فەرمۇوى: ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ گۆيت لى نەبۇو چىيان وت:
پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى: نەتوانى بلىتىت: لە نىوهش بىت^{١٥٣}.

پېغەمبەرى خوا ﷺ خاوهنى رەحمەت بۇو لە گەل دۈزىمنە كانىدا،
تەنانەت بە وشەى ناشرىن وەلامى نەدانەوه، ئەم ئاكارو رەوشتنە، پىويستە لە
ناو كۆمەلگەدا نەشو نما بکات لە سايە و سىتىپەرىدا مۇسلىمانان بىزىن. ئەم
مامەلە يە ھەرگىزاو ھەرگىز شەرەنگىز و ترس و توقاندىن بە دواى خۇيدا
ناھىيىت، تەنانەت لە گەل جاھيل و نەزان و ئەعرابىيەكاندا لەپەرى
نەرمۇنیانى و پابەند بۇون بۇوە بە ئاكار و رەوشتنى بەرزى پېغەمبەرايەتى،
ئەنەسى كورپى مالىك دەكىرىتەوه و دەلىت: لە كاتىكىدا دانىشتبووين لە
خزمەت پېغەمبەردا ﷺ لەم زەگەوتە كەيدا، لە پى ئەعرابىيەك هات بە

١٥٣ - وفي رواية للبخاري، قالت: إن اليهود أتوا النبي ﷺ فقالوا: السام عليك
قال: وعليكم * فقالت عائشة: السام عليك، ولعنكم الله، وغضب عليكم، فقال رسول
الله ﷺ: مەلا ياخىشە! عليك بالرفق، وإياك والعنف والفحش. قال: أولم تسمع
ما قالوا؟ قال: أولم تسمى ما قلت، ردت عليهم، فيستجاب لي فيهم، ولا يستجاب لهم في.

ناوی (الأقرع بن حابس) له ناو مزگه وته کهدا له جینگایه کیدا و هستا و دهستی
کرد به میز کردن، هاوه لان هاواریان لنی کرد، هزو هزو و امه که!

له کاتیک دا وشهی (مه مه) له کوردیدا واته: هزو هزو و امه که، وشه که
بو ئاگادار کردنوهی شتیکی ناپه سه نده، له گهـل ئوهی وشه که زور ئاسایی
بوو به کار بیت، به لام پیغـه مبهـری خوا ﷺ داـوـایـ کـرـدـ لـهـ هـاوـهـ لـانـیـ کـهـ
به هیچ جورنـکـ مـیـزـهـ کـهـیـ پـیـ نـهـ بـرـنـ وـ باـ مـیـزـهـ کـهـیـ بـکـاتـ.

ئەم حالـتـهـ لـهـ هـیـچـ جـینـگـایـ کـیـ دـنـیـادـاـ جـینـگـایـ قـبـولـ کـرـدـ نـیـیـهـ،ـ کـنـ
دهـتوـانـیـتـ لـهـ پـهـ رـسـتـگـایـ کـیـ يـانـ کـهـ نـیـسـهـ يـهـ کـبـکـاتـ نـهـ گـهـ رـچـیـ کـهـ سـهـ کـهـ شـتـیـتـ
بـیـتـ،ـ خـهـ لـکـیـ زـورـ بـهـ توـونـدـیـ وـ لـامـ نـهـ دـاـتـهـ وـهـ لـهـ هـمـوـ کـوـمـهـ لـگـهـ يـهـ کـیـ دـنـیـادـاـ
لـهـ ثـیـسـتـاـ وـ رـاـبـرـدـوـدـاـ،ـ بـهـ لـامـ پـهـ روـهـرـدـهـیـ هـاوـهـ لـانـ وـ بـهـ ئـهـدـهـ بـیـانـ لـهـ خـزـمـتـ
پـیـغـهـ مـبـهـرـ ﷺ دـاـ کـهـ تـهـنـهاـ دـوـوـ وـشـهـ يـانـ بـهـ کـارـ هـتـینـاـ،ـ پـیـغـهـ مـبـهـرـیـ خـواـ
ﷺ لـیـنـگـرـیـ لـیـنـگـرـیـ لـیـنـگـرـیـ لـیـنـگـرـیـ لـیـنـگـرـیـ لـیـنـگـرـیـ لـیـنـگـرـیـ لـیـنـگـرـیـ لـیـنـگـرـیـ
دوـایـیـ دـهـ بـیـتـ چـیـ لـهـ گـهـ لـدـاـ بـکـرـیـتـ،ـ پـیـغـهـ مـبـهـرـیـ خـواـ ﷺ بـانـگـیـ کـرـدـ پـیـتـیـ
فـهـ رـمـوـوـ:ـ بـهـ پـهـ رـیـ نـهـ رـمـوـنـیـانـیـ ئـەـمـ جـینـگـایـ مـزـگـهـ وـتـهـ وـ نـهـشـیـاـوـهـ خـهـ لـکـیـ مـیـزـ
يـاـخـودـ پـیـسـاـیـ لـهـ نـاوـیدـاـ بـکـاتـ،ـ بـهـ لـکـوـ فـتـرـبـوـونـ بـوـ يـادـکـرـدـنـوهـیـ خـوـایـ
پـهـ روـهـرـدـگـارـ هـرـوـهـاـ نـوـزـرـکـرـدـنـ وـ قـوـئـانـ خـوـیـنـدنـ.

پـاشـانـ پـیـغـهـ مـبـهـرـیـ خـواـ ﷺ دـاـوـایـ سـهـ تـلـیـکـ ئـاوـیـ کـرـدـ کـهـ ئـاوـیـ پـیـداـ
بـکـهـنـ وـ کـوـتـایـیـ بـهـ کـیـشـهـ کـهـ هـاتـ،ـ فـیـرـیـ هـاوـهـ لـانـیـ کـرـدـ کـهـ هـهـرـگـیـزـ تـرسـ وـ
تـۆـقـانـدـنـ بـهـ کـارـ نـهـهـیـنـ،ـ چـونـکـهـ هـهـلـیـهـ فـیـرـیـ وـانـهـیـهـ کـیـ کـرـدـ کـهـ هـیـمـنـ وـ
لـهـ سـهـ رـخـوـ بـنـ وـ هـهـرـگـیـزـ دـهـ مـارـگـیـرـیـ وـ پـهـرـگـیـرـیـ بـهـ کـارـ نـهـهـیـنـ.

هه روهها له پياده کردنی نايinda له نیستادا زورنک له ناو کومه لگهی
نيسلاميدا به دهست ثم ديارده يه و ده نالينن که دلی دوزمنه کانی نيسلامی
بيخوش كردويين، ثوش واز هيتانه له بواري (وهسه تيهت و نيوهندگيري)

ليرهدا نيوهندگيري يان ووهسه تيهت (ال وسيطيه) به واتاي ميانزه ويي ياخود
شلپه وي يان تنه نزول کردن ناييهت، وه کو هندنیک له خه لکي به کاري
ده هيتان، به مه بهستي (ئيفراط و تفريط) ديت، نه زياده رؤوبى نه کدم کردنوه،
وه کو خوي نه قورس بکريت، نه زور سوك بکريت، ئير هيج گرنگي و
بايه خي لاي خه لکي نه مبنیت، واتا بپرواته ناو خانه و گرووبى (مورجيته).

يان نه ونه قورس بکريت وه کو خه واريجه کان هرجي له خويان نه ببو
كافري بکهن و خه لکي به تاوانى بچووک و گهوره کافر بکريت.

که واته بقنه هيشتنى توقاندن و ده مارگيري و پدرگيري له ديندا پيغەمبەرى
خواصى اللئەن عىدەت دە فەرمۇۋىت: بە راستى دينى نيسلام ناسانە، ھەر كەسيك لە
سەر خوي قورس بکات بە دلنيايىه و سەركەتو تو نايىت و لە پې خوي و
خه لکي تريش ماندوو دە كات، دين وه کو خوي بگرن، لە خه لکي نزىك
بىنەوه و فىريان بکهن، موزەدەر بن، پۈوگەمش و نەرنىيانه بىر بکەن نه و، لە
ديندا فەرمانە کانى لە بەيانى و پۈزۈدا و شەودا پياده بکهن بىن زياده رؤوبى^{١٥٤}.

١٥٤ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: إن الدين يسر ولن يشاد الدين أحد إلا غلبه فسددوا وقاربوا وأبشروا، واستعينوا بالغدوة والروحه وشيء من الدلجة/رواه البخاري.

پاشان دیته سهربونیادی خودی کومه لگه و پیغه مبهر ﷺ خوا باشترين مرؤقه کانی ناو کومه لگه‌ی نیسلامی دهست نیشان ده کات و پنیان ده لیت: کین ئه وانه‌ی باشترين، له (جاپری کوری عبد الله) اوه بومان ده گیپریته و ده لیت: پیاونک هاته خزمه‌تی پیغه مبهر ﷺ پرسی: ئه‌ی پیغه مبهری خوا ﷺ باشترين موسلمان کیمه؟ پیغه مبهر ﷺ فه رمووی: ئه‌و کده‌سیه که خه لکی له دهست و ده‌می پارتزارو بن^{۱۰۰}.

پاشان کوشتن و له ناو بردنی خه لکی خوا و پیغه مبهری خوا ﷺ له چهندین جنگای قورئاندا جهخت له سهربونی کوشتن کراوه‌ته و که چهند ترسناکه و مرؤف ده خاته ناو ئاگری دوزه خ بو ماوه‌یه کی زور دریز خایه‌ن.

خوای گهوره ده فه رموویت:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا الظَّفَرَ أَلَّا يَحْرَمَ إِلَّا بِالْحَقٌِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلَنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَنًا فَلَا يُشَرِّفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾ الإسراء
واته: ئه‌و نهفسه‌ی که خوای گهوره حه رامی کرد ووه بیکوژن نیوه مه بیکوژن نیلا به حق نه بین ووه که سیک له دین هه لگه‌پریته وه، یان که سیک به ناحق بکوژئ، یان له دوای زه واجیکی شه رعی زینا بکات، نه مه

^{۱۰۰}- المسلم من سليم المسلمين من لسانه ويده، والهاجر من هجر ما ذه الله عنه، وعن أبي موسى رضي الله عنه قال: قلت: يا رسول الله ﷺ أي المسلمين أفضل؟ قال: من سليم المسلمين من لسانه ويده/رواه مسلم.

حاکمی موسیان بؤی همه يه بیانکوژته و، نه ک خه لکی هه ر که سیک به
سته ملیکراوی بکوژری ئه و ده سه لاتمان به که سوکاری ئه و کوژراوه
به خشیوه به سه ر بکوژه که دا و نه توانیت دا وای کوشته وهی له حاکم بکات و
بلن بیکوژه و، يان نه توانی لئی ببوری، يان نه توانی پارهی لئی وه بگری به لام
نه گه ر کوشتنی وه با زیاده وی نه کات له کوشندابوهی که له ژتر
ئه شکه نجه دا بیکوژی، ياخود گوئ و لووتی ببریت و لاشهی بشیونیتی،
ياخود که سوکاره که دی بکوژته و با وا نه کمن نه وهی که که سوکاری
کوژراوه که يه خوای گهوره سه ری نه خات و پشتیوانیتی.

پاشان پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رموویت: نه گه ر هه موو خه لکی
ئاسان و زه وی کو بینه و له کوشتنی نیانداریک، نه و خوای په روهدگار
هه موویان ده خاته ناو ئاگر.

نه گه ر ته ماشای زاراوهی فه رمووده که بکهین له به ر گهوره بی تاوانه که
خه لکی ئاسان و زه وی به کارهتیاوه، تاوانه که زور گهوره يه، پاشان له به ر
کوشتنی يه ک نیاندار، خوای گهوره نه وهی به شدار بیت تیدا، ده چنه ناو
ئاگر.^{۱۰۶}

۱۰۶- وَعَنْ أَبِي سَعِيدِ الْحَذْرَيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْلَا أَهْلَ السَّمَاءِ وَأَهْلَ
الْأَرْضِ اشْتَرَكُوا فِي ذَمِّ الْمُؤْمِنِ لَا كَبُّمُ اللَّهُ فِي الْأَقْرَبِ رواه الترمذی.

هه روه‌ها حه رامی کردووه ترساندنی خه لکی نهوانه‌ی که له ثاشتی و ناسایشدا ده‌ژین به داخستنی هه مهوو ده‌رگا و په نجه‌ره‌یه ک له روویاندا، جا به هه ره‌کارو ئامرازیک و چه مکتیک بیت.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده فه‌رموقوت: هه ر که س ئاماژه بۆ ترساندنی براکه‌ی بکات به ئاسن (لیزه‌دا واتای ئاسن چه‌ک و با به‌ته کانی ترس ده گریته‌وه)، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده فه‌رموقوت: به ر له‌عنه‌تی فریشته کان ده که‌ویت، با برای دایک و باوکیش بن، که‌واته: به هیچ شیوه‌یه ک له ئىسلامدا رهوا نیه که موسلمانان بترسین و ئاسایشی هاولاتیان تېکبدریت.^{۱۵۷}

به هیچ شیوه‌یه ک موسولمان ناتواتیت موسلمان بترسینیت، تهنانه‌ت بۆ خوشی و گالتھو گه‌پیش، هاوەلی بەریز (عبدالرحمن کوری نه‌بی له‌یلی) ده‌لیت: له گەل چەند کەسیکدا له خزمەت پیغه‌مبه‌ر ﷺ -دا ده پۇشىشىن له کاتى پشودا، يان به سوارى و شتر يەکىك له هاوەلەکان خەوی لىتكەوت، بۆ خوشی و گالتھ و کات به سەربردن كراسى ئەو هاوەلە يان پاکىشا و داچەلە کى و خەبەری بۇويه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموقوی: به هیچ شیوه‌یه ک ناگونجىت و حه رامه موسلمان، موسلمان بترسینیت، (لَا يَجِدُ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرُوَّعَ مُسْلِمًا).

۱۵۷- عن أبي هريرة قال: قال رسول الله، مَنْ أَشَارَ إِلَى أَخِيهِ بِحَدِيدَةِ حَقِّيَّةِ إِنْ كَانَ أَخَاهُ لَأَبِيهِ زَانَهُ/رواه مسلم.

ھەر وەھا ھەر وەھا کو چۈن بۇ مۇسۇلمان ۋەوا نىيە مۇسۇلمان بىتسىنىت، زۇر لەوە فراوانىر و گەورە تەرى ھېچ مۇقۇنىك بۇي نىيە يە كىنە بىتسىنىت، جا نە گەر مۇسۇلمان بىت يان ھەر بىر و باوەزىكى ئايىنى ترى ھە بىت.

لە بىووداونىكى زۇر سەيردا كەسىكى يەھودى بە ناوى (زەيدى كورپى سوونە) داواى قەرزىنەكى كردووە لە پىغەمبەر ﷺ، قەرزە كەش زۇرى بەسەردا تىپەر نە بۇو بۇو، قەرزە كەش بىرىتى بۇو لە چەند كىلوپەك خورما، يەھودىكە بۇ تانە و تەشهر لە پىغەمبەرى خوا ﷺ و تى: ئەى محمد قەرزە كەم بەدەرەوە سوتىند بە خوا ئىتوھى نەھەي عەبدۇلۇتەلىپ ھەر قەرز دوا دەخەن.

نەيتوانى تانە بىدات لە پىغەمبەر ﷺ بلى تۇ مافم دەخۋىت يان تۆ ماھە كەمت دواخستوھ، چۈنكە لە پىغەمبەر ﷺ ناوهشىتەوە، بەلكو تانە كەيدا لە بىنەمالە كەى، بۇ نەھەي ھەر چۈننەك بۇوە تانە يەك بىدات.

زەيدى كورپى سوونە دەلىت: لەو كاتىدا تەماشىي عومەرى كورپى خەتاب-م كرد چاوى وە كو نەستىرە دەسۋىدا واتىدە بۇو، بە چاوى تەماشىي كرد و پاشان بە توپەيەوە و تى: نەھى دوژمنى خوا گۈنیم لىتىھ بىن نەدەبى دەكەيت لە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ، سوتىند بەو خوايەي كە پىغەمبەر ﷺ -ى ناردوھ بە حەق، نە گەر لە پەزامەندى نەوان دەرنە چىت بەم شەمشىرە نەمدا لە ملت.

پیغمه‌بری خوا ﷺ تماشای عومندی کوری خه‌تاب‌ی کرد
بینده‌نگ بwoo وه کو ناره‌زاییه ک و پاشان فدرمووی: عومند رج کارتکه نهنجامی
نه‌ده‌یت، له جیاتی نه‌وهی به جوانترین شیوه مامدله‌ی له گه‌لدا بکه‌یت، که‌چی
به گوئری پیویست نییه ناکریت که‌ستیک داوای مافی خوی بکات تیمه
زویلمی لئی بکه‌ین، هاوکاری نه‌بین بتو گه‌راندن‌وهی مافه‌کانی، هرئیستا برق
له گه‌لیدا عومند هه‌موو مافه‌کانی بتو بگه‌پرتنه‌وه، حقی نه‌وهی که مافه‌که‌ی
دواکه‌وتوه خورماکه‌ی بتو زیاد بکه له مافی خوی به (۲۰ صاع) که جوزنکه
له پیوانه‌ی خورما، حقی نه‌وهی که بهو شیوه‌یه تماشات کرد و ترساندت.^{۱۵۸}

هه‌روه کو له سده‌هه‌تای فدرمووده که‌دا ده‌رده که‌ویت پیغمه‌بر ﷺ به
عومند ده‌فدرموویت: چاوه‌درنی نه‌وهی لئی ناکات که بهو شیوه‌یه بیترستیت.

پیغمه‌بری خوا ﷺ ده‌یه‌ویت کومه‌لگایه‌کی هیمن و پر له
ناسایش و ناشتی ژیان به‌رنه سهر، دوور له توقادند و ترس و نیرهاب، هه‌ر
بتویه تم‌شریعی نیسلامی هاتووه، بتو نه‌و مه‌بسته که به‌هیچ شیوه‌یه ک که‌س
مافی که‌سی‌تر نه‌بات و هه‌موو لاکان مافه‌کانیان ده‌سته‌هه‌ر بیت.

سروشتی مرزف وا هه‌لکه‌وتوه، نه‌گه‌ر یاسا و هیز و توانایه ک نه‌بیت
hee‌موو مافی یه‌کتر پیشیل ده‌کهن، نه‌م یاسا و مافانه هه‌موو قورثان بتوی

۱۵۸- آنَا وَهُوَ كُلَا أَخْرَجَ إِلَى هَذَا أَنْ تَأْمَرَنِي بِخُسْنِ الْأَدَاءِ وَتَأْمُرُهُ بِخُسْنِ اتِّبَاعِهِ، اذْهَبْ بِهِ
يا عَزْ؛ فاقضه حَقَّهُ وزَدْهُ عَشْرِينَ صَاعًا مَكَانًا مَارَّتْهُهُ رَوَاهْ إِنْ حَيَانَ.

پریکخستوین بو ئهودی ماف خوراون بدریت، کهس دهست دریزی و
فهادهت دروست نه کهن، خوای موته عال ده فرمومونت:

﴿إِنَّمَا جَزْءُ الَّذِينَ يَحْرِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَاتَلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقْطَعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْقَوْأَ مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جُزْئٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾^{۲۰}) الماده

وانه: سزای ئهو کهسانهی که دژایه تی خوا و پیغامبه ری خوا صلی الله علیہ وسَلَّمَ انه کهن (نه نانهت نه گهر موسیانیش بن) که پریگری له خه لکی بکهن و چه تهیی بکهن و له سه رزوی ئاشووب و فهاد بتینه و مالی خه لکی بیه و خه لکی بکوزن، نه مانه نه بین بکوزرنیه و، وانه: نه گهر پریگریان له خه لکی کرد و خه لکیان کوشت که گیران نه مانه نه کوزرنیه و، یاخود نه گهر خه لکیان کوشت و ماله که شیان برد نه کاته نه مان نه کوزرنین و هه لته و اسرین و له خاج نه درین نه گهر مالیان برد نه یان کوشت نه کاته دهستی راست و پیتی چه پیان نه بیریته و یان به پیچه و آنده و، یاخود نه گهر که شیان نه کوشت و مالی شیان نه برد به لکو هه رپریگریان له خه لک نه کرد و خه لکیان نه ترساند نه وه را وئه نرین و له سه رزوی دوور نه خرینه و له شار و ولاته یاخود له شار تکی تر بهند ده کرین نا نهم خراپه کار و پریگر و پیاو کوزانه له دونیا خوای گهوره سه رشوریان نه کات له پریزی قیامه تیش خوای گهوره سزا یاه کی زور گهوره بیان داناوه، هه شست کهس له هوزی (عوره ینه) هاتنه مه دینه و موسیان بون و بیعه تیان به پیغامبه ری خوادا صلی الله علیہ وسَلَّمَ له گه ل و شتری صدهقه نار دیانی و فهروموی له پیغامبه ری خوا صلی الله علیہ وسَلَّمَ له گه ل و شتری صدهقه نار دیانی و فهروموی له میز و شیره که یان بخون چاک ده بن نه وانیش خوار دیان چاک بونه وه پاشان

هه لگمه‌رانه و شوانه کهیان کوشتو و شتره کانیان برد، پیغه‌مبه ری خوا
صلی اللہ علیہ وسّلہ خله لکی به دوایاندا نارد و گرتیان و هینایان، خوای گهوره ندم
نایه‌تهی دابه‌زاند و چون شوانه کهیان کوشبوو بهو شیوازه کوزرانه وه.

هه موو ئهم یاسا توندانه بۇ پاراستنی کومه لگه‌یدی، له سایه‌ی ئاشتی و
ئارامی و ئاسایشدا بژین.

تەنانەت له مەيدانى جەنگ دا پیغه‌مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسّلہ داوا دەکات له
عملی کورى ئەبى تالیب کە سەرەتا خەلکى بانگ بکات بۇ ئىسلام بىن خوین
پىشتن و بە کارهینانى چەك، پىشتر ئاماژەمان بە فەرمۇودە کە داوه له جەنگى
خېبەردا.

هه رووه‌ها فەرمانى دەکرد کە بە ھىچ شىۋىيەك له جەنگدا پىر نە كۈزىت
يان ئەوانەی خۇيان بۇ دىندارى ساغ كردىتەوە له ئايىنە كانى تردا، هه رووه‌ها
پىتگرى كردووە له نە كوشتنى مندال و زىن^{۱۰۹}.

كەواتە تەنها له ناو كۆمە لگەدا ئەم چارەسەری كىشە و چەمكى ئارامى
ئاسایشە پىادە نە كراوه، بەلکو فىرى ھاوه لانى كردووە كە له جەنگشدا ئىرەب
و توقاندن بەكار نەھىن.

۱۰۹ - عَنْ أَنْسٍ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نَظِلُّقُوا بِاسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَيْهِ مَلَأَ رَسُولُ اللَّهِ، وَلَا تَقْتُلُوا شَيْخًا فَإِنَّا وَلَا طَفْلًا وَلَا ضَغِيرًا وَلَا امْرَأًا، رُواهُ أَبُو دَارَدَ.

هاوهلان بهم په وشته بدرزده شاخ و دول و بیابان و دهشتیان پر کرد له
نوری نیسلام پیغمبری خوا ﷺ به جوانترین شیوه پهروه ردهی
کردبوون، دزی هممو جوزه سرهکهش و پرووت و تیکدانی ناسایش نارامی
خه لکی بوون. به خوشحالیه و نیسلامیان و درگرت، هر له سایهی نهم هینمنی
و ناسایشهدا کومه لگاکان ناوهدان کرانه، شارستانیه تیان دروست کرد.

له سه رهتا هممو کیشه کانیان، به چاودیری خوی چاره سمر کرد و
هر وهها به خواناسی و نیمان.

چاره سه ری کیشهی هه زاری و به تالی

ناینی نیسلام زور گرنگی داوه به چاره سه ری کیشهی هه زاری و به تالی،
دوو حالتی زور به یه کوه گرندراون که مرؤف به تال بوو هه زار ده بیت که
سه رقال بوو به دلنيابیه و حقی ماندوو بوونی خوی و هرده گریت.

هاوهلان زور به ههند و هریانگرتبوو، که کومه لگه کهيان نایت بهیلن
hee زاری و به تالی تیدا نه شونما بکات، چونکه ترسینکی گهوره یه له پرووی
نه خلاقی و پاشان هاندانی خه لکی بو تاوان، به تاییهت نهوانهی دوورن له
دینی خواوه.

هه مو ناما ره کانی جیهان ده لین: هه زاری و به تالی کاری گهدری زور خراب
دروست ده کات له سه ر نه فسی مرؤف و سروشته، هه روکه ناما زه مان پیدا
له سه ر نهوانهی که دوورن له خواناسی و لاوازن له پرووی نیمانیه و ههولی
خواردنده وی مهی و ماددهی هوشی بر دهسته بهر بکدن بو له بیر چوونه وهی

خویان و کیشه کانیان، زور جار نه مانه ش ده بیته هۆکاری خراپه کاری و تاوانی دزی کردن له کومه لگا، به لکو سهر ده کیشیت بۆ کوشتنی زۆربه‌ی نه و کهسانه‌ی که دزی و کوشتن و تاوانی تر نه نجام نه دهن بمتالن و دوورن له کارکردنوه.

هاوه لان نهوده یان له بهر چاو گرتبوو، که هەزاری سهر ده کیشیت بۆ تاوان و تهنانه‌ت بۆ کوفر کردنیش، پیغەمبەری خوا ﷺ له دوعا و نزاکانیدا له گەل کوفردا پەنای بى دەگرتن، وە کو جەنابیان دەفرمۇون: پەروھەدگارا پەنات پىنده گرم له کافر بۇون و هەزار بۇون.^{۱۶۰}.

له تىستادا جىهان دەنالىتىت بە دەست هەزارى و بە تالىيەوه، نهوكاتىش لهو سەردەمەدا خەلکى هەمان کیشه یان هەبۇو، بەلام پیغەمبەری خوا ﷺ کیشه کانى چارە سەر دەکرد، بە پلانى پەبانى و بە قۇناغەندى و فىرکردنى ئىسلام و شەرىعەتە كەمى.

پیغەمبەری خوا ﷺ هانى خەلکى نەدا بۆ کارکردن، بگەهانى نەدات بۆ کارى پىشەوەری و پىشەسازى، هەروه کو چۈن پیغەمبەران ھەمۇو پىشەوەر بۇون، ئىدرىس ﷺ بەرگ دوور بۇو، نوح ﷺ ئەندازى يار بۇوه، بە ھەمان شىوه ھود و صالح ﷺ، حەزرەتى ابراهىم ﷺ بازىرگانى مەپو مالات و بەرھەمە کانى بۇوه، زۇرىك لە پىغەمبەرانى بەنى نىسرايىل،

۱۶۰- اللَّهُمَّ إِلَيْ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ/ أبو داود و أحمد والنمسائي.

یوسف عَلَيْهَا السَّلَامُ و هزارو خاوهن پپوژه‌ی گهوره بورو بق دهوله‌ت، سوله‌یان و داود عَلَيْهَا السَّلَامُ تانسگه‌ر بون، زه‌کریا و یه‌حیا عَلَيْهَا السَّلَامُ دارتاش بون...هند.

هه بؤیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کارکدن پیشه‌نگ نیشان ئه‌دات له پیغه‌مبه‌ران و دهه‌رمون: هیچ که‌سینک هینده‌ی خوارک و پزقی دهست و چه‌مکی مروف خویه‌تی، به واتای ئوهه‌ی باشترين پزق خواردن ئوهه‌یه که مروف به دهستی خوی په‌یدا بکات به حه‌لائی، پاشان نموونه‌ی پیغه‌مبه‌ر داود عَلَيْهَا السَّلَامُ مان بق دهه‌تیه‌وه دهه‌رمونت: داود له پزق و خواردنی خوی خواردوه، ئوهه‌ی که به کارکدن په‌یدای کردووه.^{۱۶۱}

هه روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خوی به نموونه دهه‌تیه‌وه که شوانی کردووه، بازرگانی کردووه به پاره‌ی خاتوو خه‌دیجه پیش بونی به پیغه‌مبه‌ر ﷺ ، هه روه‌ها دهه‌رمونت: هیچ پیغه‌مبه‌ریک نه‌هاتووه که شوانی نه‌کرد بیت، لیيان پرسی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جه‌نابت شوانیت کردووه، له و‌لامدا فه‌رموموی: به‌لئن شوانیم کردووه بق خه‌لکی مه‌که و پروزانه‌که‌شم قیراطیک^{۱۶۲} بونه.^{۱۶۳}

۱۶۱- ما أَكَلَ أَحَدُ طَعَاماً قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ذَاوَدَ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ/ رواه البخاري.

۱۶۲- قيراط جزونکه له دراو و پاره.

۱۶۳- عن أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عن النبي ﷺ قَالَ: مَا بَعَثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا رَعَى الْفَقَمَ «فَقَالَ أَخْصَاحَهُ: وَأَنْتَ؟ قَالَ: نَعَمْ، كُنْتُ أَرْعَاهَا عَلَى فَرَارِيطِ لَأْهُلِ مَكَّةَ/ رواه البخاري.

هه رووه کو چون پيغه مبهري خوا ﷺ هاني هاوه لانى نوممه ته كهى ئه دات بُو كار كردن، هه رووه ها بيز و حورمه تى تاييهت نيشان ئه دات بُو ئه وانهى كه كار ده كهن، جا كاره كه ييان هر جوره پيشه يه كى حدلآل و دروست بيت، زور به چاويكى بچووك ته ماشا ده كريت ئه و كسى كه داوا له خه لكى بكات، خوى زه ليل و سه رشوري ناو كومه لگهى بكات.

پيغه مبهري خوا ﷺ ئه و حالته يان بُو وينا ده كات و ده فه رمووت:

ئه گهر كسىك له ئيوه حه بله كهى ياخود گوريسيه كهى هه لگريت و بروات به هيز و توانييده بُو كۆكى دار، پاشان به كول بھينته و له باز اپدا بيفروشيت زور له و باشتره كه دهست له خه لكى پان بكتاهه و ياخود داوا له خه لكى بكات و دهست بيتين به پووبيه و، بروات يزقى خوى كه خواي په روهدگار بُو ديارى كردووه به عاره قى نيو چاوانى خوى به دهست بهينيت^{١٦٤}.

هه رووه ها پيغه مبهري خوا ﷺ هاني پر قژه ي باز رگانى و نابوروى داوه له نيواني موسلىماناندا، هاني داون بُو كشتوكال و زهوي زاري ده بخشى به هاوه لانى بُو ئوهى بيكيلن و برويوبوم به دهست بهين، پيغه مبهري خوا ﷺ هه رگيز حهزى به وه نده كرد كه هاوه لان بېياندوو بوبون و كار كردن بىنه خاوه نى مولك و سامان، له كاتى چوونه ناو شارى مەدينەدا، ئه نسار

١٦٤ - وَعَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَاَنْ يَأْخُذَ أَحَدُهُنْ حَبْلَهُ، فَإِنَّمَا يَحْرُمُهُ الْحَظْبُ عَلَى ظَهْرِهِ، فَيُبَيَّعُهَا، فَيَكَفَ اللَّهُ بِهَا وَجْهَهُ، خَيْرٌ لَهُ مَنْ أَنْ يَسْأَلَ النَّاسَ أَعْطَرَهُ أَوْ مَنْعَرَهُ/رواہ البخاري.

وتبان: موچاهیده کان ده که بنه هاویه شی خومان له خورما و باخه کانمادا، به لام پیغه مبه ری خوا ﷺ رازی نه بwoo، فهرمووی: باخه کان خوتان خاونی بن، هولبدن موچاهیده کان دابمهزرن له باخه کانتاندا و هاوکارتان بن و له به رو بووم دا با بنه هاویه شتان به گویره کار و توانا و مهچه کی خویان .^{۱۶۰}

هه رو ها هر کاریک دزی بازاری هه زاران و خودی هه زاران و کوملگه بیت، بیته هو کاری په کخستنی نه شونمای بارزگانی و خودی بازار له وانه هی حه رامی کرد، پیبا و سوو سله مه، هه رو ها به تاوانه گهوره کان هه زمار کراوه، پاشان هه ر که س نه و کاره نه نجام بدادت، نه وه پینگای به خوی داوه له گه ل خوا و پینغه مبه ره که می ﷺ - دا شهربکات ا خوای گهوره ده فهرموویت:

**﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَتَقْوِا اللَّهَ وَذَرُوا مَا يَقْعِي مِنَ الْرِّبَوْا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴾
فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأَذْنُوا بِحَرَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْثِمُ قَلْكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ
لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴾** البقرة

واته: نهی باوه بداران ته قوای خوای گهوره بکهن، نه گه رشتیک له ریباتان له دهستدا ماوه یان له سه رخه لکی ماوه، نه وه واژی لئن بینن نه گه ر تیوه نیانداری حه قیقی و راسته قینه ن و فهرمانی خوای گهوره جیبه جنی بکهن ^{۱۶۱} نه گه ر نه وه که خوای گهوره نه مردان بین نه کات جنیه جیتان نه کرد و

- ۱۶۰- عن أبي هريرة قال: قالت الأنصار للنبي ﷺ: أقسم بيتنا وبين إخواننا التَّخِيل، قال: لا، فقال: تكْفُرُنَا التَّمُوَّةُ وَتُشَرِّكُنَا فِي الْقَمَرِ، قالوا: سَمِعْنَا وَأَطْعَنَا رُوْيَايَيْ الْبَخَارِي.

به رده وام بون لمهه رپیا نهود جه نگیک را بگه یدن له گه ل خواه گهوره و پیغمه بره کهی ﷺ واته: نیام و پیشه‌وای مسلمانان نه بن نیعلانی جه نگیان له برام به ردا بکات، به لام نه گهر هاتوو ته و به تان کرد نهود دهستایه‌ی خوتان بو خوتانه، زولم له کهس ناکهن لهو که سانه‌ی که نیستان له گه لیان کردووه بهوهی که زیاده و ریایان لئی بسنهن، نیوهش زولمان لئی ناکری بهوهی که دهستایه که نیستان له ناو بدنه، نه ختیر دهستایه‌ی خوتان بو

خوتان نه مینیته وه ۲۵

هروه‌ها عومه‌ری کوری خه تاب هدرگیز له کاتی خلافه‌تی دا نه یده هیشت، خه لکی زور دهوله‌مند بیت، تا به هوكاری سامانی هممو شتیک قورخ بکات له سه ربنه‌مای نایه‌تی (کی لا تکون دولة بین یدالاغنیاء)

هاوه لان به گشتی باز اپیان بوژاندبووه وه، کهس بیکار نه بwoo.

له دوای نه و هممو هاندانی کار کردنه، نه گهر کار زور دهست خستی گران بwoo، له توانای خه لکی ناساییدا نه ما، نه وکات ده بیت دهوله‌مند کان هه ژاره بین کاره کان بگرنه نهستوی خزیان و له گه ل دهوله‌تی نیسلامیدا پپرژه‌ی نوییان بو داده مهزرین، تا کو هیچ کهس بین کار نه بیت، خواه په روه ردگار له باره‌ی نهوانه‌ی که هه ژارن و نزیکی دهوله‌مند کان پیشتر کهسه نزیکه کانیان بگرنه خزیان، خواه په روه ردگار ده فه رموموت:

﴿فَاتِّي ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُو...﴾ الرۆم

وانە: نەو كەسەئى كە خزمى نزىكتە حەقى بىن بىدە و چاکە كاربىھ لە گەلەيدا
و پەيوەندى خزمایەتى بىگەيەنە...

گومان لەوەدا نىيە كە زەكاتىش بەشىتكى زور گەورەيە لە چارەسەرى
كىشەيە هەزارى و بىتكارى، بەم ئاكارو پەوشتە بەرزانە ئىسلام، پارسەنگى لە
تىوان ھەزارو دەولەمەند داناوه، بە پىچەوانەي سىستەمە كانى ترى دنيا،
ھەزار و دەولەمەند ھەردووكىيان يەكتريان لا خۇشەویستە و بازركانى لە
يەكترى دەكەن و دوور لە پىقلىپونەوهى دەولەمەند لە ھەزاران و وە كو
كۆمەلگا ئەرسەتكۈراتى و يان سىستەمى كۆمەنىستى كە دىزى دەولەمەندە كانە.

بەلکو لە ئىسلامدا لە تىوانى ھەزار و دەولەمەند پەيوەندى خۇشەویستى
و برايەتى و دلسىزى ھەيە، نەك بىرى بەرژەوەندى پىراڭمايىكى.

ئىسلام زور سەركەوتوانە كىشەكان چارەسەر دەكات، رىنگايەكى
زانستى و پاشان واقعى بۇ كىشەيە ھەزارى و بەتالى دەستەبەر دەكات، لە گەمل
ئەوهى ھاوهەلان گوپىيان بە دونيا نەئەدا، بەلام ھەمېشە خاوهنى پىۋەزى
ئابورى و بازركانى خزمەتگۈزارىي بۇون بۇ ۋۆممەتە كە و خەلکى دەرۋە
نۇممەتى ئىسلامى سوودىيان لى وەردەگرت.

تاکە نموونەيەك بۇ ئەوهى گەورەيى ئابورى ئىسلامى بناسين دوور لە
ھەمۇو كانزا و سەرۋەتە كانى سامانى سروشتى، لە سەرددەمىي محمد فاتىح دا
دەولەتى (قىننەسىا) عەرەب پىتى دەلىن: (بندوقىيە)، قوبروص، ئەلبانىا، يۇنانى

بۇ ناوجىھى بازىرگانى بىنە ناوجىھى مۇسىلمانان، بەو مەرجەھى پىتىگەر نەبن لە بازىرگانە كانى رۆما، فېنىسيا، ناپۆلى فرنجە، جىزىمەن بىنە ناو خاكى مۇسىلمانان!

لە سايىھى دەولەتى عەلمانى و سىستەمى عەلمانى لە ناو خاكى مۇسىلماناندا لە ئىستادا ھەموو دەست لە پۇچئاوا پان دە كەندە، لە كاتىكدا ئابورى ولاٽى ئىسلامى لە پۇوى سەرۋەت و سامانى مرفىي و سروشتى و كانزاپى...ھەندى، لە ھەموو جىهاندا دەولەمەندىر، بەلام بە سىستەمېك كار دەكەت كە نامۇيە بە خاك و خەلک و دينە كەدى.

هاوه لان سەركەوتتوو بۇون بەم دينە و هېيج جۆرە سىستەمېكى ترىيان تىكەلاؤى ئىسلام نەكەرد، تەنەزۈلىان لە دينە كەيان نەكەرد، دلىيا بۇون لە بەرناમە و مەنھەجە كەيان پې پې و راستە و لە ھەموو جىهانە كانى تر دىنایى بەھىزىتە، بۇيە ئەم دلىيائىيە يان خواي گەورە ھەموو جىهانى بىن بەخشىن، ھەزار سال ھەموو دىنە ئىسلام فەرمانپەۋاي كەرد.

جزىيە و باجييان (زەپىيەيان) لە ھەموو دىنە وەردەگرت و زانکو و زانستە كانى بەھىزىتەن بۇون لە جىهاندا.

لە ئىستاشدا توانا و ئىمڪانىيەتى زۇرى ھەيە، لە پۇوى ئابورى ناسەكانىانە وە، پاشان پۇچەكەنلىقى و سەرۋەتى مرفىي و سامانى سروشتى و...ھەندى، بىيچىگە ھەلکەوتەي جوڭراپىيائى ئومەمەتى ئىسلامى كە زۇر ھەلکەوتەيە كى ستراتىزى ئاوى وشكانى و ئاسانىيە، كە لەو پىنگايدە بازارپىكى يە كچار گەورە ئابورىيە لە نىوان سى كىشىۋەردايە.

هاوه لان و چاره سه ری کیشهی مهیخواردنوه

له راستیدا نیسلام هه رچی زیان بگمیه تیت به تاک و خیزان کومه لگه
حه رامی کردووه، هه رچی سوودی هه يه و پاکه حه لالی کردووه بو کومه لگه
و بو مروف حه لاله قه ره بوبوی کردوتده بو مروف، خوای په روهدگار
ده فه رموویت:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ الَّتِي أَنْذَى اللَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْثُوبًا عِنْدَهُمْ فِي
الثَّوَرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا مُرْهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَا مُنْكِرٌ وَيُحَلِّ لَهُمُ الظَّبَابِ
وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَثَ وَيَضْعُفُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَعْذَالُ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ
فَالَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْهُمْ بِإِيمَانٍ وَغَرَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا الثَّوَرَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ
أُولَئِكَ هُمُ الْمُقْلِبُونَ ﴾) الأعراف (۲۷)

واته: نه و که سانهی که شوین نه و پیغه مبهره صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖہ وَسَلَّمَ نه کهون که رسول
و نه بی بوروه نیر دراوی خوای گهوره بوروه (الأئمّة) بوروه واته: نه خویننده وار بوروه
بو لای قه و منکی نه خویننده وار نیر دراوه که عده به بونه که جووله که و
گاوره کانیش له لای خویان سیفه تی نه و پیغه مبهره صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖہ وَسَلَّمَ که محمده
نه بین و نووسراوه، نه و پیغه مبهره صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖہ وَسَلَّمَ فرمانیان بین نه کات به هه مهو
کارنیکی چاک، که چاکترینیان په رستنی خوای گهوره يه به تاک و تنهها،
قدده غه و پیگریان لئی نه کات له هه مهو کارنیکی خراب، که خراپترینیان
هاویهش برپاردانه بو خوای گهوره هه مهو شتیکی پاک و به تام و چیزو
به له زه تیان بو حه لال نه کات، به تایبه تی نه وهی که به نی نیسرانیل کاتی خوی
له خویان حه رام کردووه، هه مهو شتیکی پیسان لئی حه رام نه کات نه و باره

گرانانه‌ی که خویان خستبوویانه سه‌رشانی خویان نم هم‌مو باره قورسانه‌یان له‌سه‌رشان لانه‌دات نه و کوت و زنجیرانه‌ی که پینانه‌وه بولو که باری قورسیان خستبووه سه‌رشانی خویان به‌بنی نهودی برزه‌وهندیه کی تیایدا بیت نم پیغامبهره ﷺ هم‌مو نه و شتانه‌یان له‌سه‌ر لانه‌دا، جا ندو که‌سانه‌ی که نیانی بین بینن له به‌نی نیسرائیل و له غه‌بری نه‌وانیش به‌گه‌وره‌ی بزان و پیزی لئی بگرن و سه‌ری بخهن، شوین نه و نورو رووناکییه بکهون که له‌گه‌لیدا دابه‌زیوه که قورثانی پیروزه نا نه‌مانه که نم سیفه‌تانه‌یان تیا بیت نه‌مانه سه‌رکه‌وتتوو و سه‌رفرازن له دنیا و قیامه‌تدا.

نه‌فس و سروشتی مرؤوف وا هله‌لکه‌وتتووه که هه‌میشه مه‌بلی به‌لای هینانی ناره‌زووه کانیدا هه‌یه، بین نهودی تم‌ماشا بکات زه‌رر و زیانی چی له سه‌ر لاشه‌ی دروست ده‌کات، به تاییه‌تی لاوه‌کان له تم‌منی (۱۹) و (۳۰) سالی نه‌م پی‌وسه‌یه به‌رده‌وام ده‌بیت، هله‌لبت کوپانکاری پوو نه‌دات، له تم‌منه کاندا له که‌ستیکوه بوق که‌ستیکی تر.

نیسلام به گشتی پینگای زوری داناوه و پینه‌مانی پله‌به‌ندی زوری هه‌یه بوق نهودی مرؤوف تنووشی نه دیارد و حالته نه‌بیت خو نه‌گدر هر تنووش بولو چاره‌سه‌ری پتیه و نیراده و هیز و نیبان بوق خاوونه که‌ی دروست ده‌کات.

زوریه‌ی هاوه‌لان مه‌ی خور بولون، ته‌نانه‌ت له ناو عه‌ر بدا تری به که‌ره ناسراو بولو، چونکه نهودنده ئاشقی مه‌ی خواردن بولون، نه‌شنه و خوماری کاتی نه‌دایه خاوونه که‌ی که نیسلام حه‌رامی کرد، نهودنده مه‌ی رژنزا تا ماوه‌یه ک بون شاری مه‌دینه‌ی گرتبوو.

نهنانهت ههندیک له هاوه لان دواي حهرام بونیشی هر ده يانخواردهوه
به ته واوهه تی پیوه خومار بوو بعون، له ناو ناخی عهره بدا تیکه ل بwoo بwoo
ههروه کو چون تیستادا له ناو ناخی روزئناوادا بعوه ته کلتور و دیارده يه کی زور
ئاسایی، نهوندنه مهی خوشە ويست بوروه لای خەلکی به گشتی عهرب ب به
تاييهتى شىعر و گورانى و نەدەبیاتى بۇ نۇوسراوه.

هۆکاری حەرام بۇونى ئەم مەيە وادەکات لە مەرۆف کە شەرم و حەيائى نەمەنلىكتىت و گۈئى بە هيچ نەدات، مەى خواردن مەرۆف بىن ھۆش ناکات لە راستىدا ئەوانەيى وادەلىنىن: زۆر ھەلەن، بەلکو مەيخواردن و ھەممۇ ماددەكانى ترى ھۆشىپەر بە واتاي ئەوهەيە كە پەردهي حەياو شەرم و حورمت لاي خاوهە كەي نامەنلىكتىت.

پیغامبری خوا ﷺ ده فرموده است: که حمایا و حورمهت نه ما هه رچیت برویت بیکه له کاری خراب (إذا لم تستح فاصنم ما شئت)

حهرام کردنی له ناو خله لکیدا به قوناغ و پله بهندی بwoo، هه رووهها له هه مموو
جيهان به شيوه يه کي زانستي بو پشتليوانی نهم بواره به قوناغ بهندی و پله
بهندیه.

خوای پروردگار بُو چاره سه ری نه و کیشی بهی که پرده هی حه یا و شرم
ناهیلتیت یه کم به نایه ت باس له سه ری هات، خوای گهوره ناما زهی پیندا له
بهرانبه ر پر زق و پر زی چا کدا، به لام نه و به پیچه و آنه وه ناسی تنرا!

خوای گهوره ده فهرمومونت:

﴿وَمِنْ شَرَّتِ التَّخِيلِ وَالْأَغْنَبِ تَتَخَذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِّلَّهُمَّ يَعْقِلُونَ ﴾^(٧)) التحل

واته: له به رو و بومی خورما و تری نهادیش به نیوه ئه به خشین، لمه شدا
ههندیکتان مهی لئ دروست ئه کهن و ههیشانه بو خواردنەوە یه کی باش
به کاری ئه هیین، و تراوه: ئەم نایه تە پیش دابه زینی نایه تى حەرام بۇونی مهی
بووه به دلیلیابی ئەمانەیش بەلگە و نیشانەن لە سەر گەورەبى و توانا و
دەسەلات و تاک و تەنھابى خواى گەورە بو كەسانىتكە کە عەقلیان ھەبى و بىر
بکەنه وە.

له دواى دورىكە و تەنەوەی لەم جۆرە خواردنەوە یه، ئىنجا باسى حەرامى
كردووه له بەرانبەريدا سوودىنىكى كەم دەگەيدەتىت وە كو فرۇشتى لە بەر
ئەوەی زۇو دەفرۆشىرىت خاوهەنە كەم دەستكەوتى دەبىت بەلام خراپەي
زۇترە، خواى گەورە دەفرەمۇرىت:

﴿ * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْحُمْرِ وَالْمَنِيرِ قُلْ فِيهِمَا إِنْ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلْئَائِسِ
وَإِنْهُمْ أَكْبَرُ مِنْ تَفْعِيمٍ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمُ الْآيَتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴾^(٨)) البقرة

واته: ئەمی محمد ﷺ پرسىارت لئ ئە کەن دەربارەی عارق
خواردنەوە و مەی خواردنەوە و قومار كردن، ئەمی محمد ﷺ پېيان
بەفرەمۇو تاوانىتكى زۇر گەورەيان تىياھە و سوودىشى بو خەلکى ھە یه كە كېين
و فرۆشتى پیوه ئە كەن ياخود قومارە كە ئەبەنەوە بەلام تاوانە كەيان زۇر زۇر
گەورەتە لە سوودە كەيان، لە بەر پەيوەندىيان بە دين و عەقلەوە ئەمی محمد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پرسىپارتلى ئەكەن چ شىتىك بىھ خىشنى پىيان بىھ رموو: لېبۈوردەسى
و لېبۈوردەبن، ياخود ئەوهى لە خۇتان زىيادە ئەوه بىھ خىشنى بەم شىوازە خواى
گەورە ئايىتە كانى خۇيتان بۇ رۇون ئەكتەنەوە بەلکو بىر بىكەنەوه.

لە قۇناغى دواى ئەوهدا حەرامى كرد لە كاتى نويزدا مەى بخوتىنەوە
خواى موته عال دەفەرمۇویت:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا لَا تَقْرِبُوا الْأَصْلَوَةَ وَأُنْثِمْ سُكْرَى حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا
تَقْرُبُونَ وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَعْقِسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ
أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْفَاقِطِ أَوْ لَمْ تَسْتُمْ الْأَيْسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيْبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا ﴾^(٤)

النساء

واتە: نىمامى عەلى دەفەرمۇویت: لە مالى (عەبدولپەھمانى كورپى عەوف)
دەعوەت بۇوین پىش ئەوهى مەى خواردنەوە حەرام بىكىت نامىمان خوارد و
مەى زورمان خواردەوە و كاتى نويز ھات و يەكىكمان پېشىۋىزىيان كرد و
سورەتى (كافرون) مان خوينىند و لېيان تىكچىوو تىكەلمان كردو بەھەل
خوينىدماňەوە، خواى گەورە ئەم ئايىتە دابىزاند: ئەى باوهەپداران ئېۋە نزىكى
نويز مەكەنەوە كاتىك كە حالتان وايە، مەيتان خواردۇتەوە و سەرخۇشىن، تا
بىزانن لە نويزەكەدا چى نەلىن، خواى گەورە لە كاتى نويز كردىدا مەى
خواردەنەوە لى قىدەغە كردىن، كە ئەمە قۇناغى دووم بۇو لە قۇناغە كانەى
حەرام كردى مەى خواردەنەوە كە دواتر بەيە كجاري حەرام كرا.

(ته‌شريع بونی ته‌یده‌موم) نویز مه‌کمن له کاتیکدا که جه‌نابه‌تنان له‌سده‌ره کاتیک که مه‌نی هاوتنه‌وه تا غوسل ده‌رئه‌کهن ئیلا کاتیک که پینگا ئه‌بین و له‌سده‌ره‌دان ئهو کاته دروسته به ته‌یده‌مومه‌وه نویز بکمن و له شوتني خوشیشتان که ئاو نه‌بwoo ئه‌توانن ته‌یده‌موم بکمن، ياخود که له‌شتان گران بwoo مه‌یده‌نه مزگه‌وت تا غوسل ده‌رده‌کمن مه‌گهر له‌سده‌فردا بن، ئه‌گهر هاتو نه‌خوش بعون و نه‌تاتتوانی ئاو به کار بھینن ياخود له‌سده‌فردا بعون یان که‌سینک له ئیوه له‌سمر ئاوه‌وه هاونه‌وه، ياخود جیاعتان کردیبوو له‌گەل خیزانه کانتاندا ئاوتان ده‌ست نه‌که‌وت که غوسلی بین ده‌رکمن یان ده‌ست‌نویزی بین بشون ئه‌وا ته‌یده‌موم بکمن به (صَعِيد) و اته: ئه‌وهی له‌سمر پووی زه‌وی به‌رزبوبیتنه‌وه ئه‌توانی ته‌یده‌مومی بین بکه‌یت به‌مدرجیک پاک بیت، ته‌یده‌مومیش ته‌نها مه‌سحی ده‌موچاو و هه‌ردوو ده‌سته له‌وه زیاتر نیبه، (عائیشه) ده‌فرمومویت: له‌سده‌رینکدا له‌گەل پیغامبئری خوا ﷺ ده‌رچووین ملوانکه کم لى بزر بwoo که له (ئه‌سمائی) خوشکم و هرمگرتبوو، پیغامبئری خوا ﷺ مایه‌وه بۆ ئه‌وهی بیدؤزینه‌وه و چهند که‌سینکی نارد بۆ گه‌ران به دوايدا، ئاویش نه‌بwoo خەلکی چوون بۆ لای (ئه‌بو به‌کر)ای باوکم و تیان نابینی عائیشه چی کردووه به‌هۆی نه‌وه‌وه ماوینه‌ته‌وه و ئاویش نیبه، (عائیشه) ده‌فرمومویت: (ئه‌بو به‌کر)ای باوکم هات و لومه‌ی کردم و به‌دهستی ده‌یدا له که له کم منیش نه‌جولامه‌وه چونکه پیغامبئری خوا ﷺ له‌سمر رانم خه‌وتبوو، که له خه‌و هەلسا ئاو نه‌بwoo خوای گهوره ئایه‌تی ته‌یده‌مومی دابه‌زاند و ته‌یده‌مومیان کرد، ده‌فرمومویت: ئهو و شتره‌مان هەلساند که من له‌سمری بوم ملوانکه که له ژیریدا بwoo به دلنيابي خواي گهوره زور ليبورده و ليخوشبووه.

له دواي نه و هه موو ئاماشه کارييه سروشتي مرؤفه کاني پاهيناو ئاماشه
کردن که ئاگادار بن، به ته واوهتى حهرام ده بيت، هدر بؤيە عومەرى كورى
خەتتاب دەلتىت: له بارەي (مەي)ه خواي گەورە زور به جوانى بۇي
پوونكىرنده و شيفاي دايىن (اللَّهُمَّ بِينَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بِيَانًا شَافِيَا).

پاشان خواي موتەعال ئايەتى حهرام كردى دابەزاند به ته واوهتى، خواي
گەورە دەفرمۇرتى:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنَصَابُ وَالْأَزَلُمُ رِجْسٌ مِنْ
عَمَلِ الشَّيْطَنِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعْلَكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾) المائدة

واتە: دوو هوزى ئەنصار عارەقيان خوارد تا سەرخوش بۇون و گالىھيان
بە يەكترى كرد، كاتىك هاتنهوھ هوش خويان شوينەوارەكەيان بە دەمچاۋو و
ريشيانههه بىنى، وتيان ئەمە فلان كەسى برام واي لييم كردووه، ئەگەر بە رەحم
و سۆزو بەزىيى بوايە بەرامبەرم واي لييم نەدە كرد كە پق و كىنه لە دلىاندا
نەبوو، بەھۆى ئەمە پق و كىنه چۈوه دلىان بەرامبەر يەكترى، خواي گەورە
ئەم ئايەتەي دابەزاند: ئەي باوهەداران بەدللىيائى و بىتكۈمان نەم شتانە حەرامە:
خواردنهههى مەي كە هەركەسيك لە دنيا بىخواتەوە و خواي گەورە چل رۈز
نوىزى لى قبول ناكات، بىرىت و تەوبە نەكەت خواي گەورە لە پۈزى قىامەت
مەي بىن نابەخشىت، هەر كەسيك چوار جار بىخواتەوە خواي گەورە لەناو
دۈزەخ بىرین و كىياوى دۈزەخىيەكاني دەرخوارد دەدات، هەركەسيك
ئالۇودەي بىت ناچىتە بەھەشتەوە، قوماركىرنىش حەرامە، ئەو بىنانەي كە
ئەپەرسىران، ئەو تىر و پىشكەي ئەيانكىرد لە سەرددەمى نەفامى كە بىانووستايە

هر کار تیک بکمن سین داریان ههبوو له يه کیتکیان نهياننووسی بیکه، له يه کیان نهياننووسی مه بیکه و يه کیان به سپتی، نه گهر نهوهی بیکه دهربچوايه نهوه ئیشه که يان ئه کرد، نه گهر مه بیکه دهربچوايه نهيان ئه کرد، نه گهر سپیه که دهربچوايه دووباره يان ئه کردهوه تا يه کیك لهو دووانه ده رئه چوو، خیر و شەر و سوود و زيانيان دابووه دهست نهوانه، نه مانه همموسى پيس و حەرامن و كردهوهى شەيتانن و شەيتان لاتان جوانى ده كات و نەيرازىتىتهوه ئىيە لىنى دووربىكەونوه و خوتانى لى دوورىخەنهوه بەلكو سەرفراز بن نەمە دوا ئايەت بىوو له قۇناغەكانى حەرام كردىنى ئارەق خواردنوه كە ئايەتى يە كەم * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْحُنْرِ وَالْمَيْسِرِ فُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفِعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرٌ مِنْ ثَقْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ فُلْ الْعَفْوُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَتِ لَعَلَّكُمْ تَتَمَكَّرُونَ (١٠) البقرة دابەزى، دواتر ئايەتى (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ئَمَّنُوا لَا تَقْرَبُوا الْصَّلَوةَ وَأَنْتُمْ سُكَّرَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقْرُبُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُشْمَ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْفَاطِطِ أَوْ لَمْسُتُمُ الْنِسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءَ فَتَيَّمُوا صَعِيدًا طِيَّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًا غَفُورًا (١١) النساء قۇناغى سېيەمېش نەم ئايەته بىوو بە يە كجاري خواي گەورە مەي خواردنوهى حەرام كرد تا رۆزى قيامەت.

خاتوو ئايىشە له سەر ئەم باسە دەفەرمۇوتىت: نه گەر بەھاتبايە و يە كەم جار پاستەو خۇ حەرام بکرايە، ئەوا كەس وازى لى نەدەھەتىنا، ديارە دايىكى

تیانداران خاتوو عائیشه باش کومه لگهی جاهیلی عهربی ناسیوه و
خوتندنهوهی تهواوى بۆ کردووه.^{۱۶۶}

هه موو نهم باسهی که باسکراوه لیزدا له سهربنهمای منهجهی زانستی
تهندروستییه که بیو شیوه و پله بهندی حهرام کرا، ناماژه شه بۆ قیامه تمان
که سیک که مهی خوره یان مادهی خوماری و هوشبهر به کار دههینتیت
ناکریت، يه که مجار واژی لیهینتیت، بهلام دهشیت به قوناغ و پله بهندی
تەركی بکات.

هه رووه کو له سهره تاوه که په نگی نهم تابلویه مان نه خشاند ناماژه مان به وه
داوه که پیغه مبهري خوا صلی اللہ علیہ وسلم خه لک و کومه لگهی کهی له سهربنهمای
چاودیرى خواي په روهردگار په روهرده کرد، به بجهینتیانی فه رمانه کانى
پاسته و خو له هه مانکاتدا نهنسی کوری مالیک ده لیت: مه یگیپ بووم له مالى
نه بی طلحهی نه نساري په زامه ندی خوا له هه رد ووکیان بیت، جوریک له
مهی ده گیپا که نه و مهیه قورس و له هه مان کاتدا تامی تون و خوش بیو،
ده لیت: گویم له فه رمانی پیغه مبهري صلی اللہ علیہ وسلم بیو که يه کیک به ناو شاردا
ده گمپا و هه والی حه رام بیونی مهی پاگه یاند له پیغه مبهري خواوه، خیرا
ده ستبعی نه بی طلحه فه رمانی پنکردم هه موو مهیه کم پشت و کوتاییان

۱۶۶ - لو نزل أول شيء لا تشربوا الخمر لقالوا: لا ندع الخمر أبدا / البخاري وبيهقي و
عبدالرزاق.

بین هینا، هه موو له ناو ده روهه‌ی شار و پینگا کاندا پژندران و کوتایان
هات^{۱۶۷}.

نه بو ده داء ده لیت: پیغمه‌بری خوا ﷺ پنی فه رمووم: مهی
مه خوره‌وه چونکه کلیلی هه موو شه پو خرا به کانه^{۱۶۸}.

هه روه‌ها پیغمه‌بری خوا ﷺ له عنہ تی کرد ووه له وانه‌ی که
دروستی ده کهن و ده یفروشن و ده یخونه‌وه.

پیغمه‌بری خوا ﷺ ده فه رموونت: خوای په روه‌رگار له عنہ تی
کرد ووه له مهیخور و له مهیگیپر و له فروشیاری و کریاپری و نه وهشی که
دروستی ده کات و هه لی ده گریت.

هه روه‌ها له فه رمووده‌یه کی تردا هاتووه که پیغمه‌بری خوا ﷺ
هه والی داوه بهو که سانه‌ی که مهی ده خونه‌وه نویز و دوعایان قبول نایت
چل پوز، خوئه گهر له سه ره کاره‌ی مرد نهوا ده چیته دوزه‌خ، نه گهر توبه‌ی
کرد نهوه خوای په روه‌رگار لیخوش ده بیت، خوئه گهر نهنجامی دایه‌وه نهوا
به هه مان شیوه چل دوعا و نزای گیرا نایت و لئی قبول ناکریت، به لام نه گهر
دوای لیخوشبوونی کرد خوای په روه‌رگار توبه‌ی قبول ده کات، به لام نه گهر

۱۶۷- عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كُثُرَ سَاقِ الْقَوْمَ فِي مَنْزِلٍ أَبِي ظَلْحَةَ، وَكَانَ حَمْرَهُمْ يَؤْمِنُونَ
الْفَضِيْعَ، فَأَمَرَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُنَادِيَا يُنَادِي: أَلَا إِنَّ الْحَمْرَ قَذْ حُرْمَثٌ. قَالَ: فَقَالَ لِي
أَبُو ظَلْحَةَ: اخْرُجْ فَأَهْرِقْهَا، فَخَرَجْتُ فَهَرَقْتُهَا، فَجَرَثَ فِي سِكْكِ التَّدِيْنَةِ/ إِبْنِ ماجة.

۱۶۸- لَا تُتَرِبُوا الْحَمْرَ فَإِنَّهَا مَفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ/ رواه ابن ماجة.

گه رایه وه سه ری نهوا گهوره دهیخاته ناو ناگر و جوزنک له قورقوشم و
ئاسنی تو اوه ده کات به قورگی دا که خواردنوهی خه لکی دوزه خه، فه رمووده
زوره لم باره یوه، ته نانه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ به دواي هاوېش
دانان هینا ويته تى، به دايکى (سه رچاوهی) هه موو پيسه کان ناوي بردووه

پیغه مبه ری خوا ﷺ قسهی ئهوانه شى بپيوه که ههندىك کەس
دهلىن: بۇ چاره سه ده يخونه وه، له کاتىكدا هيچ شتىكى حه رام شيفا به خش
نييه.

پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمووتىت: مهى خواردن ده رده نه ک
ده رمان ۱۶۹.

وه تىستا زانستى نوى سەلاندۇويه تى که مهى خواردنوه، چەندەھا
جۈرى نە خوشى دەردى لە خۇ گرتۇ.

له تىسلامدا هه موو مهى خواردن و مادده کانى ترى قومار حه رامه به ده قى
فه رموودهى پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمووتىت: هه موو
سەرخۇشكەرنك و ھۆشېرىتكى خومارى و حه يابەر حه رامه ۱۷۰.

- ۱۶۹- أَخْبَرَنَا سَهْلُ بْنُ حَمَّادٍ، حَدَّثَنَا شَعْبَةُ، حَدَّثَنَا سِيَّالُ قَالَ: سَمِعْتُ عَلْقَةَ بْنَ وَائِلَ،
يَحْدَثُ عَنْ أَبِيهِ وَائِلٍ أَنَّ سُوَيْدَ بْنَ طَلْرِي سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْخَيْرِ فَنَهَا عَنْهَا
أَنْ يَضْنَعَهَا، فَقَالَ: إِنَّهَا دَوَاءٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّهَا لَيْسَتْ دَوَاءً، وَلَكِنَّهَا دَاءٌ
۱۷۰- تَهُى ﷺ عَنْ كُلِّ مُسْكِرٍ وَمُفْتِرٍ/رواه أبو داود.

بنه‌مای شهريعه‌تی ئىسلام لە سەر ئەو دامەزراوه كە زەرەر بە خوت و
كەسى تر نەگەيەنیت، (لا ضرر ولا ضرار).

ھەروهە لە ئىسلامدا مەي خواردنەوە بەتاوانى ناو خەلکى ھەژمار
دەكىرت، سزاى لەسەرە و خاودەنە كەى دەبىت تولەي لىبىكىتىھە، ئەويش بە
سزاى لىدانى بە نەعل يان بە پارچە يەك قوماش بۇ ئەوهى ھەست بکات كە
تاوانى كردووه، پىغەمبەرى خوا ﷺ دەرمۇوپىت: من شرب الخمر ما
جلدە/البخارى.

لە ھەمان كاتدا پىتكىرى كردووه لەوهى نابىت خەلکى قىسى ناشرىنىان
بىن بلېن، چونكە لە ئىستادا زانست ئەوهى سەلاندۇوە مىشكى ئەو كەسانەى
كە مەي دەخۇن ياخود ماددهى تر بە كار دەھىن و ئالوودە بۇون پىيەوه،
ئەگەر بىشكىندرىن و زۆرىك لە قىسى سووکيان پىبوترىت زىاتر ھانىان
ئەدات بۇ بەردەۋامى.

پىغەمبەرى خوا ﷺ لە مزگەوتى خۆى كەسىكىان هىتنا مەي خوارد
بۇوهە خۆى بە كراسە كەى يان بە نەعلە كانى يان بە دەستى دەكىشىت بە
پشتىدا پاشان كە رۈيىت، ھەندىك لە خەلکى مزگەوت و تىان: دەك
سەرشۇپ بىت بۇ مەي دەخۇيىتەوە، پىغەمبەرى خوا ﷺ پىتكىرى لىكىردىن
و فەرمۇوى: بۇچى واى بىن دەلېن شەيتان بۇ بەسەريدا زال دەكەن، مروف كە
زەليل و سەر شۇر بۇ واتە شەيتان زال دەبىت بەسەريدا (لاتقولوا هكنا،
لاتعينوا عليه الشيطان)/البخارى.

بهم شیوه‌یه چاره‌سه‌ری کیشه‌ی مه‌ی خواردن و ده‌رمان خواردن کرا له
لایهن پیغه‌مبه‌ر ﷺ و پاشان هاوه‌لان، سه‌رها به شیوه‌یه کی پله به‌ندی
و قوناغ به‌ندی، به گونزه‌ی خودی مرؤفه‌که و به‌کار هینانی ده‌بیت په‌چاو
بکریت، پاشان ته‌قوا و خواناسی هه‌روه‌ها ترسان له سزا‌ی و ناگری دوزه‌خ
و حه‌رام کردنی، پاشان به‌وه نایتیت که‌س به چاوی سووک ته‌ماشا بکریت بؤ
نه‌وه‌ی هه‌کاریک بیت بؤ ناو کومه‌لگه و گه‌رانه‌وه‌ی بؤ زیانی ناسابی.

نه‌وه‌ی که باسکرا له چاره‌سه‌ری کیشه‌ی ده‌مارگیری، نیرهاب، پاشان
بنیکاری و هه‌زاری، نالووده بوون به‌مه‌ی خواردن و مادده‌کانی تره‌وه نه‌وه
منه‌جه‌ی هاوه‌لان بwoo بؤ چاره‌سه‌ری کیشه‌کانی سه‌رده‌می خویان که له سه‌ر
بنه‌مای قورنان و سوننهت بwoo، له سه‌ر بنه‌مای چاودیزی خوای موته‌عال و
قوناغ و پله‌به‌ندی و خوش‌ویستی و دلسوزی له نیوان خه‌لکی، هه‌ست کردنی
کومه‌لگه و تاکه که‌س و خیزان برپرسیاریتی، خوش‌ویستی خه‌لکی بؤ
کارکردن و هاندانیان، نه‌نگی و شه‌رمدزاری بؤ نه‌وانه‌ی ته‌مه‌لن و حمز به
کارکردن ناکهن، له سایه‌ی نه‌منه‌جه ره‌بانیه‌دا کومه‌لگه لهو په‌پی ناستی
ثارامی و پر ناسایشدا زیان، خواناسی، دینداری، مندال و باوک کچ و دایک
و کوره‌موو نه‌رك و فه‌رمانی خویان ده‌زانی و پیزو حورمه‌ت له ناو
خه‌لکیدا بدریلاو بwoo، کومه‌لگه‌یه کی نموونه و شارستانیه‌تیکی به‌هیز و
ده‌سه‌لایتیکی مه‌تین و نابوری پر به‌ره‌که‌ت و خه‌لکی خاوه‌ن نه‌مه‌ک بوون،
هه‌موو له سایه‌ی نه‌منه‌جه شه‌ریعه‌تی نیسلام.

سوپاس بۆ خوا وا نەم شەو کە سیپەم شەوی زستانە، توانیم تەواوی
بکەم و لە خۆشی و گەرمی نەم پەرتووکەدا لەم زستانی سارد و سەرمايدى
ولاتى نەرویچ لە زیندانى بە ناوى ماف و ديموکراتى، نارام بىگرم، خواي
گەورە لىيانى قبول بکات. نومىنەوارم جىنگاي پەروەردە كردنى خەلکى بىت و
پەزامەندى خواي گەورە لە سەر بە دەست بھىتم، آمين.

سنه رچاوه كان:

القرآن الكريم.

تهفسيری رئيه، نووسيني:

البوصلة القرآنيه -د. أحمد خيري العمري.....طبعه؟

السيرة النبوية -د. راغب السرجاني.....طبعه؟

الحب في القصور الملكية -سمير فرج ابن الشاطئ.....

ميژووی کورتی ئەوروپا -جۇن ھېرست.....

كن صحابيا -د. راغب السرجاني.....

حقيقة الخلاف بين الصحابة -د. محمد على الصلabi

في ظلال القرآن -شهيد سيد قطب

رياض الصالحين - الإمام التنووى

أسوة للعالمين -د. راغب السرجاني

ماکوان کریم

پیّرست

تابلوی تؤیه‌م:

شوننکه وتنی پیغه مبهر ﷺ خورا زاندنه وهی هاوه لان له به رام بهر ئاوینه‌ی ژیانی پیغه مبهر ﷺ دا.....	۷
سوننت واتای چیه؟!	۹
سوننت لای هاوه لان.....	۱۲
مامه‌له‌ی هاوه لان له گدل سوننت دا	۲۶
شوننکه وتنی سوننت بین پرسیار کردن له حیکمهت.....	۴۳
بوخته‌ی وشه و کوتایی مانشیتی نهم تابلویه.....	۵۶

تابلوی دهیه‌م:

هاوه لان و دنيا دنيا هۆکاره نه ک نامانج.....	۵۹
پارسنگى له نیوان دنيا و قيامهت دا	۶۰
پاستى و دروستى پتوانه‌ی دنيا.....	۶۳
دنيا له چاوي پیغه مبهر ﷺ - وه.....	۷۴
دنيا له چاوي هاوه لان وه.....	۹۷

تابلوی یانزه‌یه‌م:

۱۲۰	هاوه‌لان و قیامه‌ت، هاوه‌لان و به‌هه‌شت و دوزه‌خ.....
۱۲۲	خوشه‌ویستی خوا و پنجه‌مبه‌ری خوا ﷺ لای هاوه‌لان.....
۱۲۴	کارکدن بق به‌هه‌شت له چاوی هاوه‌لانه‌وه.....
۱۳۷	سه‌ره‌تای به‌یعده‌ه کان به به‌هه‌شت.....
۱۳۹	نرخی کارکدن له به‌یعه‌تی دووه‌م.....
۱۴۵	خو پاراستن له ناگری دوزه‌خ له چاوی هاوه‌لانه‌وه.....
۱۴۷	به‌هه‌شت و دوزه‌خ له چاوی تیمه‌وه.....
۱۴۹	که‌مترين خه‌لاتی خلکی به‌هه‌شت
۱۶۳	که‌مترين سزا‌ای نه‌هلى دوزه‌خ.....

تابلوی دوازه‌یه‌م:

۱۷۷	هاوه‌لان و توبه کردن گه‌پانه‌وه بق لای خوای موتهم‌عال.....
۱۸۸	چونیه‌تی توبه و نینابه لای هاوه‌لان.....
۲۰۰	نمودنی توبه‌ی عه‌ماری کوری یاسر.....
۲۰۶	نمودنی هاوه‌لی بدیرز نه‌بی مه‌سعودی نه‌ناساری.....
۲۱۳	ته‌ماشاکردنی توانی بچووک به زور گه‌وره
۲۱۸	کردنی توان، سریندنه‌وه بکه‌داری چاک
۲۲۳	له کاتنی تمویددا مرؤف نایبت نانومید بیت له ره‌جمی خوای په‌روه‌ردگار.....

تابلوی سیانزه‌یه‌م:

۲۳۵	تابلوی بوون و زانینی مافه کان به گشتی
۲۳۶	مافنی مرؤف لای هاوه‌لان
۲۴۳	هاوه‌لان و مافی نافرهت
۲۴۷	هاوه‌لان و مافی مندال
۲۵۳	هاوه‌لان و مافی کریکار و خزمدتکار
۲۵۷	هاوه‌لان و مافی نهخوش و خاوهن پنداویستی تایبیت
۲۶۲	هاوه‌لان و مافی ههزار و هه‌تیوان و بیوهژن
۲۶۵	هاوه‌لان و مافی نازه‌ل
۲۷۰	هاوه‌لان و مافی ژینگه

تابلوی چوارده‌یه‌م:

۲۷۷	هاوه‌لان و بانگه‌واز، باشترین و شه‌ریفترین کردار بانگه‌وازه
۲۸۶	دهرچوون له باسه‌که و لاداتیکی کاتی
۲۸۹	چون بتوانین وه کو هاوه‌لان بانگه‌واز بکهین؟
۲۹۳	سزای واژه‌تیان له بانگه‌واز
۲۹۷	نهزمونیک له نتوانی نیستا و پابردووی بهنی نیسرائیل دا
۳۱۷	بانگه‌واز لای ئهبو به کری صدیق
۳۲۲	طوفه‌یلى کوری عەمرى دەوسى بانگه‌وازى بوق دېنى خوا
۳۳۰	بانگه‌وازى عەللى کورى ئهبو تالىب
۳۳۱	بانگه‌وازى خالیدى کورى وەلید

تابلوی پانزه‌یه‌م:

برایه‌تی نیوان هاوه‌لان.....	۳۴۲
تیگه‌یشن له چه‌مکی برایه‌تی لای هاوه‌لان	۳۴۹
تیگه‌یشنی به‌که‌م: برایه‌تی له پیناوای چوونه به‌ههشت.....	۳۵۰
تیگه‌یشنی دووه‌م: برایه‌تی به‌ریرسیاره‌تیه.....	۳۶۳
تیگه‌یشنی سیه‌م: برایه‌تی بُه‌موو که‌سینکه که نیمانی به خوا و پنغمدبر ﷺ پیت.....	۳۸۳
تیگه‌یشنی چواره‌م: برایه‌تی نیعمه‌تیکه له نیعمه‌ته کانی خوای موته‌عال	۳۹۰

تابلوی شانزه‌یه‌م:

چاره‌سه‌ری کیشه‌کان، هاوه‌لان و ده‌مارگیری و ترس و توقاندن و	
چاره‌سه‌ری	۳۹۷
چاره‌سه‌ری کیشه‌ی ههزاری و به‌تالی.....	۴۱۴
هاوه‌لان و چاره‌سه‌ری کیشه‌ی مهیخواردننهو	۴۲۲

په‌یامیک و دیاریتک بُه مامؤستا ماکوانی به‌ریز و خوشه‌ویست	
له‌سهر کتیبه گهوره و نوازه‌که‌ی	۴۴۴
تبیینی به‌که‌م:.....	۴۴۶
تبیینی دووه‌م:.....	۴۵۲
تبیینی سیه‌م:.....	۴۵۵
تبیینی چواره‌م:.....	۴۵۶

٤٥٦	تیبینی پنجم:
٤٥٧	تیبینی ششم:
٤٦٢	تیبینی هددهم:
٤٦٤	وته‌ی کوتایی:
٤٦٤	تیبینی:

جهنابی د. زانا عیسی عبابکر چهند تبیینی و پهخنه‌یه کی گرتوو
له کتیبی مهمله که‌تی ئهستیره، ئیمەش رەخنه و سەرنجە کانیان قبول
کردووه و به باشمان زانی وەک خۆی له کوتایی بەرگی دووه‌می
كتيبي مهمله که‌تى ئهستيره دايىتىن، ئەلېت ئيمە پەخنه کانى
جهنابيانمان بەراورد نەكردۇتهوه لەگەل ناوه‌رۇكى كتىيە كە و بەجىنى
دەھىلىن بۇ خوتىنەران، سەبارەت بە تەفسىرى ئايەتە كان ئيمە لىنى
بەرپرس نىن، من وەک باران ئارىيائى كە تەفسىرە كان دائەتىم له
تەفسىرى ئاسان ياخود تەفسىرى پىبەر وەريان دەگرم.

باران ئارىيائى

په یامیک و دیارییک بۆ مامۆستا ماکوانی بەرپیز و
خۆشەویست له سەر کتىيە گەورە و ناوازە كەى
"مەملە كەتى ئەستىرە"

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي بيده ملکوت السماوات والأرضين، الذي أرسل الرسل
إلى الخلق مبشرين ومنذرين، والصلوة والسلام على أفضل الخلق محمد خاتم
الأنباء والمرسلين، وعلى آله وأصحابه والتابعين ومن تبعهم بإحسان إلى
يوم الدين.
أما بعد:

مامۆستا (ماکوان)ى بەرپیز و خۆشەویست له شارى ھەولێر وە
داواکارین سەلام و رەحمەت و بەرپەكاتى خواى پەروەردگارت له سەر بى،
وە لەپاش تەحیيە و سەلامى ئىسلامەتى پیز و حورەمەت و خۆشەویستىم
بۆ جەنابەت ھەيە، ھەرچەندە مەسافە و نیوانغان زۆر و دوورو درپیزە بەلام
لە بەر ئەوهى موسولمانان له خۆشەویستى و بەبەزەبى وەك يەك جەستە
وان، بۆيە مەودا پىتىگر نىيە لە بەيە كەيىشتنى قەلبى و باوەش لەيە كىردىن
لە مەيدانى خۆشەویستى و برايەتى ئىسلامەتى، بۆيە زۆر بە پەرۆشەوە
لە ئەحوالىت دەپرسم و دوعا و نزاي خىرت بۆ دەكەين و له خواى

پهروهردگار داواکارین نازادیت پی عهدا بکات و ئەجر و پاداشتى تەواویشت پی ببەخشى.

براي بەرپىز و شىرىئىم ماۋەيەك بۇو لە خزمەتى كىتىبە پې گەوهەرە كەت بۇوم "مەملەكتى ئەستىئە"، كات و ساتىنلىكى زۆر تايىمەت و پې بەرە كەت و جوانى و سوود بۇو، زۆر جار لە كاتى خوتىندەوهى كىتىبە كە بە دەنگى بەرز دەگرىيام (نەگدر لەبەر هاندان و مافى كىتىبە كە نەبىت باسى ئەۋەم نەدەكىد)، پىيم وايە ھەموو موسولمانىك دەبىت كىتىبى لەو شىۋەيە بخوتىنەتەو يان ئەو رېنمۇسيانە گۈبىيەت بېيت، چونكە كىتىبە كە چارەسەرى تەواوى كىشەمى موسولمانانى تىيدايدە و لەپەپى تۆكمەمەيە لەپۇرى ناوهپۇك و رېتكەختىنى بابەتكان، خواي پەروهردگار پاداشتى نەپراوەت پى ببەخشى و بېيتە توېشۈويەكى بەسەنگ لە پۇزى دوايى، اللهم آمن.

بەلام لەگەل ئەۋەشدا كارى مرۆفە و خالقى نىيە لە تىبىينى مرۆفە كان، صەوابى تەواویش ھەر لەلائى خواي پەروهردگارە، بۆيە بەندە لىرەدا بە ثەركى سەرشانى خۆى زانى ھەندىك تىبىينى وەك دىيارى بۆ جەناباتان بنىيرى، بۆ ئەوهى كىتىبە كە زىاتر و زۆرتر بەرەو كەمال بچى و زىاتر جىئى قوبۇل بى لە تەرازووی شەرع و لەلائى ئەھلى عىيلم و موسولمانان بە گشتى.

جا بە خىرائى دەچمە سەر تىبىينىكەن، كە گرنگىتىنیيان خۆى لەمانە خوارەوە دەبىنەتەوە:

تیبینی یه کم:

تیبینی یه کم به عدقیده دهست پی ده کم، جا پیش نهودی بچمه ناو
با بهته که حذ ده کم نهود رون بکه مده مده است بهو تیبینیانه توهمت
به خشینه نهیه له که موکوری عدقیده جهناست، به لکو په خنه کم
له چوارچیوه وته و لفز ده سوریته وه، بهو واتایه بمنه و زوره ک له
تالیبی عیلم و نه هلی عیلم به زوری ده زان نه و عیباره تانه ناما زه یان
پی ده کم به شیوازیکی تر بهینرین چونکه عدوام زور به هله لیتیان
حالی ده بی، نه ک بهو شیوه یه که جهناست حالی بسوی، جا سره نجام
عه قیده یه کی فاسیدی لهلا دروست ده بی که گشت زانیان کوزکن له سدر
خه تارنا کیه کهی.

بۆ نونه: باسی (دهست و قاج و روحسار و په غجه و... هتد) ت کردوووه
بۆ په روهردگار، که شتى خبەرین و له سیاقى خبەردا هاتوون و خیلاف
ھەدیه نایا سيفه تن یان نا، وه نه گەر نه لویکدانه وه هەلبئیرین که سيفه
بن نهود دیسان خیلاف ھەدیه که ئاخۇز مانايان لیتکدە دریته وه یان نا، وه
کاتى بلىين مناييان لیتکدە دریته وه، دیسان خیلاف ھەدیه به ج مانايدك
دین، جا کیشە که هەتا ئىرە لەوەدا نهیه که کەسیتک تەقلیدی یه کیك لەو
بۆچونانه بکات، به لام کیشە که نهودیه مانايدك لیتکدە ریته وه که زانیان
بە کۆدەنگ خزیان لى پاراستوووه و ئاگاداریان داوه که به هیچ شیوه یه

بهو مانا^{یاهانه} نایین، که چی عیباره‌تی کتیبه چاکه‌کهی جهناابت نهو
مانایه ده‌گهیه‌نیت لدای عه‌ام.

کرپکی بابه‌ته کهش نهوه‌یه: گشت زانایان کاتی باسی وشهی (ید، قدم،
وجه، عین، ساق... هتد) ده‌کهن درحق خوای پهروه‌ردگار، گشتیان هدر
زوو ده‌فرمدون: (ناگادارین جاریحه نییه) واته نهندامی لاشه نییه، جا
گومان له‌وهدا نییه نهوه‌ی دیته زیهن و زاکیره‌ی عه‌ام تنه‌ها جاریحایه‌تی
و نهندامیه‌ته نه‌گه‌رچی که‌یفیه‌تیشی بۆ دانه‌نی، که نهوه به‌کوڈه‌نگی
نه‌هلی عیلم مانا^{یاهیه} کی زور فاسید و خه‌تمرناکه.

کهواته خوای پهروه‌ردگار سیفه‌تیکی نییه جاریحه و نهندام بیت و
بەشینک بیت له زاتی باری و پیئی بگوتری (ید، یان عین، یان وجه)، بدلکو
له‌سر لیکدانه‌وهی نهو زانایانه‌ی که ده‌فرمدون سیفه‌تن به یه‌کیک لهو
دوو ریگایه قسمی له‌سر ده‌کهن:

پیکا^{یه} که^م: ده‌فرمدون سیفه‌تی خوایه به‌لام نازانین مه‌بdest
پیئی چییه تنه‌ها خوای پهروه‌ردگار ده‌زانی مه‌بdest پیئی چییه، به‌لام
گومان لهوه نییه جاریحه و نهندام نییه (واته نهوه دهست و چاو و
وجه) سهی له زیه‌نی ئیم‌دا هدیه که جاریحه و نهندامیه‌ته به هیچ
شیوه‌یهک بۆ خوای پهروه‌ردگار دروست نییه، (وه نهوه‌نده‌ش به‌س نییه
بلیین که‌یفیت و شیوازه‌کهی جیایه، ماده‌م له چوارچیوه‌ی جاریحه و
نهندامیه‌ت ده‌رینه‌هینین و خلکی لی ناگادارنه‌که‌ینه‌وه) که زانایان زور
به هستیاری مام‌ده‌یان له‌گه‌ل کردووه و لیتی ده‌ترسن و نهوه هه‌موو

کیشه و هه‌لاتنه له باسکردنی ثهو وشانه تمنها له سمر ثهوهیه. (ثهوه پیتگای یه‌کم بمو).

پیچان Doggum: هه‌ندیکی تر له زانایان پیتان وايه ثهو وشانه سیفه‌تن، به‌لام ده‌فرمدون مانای حه‌قیقی ثهو وشانه له زمانه‌وانیدا تمنها بریتیه له جاریحه و ثه‌ندامیهت (ثهو مانايانهش به کوڈه‌نگی بتو پهروه‌ردگار فاسیدن)، جا ده‌فرمدون: کهواته ده‌بئی مانای مه‌جازی زور مه‌بست بئی، به‌لام له‌گهان ثه‌وه‌شدا ده‌فرمدون مانایه مه‌جازیه کان زور زورن، بابه‌ته‌کهش په‌یوه‌ندی به زاتی تمعالاوه هه‌هیه، بؤیه وه‌قف ده‌کهین و هیچ مانایه‌ک لیکناده‌ینه‌وه نه‌وه‌ک هه‌له بکهین، به‌لکو تمنها باوه‌رمان به‌وه هه‌هیه که ثهو وشانه مه‌علومن که خودی قورئان و فه‌رموده‌ن و خۆمان له‌به‌کاره‌ینانی ناگرینه‌وه دوای لادانی مانا فاسیده‌که له زیه‌نی خۆمان که جاریحه و ثه‌ندامیه‌ته، بؤیه باوه‌رمان پئی هه‌هیه له سمر موراد و مه‌بستی خوای پهروه‌ردگار. (ثهوه ده‌باره‌ی ثهو زانایانه بمو که پیتیان وابوو سیفاتون).

* وه هه‌ندیکی تر له زانایان به هه‌مان شیوه پیتیان وايه له زمانه‌وانیدا مانا حه‌قیقیه‌کدی ثهو وشانه جاریحه و ثه‌ندامیه‌ته، به‌لام له‌به‌ر ثه‌وه‌ی ثهو مانایه به کوڈه‌نگ بتو خوای پهروه‌ردگار ناگونجی، گوت‌ویانه: ده‌بئی مانایه‌کی هه‌بئی که بیزانین و زوریش ناساییه لیکی بده‌ینه‌وه، بؤیه به دلیلایی تمنها مانایه مه‌جازیه کان ده‌مینیت‌وه، بؤیه پیتیان وايه یه‌کیک له مانایه مه‌جازیه کان مه‌بسته و ناشترسین له

دیاریکردنی، چونکه سیاقی نایهت و فرموده کان بزمان دیاریده کمن
کام مانایه مهبدسته و له هله کردن ده مانپاریزن.

بۇ غونه کە خواي پەروەردگار قىسى جولە كەى نەفرىنىلىكراومان بۇ
ندقل دەكتات و دەفرمۇي: [وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّثٌ أَيْدِيهِمْ
وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَاتٍ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ].

جا ئەو زاناييانه کە سەيرى ئەدو ئايىتهيان كردووه فەرمۇيانە: لېرەدا
وشەي (يد الله) کە به تاك هاتووه، وە (يداھ) کە به جۆت هاتووه، بە
ھىچ شىۋىھىك مەبەست پىتى جارىجە نىيە، چونكە جگە لەوهى بە كۆدەنگ
جارىجە لەخواي پەروەردگار نەفى كراوه، جگە لەوهش ئەو مانايە بە ھىچ
شىۋىھىك لە سياقە كە جىڭگاي نابىتەوه، چونكە جولە كە كان مەبەستيان
نەبووه بىلەن خوا دەستى جارىجە هەديە و نوقاندىويتى لەسەر حەقىقتى
خۆى، بەلكو - پەنا بەخوا - گوتۈريانە: رەزىلە و نابەخشى، وەك چۈن
مەرۆژ كاتى بىيەوى شتەك نەبەخشى و بىرامبىرە كە داواي بکات ئەو
شتە كە لە دەستى قوند دەكتات و دەستى دەنوقىنیت و نايىھەخشىت، كەواتە
جولە كە كان ماناي مەجازيان بە كارھىتىاوه مەبەستيان پىتى بەخشىنە، بۇيە
خواي پەروەردگار لەسەر هەمان شىۋااز وشەي (يدى) بە كارھىتىا، بەلام
وشە كەى كرده جووت (دۇو) فەرمۇي: «**بىل يداھ ...**» تا زۆر بە بىلاغە
و بەھىزىتر بەخشنىدەيى بىاتە پال خۆى و وەلامى جولە كەى نەفرىنىلىكراو
بىاتەوه و بەفرمۇي: نەخىر وا نىيە، خواي پەروەردگار نەك هەر دەست
نوقاوه نىيە، بەلكو بەخشنىدەيى كى بىن ھاوتايە هەر دۇو دەستى كراوه يە

(واته وک چون کاتی مرۆڤیتک لەویمەری بەخشدەری و بەخشنندهبىي دابى، باسى دەكىيت و دەگۇترى مال و سەروھەت لەناو دەستى ئەۋەھايە (ھەردۇو دەستى دەكتەمۇھ و ئامازە بەدەستى دەكت) واتە بى ئەندازە بەخشمەرە. كەواتە لە ئايىتەكەدا مەبەست ئەھ نىيە دەستى جارىجەي ھەبىت و كراپىتەوە، چونكە ئەھ نابىتە وەلامى تۆمەتى ئەھ پەزىلى و نەبەخشىنەي كە جولەكە دايانە پال خواي پەروەردگار.

جا بەكارھىتىنى دەست بۆ بەخشىن نامۇنېيە لە قورپاندا، ئەۋەتا خواي پەروەردگار بە مەجاز لە قورپاندا وشەي دەستى بەكارھىتىناوه بۆ بەخشىن و دەفرمۇي: [وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَى عُنْقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدْ مَلُومًا مَخْسُورًا]، بۇيە هاتۇون بەبى ترس فەرمۇويانە (يد) لېرەدا مەجازە و بۆ بەخشنندهبىي و بەخشەرایەتى بەكارھاتۇوه و سياقەكەي زۆر رۇونە. (جا توخوا مرۆڤى موسولمان ئەگەر شوين ئەھ زانايانىش نەكەۋى لە مانايىدا، ئايا تاوان نىيە ھېرىش بىكتە سەريان و لېتكىدانمۇھ كەيان بە گۈرمىپايى دابىتىت و بە موعەتىلە ناوزەندىيان بىكت، وەك ھەندىتىك لە موسولمانان تىيىكەوتۇون، بەداخموھ، إنا لله وإنما إلیه راجعون).

يان بۆ نۇونە كاتى پىيغەمبەرى خوا دەفرمۇي: «إِنَّ الْعَزَّةَ إِذْ أَرِي، وَالْكَفْرَيَاءُ رِدَائِي، فَمَنْ تَأْزَعَنِي فِيهِمَا عَدَّلَتُهُ» لېرەدا عىززەت بە ئىزىز داندراوه كە گومان لەوە نىيە حقىقەتى ئىزىز لە زمانەوانىدا بە جلى خوارەوەي بەزىن و بالا دەگۇترى: وەك شەپواڭ و بىتجامە و شتى لەو شىيۆھىيە، وە كىبىريا بە پىداء داندراوه كە گومان لەوەدا نىيە حقىقەتى پىداء بىرىتىيە لە جلى سەرەوەي

بهژن و بالا، وهک قدمیس و شتی لمو جوزره، جا گوتوبیانه که به کوڈونگ
جاریمه و نهندامیهت لهخوای تهعالا ندفی دهکمین چون دهکری ئیستا جل
و بدرگ و پوشاكى بۆپپيار بدهین!!!

جگه لوهش، ئەو مانايمه لە سياقهدا زۆر فاسیده، هیچ مانايمه
نابهخشى مەبەستى فەرمۇودەكە بېتىكى، بۆيە گوتوبويانه: خواي
پەروەردگار مەبەستى ئەوهىي بەفرمۇي: سىفەتى عىززەت و كىرىيائەنەها
تايىەتن بە خۆم، وەك سىفەتى عىيلم و پەحم و سەمع و بەصر نىن بەوهى
مەخلوقاتىش بۆي دروست بىت لەخۆي بىنېتتەجى (كەس نابى موتەكەبىر
بى تەنها خوايە موتەكەبىر و خۆ بەگەورە دانەرە و بۆ بە بالادانەر)، جا
كەواتە مانايمەكەي ئەوهىي دەفرمۇي: چۈن مەرۋەھەر كەسەو جلى تايىەت
بەخۆي ھەيە نايىاتە خەلکى و خەلکى بەزدارى پى ناكات، ئەو دوو
سىفەتەش تايىەتە بە خۆم و كەس بەزدارى پى ناكەم، ھەر كەسيتىكىش
بىھىي منافەسەم بىكەت تىايىدا سەرەنجامەكەي دۆزەخە. (زانىيان ئاوا
تەركىزيان لەسەر جارىيەنبۇون كەردىتەوە و دەقەكانىيان بەپىتى سياقهكە
لىتكداوهەتەوە).

جا پوختمى بابەتكە ئەوهىي وەك واجبىتى شەرعى بە پىتىمىتى
دەزانىن كاتى ئەو وشانە باس دەكرىن كە مانايمە جارىيە دەگەيدىنىن، بە
پستەيەكىش بىت زۆر بە پۇونى ئاگادارى بىرىتت بەوهى مەبەست بەو
وشانە جارىيە و نەندامىيەت نىيە، جا دواي ئەوه كىشە نىيە لەسەر
پىچىكەي كام لە گروپ و زانىيانى ئەھلى سوننە و شەكان لىتكەدرىتىمۇه.

تیبینی دووه‌م:

له بدرگی يه‌کم لابه‌ر (۳۶۰) نده رهت ده‌که‌يموه که مانای (استوی) به (استولی) ليکبدریتموه، جا نده زور ناسایه، چونکه بوجونی تر ههید، به‌لام نيشکاله‌که له شیوازه‌که‌يد، که ده‌لیتی: "کسی ثیر قسمی وا ناکات"، له‌کاتیکدا نهو ليکدانه‌وه‌هید هی حوججه‌تول نیسلام نیمامی غهزالی و چهنده‌ها زانای موجته‌هی‌دی عیملاقه!

جا با پوونکردن‌نده‌هید بدهم که بوجچی نهوان ناوا ليکیان داوه‌تموه؟ چونکه سه‌یریان کردوه له زمانی عمره‌بیدا (استوی) به مانای (استولی) هاتووه، وه (استولی)ش به مانای غله‌به و قهره، جا گومان لمه‌دا نییه خوای پهروه‌ردگار ناوی (قهرای هدیه و له قورنادا له چهندین شویندا هاتووه، بو غونه: [لَمِنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْفَهَارِ] [غافر: ۱۶] وه له زمانی عمره‌بیدا هدمان نهو (قهرای سه به (استولی) ليکده‌دریتموه و مانایان يه‌که، وه خوای پهروه‌ردگار سیفه‌تی (غالب)ی بز خوی بپیارداوه [وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِضْرَ لِأَمْرَأِهِ أَخْرِمَ مَثْوَاهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أُوْ نَتَخَذَهُ وَلَدَّا وَكَذَلِكَ مَكَّنَاهُ لِيُرْسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعْلَمَنَاهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ] که هدمان مانای (استولی)ی هدیه، چونکه له قاموس و زمانی عمره‌بیدا "غالب" به (استولی) ليکده‌دریتموه و (استولی)ش به غالب ليکده‌دریتموه، که‌واته بوجچی دروست نییه مانای (استوی) به (استولی) ليکبدریتموه و قسمی ثیران نه‌بی؟ له‌کاتیکدا له قاموسی زمانی عمره‌بیدا (استوی) يه‌کسانه به

(استولی) و (استولی) ش یه کسانه به (قهرار) و (غالب)، که چی (قهرار و غالب) دروست بیت و استولی دروست نه بیت! که چی هموویان مانای زالبون ده گهیمن له حالتی بدریهره کانی.

بهلام خو گومان لمهدا نییه که س بدریهره کانی خوای تم عالای پی ناکری بزیه تمنها مانای زالبون ده گهیمنی و بابته که زور زور پونه، وه ده بی ثاگاداری ثوهین زوربهی وشه کان ده ربارهی خوای پهروه ردگار بهشیک له مانای خویان لهدست ددهن، بزیه ناکری هه مسو لاینه کانی وشه به کارهاتووه کان بلده رجاو بگرین، جا که زانیمان لاینه ک و پوانگهیدک له وشهیدکدا دروست نییه، ثوه ببیته هوزکاری ثوهی نینکاری وشه که بکمین، بز نمونه خوای پهروه ردگار له قورثان حمسه تی پالداوه بز لای خوی له کاتیکدا حمسه ت خهدت و نه سهف خواردن و دل تمسکبونده و سوتانه له داخی کدستیک، که چی ثوه مانایه بز خوای پهروه ردگار دروست نییه، بزیه تمنها ثوهنده له مانای وشه که دده بینه پال خوای پهروه ردگار که ده رحه قی ثوه دروست بی، که لیرهدا به مانای نارازیبونی خوای پهروه ردگار دیت له بمنه کافره کانی، حمسه ت بز ثوه مانای کهی تهواو نایته جی وه ک دروست کراوان نییه، بهلام نیمه مه خلوقین و تیناگدین نه گمر به زمانی نیمه قسمان له گهل نه کات، بزیه به زمانی دروست کراوانی دروست کراوه کانی حالی ده کات، بزیه هم ده بی ثاوابی. بز نمونه خوای پهروه ردگار کرداری گالته پینکردن ده داته پال خوی - سبحانه - که ده فرمومی: [الله يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمْدُهُمْ فِي ظُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ]،

که گومان لوهدا نییه گلته جاری بۆ خوای په روهردگار ناشی، بهلکو وک
ئیبن عباس - خوا لینی پازی بی - فدرمودیه‌تی: خوای په روهردگار واده کا
خەلکی بەھەشت و دۆزەخ لەیەکتر دەربکون و یەکتر ببیسن له ج
حالیکدان، جا خەلکی بەھەشت گالته به خەلکی دۆزەخ دەکدن، چونکه
له دونیادا بیباوه‌ران گالتیان به بپواداران دەکرد. جا لیزەدا که خوای
په روهردگار که واده کا کافره‌کان گالتیان پی بکریت، بۆیه کرداره‌کەی
داوه‌تە پال خۆی، بهلام حاشا ئەو کرداره بۆ خوا ناگونبى، بهلام کاره کە
بۆ سزادانی کافران گونجاوە بەدەستى مەخلوقى خۆی کە بپواداران.

جا نۇنەی ئەو کردارانەی خوای په روهردگار داویتیه پال خۆی و
زاهىرەکەی نەگونجاوە بە کۆدەنگى زانیان زۆر زۆرن دەتوانرى بە چەندىن
بەرگى كتىپ پۇونبىكىرىتەوە و ئىرە شوتىنى زياتر باسکردىيان نیيە.

* جا دەگەرتىمەوە سەر رەخنەکەم، وەك رۇوفان کرده‌وە زانیان کاتى
مانايىك لىتكەدەنەوە بەلگەی خۆیان ھەمە و ئەوان و ئىممەش پاداشتىمان
ھەمە ئەگەرچى موجتەھىدە كەش لەلای خوای تەعالى ماناکەی
نەپېتىکابى، وەك لە فەرمودەتى سەرور ماندا ھاتووھ - صلى الله عليه
وسلم - .

وە دەبى ئاگادارى ئەۋەش بىن قىسى هىچ زانايىك نايىتە بەلگەی
يەكلاكمەرەوە بەسىر زاناي ترەوە مادەم بابەتە كە لەچوارچىۋە ئىجتىيەدە
و ھەردوکيان موجتەھىدىن، بۆیه زۆر ئاسايىھ ئىمامى ئىبىس بۆچونى
جيوازى ھەبى و بەرامبەرەکەی بە ھەلە دابنى، بهلام بۆ موقعەللەيدە کان

دروست نییه بینه ناو کایهی نیجتیهادی نهوان و به وسقی توند
نیجتیهاده کهيان تومه تبار بکهن و شتیک بلین له چوارچیوهی نهدهب
دربیچیت، چونکه تنهها خواي پهروهه دگار دهزانی کامیان تهواوته،
هردوکیشیان بدلگهی خویان همیه، هردوکیشیان مهئجورن.

* * * بویه وهک موسولمانیتکی گوییايدل بو نیتاعمدی ثولول نهمر [ایا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطْبَعُوا اللَّهَ وَأَطْبَعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ] که بریتن له
زانایان یان کاریدههستانیک که سیفهتی نیجتیهادیان تیدایه - وهک له
تهفسیره کاندا هاتووه - دلمان به وسقی ناخوش توند دهی کاتمه
بهرامبر هدر زانایهک دهیبینین، نهوهش حقی شمرعنی نهوانه لمسدر
ثیمه که لمسريان بهجواب بیین و یهکتری لی ثاگادر بکهینده.

تیبینی سییه‌م:

سملاندنی هندی له زانیاری و ره تکردنده و هندیتکی تریان پیویستی
به لیکولینده همیه، بو نمونه: له بدرگی یهکم لایپر (۱۳۸) پهتی
دهکهیتهوه بهوهی خالیدی کوری و هلید ژههی خواردبیتهوه له کاتیکدا
چهنده‌ها زانای موعدته بهر بابه ته کهيان پیوایهت کرد ووه لهوانه نیمامی
نهبو یهعلا و نیمامی نهحمد و تمهراانی و نیبن نهی شهیه و نیبن
عهساکیر و زههی و نیبن تهییه، وه سمنده کهی به مدقبول داندراوه!

تیبینی چواره:

هندی ناید به شیوازیک لیکدراوهنه که بونی ته جسم و جیسمیتی لیدیت، هرچند سیاقه که دوره لمو لیکدانه و هیه، بونه: له برگی يه کم لایپر (۲۴۶) وشی **«العلی الکبیر»** بهوه لیکدهدهیوه: (خوای پهروه دگار زور برزه له سه رووی عدرشی پیروزی خویه تی و زور گدوره یه)، ثوهش ئیشکالی گهوره دروست ده کات چونکه زانایان نهو برزیه به برزی پلهو پایه لیکدهدهنه و، بگره زوره که زانایان - وک ئیمامی قورتوبی له تهفسیره کهی - برزی به سه در پیش به برزی پلهو پایه خالیق لیکدهدهنه و به سه دروستکراوانی که له هه مسویان گهوره تر و گرنگتر عدرش، نهک برزی مه کان بیت، چونکه خوای پهروه دگار پیویستی به دروستکراوان نییه و پیشی عدرش هدر له نه زهله و هه بوروه و عدرش بونی نه بوروه و سیفاتی خوای پهروه دگار نه گزراوه هدر له سه ر حالتی پیشویه تی پیش دروستکردنی عدرش و مه خلوقات (هه لیته که ده لیم حالت تمها بونه تیگه یشن، نه گینا حالتیش بونه خوای پهروه دگار دروست نییه)، جا وا باش به وردی پیدا چونه و بونه تیا هه کان بکریت و چهنده ها تهفسیر سهیر بکریت.

تیبینی پنجم:

هندی قسی تیا به له حقیقتدا راستن، به لام له لای موسولمانی کم حالی و نیمان لواز ئیشکال دروست ده کات، بونه کاتی باسی فتوحات

دهکهی له بهرگی يه کم لایپره (۲۷۱) دهليي: "نافرهتى ناسك و جوانيان دهستكه و توهه"، له حدقىقەتدا زور پاسته، بەلام نەگەر ئاوا به زەقى نەگوترى يان هەر نەگوترى باشترە، چونكە رەنگە مۇناقىق و خوانەناسان بە خراپى بە كابىتن بەرامبەر عەواامى موسولمانان، جا وەك مەعلومە لەلاي جەنابت مەرج نىيە ھەموو شتىك دروست بى بۆ ھەموو سەكتىك بەگوترى.

تىبىينى شەشەم:

جارى وا ھەيدەنندىك لە شتى حەق تىكەلكرادە لەگەن ھەندى لە باتىل، بۇ نۇنە لە بەرگى يە كەم لایپرە (۳۵۳) دهليي: (ھيوام وايد خەلک با بە چاوى ھاۋەلەن تەماشاي قورپان و سوننت بىكەن و ناوى جوانى موسولمان نەكتۈن بە ناوى لاۋەكى واك: سەلەفى و تەشىمىرى و سەقى و مەزھەبى و حىزىزى)، وە لە بەرگى دووھەم لایپرە: (۲۰) دهليي: (ھەركەسەو بەناوى مەنھەجى پېتىھەمبىرەوە صلى اللە علیه وسلم پېتازىتكى داناوه ناوى لىتىناوه: سەلەف، تەشىمىرى، ماتورىدى...ھەندى). ئۇستازى بەرىز ئەو وتهىي زۆر موجەلە و پىيوىسىتى بە زىاتر رۇنگىردنەوەي مەبەستەكە ھەيدە، چونكە ئەو موجەلە بە دلىنابى ئىشکال دروست دەكات، خەلک وادەزانى مەزھەبىيەت نابى بونى ھەبىت و شتانىتكىن دورن لە ئىسلام، لەكاتىكدا حەق و واقىعە كە ئاوا نىيە، چونكە ئەگەر باسى سەلەفيەت و تەشىمىرىيەت بىكەين (سەلەفيەت بەو

مانایی شوینکه و تهی پرپه‌وی نیمامی نه حمده)، نهوده گومان لمه‌دا نییه موسولمان کاتی ده‌گات به هندی ناید و حدیسی موته‌شایه و خویشی زانا و موجته‌هید نییه نازانی چون ناید ته که لیک بداته‌وه، جا هندیکیان شوین لیکدانه‌وهی نیمامی نه حمده و حمنبیله کان ده‌کهون و هندیکیان له لیکرانه‌وه که شوین تیگه‌یشتني نیمامی نه شعری و نه شعریه کان ده‌کهون، بهوه ناوی نه سه‌ری و سله‌فی و نه شعری وردۀ‌گرن، جا بانگه‌شه بۆ ناوه که بکمن یان نا، هرچه‌نده بشلین شیمه نه شعری یان سله‌فی و نه سه‌ری و زاهیری نین، نهوده به ئۆتۆماتیکی ناوه‌که یان هدر ده‌که‌ویته سدر، چونکه بۆچونه که هی خویان نییه، هی نهوده ره‌وته موسولمانه‌یه، نهوده هیچ نیشکالی تیدا نییه، ته‌نها نهوده‌نده‌مان پیویسته بزانین نهوده ته‌نها عیباره‌ته له تیگه‌یشتني جیاوازی زانا ره‌سه‌نه کانی شدريعه‌ت بۆ نهوده قانه‌ی ئیختیلاف هەلذه‌گرن.

وه وشهی "مەزھەب" که لە زەمکردنەدا به موجه‌لی هاتووه نیشکالی زۆر گدوره‌تری هەدیه، چونکه خەلکى عەواام واده‌زانی جەنابت زەمی مەزھەبیه‌ت ده‌کەی نەک دەمارگیری بۆ مەزھەب، کە برىتىيە لەوهی هەرچى مەزھەبى بەرامبەره بە گومرپا و نارپاست دابنرىت و هیچ ئىختيمالى صەوابى بۆ دانەنرىت.

چونکه نه‌گەر عەواام وا تىېگات کە مەزھەبیه‌ت کارىتكى نارپه‌وايە، نهوده نیشکالی منه‌جى و داپان دروست ده‌گات له نیوان موجته‌هیدان و عەواام، چونکه گومان لمه‌دا نییه موسولمانان هەموویان موجته‌هید

نین، بەلکو موجته‌هید ژماره‌یان زۆر زۆر کەمە لەچاو موسولمانان، جا گومان لەوەدا نییە کە دەبى موسولمانى عەواام تەقلیدى موجته‌هیدان بکات، موجته‌هیدانىش تىڭىھېشتىيان جيايە لە تەفاسىلى زۆرەك لە ئەحکامە‌کان، كەواتە بە شىوازىتىكى حەتمى مەزاھىبى جىاواز دروست دەبى، جا كە عەواام شتىڭ ئەنجام دەدات يان خۇزى لىنەدەگرىتىدە خۇ خۇزى نەگەيشتۇتە ئەو حوكىمە بەلکو بە تەقلیدى موجته‌هیدە كەمى گەيشتۇتە ئەو حوكىمە، بەوەش مەزھەبىيەت دروست دەبى، كە ئەوەش بابة‌تىكى زۆر پونە.

جا نەوەك هەر عەواام پىويىستە لەسەر مەزھەبىك بىت، بەلکو ئەو زانايانى نەگەيشتونەتە پلەي موجته‌هيدى موتلەق ھەموويان خۇيان داوهتە پال مەزھەبىك، بۆ نمونە: ئىمامى تەحاوى و زەيلەعى و موحەممەدى كورپى حەسەنى شەيىبانى و نەسەفى و بەزەدەسى و دەبوسى و سەمەرقەندى و تەنۇخى و بابرى و موصلى و عىينى و لەكىنەوى و صەدرى شەرىعە و مەلا عەلى قارى و سەرخەسى و ئالوسى و كاسانى و ھەزاران زاناي دىكە لەسەر نوصولى فيقەنى حەنەفى پۇيىشتۇون و حەنەفى بۇون.

وە زانايانى وەك: ئىمامى ئىپىنۇ كەسىر و ئىپىنۇ جەزەرى و ئىپىنۇ حەجەرى عەسقەلانى و ھەيسەمى و نىن حىببىان و ئىپىنۇ عەساكىر و ئىپىنۇ صلاح و ئىپىنۇ دەقىقى عىيد و ئىپىنۇ مولەفقىن و زەكەرياي ئەنصارى و عىزىزى كورپى عەبدۇسىنەلام و ئىجى و ئامىتىدۇ و مەمحەملى و حافزى عىزاقى و ئىپىنۇ جەمماعە و نەوەوى و مەنناوى و رەمەللى و سەخاوى و

جوهینی و غمزالی و بدیهه‌قی و شیرازی و ئیسفیرایینی و راپیعی و شه‌هرستانی و قەفالی شاشی و عبدولقاھیری بەغدادی و عبدولقاھیری جورجانی و شەعرانی و خەتیبی بەغدادی و شەریینی و سیوتی و هەزاران زانای دیکە لەسەر ئوصولى فیقهی شافیعی پۆیشتوون و شافیعی بۇون. وە زانایانی وەك: ئیمامی ئىبىنۇ وەب و ئىبىنۇ ماجىشۇن و قەرافی و قورپتوبى و شاتبى و ئىبىنۇل عەرەبى و باجى و ئىبىنۇ بەتتال و ئىبىنۇ عەرەفە و ئىبىنۇ خەلدۇن و ئەبو زەپى ھەرپەوی و ئىبىنۇ حاجىب و دەردىر و لەقانى و مەرپزوقى و صاوى و عەبدولباقى زەرقانى و محمد زەرقانى و ئىبىنۇ عاشۇر و ئىبىنۇ بادىس و سەنوسى و قازى عياز و ئىبىنۇ بەتتە و ئىبىنۇ فەرەحون و ئەبو بەکرى باقلانى و هەزاران زانای دیکە لەسەر ئوصولى فیقهی مالىكى پۆیشتوون و مالىكى بۇون.

وە زانایانی وەك: ئیمامی ئىبىنۇ قودامە و ئىبىنۇ[#]قەيم و ئىبىنۇ تەييەھى نەوە و ئىبىنۇ تەييەھى باب و ئىبىنۇ تەييەھى باپىر و حازمى و ئىبىنۇ جەوزى و بەھوتى و حەجاوى و هەزاران زانای دیکە لەسەر ئوصولى فیقهی حەنبەلی پۆیشتوون و حەنبەلی بۇون.

وە بەبەردەوامى ئەو نازناوانە لەسەر بەرگى كىتىبەكانىان دەنسۈرتىت و لە ژياننامە كانىان ئاماژەھى پىن دەكىتىت و ھەرگىزىش ئەو بابەتە نەبۇتە كىشە لەلاي ئەوان.

جا وەك مەعلومە لەلاي جەنابت، نابىن پلهى ئىجتىيەد بەرىتە عەواام و، قورپتان و فەرمۇودەھى بەرىتە ژىر دەست، بەلگۇ دەبىن عەواام فېرى ئەۋەن

بکری و تیبگهیدنری بدهی ناوane گوزارشت له بۆچونی جیاوازی موجتههیدان و، بدهش عهوام و موجتههیدان لهسدر کام بۆچون بن پاداشتیان بۆ هدیه، نهگەر موجتههیدەکان پیکابیان دوو پاداشتیان بۆ هدیه، نهگەر نەشیان پیکابیت یەك پاداشتیان هەر بۆ هدیه به دەقى فەرمودەی خۆشەویستمان صلی الله علیه وسلم، موجتههید و موقەللیدەکانیش پاداشتیان بۆ هدیه، صەوابی یەقینیش تەنها لەلای خوای پەروەردگارە و تەنها ئەو بە تەواوی دەزانیت کام له موجتههیدان لهسدر صەوابن، چونکە کاتی شتیک خیلافی موعتەبەری تىتدابی کەواتە بابەتكە له چوارچیوھی زەننە و دەقەکان نیحەتیمالین و بۆچونی جیاواز هەلددەگن، بۆیە هەر موجتههیدیتک ئەو بە صەواب دەدانیت کە گومانی غالیبی هدیه ئەو صەواب بى، بەرامبەرەکەش نیحەتیمالی صەوابی بۆ هدیه.

جا ناگونغبی بە ملیونان موجتههید و زانای عیملاق و شیخی نیسلام و حوفقاز خزمەتی مذھبیەتیان کردبیت و پییان رەوابیت، کەچى عهوام له دەقیتک بە هەلە حالى ببیت و نەفرەتى لى بکات و بە تەفرەقە و باتیلى بزانیت! نەخیر، بەلکو دەبى عەوام تیبگهیدنین بە سینگىتکى فراوان سەیرى خیلاف بکات و لەوە حالى بکەین کە ئەو پاداشتى بۆ هدیه لهسدر بۆچونی هەر کامیتک له موجتههیدە موعتەبەرەکان بپروات، وە دەبى بزانیت بۆ نیبە بەپەرچى براکەی ترى بدانەوە و شەپ و جىداو و

بەریەرە کانیتی لە گەل بکات لە سەر ئەوەی ئەو لە سەر بۆچۈنۈكى ترە، ئەوە
چارە سەرە راستە قىينە كەيە، واللە أعلم.

بۆيە تاوه کو توشى ئەو كىشىدە نەبىئن، رەنگە پىويست بىت دەردە كە
بە رۇنتە باس بىكىت بەوەي بگۇتى: لە كۆتى ئىسلامەتى جىتگاي
دەبىتتەوە هەر كەسە و گروپىتك بىكىت لە سەر بىنەماي تەعەصوب و
دەمارگىرى، بەوەي بە ھەمەو شىۋىيەك بەرامبىرە كەي پىن گومرا بىت و
دوا تىش بلىنى ئەوە مەن نەجى پىتىخەمبىرە، ھەرچەندە گروپە كەشى لە
گروپ و مەزھەبە كانى ئەھلى سوننەبى، چونكە ناكىرى ئىسلامەتى تەنها
لە گروپى خۆت قەتىس بىكەي و موسولمان و گروپ و مەزاھىبە كانى ترى
ئەھلى سوننە و جەماعەت پىن گومرا بىت، كارە ساتە كە لىزىرەيە، نەك
لە خودى گروپ و مەزاھىبە كان.

تىبىينى حەوته م:

كتىبە كە ئەگەرچى زۆر شاكارييلىكى جوان و گەورە و پىويستە، بەلام
پىويستى بە پىتىاچونەوەي چاك ھەمەيە دەرىبارەي زۆرىتك لە حۆكم و زانىارى
و زاراوه و پىناسەكان، من زۆر شوئىنم دىيارى كردووه، بەلام تەنها ناماژە
بە يەك دوو شوئىن دەكەم، بۇ نۇونە لە بەرگى دووھم لەپەرە (٣١٧، ٣١٨)
دەلىتى: (ئەگەر موسولمان بانگەواز بىز دىنى خوا نەكا ترس ھەمە بېراتە
بوارى كافىر كەرن، لە بىر ئەوەي زانىيان دەلىن بە واژەيتىن لە نويىزىكەن و

زه کاتدان مرؤوف کافر ده بیت، ده شیت ثم باسی بانگهوازه بپواته همان

خانه)، ثم حومدانه له چهندین رووهه نیشکاله:

یه کهم: ثه و هی من بزانم کمس له زانایان نهیانگوتوروه بانگهواز نه کردن

مرؤوف کافر ده کات، یان ترسی کافربونی همیه.

دووهم: زانایان نهیانفه رمومه مرؤوف به زه کات نه دان کافر ده بیت (نه گهر

باوه پیی هه بیت به لام له په زیلی نهیدات).

سییهم: کافربونی نویژنه کریش که له تمبهانی ثه نجامی نه دات خیلافی

تیایه و زوریه زانایان له گهل ثه و هن کافر نایت (ثیره شوینی هینانه و هی

بهلگه کان و وه لامدانه و هیان نییه ثه گینا باسم ده کرد)، همندیکیشیان

ده فه رمومون کافر ده بیت، کمواته ئاوا به موتلهقی و ته سکی نیشکال

دروست ده کات و ثه حکامی زوری فیقهي دروست ده کات: لدوانه بابه تی

خیزانداری و میرات و موناکه حه و چهنده ها بابه تی ورد و ئالئز.

به هم رحال بابه تی نویژنه کرده که نیشکالی که متنه چونکه زانا همیه

ده فه رمومی کافر ده بیی، به لام بابه تی بانگهواز و زه کاته که زور جیگای

نیشکاله.

وه چهندین شوینی تر همیه هه لامی تیایه و هک زاراوهی سوننت له لای

فرموده ناسان و همندیک تم فاسیلی ثه و بابه ته و بابه تی تریش، که ثه گهر

پیدا چونمه کی ورد بکمی بزت ده رد که ویت، بۆ غونه له بەرگی دووهم

لاپره (۳۳۶) ده لپی: (نه گهر بانگهوازی ته فهیل نه بوایه لدوانه بتو نه بو

هورهیله به کافری بایاتهوه)، ثدو حوكمه زور سخت و قورسه له
ینغمهرهی قزاوقه دهدا، بزبه یتیسته له همندیک هتل دوریکه وسنهوه.

وتهی کوتایی:

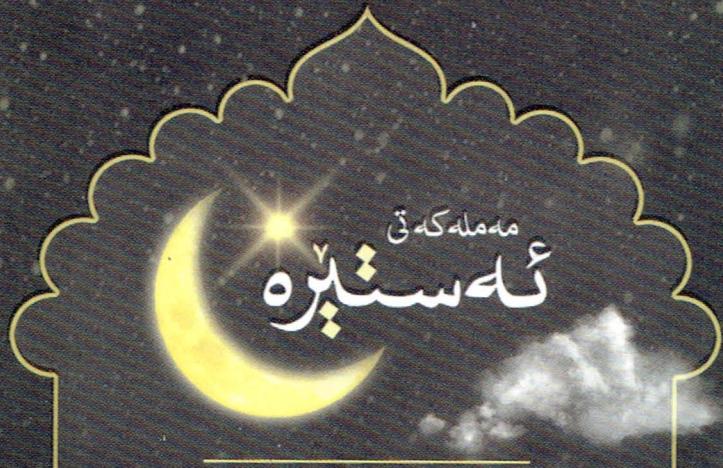
له کوتاییدا دهیم: کتیبه که شاکاریکی زور جوان و بدرز و پیویسته،
زور زه پوره موسولمانان کتیبی له شیوه بخویننهوه، وه دلواکارم له
خوای پدروه ردگار چاکترين پاداشت بداتهوه لمهره ثهه ماندوپونه زوره و
کتیبه که شفاهه تکار له روزی دولی، وه نهه رهخنه و
پیشنيارنهش تدنها بو کاملتکردنی کتیبه که و پاراستنی يه کپيزی
موسولمانان و پهروشیيه بو هله لجهنه کردن له بابته زانستی و
شدريعه کان، وهک معلمومیشه موسولمانان تهواوکه ری يه کترن و
نه سیحدت و پهروشی بو هه مهو موسولمانانه و کاري هه مواده، بویه به
پیویسته زانی ثهه چمند لاپهراهه بنوسم.

تیپینی:

له نوسينه‌که مدا که ثامانه‌م به سه رچاوه نه کردووه لمبهر ئوه بوروه
کاته‌کەم زۆر تەسکە و به پەلە ئەو نوسيئەم نوسييە، بەلام يەقىنەم بەو
زانىاريانە هەدیە کە نوسيومە، بۆيە جەنابت دەتوانى لە كتىبەكانى
ئۇمەھاتى تەفسىر و عەقىدە و فيقە زانىارىيە كان پشتپاست بکەيتەوە، وە
پىتم زەپورە چاوىتك دابخشىنى بە كتىبى (المختصر في الاعتقاد عند
الصحابة وجمهور التابعين والأئمة الأربع) محمد الشیخ طاهر البرزنجي،
رهنگە لە بايدە عەقىدەسىيە كان رىتگات بۆ كورت بکاتمۇوه.

MAKWAN KERİM

MEMILEKETİ ESTERE - BERGİ DUWEM

مەممەلە كەتى

ئەسپىزە

هاوهلان بە شىوه يەكى زۇرتايىھەت و ناوازە سووننەتىان پىادە كردوھ، بە ئەندازە يەك رايانگرتۈۋە و گەورە تەماشىان كردوھ كە پىناسە ناڭرىت و خەياللىش و ئىتاي ناڭات، تا ئەوكاتەرى مەرۆڤ لىكۆلىنەوە لە ژيانى هاوهلان دەڭات و بە قولى لە ناو ژيانيان رۇدەچىت و خالان بە خائى ژيانيان دەكۆلىتەوە، ئەوجا لەوانە يە تەنھا تىبىگەين كە چۈن ئەوهندە جەختىان لەسەر پىادە كردى سووننەتى پىغەمبەر كردوتەوە

Cover Design: Braw Al-Najjar

كىيىخانى حاجى قادرى كۆپى

لۇق يەكەم: ھەولىر - بەراڭىر دەرگای قەلا - بازارىي ېوشىنىرى

لۇق دوووهەم: چوارپىانى شىيخ مەحموود - بەراڭىر مەركەوتى مەحموود عەللاف

